

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΖ'

Τρίτη 28 Ιανουαρίου 2020

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8821

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο Ριζαρείου Σχολής, το 3ο Γυμνάσιο Ζωγράφου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Αρτέμιδος, επισκέπτες από το ΚΑΠΗ Δήμου Χολαργού-Παπάγου, μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Αγίου Δημητρίου, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου, το Μουσικό Σχολείο Ιλίου, το 2ο Πειραματικό Γυμνάσιο Αθήνας, το 6ο Γυμνάσιο Καλαμάτας, το Γυμνάσιο Κύμης Ευβοίας και το 3ο Γενικό Λύκειο Δράμας, σελ. 8826, 8829, 8831, 8835, 8838, 8846, 8848, 8857, 8864, 8871, 8877, 8881

3. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το νόμο 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, την 28/1/ 2020: Ποινική δικογραφία κατά της τέως Υπουργού Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ευτυχίας Αχτσιόγλου και του τέως Υφυπουργού του ίδιου Υπουργείου Αναστάσιου Πετρόπουλου και ποινική δικογραφία κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αποστόλου - Αθανασίου Τσοχατζόπουλου, σελ. 8878

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8821, 8826, 8836, 8840, 8841, 8846, 8849, 8851, 8867, 8870, 8887, 8888, 8894, 8896, 8898, 8904, 8909

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις», σελ. 8821 - 8914

2. Αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 148 και ειδικό 12 του σχεδίου νόμου από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, σελ. 8910

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 8839 - 8857
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 8821 - 8839
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,

σελ. 8893 - 8914

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 8874 - 8893
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 8857 - 8874

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 8840, 8846, 8849, 8851
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 8821, 8826
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 8841, 8887
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 8851
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,

σελ. 8894, 8896, 8898, 8909

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,

σελ. 8870

ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 8836
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 8887, 8888
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 8867
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 8887

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 8888
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 8826, 8887, 8896, 8909

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις»

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. , σελ. 8868
ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , σελ. 8893, 8894
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μ. , σελ. 8831
ΑΚΤΥΠΗΣ Δ. , σελ. 8862
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8845
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 8890
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 8858

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 8891
ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ. , σελ. 8833
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ. , σελ. 8864
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. , σελ. 8869, 8870
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 8835, 8836
ΒΕΤΤΑ Κ. , σελ. 8879
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 8841, 8859, 8860, 8887
ΒΡΥΖΙΔΟΥ Π. , σελ. 8846
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 8838
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 8876
ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 8875
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. , σελ. 8883
ΔΟΥΝΙΑ Π. , σελ. 8857
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 8873, 8874
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α. , σελ. 8861
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 8900
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 8881
ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 8862
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 8882
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 8844
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 8852, 8888
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 8847, 8889, 8892
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 8889
ΚΕΦΑΛΑ Μ. , σελ. 8821
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 8899

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 8870, 8903

ΚΩΤΣΗΡΑΣ Γ. , σελ. 8867
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 8829, 8887, 8908
ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 8829, 8846, 8883
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 8866
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 8863
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. , σελ. 8901
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. , σελ. 8851
ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8904
ΜΑΝΤΑΣ Π. , σελ. 8874
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 8849
ΜΕΛΑΣ Ι. , σελ. 8898
ΜΕΝΔΩΝΗ Σ. , σελ. 8886
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 8864
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. , σελ. 8839, 8896, 8909
ΜΟΥΖΑΛΑΣ Γ. , σελ. 8905, 8906
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 8826, 8829
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 8871
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. , σελ. 8890
ΜΠΙΖΙΟΥ Σ. , σελ. 8858

ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. ,	σελ. 8855
ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ. ,	σελ. 8895
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 8907
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. ,	σελ. 8840
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. ,	σελ. 8856
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 8877
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. ,	σελ. 8865
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 8902
ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 8853
ΠΟΥΛΑΣ Α. ,	σελ. 8872
ΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 8900
ΡΑΠΤΗ Ζ. ,	σελ. 8885, 8893
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. ,	σελ. 8896
ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΒΙΛΙΑΛΗ Μ. ,	σελ. 8880
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 8854
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 8909
ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ Ο. ,	σελ. 8908
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 8906
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 8897, 8898
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 8846, 8878, 8894
ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. ,	σελ. 8870
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 8824, 8826, 8860, 8887, 8888, 8909
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 8855
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 8894
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 8849, 8851, 8887
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 8844
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 8888

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. ,	σελ. 8888
---------------	-----------

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΖ'

Τρίτη 28 Ιανουαρίου 2020

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιανουαρίου 2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27-1-2020 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΣΤ' συνεδριάσεώς του, της 27-1-2020 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Κύρωση των επιμέρους συμβάσεων δωρεάς της από 6.9.2018 Σύμβασης Δωρεάς μεταξύ του Ιδρύματος "Κοινωφελές Ίδρυμα Σταύρος Σ. Νιάρχος" και του Ελληνικού Δημοσίου για την ενίσχυση και αναβάθμιση των υποδομών στον τομέα της Υγείας, που κυρώθηκε με τον νόμο 4564/2018 (Α'170) και άλλες διατάξεις».)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της, της 23^{ης} Ιανουαρίου 2020 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση, ενιαία, επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το Σώμα συνεψήφισε.

Θα ανοίξει ο κατάλογος των ομιλητών με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της δευτέρας περιόδου.

Τον λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρία - Αλεξάνδρα Κεφάλα για δεκαπέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο με κοινωνικό πρόσημο και εθνικές προεκτάσεις. Με το σχέδιο νόμου «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις» η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας νομοθετεί ό,τι έχει εξαγγείλει και θεσπίζει για πρώτη φορά επίδομα γέννησης. Μία-μία οι προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας γίνονται πράξη. Τα νομοσχέδια που έρχονται το ένα μετά το άλλο αποδεικνύουν την ετοιμότητα της Κυβέρνησης να διαμορφώσει μια νέα πραγματικότητα για τη χώρα μας, νομοσχέδια που προσδιορίζουν με σαφήνεια τις διαφορετι-

κές μας προσεγγίσεις και πολιτικές μας αφετηρίες, νομοσχέδια που απογυμνώνουν πολιτικά την Αντιπολίτευση, νομοσχέδια που ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται την ουσία τους και τα δέχεται θετικά.

Έτσι και σήμερα το νομοσχέδιο «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις», που συζητάμε, αποτελεί άλλο ένα δείγμα της πολιτικής μας. Καταρρίπτει τον μύθο ότι η κοινωνική ευαισθησία και η κοινωνική μέριμνα είναι προνόμια της Αριστεράς. Το παρόν σχέδιο νόμου έχει τα μάτια στραμμένα σε ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. Θα συμφωνήσουμε όλοι σε αυτή εδώ την Αίθουσα πως η λήψη πρωτοβουλιών εκ μέρους της πολιτείας για την άμεση χάραξη και υλοποίηση μέτρων δημογραφικής πολιτικής, στο πλαίσιο πάντα των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της χώρας, είναι περισσότερο από αναγκαία. Είναι επείγουσα. Είναι εθνική υπόθεση. Σε μια χώρα όπου η υπογεννητικότητα αποτελεί τεράστιο πρόβλημα, που θα το βρουν μπροστά τους οι επόμενες γενιές, ερχόμαστε σήμερα να δώσουμε ένα επιπλέον κίνητρο για τα νέα ζευγάρια.

Το παρόν νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δομείται σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο μέρος ρυθμίζουμε τη χορήγηση του επιδόματος. Θεσπίζουμε για πρώτη φορά το επίδομα γέννησης των 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από 1-1-2020, με την τήρηση και την πλήρωση πάντα των προϋποθέσεων που αναγράφονται στο παρόν νομοσχέδιο. Αν το δούμε από συνταγματική σκοπιά, η χορήγηση του επιδόματος συνιστά εκδήλωση της μέριμνας της πολιτείας για την ελληνική οικογένεια, η οποία μέριμνα κατοχυρώνεται μέσω συνταγματικής πρόβλεψης στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Συντάγματός μας, όπως επίσης μέσα στο ίδιο συνταγματικό πλαίσιο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, υποχρέωση του κράτους αποτελεί ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ορθής δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων.

Η μητέρα του παιδιού θα είναι σε γενικές γραμμές ο δικαιούχος που θα λαμβάνει το επίδομα. Ωστόσο, το επίδομα θα μπορεί να το λάβει και ο πατέρας που ασκεί την επιμέλεια του παιδιού και ο οποίος διαμένει μόνιμα και νόμιμα στη χώρα αλλά και οποιοσδήποτε ασκεί την επιμέλεια κατόπιν έκδοσης της σχετικής δικαστικής απόφασης. Καταβάλλουμε το επίδομα σε δύο δόσεις ισόποσες, την πρώτη δόση την τελευταία εργάσιμη μέρα του επόμενου μήνα από τον μήνα της αίτησης και τη δεύτερη έξι μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού.

Μέσα σε ένα γενικότερο πνεύμα της παρούσας Κυβέρνησης για εκσυγχρονισμό των διαδικασιών καθιστάμε την αίτηση για το επίδομα γέννησης εφικτή κατευθείαν από το μαιευτήριο, με την υποβολή αυτής ψηφιακά, και εισάγουμε στη δημόσια διοίκηση

νέα αυτοματοποιημένη διαδικασία έκδοσης αριθμού φορολογικού μητρώου και αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλισης του τέκνου στη ληξιαρχική πράξη της γέννησης αυτού. Είμαστε στο 2020. Όχι άλλη ταλαιπωρία στην ουρά. Όχι άλλη γραφειοκρατία. Το έχουμε πει επανειλημμένως. Λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν την επιταγή των καιρών για ψηφιακό μετασχηματισμό όλων των υπηρεσιών. Προβαίνουμε στην ψηφιοποίηση, την απλούστευση και τον αυτοματισμό όσο περισσότερων διαδικασιών και υπηρεσιών γίνεται. Απαλλάσσουμε με τον τρόπο αυτό τη δημόσια διοίκηση από γραφειοκρατία και τους πολίτες από χρονοβόρες διαδικασίες. Είπαμε ότι θα βελτιώσουμε την καθημερινότητα των πολιτών και βήμα-βήμα το κάνουμε.

Επανειλημμένως αναφέρατε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι μας καλωσορίζετε στην πολιτική των επιδομάτων που τόσο κατασکوφαντήσαμε προεκλογικά. Η Νέα Δημοκρατία δεν ήταν ποτέ και δεν είναι ενάντια στην κοινωνική πρόνοια, όσο κι αν θέλει η Αριστερά να την καπηλευτεί και αυτό το αποδεικνύουμε με τα νομοσχέδια που φέρνουμε στη Βουλή προς ψήφιση, νομοσχέδια με γνώμονα το κοινωνικό συμφέρον της πατρίδας μας και της ανάπτυξής της.

Αντιθέτως, εμείς σας καλωσορίζουμε στην αναπτυξιακή πολιτική, στην πολιτική των επενδύσεων, του ορθού δημοσιονομικού σχεδιασμού και των φοροελαφρύνσεων, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Χορηγούμε, λοιπόν, το επίδομα γέννησης στις περιπτώσεις όπου το ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα δεν υπερβαίνει ετησίως το ποσό των 40.000 ευρώ. Το 99%, δηλαδή, των πολιτών δικαιούνται το επίδομα. Καλύπτουμε τη μεγάλη πλειοψηφία των οικογενειών. Ένα μόνο πολύ μικρό ποσοστό του κοινωνικού συνόλου δεν θα το λάβει. Είναι οι πιο εύποροι, αυτοί για τους οποίους το οικονομικό δεν είναι αποδεδειγμένα πρόβλημα για να φέρουν στον κόσμο ένα παιδί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δικαιούχος του επιδόματος θα πρέπει να έχει νόμιμη και μόνιμη διαμονή στην ελληνική επικράτεια, καθώς και μία από τις εξής πέντε ιδιότητες: του Έλληνα πολίτη, του ομογενούς αλλοδαπού που διαθέτει ειδικό δελτίο ταυτότητας ομογενούς, του πολίτη κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πολίτη κράτους που ανήκει στον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο ή πολίτη της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του πολίτη τρίτης χώρας με προηγούμενη δωδεκαετή διαμονή στη χώρα πριν από το έτος γέννησης του παιδιού. Εκτιμάμε τη δωδεκαετή διαμονή ως χρονικό διάστημα πλήρες αλλά και ικανό, ώστε να έχει αποδειχθεί ισχυρός βιοτικός δεσμός με τη χώρα μέσω της συνεχόμενης επαφής με την ελληνική κουλτούρα και τη διαμόρφωση συνείδησης. Εξαιρούμε ωστόσο τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα κατά τα έτη 2020, 2021, 2022 και 2023, εφόσον η μητέρα τους ως πολίτης τρίτης χώρας της παρούσας περίπτωσης διαμένει μόνιμα, νόμιμα και συνεχόμενα στην ελληνική επικράτεια από το έτος 2012. Θέτουμε για τους δικαιούχους του επιδόματος ένα νόμιμο πλαίσιο, σύμφωνα με τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς και τις συνταγματικές αξίες, και δίνουμε το επίδομα στους Έλληνες και σε όσους είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι με τη χώρα, τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Κατοχυρώνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη μη προσμέτρηση του ποσού επιδόματος στο συνολικό ετήσιο εισόδημα. Το επίδομα δεν θα φορολογείται και δεν θα υπόκειται σε τέλη, εισφορές και οποιουδήποτε άλλου είδους κρατήσεις. Δεν θα κατάρχεται και δεν θα συμψηφίζεται με καμμία οφειλή είτε πρόκειται για βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο και τους δημόσιους φορείς είτε προς ιδιωτικά νομικά πρόσωπα. Καμμία τράπεζα δεν θα παρακρατήσει ούτε 1 ευρώ από το επίδομα γέννησης για απαιτήσεις και οφειλές προς αυτή.

Στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμορφώνουμε και επικαιροποιούμε τέσσερα αλλά βασικά επιδόματα. Το επίδομα στέγασης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Προσθέτουμε ως δικαιούχους του προνοιακού επιδόματος παιδιού τους πολίτες τρίτων χωρών που προστατεύονται από κανόνες τόσο διεθνούς όσο και ευρωπαϊκού Δικαίου, όπως αυτοί οι κανόνες έχουν ενσωματωθεί στο ελληνικό Δίκαιο. Θεωρούμε όμως για τους πολίτες τρίτων

κρατών οι οποίοι δεν τελούν υπό ειδικό καθεστώς την προηγούμενη υποχρεωτική δωδεκαετή διαμονή στη χώρα ως επαρκές υποχρεωτικό χρονικό διάστημα. Αυξάνουμε το όριο από τα πέντε στα δώδεκα χρόνια για όλα τα επιδόματα των δικαιούχων πολιτών από τρίτες χώρες που είναι στη χώρα. Το κάνουμε δώδεκα χρόνια, γιατί δώδεκα είναι ένας πλήρης κύκλος φοίτησης στο σχολείο και θεωρούμε ότι είναι ένα επαρκές διάστημα, έτσι ώστε να αναπτυχθεί ένας ισχυρός δεσμός μεταξύ ενός πολίτη τρίτης χώρας με τη χώρα μας. Ωστόσο εξασφαλίζουμε την ομαλή συνέχιση της χορήγησης του επιδόματος του παιδιού και του επιδόματος στέγασης στους ήδη δικαιούχους. Όποιος μέχρι τώρα λάμβανε τα εν λόγω επιδόματα θα συνεχίσει να τα λαμβάνει κανονικά.

Στη συνέχεια, για το επίδομα στέγασης, ορίζουμε την ίση μεταχείριση των επτά κατηγοριών δικαιούχων με τους Έλληνες πολίτες και εισάγουμε ως κριτήριο για τη χορήγηση επιδόματος παιδιού και επιδόματος στέγασης αντίστοιχα την απαραίτητη φοίτηση των παιδιών κατά την υποχρεωτική εκπαίδευση. Ως φοίτηση δεν εννοούμε μόνο την εγγραφή αυτού αλλά και τη διαπιστωμένη πραγματική φοίτηση του παιδιού κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους. Έχουν ακουστεί πάρα πολλά, σχετικά με τον όρο της υποχρεωτικής πραγματικής φοίτησης για τα επιδόματα που αγγίζει το παρόν σχέδιο νόμου και επειδή μας παρακολουθούν οι Έλληνες πολίτες αυτή τη στιγμή καλό είναι να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα, ώστε να μην επικρατεί κάποια σύγχυση. Γιατί, δυστυχώς, είναι μέρος της πολιτικής σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να διαστρεβλώνετε τα πράγματα.

Δεν κρύβεται, λοιπόν, καμμία περικοπή επιδομάτων πίσω από τη διασύνδεση με το σχολείο. Δεν λειτουργούμε τιμωρητικά. Τιμωρητικό θα ήταν ένα κράτος που κρατά τα παιδιά του αποκλεισμένα από το σχολείο. Εάν ένα παιδί έχει προβλήματα στη μάθηση και χρειαστεί να επαναλάβει την τάξη, τότε οι γονείς του παίρνουν κανονικά το επίδομα.

Εάν ένα παιδί απουσιάζει για ιατρικούς λόγους και για μεγάλο χρονικό διάστημα και μείνει από απουσίες, τότε οι γονείς του παίρνουν κανονικά το επίδομα και το στέγασης και του παιδιού και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Στον πυρήνα της πολιτικής μας είναι το παιδί. Εμείς θέλουμε να καταπολεμήσουμε την αδικαιολόγητη απουσία και τη σχολική διακοπή. Με την αρωγή των διατάξεων αυτών για πραγματική φοίτηση επιδιώκουμε τη μείωση της αδικαιολόγητης αποχής ανήλικων μαθητών από τα σχολικά τους καθήκοντα και την ενίσχυση της σχετικής μέριμνας από τους γονείς.

Σταματήστε την υποκρισία. Δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου ούτε εμείς ούτε ο ελληνικός λαός. Έχετε κυβερνητικό παρελθόν και είναι κακό.

Συνεχίζοντας με το υπόλοιπο μέρος του νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθιστούμε υποχρεωτική την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του εποπτεύοντος Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων για την έκδοση κάθε απόφασης μετάταξης ή απόσπασης υπαλλήλων των κέντρων κοινωνικής πρόνοιας και λοιπών προνοιακών δομών μέχρι την έκδοση των οργανισμών λειτουργίας.

Όταν παραλάβαμε το Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας και Αλληλεγγύης τα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας ήταν υποστελεχωμένα. Υποστελεχωμένα όμως γιατί; Διότι δεν φροντίσατε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να διασφαλίσετε την ορθή και πλήρη στελέχυσή τους. Ήρθατε και νομοθετήσατε οργανικές θέσεις το 2018 και μέχρι που παραλάβαμε τον Ιούλιο του 2019 δεν είχε βγει προκήρυξη ΑΣΕΠ και τη βγάλαμε με άμεσες και γρήγορες διαδικασίες. Θέτουμε, λοιπόν, όρια στην κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων των κέντρων κοινωνικής πρόνοιας που με το που έρχονταν στα κέντρα μετά από λίγο καιρό έφευγαν για άλλες υπηρεσίες.

Στη συνέχεια θεσπίζουμε στο παρόν νομοσχέδιο το αφορολόγητο και ακατάσχετο της ετήσιας εισοδηματικής ενίσχυσης των μόνιμων κατοίκων ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, επίδομα που το έπαιρναν μέχρι τώρα αλλά προσμετρώντας το ετήσιο φορολογητέο εισόδημα. Εξαιρούμε με το παρόν σχέδιο νόμου το ως άνω επίδομα από τυχόν συμψηφισμό του με βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο, λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου

τομέα και πιστωτικά ιδρύματα, ώστε ως γνήσιο μέτρο κοινωνικής πολιτικής να διασφαλιστεί το εισόδημα των δικαιούχων οικογενειών και προβλέπουμε τον μη συνυπολογισμό της ενίσχυσης στα εισοδηματικά όρια για την καταβολή οποιασδήποτε άλλης παροχής κοινωνικού ή προνοιακού χαρακτήρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορίζουμε με το παρόν νομοσχέδιο ρητά την τελευταία εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα ως ημέρα καταβολής των επιδομάτων, επειδή η πληρωμή όλων των επιδομάτων είναι παράλογο να γίνεται με τον τρόπο που έχετε αφήσει να γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Εμπαίζατε τους δικαιούχους των επιδομάτων για πολύ καιρό. Τους βάζετε να στήνονται μπροστά στους τηλεοπτικούς δέκτες στις πρωινές ενημερωτικές εκπομπές περιμένοντας να περάσει η μπάρα, για να τους ενημερώσει πότε θα αποφασίσετε να τους δώσετε το κάθε επίδομα. Φιέστο επικοινωνιακή!

Οι δικαιούχοι όμως τα επιδόματα δεν τα βλέπουν ως σόου αλλά ως βοήθημα για να οργανώσουν τον οικογενειακό οικονομικό τους προγραμματισμό. Η κοινωνική πολιτική δεν περνάει από δελτία Τύπου, όπου διατυμπανίζεται η ημερομηνία καταβολής των επιδομάτων. Η κοινωνική πολιτική αποδεικνύεται στην πράξη απέναντι σε αυτούς που, πραγματικά, χρειάζονται τη στήριξη του κράτους.

Πολλά επιδόματα που χορηγούνται από τον οργανισμό δεν έχουν ορισμένη ημερομηνία καταβολής. Γι' αυτό λέμε ότι όλα τα επιδόματα θα δίνονται την τελευταία εργάσιμη μέρα του μήνα και τέλος. Δεν θα κάνουμε τους «Αγιοβασίλδους» όποτε μας βολεύει για ψηφοθηρικούς σκοπούς όπως εσείς.

Επιπροσθέτως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρέχουμε τη δυνατότητα συμμετοχής στο πρόγραμμα χρηματοδότησης δήμων. Δυστυχώς, υφίστανται δήμοι της χώρας στους οποίους δεν λειτουργούν οι βρεφικοί, παιδικοί ή βρεφονηπιακοί σταθμοί και οι οποίοι διαθέτουν ωστόσο ακίνητα τα οποία είναι δυνατόν να φιλοξενούν τέτοιες δομές. Με την παρούσα ρύθμιση δίνουμε τη δυνατότητα στους δήμους που έχουν τις δομές και τις κτηριακές εγκαταστάσεις να μπορούν πλέον να ενταχθούν στο πρόγραμμα στο οποίο πριν δεν μπορούσαν. Δίνεται η δυνατότητα χρηματοδότησης αυτών να ιδρυθούν νέα τμήματα βρεφικής, παιδικής και βρεφονηπιακής φροντίδας και να καλυφθεί η ανάγκη εύρεσης θέσεων και σε δήμους ή νομικά πρόσωπα που δεν διαθέτουν τέτοιου είδους δομές.

Βασικός πυλώνας της κοινωνικής πολιτικής μας είναι η μέριμνα για το παιδί και η προσπάθεια για βελτίωση των δημογραφικών δεικτών στη χώρα. Για τον λόγο αυτό στοχεύουμε όχι μόνο στη μεγέθυνση των υπαρχουσών δομών αλλά και στη δημιουργία περαιτέρω νέων δομών και θέσεων φιλοξενίας, δομές και θέσεις οι οποίες ακριβώς θα διατίθενται για παιδιά προσχολικής ηλικίας από δημόσιους φορείς. Δήμοι που λειτουργούσαν μέχρι δύο τμήματα βρεφικής, παιδικής ή βρεφονηπιακής φροντίδας μπορούν να συμμετέχουν στο πρόγραμμα χρηματοδότησης για τη λειτουργία ως τεσσάρων τμημάτων και δήμοι που είχαν έτοιμα κτήρια και δεν έμπαιναν στο πρόγραμμα, θα μπορούν πλέον να συστήσουν μέχρι δύο βρεφικούς, παιδικούς ή βρεφονηπιακούς σταθμούς. Κανένα παιδί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός παιδικού σταθμού!

Καταθέσατε εσπευσμένα τροπολογία, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, για μονιμοποίηση των υπαλλήλων των ΚΔΑΠ και επειδή την τροπολογία την υπογράφει όλη η ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ, δημιουργείται εύλογα τόσο σε μένα όσο και σε άλλους συνάδελφους αλλά κυρίως στον ελληνικό λαό η εξής απορία: Ήσασταν κυβέρνηση, κυρία Φωτίου, κάτι περισσότερο από τέσσερα χρόνια. Τι κάνατε εσείς μέχρι σήμερα για το εν λόγω θέμα;

Και κάτι ακόμα τεχνικής και ουσιαστικής φύσεως, ότι η στελέχωση των ΚΔΑΠ είναι αρμοδιότητα των Υπουργείων Εσωτερικών και Οικονομικών. Ωστόσο, το θέμα των ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ μας αφορά και είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένοι προς αυτό. Γι' αυτό το Υπουργείο θα εξετάσει το πλαίσιο λειτουργίας και αδειοδότησης των ΚΔΑΠ.

Στη συνέχεια, επανακαθορίζουμε τον τρόπο ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων οφειλών από εργοδοτικές εισφορές που δημιου-

γήθηκαν ως τις 31-12-2018 προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και εξειδικεύουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις, υπό τους οποίους η κεντρική υπηρεσία του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών προβαίνει σε διαγραφή ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τον ΕΦΚΑ υπέρ νομικών ή φυσικών προσώπων έως 31 Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους.

Διαγράφουμε ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες εικοσαετείς οφειλές που δημιουργούνται έως 31 Ιανουαρίου του 2021 μέχρι 200 ευρώ ανά οφειλέτη και ληξιπρόθεσμες βεβαιωμένες οφειλές κατ' έτος μέχρι 10 ευρώ ανά οφειλέτη. Με την υλοποίηση των ανωτέρω διαγραφών αποτρέπουμε τη συσσώρευση μικρών οφειλών αμφιβόλου εισπραξιμότητας, η οποία θέτει τροχοπέδη στον στρατηγικό προγραμματισμό. Συντελούμε έτσι και στην αποτελεσματικότερη λειτουργία του φορέα.

Μειώνουμε το κεφάλαιο για την έκδοση ειδοποιήσεων και αποδεσμεύουμε προσωπικό από την επιδίωξη είσπραξης των εν λόγω οφειλών. Σε πολλές περιπτώσεις το οφειλόμενο ποσό είναι μικρότερο από το κόστος είσπραξης αυτού, με αποτέλεσμα οποιαδήποτε διαδικασία για τον σκοπό αυτό να προκαλεί δυσανάλογο διοικητικό βάρος.

Παρέχουμε συμπληρωματικά στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού του ΕΦΚΑ το έτος 2020 τη δυνατότητα ανάπτυξης συναλλαγών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης επιπέδου 4 και ηλεκτρονικής συναλλαγής των ασφαλισμένων με τις υπηρεσίες του ΕΦΚΑ. Διευκολύνουμε τους πολίτες μέσω της πραγματοποίησης των σχετικών διαδικασιών ηλεκτρονικά. Χωρίς υποχρεωτική επίσκεψη στα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ εξοικονομούμε εργατοώρες και δεν ταλαιπωρούμε τον πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το είπαμε στις συνεδριάσεις της επιτροπής, το αναφέρω όμως κι εδώ. Ήταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που πρώτη φορά θεσμοθέτησε στην Ελλάδα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα επί υπουργίας Γιάννη Βρούτση. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα τοποθετήθηκε σε πιλοτική μορφή με τίτλο «Πιλοτικό πρόγραμμα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος» με τον ν.4093/2012.

Ο ΣΥΡΙΖΑ απλώς άλλαξε το όνομα σε ένα από τα πολλά βαφτίσια που έκανε κατά τη διάρκεια της θητείας του. Βαφτίσατε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε ΚΕΑ. Δεν μένουμε όμως στη μικροψυχία του ΣΥΡΙΖΑ, στην πολιτική πρέπει να είμαστε εξάλυλοι μεγαλόψυχοι. Δεν μας ενδιαφέρουν οι ρητορικές και τα βαφτίσια. Μας ενδιαφέρει να παραγάγουμε πραγματικό έργο, να παραδώσουμε ένα κράτος στους πολίτες καλύτερο δημοσιονομικά και οργανωτικά από αυτό που παραλάβαμε.

Πλέον κατοχυρώνουμε επί πρωθυπουργίας Κυριάκου Μητσοτάκη το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε συνταγματικά στο άρθρο 21 του Συντάγματος. Δεν επαφίεται στη θέληση της κάθε κυβέρνησης και του κάθε Υπουργού. Προβλέπεται συνταγματικά, γιατί αυτό εμείς προτείναμε και ψηφίσαμε με απόλυτη πλειοψηφία κατά τη διάρκεια της τελευταίας Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων, ένα μέτρο υψίστης σημασίας που αποτελεί εκδήλωση της κοινωνικής πρόνοιας, του σεβασμού προς τον πολίτη και του κοινωνικού κράτους δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου είναι ένα κοινωνικό νομοσχέδιο με προεκτάσεις τόσο κοινωνικές όσο εθνικές αλλά και ασφαλιστικές. Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κινήθηκαν για μία ακόμη φορά στην ορθή κατεύθυνση. Πράττουμε στοχευμένα και υπεύθυνα προς την επίλυση των προβλημάτων, πάντα έχοντας βασικό πυλώνα της πολιτικής μας τις επιταγές της κοινωνίας και την ανθρωπινή αξία.

Αφουγκραζόμενοι τον παλμό της κοινωνίας φέρνουμε προς ψήφιση το παρόν νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια της Κυβέρνησης για τη λύση του μείζονος προβλήματος του δημογραφικού. Θεμελιώνουν μια δημογραφική πολιτική με τη χορήγηση του επιδόματος γέννησης, μία προσπάθεια που μέχρι τώρα πλαισιώσαμε εκτός του επιδόματος γέννησης και των βρεφονηπιακών σταθμών και με άλλα μέτρα όπως η μείωση του ΦΠΑ για τα βρεφικά είδη στο 13% από 24%, η κατάργηση του φόρου πολυτελούς διαβίωσης στα ιδιωτικά οχήματα πολυτέκνων άνω των 2.000 κυβικών, η ενίσχυση του αφορολόγητου κατά 1.000 ευρώ για κάθε ανήλικό τέκνο και

άλλα, προσπάθεια που δείχνει ξεκάθαρα τον άξονα της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη, έναν άξονα ανθρωποκεντρικό.

Έτσι, σήμερα θεμελιώνουμε μια σύγχρονη δημογραφική πολιτική με τη χορήγηση του επιδόματος γέννησης, θεμελιώνουμε το μέλλον της Ελλάδας μας, ένα μέλλον που θα βασίζεται στην οικονομική βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας, στην αντιστροφή του κλίματος υπογεννητικότητας και στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ του πολίτη και της πολιτείας που τόσο έλειψε τα τελευταία χρόνια.

Θέτουμε με το παρόν σχέδιο νόμου μια καλή εκκίνηση για τη γενική δημογραφική πολιτική της χώρας, μια πολιτική που έχει στόχο την αύξηση των κινήτρων για γεννήσεις περισσότερων παιδιών, ώστε να αντιστραφεί το κλίμα που έχει δημιουργηθεί με τη δημογραφική κατάρρευση της χώρας μας. Και θα ακολουθήσουν και άλλες πρωτοβουλίες εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Ως ακόμη ένα νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη πράττουμε τίποτα περισσότερο από τα αυτονόητα, αυτά δηλαδή που χρήζουν άμεσης ρύθμισης και που εντοπίσαμε ως κακώς κείμενα της προηγούμενης κυβέρνησης.

Δεν προβαίνουμε σε φθηνή επιδοματική πολιτική και φανφαρολογίες.

Εδώ, εξάλλου, υπάρχει μια τεράστια ιδεολογική διαφορά μας με τον εμμονικό και ιδεοληπτικό ΣΥΡΙΖΑ. Η δική μας πολιτική είναι αναπτυξιακή. Εμείς πιστεύουμε στην εργασία πάντα με ίσες ευκαιρίες και πάντα στηρίζοντας τους πιο ευάλωτους συμπολίτες μας. Είναι η μεγάλη ιδεολογική μας διαφορά. Έχουμε ρεαλιστική πολιτική για να υλοποιούμε ό,τι έχουμε εξαγγείλει. Και το σημαντικότερο φέρνουμε πρακτικά νομοσχέδια, νομοσχέδια που τα αποτελέσματά τους θα γίνουν αισθητά στο σύνολο του ελληνικού λαού από την επόμενη κιόλας μέρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεανώ Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα αντίστοιχο, τουλάχιστον, χρόνο με την προηγούμενη συνάδελφο. Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το σημερινό νομοσχέδιο μας δίνεται μια μεγάλη ευκαιρία να αναδείξουμε στον ελληνικό λαό τις μεγάλες, ουσιαστικές διαφορές μας με τη Νέα Δημοκρατία - του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία - στο θέμα του δημογραφικού και στα θέματα του παιδιού.

Εισάγετε ένα επίδομα 2.000 ευρώ για τη γέννηση του παιδιού. Το στηρίζουμε σαν μια πρώτη βοήθεια των μεγάλων αναγκών που συνοδεύουν κάθε γέννηση.

Όμως, γελοιοποιείτε τη σοβαρότητα του υπαρκτού δημογραφικού προβλήματος, όταν αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεση ότι «τα 2.000 ευρώ» -επί λέξει- «είναι ένα από τα θεμέλια της δημογραφικής πολιτικής της χώρας και σημαντικό κίνητρο για τους μελλοντικούς γονείς». Σας το είπαν και όλοι οι φορείς. Σας καλούμε για λόγους σοβαρότητας να αφαιρέσετε αυτές τις δύο προτάσεις από την αιτιολογική έκθεση.

Το 1993 η διακομματική επιτροπή της Βουλής πρότεινε μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού.

Επί είκοσι χρόνια που κυβερνούσατε -γιατί μας ρωτάτε τι κάναμε στα τεσσεράμισι- δεν κάνατε τίποτα. Το 2013, μόλις ψηφίσατε ένα κλιμακούμενο επίδομα 40 έως 13 ευρώ τον μήνα για το παιδί, που ήταν η σταγόνα στον ωκεανό, γιατί ήδη από το 2011 οι θάνατοι ήταν περισσότεροι από τις γεννήσεις.

Μας βάλατε το 2010 στα μνημόνια, αφού καταστρέψατε τη χώρα και την οικονομία με τις πολιτικές σας.

Μέχρι το 2015 που κυβερνούσατε, η ανεργία είχε φθάσει στο 27% και είχε καταστραφεί το 25% του ΑΕΠ της χώρας. Μέχρι το 2015 που κυβερνούσατε, η ΕΛΣΤΑΤ κατέγραφε ότι ένας στους πέντε συμπολίτες μας από τα μεσαία στρώματα -μεσαία τάξη, τη λέτε εσείς- πέρασε στα φτωχά στρώματα, τα οποία εξαθλιώθηκαν και όλοι μαζί έχασαν το 40% των εισοδημάτων τους. Το δημογραφικό επιδεινώθηκε.

Τι χρειάζεται ένα ζευγάρι για να κάνει ένα παιδί; Ασφάλεια στην εργασία και τη στέγη, καλές δουλειές, ασφάλεια και ισχυρό κοινωνικό κράτος με παροχές και δωρεάν υπηρεσίες για το παιδί

μέχρι το τέλος των σπουδών του.

Εμείς επαναφέραμε τις συλλογικές συμβάσεις και βελτιώθηκαν, πράγματι, οι μισθοί εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων. Αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό στα 650 ευρώ, καταργήσαμε τον υποκατώτατο, καταφέραμε να ρίξουμε την ανεργία δέκα μονάδες, ενισχύσαμε το ΣΕΠΕ για να ελέγχει την εργοδοτική ασυδοσία.

Εσείς με το καλημέρα καταργήσατε το ΣΕΠΕ, τις συλλογικές συμβάσεις στην πράξη, καθηλώσατε τον κατώτατο μισθό στα 650 ευρώ. Δεν δίνετε καν την αύξηση που υποσχέθηκαν τα 2,8%, όχι του 4% με την οποία υποκλέψατε τις ψήφους του ελληνικού λαού. Άρα, δεν δίνετε ούτε τα 35 ευρώ τον μήνα επιπλέον αύξηση για φέτος που θα συμπαρέσουν, όμως, τα επιδόματα μητρότητας και ανεργίας.

Η ανεργία αυξάνεται για πρώτη φορά μετά από τεσσεράμισι χρόνια συνεχούς πτώσης -για πρώτη φορά!- με εσάς! Έτσι δημιουργείτε την ασφάλεια για τους γονείς, για να κάνουν ένα παιδί;

Αντί, λοιπόν, για μεγαλοστομίες, ας ψηφίσει η Βουλή την τροπολογία που καταθέσαμε για τη στήριξη της μητέρας μετά τη γέννα. Με αυτή αίρεται μια αδικία εις βάρος των γυναικών με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στην τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, που μέχρι σήμερα δεν έπαιρναν το εξαμηνιαίο επίδομα του ΟΑΕΔ μετά τη γέννα, όπως και οι εργαζόμενες στον ιδιωτικό τομέα.

Όσο για την ασφάλεια της στέγης, εμείς θεσπίσαμε για πρώτη φορά το επίδομα στέγασης για εξακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας, διαθέσαμε 300 εκατομμύρια το 2009.

Τι είχατε κάνει μέχρι τότε που κυβερνούσατε; Τίποτα!

Εσείς σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο κόβετε το επίδομα σε χιλιάδες δικαιούχους με τις συγκεκριμένες πράξεις που κάνετε. Είχαμε προβλέψει για τα «κόκκινα» δάνεια τον νόμο προστασίας της πρώτης κατοικίας -προφανώς, Κατσέλη- και επιδότηση επιπλέον με 200 εκατομμύρια ευρώ των δανείων των οικογενειών που θα έμπαιναν στον μηχανισμό στήριξης. Εσείς αφήνετε τις οικογένειες χωρίς καμμία προστασία μετά τον Απρίλιο.

Μας προειδοποίησε ο κ. Γεωργιάδης για αυτό, για να μη χαλάσουμε τις καρδιές μας. Τι θα γίνει με τις καρδιές των παιδιών που θα μείνουν χωρίς στέγη;

Ας έρθουμε στη δεύτερη μεγάλη προϋπόθεση που θεωρούμε εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και η διακομματική επιτροπή του 2018 που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, το Κίνημα Αλλαγής και ο ΣΥΡΙΖΑ, για το δημογραφικό. Λέει εκεί τότε αυτή η επιτροπή ότι για να αντιμετωπιστεί το δημογραφικό χρειάζεται ισχυρό κοινωνικό κράτος, παιδεία, υγεία, πρόνοια. Χωρίς δημόσια δωρεάν ποιοτική παιδεία και δημόσια δωρεάν υγεία καμμία οικογένεια δεν αισθάνεται ασφαλής για να κάνει παιδιά.

Εδώ έχουμε, πράγματι, μια θεμελιώδη διαφορά με τη Νέα Δημοκρατία και τις ιδεοληψίες της, δηλαδή εμείς αυξήσαμε τους προϋπολογισμούς στους τρεις αυτούς τομείς, εσείς τους περικόψατε για το 2020 και προωθείτε την ιδιωτικοποίηση και των τριών αυτών τομέων.

Η πρόσφατη, λοιπόν, έκθεση για το δημογραφικό που υπογράφεται το 2018, λέει ότι προϋπόθεση για την επίλυση είναι η ανάπτυξη της πρόνοιας.

Το 2015, η Νέα Δημοκρατία μάς παρέδωσε την πρόνοια με πενήντα τρεις υπαλλήλους -δεν υπάρχει αυτό σε κανένα κράτος του κόσμου- διακόσια επιδόματα που δίνονταν από εκατόν είκοσι πηγές, χωρίς ενιαίες διαδικασίες και κριτήρια. Επιτομή του πελατειακού κράτους και της διαπλοκής, χωρίς κανένα δίκτυο ασφάλειας για την ακραία φτώχεια, με παιδιά που λιποθυμούσαν στα σχολεία! Η Ελλάδα δεν υπήρχε στον προνοιακό ευρωπαϊκό χάρτη μέχρι το 2015 για τον απλούστατο λόγο ότι δίνετε 789 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 0,4% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος ήταν δεκαπλάσιος, 4%.

Καταφέραμε μέσα σε τεσσεράμισι χρόνια να βάλουμε 3,5 δις εκατομμύρια ευρώ και φτάσαμε τον μέσο όρο της χώρας στο 2% του ΑΕΠ. Δημιουργήσαμε ένα ψηφιακό διαφανές κράτος με διακόσια σαράντα δύο κέντρα κοινότητας και τον ΟΠΕΚΑ που πληρώνει ψηφιακά όλα τα επιδόματα από τις 24 μέχρι τις 28 κάθε μήνα.

Τώρα θυμηθήκατε ότι πρέπει να κάνουμε ένα ψηφιακό κράτος! Το κάναμε, ξέρετε και αυτό είναι, πράγματι, η ασπίδα κατά των πελατειακών σχέσεων και υπέρ της αξιοπρέπειας και της ισονομίας των δικαιούχων.

Εδώ είναι η μεγάλη μας διαφορά. Εσείς θεωρείτε ότι τα χρήματα που δίνονται για την πρόνοια χάνονται από την ανάπτυξη. Εμείς τα θεωρούμε αναπτυξιακά, δηλαδή τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ που δώσαμε επιστρέφουν στην οικονομία ως 4 δισεκατομμύρια ευρώ τουλάχιστον, γιατί όλοι γνωρίζουν ότι έχουν δημοσιονομικό συντελεστή-πολλαπλασιαστή 1,03 ως 1,06.

Εσείς θεωρείτε τα χρήματα που δίνονται για την πρόνοια ως φιλανθρωπία, που άμα έχει το κράτος δίνει, άμα δεν έχει δεν δίνει, η περιβόητη «πίτα» που λέει ο κ. Μητσοτάκης. Εμείς τα θεωρούμε υποχρέωση του κράτους και παρέμβαση κατά των κοινωνικών ανισοτήτων για μια κοινωνία ισότητας και ισονομίας.

Από τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ για την πρόνοια, το 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ αφορά άμεσα τις πολιτικές για το παιδί, επίδομα παιδιού, βρεφονηπιακοί σταθμοί και σχολικά γεύματα.

Το επίδομα του παιδιού το παραλάβαμε το 2015. Μας το δώσατε 650 εκατομμύρια ευρώ για ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες παιδιά. Το διπλασιάσαμε. Δηλαδή, δώσαμε συνολικά 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ και τότε, ω του θαύματος, μπήκαν ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες παιδιά. Πώς έγινε αυτό, πώς έγιναν διακόσιες χιλιάδες περισσότερα παιδιά; Απλούστατα, σχεδιάσαμε ένα δίκαιο επίδομα, αξιοπρεπές, από 40 ευρώ που δίνετε για το παιδί, το κάναμε 70 και το δώσαμε ψηφιακά, δηλαδή δεν ταλαιπωρούσαμε τον πολίτη.

Η εργαζόμενη μητέρα αλλά και η άνεργη που αναζητεί εργασία έχουν ανάγκη τους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Το 2015, παραλάβαμε εβδομήντα εννέα χιλιάδες δωρεάν θέσεις παιδιών σε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Γιατί; Γιατί είχατε αποκλείσει τις άνεργες μητέρες. Να μας πείτε και τώρα μήπως τις αποκλείσετε ξανά.

Καταφέραμε να αυξάνουμε συνεχώς, όλα τα χρόνια μέχρι τότε, τις δωρεάν θέσεις για τα παιδιά στους βρεφονηπιακούς και το καλοκαίρι του 2019 καταφέραμε να βάλουμε εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες παιδιά, δηλαδή όλα όσα είχαν κάνει αίτηση στους βρεφονηπιακούς. Για τις θέσεις αυτές ο κ. Μητσοτάκης, ο κ. Θεοδωρικάκος και ο κ. Βρούτσης αλληλοσυγχαίρονταν τρεις μέρες μετά την ανάληψη της εξουσίας, της διακυβέρνησης της χώρας, δηλαδή στις 10 Ιουλίου.

Στην επιτροπή ο Υπουργός, που έχει διαζύγιο με την αλήθεια, μας είπε ότι η Κυβέρνηση αυξάνει τις θέσεις των δημοτικών βρεφονηπιακών σταθμών. Πρόκειται πάλι για οικειοποίηση της δικής μας πολιτικής και χρημάτων. Δηλαδή, είναι τα 15 εκατομμύρια ευρώ που εξασφαλίσαμε με αίμα το 2018, από το spending review –θυμάται και ο κ. Τσακαλώτος εδώ– και τα δώσαμε για να ιδρυθούν νέα τμήματα βρεφονηπιακών σταθμών. Ξοδέψαμε τα μισά και σε θέσεις και σε χρήματα. Με αυτά τα λεφτά τώρα κάνετε αυτές τις εξαγγελίες, όσα σας περίσσεψαν.

Νομοθετήσαμε τη δίκαιη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση που απελευθέρωσε θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, ώστε να υποδέχονται περισσότερα παιδιά μέχρι τεσσάρων ετών. Ο κ. Βρούτσης στην επιτροπή του παρουσίασε ως δικό του επίτευγμα, «υπέρ του δημογραφικού προβλήματος». Ξέχασε να μας πει ότι η Νέα Δημοκρατία είχε καταψηφίσει τον νόμο Γαβρόγλου που το θεσμοθέτησε.

Οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα ΚΔΑΠ και τα ΚΔΑΠ-ΜΕΑ συμβάλλουν σημαντικά στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Γι' αυτό καταθέσαμε τροπολογία για να ενταχθούν τα ΚΔΑΠ και τα ΚΔΑΠ-ΜΕΑ οργανικά στους δήμους με τη δημιουργία μόνιμων θέσεων εργασίας και με αυξημένη μοριοδότηση στους ήδη υπηρετούντες. Σας καλούμε να την ψηφίσετε. Αφήστε τις δικαιολογίες. Ήμασαν τεσσεράμισι χρόνια κυβέρνηση. Δεν προλάβαμε να τα κάνουμε όλα. Είχαμε προϋπολογίσει πόσο στοιχίζει -53 εκατομμύρια ευρώ– και είναι από τον ΟΑΕΔ. Μπορείτε να τα βρείτε τα λεφτά, γιατί τα λεφτά του ΟΑΕΔ λημνάζουν.

Δώσαμε ζεστά σχολικά γεύματα σε δημοτικά σχολεία της χώρας. Το 2019 είχαμε φτάσει στα εκατόμ ογδόντα πέντε χιλιάδες καθημερινά σχολικά γεύματα. Η Νέα Δημοκρατία τα λοιδορήσε και σήμερα τα υπονομεύει με τις καθυστερήσεις. Είναι

βασικό μέτρο –από ό,τι έλεγε– και οι δύο επιτροπές και του '93 και του '18 κατά της σχολικής διαρροής, όχι τιμωρητικές διατάξεις που φέρνετε και είναι «κατά» της σχολικής διαρροής και «υπέρ» της σχολικής απόδοσης. Το είδαμε αυτό όπου πήγαν τα σχολικά γεύματα.

Όπως είπα και στην αρχή, ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει το επίδομα γέννησης και καταθέτουμε τροπολογία για την εφάπαξ καταβολή του. Καλωσορίζουμε τη Νέα Δημοκρατία στη λογική των επιδομάτων που κατασυκοφάντησε προεκλογικά. Πιστεύουμε ότι τα επιδόματα και οι παροχές είναι η ουσιαστική παρέμβαση του κράτους υπέρ, κατά των κοινωνικών ανισοτήτων, υπέρ μιας κοινωνίας ισονομίας και δικαιοσύνης. Συγχρόνως, είπαμε ότι συντελούν στην ανάπτυξη, αφού αυξάνουν την κατανάλωση και δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Απόδειξη είναι ότι με την περικοπή του κοινωνικού μερίσματος κατά 600 εκατομμύρια ευρώ έπεσε η αγορά, όπως λένε όλοι οι φορείς, μέχρι τουλάχιστον 24%.

Όμως, το νομοσχέδιο με προκάλυμμα το επίδομα γέννησης, στην ουσία υπονομεύει την προσπάθεια για καταπολέμηση της υπογεννητικότητας, αφού στερεί από χιλιάδες δικαιούχους τρία βασικά επιδόματα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος: το ΚΕΑ, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, το επίδομα στέγασης και το επίδομα παιδιού, που σχεδίασε και υλοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι οι περικοπές που κρύβονται πίσω από τις λοιπές διατάξεις, για να τις περάσετε ανώδυνα. Προσπαθείτε να εξοικονομήσετε με αυτές κονδύλια από την πρόνοια για να κλείσει η τρύπα του ασφαλιστικού. Ήταν η δέσμευσή σας στους θεσμούς ότι αν έχετε τρύπα στο ασφαλιστικό, θα πάρετε τα λεφτά μέσα από το Υπουργείο Εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Το είχαμε πει στον προϋπολογισμό και επιβεβαιωθήκαμε ότι τα 400 εκατομμύρια ευρώ που κόβετε από την πρόνοια, ένα κομμάτι τους θα πάει εκεί.

Περικόπτετε, λοιπόν, με δύο τρόπους τα επιδόματα αυτά. Πρώτον, αν έστω ένα από τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη λόγω απουσιών, αυτή είναι μια τιμωρητική διάταξη που δημιουργεί –εκτός των άλλων– και στο παιδί την ενοχή ότι αυτό φταίει που κόπηκαν τα επιδόματα της οικογένειάς του. Πρόκειται, όμως, πέρα από αυτό, για ένα αντιπαιδαγωγικό και αντικατασκευαστικό μέτρο που προσκρούει στη σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού που έχει κυρώσει η χώρα μας και η οποία κατοχυρώνει του Εθνικού Δικαίου, όπως ξέρετε. Είναι ντροπή να υπογράφουν οι Υπουργοί Παιδείας και Κοινωνικών Υποθέσεων την καταπάτηση του δικαιώματος του παιδιού για αξιοπρεπή διαβίωση –ένα από τα δικαιώματά του–, υπερασπιζόμενοι –δήθεν– το δικαίωμά του στην παιδεία.

Το να μη στέλνει καθόλου ο γονιός το παιδί στο σχολείο αντιμετωπίζεται κατ' αρχάς με την υποχρέωσή του να προσκομίζει την εγγράφη του παιδιού του κατά την υποβολή της αίτησης, όπως κάναμε εμείς με το ΚΕΑ. Δεν ανοίγετε τίποτα καινούργιους δρόμους. Ήταν πολύ σωστό αυτό που κάναμε και έτσι καταφέραμε να έχουμε αύξηση της σχολικής ένταξης σε υποβαθμισμένες περιοχές και περιοχές με καταυλισμούς Ρομά. Δείτε τα στοιχεία.

Όσο για την πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου μπορούμε να την αντιμετωπίζουμε με τον έλεγχο που διεξάγουν οι εκπαιδευτικοί μέσα από το Πρόγραμμα «Myschool». Το ομολόγησε και η Υφυπουργός σας εξάλλου με την επέκταση των σχολικών γευμάτων, όπως προείπα, με τη συνδρομή σχολικών λειτουργών στα σχολεία και στους δήμους.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο περικόπτει επιδόματα γέννησης, παιδιού, στέγασης, ανάλογα με την καταγωγή των παιδιών, των γονιών τους, απαιτώντας για πρόσφυγες και μετανάστες δωδεκαετή υποβολή φορολογικής δήλωσης. Θεωρούμε απαράδεκτο να διαχωρίζονται τα παιδιά με βάση την καταγωγή τους. Όπως είπε ο Συνήγορος του Πολίτη, αυτή η διάκριση αντιβαίνει στο Ενωσιακό Δίκαιο, «η μόνιμη και νόμιμη διαμονή των παιδιών», που είναι νομικός όρος, «μπορεί και πρέπει να αντιμετωπίζεται ενιαία για το σύνολο των γονιών», για μεν τα επιδόματα στέγασης και παιδιού –εμείς το είχαμε με απαίτηση για όλους, όχι για κάποι-

ους, δώδεκα χρόνια- πενταετής φορολογική δήλωση, για δε το επίδομα γέννησης, όπως και για το ΚΕΑ, αρκούσε να έχει κάνει τον τελευταίο χρόνο φορολογική δήλωση.

Επίσης, διαφωνούμε με τη μείωση του αριθμού των μελών στο διοικητικό συμβούλιο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης από έντεκα σε επτά, γιατί καταργήσατε εκπροσώπους φορέων, ώστε τελικά ο Υπουργός να διορίζει πέντε από τα επτά μέλη του διοικητικού συμβουλίου για να το ελέγχει πλήρως πολιτικά.

Επιπλέον, καταργείτε την κινητικότητα για τους εργαζόμενους στα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας περιφερειών και σε όλους τους φορείς πρόνοιας και μας κατηγορείτε ότι το κάνετε, γιατί αφήσαμε σε άθλια κατάσταση αυτά τα κέντρα, λόγω έλλειψης προσωπικού.

Το 2015, κυρία Υφυπουργέ, παραλάβαμε δύο χιλιάδες ογδόντα άτομα μόνιμο και επικουρικό προσωπικό. Το 2019, σας παραδώσαμε δύο χιλιάδες εκατόν ογδόντα άτομα μόνιμο και επικουρικό προσωπικό και άλλα τετρακόσια πενήντα άτομα από τα προγράμματα κοινωνικού εργαζομένου και νέων επιστημόνων του ΟΑΕΔ που εσείς καταργείτε.

Θεσμοθετήσαμε τριακόσιες ενενήντα τρεις νέες θέσεις μόνιμου προσωπικού και τετρακόσιες ογδόντα επικουρικού. Από αυτές προκηρύξατε μόνο τις τριακόσιες σαράντα εννέα. Αφήσατε τα μυθεύματα ότι σας δώσαμε λιγότερους. Αυξήσαμε, δηλαδή, το προσωπικό σε συνθήκες μνημονιακής εποπτείας και με κανόνα 1 προς 5. Κοιτάξτε, μην τον επαναφέρετε. Σας παραδώσαμε δεκαέξι οργανισμούς που είχατε υποχρέωση να εκπονήσετε και δεν κάνατε τίποτα. Αντί, λοιπόν, να καταργείτε την κινητικότητα, προχωρήσατε στις προσλήψεις και στους οργανισμούς.

Το νομοσχέδιο μετονομάζει το ΚΕΑ από κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Είναι ιδεολογική σας εμμονή, λες και δίνετε εγγυημένο εισόδημα με τα 200 ευρώ που θα δώσετε τώρα.

Δεν αλλάζετε τίποτα, ούτε στις διαδικασίες ούτε στις προϋποθέσεις. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ήταν υποχρέωση του δεύτερου μνημονίου το 2012. Μέχρι το 2014, η Νέα Δημοκρατία δεν έκανε τίποτα. Δύο μήνες πριν τις εκλογές, υλοποίησε πιλοτικό πρόγραμμα που ονόμασε εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, ΕΚΕ. Διαβάστε το ΦΕΚ 3018/7-11-2014, άρθρο 2. Ποτέ σας δεν δώσατε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ποτέ!

Μας αφήσατε, λοιπόν, αυτό, δεκατρείς δήμους, 20 εκατομμύρια. Δηλαδή μέχρι το 2015, δεν είχατε δώσει ούτε 1 ευρώ για τους εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας που βίωναν τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση. Το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα κρίθηκε αποτυχημένο και άχρηστο από τους αξιολογητές που εσείς οι ίδιοι είχατε ορίσει γι' αυτό. Γι' αυτό το σχεδιάσαμε από την αρχή. Το ονομάσαμε ΚΕΑ, για να μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο, κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, δίνοντας 700 εκατομμύρια σε εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολιτών μας, που είχαν αφεθεί στην ακραία φτώχεια και στην τύχη τους. Το ΚΕΑ, όμως, είναι ευρωπαϊκή πρωτοτυπία, γι' αυτό δεν το λιάζεστε. Είναι διαρκώς ανοιχτό για υποβολή αιτήσεων κάθε μέρα. Διασταυρώνει on line την ίδια ώρα. Έξι βάσεις δεδομένων. Δεν υπήρχαν αυτά σε σας, στους σχεδιασμούς σας, τα εισοδήματα που απούντος τους έξι τελευταίους μήνες. Πιάνει, δηλαδή, τον άνθρωπο στην ανάγκη του. εσείς, με το αποτυχημένο εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, προβλέπατε έτσι μία φορά τον χρόνο, με βάση την τελευταία φορολογική του δήλωση, με τα εισοδήματά του ενάμιση και δύο χρόνια πριν. Αυτό ήταν η μέριμνά σας για τους ανθρώπους που ήταν σε εσχάτη φτώχεια.

Το ΚΕΑ, πέραν του επιδόματος έχει ακόμη δύο πυλώνες που αγνοεί ο κ. Βρούτσης. Να του τους πω: Είναι η παροχή δωρεάν υπηρεσιών. Δωρεάν τρόφιμα, δωρεάν βρεφονηπιακοί, δωρεάν νερό, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και κοινωνικό τιμολόγιο στο ρεύμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρία συνάδελφε, έχετε εξαντλήσει και τη δευτερολογία σας.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Δεν έχω εξαντλήσει τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εξαντλήθηκε, αν και δεν ξέρω αν θα γίνουν δευτερολογίες. Παρακαλώ, λοιπόν, να ολοκληρώσετε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον, ένταξη στην εργασία. Το πετύχαμε, συνδέοντας τους δικαιούχους με το πρόγραμμα κοινωνικού εργαζομένου του ΟΑΕΔ. Έτσι εξηγείται πώς το 2017 υπήρχαν εξακόσιες πενήντα χιλιάδες δικαιούχοι του ΚΕΑ και το 2019, τετρακόσιες εβδομήντα χιλιάδες. Γι' αυτό το ΚΕΑ δεν έγινε παγίδα της φτώχειας. Γιατί εκατόν ογδόντα χιλιάδες άνθρωποι βρήκαν δουλειά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για τα γνωστά επικοινωνιακά παραμύθια της Νέας Δημοκρατίας, στην προσπάθειά της να οικειοποιηθεί όλα τα πεπραγμένα του ΣΥΡΙΖΑ και να σβήσει από τη συλλογική μνήμη τα πεπραγμένα του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζουμε το επίδομα γέννησης, καταψήφισαμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Υπάρχουν συνάδελφοι που δεν έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν να μιλήσουν, διότι θα κλείσει ο κατάλογος;

Είναι μερικοί συνάδελφοι που μπήκαν τώρα στην Αίθουσα.

Όχι. Οπότε, παρακαλώ να κλείσει τώρα ο κατάλογος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγύρισαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο Ριζαρείου Σχολής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλείται τώρα στο Βήμα το ειδικός αγορητής κ. Γεώργιος Μουλικατώνης για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΙΚΑΤΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα με ψυχραιμία, διότι ως πολιτικοί δεν ακούμε για πρώτη φορά κάποια πράγματα έχουμε κι ένα παρελθόν και πρέπει να αναγνωρίζουμε το παρελθόν και τα έργα μας. Αυτό είναι ένα μήνυμα προς όλους.

Πέραν τούτου, ένα δεύτερο μήνυμα το οποίο θέλω να πω, διότι είναι η πρώτη φορά που μιλάω στην Ολομέλεια από προχθές, όπως λένε οι καθολικοί, habemus ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Μετά από παλινωδίες και διαρροές παραθεσμικές -και όταν λέω παραθεσμικές, εννοώ, χωρίς να έχουν υπ' όψιν τα κόμματα και η Βουλή των Ελλήνων και να έχει αναρτηθεί στη διαβούλευση το ασφαλιστικό νομοσχέδιο- έχει προκληθεί μεγάλη σύγχυση στους πολίτες κι επιτέλους αναρτήθηκε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Βεβαίως, να τονίσω ότι το επιτελικό κράτος κάπου ραγίζει. Όσο και αν στηρίζεται επικοινωνιακά, ραγίζει. Και αυτό δείχνει πολλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία χώρα χωρίς παιδιά, είναι μία χώρα χωρίς μέλλον και χαίρομαι γιατί μας ακούν και παιδιά και οι καθηγητές τους, για να πάρουν και κάποια μηνύματα από εμάς τους πολιτικούς στη Βουλή των Ελλήνων.

Στην Ελλάδα, το δημογραφικό πρόβλημα με κύρια χαρακτηριστικά την υπογεννητικότητα και τη γήρανση του πληθυσμού, είναι ένα διαπιστωμένο και αναμφισβήτητο γεγονός, που όχι μόνο θα παραμένει αλλά και θα οξύνεται περαιτέρω, όσο δεν κατορθώνουμε να αντιμετωπίσουμε με την επιβεβλημένη σοβαρότητα, συνεκτικότητα και αποτελεσματικότητα τις αιτίες που το προκαλούν.

Το Κίνημα Αλλαγής, με βάση την αρνητική εξέλιξη των δημογραφικών μεγεθών και με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον και στη νέα γενιά που μαστίζεται, κυρίως, από την εργασιακή κρίση και επισφάλεια, το 2018, έχει καταθέσει ένα σύνολο προτάσεων για τη θεμελίωση μιας συνεκτικής εθνικής δημογραφικής πολιτικής.

Από τις προτάσεις μας η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας -με τον ν.4646/2019- έχει, πράγματι, υιοθετήσει τη μεταφορά ενός θέματος, των βασικών βρεφικών ειδών, δηλαδή γάλα, ενδύματα, αμαξάκια, πάνες σε συντελεστή 13%. Όμως, είναι πολύ μεγάλος συντελεστής. Η πρόταση του Κινήματος Αλλαγής, ήταν να υπάρξει συντελεστής 6%, το οποίο η ΝΔ το αρνήθηκε και με το παρόν νομοσχέδιο, πράγματι υιοθετεί, επίσης, η Κυβέρνηση από τις

προτάσεις μας κάποια πράγματα.

Συγκεκριμένα τι υιοθετεί. Πρώτον, τη σύνδεση της παροχής οικογενειακών επιδομάτων, επιδόματος στέγασης και ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος με την πραγματική φοίτηση του παιδιού της οικογένειας στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Και δεύτερον, έχει υιοθετήσει το ακατάσχετο και το ασυμψήφιστο του επιδόματος γέννησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο, παρ' ότι περιλαμβάνει και θετικές διατάξεις, δεν χαρακτηρίζεται από έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό που θα εξασφαλίσει τη σταθερότητα και την επάρκεια του οικογενειακού εισοδήματος και την εναρμόνιση της οικογενειακής και της επαγγελματικής ζωής.

Αυτό που ανέδειξαν οι συζητήσεις μας στην επιτροπή κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της αρμόδιας κοινοβουλευτικής Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, είναι η έλλειψη ενός ολιστικού στρατηγικού σχεδίου για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

Έχουμε τονίσει ότι η Βουλή των Ελλήνων και η ειδική επιτροπή για το δημογραφικό έχει ένα πολύ σημαντικό και σοβαρό πόρισμα, το οποίο δεν το λαμβάνει υπ' όψιν, όπως πρέπει να το λάβει καθ' ολοκληρία η Κυβέρνηση αυτό και υιοθετεί μόνο κάποια πράγματα.

Η πρόταση της Κυβέρνησης για επίδομα 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται από 1-1-2020, αποτελεί ένα δειλό μέτρο, που προφανώς περνάει εύκολα στην κοινωνία. Σαφώς είναι μία βοήθεια προς τις οικογένειες και αυτό δεν μπορούμε να το αρνηθούμε. Όμως, αυτό δεν αρκεί. Επειδή η εξέλιξη των δημογραφικών μεγεθών συσχετίζεται με ένα σύνθετο πνεύμα τάσεων σε κοινωνικό, οικονομικό, πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο και αλληλοεπιδρά με την εφαρμογή των δημοσίων πολιτικών, τόσο στα πεδία της εκπαίδευσης, όσο και της εναρμόνισης της εργασιακής αλλά και της οικογενειακής ζωής, καθώς και της ισότητας των φύλων, της γονεϊκότητας –και μιλώ για την μητρότητα και την πατρότητα– της ενσωμάτωσης των νομίμως διανεμόντων πληθυσμών και εν γένει πολιτικών που διαμορφώνουν το παραγωγικό μοντέλο της χώρας, έρχεται το Κίνημα Αλλαγής και προχωρά σε κατάθεση τροπολογίας με 9 άρθρα, με γενικό αριθμό πρωτοκόλλου 144 και ειδικό 9.

Η τροπολογία καθίσταται άκρως αναγκαία, κύριε Υπουργέ, καθώς συμβάλλει καθοριστικά στη δημιουργία θεσμών και ενός ολοκληρωμένου πλαισίου στήριξης της οικογένειας, με ή χωρίς παιδιά, προκειμένου να αντιστρέψουμε τις εξαιρετικά ανησυχητικές τάσεις που παρατηρούνται στα δημογραφικά μεγέθη της χώρας. Είναι πολύ αρνητικά και πολύ ενισχυτικά. Διότι, για το Κίνημα Αλλαγής, το δημογραφικό αποτελεί ζήτημα μείζονος σπουδαιότητας, όπως για παράδειγμα και η εθνική ασφάλεια της χώρας.

Συγκεκριμένα, το Κίνημα Αλλαγής με το άρθρο 1 της τροπολογίας προτείνει τη σύσταση Ειδικής Γραμματείας Δημογραφικής Πολιτικής. Πρέπει κάποτε να ασχοληθούμε σοβαρά με το δημογραφικό. Προτείνουμε σύσταση Ειδικής Γραμματείας Δημογραφικής Πολιτικής, με σκοπό την εξειδίκευση και εφαρμογή της δημογραφικής πολιτικής μέσω αποτελεσματικού συντονισμού των υπηρεσιών των συναρμόδιων υπουργείων και τη συνεργασία με τους κοινωνικούς και οικονομικούς φορείς. Στην ειδική γραμματεία διατίθενται και οι απαραίτητοι πόροι εκτέλεσης πολιτικών της αντίστοιχης δημογραφικής πολιτικής.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 της τροπολογίας μας, συστήνεται άμισθη, συμβουλευτική χαρακτήρα, Εθνική Επιτροπή Δημογραφικής Πολιτικής, που έχει ως κύριο αντικείμενο την εκπόνηση εθνικού σχεδίου τόσο για το δημογραφικό, αξιοποιώντας όμως όπως προανέφερα και το πόρισμα της ειδικής επιτροπής της Βουλής. Σε αυτό το πλαίσιο παρακολουθεί, αναλύει και αξιολογεί τα δημογραφικά στοιχεία, προτείνει δράσεις και μέτρα υλοποίησης των στόχων του σχεδίου αυτού, παρέχοντας όμως και γενικότερη συμβουλευτική υποστήριξη στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων για τα θέματα της δημογραφικής πολιτικής. Ελλείπει, κύριε Υπουργέ και απορούμε γιατί δεν κάνετε το βήμα να το συστήσετε. Περιμένουμε να πείτε στη Βουλή των Ελλήνων γιατί δεν τη συστήνετε.

Άρθρο 3 της τροπολογίας μας. Προτείνεται η τροποποίηση

του ύψους του επιδόματος παιδιού και ορίζεται να ανέρχεται στα 200 ευρώ μηνιαίως, τα πρώτα τρία χρόνια από τη γέννηση του, πέραν του επιδόματος των 2.000 ευρώ. Κατά αυτόν τον τρόπο, θα αντιμετωπιστεί σε σημαντικό βαθμό το αίσθημα της οικονομικής ανασφάλειας που νιώθουν οι εν δυνάμει γονείς και που επιδρά αρνητικά στη γεννητικότητα.

Με το άρθρο 4 της τροπολογίας μας, προβλέπεται το ακατάσχετο και ασυμψήφιστο όλων των οικογενειακών επιδομάτων. Δεν κάνουμε διάκριση στα επιδόματα. Όλων των οικογενειακών επιδομάτων. Η θεσμοθέτηση του ακατάσχετου και του ασυμψήφιστου κρίνεται επιβεβλημένη πρώτον, για λόγους ισότητας. Πρέπει να υπάρχει όμοια αντιμετώπιση όλων των επιδομάτων, δεδομένου ότι οι νομοθετικές διατάξεις που προβλέπουν την καταβολή άλλων ενισχύσεων –και αναφέρομαι στο επίδομα θέρμανσης, κοινωνικού μερίσματος– ορίζουν ρητά ότι αυτά ούτε κατάσχονται ούτε συμψηφίζονται. Ερώτηση απλή. Γιατί λοιπόν, στα υπόλοιπα να μην προβλέπεται ότι ούτε κατάσχονται ούτε συμψηφίζονται; Ερώτημα, κύριε Υπουργέ, πρέπει να μας απαντήσετε. Δεύτερον, για λόγους αντιμετώπισης, όπως είπαμε και στην επιτροπή, γραφειοκρατίας, τालαιπωρίας και αδικίας που υφίστανται ορισμένοι δικαιούχοι, που αντιμετωπίζουν κατάσχεση και συμψηφισμό των επιδομάτων τους.

Με το άρθρο 5 της τροποποίησης, μπορεί να συσταθεί και να λειτουργήσει κέντρο συμβουλευτικής και υποστήριξης οικογενειών, σε κάθε Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Τα κέντρα αυτά λειτουργούν σαν δομές, συμπληρωματικές των κοινωνικών υπηρεσιών, των αντίστοιχων ΟΤΑ, και εποπτεύονται βεβαίως, από αυτές. Συνιστούν υπηρεσίες πρώτης γραμμής με σκοπό την κατάρτιση οικογενειακού προγραμματισμού, την παροχή δωρεάν συμβουλευτικών υπηρεσιών σε οικογένειες, οι οποίες αντιμετωπίζουν προβλήματα οικογενειακής δυσαρμονίας, τη δωρεάν ψυχοκοινωνική υποστήριξη των μελών των οικογενειών από εξειδικευμένους επαγγελματίες και την παραπομπή τους, εφόσον κριθεί απαραίτητο, σε πιο εξειδικευμένους φορείς, δεδομένης της συνεργασίας και διασύνδεσης των κέντρων συμβουλευτικής και υποστήριξης οικογενειών με όλες τις υπηρεσίες, φορείς και δομές κοινωνικής προστασίας σε τοπικό επίπεδο.

Με το άρθρο 6, σχετικά με τη δημιουργική απασχόληση παιδιών, προτείνουμε η δημιουργική απασχόληση παιδιών με τις τριακόσιες ογδόντα δύο δομές των κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και τις πενήντα μία δομές των κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών με αναπηρία, να εντάσσονται στο σύνολό τους στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων, με το ανθρώπινο δυναμικό και τον εξοπλισμό τους. Αυτό έχει επανακαταθεί από το Κίνημα Αλλαγής στην προηγούμενη κυβέρνηση, εξ' όσων γνωρίζω επί υπουργίας κ. Φωτίου, και η κυβέρνηση το είχε αρνηθεί. Σήμερα μαθαίνουμε ότι το επιβεβαιώνει και υιοθετεί την πρόταση του Κινήματος Αλλαγής. Είναι και αυτό ένα βήμα καλό.

Με το άρθρο 7, προτείνουμε την αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας. Αυτό, διότι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται αύξηση των προβλημάτων της υπογεννητικότητας, που χαρακτηρίζεται πολυπαραγοντική. Το λέει η επιστήμη και το έχει τεκμηριώσει. Το οικονομικό κόστος πραγμάτωσης του γονεϊκού σχεδίου των ζευγαριών τα οποία θα προβούν σε ιατρικές τεχνολογίες αναπαραγωγής είναι αρκετά ψηλό έως και απαγορευτικό. Για την αντιμετώπιση αυτού προτείνεται η περαιτέρω οικονομική ενίσχυση και αποζημίωση, πέραν των όσων σήμερα καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ. Διαφορετικά δεν συμβάλλουμε σε τίποτα και τα λόγια παραμένουν κενά.

Με το άρθρο 8 της τροπολογίας, προτείνουμε θέσπιση ρήτρας διατήρησης των δικαιωμάτων των πολύτεκνων οικογενειών και ένταξη των τριτέκνων οικογενειών στις πολύτεκνες. Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου οι τριτέκνες οικογένειες εντάσσονται πλέον στις πολύτεκνες, αφού ο αριθμός των τέκνων που καθορίζει την ιδιότητα του πολύτεκνου, από τέσσερα γίνεται τρία. Αυτό αποτελεί ένα σημαντικό μέτρο για τη στήριξη των πολυμελών οικογενειών, στο πλαίσιο της πολιτικής για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Έτσι, ισχύουν αυτόματα όλα τα ευεργετήματα των πολύτεκνων για τους έως τώρα τριτέκνους.

Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου, διασφαλίζεται η απόρροση των τριτέκνων στους πολύτεκνους και η απόκτηση της πολυτεκνικής ιδιότητας. Επίσης, διορθώνεται η αδικία σε βάρος γονέων με τέσσερα τέκνα, που δεν απέκτησαν την πολυτεκνική ιδιότητα μέχρι τώρα, λόγω υφιστάμενων διατάξεων και περιορισμών. Ακόμη, διασφαλίζεται η πολυτεκνική ιδιότητα. Ισχύει και για τους δύο γονείς, ανεξάρτητα αν βρίσκονται σε διάσταση και αν ο ένας απ' αυτούς έχει την επιμέλεια των παιδιών, εφόσον και οι δύο έχουν τη γονική μέριμνα. Επίσης, η πολυτεκνική ιδιότητα χορηγείται, ανεξάρτητα από τον αριθμό των γάμων ή των συμφώνων συμβίωσης, εντός των οποίων έχουν αποκτηθεί τα παιδιά.

Με την τρίτη παράγραφο, καθιερώνεται ρήτρα εγγύησης για τη συνέχιση των παροχών προς τους έως τώρα πολύτεκνους, που σημαίνει ότι διασφαλίζεται πλήρως και ολοσχερώς ότι οι πολύτεκνοι θα συνεχίσουν να έχουν όλα τα δικαιώματα που έχουν έως σήμερα. Και, βεβαίως, καθιερώνουμε ρητά την απαρέγκλιτη προοδευτικότητα των παροχών, σε αναλογία με τον αριθμό των παιδιών.

Με το άρθρο 9 της τροποποίησης, με προσθήκη επί του κατατεθέντος σχεδίου νόμου, διότι κατά την άποψή μας οι κατατεθείσες διατάξεις είναι αποσπασματικές και ελλιπείς, προτείνεται η χορήγηση του επιδόματος και σε Έλληνες γονείς που αποκτούν παιδί εκτός Ελλάδος, εφόσον βρίσκονται εκεί για εκτέλεση δημόσιας υπηρεσίας, αποσπασμένοι ή μετατεθέντες σε υπηρεσίες του εξωτερικού ή διεθνείς οργανισμούς, αλλά και σε Έλληνες που βρίσκονται στο εξωτερικό προσωρινά είτε για λόγους σπουδών είτε για ψυχαγωγία είτε για επαγγελματικούς λόγους είτε μόνιμα, αλλά με την πρόσθετη προϋπόθεση ότι θα επιστρέψουν στη χώρα εντός συγκεκριμένου, εύλογου χρονικού διαστήματος.

Επισημαίνω, κύριε Υπουργέ, κάτι το οποίο έχει επισημάνει και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Πρέπει να το δείτε και απορούμε γιατί δεν το βλέπετε. Αιτιολογήστε μας γιατί. Δεν νοείται να αποκλείονται οι παραπάνω κατηγορίες από τη χορήγηση του εν λόγω επιδόματος. Επιπλέον, το Κίνημα Αλλαγής, ακολουθώντας την επιστημονικά τεκμηριωμένη πρόταση της διακομματικής επιτροπής, όπως ανέφερα, προτείνουμε προσθήκη στο άρθρο 1 για αύξηση κατά το ήμισυ του επιδόματος γέννησης, σε περίπτωση απόκτησης δεύτερου παιδιού σε χρονικό διάστημα τριάντα μηνών από τη γέννηση του πρώτου παιδιού, για το οποίο έχει ήδη επιδοτηθεί η οικογένεια.

Στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου, προβλέπεται ότι το επίδομα γέννησης καταβάλλεται σε δύο δόσεις. Επαναλάβαμε και στις επιτροπές ότι στις παρούσες διατάξεις δεν ξεκαθαρίζεται ούτε πότε ούτε και σε ποιο χρονικό περιώριο. Η κυρία Υφυπουργός στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής είπε ότι η ηγεσία του υπουργείου ετοιμάζει ΚΥΑ, όπου προβλέπεται ότι η πρώτη δόση θα καταβληθεί κατόπιν έγκρισης του επιδόματος, στην τελευταία εργασία του επόμενου μήνα και η δεύτερη ένα εξάμηνο μετά τη γέννηση. Είναι αργά, είναι μεγάλο το χρονικό διάστημα, είναι πολλά τα έξοδα. Πρέπει να είναι άμεση η καταβολή, το αργότερο η δεύτερη δόση μέσα στο πρώτο τρίμηνο. Το αργότερο. Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα.

Εμείς θεωρούμε ότι η δεύτερη δόση πρέπει να δοθεί, λοιπόν, μέχρι το αργότερο στο τέλος του τριμήνου.

Προτείνουμε, επίσης, να τροποποιηθεί η κλίμακα ισοδυναμίας του άρθρου 4 του νομοσχεδίου και τα εξαρτώμενα τέκνα να έχουν στάθμιση 1/2. Το πρώτο εξαρτώμενο τέκνο στις μονογονεϊκές οικογένειες να έχει στάθμιση ένα. Ακόμα ζητάμε την αύξηση του ορίου του ισοδύναμου οικογενειακού εισοδήματος, άρθρο 5 του νομοσχεδίου, το οποίο αναφέρεται σε συγκεκριμένο ποσό, κατά 5.000 ευρώ.

Στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου, προτείνουμε να συμπληρωθούν οι κατηγορίες των δικαιούχων με εκείνους στους οποίους έχει χορηγηθεί το καθεστώς πρόσφυγα ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, στους πολίτες τρίτων χωρών στους οποίους έχει χορηγηθεί καθεστώς παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους.

Υπάρχει ερώτημα. Σας ρωτήσαμε, κύριε Υπουργέ, και στη σύζηση στις επιτροπές. Δεν έχουμε πάρει καμία απάντηση μέχρι τώρα επί του θέματος για τους πρόσφυγες για το καθεστώς επικουρικής προστασίας για τους πολίτες τρίτων χωρών. Με ποια

λογική εξαιρούνται από το επίδομα γέννησης, ενώ είναι δικαιούχοι του επιδόματος παιδιού και στέγασης;

Κύριε Υπουργέ, και σε αυτό το θέμα θέλουμε απάντηση. Γιατί στερούνται το συγκεκριμένο επίδομα ενώ είναι δικαιούχοι επιδόματος παιδιού και στέγασης; Ποια είναι η λογική του Υπουργείου; Τι λέει η Κυβέρνηση και γιατί τους το στερεί;

Για τους πολίτες τρίτων κρατών οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό καθεστώς των περιπτώσεων β', γ', δ', ζ', η' και θ', προτείνουμε να απαιτείται πενταετής διαμονή στη χώρα πριν την υποβολή της αίτησης για χορήγηση επιδόματος γέννησης.

Σε σχέση με τη δωδεκαετή νόμιμη και μόνιμη διαμονή πολιτών τρίτων χωρών στην Ελλάδα, έχοντας ακούσει την τοποθέτηση της κ. Μιχαηλίδου κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής, μου δημιουργήθηκε ελκρινά η αίσθηση ότι θέλει και δεν μπορεί να ομολογήσει και να παραδεχθεί ότι πρόκειται για αυθαίρετη επιλογή.

Μας είπε η κ. Μιχαηλίδου ότι αυτό το χρονικό όριο συνδέεται με τον κύκλο φοίτησης στο ελληνικό σχολείο. Μας είπε, επίσης, ότι η ηγεσία του Υπουργείου θεωρεί τη δωδεκαετία ως κριτήριο απόκτησης ουσιαστικής σχέσης βιωματικού και βιοτικού δεσμού με τη χώρα μας. Δεν μας είπε πού το είδε. Σε ποια ενωσιακή διεθνή βιβλιογραφία ή νομολογία ή νομογραφία, σε ποιες συνθήκες ή σε ελληνικές επιστημονικές μελέτες βασίζεται μία τέτοια επιλογή που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση και την οποία υιοθετεί, όπως φαίνεται, η πλειοψηφία.

Σας καλούμε να ξανασκεφτείτε πολύ καλά τις απόψεις. Οι ενστάσεις των φορέων στις επιτροπές ήταν σημαντικές, ήταν ουσιαστικές, ήταν τεκμηριωμένες, ήταν αιτιολογημένες. Οφείλτε να τις δείτε. Δεν ήρθαν οι φορείς τυχαία στις επιτροπές. Ήρθαν να δώσουν μηνύματα, τα οποία η Κυβέρνηση οφείλει να λάβει υπ' όψιν.

Σε σχέση με το άρθρο 10 του νομοσχεδίου, που προβλέπει το ακατάσχετο του επιδόματος των 2000 ευρώ, συμφωνούμε. Εξάλλου, έχει προταθεί από το Κίνημα Αλλαγής από το έτος 2018. Οστόσο, προτείνουμε η διατύπωση του άρθρου 10 του νομοσχεδίου να ισχύσει και για το επίδομα παιδιού -αναφέρεται ως άρθρο 15 του νομοσχεδίου- διευρύνοντας έτσι την παράγραφο 12 του άρθρου 214 του ν.4512.

Σας καλούμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να επεκτείνετε τη συγκεκριμένη ρύθμιση για όλα τα οικογενειακά επιδόματα. Αν δεν την επεκτείνετε, να αιτιολογήσετε στη Βουλή γιατί δεν την επεκτείνετε, ώστε να ξέρει και ο ελληνικός λαός ποιος είναι ο λόγος που δεν το κάνετε.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφέρω ότι το Κίνημα Αλλαγής έχει καταθέσει κι άλλες δύο τροπολογίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τις οποίες οφείλω να υποστηρίξω.

Με την τροπολογία με γενικό αριθμό 143 και ειδικό 8 προτείνεται η ανάκτηση της αυτοτέλει των κέντρων εκπαίδευσης κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με αναπηρίες, τα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, τα οποία σήμερα τα περισσότερα είναι κλειστά. Είναι «κουφάρια» σε σύγχρονα κτήρια, με σύγχρονο εξοπλισμό, τα οποία συνεχώς μειώνονται και συνεχώς απαξιώνονται.

Στόχος είναι η βελτίωση της λειτουργίας τους, η αύξηση των εξυπηρετούμενων πολιτών και η καλύτερη αξιοποίηση των υπαρχουσών δομών με την ένταξή τους στα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Η δεύτερη τροπολογία αφορά πιο πολύ τους νομικούς αυτούς που είναι στη μαχόμενη δικηγορία. Απορώ, γιατί οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας της μαχόμενης δικηγορίας δεν το έχουν δει. Πρόκειται για το δικαστικό ένσημο.

Ζητάμε να καταργηθεί η τροπολογία που ήρθε νύχτα και τελευταία στιγμή, η οποία ζητούσε να υπάρχει δικαστικό ένσημο στις αναγνωριστικές αγωγές του πολυμελούς πρωτοδικείου. Δεν έφεραν, όμως, και τροπολογία η οποία να καταργεί τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας στο συγκεκριμένο άρθρο που προβλέπει δύο είδη αγωγών, γιατί ο κώδικας προβλέπει αγωγές καταψηφιστικές και αναγνωριστικές.

Όταν μας υποχρεώνει στις αναγνωριστικές αγωγές να καταβάλλουμε δικαστικό ένσημο, πρέπει να πούμε ότι είναι καταψηφιστικές. Άρα, γιατί δεν καταργεί και τη συγκεκριμένη διάταξη του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να ξέρουν και οι καθη-

γητές που γράφουν βιβλία ότι υπάρχει μόνο μία αγωγή, η καταψηφιστική, διότι δεν υφίσταται η αναγνωριστική λόγω της τροπολογίας. Έτσι θα δείτε ότι είναι «δουλειά του ποδαριού», που λένε στο χωρίο μου, όταν το κάνεις είναι τέτοια η αντίφαση της διαδικασίας.

Καλώ τους συναδέλφους νομικούς της Πλειοψηφίας να το λάβουν υπ' όψιν. Δεν αντέχει στη δικαστική πρακτική αυτό. Βοούν τα δικαστήρια, βοούν οι δικηγόροι, βοούν οι ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων. Είναι κόλαφος γι' αυτούς που θα υποστηρίξουν μια τέτοια τροπολογία.

Εμείς ζητάμε η τροπολογία αυτή να γίνει δεκτή από όλες τις πτέρυγες. Είναι ντροπή για την κοινωνία και γι' αυτά που ψηφίζουμε. Δεν μπορούμε να ψηφίζουμε αντιφατικά πράγματα. Μιλάω σαν νομικός, απλός δικηγόρος, του πεζοδρομίου αλλά μαχόμενος. Ζητάω από όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να στηρίξουν την τροπολογία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα ίδια λέει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Και καταλήγω.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή είστε και ανώτατος δικαστής και έχουμε δικάσει κατ' επανάληψη, πείτε κι εσείς την άποψή σας. Με ενδιαφέρει να την πείτε. Μπορούμε να έχουμε δύο είδη αγωγών, όταν ο Υπουργός καταργεί την αναγνωριστική στην ουσία της; Να πούμε ότι καταργείται και η αναγνωριστική αγωγή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν μπορεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Πώς μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα;

Κάποιοι θα μπορούσαν να ισχυριστούν, κυρίες και κύριοι συναδελφοί, ότι μερικές από τις προτάσεις τις οποίες είπα σαν τροπολογία, έχουν δημοσιονομικό κόστος. Είναι δεκτό να πω ότι κάποιες έχουν δημοσιονομικό κόστος. Όμως, υπάρχουν άλλες οι οποίες δεν έχουν κανένα κόστος. Αυτές, λοιπόν, που δεν έχουν κανένα κόστος ζητάμε να τις υιοθετήσετε.

Εάν δεν τις υιοθετήσετε, να μας πείτε σοβαρά γιατί δεν τις υιοθετείτε. Θέλει ο κόσμος να μάθει γιατί έχει πάρει το μήνυμα και γνωρίζει ποιες είναι οι προτάσεις του Κινήματος Αλλαγής και οι προτάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Να δώσετε αιτιολογημένη απάντηση τι γίνεται.

Ας κάνουμε, κύριε Υπουργέ, σήμερα μία συντονισμένη αρχή, γιατί αλλιώς θα έχουμε σίγουρα κόστος. Και αυτό θα λέγεται εθνικό κόστος.

Είπα ότι το δημογραφικό έχει το ίδιο βάρος και την ίδια σημασία με το εθνικό ζήτημα, με την εθνική άμυνα. Είναι τόσο σημαντικό. Να το δούμε, λοιπόν, από σήμερα! Κάντε βήμα τολμηρό πέρα από οποιαδήποτε κομματική προκατάληψη.

Ευθύνη όλων μας αλλά πρωτίστως της εκάστοτε κυβέρνησης, είναι να βρίσκεται διαρκώς το εν λόγω ζήτημα στην κορυφή της πολιτικής ατζέντας, με την άμεση υιοθέτηση δραστηκών λύσεων για την ανάσχεση της υπογεννητικότητας και την αποτελεσματική, ανάλογα με τις επικρατούσες συνθήκες, αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Ζωγράφου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεώργιο Λαμπρούλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με μία αναφορά σε σχέση με το άρθρο 19, με αφορμή την κινητοποίηση που γίνεται σήμερα από τους εργαζόμενους στον ΟΠΕΚΑ. Οι εργαζόμενοι του ΟΠΕΚΑ κινητοποιούνται ενάντια στο συγκεκριμένο άρθρο, όπου δίνει τη δυνατότητα

στον Υπουργό με απόφαση -όπως προβλέπεται μέσα στο άρθρο του Υπουργού Εργασίας, για τη μετακίνησή τους κατά το δοκούν, κατά τον Υπουργό.

Βέβαια, το συγκεκριμένο άρθρο αυτό που επικαλείται είναι οι τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό. Εμείς λέμε ότι θα πρέπει να απαλειφθεί αυτό το άρθρο και ο Υπουργός, το Υπουργείο, η Κυβέρνηση άμεσα να προβεί σε προσλήψεις προσωπικού.

Εδώ τίθεται και το τεράστιο ζήτημα -όχι μόνο με αφορμή τον ΟΠΕΚΑ- υποστελέχωσης του ευρύτερου και του στενότερου δημοσίου τομέα, των υπηρεσιών.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι όση βοήθεια κι αν προσφέρει ένα χρηματικό επίδομα -και αυτό με δόσεις- δεν μπορεί να μεταβάλει το αρνητικό πλαίσιο που έχουν διαμορφώσει -ειδικά στα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης- οι αντεργατικοί νόμοι, οι οποίοι συρρικνώνουν μισθούς, εντείνουν τη φοροληλασία και τη φοροληλασία του λαού, μειώνουν το αφορολόγητο, εμπορευματοποιούν και ιδιωτικοποιούν κοινωνικές υπηρεσίες στην υγεία, την πρόνοια, περικόπτουν κοινωνικές δαπάνες κ.λπ..

Όμως ακόμα και αυτή η υποτυπώδης παροχή που θα λάβουν οι γυναίκες και τα ζευγάρια, προέρχεται από τη δική τους δουλειά, από τις περικοπές που έχουν υποστεί σε μία σειρά παροχές και δικαιώματα, από την υπέρογκη φορολογία που επιβαρύνονται, προκειμένου να επιτευχθούν τα ματωμένα πλεονάσματα, για τα οποία βέβαια πανηγυρίζουν οι κυβερνήσεις και από τα οποία επιστρέφονται ψίχουλα, όπως το συγκεκριμένο επίδομα, που μάλιστα παρουσιάζεται, με βάση και την αιτιολογική έκθεση, ως μέτρο στα πλαίσια της δημογραφικής πολιτικής.

Όμως, αν κάτι αναδείχθηκε στη συζήτηση και στην επιτροπή, συγκεκριμένα στην ακρόαση φορέων, είναι πως τα όποια μέτρα των διαφόρων κυβερνήσεων διαχρονικά, που αφορούν επιδόματα μιας χρήσης για τα νέα ζευγάρια, τις πολύτεκνες οικογένειες και άλλα, δεν μπορούν να καλύψουν ούτε στοιχειωδώς τις όλο και αυξανόμενες και τεράστιες ανάγκες μιας οικογένειας. Συγχρόνως, μέσω της χορήγησης του συγκεκριμένου επιδόματος που προβάλλεται και ως κίνητρο για τους γονείς, υπάρχει βαθύτερη στόχευση, αφού σήμερα βρισκόμαστε ως χώρα σε διαφορετική φάση του κύκλου της καπιταλιστικής οικονομίας.

Στοχεύει, λοιπόν, να καλλιεργήσει προσδοκίες στους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα που στενάζουν κάτω από το βάρος των αντιλαϊκών μέτρων, πως μπορούν να έχουν κάποια οφέλη από την καπιταλιστική ανάπτυξη, να συμφιλιωθεί, δηλαδή, η εργατική λαϊκή οικογένεια, ιδιαίτερα το νέο ζευγάρι, η νέα μητέρα με μία ζωή με ευκαιριακά επιδόματα -όπως λέτε ίσες ευκαιρίες- να παραιτηθούν από την απαίτηση για σύγχρονα δικαιώματα στην εργασία, στο ωράριο εργασίας, την κοινωνική ασφάλιση, την προστασία της μητρότητας, να παραιτηθούν από τη διεκδίκηση σύγχρονων δημόσιων και δωρεάν υπηρεσιών και υποδομών υγείας, πρόνοιας, παιδείας, στήριξης της οικογένειας, γιατί οι λεγόμενες «ίσες ευκαιρίες» που αναφέρτε σημαίνουν ευέλκτικα επιδόματα, με ευέλκτικα δικαιώματα, οπαστά και ακανόνιστα ωράρια, δουλειά τις Κυριακές, δηλαδή ωράριο και ζωή «λάστιχο» για την πλειοψηφία των νέων.

Αυτές τις στοχεύσεις ουσιαστικά υπηρετεί, όπως αναδείχτηκε και μέσα από τις συνεδριάσεις της επιτροπής, ο αντιλαϊκός διαγωνισμός που διεξήχθη στην επιδοματική πολιτική δόθηκε για τη στήριξη της οικογένειας, ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, μια βολική αντιπαράθεση για τα μέτρα που πήρατε με βάση τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ευκαιριακά επιδόματα, που αποτελούν ένα ελάχιστο δείκτη εκτόνωσης της λαϊκής δυσανεξίας και επιδόματα που χορηγούνται με κριτήριο τα απαράδεκτα όρια της φτώχειας.

Γι' αυτό και η αντιπαράθεση μεταξύ σας επικεντρώθηκε στο ποιος έδωσε περισσότερο επιδόματα, ποια κυβέρνηση επέκτεινε ή μείωσε τους δικαιούχους, το ύψος τους, από ποιο κονδύλι έκοψε και σε ποιον τομέα έδωσε και άλλα. Με άλλα λόγια, μιλάμε για μέτρα που παγιώνουν τη σημερινή βαρβαρότητα που βιώνουν τα νέα ζευγάρια, οι νέες μητέρες, και που δεν την ανατρέπουν.

Επιβεβαιώνεται στην πράξη -και από τη συζήτηση- ότι η αντιπαράθεση αυτή συνοδεύεται με μπόλικες δόσεις υποκρισίας,

ώστε να κρυφτούν οι διαχρονικές ευθύνες όλων των κυβερνήσεων, Νέας Δημοκρατίας, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, για τα εμπόδια που συναντά η νέα γυναίκα, το νέο ζευγάρι στη δημιουργία οικογένειας ως συνέπεια των αντεργατικών αντιλαϊκών νόμων και των προνομίων στους επιχειρηματικούς κολοσσούς.

Αλήθεια, πώς θα αντιμετωπίσουν αυτά τα εμπόδια οι εργαζόμενες γυναίκες, που το 34% των ασφαλισμένων δουλεύει με μερική απασχόληση και με μέσο ημερομίσθιο 24 ευρώ; Πώς ένα ζευγάρι θα αντιμετωπίσει το κόστος του προγεννητικού ελέγχου, που ξεπερνά τα 1.500 ευρώ, και που αφορούν το κόστος ορισμένων εργαστηριακών εξετάσεων, χωρίς να βάζουμε σε αυτές τις επισκέψεις στο γιατρό ή άλλες εξετάσεις;

Συγχρόνως, οι μαιευτικές γυναικολογικές κλινικές στα αντίστοιχα τμήματα στα νοσοκομεία βρίσκονται σε τραγική κατάσταση, λόγω των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό αλλά και εξοπλισμό, δίνοντας παράλληλα τη δυνατότητα στον ιδιωτικό επιχειρηματικό τομέα να τζιράρει δεκάδες εκατομμύρια ετησίως από αυτές τις δραστηριότητες.

Αλήθεια, ποια είναι η δήθεν ευκαιρία που έχει μία κοπέλα να δημιουργήσει οικογένεια, όταν με το αντεργατικό οπλοστάσιο που έχετε θεσπίσει, η μεγαλοεργοδοσία ξεσάλωνει; Οι εκβιασμοί σε νεοπροσλαμβανόμενες κοπέλες φτάνουν μέχρι το γνωστό πρόγραμμα επιδότησης της κρουσυντήρησης των ωαρίων, για να βάλουν στο ψυγείο τη χαρά της μητρότητας, γιατί θέλουν να ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα τις γυναίκες, χωρίς διακοπές στον εργασιμό βίο τους αλλά και χωρίς άλλες προσωπικές οικογενειακές υποχρεώσεις.

Μάλιστα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν διστάζει να ρίξει στο τραπέζι την πρόταση για θεσμοθέτηση της δυνατότητας να επιλέγουν οι ιδιες οι μητέρες τον χρόνο που θα λάβουν την άδεια τοκετού- λοχείας. Έτσι, δίπλα στα ελαστικά ωράρια ανοίγετε ενδεχομένως τον δρόμο για να κόβει και να ράβει η εργοδοσία στα μέτρα της και την άδεια μητρότητας.

Και είναι πρόκληση να συζητάμε για τους δημογραφικούς δείκτες και την ίδια στιγμή η μητρότητα να γίνεται συνώνυμο της ανεργίας, της απόλυσης, της καταστρατήγησης έστω και όσων μέτρων προστασίας υπήρχαν, άδειες μητρότητας, επιδόματα και άλλα, και από τις επιχειρήσεις φυσικά του ιδιωτικού τομέα αλλά και από το δημόσιο.

Είναι υποκρισία να έρχεται σήμερα, για παράδειγμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν έχει απορρίψει ως κυβέρνηση την τροπολογία που είχε καταθέσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, πέρυσι τον Μάρτιο του 2019, για την κατάργηση της προϋπόθεσης συμπλήρωσης των διακοσίων ημερών ασφάλισης για τη χορήγηση άδειας μητρότητας από τον ΕΦΚΑ και την επέκταση της ειδικής παροχής προστασίας της μητρότητας που χορηγεί ο ΟΑΕΔ, που σήμερα αποκλείονται για τον ανώτερο λόγο, και να καταθέτει τροπολογία η οποία ασχολείται με τον αποκλεισμό από την άδεια μητρότητας των ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου εργαζομένων μητέρων στο δημόσιο, περιφέρειες, δήμους κ.λπ..

Καμμία αναφορά φυσικά, στο πάγιο αίτημα των εργαζομένων για μονιμοποίηση των συμβασιούχων γυναικών-ανδρών. Διότι, όχι μόνο θεωρεί δεδομένο τη γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, στον ιδιωτικό αλλά και στο δημόσιο τομέα, αλλά στην τροπολογία επικαλείται το άρθρο 142 του ν.3655/2008, που με υπουργική απόφαση ρύθμιζε τις προϋποθέσεις, τη διαδικασία, τις λεπτομέρειες για τη χορήγηση της ειδικής άδειας μητρότητας.

Όμως, ποια η βασική προϋπόθεση; Τα διακόσια έτη που τα τελευταία δύο χρόνια, με βάση το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 39 του ν.1846/51, ένα απαράδεκτο εδάφιο που καμμία φυσικά αστική κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν έχει καταργήσει. Τι θα γίνει όμως με τις γυναίκες, που μετά από μακροχρόνια ανεργία προσλαμβάνονται ως ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στο δημόσιο, οι οποίες από τον πρώτο μέχρι τον ένατο μήνα της σύμβασης μένουν έγκυες;

Σύμφωνα με τη νομοθεσία, που υλοποιεί και η Νέα Δημοκρατία σήμερα, αλλά και με βάση την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ, αποκλείονται από την άδεια μητρότητας, γιατί δεν έχουν συμπληρώσει τις διακοσίες ημέρες ασφάλισης τα τελευταία δύο χρόνια, ενώ

συγχρόνως η υποκριτική ευαισθησία σας εξαντλείται μέχρι το σημείο, που λήγει η σύμβαση, διότι είναι πολλές οι περιπτώσεις νέων γυναικών με τέτοιες συμβάσεις εργασίας, που απολύονται, λόγω λήξης σύμβασης πριν γεννήσουν. Άρα, αποκλείονται με τον πιο βάρβαρο τρόπο από την άδεια μητρότητας.

Αποκαλυπτικές ήταν και στην επιτροπή οι τοποθετήσεις τόσο της εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας, όπως και της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ. Η μεν πρώτη εισηγήτρια αναφερόμενη στο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή, όπως και από αυτό το βήμα πριν από λίγο, το χαρακτήρισε κοινωνικό νομοσχέδιο, με προεκτάσεις τόσο κοινωνικές όσο και εθνικές αλλά και ασφαλιστικές στο πλαίσιο της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, που είναι καθαρά αναπτυξιακή πολιτική, ενώ η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ υποστήριξε ότι τα επιδόματα και οι παροχές έχουν αναπτυξιακή διάσταση, δηλαδή κάθε ευρώ που εξοδεύεται γι' αυτά επιστρέφει στην οικονομία πολλαπλασιασμένα.

Πλήρης ταύτιση στο να αντιμετωπίζετε σύνθετα κοινωνικά ζητήματα, που αφορούν συνολικά τις συνθήκες ζωής και εργασίας της εργατικής λαϊκής πλειοψηφίας, όχι με κριτήριο τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες της οικογένειας, αλλά με κριτήριο το όφελος για την καπιταλιστική οικονομία. Με αυτό το κριτήριο κοινολογείτε ορισμένες ελάχιστες παροχές, όπως το επίδομα γέννησης, για να διαχειριστείτε τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής σας, που αναπαράγει τη γενικευμένη ανασφάλεια, την ανεργία και την υποαπασχόληση, τη φτώχεια.

Βέβαια, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει ένα βήμα περαιτέρω, εισάγοντας νέα αντιδραστικά ρατσιστικά κριτήρια και διαχωρισμούς, κριτήρια κόφτες για τη χορήγηση των επιδομάτων τέκνων, στέγασης, κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, στη λογική των περικοπών που διαχρονικά εφαρμόζονται από όλες τις κυβερνήσεις. Γίνεται λόγος συγκεκριμένα για τα άρθρα 7, 15, 17 και 29.

Έτσι, με την πρόβλεψη για τη δωδεκαετή διαμονή πολιτών τρίτων χωρών στο άρθρο 7, για παράδειγμα, αποκλείονται από το επίδομα γέννησης, ενώ αντίστοιχα στο άρθρο 15 αποκλείονται από το επίδομα παιδιού, όπως και με το άρθρο 17, που αφορά το επίδομα στέγασης. Ζητήσαμε και στην επιτροπή, αλλά ζητάμε και από αυτό το βήμα να αφαιρεθούν τόσο το άρθρο 7 όσο και οι ρυθμίσεις των άρθρων 15 και 17.

Αντίστοιχα, με το κριτήριο της πραγματικής φοίτησης, που εισάγετε στο άρθρο 15 και αφορά συγκεκριμένες κατηγορίες οικογενειών από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, Ρομά, άτομα με ειδικές ανάγκες κ.λπ., θεωρούμε πως δεν αντιμετωπίζεται το υπαρκτό αυτό πρόβλημα με διοικητικά μέτρα και, μάλιστα, οικονομικού χαρακτήρα.

Έτσι, για παράδειγμα, οι οικογένειες των Ρομά χρειάζονται ολόπλευρη στήριξη, για να μπορέσουν να ενσωματωθούν στην κοινωνία, με μέτρα ενίσχυσης του κινήτρου της πραγματικής σχολικής φοίτησης και όχι τιμωρητικά μέτρα.

Αντίστοιχα, χρειάζονται στήριξη και οι οικογένειες των παιδιών με αναπηρία, που δεν παρακολουθούν την υποχρεωτική εκπαίδευση και μένουν στα σπίτια τους, για τα οποία, ειρήσθω εν παρόδω, δεν γνωρίζουμε τον ακριβή αριθμό τους. Απαιτούνται ειδικά σχολεία, ώστε να φοιτούν όλες οι κατηγορίες των μαθητών με αναπηρίες, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, ενίσχυση των οικογενειών οικονομικά και ηθικά.

Αντίστοιχα, στο άρθρο 29, πέραν της μετονομασίας του ΚΕΑ, του κοινωνικού επιδόματος αλληλεγγύης, σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, προστίθεται επιπλέον το κριτήριο για τη χορήγηση του, αυτό της πραγματικής φοίτησης.

Δηλαδή, για οικογένειες που ζουν σε συνθήκες εξαθλίωσης - καθώς αυτές παίρνουν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα - που τις οδηγήσατε και τις οδηγείτε διαχρονικά με τις πολιτικές σας στην ακραία φτώχεια, που έχει σαν αποτέλεσμα να διώχνει τα παιδιά από το σχολείο, αυτό θα αντιστραφεί με τη χορήγηση των ψίχουλων του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος;

Ακόμα, όμως, και αν αυτά τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο, προκειμένου να μην περικοπεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, τι ουσιαστικό θα αλλάξει ως προς την ουσία του ζητήματος, όταν αυτά τα παιδιά θα βιώνουν την ανέχεια, τη φτώχεια και την έλπιση στοιχειωδών παροχών, για τις ανάγκες της ψυχοκοινωνικής

κής τους ανάπτυξης;

Με τη διάταξη της ρύθμισης, αυτές οι ανάγκες των οικογενειών παραμένουν ως ατομική ευθύνη να τις αντιμετωπίζουν και, μάλιστα, έναντι της ποινής περικοπής αυτής της ελάχιστης οικονομικής παροχής.

Αν κάτι επιβεβαιώνεται, είναι πως όλα τα έως τώρα μέτρα και οι πολιτικές πρακτικές όλων των κυβερνήσεων συνθλίβουν την κοινωνική ζωή της γυναίκας και φέρνουν σε αντιπαράθεση το δικαίωμά της στην εργασία, με την κοινωνική ανάγκη προστασίας της μητρότητας, της οικογένειας. Σμπαρالياίνουν τις οικογενειακές σχέσεις και τον οικογενειακό προγραμματισμό.

Έτσι, και στο δημογραφικό ζήτημα η δημιουργία και η λειτουργία, για παράδειγμα, ειδικής γραμματείας για τη δημογραφική πολιτική ή η Εθνική Επιτροπή Δημογραφικής Πολιτικής, που αναφέρεται σε άρθρο της τροπολογίας του ΚΙΝΑΛ, δεν σημαίνει και ριζική αντιμετώπιση των αιτιών που τα γεννούν και τα αναπαράγουν, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από άλλες σχετικές ειδικές γραμματείες και εθνικές επιτροπές, που έχουν συγκροτηθεί στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών διαδικασιών σε σύνθετα κοινωνικά ζητήματα.

Επίσης, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντιμετωπίσει η λειτουργία γραμματείας, επιτροπής κ.λπ., τη γενικευμένη ανασφάλεια των νέων ζευγαριών, από τη στιγμή που παραμένουν οικονομικοί, κοινωνικοί, αλλά και πολιτιστικοί παράγοντες, που βάζουν εμπόδια στην επιλογή ενός ζευγαριού να δημιουργήσει οικογένεια.

Χρειάζονται, για παράδειγμα, οι γραμματείες ή οι εθνικές επιτροπές για να καταγραφεί ότι η πλειοψηφία των νέων βιώνουν την ανασφάλεια των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, με τις συμβάσεις μιας ημέρας, δεκαπέντε ημερών, την εποχική εργασία, τα ακανόνιστα ωράρια ή ότι οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση τεσσάρων ωρών δικαιούνται το μισό επίδομα της αδειάς μητρότητας;

Δηλαδή, το Υπουργείο Εργασίας, με βάση το αντεργατικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε διαχρονικά -Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΚΙΝΑΛ, ΣΥΡΙΖΑ- δεν γνωρίζει πως απολούνται έγκυες εργαζόμενες ή καταστρατηγούνται ακόμα και τα στοιχειώδη μέτρα προστασίας της μητρότητας, όπως άδειες, επιδόματα, μειωμένο ωράριο για τις νέες μητέρες και άλλα πολλά;

Η απάντηση, για παράδειγμα, στις αγωνίες του νέου ζευγαριού με προβλήματα υπογονιμότητας είναι η θεσμοθέτηση, όπως αναφέρεται και στην σχετική τροπολογία, μιας γενικόλογης οικονομικής ενίσχυσης; Ή είναι η αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υγεία, χωρίς καμμία επιχειρηματική δραστηριότητα, στην οποία να περιλαμβάνονται οι υπηρεσίες υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, ο προγεννητικός έλεγχος, η παρακολούθηση της εγκυμοσύνης, ο τοκετός και πάει λέγοντας;

Συνεπώς, η τροπολογία του ΚΙΝΑΛ δεν μπορεί να γίνει «κολυμβήθρα του Σιλβάμ» για τις τεράστιες ευθύνες, που έχει διαχρονικά για την κατάσταση που βιώνουν οι εργατικές λαϊκές οικογένειες.

Εδώ να θυμίσουμε ότι το 2012, με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας -ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, και στο όνομα της εξοικονόμησης πόρων, το επίδομα τοκετού περιορίστηκε μόνο στις γυναίκες που γεννούν στο σπίτι, γυρνώντας μας δεκαετίες πίσω με αυτή τη λογική, ενώ φυσικά καταργήθηκε για όλες τις υπόλοιπες.

Άρα, λοιπόν, σύγχρονο και προοδευτικό, με βάση τις τεράστιες δυνατότητες στην επιστήμη, την τεχνολογία είναι η ισότιμη συμμετοχή όλων των γυναικών και των ανδρών στην εργασία, με βάση το αντικείμενο ειδίκευσης, με σταθερή εργασία και σταθερό ωράριο, με λιγότερες ώρες εργασίας και αυξήσεις σε μισθούς, με μέτρα για την προστασία της μητρότητας, του γυναικείου οργανισμού στον χώρο εργασίας, με άδειες μητρότητας για όλες τις εργαζόμενες, ανεξάρτητα από εργασιακή σχέση. Γιατί, για όλα αυτά τα οποία πρέπει να αποτελούν κοινωνικό δικαίωμα, μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, έχουμε την παραγωγή μιας παρωχημένης, αντιδραστικής άποψης περί ατομικής οικογενειακής ευθύνης, γεγονός που αποτελεί τον κοινό παρονομαστή των τοποθετήσεων όλων των αστικών κομμάτων.

Επιστημονικά σύγχρονο, κύριε Πρόεδρε, είναι να υπάρχει καθολική, δημόσια και δωρεάν πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση

από τη στιγμή της σύλληψης και της γέννησης του παιδιού.

Παραπέρα, είναι πραγματικά αναγκαίο να καταρτίζεται από τα πρώτα βήματα της προσχολικής ηλικίας και καθ' όλη τη διάρκεια των σχολικών χρόνων ενιαίο επιστημονικό πρόγραμμα, που θα θέτει τους γενικούς σκοπούς και στόχους και, ταυτόχρονα, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα γίνεται η αναγκαία εξειδίκευση ανά περίπτωση παιδιού.

Βήμα-βήμα θα παρακολουθείται αυτή η εξέλιξη και η ανάπτυξη του. Θα υποστηρίζεται με κάθε μέσο, έμφυχο ή άφυχο. Θα πλαισιώνεται από κάθε επιστημονική ειδικότητα, κάθε καταρτισμένο επιστήμονα και θα είναι στη διάθεσή του κάθε μέσο, που είναι πρόσφορο, έτσι ώστε όλη η εκπαιδευτική διαδικασία να υπηρετεί ακριβώς αυτό που λέμε, «το μέλλον του παιδιού», που δεν είναι άλλο από την ουσιαστική προετοιμασία και ένταξή του στην κοινωνία.

Με βάση τα ανωτέρω, κύριε Πρόεδρε, ψηφίζουμε «παρών» στο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρετα της Βουλής, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός συνοδός από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Αρτέμιδος.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η Ειδική Αγορήτρια από την Ελληνική Λύση κ. Μαρία Αθανασίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω ότι χαίρομαι που, έστω και έτσι, η Κυβέρνηση προβαίνει στην ενίσχυση της προσπάθειας των Ελλήνων και των Ελληνίδων για τεκνοποίηση; Δεν θα πω το κοινότυπο, ότι τάχα είναι στη σωστή κατεύθυνση. Διότι απλώς, είναι ένα εφάπαξ βοήθημα, που ξαναδίνεται.

Το αν, όμως, είναι στην κατεύθυνση της επίλυσης του δημογραφικού του ελληνικού έθνους, αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Με αυτό, τελειώνω τα θετικά μου σχόλια, κύριε Πρόεδρε.

Εξηγώ. Πρώτα απ' όλα, θα σταθώ στην παράγραφο 1 του άρθρου 1. Η θέσπιση του επιδόματος των 2.000 ευρώ προϋπήρχε από το 2006 έως το 2012, ν.3454/2006, όταν η διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας το έκοψε, λόγω μνημονίων.

Συνεπώς, δεν είναι κάτι καινούργιο. Ο κ. Βρούτσης επαναφέρει ένα επίδομα, το επίδομα γέννησης παιδιού, το οποίο ο ίδιος κατήργησε αναίτια το 2013. Με άλλα λόγια, οι ίδιοι που το έκοψαν οι ίδιοι το επαναφέρουν.

Έστω κι έτσι πάντως, το μέτρο πρέπει να έχει αναδρομική ισχύ, από τους μήνες του προεκλογικού αγώνα της Κυβέρνησης, διότι πολλοί, με μοναδικό κριτήριο αυτό το επίδομα που είχε εξαγγελθεί, ψήφισαν την Κυβέρνηση. Αλλιώς, ίσως να μη σας ψήφισαν.

Συνεχίζω με το εξής ερώτημα, που είναι σε άμεση σχέση με το άρθρο 3. Τι θα γίνει με τα παιδιά που γεννήθηκαν τον Δεκέμβριο; Θα τα ονομάσουμε «τα άτυχα παιδιά»; Οι μητέρες που γεννήσαν μέσα στο 2019, και ενώ ο κ. Μητσοτάκης έκανε τέτοιες προεκλογικές δηλώσεις, δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα με αυτές που γεννήσαν από την 1-1-2020, όπως, επίσης, και εκείνες που γεννήσαν προώρα;

Συνεπώς, η ημερομηνία ισχύος, έναρξης του επιδόματος είναι προβληματική, όπως, άλλωστε, και ο τρόπος που θεσπίζεται ο παρών νόμος στο σύνολό του.

Επιπλέον, ρωτώ: Γιατί να τίθενται εισοδηματικά κριτήρια για την απόδοσή του; Όπως διαπιστώνουμε στη συνέχεια, είναι άδικο να τιμωρείται η τεκνοποίηση των εχόντων, η οποία συμβάλλει στην υπογεννητικότητα της Ελλάδας. Θέλουμε Έλληνες και πρέπει όλοι οι Έλληνες να λάβουν προνόμια, λιγότερο ή περισσότερο πλούσιοι. Αν προτίθεται να κάνει κάτι η Κυβέρνηση, να το κάνει σωστά, γιατί ο κόσμος σας ψήφισε.

Επιπροσθέτως, αν δεν θέλετε το επίδομα αυτό να είναι μόνο μία κίνηση εντυπωσιασμού, ένα πολιτικό πυροτέχνημα, θα πρέπει να συνδυαστεί και με άλλα μέτρα, καθώς η ανατροφή, η σωστή

διαπαιδαγώγηση, η ασφάλεια και η εξασφάλιση του παιδιού είναι τα ερωτήματα, που απασχολούν κάθε σοβαρό άνθρωπο σε όλο τον πλανήτη όταν, σκέφτεται ως υποψήφιος γονιός.

Για παράδειγμα, πώς θα παρακινηθούν οι Έλληνες να κάνουν παιδιά, ώστε να αντιμετωπιστεί με επάρκεια το μείζον δημογραφικό μας ζήτημα, βλέποντας την ελλιπή αντιμετώπιση μιας πολυτέκνης οικογένειας από το κράτος;

Αναγνωρίζουμε, λοιπόν, ότι το πρόβλημα δεν εστιάζεται μόνο στη γέννηση του παιδιού, αλλά στο μεγάλωμά του και στην εξέλιξή του. Οι περισσότερες ελληνικές οικογένειες, εξαθλιωμένες λόγω κρίσης, εξαιτίας των χαμηλών μισθών, δυσκολεύονται να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Τι κάνει το κράτος γι' αυτό;

Με το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, συνεχίζει και δημιουργεί επιπλέον συνθήκες προοπτικής αλλοίωσης της ανθρωπογεωγραφίας στην Ελλάδα. Εντάσσονται ευρωπαίοι πολίτες, με πρόσημα την ενωσιακή μας ιδιότητα, αλλά και πολίτες τρίτων χωρών, που ειδικά μετά την επέλαση των λαθροεισβολέων στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια είναι, βέβαια, νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα. Βεβαίως, είναι κοινό μυστικό ότι η προϋπόθεση της δωδεκαετούς παραμονής στη χώρα μας, που έχετε συμπεριλάβει, μπορεί να προσβληθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, εφόσον ασκηθεί η κατευθυνόμενη πίεση. Και καταλαβαίνετε πολύ καλά τι εννοώ.

Με ποιον τρόπο, λοιπόν, διασφαλίζετε με το παρόν σχέδιο νόμου τα ειδοποιά στοιχεία της εθνικής μας ταυτότητας; Μήπως κάτι τέτοιο είναι περιττό, αφού από τη μελέτη των επιμέρους διατάξεων αυτού του νόμου, οι επιλέξιμοι γι' αυτή την παροχή θα είναι τελικά αυτοί, που δεν έχουν καμμία σχέση με το ελληνικό Έθνος, το ελληνικό ιδεώδες, αλλά και την προσαρμοσμένη ουσιαστικής και βιώσιμης ανάπτυξης και προοπτικής γενικότερα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 2 πληροφορούμαστε ότι το επίδομα δίνεται σε δύο δόσεις. Γιατί όχι εφάπαξ; Τα μαιευτήρια και οι γιατροί δεν αποπληρώνονται με δόσεις. Γιατί στην έναρξη δημιουργίας οικογένειας, που οι οικονομικές ανάγκες είναι μεγάλες, το επίδομα να αποδίδεται με το σταγονόμετρο;

Επιπλέον, ως πότε θα καταβληθεί στους δικαιούχους μετά την υποβολή της αίτησης; Ούτε αυτό το προσδιορίζετε στο άρθρο 11.

Το επίδομα γέννησης, εφόσον αποτελεί παροχή για την ενίσχυση των γεννήσεων των Ελλήνων και την αντιμετώπιση της ελληνικής υπογεννητικότητας και σύμφωνα με τις δηλώσεις της Υφυπουργού, έχει δημογραφικό χαρακτήρα και όχι προνοιακό, θα πρέπει να δίδεται αποκλειστικά και μόνο σε Έλληνες πολίτες, για να συμφωνεί με το είκαιο του αίματος και να δίδεται η ελληνική ιθαγένεια.

Για να μη μιλάτε για ανθρώπινα δικαιώματα και ίση μεταχείριση, σας λέμε τούτο: Όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Αλιμάνοβιτς κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η εξαίρεση από το κράτος πολιτών άλλου κράτους-μέλους από τη λήψη ορισμένων κοινωνικών παροχών δεν αντίκειται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης. Πόσω μάλλον, λοιπόν, για τους μη ευρωπαίους.

Όταν, όμως, δικαιούχοι δεν είναι αποκλειστικά οι Έλληνες, όπως φαίνεται και από τις κατηγορίες δικαιούχων και από το άρθρο 8, αλλά όσοι διαμένουν στην Ελλάδα, όταν κριτήριο είναι η γέννηση του παιδιού στη χώρα μας και όχι η ιθαγένεια και η καταγωγή του, πώς καταπολεμάμε την ελληνική υπογεννητικότητα; Τι σας νοιάζει τελικά; Η διάσωση του έθνους ή η απλή αριθμητική αύξηση των κατοικούντων στη χώρα;

Για εμάς, στην Ελληνική Λύση είναι μείζον θέμα η υπογεννητικότητα, που συνεπεία της οικονομικής κρίσης αυξήθηκε, αφού οι Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα δεν μπορούν να παρέχουν στα παιδιά τους, έστω τα απαραίτητα. Η αναγκαστική μετανάστευση, που υπάρχει ακόμα και σήμερα, έχει ως αποτέλεσμα, εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων να φεύγουν στο εξωτερικό και να αναζητούν πρωτίστως την επιβίωση, την ατομική αξιοπρεπή διαβίωση και δευτερευόντως και σε βάθος χρόνου την οικογενειακή αποκατάσταση.

Ακούγοντα φωνές που λένε το απολύτως παράδοξο, ότι το δημογραφικό στην Ελλάδα θα το λύσουν οι αλλοδαποί. Εγώ

ήξερα ότι μόνο οι Έλληνες στο γένος συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος στη χώρα μας.

Αφήνω τα σκεπτικά αυτά και τις προθέσεις τους στην κρίση της κοινής λογικής και της ιστορίας.

Το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, ρυθμίζει θέματα παροχής του επιδόματος γέννησης παιδιού. Εξ αρχής, διακρίνουμε το πνεύμα του παγκόσμιου νομοθέτη, αφού αναφέρεται απλώς σε μητέρα που διαμένει νόμιμα στην Ελλάδα.

Απ' ό,τι ξέρω εγώ, κύριοι συνάδελφοι, μόνο οι Ελληνίδες μένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

Εν συνέχεια, σε άλλο άρθρο, έρχονται οι ιδιότητες αυτής. Φυσικά, πουθενά δεν αναφέρεται το γένος των Ελλήνων. Απαραίτητη η διατύπωση, λοιπόν, για να εντάξουμε και τους χιλιάδες αλλοδαπών, που βρίσκονται ή έρχονται στην Ελλάδα, που διευκολύνεται περαιτέρω και με τη διάταξη του προσφάτως ψηφισμένου νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, με την οποία δεν θα αναγράφεται πλέον ούτε η ιθαγένεια ούτε το θρήσκευμα στους τίτλους σπουδών.

Το σχέδιο είναι καλά οργανωμένο και κάθε Αχμέτ και κάθε Μουσταφά θα είναι στην ουρά για πληρωμή. Και οι Έλληνες, με τα τεκμαρτά τους εισοδήματα, δεν θα πάρουν τίποτα.

Στο άρθρο 7 αναφέρεται ότι το επίδομα δίνεται μόνο σε όποια παιδιά γεννηθούν στην Ελλάδα. Δηλαδή, αν εξαιτίας κάποιων έκτακτης συγκυρίας το παιδί τύχει και γεννηθεί σε άλλη χώρα ή η έγκυος μετακινείται για επαγγελματικούς λόγους στο εξωτερικό, οι νέοι Έλληνες γονείς, που είναι Έλληνες φορολογούμενοι, που αποδεδειγμένα είναι μόνιμα και νόμιμα διαμένοντες στην Ελλάδα και έφεραν στον κόσμο ένα ελληνόπουλο, δεν δικαιούνται το επίδομα των 2.000 ευρώ.

Στο άρθρο 5, κύριε Υπουργέ, τοποθετείτε ως δικαιούχους του επιδόματος όλους αυτούς που εμφανίζουν εισοδήματα μέχρι 40.000 ευρώ. Και μιλάτε για τεκμαρτό εισόδημα. Δηλαδή, θα μπορεί κάποιος να χάσει το επίδομα, λόγω της φορολογικής πολιτικής του κράτους, που επιδιώκει, με κάθε τρόπο, τη φορολόγηση των πολιτών, μέσω των τεκμαρτών και όχι του πραγματικού εισοδήματος;

Γίνεται ακόμα πιο ενδιαφέρον, αν δούμε ότι το όριο των 40.000 ευρώ, που κάποιος θα νόμιζε υψηλό, αν όχι ταξικό, το βάζετε προ φόρων. Με τις υπάρχουσες συνθήκες, δηλαδή, όποιος τεκμαρτά και πραγματικά βρίσκεται στα 40.001 ευρώ, αλλά έχει μόνο 10.000, 15.000 ευρώ πραγματικό εισόδημα, αποκλείεται από το επίδομα. Και έτσι για τους πραγματικούς Έλληνες και τις Ελληνίδες, που έχουν ακίνητη περιουσία στην Ελλάδα από γονείς, με δικά τους χρήματα, αλλά και από τους φορολογικούς δείκτες, δεν είναι καθόλου απίθανο να συμβεί το απίθανο.

Εκ πлагίου, λοιπόν, ουσιαστικά, πάλι οι Έλληνες νοικοκυραίοι είναι δεύτερης ταχύτητας. Δεν εξασφαλίζουμε έτσι ούτε τη σωστή ανάπτυξη των παιδιών, αφού τιμωρούμε αυτούς που έχουν να δώσουν στα παιδιά τους και δίνουμε μόνο σε αυτούς, που δεν έχουν να τα μεγαλώσουν.

Το δημογραφικό πρόβλημα, σας θυμίζω, ότι θέλουμε να λύσουμε. Άπαντες οι Έλληνες πρέπει να είναι δικαιούχοι.

Συνεχίζω με την παράγραφο 2 του άρθρου 6. Με τα δικαιώματα που αποκτούν πλέον οι συνάπτοντες σύμφωνο συμβίωσης, θα καταργηθεί σε λίγο ο θεσμός του γάμου. Με την παρούσα ρύθμιση, το επίδομα γέννησης θα δίνεται και σε αυτούς, που σύναψαν σύμφωνο συμβίωσης. Όσον αφορά τα παιδιά που γεννιούνται, παραδείγματος χάρη, σε σχέσεις με σύμφωνο συμβίωσης, εφόσον δεν ευδοκιμήσει η σχέση και τα άτομα δεν προχωρήσουν σε γάμο, θα έχουμε τεράστια αύξηση των περιπτώσεων παιδιών εκτός γάμου, ειδικά αν παρατηρήσουμε την αυξητική τάση, που παρουσιάζει το σύμφωνο συμβίωσης στην Ελλάδα, από τη θέσπισή του μέχρι σήμερα.

Ο έλεγχος του εισοδηματικού κριτηρίου, καλό θα ήταν να τρέχει σε βάθος τριετίας. Κατά την άποψή μας, δεν θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη το ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα του προηγούμενου έτους, γιατί μπορεί να οδηγήσει σε αδικίες. Μία καλή μέθοδος θα ήταν να λαμβάνεται υπόψη το μικρότερο ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα της τελευταίας πενταετίας.

Στη συνέχεια, περνά στις κατηγορίες δικαιούχων. Εκτός από τους Έλληνες, που θα έπρεπε να είναι και οι μοναδικοί δικαιού-

χοι, ως δικαιούχοι συμπεριλαμβάνονται και πολίτες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολίτες που ανήκουν σε ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο και πολίτες που διαμένουν δώδεκα χρόνια στη χώρα. Αν υπάρχει διαθέσιμο τέτοιο ποσό, που να περιλαμβάνει όλες αυτές τις κατηγορίες, γιατί δεν σκεφτήκατε, αντί να επιδοτείτε τους αλλοδαπούς, που γεννούν στη χώρα μας, να δώσετε το επίδομα αναδρομικά, από τον Ιούλιο του 2019; Άρα, υπάρχει δημοσιονομικός χώρος, τον οποίο εσείς διαχειρίζεστε κατά το δοκούν.

Αφήσατε απέξω Έλληνες γονείς με φορολογική κατοικία στην Ελλάδα, που λόγω συγκυριών δεν γεννούν στην Ελλάδα.

Άρθρο 10 περί απαλλαγής από φόρους ακατάσχετου επιδόματος: Η μεγαλύτερη απάτη, που έχει εφαρμοστεί εδώ και πολλά χρόνια στη χώρα μας, είναι τα τεκμήρια διαβίωσης, που ανεβάζουν το συνολικό πραγματικό οικογενειακό εισόδημα, με αποτέλεσμα χιλιάδες οικογένειες να στερούνται τα επιδόματα παιδιών και όχι μόνο. Και από την άλλη, εργαζόμενοι -κυρίως αλλοδαποί- λαμβάνουν πολλά από τα επιδόματα, διότι εμφανίζουν μηδενική φορολογική δήλωση εις βάρος των Ελλήνων που φορολογούνται κανονικά.

Θέλω να προσθέσω και κάτι πολύ σημαντικό, κύριοι της Κυβέρνησης. Το ακατάσχετο θα πρέπει να είναι ακατάσχετο έναντι απάντων, κράτους και ιδιωτών, και φυσικά έναντι των τραπεζών, που είναι ιδιώτες αλλά συμπεριφέρονται ως κράτος εν κράτει.

Το άρθρο 14 μιλά για προσθήκη ΑΦΜ και ΑΜΚΑ στη ληξιαρχική πράξη γέννησης. Ποια αιτιολογική βάση για την αναγραφή ΑΦΜ στο νεογνό, όταν έτσι δημιουργούμε μεν Έλληνες, που όμως δεν έχουν στην πραγματικότητα τα ειδοποιά στοιχεία της εθνικής ταυτότητας των Ελλήνων; Για να δημιουργήσουμε τις αυριανές μειονότητες;

Ως προς το «Μέρος Δεύτερο-Λοιπές Διατάξεις» και συγκεκριμένα για το άρθρο 15 «Τροποποίηση του άρθρου 214 του ν.4512/2018», θα ήθελα να σας θυμίσω, ως αντιπολίτευση, η νυν Κυβέρνηση φώναζε για τη μεγάλη αδικία που υπέστησαν οι τρίτεκνοι με τη μείωση των εισοδηματικών κριτηρίων και υποσχόταν ότι θα διορθώσει αυτό το λάθος. Μιλάμε για ανθρώπους που έπαιρναν το επίδομα και το έχασαν, επειδή βρέθηκαν να λαμβάνουν λίγα παραπάνω ευρώ από το όριο. Και μιλάμε για εισόδημα προ φόρων. Ουσιαστικά, δεν πρόκειται για το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα, αλλά για λογιστικό εισόδημα, το οποίο μετά την αφαίρεση των φόρων είναι πολύ λιγότερο και το χάσανε εντελώς. Η επαναφορά του εισοδηματικού κριτηρίου στις 45.000 ήταν προσωπική δέσμευση του κ. Μητσοτάκη στη συζήτηση για το δημογραφικό, τον Μάρτιο του 2019, κι είναι αναρτημένο το απόσπασμα στη σελίδα της Νέας Δημοκρατίας.

Στο άρθρο 18 εντάσσεται για τους πολίτες τρίτων χωρών και τους απάτριδες το επίδομα τέκνου και από την Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αποδεικνύεται το παράλογο της υπόθεσης αυτής. Δεν ξέρετε πόσο θα επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός από αυτήν την, ούτως ή άλλως, ακατανόητη, προνοιακή μεταχείριση των αλλοδαπών.

Επεκτείνεται σε δώδεκα χρόνια -από πέντε που ισχύει σήμερα- το όριο της νόμιμης διαμονής στην Ελλάδα σε συγκεκριμένες κατηγορίες αλλοδαπών, εν δυνάμει δικαιούχων επιδομάτων. Αυτό θα μπορούσε να εκληφθεί ως εξοικονόμηση χρημάτων ή και προστασίας του ίδιου καθ' εαυτού του χαρακτήρα του επιδόματος. Είναι όμως; Δεχόμαστε εισβολή και τα εθνολογικά χαρακτηριστικά του ελλαδικού χώρου αλλοιώνονται συστηματικά και με σχέδιο. Αφήστε, λοιπόν, την εξοικονόμηση χρημάτων και απαλλαγείτε από το ίδιο το έξοδο και το κίνητρο αύξησης των δικαιούχων, που σήμερα ακόμα βρίσκονται εντός και εκτός συνόρων, εντός και εκτός των προϋποθέσεων των επιδομάτων.

Στο άρθρο 27 προβλέπεται διαγραφή ανεισπρακτων οφειλών για ποσά πάρα πολύ μικρού ύψους. Αλήθεια, γιατί να διαγραφούν ληξιπρόθεσμες οφειλές μικρού ύψους κάτω των 200 ευρώ; Οι οφειλές αυτές από οποιονδήποτε μπορεί να πληρωθούν. Επίσης, δεν είναι άδικη ρύθμιση για τους συνεπείς πολίτες, που πληρώνουν; Να διαγραφεί αυτή η ρύθμιση.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα δεν βλέπω να υπάρχει καμία ουσιαστική αλλαγή,

πέρα από την ονομασία. Κατά τα λοιπά, είναι όπως τα θέσπισε η κυβέρνηση Σύριζα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, οι Έλληνες δεν χρειάζονται χρήματα για να κάνουν ένα παιδί. Το κάνουν μόνοι τους. Αυτό που χρειάζεται, είναι βοήθεια για να το μεγαλώσουν. Το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας δεν λύνεται με το παρόν νομοθέτημα. Καλούμε την Κυβέρνηση να ασχοληθεί σοβαρότερα με το θέμα αυτό.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει τεράστια ανάγκη υιοθέτησης πολιτικών στήριξης της μητρότητας, της οικογένειας και της γονιμότητας, καθώς η Ελλάδα βρίσκεται σε έντονο καθοδικό ρυθμό μείωσης του πληθυσμού της από το 2011, οπότε και καταγράφηκε αρνητικό ισοζύγιο γεννήσεων, για πρώτη φορά μετά την περίοδο της Κατοχής. Συνεπώς, θα πρέπει η Κυβέρνηση να εκπονήσει ένα σοβαρό πρόγραμμα ενίσχυσης της ελληνικής οικογένειας και να δοθούν ουσιαστικά κίνητρα για την τεκνοποίηση.

Για τον λόγο αυτό, προτείνουμε να στηρίζονται από την πολιτεία, που θα αναλαμβάνει τα έξοδα προσπαθειών σε κέντρα γονιμοποίησης νέων ζευγαριών με δυσκολίες τεκνοποίησης, να ενισχυθούν τα επιδόματα παιδιών από το πρώτο παιδί, όλα τα ελγινόπουλα να έχουν πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, να καθιερωθεί πριμ απόκτησης τέκνου για μητέρες, να ενισχυθούν τα επιδόματα τοκετού, να καθιερωθούν επιδόματα ενοικίου και μετακόμισης για τα νέα ζευγάρια, να ενισχυθούν τα επιδόματα για πολυτέκνους, να εξασφαλίζονται στεγαστικά δάνεια με χαμηλά ή μηδενικά επιτόκια.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι της Κυβέρνησης, ως έθνος, μετά από δέκα χρόνια βαρβαρότητας, είμαστε αποδεδειγμένοι. Εάν πραγματικά οι Έλληνες θέλουμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε και να μη γίνουμε μειονότητα, αν θέλουμε να ευημερήσουμε κάποια στιγμή, πρέπει τώρα να βοηθήσουμε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα, τα νέα ζευγάρια μας, στη δημιουργία οικογένειας, τους ίδιους τους γονείς για το μέγιστο της οικογένειάς τους και πάνω από όλα, και σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προστατέψουμε τη διατήρηση του κεκτημένου δικαίωματος των Ελλήνων για αξιοπρεπή ανατροφή των παιδιών τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται τώρα η ειδική αγορήτρια από τον ΜΕΡΑ25 κ. Απατζίδα Μαρία.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, ως ΜΕΡΑ25 είμαστε κατ' αρχήν κριτικοί στο πνεύμα του νομοσχεδίου. Ο πυρήνας του νομοσχεδίου είναι το επίδομα 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στη χώρα μας. Αυτό, κατά τις εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στο νομοσχέδιο, είναι μια κίνηση που φιλοδοξεί να αποτελέσει ένα από τα νέα θεμέλια της σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής της χώρας, η συγκροτημένη χάραξη της οποίας οφείλει να αποτελέσει σταθερή προτεραιότητα της πολιτείας. Αναμένεται να αποτελέσει κίνητρο για τους μέλλοντες γονείς και ταυτοχρόνως, σημαντικό βοήθημα κατά την πρώτη περίοδο ανατροφής του παιδιού τους.

Είμαστε επί της αρχής αντίθετοι με τη λογική του νομοσχεδίου, για δύο διαφορετικούς λόγους, έναν θεωρητικό και έναν πρακτικό. Κατά πρώτον, στο θεωρητικό επίπεδο, το πνεύμα του νομοσχεδίου εντάσσεται σε αυτό που από μια αριστερή οπτική μπορεί να ονομαστεί ως «βιοπολιτική», δηλαδή πολιτικός καθορισμός του βίου, με έμφαση στον κρατικό προγραμματισμό των γεννήσεων μέσω κινήτρων ή εξαναγκασμών. Η βιοπολιτική αφορά στις τεχνικές διαχείρισης και ρύθμισης της ζωής και του θανάτου των ανθρώπων πληθυσμών από την εξουσία. Σημαίνει ότι η πολιτική έχει τη δυνατότητα να μορφοποιεί τη ζωή του ανθρώπινου είδους, σύμφωνα με τις σκοπιμότητές της, ώστε να εδραιωθεί και να αυξάνει τη δύναμή της. Έτσι, ο ρυθμός γέννησης των πολιτών ενός έθνους κράτους περιλαμβάνεται στο δημογραφικό ζήτημα ως κρατικό πλέον ζήτημα και πρόβλημα και η πολιτική εξουσία καλείται να ρυθμίσει το πόσο γεννούν ή δεν γεννούν οι πολίτες με πολιτικά και κυβερνητικά μέσα. Σήμερα τα ονομάζουμε κίνητρα.

Στο ΜΕΡΑ25 θεωρούμε ότι δεν είναι δουλειά του κράτους να

εξαναγκάσει έμμεσα ή άμεσα μια γυναίκα να τεκνοποιήσει. Είναι όμως δουλειά της πολιτείας, αν μια γυναίκα έχει ήδη νιώσει την επιθυμία και λάβει την απόφαση να τεκνοποιήσει, τότε να της παράσχει ένα καλό περιβάλλον για τη γέννηση, την ανατροφή, την ανάπτυξη και την άνθιση του παιδιού. Για τον λόγο αυτό, ως ΜέΡΑ25 είμαστε υπέρ τού να βοηθάει η πολιτεία να δημιουργείται ένα ευρύτερο περιβάλλον, που βοηθά την ανάπτυξη της οικογένειας, σύμφωνα και με το Σύνταγμα, όπως και με τον ευρύτερο πολιτικό πολιτισμό.

Αλλά είμαστε ενάντια σε βιοπολιτικά μέτρα, με τη στενή έννοια. Σε κάθε περίπτωση, προτάσσουμε τον πολιτικό πολιτισμό και το κοινωνικό σώμα που αυτός δημιουργεί, πάνω από φοβίες, που η έντασή τους οδηγεί στην αναζήτηση βιοπολιτικών λύσεων.

Θα εξηγήσω πιο συγκεκριμένα τι εννοώ. Συνήθως, υπάρχουν παράγοντες πιο σημαντικοί από την άμεση βιοπολιτική λογική να χορηγηθούν κίνητρα. Πολλές φορές, εντάσσονται στη συνάρτηση του αν μια γυναίκα θα αποφασίσει να τεκνοποιήσει ή όχι μια πληθώρα οικονομικών παραγόντων, από το εισόδημά της μέχρι το πραγματικό κόστος του τοκετού. Αυτά τα πραγματικά εμπόδια στο να υλοποιήσει μια γυναίκα τη βούλησή της για τεκνοποιία ή και οικογένεια, προφανώς πρέπει να μας απασχολούν.

Εδώ περνάω στον δεύτερο λόγο, για τον οποίον είμαστε επί της αρχής αντίθετοι με το νομοσχέδιο. Αυτός είναι ότι και πρακτικά ακόμη, οι πρόνοιες του νομοσχεδίου είναι σε λάθος κατεύθυνση. Κανένα εφάπαξ δώρο των 2.000 ευρώ δεν μπορεί να επιλύσει τα πολύ πραγματικά οικονομικά προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι μέλλουσες μητέρες. Αν κανείς ήθελε να επιλύσει τα οικονομικά εμπόδια, που βρίσκουν μπροστά τους οι μέλλουσες ή νέες μητέρες, υπάρχουν προβλέψεις που θα μπορούσαν να κάνουν πραγματική διαφορά.

Θα αναφέρω ορισμένες ενδεικτικές, αλλά σημαντικές προτάσεις. Χρειάζεται δημιουργία κρατικών μαιευτηρίων, ώστε να μετακυλιστεί το κόστος της γέννησης από την κάθε οικογένεια στο σύνολο της κοινωνίας, οι μέθοδοι υποβοηθούμενης γονιμοποίησης πρέπει να επιδοτούνται από τα ασφαλιστικά ταμεία, να υπάρχει μια σταδιακή ελάφρυνση των ασφαλιστικών εισφορών των γονέων, πέραν των δύο παιδιών, η οποία να είναι ουσιώδης και εντελώς άλλης τάξης, από αυτά που εξαγγέλλει η Κυβέρνηση. Πρέπει να παρασχεθεί κρατική βοήθεια, ώστε να εκμηδενιστεί, με μέρμινα για τη γέννηση, το κόστος που σήμερα καταβάλλει ο εργοδότης για τη γέννηση παιδιών από υπαλλήλους στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό οδηγεί σήμερα σε απαράδεκτες πιέσεις σε υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα, που έχουν ως συνέπεια να είναι απαγορευτική γι' αυτές η τεκνοποίηση. Χρειάζεται εξίσου μια μακροπρόθεσμη πολιτική ευημερίας των παιδιών, που θα περιλαμβάνει την καθιέρωση οικογενειακής, δωρεάν βρεφονηπιακής φροντίδας και ποιοτικής προσχολικής αγωγής.

Αυτό θα βοηθούσε τους γονείς να μπορούν να συνεχίσουν να εργάζονται και παράλληλα, να φροντίζουν τα παιδιά τους και επίσης, να υπάρχει δωρεάν παροχή ιατροφαρμακευτικής, οφθαλμιατρικής και οδοντιατρικής περίθαλψης, σε κάθε παιδί, από τη γέννηση του έως τα δεκαοκτώ του χρόνια, καθώς και υποχρεωτική θέσπιση πλήρους και δωρεάν ετήσιας προληπτικής ιατρικής εξέτασης, από τη γέννησή του μέχρι την ηλικία των δώδεκα ετών.

Η εφαρμογή παρόμοιων λύσεων θα βοηθούσε τις γυναίκες να τεκνοποιήσουν και να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με εμπιστοσύνη. Θα ήταν πραγματικά, μια τήρηση τόσο του ελληνικού Συντάγματος όσο και του ευρωπαϊκού πολιτικού πολιτισμού.

Προχωρώ τώρα στην εξέταση των συγκεκριμένων άρθρων.

Τα άρθρα 1 έως 12 αποτελούν ένα πρώτο μέρος, που σχετίζεται με το επίδομα γέννησης. Επί της αρχής, είμαστε κριτικοί. Βεβαίως, δεν θα καταψηφίσουμε ένα επίδομα που ενδέχεται να αποτελέσει κάποιου είδους βοήθεια. Επισημαίνουμε όμως, ότι έχει λάθος στοχοθεσία.

Το άρθρο 1 «χορήγηση επιδόματος γέννησης» θεσπίζει επίδομα γέννησης ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παιδί, που γεννιέται στην Ελλάδα από 1-1-2020. Θα ψηφίσουμε «παρών» για τους λόγους που προανέφερα.

Παρομοίως, θα ψηφίσουμε «παρών» στα άρθρα 2 έως 6, καθώς και στα άρθρα 8 και 11, που αφορούν διαδικαστικά ζητήματα της χορήγησης του επιδόματος.

Θα σταθώ μόνο στο άρθρο 2 «χορήγηση επιδόματος βάσει του ισοδύναμου οικογενειακού εισοδήματος», το οποίο προβλέπει ότι το επίδομα γέννησης θα καταβάλλεται σε δυο ισόποσες δόσεις. Αυτό δημιουργεί πρόβλημα στους γονείς, που θα πρέπει να πληρώσουν άμεσα και εφάπαξ το μαιευτήριο. Θα ήταν πιο πρακτικό, το επίδομα να δινόταν εφάπαξ στην αρχή, ώστε να πληρώνουν τα μαιευτήρια και οι γονείς να μη βρεθούν σε απόγνωση.

Παράλληλα, προβλέπεται από το άρθρο 2 η δυνατότητα υποβολής της σχετικής αίτησης είτε στο υποσύστημα του πληροφοριακού συστήματος του μητρώου πολιτών για τη δήλωση γέννησης είτε απευθείας στο σύστημα ΟΠΕΚΑ για το επίδομα γέννησης, πάντα μέσω ηλεκτρονικής αίτησης. Χαιρετίζουμε την αυτοματοποίηση αυτή, αλλά αυτό δεν αλλάζει τη γενικότερη επιφολακτική στάση μας.

Το άρθρο, στο οποίο είμαστε περισσότερο κριτικοί, είναι το άρθρο 7 «κατηγορίες δικαιούχων». Το άρθρο 7 εισάγει κριτήριο νόμιμης και μόνιμης διαμονής στην ελληνική επικράτεια των δικαιούχων του επιδόματος γέννησης. Για τους πολίτες τρίτων κρατών, οι οποίοι δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό καθεστώς των περιπτώσεων β' έως δ' της προτεινόμενης διάταξης διατάξεις, απαιτείται δωδεκαετής διαμονή στη χώρα, πριν την υποβολή της αίτησης για τη χορήγηση του επιδόματος γέννησης.

Ως ΜέΡΑ25, είμαστε πολλοί κριτικοί σε αυτή τη ρύθμιση, που ουσιαστικά δηλώνει μια φοβικότητα, αντίθετη προς τον ευρωπαϊκό πολιτικό πολιτισμό. Κατά τα άλλα, το άρθρο 9 προβλέπει ότι ως επίδομα κοινωνικής πρόνοιας το επίδομα γέννησης χορηγείται από τον Οργανισμό Παρόχων Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης -ΟΠΕΚΑ- με το οποίο είμαστε σύμφωνοι.

Επίσης, με το άρθρο 10, που προβλέπει ότι το επίδομα γέννησης δεν εμπίπτει σε καμία κατηγορία εισοδήματος, οπότε απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση υπέρ του δημοσίου ή τρίτου και ούτω καθεξής, είμαστε ασφαλώς σύμφωνοι.

Παρομοίως, το άρθρο 12 προβλέπει την εγγραφή των πιστώσεων για την εφαρμογή του επιδόματος γέννησης στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, το οποίο έχει τον ίδιο σκοπό: επιχορηγεί τον Οργανισμό Παρόχων Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Πρόκειται για σωστή κίνηση, με την οποία συμφωνούμε.

Το άρθρο 13 δημιουργεί υποσύστημα γέννησης στο μητρώο πολιτών. Με αυτόν τον τρόπο, απλουστεύεται και αυτοματοποιείται η διαδικασία δήλωσης της γέννησης. Πρόκειται για εξέλιξη αναγκαία, με την οποία συμφωνούμε.

Ομοίως, με το άρθρο 14 προστίθεται Αριθμός Φορολογικού Μητρώου και Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης του τέκνου στα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η ληξιαρχική πράξη γέννησης, με σκοπό την εισαγωγή στη δημόσια διοίκηση της νέας αυτοματοποιημένης διαδικασίας έκδοσης ΑΦΜ και ΑΜΚΑ στους πολίτες που γεννιούνται στην Ελλάδα και, βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας, τα δικαιούνται.

Η νέα διαδικασία θα απαλλάξει τη δημόσια διοίκηση από γραφειοκρατία, τους πολίτες από επιπρόσθετο φόρτο και θα περιορίσει τον κίνδυνο εισαγωγής λανθασμένων εγγραφών στα αντίστοιχα μητρώα. Και με αυτό, ασφαλώς συμφωνούμε.

Μέχρι τώρα, ανέφερα αφ' ενός την κριτική μας επί της αρχής, στα 14 πρώτα άρθρα και αφ' ετέρου ορισμένα συγκεκριμένα άρθρα, με τα οποία συμφωνούμε για τον λόγο ότι εξυπηρετούν όντως τον πολίτη.

Έρχομαι τώρα στην κυρίως κριτική μας, η οποία αφορά ορισμένες από τις λοιπές διατάξεις. Η βασική κριτική μας έγκειται στο ότι θεωρούμε ότι το εν λόγω επίδομα αποτελεί στην ουσία φενάκη να καλύψει τις φοβικές επιλογές της, ώστε οι χιλιάδες πολίτες τρίτων χωρών να χάσουν τα τρία βασικά επιδόματα: το επίδομα παιδιού, το επίδομα στέγασης και το πρώην κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης -ΚΕΑ- το οποίο μετονομάζει σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Αυτές ακριβώς οι περικοπές κρύβονται στις «λοιπές διατάξεις». Τούτο επιτυγχάνεται μέσω δύο φίλτρων: πρώτον, την κατάργηση των επιδομάτων, αν έστω και ένα από τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη, λόγω απουσιών, δεύτερον, την περικοπή των επιδομάτων, ανάλογα με την καταγωγή των παι-

διών, αφού το κριτήριο της μόνιμης και νόμιμης διαμονής των γονέων τους δεν αντιμετωπίζεται ενιαία. Πρόκειται για επιλογές, που αντίκεινται σε πολλούς διεθνείς και ευρωπαϊκούς κανόνες δικαίου, αλλά και σε διατάξεις του ελληνικού Συντάγματος.

Ας δούμε αναλυτικότερα: Στο άρθρο 15 προστίθενται ως δικαιούχοι του προνοιακού επιδόματος παιδιού οι πολίτες τρίτων χωρών, οι οποίοι έχουν αναγνωριστεί ως δικαιούχοι επικουρικής προστασίας σε συμμόρφωση προς διεθνείς κανόνες δικαίου αυξημένης τυπικής ισχύος, καθώς και πρωτογενείς και παράγωγους κανόνες δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτοί οι κανόνες έχουν ενσωματωθεί στο Ελληνικό Δίκαιο.

Παράλληλα, προκρίνεται η διαφοροποίηση ως προς τη χρονική διάρκεια του κριτηρίου διαμονής προς τους πολίτες τρίτων κρατών. Προβλέπει τη δωδεκαετία, ως τον απαιτούμενο χρόνο διαμονής των εν λόγω πολιτών τρίτων χωρών. Να σημειωθεί εδώ ότι προηγούμενως προβλεπόταν πενταετία.

Ειδικότερα για τη χορήγηση του επιδόματος, τίθεται ως προϋπόθεση, όχι μόνο η εγγραφή του παιδιού σε σχολείο, αλλά και η πραγματική φοίτησή του, κατά τρόπο ώστε να αποκλείονται από τη χορήγηση του επιδόματος περιπτώσεις παιδιών, που υποχρεώνονται να επαναλάβουν την ίδια τάξη, λόγω του μεγάλου αριθμού των απουσιών τους από το σχολείο. Η εν λόγω πρόβλεψη αποσκοπεί στην εξάλειψη του φαινομένου της αποχής ανήλικων μαθητών από τα σχολικά καθήκοντά τους και συνακόλουθα, στην ενίσχυση του συστήματος της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, μέσω της εισαγωγής κινήτρου για την άσκηση της σχετικής μέριμνας από γονείς ως δικαιούχους του επιδόματος.

Θεωρούμε τις διατυπώσεις αυτές ως υποκριτικές. Η Κυβέρνηση επιχειρεί να ελαχιστοποιήσει -έως εκμηδενίσει- τον αριθμό των δικαιούχων και υποκριτικά περιβάλλει την επιλογή της με δήθεν στοργικό ενδιαφέρον για τη σχολική αποχή, καθιστώντας ταυτόχρονα υπεύθυνους για την τυχόν απώλεια του επιδόματος τους γονείς των παιδιών. Πρόκειται για ένα άρθρο, στο οποίο είμαστε εξόχως κριτικοί.

Στο άρθρο 16 η Κυβέρνηση εμφανίζεται -δήθεν- να κάνει τη χάρη στους δικαιούχους να λαμβάνουν το επίδομα έως ότου εισαχθεί η διάταξη του άρθρου 15. Αυτό το θεωρούμε υποκριτικό.

Στο άρθρο 17 για το επίδομα στέγασης έχουμε μία παρόμοια υποκρισία με το άρθρο 15. Επιπροσθέτως, εδώ εισάγεται η ποινή διατύπωση περί επαρκούς φοίτησης κάθε ανήλικου μέλους του νοικοκυριού. Αυτό σημαίνει ότι αν έστω κι ένα από όλα τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη, λόγω απουσιών από το σχολείο, τότε η οικογένεια δεν δικαιούνται το επίδομα. Πρόκειται για μια διάταξη, που έχει στόχο να κόψει πολλούς από τους δικαιούχους και γι' αυτό είμαστε εξόχως επικριτικοί.

Στο άρθρο 18 πάλι η Κυβέρνηση εμφανίζεται -δήθεν- να κάνει τη χάρη στους ήδη δικαιούχους, με υποκριτικό τρόπο.

Το άρθρο 19 «Μετάταξη ή απόσπαση υπαλλήλων των Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας» θεωρούμε ότι περιλαμβάνει προβλέψεις με πρόχειρο χαρακτήρα, που δεν είναι επαρκείς.

Το άρθρο 20 περιέχει προβλέψεις για την ενίσχυση των οικογενειών με χαμηλά εισοδήματα, που διαμένουν σε ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, με το να καταβάλλεται η ετήσια εισοδηματική ενίσχυση. Αυτό είναι όντως ένα θετικό μέτρο, που μας βρίσκει σύμφωνους.

Αντιθέτως, το άρθρο 21 μάς προβληματίζει έντονα. Υπό το πρόσχημα της ταχύτητας, αμεσότητας και ευελιξίας τροποποιείται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης -ΕΚΚΑ- και παύει το παρόν διοικητικό συμβούλιο.

Δυστυχώς, βάσει όλων των δειγμάτων που έχει δώσει ως τώρα η Κυβέρνηση, φοβόμαστε ότι πρόκειται για άλλη μία προσπάθεια να καλυφθούν οι θέσεις του διοικητικού συμβουλίου από «ημετέρους» της κυβερνώσας παράταξης.

Το άρθρο 22 μάς βρίσκει σύμφωνους, γιατί ο καθορισμός συγκεκριμένης ημέρας καταβολής παρόχων από τον Οργανισμό Προνοιακών Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης -ΟΠΕΚΑ- όντως ενδέχεται να επιλύσει μια σειρά από προβλήματα, που έχουν μέχρι σήμερα διαπιστωθεί.

Με το άρθρο 23 παρέχεται η δυνατότητα σε δήμους, όπου δεν

λειτουργούν βρεφικοί, παιδικοί ή βρεφονηπιακοί σταθμοί να αιτηθούν τη σχετική χρηματοδότηση, εφόσον διαθέτουν ακίνητα, στα οποία είναι δυνατόν να φιλοξενηθούν τέτοιες δομές. Όμως, δεν διασαφηνίζεται αν και πώς θα ελεγχθεί η χρήση αυτών των κονδυλίων από τους εν λόγω δήμους. Είμαστε επιφυλακτικοί και θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη διασάφηση σχετικά.

Με το άρθρο 24 δεν διαφωνούμε. Θεωρούμε ότι αυτό ακριβώς που αποκαλύπτει είναι η αβελτηρία τόσο της προηγούμενης όσο και της τωρινής Κυβέρνησης.

Με το άρθρο 25 είμαστε σύμφωνοι.

Με το άρθρο 26 διασαφηνίζεται ότι στους οφειλέτες που υπάγονται στη συγκεκριμένη ρύθμιση παρέχεται έκπτωση επί των πάσης φύσεως προσαυξήσεων αδιακρίτως ιδιότητας, εργοδότη και μεγέθους επιχείρησης. Δεν είμαστε αντίθετοι με αυτή ειδικά τη ρύθμιση, είμαστε όμως κριτικοί στο συνολικό πλαίσιο, όπως είπα ήδη.

Με το άρθρο 27 για τη διαγραφή ανεισπρακτων οφειλών για ποσά πολύ μικρού ύψους συμφωνούμε.

Επίσης, συμφωνούμε με το άρθρο 28 για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές ασφαλισμένων, γιατί στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού του ΕΦΚΑ θεσπίζεται η δυνατότητα συναλλαγών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε επίπεδο 4. Παρέχεται έτσι η δυνατότητα στους πολίτες να ολοκληρώνουν τις σχετικές διαδικασίες ηλεκτρονικά, χωρίς να απαιτείται επίσκεψη στα υποκαταστήματα του ΕΦΚΑ.

Τέλος, είμαστε πολύ κριτικοί στο άρθρο 29 για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Με αυτό προβλέπεται ότι για τη χορήγηση του επιδόματος τίθεται ως προϋπόθεση, όχι μόνο η εγγραφή του παιδιού στο σχολείο, αλλά και η πραγματική φοίτησή του. Έτσι, όμως, αποκλείονται από τη χορήγηση του επιδόματος περιπτώσεις νοικοκυριών, που τα ανήλικα μέλη τους υποχρεώνονται να επαναλάβουν την ίδια τάξη, λόγω του μεγάλου αριθμού των απουσιών τους από το σχολείο.

Η εν λόγω πρόβλεψη υποτίθεται ότι αποσκοπεί στην εξάλειψη του φαινομένου της αποχής ανήλικων μαθητών από τα σχολικά τους καθήκοντα και συνακόλουθα στην ενίσχυση του συστήματος υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Στην ουσία, όμως, κόβονται δικαιούχοι, με τρόπο που δείχνει αδικαιολόγητη φοβικότητα και τιμωρητική λογική. Με αυτό το πράγμα διαφωνούμε.

Ολοκληρώνω εδώ τη λεπτομερή τοποθέτησή του ΜέΡΑ25, συνοψίζοντας ότι στο ΜέΡΑ25 προτεραιότητά μας είναι η διαμόρφωση του καλύτερου δυνατού περιβάλλοντος, για να μπορεί να φέρει μια γυναίκα το παιδί της στον κόσμο. Είμαστε επιφυλακτικοί για τα μηνύματα που στέλνει μια ρύθμιση εφ' άπαξ κινήτρου, για να πειθαναγκάσει με βιαιοπολιτικό τρόπο, προς μια ορισμένη κατεύθυνση.

Κυρίως, όμως, είμαστε κριτικοί προς τον συνδυασμό φοβικότητας και υποκρισίας της Κυβέρνησης, ο οποίος, όπως προσπαθήσαμε να δείξουμε, αντίκειται στον ευρωπαϊκό πολιτικό πολιτισμό.

Ψηφίζουμε επί της αρχής «παρών».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρία άτομα από το ΚΑΠΗ Δήμου Χολαργού-Παπάγου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο ζήτησε τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης κ. Βελόπουλος και στη συνέχεια η Υφυπουργός κ. Δόμνα-Μαρία Μιχαηλίδου.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα ήθελα ξεκινώντας την ομιλία μου, να πω ότι για ένα τέτοιο μεγάλο ζήτημα, όπως το δημογραφικό, έρχεστε με μία ασπιδίνη να θεραπεύσετε τη γάγγραινα. Αυτά δεν τα κάνουν ούτε οι αλμ-

πάνηδες της ιατρικής. Και το λέω έτσι, με πολύ απλά λόγια και ντρέπομαι, γιατί ένα τέτοιο θέμα θα έπρεπε να είχε γίνει αντικείμενο ευρύτερου προβληματισμού, γιατί τις τελευταίες δεκαετίες πολλοί γράφουν γι' αυτό, πολλοί αναφέρονται σε αυτό, στο δημογραφικό.

Οι μεγαλύτεροι από μας -βλέπω και μεγαλύτερους τουλάχιστον από εμένα επάνω, αν και βλέπω νεαρές κυρίες στην ψυχή- είναι βέβαιοι για ένα πράγμα, τότε γεννούσαν πολλά παιδιά, τρία, τέσσερα. Σήμερα οι γυναίκες, λόγω και της καριέρας, γεννούν ένα παιδί, μετά βίας ή δεν γεννούν καθόλου.

Έπρεπε, λοιπόν, να είμαστε όλοι οι Πρόεδροι των κομμάτων εδώ και να μιλήσουμε σοβαρά γι' αυτό το θέμα, γιατί είναι ένα μείζον εθνικό θέμα, δεν είναι ένα θέμα απλά επιδοματικό. Είναι ένα θέμα άσκησης σοβαρής πολιτικής. Δεν είναι ένα ζήτημα, στο οποίο θα μπορούσε να ξιφουλκήσει καθένας εδώ μέσα ή να αντιπαρατεθεί.

Όμως, αναρωτιέμαι αν θέλουμε να υπάρχει η Ελλάδα πραγματικά το 2040, το 2050, το 2060 -δεν θα αναφερθώ μόνο στο «Έλληνες», αλλά γενικά στο αν θέλουμε να υπάρχει Ελλάδα- γιατί υπάρχει και το εξής πολύ απλό γεγονός: Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι αν δεν υπάρχουν Έλληνες, δεν υπάρχει Ελλάδα. Δυστυχώς για την «ψευτο-Αριστερά» δεν το έχει καταλάβει αυτό, αλλά αν δεν υπάρχουν Έλληνες φύσει, θέσει και σώματι, δεν μπορεί να υπάρχει Ελλάδα. Μπορεί να υπάρχει κάτι άλλο, διαφορετικό μιν, αλλά όχι Ελλάδα.

Είμαι από αυτούς που έχουν πει χιλιάδες φορές ότι αν θέλουμε να υπάρξει Ελλάδα, πρέπει πραγματικά, να κάτσουμε όλοι μαζί κάτω και να σοβαρευτούμε και να μιλήσουμε σοβαρά για κίνητρα, πραγματικά κίνητρα.

Ξεκινώ έτσι, γιατί για εμένα, η σημερινή μέρα είναι πάρα πολύ σημαντική για την πορεία της Ελλάδος, γιατί σαν σήμερα, 28 Φεβρουαρίου 2008, κοιμήθηκε ο Χριστόδουλος. Αν υπήρχε Χριστόδουλος, δεν θα συνέβαιναν πολλά πράγματα από όσα συμβαίνουν σήμερα στην κοινωνία μας. Ήταν τότε ο πρώτος που έδωσε και παροχές και κίνητρα για να γεννηθούν παιδιά, ο πρώτος που το ξεκίνησε, ως εκκλησία. Δυστυχώς, εκοιμήθη και έχασε η Ελλάδα έναν ποιμένα. Έχουμε σήμερα έναν Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος απουσιάζει γενικώς -για να μην πω, ολικώς- και μερικώς. Το λέω γιατί η εκκλησία πάντοτε ήταν αρωγός στην κοινωνία είτε με κίνητρα είτε με τον λόγο του Θεού είτε με τη συμπεριφορά της.

Αναρωτιέμαι στο Κίνημα Αλλαγής -δεν μπορώ να καταλάβω, πώς γίνεται, κάθε φορά και ένας υπάρχει εδώ, τώρα δεν υπάρχει κανένας, μια ένας, μια δύο, μια κανένας...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Έχουν και επιτροπές, κύριε συνάδελφε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και εμείς έχουμε επιτροπές, κύριε συνάδελφε. Αυτά είναι τα παραμύθια που έλεγαν οι Βουλευτές πολλές φορές και στο παρελθόν. Ήμουν εδώ πεντέμισι χρόνια, κύριε Λάππα, πιστέψτε με. Έλεγαν κάποιοι παλαιότεροι ότι είχαν επιτροπές. Ξέρουμε πώς είναι αυτά, δεν είναι όλοι στις επιτροπές. Και εμείς έχουμε επιτροπές, εδώ είμαστε, τουλάχιστον δυο, τρεις, όπως και εσείς -προς τιμήν σας- είστε τρεις, τέσσερις κάθε φορά εδώ και έχετε και επιτροπές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Το λέω, επειδή τους είδα πάνω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Όλοι επίτροποι έχουν γίνει στο ΠΑΣΟΚ!

Πάμε στην ουσία, όμως. Έλεγε ο κύριος συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ -τον άκουγα- ότι πρέπει αυτό το επίδομα πρέπει να δοθεί -λέει- μόνο σε αυτούς που ήρθαν τα τελευταία δέκα χρόνια, αλλά και στους λαθρομετανάστες και στους πρόσφυγες!

Ξέρετε, εκεί στο ΠΑΣΟΚ έχουν χάσει την ταυτότητά τους. Εκείνο που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου -που αν τους ακούει από εκεί πάνω, θα πετάει φλύκταινες και θα ρίχνει πέτρες- οριζόταν από τη λέξη «έθνος», «εθνική ανεξαρτησία».

Πώς, λοιπόν, έρχεσαι και κάνεις αυτό που λέω εγώ, διαχωρίζεις το κράτος από το έθνος, όταν ο αρχηγός σου, που σε έκανε και Βουλευτή, μιλούσε για έθνος και εθνική ανεξαρτησία; Είναι η ντροπή -θα έλεγα- του ΠΑΣΟΚ σήμερα, το ένα μισό κομμάτι πάει από εκεί, το άλλο μισό κομμάτι το φλερτάρει ο κ. Τσίπρας, θέλει το «καλό ΠΑΣΟΚ». Το «κακό ΠΑΣΟΚ» δεν ξέρω ποιος το

θέλει. Όλοι το ΠΑΣΟΚ θέλανε. Άλλοι θέλανε το «καλό», άλλοι το «κακό», αλλά όλοι τους παίρνετε, τους μαζεύετε, όπου θέλανε, τους μαζεύετε. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί συμβαίνουν όλα αυτά.

Πάμε τώρα στην απόδειξη τού γιατί θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί, είναι νομοσχέδιο πολιτικού εκβιασμού. Είναι ένα νομοσχέδιο πολιτικού εκβιασμού, όπως το ακούτε. Ζητάτε από εμάς, όχι να δώσουμε κίνητρα για να γεννηθούν Έλληνες, αλλά να γεννηθούν στην Ελλάδα άνθρωποι, γενικά. Όχι Έλληνες, όμως, γενικά. Μπορεί να είναι και Σομαλοί και Αιθίοπες και Σύριοι και Αφγανοί και Πακιστανοί, γενικά να γεννηθούν. Δίνετε το δικαίωμα, δηλαδή, σε έναν που είναι εδώ δώδεκα χρόνια να πάρει και το επίδομα.

Δεν μπορώ να καταλάβω αυτή τη λαθρολαγνεία σας στη Νέα Δημοκρατία, δεν την αντιλαμβάνομαι. Γιατί πρέπει, δηλαδή, σώναι και καλά, να είστε η ουρά των αριστερών, των «ψευτο-αριστερών»; Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να είστε οπαδοί της αυτοκτονίας των Ελλήνων, να πολεμάτε τον νατιβισμό, δηλαδή; Για ποιον λόγο;

Αναρωτιέμαι, δεν έχετε οικογένειες εσείς; Δεν έχετε παιδιά; Θέλετε να μας αναγκάσετε να πούμε «ναι», ενώ θέλουμε να πούμε «όχι» γι' αυτό που κάνετε, γιατί είναι πολιτικός εκβιασμός. Διότι λέτε, αν πείτε «όχι», αρνείστε και στον Έλληνα να πάρει αυτό το φτωχό επιδοματάκι. Γιατί δεν είστε άξιοι να κάνετε οικονομική πολιτική, κάνετε επιδοματική πολιτική. Αυτό είναι το χειρότερο. Λειτουργείτε με τα επιδόματα και αυτοί και εσείς και όλοι σας. Δεν κάνετε σοβαρή οικονομική πολιτική, ώστε να κάνουμε σοβαρά το αυτονόητο. Ο Έλληνας, εάν έχει δουλειά, εάν έχει χρήματα, δεν το χρειάζεται το επίδομα. Δεν χρειάζεται ελεημοσύνη, λες και είναι ο φτωχός, που πάτε και του δίνετε 10 ευρώ ή 5 ευρώ για να επιβιώσει. Δώστε του δουλειά! Μπορείτε; Φοβάμαι ότι δεν μπορείτε.

Για εμένα -θα το πω ευθέως- η απόδειξη αυτού που λέω, ότι ουσιαστικά δεχόμαστε έναν πολιτικό εκβιασμό και ένα πολιτικό bullying, είναι τα στοιχεία που πήρα από την ΗΔΙΚΑ. Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δικαιούχοι κοινωνικού μερίσματος του 2017: Πολίτες εκατόν εβδομήντα δύο διαφορετικών υπηκοοτήτων. Εκατόν εβδομήντα υπηκοότητες! Ενεήντα επτά χιλιάδες δικαιούχοι από Αλβανία, Βουλγαρία, Ρουμανία, χίλιοι πεντακόσιοι από Γερμανία, Ολλανδία, Βρετανία και Γαλλία.

Δεν τους θέλω, εγώ αυτούς! Δεν θέλω να δώσω λεφτά σε αυτούς τους ανθρώπους! Οι Γερμανοί έχουν λεφτά. Γιατί να δώσω τα δικά μου λεφτά στον Γερμανό ή στον Ολλανδό; Δεν το καταλαβαίνω. Γιατί να δώσω στον Ιταλό λεφτά; Γιατί; Δεν αναφέρομαι μόνο στο φιλετικό, προς Θεού, έτσι; Μην τα περδέψουν ορισμένοι εδώ μέσα. Όμως, για μια χώρα, όπως η Γερμανία, που έχει χρήματα, δίνει συντάξεις, δίνει λεφτά, να πληρώνω εγώ τον Γερμανό, που μένει στην Ελλάδα και να του δίνω και επίδομα; Εκατόν εβδομήντα δύο διαφορετικές υπηκοότητες!

Αντί, λοιπόν, να πούμε «σε μία υπηκοότητα, σε ένα έθνος θα δώσω το επίδομα για να γεννούν οι Έλληνες», δίνετε σε εκατόν εβδομήντα δύο διαφορετικές υπηκοότητες λεφτά. Δεν το καταλαβαίνω.

Φαντάζομαι ότι όταν έχετε 1.000 ευρώ στην τσέπη σας, κύριοι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας και χρειάζονται και οι γύρω, οι γείτονές σας και οι άλλοι από δίπλα, τα μοιράζετε με όλους. Έτσι δεν κάνετε; Όχι, στα παιδιά σας δίνετε.

Άρα, λοιπόν, ως νομοθέτες έρχεστε και λέτε ότι τα παιδιά των Ελλήνων, τα παιδιά τα δικά μας, τα παιδιά του παππού μας, τα εγγόνια μας θα παίρνουν τα ίδια που παίρνουν και άλλοι που ήρθαν τώρα, χθες, πριν δέκα χρόνια.

Ο παππούς μου φορολογήθηκε, πολέμησε στην Πίνδο και είχε δυο σφαίρες, εδώ, στον θώρακα, και σώθηκε από θαύμα με μισό πνευμόνι το 1940. Και αυτός που φορολογήθηκε και ο πατέρας μας και εγώ θα παίρνουμε το ίδιο με όσο παίρνει ο Αφγανός, ο Πακιστανός. Αυτό δεν λέγεται ισηγορία, ισοπολιτεία, ισοδικία.

Δεν ξέρω πώς το λέτε, αλλά τουλάχιστον είναι ρατσιστικό έναντι των Ελλήνων. Είναι ρατσισμός! Δεν μπορώ να έχω τα ίδια δικαιώματα εγώ, όταν οι δικές μου υποχρεώσεις είναι περισσότερες από του Αφγανού ή του Πακιστανού ή του Ιταλού ή του Γερμανού. Καταλάβετε το, ναι, η δημοκρατία ορίζει συγκεκριμένα πράγματα, αλλά έχετε ξεχειλώσει τη δημοκρατία, κατά πώς βολεύεστε.

Αυτό είναι το περίεργο. Δηλαδή δεν ψηφιστήκαμε από Έλληνες πολίτες; Αυτοί οι Έλληνες δεν φορολογήθηκαν; Δέκα χρόνια αγγύυστα, χωρίς διαμαρτυρίες, κάποιες φορές με εξάρσεις, βγήκαν στους δρόμους, πείνασαν, πτώχευσαν, ρημάχτηκαν οικογένειες.

Τώρα τι τους λέτε; «Όσα θα παίρνεις εσύ, θα παίρνει και ο άλλος που ήρθε χθες, πριν δέκα χρόνια». Δεν είναι σωστό, δεν είναι δίκαιο. Αυτό δεν το αντιλαμβάνεστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Είναι άδικο και είναι πασιφανές.

Θέλετε να κάνουμε σοβαρή πολιτική για το δημογραφικό; Να σας πω τρία μέτρα, όχι πολλά: Απαλλαγή φόρου εισοδήματος. Δεν χρειάζεται να είστε φωστήρες. Το έχω πει χίλιες φορές. Ούτε να αντιγράψετε δεν μπορείτε ούτε να κάνετε αντιγραφές. Τι έκανε ο «κακός» Όρμπαν, ο «ακαρίος» Όρμπαν και πέτυχε να αυξηθούν οι γεννήσεις στη χώρα του; Απαλλαγή φόρου εισοδήματος εφόρου ζωής σε όσες μητέρες έχουν τέσσερα παιδιά και πάνω, παράταση του χρόνου εξόφλησης των δανείων, όσων οικογενειών έχουν τουλάχιστον δύο παιδιά, άτοκο δάνειο για όσες γυναίκες κάτω των σαράντα ετών παντρεύονται, δεύτερο παιδί, διαγραφή του 1/3 του χρέους, τρίτο παιδί, συνολική απαλλαγή του χρέους, δωρεάν τεχνητή γονιμοποίηση. Αυτά τα έκανε η «κακή» Ουγγαρία, για την ιδεολογία, ιδεοληψία ορισμένων. Μπορεί να έχετε δίκιο ή άδικο, δεν έχει σημασία. Αλλά το έκανε και πέτυχε να αυξηθούν οι Ούγγροι πολίτες και να γεννούν οι Ούγγροι. Τόσο δύσκολο είναι; Αντιγράψτε τους άλλους, δεν χρειάζεται να κάνετε κάτι εσείς. Δεν είστε ειδικοί.

Για άλλα πράγματα είστε ειδικοί. Θα σας πω σε λίγο. Να κάνετε τους εμπρηστές, εκεί που πρέπει να κάνετε τους πυροσβέστες. Αντί να κάνετε τους πυροσβέστες, κάνετε τους εμπρηστές εσείς. Αναφέρομαι στην ιστορία του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού. Θα τα πω σε λίγο εδώ χωρίς καμμία οπαδική διάθεση. Αλλά στη διάθεση της λογικής ότι πάτε να διχάσετε έναν λαό με τις ανοησίες ενός Υπουργού σας.

Επί του νομοσχεδίου, δεν θα πω πολλά πράγματα, αλλά θεωρώ ότι λειτουργείτε παρανοϊκά. Είστε μια Κυβέρνηση παρανοϊκή. Ζητώ συγγνώμη, που το λέω αυτό, αλλά το λέω πολύ κομψά. Πηγαίνετε στους θεσμούς και ζητάτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να μην συμπεριληφθούν οι δαπάνες του μεταναστευτικού στο έλλειμμα. Να μην υπολογίζονται, αν και γίνονται! Ε, πώς θα υπολογιστούν; Τι λογιστική αριθμητική, τι αυτοδημιουργική λογιστική είναι αυτή; Αφού γίνονται δαπάνες, πώς θα συνυπολογιστούν; Καταλαβαίνετε τι κάνετε; Έχετε αντιληφθεί ότι κάνετε συνεχώς λάθη; Αυτό είναι διακυβέρνηση του τόπου; Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω καμμία άλλη έκφραση, γιατί είναι νέα παιδιά από πάνω και δεν θέλω να μπω σε αυτήν τη διαδικασία. Αλλά αυτά τα νέα παιδιά -φαντάζομαι- σε πέντε χρόνια που θα τελειώσουν το σχολείο τους θα είναι ή στην Αγγλία ή στη Γαλλία, μαζί με τα υπόλοιπα εξακόσιες χιλιάδες ελληνόπουλα, που εσείς και αυτοί και οι υπόλοιποι τα στείλατε έξω, αντί να κάνουμε κάτι σοβαρό, να μιλήσουμε σοβαρά όλοι μαζί, οικογενειακά, ρε παιδί μου, για το πώς θα κρατήσουμε εδώ τα παιδιά μας. Έχω και εγώ παιδί είκοσι ετών, που σπουδάζει στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Τι να της πω; Εγώ έχω επιχειρήσεις. Μπορεί να μπει στις επιχειρήσεις να δουλέψει. Τα άλλα τα παιδιά, που δεν έχει δουλειά ο πατέρας τους τι θα γίνουν;

Είστε ελληνοφοβικοί. Φοβάστε ό,τι ελληνικό και αυτό με ενοχλεί και το λέω αβίαστα. Είστε ρατσιστές έναντι των Ελλήνων! Συμπεριφέρεστε ως Νέα Δημοκρατία τόσο ελληνοφοβικά, γιατί φοβάστε την ψευτοαριστερά; Δεν ξέρω τι φοβάστε. Δεν το καταλαβαίνω, γιατί λειτουργείτε με φοβικό σύνδρομο.

Πάμε τώρα στα όσα έγιναν με τον κ. Αυγενάκη. Ακούστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί μάλλον παίζετε με τις κούκλες, παίζετε με τα κουβαδάκια σας στην παραλία. Έχετε έναν Υπουργό, ο οποίος αντί να κάνει τον πυροσβέστη, κύριε Υπουργέ, πήγε

και έκανε τον εμπρηστή. Βγήκε χθες και έκανε μια δήλωση, η οποία είναι τόσο προσβλητική και εμπρηστική. Ειλικρινά, είναι απορίας άξιο εάν κατάλαβε τι είπε. Ο ίδιος, δύο μέρες πριν εκδικαστεί μια υπόθεση -ένα δικαστήριο, δεν με ενδιαφέρει κιόλας- διορίζει δύο από τον Πειραιά. Σύμπτωσης! Η απόφαση βγαίνει -σωστή ή λάθος δεν την κοιτάω εγώ- και βγαίνει την ίδια στιγμή και λέει ότι κακώς υπάρχει μια τέτοια απόφαση, από τους δικούς του δύο που διόρισε. Ή, λοιπόν, είναι ανίκανος ο Υπουργός σας -το λέω ευθέως- γιατί η επιτροπή δεν είναι σωστή και αποφασίζει λάθος ή η παρέμβαση που έκανε ήταν λάθος. Αποφασίστε. Η μόνη λύση για τον κ. Αυγενάκη είναι να τον ξηλώσει ο Πρωθυπουργός. Τελεία και παύλα! Να τον ξηλώσει ο Πρωθυπουργός, γιατί δημιουργεί προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Εγώ κρούω κώδωνα κινδύνου ακόμα και στους φίλους μου του ΣΥΡΙΖΑ και των υπόλοιπων κομμάτων.

Ξέρετε πώς διαλύθηκε η Γιουγκοσλαβία, κύριε Υπουργέ; Εσείς θυμάστε, γιατί ήσασταν εκεί. Η Γιουγκοσλαβία διαλύθηκε, κύριοι συνάδελφοι, από την κόντρα μεταξύ των ομάδων Κροατίας και Σερβίας, Δυναμό Ζάγκρεμπ και Ερυθρού Αστέρα Βελιγραδίου. Έτσι ξεκίνησε η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Μην χαμογελάτε, κύριε Τσακαλώτε, είστε και παοκτζής. Μην χαμογελάτε, ξέρω τι λέω εγώ. Ήδη χθες, αναρτήθηκε πανό, δυστυχώς, στην Τούμπα, που μιλούσε για διχασμό της Ελλάδος. Το αντιλαμβάνεστε; Πυροσβέστης πρέπει να είναι η Κυβέρνηση, όχι ο εμπρηστής. Τι πάτε να κάνετε; Παίζετε με μάζα, με όχλο; Να σας πω κάτι; Εδώ δεν ντρέπεστε που κάνετε με τον Μαρινάκη συνεχώς παρέα. Τι να σας πω τώρα;

Εγώ, που μπορεί να είμαι φιλαθλος μια ομάδας, δεν κάνω παρέα με τον Σαββίδη, δεν κάνω παρέα με τον Μελισανίδη, δεν κάνω παρέα με τον Αλαφούζο. Όλοι με βρίζουν αυτοί δεν έχει σημασία- μαζί και ο Μαρινάκης. Αυτό είναι καλό για εμένα, που σημαίνει ότι δεν έχω εξαρτήσεις. Αλλά μου έχεις Υπουργούς, οι οποίοι τρώνε και πίνουν με τον Μαρινάκη όλη μέρα ή Υπουργούς που τρώνε και πίνουν με τον Σαββίδη; Εγώ δεν πήγα ποτέ σε καμμία σουίτα του Σαββίδη. Και ξέρετε γιατί; Για να μην δώσω αφορμή σε κανέναν να λέει κάτι. Πώς το κάνετε αυτό;

Μου βάζετε τον Αυγενάκη τώρα και τι κάνει; Βγάζει τους οπαδούς από τα ρούχα τους και βρίζουν οι ολυμπιακοί τους παοκτζήδες και οι παοκτζήδες τους ολυμπιακούς και λένε να διχαστούμε και να χωρίσουμε την Ελλάδα στα δύο. Στα Τέμπη η Ελλάδα! Αυτό το σενάριο, που κυοφορούταν επί δεκαετίες, έρχεται μια Νέα Δημοκρατία να το πριμοδοτήσει, δια του εμπρησμού της -και τις παρεμβάσεις του κ. Αυγενάκη- και να βυθιστούμε σε διχασμό.

Ούτε ο Ολυμπιακός με ενδιαφέρει ούτε ο ΠΑΟΚ ούτε η ΑΕΚ ούτε ο Παναθηναϊκός. Η Ελλάδα με ενδιαφέρει. Θέλω ειλικρινά, να καταλάβετε ότι παίζεται αυτήν τη στιγμή ένα βρώμικο παιχνίδι. Δεν ξέρω αν το κάνει ο Μαρινάκης, ο Σαββίδης, ο Αυγενάκης ή όλοι μαζί, αλλά παίζεται ένα βρώμικο και επικίνδυνο παιχνίδι για την πατρίδα μας. Εάν δεν σταματήσει, χθες, αυτή η ιστορία, φοβάμαι ότι σε λίγο καιρό, κύριε συνάδελφε, στον βορρά της χώρας θα αντιμετωπίσουμε σοβαρά προβλήματα. Προσέξτε το αυτό. Κρούω κώδωνα κινδύνου και δεν είναι οπαδικό το ζήτημα. Είναι εθνικό. Λυπάμαι, δεν ξέρω άλλο τι να πω.

Αποφασίζει η επιτροπή ότι σε κάθε περίπτωση πάντως, δεν είναι δυνατόν να επιβάλλεται η πλέον επαχθής ποινή του υποβιβασμού σε ιστορικές ομάδες, χωρίς να υπάρχει απόλυτη τεκμηρίωση. Ο Υπουργός το είπε αυτό για την επιτροπή, που διόρισε ο ίδιος, ότι αποφάσισε λάθος η επιτροπή! Ο Υπουργός, ο προϊστάμενος!

Και λέω το εξής: Ξέρετε πού είναι η Ξάνθη; Στη Θράκη!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγα παραπάνω λεπτά.

Καταλαβαίνετε τι κάνετε; Τόσος ερασιτεχνισμός; Δεν το καταλαβαίνω.

Εδώ έχετε πρόβλημα στη Νέα Δημοκρατία. Βγαίνει ένας Βουλευτής σας από τα Γρεβενά και βρίζει τον Ζαγοράκη, ο οποίος μίλησε μετά από χρόνια και είπε ότι θα φύγει από την Ευρωβουλή.

Τα λέω όλα αυτά, γιατί δεν μπορείτε να παίζετε -επαναλαμβάνω- ένα περίεργο παιχνίδι, προβοκάροντας και κάνοντας εμπρηστικές παρεμβάσεις εις βάρος της Ελλάδος.

Ούτε ο Μαρινάκης είναι Ολυμπιακός ούτε ο Σαββίδης είναι ΠΑΟΚ. Επιχειρηματίες είναι, κοιτάνε την τσέπη τους, τα λεφτά τους και τις επενδύσεις τους. Κατάλαβε το. Οι «μάγκες», αυτοί οι κύριοι, είναι επιχειρηματίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έχετε καταλάβει τι πάτε να κάνετε με τη Χάγη, κύριε Υπουργέ; Το έχετε καταλάβει; Ακούω τον κ. Μητσοτάκη ότι θέλει να πάει στη Χάγη. Ακούω όλους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να λένε να πάμε στη Χάγη. Ξέρετε ότι έχουμε πάει στη Χάγη και χάσαμε το 1976; Το έχετε καταλάβει αυτό στη Νέα Δημοκρατία; Έχετε έναν Πρωθυπουργό και Αρχηγό σας να λέει ότι θα πάμε στη Χάγη.

Ξέρετε πόσες φορές η Χάγη απεφάνθη εναντίον των ελληνικών θέσεων, σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις; Σε μια περίπτωση, Λιβύη-Μάλτα, απεφάνθη «υπέρ» της Λιβύης. Θα σας τις πω μια-μια τις περιπτώσεις, για να καταλάβετε τι έγκλημα πάτε να κάνετε, που απεφάνθη εναντίον κρατών, που αφορούν την Ελλάδα: γαλλοβρετανική διαφορά για υφαλοκρηπίδα στην Μάγχη το 1977, το 1982 υφαλοκρηπίδα Τυνησίας-Λιβύης, το 1983 διαμάχη Γουινέας-Μπισάου, 1992 Καναδο-γαλλική διαφωνία. Όλες αυτές οι αποφάσεις ήταν εναντίον των ελληνικών θέσεων.

Πάτε στη Χάγη, όταν ξέρετε ότι η Χάγη, αν δεν διεκδικήσεις κι εσύ ορισμένα πράγματα, θα συζητήσει για τις διεκδικήσεις της Τουρκίας. Θα πάμε να συζητήσουμε τι; Εάν το Καστελόριζο είναι ελληνικό; Θα πάμε να συζητήσουμε τι; Εάν έχουμε ΑΟΖ; Να συζητήσουμε με τους Τούρκους τι; Πείτε μου εσείς. Θα θέσετε εσείς θέματα διεκδικήσεων από την πλευρά μας, Ίμβρο, Τένεδο, που είναι, με βάση τη Συνθήκη της Λοζάνης, νόμιμο δικαίωμα της χώρας; Απόσυρση κυπριακών στρατευμάτων, θα το θέσετε; Όχι.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, όπου χρειάζεται, πρέπει να εμπνέει σεβασμό μια κυβέρνηση. Όπου χρειάζεται, πρέπει να εμπνέει φόβο. Ξεκάθαρα πράγματα. Αλλά έχεις έναν στόχο, συγκεκριμένο, ως Πρωθυπουργός ή ως κυβέρνηση. Για να τον πετύχεις -το λέω ευθέως- κάνεις ό,τι χρειαστεί. Δυστυχώς, αυτή η Κυβέρνηση κάνει ό,τι δεν χρειάζεται για να χάσουμε στο τέλος και θα χάσουμε. Στη Χάγη θα χάσουμε.

Κάνετε και το άλλο έγκλημα. Πάτε και δίνετε «Patriot» στη Σαουδική Αραβία. Είστε με τα καλά σας; Αποφασίζετε να δώσετε τους «Patriot» της Ελλάδος; Έχει έξι συστοιχίες η Ελλάδα. Θα αφαιρέσετε από τη Μακεδονία και τη Θράκη τους «Patriot»; Από εκεί παίρνετε τη συστοιχία. Η Ελλάδα έχει έξι και θα δώσω εγώ στον Εμίρη της Σαουδικής Αραβίας -που έχει δισεκατομμύρια από τα πετρέλαια, που οικονομάει 200 δισεκατομμύρια και τα δίνει στην Αμερική για να πάρει όπλα- τις δικές μου συστοιχίες, που τις χρειάζομαι για να προστατέψω τη δική μου αμυντική ομπρέλα! Έχουμε δύο στη Βόρεια Ελλάδα, δύο στην Αθήνα, μία σε Σκύρο, μία στα Χανιά.

Ξέρετε ποια είναι η δικαιολογία, κύριε Αντιπρόεδρε, της Νέας Δημοκρατίας; Ότι αυτή η συστοιχία δεν λειτουργεί. Δηλαδή, έχουμε έξι συστοιχίες, που η μία είναι ανενεργή. Δεν λειτουργεί, λέει. Το είπε ο Υπουργός σας. Γιατί δεν λειτουργεί αυτή η συστοιχία και τη δίνετε στη Σαουδική Αραβία; Πείτε μου εσείς. Δηλαδή, πληρώσαμε υλικό, πυραύλους «Patriot», που δεν λειτουργούν ή είναι ανενεργοί; Τι είναι αυτά που λέτε; Τι είναι αυτά που κάνετε;

Είλικρινά, απορώ. Ξέρετε, κάπου ενδόμυχα, πολλοί από εσάς συμφωνείτε, όχι σε όλα μαζί μου, αλλά στο 60%-70%, γιατί είστε πατριώτες. Απλά, ξεχάστε τον κομματικό σας πατριωτισμό και δείτε τον εθνικό σας πατριωτισμό, επιτέλους. Αφήστε το κόμμα σας απέξω. Η Ελλάδα κινδυνεύει τώρα. Σας το λέω για το ξέρετε, κινδυνεύουμε με την Χάγη, και ο Πρωθυπουργός κάνει έγκλημα να μας πάει στη Χάγη έτσι. Το ξέρετε και οι ίδιοι, σκεφθείτε το. Όταν συζητάνε δύο μέρη και ο ένας διεκδικεί και ο άλλος δεν διεκδικεί, το Δικαστήριο αποφασίζει για τις διεκδικήσεις του πρώτου και συνήθως το Δικαστήριο αποφασίζει υπέρ αυτού που διεκδικεί. Νομοτελειακό γεγονός. Απλά πράγματα, είναι Διεθνές Δικαστήριο και δεν υπάρχει δικαιοσύνη, όπως τη φανταζόμαστε.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω δύο πραγματάκια. Τα ΜΜΕ κατα-

δίκασαν το επαχθές, το ελεεινό τρισάθλιο βίντεο του αστυνομικού που ράπισε -το λέω ευθέως- τον νεαρό Ρομά. Σωστό. Δεν είδα κανέναν, όμως, να λέει μπράβο στους δύο αστυνομικούς, που επί δέκα έξι ολόκληρους μήνες ήταν μαζί με το καρτέλ των ναρκωτικών και χτυπήσαμε τον ένα τόνο ναρκωτικών. Δύο αστυνομικοί που κινδύνευε η ζωή τους -under cover λέγεται αυτό- ήταν μέσα στη συμμορία, για να τους πιάσουμε. Καμμία καλή κουβέντα! Για τα καλά δεν λέμε τίποτα. Για τα στραβά, τη Αστυνομία είναι πάντα «κακή». Για έναν ηλίθιο, για ένα ζώο, το οποίο χειροδίκησε σε ένα παιδί. Να είμαστε αντικειμενικοί με όλους και με όλα.

Όπως και με το βίντεο της ΟΛΜΕ. Είδα έναν νεαρό, ο οποίος συμπεριφερόταν στην καθηγήτρια, λες και ήταν, να μην πω τι. Θυμάμαι την δική μου ηλικία -εν ξέρω τι κάνατε στο σχολείο σας- που σεβόμασταν την καθηγήτρια, ήταν παιδαγωγός μας. Έβριζε χυδαίотата την καθηγήτριά του μέσα σε ένα βίντεο και ειλικρινά, με απογοήτευσε, όχι για το παιδί, αλλά για όλους σας που κυβερνήσατε, διότι κάνατε μία παιδεία, στην οποία τα παιδιά είναι ανάγωγα. Δεν έχουν αγωγή. Φταίμε και εμείς οι γονείς, που δεν δίνουμε αγωγή στα παιδιά μας, φταίμε και οι δάσκαλοι, που δεν δίνουν αγωγή, φταίμε όλοι μας.

Αυτά πρέπει να δούμε, λοιπόν, αν θέλουμε να έχουμε πραγματική κοινωνία αύριο. Για να έχουμε πραγματικούς ανθρώπους. Δεν λέω Έλληνες, αλλά ανθρώπους και πολίτες. Όταν, λοιπόν, καμμία ΟΛΜΕ δεν είδε το βίντεο και κανένας συνδικαλιστικός φορέας των δασκάλων ή των καθηγητών δεν το ανακίνησε και βγάλουν ανακοίνωση για τον Ιμπραήμ και τον Χασάν, εμένα με ενοχλεί. Γιατί οι δάσκαλοι πληρώνονται με λίγα λεφτά και πρέπει να πληρώνονται καλύτερα, για να κάνουμε τους αυριανούς Έλληνες. Ο δάσκαλος είναι ο δεύτερος πατέρας ή η δεύτερη μητέρα του παιδιού. Αυτό πρέπει να το καταλάβετε και επιτέλους, να κάνουμε μία συγκεκριμένη συμφωνία λογικής. Αν θέλετε να κυβερνήσετε, κυβερνήστε λογικά και όχι υποκριτικά.

Βγαίνει ο Πρωθυπουργός χθες και λέει: τέρμα οι κομματικές προσληψεις στον δημόσιο τομέα. Κάντε το με αναδρομική ισχύ. Να ισχύει από τις 7 Ιουλίου. Δηλαδή, τι βγήκε ο Πρωθυπουργός και είπε; Τους βολέψαμε όλους τώρα στους πολίτες, σταματάμε τους διορισμούς των πολιτευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Ποιον κοροϊδεύετε βρε παιδιά; Πιστεύετε ότι ακόμη ο Έλληνας τρώει σανό; Υπάρχουν τα μέσα που τα ελέγχετε, έτσι και αλλιώς, αλλά υπάρχουν και τα social media. Ακούγονται κι από εκεί. Είπε ο Πρωθυπουργός ότι δεν θα ξαναπροσλάβετε κανέναν πολιτευτή. Μπράβο σας, συγχαρητήρια. Καλή επιλογή του Πρωθυπουργού, αλλά ετεροχρονισμένη και με χρονοκαυστήρηση. Ας ξεκινήσει με αναδρομική ισχύ. Γιατί οι χιλιάδες δικοί μας κρατικοδίαιτοι βολεύτηκαν και αυτά τα ψέματα -θα σας το πω ευθέως- θα σας ρίξουν στον Καιάδα της Ιστορίας. Αυτό δεν λέγεται μεταρρύθμιση ούτε επιτελικό κράτος. Λέγεται ένα βαθύτατα κομματικό κράτος, νεοδημοκρατικό κράτος, το οποίο δεν έχει εθνικό πατριωτισμό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην Έκθεση Βουλή των Ελλήνων «Οι σταθμοί μιας διαδρομής σχεδόν διακοσίων ετών» που διοργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι πέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Αγίου Δημητρίου. Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υφυπουργός κ. Γεωργαντάς έχει τον λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, οφείλω μία παρέμβαση, μετά από τα αναφερόμενα από τον κ. Βελόπουλο, σε σχέση με το θέμα που έχει δημιουργηθεί στη Βόρεια Ελλάδα. Νομίζω ότι όλοι οι Έλληνες και πολύ περισσότερο εμείς, οι εκπρόσωποί του στο Κοινοβούλιο, γνωρίζουμε ποια είναι τα εθνικά ζητήματα της χώρας. Βεβαίως το γνωρίζετε και εσείς κύριε Βελόπουλε. Οπότε, ένα ζήτημα το οποίο έχει δημιουργηθεί, νομίζω ότι δεν πρέπει να το αναγάγουμε σε επίπεδο μεγαλύτερο απ' αυτό, στο οποίο είναι.

Θέλω να πω, επίσης, ότι οι συνειρμοί και η σύνδεση που κάνατε με φαινόμενα που παρατηρήθηκαν σε άλλες χώρες, καμμία σχέση δεν μπορεί να έχουν με την Ελλάδα μας, με το έθνος μας, με τη χώρα μας και νομίζω ότι όλοι μας οφείλουμε να επιδείξουμε μια αυτοσυγκράτηση αυτές τις μέρες, έτσι ώστε και αυτή η υπόθεση να πάρει τον δρόμο, που πρέπει να πάρει. Εμείς εδώ οφείλουμε να διαφυλάξουμε και με το έργο μας και με την παρουσία μας, περισσότερο απ' όλα, όμως, με τον δημόσιο λόγο, τη δεδομένη ενότητα του έθνους μας.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει η Υφυπουργός κυρία Δόμνα Μιχαηλίδου.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, η Κυβέρνηση υλοποιεί μια βασική προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας και παράλληλα, σηματοδοτεί θεσμικά την έναρξη μιας συστηματικής προσπάθειας για την αντιμετώπιση της δημογραφικής κρίσης στη χώρα μας. Μια κρίση που, αν δεν λάβουμε δράση σήμερα, θα απειλήσει την υπόσταση της χώρας για δεκαετίες που έρχονται, τόσο σε κοινωνικοοικονομικό, όσο και σε γεωπολιτικό επίπεδο.

Είναι προφανές ότι η αναστροφική τάση για το δημογραφικό είναι ζήτημα περίπλοκο και οι όποιες πρωτοβουλίες θα αποδώσουν σε βάθος χρόνο. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να υποτιμούμε τη θετική επίδραση που μπορεί να έχουν πολύ στοχευμένες δράσεις και στοχευμένα μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή, καθώς και την επίδρασή τους στη συλλογική ψυχολογία, αλλά και τις προσωπικές σταθμίσεις πολιτών, όσον αφορά την απόφαση να αναλάβουν μια θέση ευθύνης και να ξεκινήσουν σε μια νέα οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εκτός από τη χορήγηση του επιδόματος γέννησης, το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζει ειδικότερα ζητήματα προνοιακών επιδομάτων, που ήδη χορηγούνται, με στόχο να αυξήσει τη θετική τους επίδραση τόσο στους δικαιούχους όσο και ευρύτερα στο κοινωνικό σώμα. Γι' αυτό, σας θέλουμε όλους συμμάχους σε αυτό. Σας θέλουμε συμμάχους, όχι μόνο στο πρώτο κομμάτι του νομοσχεδίου, αυτό με τη μεγάλη δημοσιονομική δαπάνη των 173 εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία προορίζονται, ώστε να βοηθήσουν το δημογραφικό μας πρόβλημα, αλλά και στις ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες κάνουμε και βοηθούν την αποτελεσματικότητα της προνοιακής και επιδοματικής πολιτικής της χώρας μας.

Έρχομαι τώρα στην ουσία των διατάξεων, επίδομα γέννησης. Τα τελευταία στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, μας δείχνουν ότι οι γεννήσεις το προηγούμενο έτος έπεσαν κατά 2,3%, ενώ αντίστοιχα οι θάνατοι εξίσου μειώθηκαν κατά 3,4%. Από τα στοιχεία αυτά, επίσης, προκύπτει πως η πτώση γεννήσεων στη χώρα μας είναι την τελευταία δεκαετία χαμηλότερη από αντίστοιχα στοιχεία του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με το ότι όλο και περισσότεροι από εμάς αποφασίζουν να κάνουν παιδιά σε υψηλότερη ηλικία σημαίνει ότι οι οικογένειες τελικά έχουμε έναν ρυθμό αύξησης λιγότερο από δύο. Άρα ο πληθυσμός της χώρας συρρικνώνεται συνεχώς. Οι τάσεις αυτές προφανώς δεν καταγράφονται μόνο στην Ελλάδα, είναι πολλές άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες έχουν αρνητικές δημογραφικές τάσεις, όμως, η οικονομική κρίση την οποία πέρασε η χώρα μας την τελευταία δεκαετία, οδήγησε στη δυσκολία εξασφάλισης των αναγκαίων συνθηκών για τις οικογένειες και τα παιδιά τους. Για τον λόγο αυτό, η καθιέρωση επιδόματος γέννησης αποτελεί αναγκαιότητα, ακολουθώντας την πρακτική και άλλων ευρωπαϊκών χωρών, όπως του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ελβετίας, του Λουξεμβούργου και του Βελγίου. Το δημογραφικό είναι ζήτημα εθνικό, είναι ζήτημα αναπτυξιακό και είναι και ζήτημα ασφαλιστικό.

Η πτώση του δείκτη γεννήσεων συνδέεται προφανώς και με την προοπτική του ασφαλιστικού μας συστήματος. Διότι η μείωση των γεννήσεων και παράλληλα η γήρανση του ενεργού πληθυσμού, σημαίνει ότι το εργατικό δυναμικό μειώνεται και οι

συνταξιούχοι στη χώρα μας αυξάνονται. Αυτές είναι δύο παράλληλες τάσεις που απειλούν τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Σε αυτές τις συνθήκες μια σύγχρονη δημογραφική πολιτική είναι περισσότερο από αναγκαία. Είναι επείγουσα. Και η θέσπιση για πρώτη φορά του επιδόματος γέννησης συνιστά κρίσιμη συνιστώσα ουσιαστικά, αλλά και συμβολικά, μιας τέτοιας πολιτικής.

Το επίδομα το οποίο θα είναι ακατάσχετο, τονίζω, θα έχει οριζόντιο και σχεδόν καθολικό χαρακτήρα, για τον λόγο αυτόν τίθεται κάτω από δύο βασικές προϋποθέσεις.

Πρώτον, ενός εισοδηματικού ορίου πολύ υψηλού και δεύτερον, της μόνιμης και νόμιμης διαμονής στη χώρα μας.

Σύμφωνα με στοιχεία του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων το εισοδηματικό ταβάνι το οποίο θέσαμε ως όριο - αυτό μιας οικογένειας για να κάνει ένα παιδί, το πρώτο της παιδί, των 70.000 ευρώ, άρα ισοδύναμο εισόδημα 40.000 ευρώ -, αφορά μόνο το 1% των πιο εύπορων Ελλήνων. Το επίδομα θα χορηγείται σε Έλληνες που μένουν μόνιμα στη χώρα μας, θα χορηγείται σε ομογενείς, σε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα χορηγείται και σε πολίτες του ΕΟΧ αλλά και της Ελβετίας, αλλά και σε πολίτες τρίτων χωρών. Σε πολίτες τρίτων χωρών όμως, οι οποίοι διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στη χώρα μας, πάνω από δώδεκα χρόνια. Και αυτό, γιατί δώδεκα χρόνια θεωρούμε ότι είναι ένας χρόνος, ο οποίος είναι ικανός έτσι ώστε να διασφαλιστεί ένας βιοτικόκός δεσμός μεταξύ δικαιούχου και ελληνικής κοινωνίας.

Η πρόβλεψη για δωδεκαετή παραμονή συνδέεται με τη δημογραφική στόχευση του μέτρου, καθώς για εμάς δεν νοείται χορήγηση μιας τέτοιας οικονομικής ενίσχυσης σε ανθρώπους για τους οποίους δεν είναι διασφαλισμένη η μακροχρόνια εγκατάστασή τους στη χώρα και επομένως, η ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία.

Σημειώνω εδώ ότι το επίδομα γέννησης θα είναι και το πρώτο επίδομα το οποίο θα χορηγείται πλήρως αυτοματοποιημένα και γι' αυτό είμαστε πολύ χαρούμενοι για τη συνεργασία μας με το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Και φυσικά, όπως ήδη τονίστηκε, το επίδομα γέννησης συνιστά απλώς ένα από τα μέτρα μιας ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής, την οποία έχουμε ήδη καθιερώσει. Υπενθυμίζω στην αντιπροσωπεία ότι ήδη η Κυβέρνησή μας έχει νομοθετήσει και υλοποιήσει πολλά άλλα μέτρα για την αντιστροφή της τάσης του δημογραφικού, όπως 1.000 ευρώ αφορολόγητο για κάθε παιδί, μείωση του φορολογικού συντελεστή προστιθέμενης αξίας από 24% στο 13% για βρεφικά είδη και παιδικά καθίσματα, αλλά και την κατάργηση του φόρου πολυτελείας σε οχήματα άνω των δύο χιλιάδων κυβικών για πολύτεκνες οικογένειες.

Όλα τα παραπάνω εξάλλου, ήταν και μέσα στις προτάσεις της διακομματικής επιτροπής για το δημογραφικό της Βουλής του 2018. Κομβικής σημασίας είναι για εμάς και ίσως αυτή, αν θέλετε, είναι και η προμετωπίδα μιας ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής είναι η καθιέρωση εντός του 2020 ενός συστήματος διευρυμένης πρόσβασης στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και αυτό μέσω μιας καθολικής οικονομικής ενίσχυσης, μεσοσταθμικού επιπέδου 180 ευρώ για όλες τις οικογένειες και τους δικαιούχους.

Για την εκπλήρωση, όμως, του στόχου αυτού δράτουμε και μέσα στο παρόν νομοσχέδιο. Πώς το κάνουμε αυτό; Μέσα στο άρθρο 21 διευκολύνεται η πρόσβαση των δήμων αυτήν τη στιγμή σε χρηματοδότηση η οποία ήδη υπάρχει αλλά δεν είχε απορροφηθεί για την ίδρυση και λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών.

Το δεύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου έχει να κάνει με την επικαιροποίηση των όρων χρήσης τεσσάρων άλλων βασικών επιδομάτων. Συγκεκριμένα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, του επιδόματος παιδιού, του επιδόματος στέγασης και των ορεινών μειονεκτικών περιοχών. Εκεί, συνάδελφοι, θα σας θέλαμε συμμάχους, γιατί δεν φτάνει να ψηφίζουμε μόνο το κομμάτι αυτό που δίνει παροχές. Ουσιαστικό είναι να ψηφίζουμε και τις ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Και για μας η διασύνδεση της επιδοματικής πολιτικής, με την διασφάλιση του ότι τα παιδιά μας πηγαίνουν σχολείο, είναι απόλυτης προτεραιότητας. Συγκεκριμένα και για να αναφερθώ σε αυτό, όσον αφορά το επίδομα παιδιού, στέ-

γασης, καθώς και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, η χορήγηση τους προϋποθέτει την απόδειξη της επαρκούς φοίτησης του παιδιού στο σχολείο. Και τα τρία επιδόματα αυτά συνιστούν επιδοματικά εργαλεία, που στοχεύουν στην ενίσχυση του οικογενειακού εισοδήματος, ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των ανήλικων μελών, των ωφελούμενων νοικοκυριών. Η εκπαίδευση για εμάς είναι ουσιαστικός μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας. Είναι αδιανόητο να μιλάμε τον 21^ο αιώνα για κράτος πρόνοιας, άνευ διασφάλισης του ότι όλοι οι πολίτες και όλα τα νοικοκυριά στέλλουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Πρέπει η επιδοματική ενίσχυση να εκπληρώνει τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις γονικής μέριμνας, ώστε οι γονείς να παρέχουν στα τέκνα τους τη δυνατότητα να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους, αλλά και να αποκτήσουν απαραίτητα εφόδια για το μέλλον. Εκεί είμαστε κάθετοι. Η διασύνδεση αυτή καταπολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό. Ήρθε μάλιστα, και κατέθεσε στην επιτροπή και ο Συνήγορος του Πολίτη και ο Συνήγορος για τα δικαιώματα του παιδιού. Σας θέλουμε συνεργάτες, σας θέλουμε συμμάχους σε αυτό. Δεν μπορεί να μην υπερηφίζεστε μια τόσο θετική διάταξη.

Για το σύνολο των άλλων τριών επιδομάτων, η απαιτούμενη διάρκεια διαμονής ως προϋπόθεσης χορήγησης των επιδομάτων, επίσης αλλάζει. Άρα δικαιούχοι του επιδόματος στέγασης και του επιδόματος παιδιού πλέον είναι όσοι πολίτες τρίτων χωρών διαμένουν στη χώρα μας, επίσης πάνω από δώδεκα χρόνια. Και τονίζω «διαμένουν νόμιμα και μόνιμα πάνω από δωδεκαετία». Τονίζω όμως, ότι προϋπόθεση της δωδεκαετίας διαμονής δεν αφορά τις εφεξής αιτήσεις και δεν αφορά τους ήδη υπαχθέντες δικαιούχους για να μην διαταραχθεί ο οικονομικός προγραμματισμός χιλιάδων νοικοκυριών στη χώρα μας.

Επιπλέον -και εκεί σας θέλουμε συμμάχους και απορούμε για την απουσία αυτής της συμμαχίας-, με το νομοσχέδιο αυτό προβλέπουμε ότι από εδώ και στο εξής η καταβολή των επιδομάτων θα γίνεται μια ενιαία ημέρα. Όλα τα επιδόματα από τον ΟΠΕΚΑ θα πληρώνονται την τελευταία εργάσιμη κάθε μήνα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για εμάς. Είναι σημαντικό οι πιο ευάλωτοι συμπολίτες μας, οι οποίοι είναι αυτοί που είναι δικαιούχοι των επιδομάτων, να μπορούν να παίρνουν τα επιδόματα την ίδια μέρα, την ίδια τελευταία μέρα του μήνα, έτσι ώστε να ξέρουν εκ των προτέρων πώς να οργανώσουν τον οικογενειακό τους προϋπολογισμό. Αυτό βοηθά σίγουρα τους πιο ευάλωτους από εμάς, για να οργανώνουν τα μηνιαία έξοδα τους, αλλά βοηθά και τις δημόσιες υπηρεσίες, έτσι ώστε να διασφαλίζει ένα πιο αποτελεσματικό κράτος. Δεν γίνεται για πέντε επιδόματα να χρειάζεται τέσσερις διαφορετικές υπηρεσίες να βρεθούν πέντε φορές σε έναν μήνα. Δεν γίνεται να χρειάζεται και η Γενική Διεύθυνση Πρόνοιας και η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών του Υπουργείου και ο ΟΠΕΚΑ και πολλές φορές και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους να συνεδριάσουν τέσσερις ή πέντε φορές μέσα σε έναν μήνα, ενώ μπορούμε να γλιτώσουμε όλο αυτό το γραφειοκρατικό αδιέξοδο, αν θέλατε. Τελευταία μέρα του μήνα θα πληρώνουμε όλα τα επιδόματα, χωρίς μικροπολιτικές, χωρίς δελτία Τύπου, χωρίς Υπουργούς να βγαίνουν να λένε «πληρώνω αυτό» και χωρίς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να ενημερώνουν τους δικαιούχους για το πότε αυτοί πληρώνονται και αν.

Τέλος, ως προς το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών με το νομοσχέδιο θεσπίζουμε το αφορολόγητο και το ακατάσχετο της ενίσχυσης. Είναι πολύ σημαντικό για εμάς να λαμβάνονται υπ' όψιν τα πρόσθετα έξοδα διαβίωσης, που βαραίνουν οικογένειες τις οποίες διαβιώνουν τις δυσμενείς συνθήκες ορεινών και μειονεκτικών περιοχών. Και εδώ να πω ότι σαν τροπολογία περάσαμε και το αφορολόγητο στο επίδομα παιδιού, το οποίο μέχρι τώρα είχε τον χαρακτήρα μόνο του ακατάσχετου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν νομοσχέδιο είμαι σίγουρη ότι εκλαμβάνεται από όλες τις πτέρυγες της Βουλής ως ένα αναγκαίο βήμα στην κατεύθυνση της σε βάθος χρόνου αποσόφησης του εθνικού κινδύνου της πληθυσμιακής απίσχνασης, αλλά και της άμεσης βελτίωσης των όρων άσκησης προνοιακής πολιτικής. Προφανώς και η προσπάθεια για τη διασφάλισή της σε βάθος χρόνου θα είναι συνεχής. Η Κυβέρνηση αναμένει και μετά την ολοκλήρωση της Ολομέλειας τις προτάσεις των κομμάτων στην κατεύθυνση επίτευξης του στόχου αυτού. Γιατί ο στό-

χος αυτός μας υπερβαίνει χρονικά, αλλά οφείλουμε όλοι μαζί να τον υπηρετήσουμε με συνέπεια, αποτελεσματικότητα και αισιοδοξία. Ας σηματοδοτήσει η ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού το πέρασμα από τα λόγια στη δράση, από πλευράς πολιτικού συστήματος, για την αντιμετώπιση της μείζονος αυτής πρόκλησης υπαρκτού χαρακτήρα για τη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ.

Ανοίγουμε τον κύκλο των ομιλητών. Την αυλαία θα ανοίξει ο κ. Ιωάννης Οικονόμου από τη Νέα Δημοκρατία και την Φθιώτιδα για επτά λεπτά.

Έχουν γραφτεί εξήντα τέσσερις Βουλευτές. Αισθάνομαι άσχημα κάθε φορά να λέω ότι πρέπει να τηρήσουμε το επτάλεπτο. Απλά σας λέω σκεφτείτε τους επόμενους που είναι συνάδελφοί σας. Αυτό και τίποτα άλλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο με την ομιλία της Υπουργού, της εισηγήτριας μας όσο και με τις ομιλίες των συναδέλφων στην επιτροπή αναδείχθηκε η ουσιαστική συνεισφορά του νομοσχεδίου που συζητάμε στη στήριξη των νέων οικογενειών με την καταβολή του επιδόματος γέννησης, με την απλοποίηση γραφειοκρατικών διαδικασιών, με την εκλογίκευση, θα έλεγα, μέσω των προδιαγραφών που θεσπίζονται της οικονομικής ενίσχυσης, που δικαιούνται διάφορες οικογένειες, προδιαγραφές που συνδέονται με τις φορολογικές τους υποχρεώσεις, με την παραμονή τους στη χώρα και το σημαντικότερο ίσως με την εκπαίδευση των παιδιών τους.

Πέρα όμως από αυτά, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι, μας δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία για τη σοβαρότερη κρίση που, κατά τη γνώμη μου, αντιμετωπίζει σήμερα η Ελλάδα και αυτή δεν είναι άλλη από τη δημογραφική κρίση. «Μίαν γαρ πληγὴν οὐχ ὑπήνεγκεν ἡ πόλις, ἀλλ' ἀπώλετο διὰ τὴν ὀλιγανθρωπίαν» τονίζει ο Αριστοτέλης, που σημαίνει ότι κανέναν κίνδυνο, καμμία πληγή δεν αντιμετώπιζε η πόλη - κράτος, αλλά χάθηκε εξαιτίας της ολιγανθρωπίας. Πράγματι η ύπαρξη ενός έθνους, εφόσον δεν απειλείται από άλλους εξωτερικούς κινδύνους, βασίζεται κατά κύριο λόγο στην ανανέωση του πληθυσμού και στην αντικατάσταση των γενεών.

Όμως για την Ελλάδα του σήμερα, στοιχεία από έρευνες διαφόρων οργανισμών δείχνουν με σαφήνεια ένα πράγμα: Η Ελλάδα συρρικνώνεται, ο πληθυσμός της συρρικνώνεται και η Ελλάδα γερνάει. Η τάση αυτή οδηγεί στο εφιαλτικό σενάριο η χώρα μας το 2050 να έχει πληθυσμό μόλις οκτώ εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες, δύομισι εκατομμύρια λιγότερα από ότι το 2015, ενώ οι νέοι ηλικίας έως δεκαοκτώ ετών να αποτελούν μόλις το 28% του συνολικού πληθυσμού.

Η σημασία αυτής της εξέλιξης, κυρίες και κύριοι, είναι πολυδιάστατη. Κανένας σοβαρός μακροπρόθεσμος προγραμματισμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να ληφθούν υπ' όψιν το μέγεθος και η σύσταση του πληθυσμού: Ασφαλιστικό σύστημα, πολιτική για την εργασία, πολιτική για την εκπαίδευση, την κοινωνική πρόνοια, τη μετανάστευση, την άμυνα, τις διεθνείς σχέσεις. Όλα επηρεάζονται και ως ένα βαθμό αλληλοεπιδρούν με τη σύνθεση του πληθυσμού και με τις δημογραφικές τάσεις. Με άλλα λόγια, χωρίς τη μελέτη και κυρίως χωρίς την αντιμετώπιση του δημογραφικού δεν μπορούμε να χαράξουμε σοβαρή πολιτική για το μέλλον της χώρας.

Είναι αλήθεια ότι αρκετές ελληνικές κυβερνήσεις αναφέρθηκαν και ασχολήθηκαν με το δημογραφικό της χώρας, αλλά καμία δεν το αντιμετώπισε στη βάση της σπουδαιότητάς του. Η συζήτηση σχεδόν πάντα οδηγούσε σε μια διαχειριστική αντιμετώπιση των επιπτώσεων του δημογραφικού με τα γενεσιουργά αιτία του προβλήματος να αφήνονται ανέπαφα.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο, για να αρκούν οι καταγραφές και οι προβλέψεις. Είναι ένα αμιγώς πολιτικό πρόβλημα και έτσι πρέπει να αντιμετωπισθεί.

Είναι λοιπόν ξεκάθαρο ότι η χώρα χρειάζεται μία συγκροτημένη και ολοκληρωμένη δημογραφική πολιτική. Η πολιτική αυτή πρέπει να παρέχει μέτρα μακρόπνοα και γενναιόδωρα προκειμέ-

νου να αμβληθούν οι επιπτώσεις του κατήφορου και οι δραματικές συνέπειές του για την πατρίδα και την κοινωνία.

Χρειάζεται, όμως, και κάτι παραπάνω. Η πολιτική οφείλει να γεφυρώσει το χάσμα ανάμεσα στην επιθυμία από τη μια και στην αδυναμία από την άλλη χιλιάδων νέων ανθρώπων για να δημιουργήσουν οικογένεια και να κάνουν παιδιά και με τον τρόπο αυτό να επαναανοηματοδοτήσει τη χαρά της ζωής.

Μια δημογραφική πολιτική για να είναι αποτελεσματική πρέπει να είναι σε θέση να εξασφαλίσει στα άτομα και τις οικογένειες υλικούς πόρους, αλλά και ισχυρή θεσμική και ηθική στήριξη. Πέρα από την υποστήριξη σε τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα τώρα, ίσως είναι πιο σημαντικό να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στο πρώτο βήμα, δηλαδή την απόκτηση του πρώτου παιδιού.

Φυσικά, για να είμαστε ειλικρινείς, το κράτος έχει όρια σε αυτά που μπορεί να κάνει. Γι' αυτό και σε ένα ζήτημα τόσο κρίσιμο για την επιβίωσή μας και για τη συνέχεια της πατρίδας μας θα πρέπει να αναλάβει δράση και ο ιδιωτικός τομέας, οι επιχειρηματίες, οι κοινωνικοί εταίροι, ο πνευματικός κόσμος και να αναλάβουν δράση όχι όμως με λόγια, αλλά με έργα και με γενναϊόδωρες παρωθήσεις.

Τα κίνητρα που θα δώσουν οι εργοδότες, το αφήγημα, η κουλτούρα στην οποία θα συνδράμει ο πνευματικός κόσμος, οι πολιτικές που θα χρηματοδοτήσουν οι επιχειρηματίες αποτελούν κρίσιμο παράγοντα στην αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας. Κατά τη γνώμη μου, υπό τις παρούσες συνθήκες, όλα αυτά αποτελούν την επιτομή της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης.

Στην κατεύθυνση αυτή, κυρία και κύριε Υπουργέ, βασικές συνιστώσες μιας ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής είναι:

Η αντιμετώπιση της ανεργίας που είναι ίσως το βασικότερο πρόβλημα εξαιτίας της οποίας οι νέοι άνθρωποι δεν προχωρούν στη δημιουργία οικογένειας, διότι η ανεργία προκαλεί την αίσθηση ότι ο χρόνος δεν είναι κατάλληλος και παραπέμπουν την απόφαση για το μέλλον.

Η θέσπιση ποινών και αντικινήτρων για επιχειρήσεις που συμπεριφέρονται εκβιαστικά και εχθρικά προς νέους ανθρώπους που τεκνοποιούν και κυρίως προς τις έγκυες μητέρες.

Ο σχεδιασμός, στον αντίποδα αυτής της λογικής, πολιτικών και δράσεων στήριξης των γεννήσεων για τις εργαζόμενες γυναίκες.

Η κατάρτιση στον ΟΑΕΔ ειδικής λίστας από ανέργους που έχουν πρόσφατα παντρευτεί ή συνάψει σύμφωνα και από απολυμένους νέους γονείς, έτσι ώστε να εντοπίζονται εύκολα από δυνητικούς εργοδότες, και η θέσπιση υποχρεωτικής επιλογής αυτής της κατηγορίας για διορισμούς και στο δημόσιο, αλλά και κίνητρα για τον ιδιωτικό τομέα.

Η καθήλωση των τιμολογίων δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών με καθιέρωση εκπτώσεων, όχι μόνο για τις τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες, αλλά, για ένα χρονικό διάστημα και για τις οικογένειες που γεννούν το πρώτο παιδί.

Ένα φορολογικό σύστημα που θα επιτρέπει μεγαλύτερες ευχέρειες εκπτώσεων για παιδιά προσχολικής και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, με βάση φυσικά κλίμακα εισοδηματικών κριτηρίων, για να μπορούν να εντάσσονται όσο το δυνατόν περισσότεροι δικαιούχοι.

Η κάλυψη των δαπανών του προγεννητικού ελέγχου, η πλήρης υγειονομική κάλυψη της μητέρας και του βρέφους πριν και μετά τον τοκετό, καθώς επίσης και ειδική τιμολογιακή πολιτική για τρών και υπηρεσιών, ακόμα και σε ιδιωτικές κλινικές, για τη γέννηση του πρώτου παιδιού και την αντιμετώπιση των όποιων προβλημάτων χρειαστεί αμέσως μετά τον τοκετό.

Η προστασία της πρώτης κατοικίας των νέων ζευγαριών και των νέων γενιών.

Και, τέλος, ειδική αναφορά αλλά και ειδική μέριμνα πρέπει να ληφθεί για τις περιπτώσεις της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής. Ξέρετε, η αναζήτηση βοήθειας στην υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, προκειμένου το όνειρο απόκτησης παιδιού να γίνει πραγματικότητα, αποτελεί μία μεγάλη δοκιμασία, οικονομική και ψυχολογική, για τα νέα ζευγάρια με αβέβαιο αποτέλεσμα.

Αν λάβει κανείς υπ' όψιν ότι κατά μέσο όρο κοστίζει γύρω στις 3.500 ευρώ στις ιδιωτικές κλινικές, χωρίς να συνυπολογίζει κανείς το κόστος των εξετάσεων, αν αντιληφθούμε ότι είναι πολύ περιορισμένα τα κέντρα υποβοηθούμενης αναπαραγωγής στα δημόσια νοσοκομεία, οπότε οι αναμονές είναι πάρα πολύ μεγάλες, και ότι τα ασφαλιστικά ταμεία καλύπτουν ένα μικρό μέρος μόνο των εξετάσεων και ότι για τις γυναίκες υπάρχει το όριο ηλικίας των σαράντα πέντε ετών, αντιλαμβάνεται κανείς πόσο δύσκολο είναι για ένα ζευγάρι να δοκιμάσει αυτήν την επιλογή.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, μιας ολοκληρωμένης δημογραφικής στρατηγικής, η πολιτεία, αλλά και οι επιχειρηματίες της υγείας πρέπει να κάνουν βήματα για να καταστήσουν την επιλογή αυτή περισσότερο προσιτή στα νέα ζευγάρια.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κάνουμε το λάθος να υποτιμήσουμε το πρόβλημα, αν πούμε δηλαδή σήμερα «ποιος ζει και ποιος πεθαίνει σε πενήντα χρόνια», δεν θα είμαστε μόνο ασεβείς και ελάχιστοι απέναντι στις γενιές των Ελλήνων που πέρασαν, αλλά το κυριότερο είναι ότι θα είμαστε υπόλογοι απέναντι στα παιδιά μας και απέναντι στις γενιές που έρχονται. Διότι η αναβλητικότητα και η άρνηση του δημογραφικού προβλήματος από μας σήμερα θα τους αναγκάσει να ζουν σε μια πατρίδα λιγότερο δυνατή.

Λιγότεροι άνθρωποι και κυρίως λιγότεροι νέοι άνθρωποι σημαίνουν μια οικονομία σε συνεχή παρακμή και κρίση, σημαίνει στασιμότητα και άρωμα ναφθαλίνης στην καινοτομία, στην τεχνολογία, στην αισθητική, στη διανόηση, στην πολιτισμική εξέλιξη, σημαίνει μεγάλους κινδύνους για την ασφάλεια, τη σύνθεση του πληθυσμού και την εδαφική μας ακεραιότητα.

Πρέπει, λοιπόν, να στύψουμε το μυαλό μας, ναβάλουμε νερό στο κρασί μας και να δημιουργήσουμε ένα μεγάλο κοινωνικό συναγερμό και να αντιμετωπίσουμε ουσιαστικά το ζήτημα αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή στον χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μια νομοτεχνική βελτίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ.

Θα ήθελα να καταθέσω μια νομοτεχνική βελτίωση στο παρόν νομοσχέδιο η οποία έχει να κάνει με τη διεύρυνση της προστασίας του επιδόματος των 2.000 ευρώ. Είναι συμπληρωματικό με κάποιες πλευρές που δεν είχαμε δει και το φέρνουμε συμπληρωματικά για να ενισχύσουμε την προστατευτικότητά του. Σχετικά με το ακατάσχετο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

κατάθεση κ Βράτση
Σελίδα 28/1/2020

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 προστίθεται «και τα κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης στοιχεία του Φορολογικού Μητρώου του δικαιούχου» και η παράγραφος 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Η πλήρωση του εισοδηματικού κριτηρίου και η μονιμότητα της διαμονής στην Ελλάδα, προκύπτουν από τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του δικαιούχου για το προηγούμενο της γέννησης φορολογικό έτος, καθώς και από τη σχετικώς εκδοθείσα πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου και τα κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης στοιχεία του Φορολογικού Μητρώου του δικαιούχου.».
2. Στο άρθρο 10 μετά την φράση «δεν κατάσχεται» προστίθεται η φράση «για οποιαδήποτε οφειλή».
3. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 11 προστίθεται μετά τη λέξη «παρόντος» η λέξη «νόμου.».
4. Στην εσωτερική παράγραφο 11 του άρθρου 13 και μετά την πρόταση «Το υποσύστημα τίθεται σε λειτουργία από τη δημοσίευση της ανωτέρω κοινής απόφασης», προστίθεται εδάφιο με το ακόλουθο περιεχόμενο «Εντός τριών μηνών από την δημοσίευση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης του προηγούμενου εδαφίου, όλα τα μαιευτήρια, δημόσια ή ιδιωτικά, ή και μαιευτικές κλινικές/τμήματα νοσοκομείων οφείλουν να έχουν διαμορφώσει τις αναγκαίες υποδομές για την υλοποίηση του παρόντος άρθρου.».
5. Στο άρθρο 15 προστίθεται παράγραφος 2 με το ακόλουθο περιεχόμενο «2. Στην παράγραφο 12 του άρθρου 214 του ν. 4512/2018 προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής: «Το επίδομα αυτό δεν κατάσχεται για οποιαδήποτε οφειλή ούτε συμψηφίζεται με βεβαιωμένα χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα των τελευταίων και τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως επίσης δεν κατάσχεται από πιστωτικά ιδρύματα για οφειλές προς αυτά ούτε συμψηφίζεται με οφειλές προς πιστωτικά ιδρύματα.» και η παράγραφος 2, ως είχε πριν την ανωτέρω προσθήκη, αναριθμείται σε παράγραφο 3.
6. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5, η οποία προστίθεται με το άρθρο 17 στο άρθρο 3 του ν. 4472/2017 (Α' 74), όπως ισχύει, η λέξη «τους» στο σημείο που αναφέρεται «καθώς και οι εξαιρέσεις από την εφαρμογή τους», αντικαθίσταται από τη λέξη «της» και η φράση διαμορφώνεται «καθώς και οι εξαιρέσεις από την εφαρμογή της,»

7. Στον τίτλο του άρθρου 19 μετά τις λέξεις «Κοινωνικής Πρόνοιας» προστίθεται η φράση «και λοιπών προνοιακών φορέων».

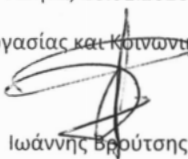
8. Στο άρθρο 20 και πριν την παράγραφο υπ. αριθμ. 3 προστίθεται παράγραφος υπ. αριθμ. 1 με το ακόλουθο περιεχόμενο «1. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του ν. 3016/2002 (Α' 110) αντικαθίστανται ως εξής: «Ως μόνιμη κατοικία για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης νοείται η συνεχής διαμονή στις παραπάνω περιοχές για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δύο (2) ετών, όπως τούτο προκύπτει από την υποβολή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των δικαιούχων για τα δύο τελευταία πριν από την αίτησή τους φορολογικά έτη. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται για τις αιτήσεις που αφορούν στην καταβολή της ενίσχυσης για το έτος 2020 και εντεύθεν.» και η ρύθμιση του άρθρου 20, ως είχε πριν την ανωτέρω προσθήκη, αναριθμείται και τίθεται ως παράγραφος 2.

9. Στη νέα (μετά την αναρίθμηση) παράγραφο 2 του άρθρου 20 στο εδάφιο α' μετά τη φράση «δεν κατάσχεται» προστίθεται η φράση «για οποιαδήποτε οφειλή».

10. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 3106/2003 (Α' 30), όπως αυτή αντικαθίσταται με το άρθρο 21, διαγράφονται οι λέξεις «του παρόντος» και προστίθεται «της απόφασης συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Κ.Α. κατ' εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου.».

Αθήνα, 28.01.2020

Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων

Ιωάννης Βρούτσης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε.

Θα τη μοιράσετε, φαντάζομαι.

Η κ. Ραλλία Χρηστίδου έχει τώρα τον λόγο.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε ένα σχέδιο νόμου που δείχνει για άλλη μία φορά, όχι μόνο την επιφανειακή, αλλά και την ταξική οπτική σας απέναντι σε θεσμούς στους οποίους θεωρητικά ορκίζεστε, σε θεσμούς που σε επίπεδο εξαγγελιών όλοι θέλουμε να στηρίξουμε, αλλά και να ενισχύσουμε. Όμως, όπως έχουμε ξαναπεί, άλλο είναι η φιλανθρωπία και άλλο είναι η αλληλεγγύη. Η πολιτεία μας οφείλει να είναι μία πολιτεία αλληλεγγύης και όχι μία πολιτεία φιλανθρωπίας και μάλιστα επιλεκτικής.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα έρχεται, θεωρητικά πάντα, να ενισχύσει την οικογένεια και να λειτουργήσει ως μέτρο ανάσχεσης του δημογραφικού προβλήματος. Εφόσον λοιπόν συζητάμε για μία οικονομική παροχή για κάθε παιδί που γεννιέται, τότε λογικά μιλάμε για ένα μέτρο με θετικό πρόσημο, το οποίο οφείλουμε να χαιρετίσουμε όλοι, ιδιαίτερα στον ΣΥΡΙΖΑ που έχουμε δώσει δείγματα της κοινωνικής μας πολιτικής σε δυσκολότερες εποχές από την τωρινή.

Μέσα στην κρίση αυξήσαμε τον προϋπολογισμό της πρόνοιας από τα 790 εκατομμύρια σε 3,5 δισεκατομμύρια, ενώ ταυτόχρονα μετατρέψαμε το προνοιακό κράτος σε ψηφιακό και διαφανές, μία ασπίδα κατά των πελατειακών σχέσεων που επί των ημερών σας αναθούσαν. Από αυτά τα 3,5 δισεκατομμύρια, τα 1,4 αφορούσαν το παιδί. Δώσαμε 1,1 για επίδομα παιδιού, ενώ το 2015 ήταν σχεδόν τα μισά. Διπλασιάσαμε τις θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς δίνοντας 70 εκατομμύρια.

Το 2019 ήταν η πρώτη χρονιά που ικανοποιήθηκαν όλες οι αιτήσεις των παιδιών χάρη στις ενέργειες του ΣΥΡΙΖΑ και εσείς είπατε ότι ήταν δικό σας κατόρθωμα. Δώσαμε 71 εκατομμύρια για εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες καθημερινά ζεστά γεύματα σε δημοτικά σχολεία. Αυτό είναι μέτρο για τη σχολική διαρροή, όχι η τιμωρία των παιδιών.

Καλωσορίζουμε λοιπόν τους συναδέλφους και την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στη λογική των επιδοματικών πολιτικών, που τόσο κατασκευοφάντησε προεκλογικά. Ακόμα θυμόμαστε το σλόγκαν, το δίλημμα «ανάπτυξη ή επιδόματα». Αυτή όμως είναι η ουσιαστική παρέμβαση του κράτους κατά των κοινωνικών ανισοτήτων. Δεν υπάρχει κοινωνία ισότητας χωρίς τις κοινωνικές παροχές.

Το εφάπαξ επίδομα των 2.000 ευρώ, που ανεξήγητα το δίνετε σε δύο δόσεις και όχι απευθείας, το στηρίζουμε γιατί βοηθά μια οικογένεια που αποκτά παιδί, καλύπτει κάποια πρώτα έξοδα του τοκετού, κάποια πρώτα έξοδα του νεογέννητου, της μητέρας, αν βέβαια η τελευταία επιλέξει να γεννήσει σε δημόσιο νοσοκομείο. Μπορεί αυτό το επίδομα να λειτουργήσει υποβοηθητικά, αν παράλληλα υπάρχει ένα πλέγμα κοινωνικών παροχών και προβλέψεων που να προσφέρει ασφάλεια και να ενισχύσει τη μέλλουσα μητέρα, την οικογένεια και το παιδί στα πρώτα χρόνια της ζωής του.

Διαβάζω, από τη σελίδα 194, ένα απόσπασμα του πορίσματος της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για το δημογραφικό του 2018, το οποίο συνυπεγράφη από τη Νέα Δημοκρατία. Λέει: «Οι επιδοματικές πολιτικές θα πρέπει να συνοδεύονται από πολιτικές για την εναρμόιση της οικογενειακής, προσωπικής και επαγγελματικής ζωής από εξασφαλίσεις σε περίπτωση απώλειας εργασίας, απέναντι στον κίνδυνο της φτώχειας, των νοικοκυριών, με ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, με στοχευμένες πολιτικές για το μεταναστευτικό και προσφυγικό πληθυσμό, που θα επιδιώκουν την πρόληψη και την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού».

Σε αυτό το πεδίο η Νέα Δημοκρατία, πετώντας στα σκουπίδια το πόρισμα της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, επέλεξε να δείξει το πιο ανάλγητό της πρόσωπο και αυτό γιατί, μέσα από τις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου, δρομολογούνται περικοπές του επιδόματος παιδιού, του επιδόματος στέγασης και του ΚΕΑ, των τριών δηλαδή βασικών επιδομάτων που βοηθούν σταθερά και όχι εφάπαξ την οικογένεια και το παιδί και συμβάλλουν ουσιαστικά στην καταπολέμηση της υπογεννητικότητας.

τας, περικοπές που εντάσσονται στην προσπάθεια ικανοποίησης ενός ακροδεξιού ακροατηρίου.

Η Νέα Δημοκρατία περικόπτει επιδόματα αν κάποιος από τα παιδιά μιας οικογένειας μένει από απουσίες. Αντί δηλαδή να βρει πραγματικά κίνητρα ενάντια στη σχολική διαρροή, τι προτιμά να κάνει; Επιβάλλει τιμωρία. Η ρύθμιση αυτή στοχεύει κυρίως στους Έλληνες Ρομά, όμως συμπαράσχει και παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, με ελαφρές αναπηρίες. Η Νέα Δημοκρατία αντί να αντιμετωπίσει δομικά το πρόβλημα αυτό, τι μας προτείνει; Την τιμωρία.

Έτσι θα αποφύγετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις σχολικές διαρροές, διαμορφώνοντας περιθωριοποιημένους και αποκλεισμένους πολίτες; Η επιλογή σας, δε, να απαιτείτε από κάθε οικογένεια δωδεκαετή τουλάχιστον υποβολή φορολογικής δήλωσης, αντί για την πενταετή που ήταν ως τώρα, προκειμένου να δικαιούνται επιδόματα, πρόκειται για ρύθμιση που εντείνει τις διακρίσεις. Πρόκειται για ρύθμιση που με βάση την εθνοτική καταγωγή είναι ενάντια και στο Σύνταγμα και στο Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο και απαγορεύεται. Ψιλά γράμματα βέβαια για την εθνικιστική αυτή υστερία που σας διακατέχει!

Ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, το ανεπιθύμητο αυτό κομμάτι για την Κυβέρνηση, θα στερηθεί επιδόματα που ήδη έπαιρνε και όχι μόνο αυτό που θεσπίζετε τώρα. Σας ρωτάω το εξής: Ειλικρινά πιστεύετε ότι αυτό θα βοηθήσει στην κοινωνική σταθερότητα; Θα βοηθήσει την ασφάλεια; Πώς θα βοηθήσει την ήδη δοκιμαζόμενη ελληνική κοινωνία, αν την διχάσετε κι άλλο, σπρώχνοντας τους φτωχούς αυτής της κοινωνίας ένα σκαλί παρακάτω;

Σίγουρα θα θέλατε να εξαφανίσετε τους ευάλωτους ανθρώπους που σας χαλούν την εικόνα, διότι είναι στην ιδεολογία σας να θεωρείτε ότι η φτώχεια είναι ντροπή και ανικανότητα. Όμως η πολιτεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλει να μεριμνά για όλους και γι' αυτούς που σας αρέσουν και γι' αυτούς που δεν σας αρέσουν. Η πολιτεία πρέπει να τραβά μπροστά την κοινωνία, ενότι με πολιτικό κόστος, όπως κάναμε εμείς και όχι για να ενδίδει στα πιο ταπεινά της ένστικτα, ενισχύοντας τα και τσακίζοντας τη συνοχή και την αγαστή συνύπαρξη των ανθρώπων. Αλλιώς, τι πολιτεία είναι; Πολιτεία των ολίγων;

Δεν σκέφτεστε ότι τα επιδόματα αυτά, εξυπηρετώντας βασικές ανάγκες των ανθρώπων, διοχετεύονται απευθείας στην οικονομία και έδιναν έσοδα στις τοπικές οικονομίες και σε παροχές υπηρεσιών, σε καταστήματα κ.λπ.; Αυτή η έλλειψη θα γίνει αισθητή όχι μόνο σε αυτούς που λαμβάνουν τα επιδόματα, αλλά σε όλους τους συμπολίτες μας.

Κλείνω με το εξής, κύριε Πρόεδρε. Το δημογραφικό πρόβλημα είναι ένα θέμα που εξελίσσεται χρόνια τώρα. Θα δεχτεί με τις νομοθετικές σας πρόνοιες ένα σαρωτικό χτύπημα. Με αυτό το σχέδιο νόμου νομοθετείτε για άλλη μία φορά, περιφρονώντας κάθε έννοια ισότητας και αλληλεγγύης, περιφερόμενοι αλαζονικά, όχι αγνοώντας αλλά αδιαφορώντας για τα προβλήματα των πληθύνων κατ' εσάς.

Το μέλλον, λοιπόν, που υπόσχεστε για τη χώρα αυτή έρχεται από ένα πολύ σκοτεινό παρελθόν και έχει ήδη γεράσει. Στα σχέδιά σας λοιπόν αυτά θα μας βρείτε απέναντι και εμάς και την κοινωνία σύσσωμη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχάλης Κατρίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα μοντέλα πρόβλεψης συμφωνούν ότι η χώρα μας κινείται σε μία πορεία συνεχούς μείωσης του πληθυσμού για τα επόμενα τριάντα χρόνια, μείωση που είναι βέβαιο ότι θα συνοδεύεται και από μία διαρκή πληθυσμιακή γήρανση.

Και δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς τις δραματικές επιπτώσεις μιας τέτοιας εξέλιξης, που δεν περιορίζονται μόνο στο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα, αλλά επεκτείνονται σε κάθε πραγματικά τομέα της κοινωνικής ζωής, της οικονομικής δραστηριότητας, των γεωπολιτικών ισορροπιών, αλλά και της εθνικής ασφάλειας.

Ασφαλώς το δημογραφικό πρόβλημα δεν συνιστά μία ελληνική μόνο ιδιαιτερότητα, αλλά αποτελεί ένα πανευρωπαϊκό ζήτημα, πρόβλημα το οποίο δεν επιβραδύνεται ούτε από τη μετανάστευση, όπως υποστηρίζει η έκθεση του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Διεθνούς Ινστιτούτου Ανάλυσης Εφαρμοσμένων Συστημάτων. Βασικό εργαλείο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των επερχόμενων δημογραφικών αλλαγών είναι η έγκαιρη προσαρμογή στα νέα δεδομένα.

Αν, λοιπόν, δούμε το παρόν νομοσχέδιο υπό αυτό το ευρύτερο πρίσμα θα διαπιστώσουμε ότι παρά τις θετικές διατάξεις που περιλαμβάνει, όπως είναι το επίδομα γέννησης, δεν εντάσσεται στο πλαίσιο μιας συνολικής πολιτικής για το δημογραφικό. Με άλλα λόγια και παρά τις μεγαλοστομίες των στελεχών της Κυβέρνησης, η Κυβέρνηση δεν φαίνεται να διαθέτει αυτή τη στιγμή μία στοχευμένη δημογραφική πολιτική, με συγκεκριμένη στρατηγική δράσης, αλλά και μέτρα υλοποίησης.

Και αυτό, βέβαια, προκαλεί εύλογα πολλά ερωτηματικά, με δεδομένο ότι θα μπορούσε πολύ απλά να έχει αξιοποιήσει την έκθεση διακοσίων σαράντα σελίδων της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής, που συγκροτήθηκε το 2017, μετά από πρόταση της Φώφης Γεννηματά και κατέληξε σε μία σειρά από πολύ χρήσιμες προτάσεις.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση αυτές ακριβώς τις προτάσεις καταθέσαμε πρόταση νόμου το 2018, η οποία δεν υιοθετήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ. Επαναφέρουμε όμως σήμερα την πρόταση αυτή με τη μορφή τροπολογίας στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Ένας από τους βασικούς στόχους είναι να βοηθηθούν τα νέα ζευγάρια όχι μόνο να γίνουν τρίτεκνοι ή πολύτεκνοι –μακάρι να μπορούσε να συμβεί αυτό– αλλά να αποκτήσουν τουλάχιστον ένα ή στην καλύτερη περίπτωση δύο παιδιά.

Μια πρώτη διάσταση της δικής μας πολιτικής είναι η άμεση οικονομική στήριξη των οικογενειών και κατά την εκτίμησή μας δεν επαρκεί μόνον το επίδομα γέννησης. Εμείς προτείνουμε επίδομα 200 ευρώ μηνιαίως για τρία χρόνια μετά από γέννηση για κάθε παιδί και βεβαίως όλα τα οικογενειακά επιδόματα να είναι ακατάσχετα και να μην συμψηφίζονται με οφειλές προς το δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία.

Μια δεύτερη διάσταση της πολιτικής μας είναι μέσω αυτού που κάποτε το ΠΑΣΟΚ –θα το θυμούνται οι παλιότεροι σε αυτή την Αίθουσα– ονόμαζε «κοινωνικό μισθό», δηλαδή τις παροχές του κοινωνικού κράτους. Τέτοια περίπτωση αποτελούν, για παράδειγμα, τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης παιδιών και παιδιών με αναπηρία, με πολύ σημαντικό έργο, αλλά και τεράστια πραγματικά κοινωνική προσφορά. Προτείνουμε λοιπόν τα ΚΔΑΠ και τα ΚΔΑΠ-ΜΕΑ στο σύνολό τους να ενταχθούν στις κοινωφελείς επιχειρήσεις των δήμων και στις κοινωνικές υπηρεσίες, με το σύνολο των εργαζομένων τους, μία πρόταση που όλοι θα συμφωνήσουν σε αυτήν την Αίθουσα ότι είναι δίκαιη και ανταποκρίνεται στο πολυετές κοινωνικό, αλλά κυρίως παιδαγωγικό έργο των ΚΔΑΠ, τα οποία έχουν αγκαλιαστεί από τις τοπικές κοινωνίες.

Μια τρίτη διάσταση της πολιτικής μας είναι τα μέτρα για την αντιμετώπιση της υπογονιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα στα πέντε ζευγάρια σήμερα δεν μπορεί να πραγματοποιήσει το όνειρό του για παιδί λόγω του πολύ υψηλού και συχνά απαγορευτικού κόστους που έχει η διαδικασία της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής.

Αν όντως θεωρούμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα το δημογραφικό ως ένα μείζον εθνικό ζήτημα, οφείλουμε να θέσουμε σε πρώτη προτεραιότητα μέτρα που ενισχύουν τις γεννήσεις.

Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται περαιτέρω γενναία οικονομική ενίσχυση και αποζημίωση σε σχέση με αυτά που καλύπτει μέχρι σήμερα ο ΕΟΠΥΥ. Και υπολογίζεται ότι στη χώρα μας πραγματοποιούνται ετησίως πάνω από δώδεκα χιλιάδες κύκλοι εξωσωματικής, με αριθμό γεννήσεων σχεδόν τεσσάρων χιλιάδων παιδιών ετησίως σε σύνολο των πενήντα πέντε χιλιάδων γεννήσεων που γίνονται στη χώρα μας.

Ο αριθμός αυτός, όπως καταλαβαίνουμε, θα μπορούσε να είναι πολύ μεγαλύτερος, αν σκεφτούμε πόσες χιλιάδες ζευγάρια θα ήθελαν, αλλά δεν έχουν, δυστυχώς, την οικονομική δυνατό-

τητα να αξιοποιήσουν τις νέες επιστημονικές δυνατότητες.

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει μία τέτοια πολιτική, που θα υποστηρίζει έμπρακτα και όχι θεωρητικά αυτή την προσπάθεια.

Όσον αφορά τους πολύτεκνους και την πολιτική για τους πολύτεκνους, με βάση τα σημερινά δεδομένα όπου κάποιος ο οποίος έχει τρία παιδιά πραγματικά θεωρείται πολύτεκνος, όταν πλέον είναι άθλος να έχει η οικογένεια ένα παιδί, αυτό επικαιροποιούμε το αίτημα –και θεωρούμε ότι είναι πολύ ώριμο το αίτημά μας– για ένταξη των τρίτεκνων οικογενειών στην κατηγορία των πολύτεκνων και γι' αυτό ακριβώς καταθέτουμε και ανάλογη νομοθετική πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό μία αναζωπύρωση των συζητήσεων για το θέμα των αμβλώσεων, ένα ζήτημα που δεν αντιμετωπίζεται ούτε με αφορισμούς ούτε με απαγορεύσεις, αλλά με πρόληψη, συμβουλευτική και ένα ισχυρό προστατευτικό πλαίσιο στήριξης της μονογονεϊκής οικογένειας, όπως υπάρχει σε χώρες με σύγχρονο και ισχυρό κοινωνικό κράτος.

Αυτή τη διάσταση του κοινωνικού κράτους ως οικονομική επένδυση, από την οποία όντως εξαρτάται το μέλλον μιας κοινωνίας, προφανώς δεν μπορούν να τη δουν κάποιοι δογματικοί υποστηρικτές της φιλελεύθερης οικονομικής σκέψης.

Τέλος, σημαντική διάσταση του δημογραφικού προβλήματος αποτελεί η αξιοποίηση όλου μα όλου του διαθέσιμου ανθρώπινου κεφαλαίου που διαθέτει η κοινωνία και η χώρα μας.

Λέω «όλου μα όλου», γιατί αναφέρομαι στα άτομα με αναπηρία, τα οποία αποτελούν ακόμα και σε μεγάλο βαθμό ένα αναξιοποίητο κεφάλαιο. Στο πλαίσιο αυτό απαιτούνται μέτρα και δράσεις, όχι βεβαίως επειδή τα άτομα με αναπηρία έχουν ανάγκη την ισότιμη ένταξη στην οικονομική και κοινωνική ζωή, αλλά επειδή πλέον έχουν αντιστραφεί τα δεδομένα και αυτό που θα τους χρειάζεται ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια είναι η ίδια οικονομική και κοινωνική ζωή.

Χρειάζεται, λοιπόν, αναβάθμιση και καλύτερη αξιοποίηση των δομών που τους αφορούν, με στόχο την αύξηση των εξυπηρετούμενων πολιτών και την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους.

Για τον λόγο αυτό καταθέτουμε τροπολογία με την οποία προβλέπεται η ανάκτηση της αυτοτέλειας των ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, που σήμερα και υπολειπονται, αλλά, δυστυχώς, απαξιώνονται και η ένταξή τους στα κέντρα κοινωνικής πρόνοιας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ανάλογες δράσεις που αφορούν την αξιοποίηση των ατόμων της τρίτης ηλικίας και στο πλαίσιο της υγιούς και ενεργούς γήρανσης που έχει εισαγάγει η ίδια Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να εξεταστούν ως άλλη μία σημαντική παράμετρος αντιμετώπισης του δημογραφικού ζητήματος.

Όπως φαίνεται, όμως, από τη σημερινή συζήτηση, η απουσία συνολικού σχεδίου από την Κυβέρνηση δεν της επιτρέπει να συλλάβει όλες τις διαστάσεις –και είναι πάρα πολλές– του συνολικού προβλήματος και τις πολιτικές που απαιτούνται.

Ελπίζουμε, πριν είναι αργά, αυτή η πορεία να αλλάξει.

Εμείς, βεβαίως, στο Κίνημα Αλλαγής στηρίζουμε τα θετικά μέτρα του παρόντος νομοσχεδίου. Έχουμε, όμως, μία διαφορετική αντίληψη, μία ολιστική προσέγγιση στο δημογραφικό ζήτημα, με επίκεντρο την ουσιαστική στήριξη της οικογένειας, με δράσεις και προτάσεις που στηρίζουν τη νέα γενιά, αλλά κυρίως στηρίζουν τον θεσμό της οικογένειας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κυρία Αναστασία - Αικατερίνη Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, το περίφημο επίδομα των 2.000 ευρώ για κάθε νεογέννητο στην Ελλάδα από την 1^η Ιανουαρίου 2020 που έφερε η Κυβέρνηση, έχει προκαλέσει πολλές και ποικίλες αντιδράσεις, θετικές, αλλά και αρνητικές.

Πολλά και διάφορα έχουν ειπωθεί, αλλά εγώ δεν θα τα επαναλάβω εδώ. Θα αρκεστώ σε κάποιες δικές μου σκέψεις.

Κατ' αρχάς, είναι αυτό που έχουμε επισημάνει εμείς ως κόμμα, ως Ελληνική Λύση, από την πρώτη στιγμή που τέθηκε αυτό το θέμα. Και αυτό είναι το ερώτημα που δεν έχει απαντηθεί με σαφήνεια.

Θα γίνεται αδιακρίτως η χορήγηση του επιδόματος για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα; Δηλαδή, θα λαμβάνει τα 2.000 ευρώ τόσο η Ελληνίδα μητέρα όσο και οι ξένη, αυτή που ήρθε στη χώρα μας με τον έναν ή τον άλλον τρόπο; Ας σκεφτούμε λίγο περισσότερο πάνω σ' αυτό. Είναι θέμα δικαιοσύνης και λογικής.

Πώς μπορεί να εξισώνεται μία νόμιμη πολίτης αυτού του κράτους, που εκ γενετής πληρώνει φόρους και συμμετέχει σε όλα τα κοινά, με μία γυναίκα που ήρθε στην πατρίδα μας με τον έναν ή τον άλλο τρόπο ως πρόσφυγας ή ως λαθρομετανάστης;

Πώς ισοπεδώνεται η ελληνική οικογένεια, που συνεισφέρει στα βάρη της πολιτείας μας, με μία οικογένεια που δεν έχει προσφέρει στον ελληνισμό, αλλά έχει έρθει στη χώρα μας με τη μετανάστευση; Πού είναι η στοιχειώδης δικαιοσύνη;

Πάμε και λίγο παρακάτω. Πολλοί πίστεψαν ότι με αυτήν την απόφαση της Κυβέρνησης αντιμετωπίζεται το δημογραφικό πρόβλημα των Ελλήνων. Η υπογεννητικότητα που μαστίζει την κοινωνία μας αντιμετωπίζεται άραγε, όμως, με τα κριτήρια με τα οποία θα δίνεται το επίδομα αδιάκριτα στο κάθε παιδί που έτυχε να γεννηθεί στην Ελλάδα; Είναι ή δεν είναι αυτό αλλοίωση πληθυσμού, με δεδομένες τις, πράγματι, πολλές γεννήσεις των αλλοδαπών γυναικών και, μάλιστα, μουσουλμάνων;

Μόνο την υπογεννητικότητα της Ελλάδος δεν αντιμετωπίζει αυτό το μέτρο. Και πώς αλήθεια θα αντιμετωπιστεί η υπογεννητικότητα των Ελλήνων, από τη στιγμή που ένα νέο ζευγάρι αδυνατεί να τα βγάλει πέρα; Πώς θα γεννηθούν νέοι Έλληνες όταν ένας νέος άνθρωπος με τον μισθό που θα πάρει δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να κάνει οικογένεια; Οι νέοι μας φεύγουν στα ξένα και έτσι το ελληνικό έθνος δεν ανανεώνεται, γερνάει.

Αυτή είναι η ουσία των πραγμάτων όσο και να μη θέλουν κάποιοι να το δουν. Τι θα πρέπει να γίνει; Θα πρέπει -αυτό λέει η λογική, αυτό λέει η δικαιοσύνη, αλλά και το εθνικό συμφέρον- το επίδομα τοκετού να αφορά και αποκλειστικά τους Έλληνες νόμιμους πολίτες, όπου έτσι θα αντιμετωπίσουμε και το δημογραφικό ζήτημα, για το οποίο τόσος λόγος γίνεται και από την ίδια την Κυβέρνηση.

Έστω, όμως, ας υποθέσουμε ότι με το μέτρο αυτό η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει όντως το δημογραφικό πρόβλημα. Αλήθεια, το πιστεύει κανείς στα σοβαρά αυτό; Ότι, δηλαδή, με τα 2.000 ευρώ και μόνο λύνονται άπαξ και δια παντός τα προβλήματα των ελληνικών οικογενειών;

Η Ελληνική Λύση το έχει πει ξεκάθαρα, ότι δεν αρκεί το επίδομα για την υπογεννητικότητα για να διατηρηθεί ο Ελληνισμός. Είναι σαφές πως θα πρέπει να γίνουν πολλά, μα πάρα πολλά, ακόμα. Πάνω απ' όλα, θα πρέπει να εξασφαλιστούν οι Έλληνες και οι υπόλοιποι θα πρέπει να έπονται.

Σκεφτείτε, όμως, και μία άλλη παράμετρο: Αν πραγματικά το επίδομα σε κάθε νεογέννητο περιοριστεί μόνο στους Έλληνες, τότε θα μπορούσαν αυτά τα 2.000 ευρώ να είναι ακόμα περισσότερα. Θα διασφαλίζαμε, δηλαδή, πολλά χρήματα για κάθε Ελληνόπουλο, αφού άνετα από τον προϋπολογισμό αυτόν θα έφτανε και θα περίσσευε για τους Έλληνες. Άρα, τα 2.000 ευρώ θα μπορούσαν να είναι 2.500 και 3.000 ευρώ ακόμα. Αυτή θα ήταν μία σωστή, αλλά και πολύ δίκαιη εθνική πολιτική. Ποιος θα μπορούσε τότε να σας πει «όχι»;

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αποτελούν ρατσισμό ή ξενοφοβία αυτά που σας είπα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Για όνομα του Θεού!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι απλά ερωτήματα και προβληματισμοί που προκύπτουν βάσει λογικής.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ρατσιστικής λογικής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Αν θεωρείτε ρατσισμό το να αγαπάμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρία Αλεξοπούλου, σας παρακαλώ μην κάνετε διάλογο. Συνεχίστε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ρατσιστικότατο!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: ...τους Έλληνες και την πατρίδα μας...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Και οι Έλληνες στο εξωτερικό παίρνουν επιδόματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εμείς οι Έλληνες που ζούσαμε στο εξωτερικό, παίρναμε επιδόματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ πολύ!

Κυρία Αλεξοπούλου, μην κάνετε διάλογο και συνεχίστε τον λόγο σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν πειράζει.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν μπορείτε, όμως, να λέτε ότι δεν είναι ρατσιστικό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί είναι ρατσιστικό; Επειδή αγαπάω τη ράτσα μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρία Αλεξοπούλου, συνεχίστε τον λόγο σας και μην κάνετε διάλογο. Σας παρακαλώ πολύ!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Γιατί και οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό παίρνουν επιδόματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Θα πρέπει, λοιπόν, να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν, γιατί και λάθη γίνονται και μπορούν να γίνουν και διορθωτικές κινήσεις. Νομίζω, άλλωστε, ότι όλοι μας συμφωνούμε πως εκείνο που προέχει είναι ο Ελληνισμός και το συμφέρον της χώρας, η εξασφάλιση του μέλλοντός της.

Ως Έλληνες Βουλευτές αυτό το συμφέρον έχουμε ορκιστεί να διαφυλάσσουμε, κύριε!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την προσοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Ελληνική Λύση)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να είστε καλά. Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριοι συνάδελφοι, μην κάνετε πράγματα που δεν αρέσουν και σε εσάς, όταν είστε στο Βήμα, να σας κάνουν. Πείτε τα στον λόγο σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η Ελλάδα έχει ενάμιση εκατομμύριο μετανάστες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ πολύ! Θέλετε διάλογο; Αν ήσασταν εδώ και σας έκαναν το ίδιο, θα σας άρεσε; Σας παρακαλώ! Εγώ δεν είπα: «Γιατί λέτε αυτό;». Εγώ είπα να μη διακόπτετε τη συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Αγρινίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Παρασκευή Βρυζίδου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο έρχεται προς ψήφιση το επίδομα γέννησης των 2.000 ευρώ. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι ο πληθυσμός της χώρας μας ελαττώνεται και γερνά. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν μπορούμε να έχουμε πολλές ελπίδες για ανάπτυξη και πρόοδο, για ένα σχέδιο το οποίο προβάλλει μπροστά μας με συμμετοχή των νέων, με συμμετοχή δραστηρίων ανθρώπων. Χάνεται η ισορροπία της χώρας, τίθεται σε κίνδυνο η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων. Υπάρχει ακόμη και θέμα ασφάλειας!

Επομένως, το μέτρο είναι ιδιαίτερα χρήσιμο και έρχεται σε μία στιγμή που όλη η χώρα αντιλαμβάνεται ότι κάτι πρέπει να γίνει.

Το επίδομα αυτό είναι αφορολόγητο, είναι ακατάσχετο, δεν

συμψηφίζεται με άλλες οφειλές και μπορεί, πραγματικά, να πιάσει μία ουσιαστική θέση και αξία στην ελληνική οικογένεια.

Οι ελληνικές οικογένειες αυτό το διάστημα πλήττονται σοβαρά και νομίζω ότι αυτά τα μέτρα, τα οποία γίνονται για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας με τη μορφή επιδομάτων ή διευκολύνσεων -όπως είναι για τα βρεφικά είδη η μείωση του ΦΠΑ από 24% σε 13%, όπως είναι ο φόρος πολυτελείας των αυτοκινήτων πάνω από δύο χιλιάδες κυβικά, τα οποία έχουν συνήθως οι πολύτεκνες οικογένειες- σηματοδοτούν τη μέριμνα της Κυβέρνησης για τη βοήθεια της ελληνικής οικογένειας, τη διευκόλυνση και τη δυνατότητα να μπορεί να γεννήσει και να μεγαλώσει παιδιά.

Το επίδομα που δίνεται, έχει μονάχα τους περιορισμούς του ισοδυναμίου του οικογενειακού εισοδήματος των 40.000, που μπορεί να είναι το όριο και πάνω από αυτό δεν μπορεί να δοθεί -δεν νομίζω ότι το χρειάζεται κιόλας- και, βέβαια, η μητέρα να ζει δώδεκα χρόνια στην Ελλάδα ή ο πατέρας, αν αναλάβει την ανατροφή του παιδιού.

Έτσι όπως έχει κατατεθεί το νομοσχέδιο και αυτά που προβλέπει, θεωρούμε ότι είναι απόλυτα σωστά, αλλά και δίκαια. Κατανοούμε ότι οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, όλων των κομμάτων, μπορεί από το Βήμα της Βουλής να δίνουν και καμμία παροχή παραπάνω, μιας και δεν είναι υποχρεωμένοι να την εφαρμόσουν, ούτε, βέβαια, έχουν δίπλα τους να τους εξαναγκάζει τον δημοσιονομικό έλεγχο και τα οικονομικά της χώρας και να τους δυσκολεύουν.

Καλό είναι, όμως, να μην υπάρχουν υπερβολές, γιατί είναι γνωστό και είναι βούληση όλης της κοινωνίας να υπάρχουν -στο μέτρο του δυνατού- αυτές οι βοήθειες και οι διευκολύνσεις. Όμως θα πρέπει να υπάρχει και μία σύμπνοια προς αυτήν την κατεύθυνση και όχι με τη λογική «εφόσον δίνονται αυτές οι παροχές, γιατί δεν δίνονται λίγο περισσότερες;», να ασκούμε αυστηρή κριτική και να μηδενίζουμε όλα όσα γίνονται με πολύ καλό τρόπο.

Επίσης, έχουμε την αναμόρφωση τεσσάρων ακόμη επιδομάτων, τα οποία, επίσης, έρχονται σε μία χρονική στιγμή χρήσιμη.

Όμως, πριν αναφερθώ στα επιδόματα, θέλω να πω το εξής: Η Νέα Δημοκρατία και με το επίδομα γέννησης και με αυτά τα επιδόματα κατ' αρχάς μένει πίστη στις προεκλογικές της εξαγγελίες. Κατά δεύτερον, πρέπει να ξέρουμε ποια είναι η λογική της, η οποία, κατά την άποψή μου, είναι και απόλυτα σωστή.

Οι ελληνικές οικογένειες δεν είναι για να ζουν με τα επιδόματα. Οι ελληνικές οικογένειες αξίζουν ανάπτυξη, θέσεις εργασίας, σημαντικούς μισθούς για να μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς. Ωστόσο, όμως, υπάρχουν και οικογένειες που δεν μπορούν να βρουν δουλειά ή που έχουν δύσκολες συνθήκες. Για αυτές έρχονται τα επιδόματα. Τα επιδόματα έρχονται για να μην οδηγηθούν οι Έλληνες στην εξαθλίωση, για να μην υπάρχουν πολύ δυσμενείς καταστάσεις. Δεν δίνονται για να μπορεί κάποιος πολίτης, βάζοντάς τα στη ζυγαριά, να προτιμά καμιά φορά να μένει άνεργος και να παίρνει τα επιδόματα, γιατί είναι περίπου το ίδιο και να αρνείται μία δουλειά όταν του δίνεται η ευκαιρία. Γιατί αν ωθήσουμε τους Έλληνες προς αυτήν την κατεύθυνση, τότε είναι βέβαιο ότι δεν μπορούμε να έχουμε πρόοδο και ανάπτυξη ούτε για τον καθένα ξεχωριστά, ούτε για το σύνολο της χώρας μας.

Όσον αφορά τώρα το εγγυημένο εισόδημα, το επίδομα παιδιού και το επίδομα στέγασης μπαίνει το κριτήριο ότι θα πρέπει να παρακολουθούν την υποχρεωτική εκπαίδευση τα παιδιά. Και εδώ, βέβαια, ακούστηκαν ενστάσεις από Βουλευτές άλλων κομμάτων. Υπάρχει κανείς που να μη δέχεται ότι η εκπαίδευση είναι η βάση μιας κοινωνίας, είναι το θεμέλιο της ανάπτυξης και της προόδου; Πώς, λοιπόν, μπορούμε να πάμε μπροστά, όταν δεν προσπαθούμε να διασφαλίσουμε την υποχρεωτική εκπαίδευση των παιδιών; Και αυτό το μέτρο δεν είναι σωστό;

Υπάρχουν γονείς οι οποίοι επιλέγουν να οδηγήσουν τα παιδιά τους σε δουλειά, για να έχουν κάποια εισοδήματα. Αν, όμως, υπάρχει το δилημμα να πάνε τα παιδιά τους στη δουλειά ή να χάσουν το επίδομα, τότε ενδεχομένως να τα στείλουν στο σχολείο. Είναι ένα μέτρο προστασίας των παιδιών προς τη σωστή κατεύθυνση.

Αν πάλι είναι επιλογή των παιδιών να μην πηγαίνουν στο σχολείο, τι θα κάνουν τα παιδιά δώδεκα χρόνων; Θα βρίσκονται στις γειτονιές, δεν θα προοδεύουν και κάνοντας παρέα με μεγάλυ-

τερα παιδιά, θα κινδυνεύουν να οδηγηθούν και σε παραβατικές συμπεριφορές και να έχουν πραγματική ζημία.

Θεωρώ λοιπόν, κλείνοντας, ότι το παρόν νομοσχέδιο έχει πολύ προσηκτικούς νόμους προς τη σωστή κατεύθυνση, λαμβάνει στη λεπτομέρεια το καθετί με μια ισορροπία, έχει επιλέξει τη χρυσή τομή και αν θέλουμε πραγματικά να ωφεληθεί η κοινωνία μας, η νέα γενιά, η πατρίδα μας, θα πρέπει να υπερψηφίζουμε τέτοια νομοσχέδια, τα οποία ουσιαστικά τι είναι; Παροχές και προσφορά στους πολίτες μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε πολύ την κ. Βρυζίδου.

Ζήτησε τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου, για δώδεκα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και η σημερινή της Νέας Δημοκρατίας υποστηρίζουν και προσπαθούν να μας πείσουν ότι βγήκαμε από τα μνημόνια. Διαφωνούν μόνο ως προς την ημερομηνία εξόδου. Ο μιν ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι αυτό συνέβη τον Αύγουστο του 2018 και η Νέα Δημοκρατία λέει ότι συνέβη στις 8 του Ιούλη, την επαύριο των εκλογών.

Δυστυχώς η πραγματικότητα λέει διαφορετικά πράγματα. Οι πολίτες, η κοινωνία, η μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, οι επαγγελματίες, οι αγρότες συνεχίζουν να βιώνουν τα δύσκολα. Όσο υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμεύσεις για υπερπλεονάσματα, όσο η υπερφορολόγηση είναι παρούσα, όσο η νέα γενιά είναι στο εξωτερικό, όσο τα έντονα προβλήματα μαστίζουν την κάθε οικογένεια, η κοινωνία παραμένει σε μνημόνιο και το Κίνημα Αλλαγής, με υπευθυνότητα, εντείνει την προσπάθειά του για να δοθούν βιώσιμες λύσεις στα συσσωρευμένα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα.

Γι' αυτό καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις, που μπορούν να συμβάλουν τόσο στην ανάπτυξη όσο και στην επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων, μέσα από τη δημιουργία βιώσιμου κοινωνικού κράτους. Καταθέσαμε πρόταση νόμου για την επαναφορά της δέκατης τρίτης σύνταξης ως κανονικής, που χορηγείται από τον ασφαλιστικό φορέα, πέρα και έξω από τις προϋποθέσεις της υπερφορολόγησης και τα παζάρια του γνωστού μερίσματος.

Καταθέσαμε πρόταση για την επαναφορά του ΕΚΑΣ σε νέα βάση και βέβαια την επαναφορά της κατώτερης σύνταξης που καταργήθηκε -και το ΕΚΑΣ και η κατώτερη σύνταξη- από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Καταθέσαμε πρόταση, μέσω τροπολογίας, στο σημερινό νομοσχέδιο για την επαναφορά του συστήματος προσδιορισμού του βασικού μισθού μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων των κοινωνικών εταίρων, μέσα από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Καταθέσαμε τροπολογία για το ξεπάγωμα των τριετιών. Θεωρούμε ότι είναι ώριμα να προχωρήσουν αυτά τα ζητήματα. Οι καταλληλότεροι να αποφασίζουν για τις αμοιβές μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις είναι η ίδια η οικονομία και οι εργαζόμενοι και κανείς Υπουργός δεν γνωρίζει καλύτερα τα πράγματα.

Εκτός από την οριζόντια αποκλιμάκωση της υπερφορολόγησης προτείνουμε τη σύνδεση επιπλέον μείωσης της φορολογίας για όλες τις επιχειρήσεις που θα δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας ή θα μετατρέπουν την ημιαπασχόληση σε πλήρη απασχόληση ή θα βελτιώνουν τις αμοιβές των εργαζομένων. Αυτό είναι ένα πλαίσιο, που μαζί με πολλές άλλες προτάσεις δείχνει την προοπτική που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα, να ξεφύγουμε από τη στασιμότητα, να ξεφύγουμε από τη μιζέρια που επιβάλλουν οι μεταμνημονιακές δεσμεύσεις, που τις βιώνει με τον χειρότερο τρόπο η ελληνική οικογένεια, ο ελληνικός λαός.

Βέβαια αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε στη χθεσινή συνέντευξη του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ στον κ. Χατζηνικολάου, νομίζω, που ήταν αποκαλυπτική. Ωμός και κυνικός ο κ. Τσίπρας, όπως και άλλες φορές, παραδέχτηκε ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ο ίδιος έφεραν ένα επιπλέον αχρείαστο μνημόνιο. Έτσι απλά. Εκατό δισεκατομμύρια επιβάρυνση στο κράτος, στην οικονομία

και τους πολίτες, 15 με 20 δισεκατομμύρια επιπλέον μέτρα επιβάρυνσης για τους μικρομεσαίους, την υπερφορολόγηση και ιδιαίτερα η μεγάλη αύξηση στην έμμεση φορολογία, στον ΦΠΑ και στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, που πλήττουν την οικογένεια, που πλήττουν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, την περικοπή των κοινωνικών δαπανών, την κατάργηση του ΕΚΑΣ, τη διακοπή ακόμα και των συντάξεων χηρείας. Όλα αυτά με έναν απλό τρόπο. Λέει: «Ναι, τον Φεβρουάριο του 2015 έπρεπε να ακολουθήσουμε άλλη πολιτική».

Χάσαμε τέσσερα χρόνια όμως, κύριε Τσίπρα, χάσαμε τέσσερα χρόνια ανάπτυξης, έστω και αναμικτής, κρατώντας καθηλωμένη τη νέα γενιά και όλες τις δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, σε μια περίοδο που η Ευρώπη προχωρούσε μπροστά. Το περίφημο QE όλο ερχόταν κι όλο δεν μας αφορούσε. Ναι, τότε, τον Φεβρουάριο του 2015 χάθηκε η ευκαιρία μάς είπε, αλλά δεν ανέφερε κουβέντα για τις αρνητικές επιπτώσεις και τις πρωτοσωπικές του ευθύνες.

Όμως δεν χάθηκε έτσι απλά η ευκαιρία από ένα φυσικό φαινόμενο. Οι καταστροφικές επιλογές του 2015 ήταν αποφάσεις του συγκεκριμένου ανθρώπου. Αποφάσισε να ανατρέψει την πορεία αντιμετώπισης της κρίσης, με όλα τα λάθη της και τις παραλείψεις της και πιασγύρισε τη χώρα, την ώρα που ήταν μπροστά, που είχε καταφέρει και να εξαλείψει τα ελλείμματα, αλλά και να μπει σε μια περίοδο ανάπτυξης. Η Ελλάδα και στη συνέχεια, όμως, πλήρωσε ακριβά, μετά τις δύσκολες αποφάσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης, τόσο την αρχική αντιμνημονιακή συνταγή του κ. Τσίπρα -καταργούμε το μνημόνιο με ένα άρθρο και έναν νόμο- όσο και τη μεταλλαγμένη μνημονιακή συνταγή του -κάνουμε ό,τι ζητά η τρόικα ή μάλλον, όπως τους μετονόμασαν, οι «θεσμοί». Αυτές είναι οι δύο πτυχές στις πολιτικές του, για τις οποίες δεν είπε κουβέντα χθες.

Βέβαια πρέπει να πούμε ότι εντάθηκε, βεβαίως, το δημογραφικό πρόβλημα την περίοδο της κρίσης και συνέχισε και στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν αντιμετωπίστηκαν οι επιπτώσεις της κρίσης, γιατί συνέχισε και συνεχίζει ακόμα και σήμερα η οικονομία να βιώνει τα δύσκολα. Έχει εξελιχθεί σε ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα, όχι μόνο λόγω της μείωσης του αριθμού των γεννήσεων, αλλά, όπως επισημάνθηκε και από άλλους, λόγω της γήρανσης του πληθυσμού γίνεται οξύτερο το πρόβλημα. Οι γεννήσεις μειώνονται χρόνο με τον χρόνο και δεν μπορούμε να κρύβουμε το πρόβλημα κάτω από το χαλί. Η οποιαδήποτε καθυστέρηση στην αντιμετώπισή του είναι εγκληματική.

Όμως το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αντιμετωπίζεται με ένα επίδομα, αλλά με συνολική δημογραφική πολιτική. Και εμείς, εκτός από την πρόταση για τη σύσταση διακομματικής επιτροπής, την οποία είχε αποδεχθεί το Προεδρείο της Βουλής την προηγούμενη περίοδο, που κατέληξε σε συμπεράσματα και προτάσεις, καταθέσαμε μια καλά επεξεργασμένη πρόταση νόμου, με συγκεκριμένες κατευθύνσεις, προκειμένου να αντιστρέψουμε τώρα την αρνητική εξέλιξη των δημογραφικών δεικτών. Αφορούν προτάσεις του πορίσματος της επιτροπής και εκτός από το επίδομα, για το οποίο ψηφίζουμε -και τη συγκεκριμένη διάταξη και το νομοσχέδιο που φέρει τον τίτλο «επίδομα» και δεν βαυκαλίζεται ότι είναι δημογραφική πολιτική- προτείνουμε ότι για τα τρία πρώτα χρόνια από τη γέννηση του παιδιού το επίδομα παιδιού πρέπει να είναι 200 ευρώ για να στηρίζουμε έμπρακτα την οικογένεια, η οποία ξεκινά με ένα μέλος παραπάνω, είτε είναι το πρώτο παιδί είτε είναι οποιοδήποτε παιδί.

Υποστηρίζουμε ότι η στήριξη των οικογενειών που έχουν πρόβλημα, των υπογόνιμων ζευγαριών, πρέπει να είναι απρόσκοπτη. Είναι σημαντικό πρόβλημα και θα πρέπει να το δούμε.

Η μεταφορά των βρεφικών ειδών, όλων των ειδών που έχουν να κάνουν με τη βρεφική ηλικία, στον υπερμετωμένο συντελεστή του 6% θα είναι μια έμπρακτη στήριξη στην οικογένεια.

Η δημιουργική απασχόληση των παιδιών -ήδη έχουμε αναφερθεί πάρα πολύ- είναι σημαντική για μας. Ναι, παιδικοί, βρεφικοί σταθμοί, δημιουργική απασχόληση και των παιδιών και των παιδιών με αναπηρία μέσα φυσικά από την αυτοδιοίκηση. Είχαμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση, όπως σας είπα και επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ την καταθέσαμε και με τη σημερινή τροπολογία,

μαζί με τις άλλες προτάσεις, γιατί θεωρούμε ότι η μόνιμη παροχή αυτών των υπηρεσιών από την αυτοδιοίκηση σε όλη την ελληνική επικράτεια, σε όλους τους δήμους μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στη στήριξη της οικογένειας.

Όλα αυτά βεβαίως και πολλά άλλα που μπορούν να μπουν μέσα στο πλαίσιο μιας δημογραφικής πολιτικής θα πρέπει να έχουν ένα κέντρο συντονισμού και προώθησης, αυτό της δημογραφικής πολιτικής και του οικογενειακού προγραμματισμού, της στήριξης της οικογένειας.

Γι' αυτό προτείνουμε τη σύσταση Γραμματείας Δημογραφικής Πολιτικής, προκειμένου να υπάρχει το σημείο συντονισμού και πλάι στη γραμματεία στο Υπουργείο Εργασίας θεωρούμε ότι πρέπει να συσταθεί Εθνική Επιτροπή που εκτός από την εκπροσώπηση των συναρμόδιων Υπουργείων -γιατί το θέμα είναι διυπουργικό- θα συμμετέχουν σε αυτήν και οι κοινωνικοί φορείς που μπορούν να συμβάλουν τόσο στη διαμόρφωση προτάσεων και λύσεων όσο και στην αποτελεσματική υλοποίηση αυτής της πολιτικής.

Έτσι πιστεύουμε ότι μπορεί να δημιουργήσουμε μία δέσμη μέτρων που στην πράξη μπορούν να στηρίξουν την οικογένεια. Υπάρχουν πάρα πολλά που μπορούν να μπουν, από την εκπαίδευση στο σχολείο που έχει να κάνει με την οδική ασφάλεια για να μειώσουμε και τους τραυματισμούς και τους θανάτους νέων ανθρώπων που γίνονται γιατί δεν υπάρχει η αγωγή, δεν υπάρχει εκείνη η πληροφόρηση που θα οδηγήσει και στη διαμόρφωση της οδικής συμπεριφοράς όλων μας βεβαίως, αλλά ιδίως των νέων ανθρώπων.

Πρόκειται για προτάσεις που έχουν να κάνουν με την επιστροφή της νέας γενιάς και την ένταξή της στην κοινωνική, στην παραγωγική διαδικασία του τόπου μας. Μπορεί αυτό να γίνει με συγκεκριμένες πολιτικές, προτάσεις που έχουν να κάνουν ορίζοντα με το σύνολο -θα έλεγα- των πολιτικών.

Κλείνω λέγοντας ότι μία τέτοια δημογραφική πολιτική δεν μπορεί να έχει τον τίτλο «επίδομα παιδιού», «επίδομα γέννας». Είναι κάτι συγκεκριμένο. Εμείς μιλάμε για το συνολικό, γι' αυτό που μπορεί να φέρει τα καλύτερα αποτελέσματα, αυτό που ελπίζει η κοινωνία μας.

Να πω ότι είναι θετικές οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσε ο Υπουργός και αυτές οι οποίες αφορούν το ασυμψήφιστο και το ακατάσχετο, αλλά του λέμε να δει επιπλέον τις κατηγορίες των ζευγαριών που για λόγους που έχουν να κάνουν με προσωπική απασχόληση στο εξωτερικό -είτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε σε υπηρεσίες είτε στον ιδιωτικό τομέα- δεν θα πρέπει να αποκλείονται. Εφόσον ένα ζευγάρι μένει στον τόπο μας δέκα και δεκαπέντε χρόνια και για λόγους που έχουν να κάνουν με την εργασία βρίσκεται πέντε και έξι μήνες στο εξωτερικό, δεν πρέπει να χάνει αυτό το επίδομα. Δείτε το, υπάρχει τρόπος να λυθεί.

Και βέβαια δείτε ξανά το άρθρο 19 του νομοσχεδίου, όπου υπάρχει απαγόρευση της κινητικότητας. Παραδείγματος χάρη, στον ΟΠΕΚΑ λέτε να μην έχει δικαίωμα ο εργαζόμενος να ζητήσει κινητικότητα, όταν ισχύει για όλο το δημόσιο τομέα. Θεσπίστε μια διαφορετική αντίληψη στον ΟΠΕΚΑ ή και κίνητρα για να παραμείνει. Όμως, η κινητικότητα σε κάθε τρόπο πρέπει να αφορά όλους τους δημοσίου υπαλλήλους, μέσα βεβαίως από κανόνες και θεσμικές διαδικασίες.

Όπως έχουμε δηλώσει, ψηφίζουμε το επίδομα αλλά ως επίδομα και όχι ως δημογραφική πολιτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ο Ρήγας και η Επανάσταση» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Μουσικό Σχολείο Ιλίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παιδιά, καλή πρόοδο!

Ζήτησε τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από την

Ελληνική Λύση, ο κ. Χήτας –και θα τον έχει– ωστόσο θα προηγηθεί ο κ. Μαραβέγιας από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Μαραβέγια, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσουμε την αναλυτική συζήτηση των επιμέρους διατάξεων νομίζω πως όλοι οφείλουμε να αναγνωρίσουμε τη σημασία του πυρήνα του παρόντος νομοσχεδίου. Πρόκειται για ένα νομοθέτημα με χαρακτήρα προώθησης λύσεων για το δημογραφικό, το ασφαλιστικό, την εθνική ασφάλεια και όχι μόνον.

Οφείλουμε να δώσουμε τα εύσημα στην ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας για την κοινωνική αντίληψη και την ευρύτητα πνεύματος που επέδειξε καθ' όλη τη διάρκεια της επεξεργασίας του συζητούμενου νομοσχεδίου. Απόδειξη αυτών είναι οι σημαντικές βελτιώσεις που επήλθαν στο αρχικό κείμενο μετά τη δημόσια διαβούλευση επί του προσχεδίου του νόμου.

Επομένως, μετά από όλα αυτά, κάποιος θα πίστευε πως δεν θα υπήρχε χώρος στη Βουλή για μικροψυχίες και εύκολη αντιπολίτευση, ιδιαίτερα για μία πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που αγγίζει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους και τις ανάγκες τόσων οικογενειών παλαιών και νέων.

Και όμως, δυστυχώς, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή, η Αξιωματική Αντιπολίτευση μη μπορώντας να αρνηθεί τη σπουδαιότητα του επιδόματος γέννησης κατασκεύασε μία ακόμα φορά αφορμές για κακής ποιότητας αντιπολίτευση. Η ίδια η κυρία Φωτίου, η πρώην Υπουργός, κατήγγειλε επί λέξει δήθεν περικοπές που κρύβονται στο δεύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου, στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, το οποίο δήθεν εισήγαγε για πρώτη φορά ο ΣΥΡΙΖΑ.

Πρόκειται για διπλή ανακρίβεια. Πρώτα από όλα, γιατί το συγκεκριμένο επίδομα το είχε θεσμοθετήσει πρώτη φορά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και, δεύτερον, γιατί δεν υπήρχε καμμία απολύτως μείωση όπως πιστοποιείται και από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ούτε στο κατά κεφαλήν χορηγούμενο βοήθημα ούτε στον συνολικό αριθμό των δικαιούχων του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά φαίνεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παρεξηγεί την ποιότητα της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και την αντιλαμβάνεται ως ευκαιρία για να αντιστρέψει την πραγματικότητα. Όμως οι πολίτες δεν γίνονται να μπερδεύονται και να ξεχάσουν την αλήθεια και εξηγούμε.

Δεχθήκαμε κριτική ότι το επίδομα γέννησης θα δίνεται σε δύο δόσεις, κάτι που όπως είπε και η κυρία Φωτίου διαταράσσει τον οικογενειακό προγραμματισμό. Βέβαια παρέκαμπε ότι ο αυτός ο προγραμματισμός επικουρείται αφού πριν ένα τέτοιο επίδομα δεν δινόταν. Δεν ακούσαμε κάτι, όμως, και για το θετικό μέτρο καταβολής όλων αυτών των επιδομάτων, που περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, την τελευταία εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα και όχι αναλόγως της διάθεσης του κάθε Υπουργού που μπορεί να έδινε δύο μήνες μαζί ως μποναμά και μετά τίποτα για μεγάλο διάστημα.

Οι πολίτες αυτές τις αλήθειες τις γνωρίζουν και δεν τις ξεχνούν. Ούτε επίσης μπορούν να ξεχάσουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν εκείνος που εξαφάνισε το ΕΚΑΣ και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτή που προσπαθεί να αναπληρώσει τις απώλειες των χαμηλοσυνταξιούχων από την κατάργηση αυτού του επιδόματος, με μέτρα όπως ο μόνιμος μηχανισμός ενίσχυσης αλλά και η χθεσινή τροπολογία για την πλήρη απαλλαγή των χαμηλοσυνταξιούχων από την συμμετοχή τους στα φάρμακα.

Εμείς, λοιπόν, κάνουμε –όπως και με το νέο ασφαλιστικό που σύντομα θα έρθει στη Βουλή– αναιρέσεις των επιπτώσεων του νόμου Κατρούγκαλου, μία εξ αυτών ήταν δυστυχώς και η κατάργηση του ΕΚΑΣ. Αυτή είναι, δυστυχώς για τον ΣΥΡΙΖΑ, η αλήθεια και ευτυχώς οι πολίτες την γνωρίζουν.

Κυρία Υπουργέ, πράγματι το παρόν νομοσχέδιο πηγαίνει πέρα από τη χορήγηση ενός εφάπαξ βοηθήματος 2.000 ευρώ για κάθε νέο παιδί. Επιχειρεί να αντιμετωπίσει το δημογραφικό πρόβλημα με τη συνολική επαναχάρση της προνοιακής πολιτικής υπέρ της οικογένειας μέσα από τη χορήγηση χρηματικών βοηθημάτων, όπως το επίδομα γέννησης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα στέ-

γας και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, το οποίο μετά την τελευταία συνταγματική Αναθεώρηση που εισηγήθηκε η Νέα Δημοκρατία πλέον προστατεύεται από το άρθρο 21 του Συντάγματος, και τα παραπάνω –θυμίζω– σε συνδυασμό με την ήδη ψηφισμένη μείωση του ΦΠΑ για τα βρεφικά είδη, τα 1.000 ευρώ αφορολόγητο για κάθε παιδί και μέτρα για τους πολύτεκνους.

Επίσης, ως προς το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, με το νομοσχέδιο θεσπίζεται το αφορολόγητο και ακατάσχετο της ενίσχυσης. Έτσι, λαμβάνονται υπ' όψιν τα πρόσθετα έξοδα διαβίωσης που βαραίνουν τις οικογένειες, οι οποίες βιώνουν δυσμενείς συνθήκες λόγω της γεωγραφικής τους απομόνωσης.

Πέραν, όμως, από μία ενεργή δημόσια πολιτική που δίνει οικονομικά κίνητρα για νέες γεννήσεις χρειάζεται και η καθημερινή διευκόλυνση της οικογένειας και ιδιαίτερα της εργαζόμενης μητέρας μέσα από λόγου χάριν περισσότερους βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο το παρόν νομοσχέδιο διευκολύνει και την πρόσβαση όλων των δήμων σε δημόσιες χρηματοδοτήσεις με στόχο τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών, ώστε να εξασφαλιστεί θέση για όλες τις οικογένειες που το έχουν ανάγκη.

Ταυτόχρονα, προσπαθούμε να ανασχεύσουμε τη φθίνουσα πορεία του ενεργού πληθυσμού με πιο χαρακτηριστικό φαινόμενο το λεγόμενο brain drain. Για το τελευταίο, ο ίδιος Υπουργός Εργασίας κ. Βρούτσης έχει δεσμευτεί ότι σύντομα θα ξεκινήσει το πρόγραμμα προσέλκυσης Ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού για να επαναπατριστούν, με στόχο την απασχόλησή τους σε τομείς αιχμής του ιδιωτικού τομέα. Είναι ένα μέτρο που όχι μόνο θα προσφέρει αναγκαία τεχνογνωσία σε πολλούς παραγωγικούς κλάδους, αλλά ελπίζουμε ότι θα σταματήσει και το κύμα φυγής και άλλων νέων ανθρώπων που έχουν να δώσουν πολλά στην ελληνική κοινωνία.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να αναγνωρίσω μία ακόμα κομβική δέσμευση της ηγεσίας του Υπουργείου Εργασίας, να ξεκινήσει σε πέντε μήνες από τώρα την ηλεκτρονική έκδοση ασφαλιστικών παροχών. Με τη σχεδιαζόμενη ενοποίηση των ταμείων και με κοινά πλέον όλα τα ασφαλιστικά δεδομένα θα μπορεί ο νέος φορέας, ο «ε-ΕΦΚΑ», να εκδίδει ταυτόχρονα κύρια, επικουρική και εφάπαξ αρχικά για μία στις τρεις εκκρεμείς υποθέσεις. Πρόκειται για κορυφαία πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας που έρχεται να κουμπώσει με την ψηφιοποίηση ασφαλιστικών δεδομένων και πιστοποιητικών η οποία είναι σε εξέλιξη.

Αυτές οι τόσο σημαντικές παρεμβάσεις σχεδιάζονται από το Υπουργείο Εργασίας χωρίς τυμπανοκρουσίες και φτιασιδώματα. Αφήνουμε σε άλλους την αλλοίωση της πραγματικότητας, την άρνηση της προόδου της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και την εξάλλη κριτική των πάντων.

Και αυτό γιατί στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε πως μόνο με σταθερά, σοβαρά και δημιουργικά βήματα μπορούμε να πάμε μπροστά το κοινωνικό κράτος. Γι' αυτό υπερψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, στηρίζοντας την Κυβέρνηση και στην επερχόμενη μεγάλη μάχη για το νέο ασφαλιστικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Χήτας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, από την Ελληνική Λύση για έξι λεπτά.

Παρατηρείται ένας συνωστισμός και ζητώ την κατανόησή σας, διότι ζήτησε τον λόγο και ο κ. Κατσώτης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και θα τον έχει, αλλά έχει πει ότι στις 14.00' θέλει να μιλήσει και ο Υπουργός Επικρατείας κ. Πιερρακάκης, αλλά δεν έχει εμφανιστεί ακόμα.

Θα το δούμε αυτό πώς θα πάει, κύριε Κατσώτη.

Ορίστε, κύριε Χήτα, έχετε τον λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ίσως χρειαστώ και τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Ο λόγος –και ζητώ και συγγνώμη από τους συναδέλφους που περιμένουν και θα περιμένουμε όλοι μας, γιατί μέχρι το βράδυ

εδώ θα είμαστε όλοι, καρτερικά τη σειρά μας- που παίρνω τον λόγο τώρα είναι γιατί πραγματικά ορισμένα πράγματα δεν μπορώ να τα αντιληφθώ σε αυτή την Αίθουσα και με συγχωρείτε πάρα πολύ.

Δεν θυμάμαι κανέναν από εμάς της Ελληνικής Λύσης που καθόμαστε στα έδρανα πάρα πολλές ώρες ποτέ, ό,τι και αν έχουμε ακούσει και να διαφωνούμε με κάτι, είτε να πεταχτούμε, είτε να διακόψουμε, είτε να φωνάξουμε, είτε να κραυγιάσουμε, είτε να μουγκρίσουμε, είτε το σιδηήποτε. Και το λέω αυτό για αυτό που συνέβη προηγουμένως, όταν μιλούσε η συνάδελφός μου, η κ. Αλεξοπούλου. Και συνήθως οι φωνές έρχονται από εδώ. Δηλαδή, προσπαθείτε να μας κατηγορήσετε για κάποια πράγματα τα οποία τα κάνετε εσείς και ζητώ πραγματικά τη λογική σας και τη μαρτυρία σας για το ότι ποτέ δεν έχουμε πει τίποτα εδώ μέσα, ό,τι και να ακούμε και διαφωνούμε σε πάρα πολλά.

Κύριε Μουζάλα, το ξέρετε, γιατί στον καφέ που πίνουμε έξω τα λέμε μια χαρά.

Δηλαδή, θέλω να πω, ας αφήνουμε τον άλλο να μιλάει και ας διαφωνούμε. Ας μην αποδίδουμε χαρακτηρισμούς, ας μην βάζουμε ταμπέλες σε ανθρώπους που δεν είναι κάτι τέτοιο. Διότι μπορώ να σας πω και εγώ -με τη λογική των ανανρθων κραυγών από τα έδρανα και των διακοπών- «σταλινοφασίστες» και να σας πω ότι είστε και εσείς ρατσιστές έναντι των Ελλήνων, γιατί αυτά κάνετε, αυτοί είστε, δεν είστε κάτι παραπάνω. Είστε ρατσιστές έναντι των Ελλήνων!

Σας παρακαλώ πολύ το επίπεδο, το οποίο είναι εξαιρετικό μέσα στο Κοινοβούλιο, να το διατηρήσουμε. Θεωρώ ότι πρώτοι το παράδειγμα το δίνουμε εμείς, δεν έχουμε διακόψει άνθρωπο εδώ μέσα, μιλάμε με όλους, συζητάμε με όλους, έχουμε αντίθετες απόψεις -ευτυχώς με εσάς!- σε πολλά και σημαντικά θέματα. Θα μας επιτρέψετε, όμως, να έχουμε τις απόψεις μας και να ακούμε την κοινωνία και τον ελληνικό λαό.

Να πω και στον κ. Τσακαλώτο, με τον οποίο έχουμε ένα κοινό -νομίζω ότι και ο ίδιος μεγάλωσε στο εξωτερικό- δεν θα μου κουνάει εμένα το δάχτυλο ο κ. Τσακαλώτος ή η κ. Αναγνωστοπούλου και να μου λέει για τους Έλληνες του εξωτερικού, ιδίως σε εμάς, όχι σε εμένα που γεννήθηκα και μεγάλωσα στη Γερμανία.

Εγώ, κύριε Τσακαλώτο, λοιπόν, που ήρθα τώρα εδώ, δεν θυμάμαι τον πατέρα μου ή τη μάνα μου να κλέβουν ζώα και να τα σφάζουν με τσεκούρια από μιατριά ανθρώπων ούτε θυμάμαι -εδώ δείτε!- να στήνονται στις ουρές στη «EUROBANK»! Έτσι, αυτή είναι η κατάσταση των λαθρομεταναστών! Και μόλις τα είπα, πάλι διακόπτετε! Ούτε θυμάμαι να πετάμε τα φαγητά στα σκουπίδια! Αυτά είναι φωτογραφίες από τη Μόρια, θα τις καταθέσω μετά. Δεν θυμάμαι κανέναν από τους Έλληνες του εξωτερικού -που είμαι γόνος Ηπειρώτης- που πήγαμε στη Γερμανία τότε στο μεγάλο κύμα της μετανάστευσης να κάνουμε αυτά που κάνουν οι Πακιστανοί, οι Αλγερινοί και τα λοιπά.

Τι κάνετε; Συγκρίνετε αυτούς με τους Έλληνες μετανάστες του 1960; Αυτό το κάνετε ενώπιον του ελληνικού λαού; Σας ακούει ο ελληνικός λαός! Για τον Θεό, δηλαδή, συγκρίνετε εμάς, τα παιδιά της ξενιτιάς, με αυτούς που εισβάλλουν στη χώρα μας παράνομα, χωρίς να τους έχει προσκαλέσει κανένας; Σοβαρά μιλάτε τώρα και τα λέτε εδώ μέσα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και σηκώνετε και το δάχτυλο και μας δείχνετε κιόλας; Εμάς, τον πατέρα μου, εμένα που έζησα έντεκα χρόνια με αυτούς εδώ; Σοβαρά μιλάτε; Τι ισλαμολατρεία είναι αυτή; Δεν την καταλαβαίνω πραγματικά από μέρους σας. Δεν το αντιλαμβάνομαι.

Πάω λίγο στο νομοσχέδιο και προχωρώ.

Κυρία Μιχαηλίδου -δεν είναι εδώ η κ. Μιχαηλίδου- όλα καλά, τους τρίτων χωρών τι τους θέλετε μέσα; Στη Λέσβο από 1^η Γενάρη μέχρι σήμερα, 27, 28 -πόσο έχει ο μήνας;- είχαμε σαράντα δύο γεννήσεις -είναι επίσημα στοιχεία- αλλοδαπών, εννιά ελληνόπουλα, σαράντα δύο, εννιά, νούμερα.

Οι αριθμοί είναι αμελικοί, κύριε Βρούτση. Την ημέρα της Πρωτοχρονιάς γεννήθηκαν οκτώ παιδάκια παράνομων μεταναστών και ένα ελληνόπουλο. Αυτά δεν σας τρομάζουν;

Και επίσης, δεν είναι εδώ η κ. Μιχαηλίδου, γιατί έπρεπε να είναι εδώ σήμερα, τώρα που τη θέλω και τη χρειάζομαι κοινοβουλευτικά και να της πω τι πέρασε, την απόφαση αίσχος -θα πω εγώ-

στις 31-12-2019, που το έχω ξαναπεί από αυτό το έδρανο εδώ πέρα. Την ώρα που αλλάζαμε τον χρόνο η κ. Μιχαηλίδου έκανε ΦΕΚ με μετρητά, υπερπληρωμένες κάρτες στους άνω των δεκαέξι και κάτω των δεκαοχτώ, σε παιδιά δηλαδή που δεν ξέρουμε πόσων χρονών είναι, χωρίς χαρτιά, διαμερίσματα να μένουν μέσα από ένα ως τέσσερα άτομα, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, Wi-Fi, πλυντήρια ρούχων, ψυγεία, τηλεοράσεις, βραστήρες, νοσοκομειακή περίθαλψη, φαρμακευτική περίθαλψη, ψυχαγωγία, αθλητικές δραστηριότητες. Ναι ή όχι; Τα λέει ή δεν τα λέει αυτά η απόφασή σας που περάσατε στις 31-12-2019; Και λέτε ότι εμείς είμαστε ρατσιστές, όχι εσείς είστε ρατσιστές έναντι των Ελλήνων και αυτών που δεν έχουν δουλειές, των παιδιών μας που έχουν φύγει έξω, εξακόσιες χιλιάδες ελληνόπουλα στην πιο παραγωγική ηλικία και στο να παράξουν δουλειά, αλλά και στο να κάνουν οικογένειες, δεκαοχτώ, είκοσι, είκοσι πέντε χρονών. Τελειώσαμε! Πάρτε δύο ψωροχιλιάρικα και λύσαμε το θέμα! Δεν γίνεται έτσι, συγγνώμη, αλλά δεν γίνεται έτσι!

Η Ελλάδα εκπέμπει SOS και το ξέρετε. Δεν θα περιμένατε σήμερα εμένα να τα πω. Ογδόντα έξι χιλιάδες ήταν οι γεννήσεις, εκατόν είκοσι χιλιάδες οι θάνατοι. Δεν τα λέει ο Χήτας, δεν τα λέει η Λύση, τα λέει η ΕΛΣΤΑΤ, ογδόντα έξι με εκατόν είκοσι. Βγάλτε τον λογαριασμό! Σύντομα θα είμαστε οκτώμισι εκατομμύρια, εάν σας ενδιαφέρει και αυτό ή δεν σας ενδιαφέρει ούτε αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ και τη δευτερολογία μου.

Και να προχωρήσω εν τάχει, γιατί νομίζετε ότι με τα δύο χιλιάρικα θα δώσετε λύση.

Θα καταθέσω επίσης στα Πρακτικά -και πηγή μου είναι η ΕΛΣΤΑΤ, δεν νομίζω και η ΕΛΣΤΑΤ να λέει παραμύθια ούτε να κάνει το δικό μας πολιτικό παιχνίδι- τις γεννήσεις συνολικά, τους θανάτους τα χρόνια από το 2014 έως το 2018. Είναι γεννήσεις-θάνατοι, εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες, εξακόσιες δέκα παραπάνω, δηλαδή χάσαμε εκατόν πενήντα χιλιάδες πολίτες, τα Γιάννενα δηλαδή τα χάσαμε από θανάτους από το 2014 έως το 2018. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα καταθέσω μετά και τις φωτογραφίες τις οποίες τις έδειξα και πριν. Και θέλω να σας πω σε αυτό, γιατί ακούμε και τα εξωφρενικά. Ακούσαμε τον κ. Μηταράκη, ο οποίος πήγε την Κυριακή στη Λέρο και -ακούστε, κυρίες και κύριοι συνέλληνες!- ενθουσιάστηκε κιόλας -φοβερό!- γιατί διέκρινε στη μονάδα παρασκευής τροφίμων, εκεί όπου είναι οι λαθρομετανάστες και είπε ότι έχουμε φοβερή παραγωγή, εδώ δουλεύουν άνθρωποι. Δεν είπα κανένας, βέβαια, στον κ. Μηταράκη ότι «τα φαγητά που παραγάγετε εκεί, κύριε Μηταράκη και πληρώνει ο ελληνικός λαός για δαύτους» -αυτές είναι φωτογραφίες από τη Χίο και φαγητά από τη Μόρια όπου έχω δικούς μου ανθρώπους που δουλεύουν μέσα -«καθημερινά είναι πεταμένα τόνοι μέσα στα σκουπίδια».

Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά.

Επίσης, να ενημερώσει κάποιος τον κ. Μηταράκη ότι οι επενδυτές, αυτοί που έχουν έρθει, κάθε 1^η του μήνα, στις 26, γιατί το άγχος σας είναι να τους πληρώνετε στην ώρα τους, στήνονται ουρές έξω από τις τράπεζες, για να πάρουν τα λεφτουδάκια, τα 400 ευρώ. Αυτές είναι φωτογραφίες από τα νησιά μας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ- κλέβουν ζώα και έχουν στήσει μέσα στη Μόρια -και όχι μόνο- αυτοσχέδια και μετά αναρωτιόμαστε πώς έρχονται οι αρρώστιες. Θα πάθουμε και τίποτα! Εδώ δείτε τι γίνεται, κρέμονται τα συκώτια από τις σακούλες. Δεν υπάρχουν αυτά. Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά όλα. Πάρτε τα και δείξτε τα στον κ. Μηταράκη και στους υπόλοιπους της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πηγαίνω στο επόμενο θέμα. Η ώρα είναι 14.00' το μεσημέρι.

Ο κ. Αυγενάκης εξακολουθεί να είναι Υφυπουργός Αθλητισμού; Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει και κρατάει τον άνθρωπο αυτόν στη θέση του Υφυπουργού Αθλητισμού, μετά από αυτά που έγιναν εχθές; Ο κ. Αυγενάκης, ο οποίος αφού βγήκε η εισήγηση –όχι η απόφαση– ότι πρέπει να πέσει ο ΠΑΟΚ και η Ξάνθη, μας είπε ότι δεν πρέπει να εμπλέκεται το αυτοδιοικητικό, αλλά ο ίδιος δύο μέρες νωρίτερα πριν εκδικαστεί η υπόθεση, πήρε τους δύο από τους πέντε της επιτροπής, έβαλε δύο από τον Πειραιά για να βγει η απόφαση και τυχαία αυτοί οι δύο ψήφισαν «υπέρ» της καταδίκης του ΠΑΟΚ και της Ξάνθης. Αυτά τα έκανε ο κ. Αυγενάκης. Θα μας πει κάποιος αν υπάρχει εξάρτηση; Τι εξάρτηση είναι αυτή ρε παιδιά;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Αυτά είναι για το δημογραφικό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι, πήγα σε άλλο θέμα. Σαν κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, κύριε συνάδελφε, μπορώ να πω ότι θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος είναι, κύριε Κέλλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Αυτά που λέω είναι πολύ ενδιαφέροντα. Ακούστε τα λίγο. Μην με διακόπτετε. Εγώ δεν χάνω τη ροή, -αυτή είναι η δουλειά μου, δημοσιογράφος είμαι-, έξι ώρες να μιλάω. Ακούστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Αυτό κάνω, ακούω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και η Λάρισα έχει υποφέρει από αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Αποδείχθηκε από την πρώτη στιγμή που ψηφίσαμε τον αθλητικό νόμο εδώ μέσα, ότι ο κ. Αυγενάκης είναι λιποβαρής. Το απέδειξε και χθες. Καλούμε τον κ. Μητσάκη σήμερα, τώρα –και έχει αργήσει- να τον πάρει από τη θέση αυτή, γιατί την ώρα που η Ελλάδα έχει τεράστια προβλήματα να αντιμετωπίσει, βάζουμε ακόμα ένα στο κεφάλι μας, να τη χωρίσουμε στα δύο, για ένα καπρίτσιο του Μαρινάκη, του Αυγενάκη. Όχι, λοιπόν, δεν θα γίνει το καπρίτσιο αυτό.

Τι κάνουμε τώρα εδώ; Έχουμε το Καστελόριζο, τη Λέρο, τη Χίο, όλα αυτά που ζούμε και έχουμε και τον Αυγενάκη. Άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου. Ο Ζαγοράκης διεγράφη από τη Νέα Δημοκρατία. Εντάξει, εγώ θα περίμενα από τον Ζαγοράκη και από τους υπόλοιπους εδώ Μακεδόνες, να έδειχναν την ίδια ευαισθησία –Θόδωρε και οι υπόλοιποι- και για το μακεδονικό, όταν υπογράφηκε αυτή η απαίσια Συμφωνία των Σκοπίων και δώσαμε το όνομα της Μακεδονίας στα Σκόπια. Δεν είδα την ίδια ευαισθησία, αλλά εν πάση περιπτώσει διεγράφη ο Ζαγοράκης, άνοιξαν οι ασκοί του Αιόλου, βάλατε προβλήματα στο κεφάλι σας και ήρθε ο κ. Πέτσας πριν λίγα λεπτά και αλλάζει τον νόμο –ακούστε- για να μην πέσει ο ΠΑΟΚ και η Ξάνθη. Δηλαδή, έχουμε παρέμβαση στο αυτοδιοικητικό του ποδοσφαίρου το οποίο επικαλείται ο κ. Αυγενάκης. Άρα, τι κάνουμε; Βάζουμε την ταμπέλα στον ΠΑΟΚ ότι σου χαρισθήκαμε, αλλάξαμε τον νόμο για εσένα, δεν θα πέσεις κατηγορία, πολύ πιθανόν όμως να έχει πέντε, έξι, επτά βαθμούς απώλεια για να πάρει το πρωτάθλημα αυτός που πρέπει να το πάρει, όπως είναι μάλλον σχεδιασμένο.

Ακούστε λίγο, εμείς ούτε σε σουίτες πηγαίνουμε –που πηγαίνει ο κ. Τσακαλώτος και οι υπόλοιποι- ούτε πουθενά. Είμαστε με τη λογική και η λογική λέει ότι όταν υπάρχει ένας άνθρωπος ο οποίος είναι ανεπαρκής στα καθήκοντά του, πρέπει να παύεται. Για να μην πάω στον νομό Αυγενάκη και το τι έγινε στον ενάμιση μήνα από τη μέρα που ψηφίστηκε ο αθλητικός νόμος για τη βία. Τι να πω; Επεισόδια στο Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός, επεισόδια στο ΑΕΚ - Ολυμπιακός, επεισόδια στο Ολυμπιακός - ΠΑΟΚ, ραντεβού θανάτου μεταξύ οπαδών, νεκρό φιλάθλο του Άρη είχαμε. Τι άλλαξε; Φωνάζαμε. Δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα. Δεν πειράζει.

Περιμένουμε ακόμα και σήμερα, μέχρι το βράδυ που θα τελειώσουμε, την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη να κάνει αυτό που πρέπει και να βάλει έναν άνθρωπο γνώστη, ανεξάρτητο και υπεύθυνο στη θέση του Υφυπουργού Αθλητισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Χίτα.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Ιωάννη - Μιχαήλ Λοβέρδο από τη

Νέα Δημοκρατία. Μετά θα μιλήσει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο κ. Χρήστος Κατσώτης και μετά ο Υπουργός Επικρατείας, αρμόδιος με ψηφιακής διακυβέρνησης, ο κ. Πιερρακάκης. Έτσι βγαίνει το πρόγραμμα.

Τον λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλησπέρα σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Θέλω να αρχίσω δίνοντας συγχαρητήρια –αν και έχει φύγει στην κ. Βρυζίδου, γιατί την άκουσα προηγουμένως που μίλησε χωρίς χειρόγραφο. Είναι πολύ σημαντικό να μιλούν οι Βουλευτές –και μάλιστα νέοι Βουλευτές- χωρίς χειρόγραφο.

Θέλω, όμως, να έρθω στο θέμα μας, διότι από το πρωί ακούω πολλά και εντός και εκτός της Αίθουσας της Βουλής, αλλά ακούω λιγότερα για το δημογραφικό και περισσότερα για τον ΠΑΟΚ. Θλίβομαι, γιατί το δημογραφικό δεν είναι πια ένα πρόβλημα, όπως ήταν πριν από μερικά χρόνια. Θυμάμαι τη δεκαετία του '90 σε αυτήν εδώ την Αίθουσα πάλι συνεδρίαζαν και έκαναν επιτροπές, έβγαζαν πορίσματα και τα πορίσματα ποτέ δεν εφαρμόζονταν. Το δημογραφικό απασχολεί, όχι μόνον το σήμερα και το αύριο της χώρας, αλλά την ίδια την ύπαρξη της χώρας. Απειλεί με αφανισμό το ίδιο το ελληνικό έθνος. Αν δεν το καταλάβουμε, αν δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει –όπως πολύ φοβάμαι ότι πάρα πολλοί Έλληνες ακόμα και μερικοί ανάμεσα στους τριακούς της Βουλής δεν το έχουν συνειδητοποιήσει- τότε σύντομα θα βρεθούμε προ τραγικών και δυσάρεστων εκπλήξεων.

Άκουσα προηγουμένως ορισμένους ομιλητές –όπως ο Γιάννης Οικονόμου- που φαίνεται ότι το έχουν αντιληφθεί, αλλά δεν αρκεί. Χρειάζεται να το αντιληφθούμε όλοι, όχι μόνον οι τριακός, όχι μόνον όσοι βρίσκονται ή ασχολούνται με την πολιτική, ή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αλλά όλη η Ελλάδα. Δεν μιλάμε πια για τις επιπτώσεις που θα έχει στο συνταξιοδοτικό, στην αγορά εργασίας –σοβαρά και αυτά και πάρα πολύ σοβαρά θέματα-, αλλά μιλάμε για την ίδια την ύπαρξη του ελληνικού έθνους.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Αφορά ακριβώς αυτό, το να ξεκινήσουμε να κάνουμε κάτι για το δημογραφικό, στο και πέντε, όχι στο παρά πέντε. Το παρά πέντε έχει περάσει, είμαστε στο και πέντε. Είναι μια προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, πολύ σωστή, που την υλοποιεί η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη μετεκλογικά και μπράβο.

Είναι δημογραφική πολιτική ολοκληρωμένη; Όχι, δεν είναι. Το δημογραφικό είναι ένα πολύ σύνθετο ζήτημα που δεν προσφέρεται για τη λογική που άκουσα το πρωί από τους εισηγητές. Ο ένας έλεγε «εγώ έκανα αυτό», ο άλλος έλεγε «εμείς κάναμε εκείνο», «οι άλλοι έκαναν περισσότερα», «εγώ έκανα λιγότερα», «ποιος έκανε τα περισσότερα» κ.λπ.. Δεν παίζουμε την κολοκυθιά με το δημογραφικό, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε το ΠΑΣΟΚ έκαναν αρκετά, για να είμαστε ρεαλιστές, γιατί αν είχαμε κάνει αρκετά, δεν θα το αντιμετωπίζαμε σήμερα.

Δεν προσφέρεται για κομματική αντιπαράθεση το δημογραφικό. Ας το πάρουμε επιτέλους απόφαση. Θα σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα, επειδή όλοι μιλάνε για το συνταξιοδοτικό και πόσο θα επιβαρυνθεί το 2050. Εάν συνεχιστεί η μείωση του ελληνικού πληθυσμού και η γήρανσή του, το 2050 έχετε συνειδητοποιήσει ότι οι Έλληνες θα είναι λιγότεροι από ότι το 1950, μετά τη μεγαλύτερη καταστροφή που έχει υποστεί η Ελλάδα από τη σύσταση του ελληνικού κράτους; Η δεκαετία του '40 ήταν η πιο καταστροφική δεκαετία στην ιστορία της Ελλάδας και οι Έλληνες ήμασταν σχεδόν 8 εκατομμύρια το 1951. Το 2050, εκατό χρόνια μετά, θα είμαστε λιγότεροι και πιο ηλικιωμένοι. Το έχουμε συνειδητοποιήσει αυτό;

Το 1960 ο μέσος όρος ηλικίας των Ελλήνων ήταν 31,5 έτη. Σήμερα είναι 46,5 έτη. Το 2050 θα είναι πάνω από 55 έτη και σχεδόν οι άνω των 60 θα είναι όσο και οι κάτω των 60. Για ποια χώρα μιλάμε τότε; Το έχετε συνειδητοποιήσει; Δεν το ξέρουν πάρα πολλοί. Μιλάμε σήμερα για τον τουρκικό κίνδυνο και δικαιολογημένα μιλάμε, γιατί είναι μεγάλος. Αλλά δεν φοβάμαι τον πόλεμο, γιατί πόλεμος δεν θα γίνει. Τα δημογραφικά στοιχεία είναι τόσο εις βάρος μας και υπέρ των Τούρκων, που εγώ αν ήμουν στη θέση των Τούρκων δεν θα έκανα απολύτως τίποτα. Θα περίμενα. Το

έχουμε συνειδητοποιήσει ότι το 1922, όταν έγινε η μεγαλύτερη καταστροφή στην ιστορία της Ελλάδος, η Μικρασιατική Καταστροφή, οι Έλληνες ήμασταν επτά εκατομμύρια και οι Τούρκοι δεκαπέντε εκατομμύρια; Το ξέρατε αυτό; Οι περισσότεροι δεν το ξέρουν. Το 1960 οι Έλληνες ήμασταν οκτώ εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες και οι Τούρκοι είκοσι επτά εκατομμύρια, δηλαδή ένα προς τρία.

Σήμερα είμαστε δέκα κάτι σκάρτα και οι τούρκοι είναι ογδόντα τρία εκατομμύρια, ένας προς οκτώ. Το 2060 θα είμαστε οκτώ εκατομμύρια και οι τούρκοι θα είναι εκατόν πενήντα εκατομμύρια, ένας προς είκοσι.

Πείτε μου ρεαλιστικά, μια χώρα με εικοσάρηδες εκατόν είκοσι εκατομμύρια και μια χώρα με εξητάρηδες οκτώ εκατομμύρια, τι σύγκριση μπορεί να έχουν; Ακούγεται εφιαλτικό αυτό που λέω, αλλά αυτή είναι η αλήθεια, είτε μας αρέσει είτε όχι. Συνεπώς, το θέμα δεν αφορά το αν θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ, ή η Ελληνική Λύση ή το ΚΚΕ. Δεν θα υπάρχει κανείς από αυτούς το 2050, αν συνεχίσουμε έτσι. Και το 2050 δεν είναι μακριά. Εγώ δεν θα ζω. Δεν θα ζουν οι περισσότεροι από εδώ μέσα. Θα ζουν τα παιδιά μας. Θα ζουν οι επόμενες γενιές. Θα ζει η πατρίδα μας και πρέπει να ζει η πατρίδα μας, γιατί σε αυτήν έχουμε υποχρέωση. Γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ μέσα.

Γι' αυτό μη σωπαίνουμε, μην κλείνουμε τα μάτια. Χρειαζόμαστε άμεσα, τώρα, μια συνολική δημογραφική πολιτική που δεν αρκεί μόνο ένα κόμμα ή μια Κυβέρνηση. Δεν αρκούν όλα τα κόμματα μαζί, δεν αρκούν και οι τριακόσιοι μαζί. Χρειάζεται να τους βάλουμε όλους μέσα. Χρειαζόμαστε τα ΜΜΕ, τους πλούσιους και ισχυρούς επιχειρηματίες, τον ΠΑΟΚ, τον Ολυμπιακό, την ΑΕΚ, τον Παναθηναϊκό, τους πάντες για την επιβίωση του έθνους μας.

Αν αυτό δεν το αντιληφθούμε, τότε πολύ λυπάμαι, αλλά εγώ δεν θα ζω για να το δω. Θα ζει, όμως, ο γιος μου που φέτος δίνει εξετάσεις, για να μπει στη Νομική Σχολή και σε αυτόν θα πρέπει να δώσω κάτι καλύτερο από αυτό που μου άφησαν οι δικοί μου πατεράδες.

Εάν σωπάσουμε και αν αυτή τη δραματική έκκληση –που δεν την κάνω εγώ, την κάνει κάθε σώφρων και λογικός άνθρωπος που μπορεί να ζει σε αυτόν τον τόπο– δεν την εισακούσουμε, τότε πολύ λυπάμαι, αλλά θα είμαστε άξιοι της κακής μας μοίρας. Έχουμε να δώσουμε λόγο στην ιστορία, έχουμε να δώσουμε λόγο στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Χρήστος Κατσώτης για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εισηγητής μας, ο συνάδελφος, ο Γιώργος ο Λαμπρούλης, με πληρότητα παρουσίασε τις θέσεις του ΚΚΕ για το νομοσχέδιο, αναδεικνύοντας τις αιτίες του δημογραφικού προβλήματος και τις αντιλαϊκές πολιτικές που το επιδεινώνουν. Πολιτικές που ακολουθούνται απ' όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν στον τόπο της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι έχουν στην προτεραιότητά τους τη δημιουργία του φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος και έργο όλων ήταν το τσάκισμα των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, η παραπέρα μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, οι συνθήκες εργασιακής ζούγκλας, η εμπορευματοποίηση της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας, η ιδιωτικοποίηση τομέων της οικονομίας. Κι από την άλλη, φοροαπαλλαγές, εισφοροαπαλλαγές, ζεστό χρήμα στους επιχειρηματικούς ομίλους από τον κρατικό προϋπολογισμό που τα υποζύγια είναι οι εργαζόμενοι με τη φοροληστεία τους.

Όλα αυτά επιδεινώνουν τα προβλήματα κι οδηγούν τους νέους και τις νέες στην ανεργία, στη μετανάστευση, στα αδιέξοδα. Το ΚΚΕ ισχυρίζεται ότι το ενδιαφέρον σας είναι υποκριτικό και η απόδειξη είναι η απόρριψη όλων αυτών των τροπολογιών που έχουμε καταθέσει διαχρονικά. Το 2014, όταν η Νέα Δημοκρατία είχε καταργήσει το επίδομα, καταθέσαμε επίκαιρη ερώτηση για το επίδομα του τοκετού να δίνεται σε όλες τις γυναίκες εργαζόμενες στο δημόσιο τομέα, στον ιδιωτικό τομέα, αυτοαπασχολούμενες, αγρότισσες, άνεργες και ανασφάλιστες.

Η Νέα Δημοκρατία απάντησε με την περικοπή. Το 2019, στις

18 Μαρτίου καταθέσαμε τροπολογία θέσπιση επιδόματος μητρότητας για τις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες. Επίσης, θέσπιση της χορήγησης επιδόματος τοκετού, συνολικά για τις εργαζόμενες, τις ανασφάλιστες και τις άνεργες. Καταθέσαμε επίσης, τροπολογία για την κατάργηση της συμπλήρωσης, τουλάχιστον, διακοσίων ημερών ασφάλισης για τη χορήγηση της άδειας μητρότητας, κύησης, τοκετού, λοχείας από τον ΕΦΚΑ και επέκταση της ειδικής παροχής προστασίας της μητρότητας που χορηγεί ο ΟΑΕΔ σε εργαζόμενες που σήμερα αποκλείονται από αυτήν για τον λόγο των προϋποθέσεων.

Όλα αυτά, δυστυχώς και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία μαζί και σαν συγκυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ, τις απέρριψαν.

Θα τις καταθέσουμε για τα Πρακτικά, για να υπάρχουν εδώ για την ιστορία.

Θα καταθέσουμε, επίσης, την καταγγελία των εργαζομένων του ΟΠΕΚΑ, που σήμερα ήταν και σε κατάληψη, όπου διαφωνούν με το άρθρο 19, το οποίο εσείς κάνατε νομοτεχνική βελτίωση και το κάνατε χειρότερο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Κατσώτης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ισχυρίζεστε ότι το νομοσχέδιο αποτελεί μέρος της πολιτικής σας για τη στήριξη της μητρότητας, στοιχείο της αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος, το οποίο βεβαίως το συνδέετε με τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις.

Η Υπουργός κάλεσε τους νέους και τις νέες να πάρουν ευθύνη για τη δημιουργία οικογένειας. Προφανώς, θεωρεί το δημογραφικό ζήτημα ατομικό και όχι κοινωνικό ζήτημα. Ατομική και όχι κοινωνική ευθύνη. Στην ομιλία της σημείωσε ότι υλοποιείται η προεκλογική δέσμευση για το επίδομα γέννησης των δύο χιλιάδων ευρώ, το οποίο το ΚΚΕ, βέβαια, θα ψηφίσει. Όμως, με το ότι το αποδέχεται σε δύο δόσεις, δεν συμφωνούμε.

Όπως καταγγέλλουμε, ζητάμε ακόμη και τώρα την απόσυρση των άρθρων 7, 15, 17 και 29 που θέτουν χρονικούς και άλλους περιορισμούς, όπως της δωδεκαετίας διαμονής στη χώρα, πενταετίας για τη στέγαση, προϋποθέσεις φοίτησης των παιδιών. Οι αντιδραστικές ρατσιστικές απόψεις που ακούγονται και εδώ, βρίσκουν τη θέση τους και σε αυτό το νομοσχέδιο.

Μπορεί άραγε ένα χρηματικό ποσό, από βοήθεια και αν προσφέρει σε μια οικογένεια, να μεταβάλει αυτό το πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί, που έχουν διαμορφώσει οι αντεργατικοί νόμοι, η συρρίκνωση των μισθών, η φοροληστεία, όλα αυτά που προηγουμένως αναδείξαμε;

Για ένα ζευγάρι σήμερα η απόκτηση παιδιών είναι μια μεγάλη περιπέτεια, πολύ μεγαλύτερη από όσο υπήρξε για κάποιες προηγούμενες γενιές. Όλα όσα σχετίζονται με τη γέννηση, ζητήματα γονιμότητας, προγεννητικός έλεγχος, ιατρική παρακολούθηση στη διάρκεια της εγκυμοσύνης, ασφαλής τοκετός σε νοσοκομείο, από περιβάλλον, κατάλληλη επιστημονική φροντίδα των νεογνών, που θα μπορούσε να είναι αυτονόητο να την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνολογίας για τις νέες οικογένειες από τα λαϊκά στρώματα, είναι πλέον ένας Γολγοθάς που τον ανεβαίνουν, κουβαλώντας τον σταυρό μιας μόνιμης ανασφάλειας, αφού οι εντελώς απαραίτητες αυτές προδιαγραφές με το πέρασμα του χρόνου αποδεικνύονται ότι απευθύνονται μόνο στους έχοντες.

Η μητρότητα τιμωρείται ως έγκλημα κατά του εργοδότη. Η απόκτηση παιδιού φορολογείται ως τεκμήριο οικονομικής ευρωστίας, ενώ το κυνηγητό της λαϊκής οικογένειας εντείνεται καθημερινά, με την πρόσθεση όλο και πιο ευφάνταστων διωγμών, που τοποθετούν διαρκώς νέα εμπόδια στην προσπάθεια να πραγματοποιηθεί ο άθλος του μεγάλωματος των παιδιών.

Μιλάμε για τους αναγκαίους όρους για τη λύση του δημογραφικού προβλήματος, το οποίο όπως ειπώθηκε, είναι ένα πολυσύνθετο ζήτημα. Θα ήθελα να σας διαβάσω μία επιστολή που τεκμηριώνει ποιο είναι αυτό το πλαίσιο που διαμορφώνει αυτούς τους όρους. Αυτή η επιστολή θα σας πω στο τέλος από πού είναι.

Λέει «από την πρώτη τάξη στο σχολείο το μεσημέρι τρώγαμε πλήρες μεσημεριανό γεύμα, μετά διαβάζαμε τα μαθήματά μας για την επόμενη μέρα και συμμετείχαμε σε διάφορες δραστηριότητες, τέχνες, αθλητισμούς, φυσικό περιβάλλον, ανάλογα με τα

προσωπικά μας ενδιαφέροντα και πάντα με την παρουσία και συμβολή εκπαιδευτικού μέχρι να γυρίσουν οι γονείς μας από τη δουλειά. Όλα αυτά, σε καθαρό, ζεστό, υγιεινό και ασφαλές περιβάλλον σχολικών κτιρίων και εγκαταστάσεων, με τακτική συντήρηση και άμεσες επισκευές, αν αυτό ήταν αναγκαίο.

Τα φροντιστήρια υπήρχαν στο σχολείο μόνο για τους αδύναμους μαθητές και βεβαίως δωρεάν. Είχαμε εργαστήριο χημείας και φυσικής, εργαστήριο για διάφορες μικροκατασκευές, κήπο για μαθήματα κηπουρικής και μαγειρείο για μαθήματα μαγειρικής. Κάθε σχολείο είχε το δικό του γήπεδο και κλειστό γυμναστήριο με όλα τα όργανα γυμναστικής. Αυτές οι εγκαταστάσεις ανταποκρίνονταν σε πολύ αυστηρές απαιτήσεις και προδιαγραφές για την ασφάλεια της μαθητικής και εκπαιδευτικής κοινότητας και προσέφεραν τις καλύτερες συνθήκες για το εκπαιδευτικό έργο, τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Δύο φορές το μήνα πηγαίναμε να παρακολουθήσουμε θέατρο, συναυλίες σε κάποιο μέγαρο μουσικής ή σε κινηματογράφο, στο πλαίσιο της σχολικής μας εκπαίδευσης.

Όλα αυτά βέβαια δωρεάν. Παράλληλα, στις αρχές της σχολικής χρονιάς οι καθηγητές της μουσικής, του αθλητισμού και άλλων ειδικοτήτων έκαναν επιλογή ανάλογα με την ιδιαίτερη κλίση του κάθε παιδιού και επέλεγαν τα παιδιά με ιδιαίτερα ταλέντα και τα προωθούσαν με τη σύμφωνη γνώμη των γονιών τους και μετασχολική και δωρεάν εξειδίκευση. Στο σχολείο στο πλαίσιο της προληπτικής ιατρικής, δύο φορές τον χρόνο μας εξέταζαν οι γιατροί όλων των ειδικοτήτων και μας έκαναν εκεί τα απαραίτητα εμβόλια. Στα βουνά υπήρχαν δημόσια θεραπευτήρια για υπέρβαρα ή αδύνατα παιδιά, όπου πήγαιναν το καλοκαίρι και εκεί για δύο μήνες ακολουθούσαν μια ειδική διατροφική θεραπεία και σωματική άσκηση. Χρήση αυτών των θεραπευτηρίων για διάφορες παθήσεις και για ανάρρωση έκαναν και οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι. Υπήρχαν και οι λεγόμενες «λουτροπόλεις», με ιαματικά νερά, με ξενοδοχειακές μονάδες για τις διαφορές θεραπειές και φυσικοθεραπείες του λαού της περιοχής. Αυτήν τη φροντίδα απολάμβαναν τα παιδιά σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής και φοιτητικής διαδικασίας». Συνεχίζει, λοιπόν, αυτή η γυναίκα «Παντρεύτηκα όταν ήμουν 21 χρονών. Εγώ εργαζόμενη και ο άντρας μου δευτεροετής φοιτητής του Πολυτεχνείου. Μετά από έναν χρόνο κάναμε το παιδί μας. Πήρα έναν χρόνο άδεια τοκετού με πλήρεις αποδοχές. Αργότερα το έκαναν τρία χρόνια, με τα τελευταία δύο χρόνια με αποδοχές 70% του μισθού. Όταν τελείωσε η άδεια γύρισα στον ίδιο χώρο και την ίδια θέση εργασίας. Ο άντρας μου, παντρεμένος φοιτητής και με παιδί έπαιρνε επίδομα, αντίστοιχο του βασικού μισθού ενός εργαζόμενου. Μόλις γέννησα, δύο φορές την εβδομάδα ερχόταν μια νοσοκόμα στο σπίτι μας, να ζυγίσει το παιδί και να με βοηθήσει στο θηλασμό, στο μπάνιο και στη φροντίδα του. Γάλα, βρεφικές τροφές και πάνες ήταν δωρεάν. Και οι τρεις μας είχαμε δικαίωμα να τρώμε στις φοιτητικές εστίες δωρεάν το μεσημέρι και το βράδυ. Το παιδί μας, μόλις κάναμε την αίτηση πήγε σε παιδικό σταθμό. Στον παιδικό σταθμό παρείχαν ακόμα και τα ρούχα του παιδιού, τρία γεύματα την ημέρα και φροντίδα από εξειδικευμένο προσωπικό, με τακτικές επισκέψεις παιδιάρου. Σε περίπτωση ασθένειας του παιδιού, η μητέρα έπαιρνε άδεια από την εργασία της οκτώ ημέρες, με πλήρεις αποδοχές και τις υπόλοιπες ημέρες το 80% των αποδοχών. Η προληπτική ιατρική ήταν πολύ αναπτυγμένη για όλες τις ειδικότητες, με επιστολή στο σπίτι, με προγραμματισμένο ραντεβού και με επίπληξη αν δεν ανταποκρινόσουν στο κάλεσμα, ειδικά στην περίπτωση των παιδιών». Λέει αρκετά πράγματα ακόμα, δεν θα τα διαβάσω για συντομία του χρόνου. Λέει: «Δεν είχα νιώσει ποτέ το άγχος και την ανασφάλεια διότι δεν ήξερα, μάλλον δεν ξέραμε, τι θα πει ανεργία ή απλήρωτη εργασία, τι θα πει εκμετάλλευση, τι θα πει να κρυώνεις, να μην έχεις σωστή ή καθόλου ιατρική περίθαλψη και σωστή παιδεία. Εγώ που τα είχα, τα θεωρούσα τότε όλα αυτονόητα. Σήμερα βλέπω ότι δεν ήταν. Θα έπρεπε να τα υπερασπιστούμε και να μην επιτρέψουμε την αντεπανάσταση να νικήσει και να ισοπεδώσει όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και όλες τις κατακτήσεις του σοσιαλισμού».

Όλα αυτά, κύριοι, άρχισαν πριν πενήντα χρόνια, στις σοσιαλιστικές χώρες. Ο καπιταλισμός τετρακόσια χρόνια κυριαρχίας τα

θεωρεί παρενέργειες, εμπόδιο στην ανάπτυξη του. Το ΚΚΕ σημειώνει ότι εμπόδιο για να ζει η εργατική τάξη, η λαϊκή οικογένεια ικανοποιώντας τις σύγχρονες ανάγκες της, είναι αυτό το σύστημα, που σιδερένιος νόμος του είναι το κέρδος, που είναι αδιόστακτο απέναντι στην εργατική τάξη και τη ζωή της. Το εργατικό κίνημα έτσι κι αλλιώς θα βάλει στην προτεραιότητα των διεκδικήσεων την προστασία της μητρότητας, τη στήριξη των νέων ζευγαριών, απαιτώντας και οργανώνοντας τον αγώνα για την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, με αυξήσεις στους μισθούς, με σταθερή δουλειά. Παρ' όλα αυτά τα μέτρα που παίρνετε, παλεύει για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων, να αγωνιστεί ενάντια στη νέα αντιστασιατική επίθεση και χαιρετίζουμε τις πρωτοβουλίες των συνταξιούχων και των σωματείων που συνεχίζουν σήμερα στο Υπουργείο Εργασίας, απόντος βέβαια του Υπουργού, ο οποίος δικαιολογείται λόγω του νομοσχεδίου αν και θα μπορούσε να ήταν εκεί να δεχτεί αντιπροσωπεία.

Σε αυτήν την επίθεση γίνονται νέες ανατροπές στις ασφαλιστικές παροχές των ασφαλισμένων. Ανατροπές που δημιουργούν τη συνθήκη επιδείνωσης και του δημογραφικού προβλήματος. Το ΚΚΕ θα δώσει όλες του τις δυνάμεις για να γιγαντωθεί το ταξικό εργατικό κίνημα, να διεκδικήσει τις ανάγκες της εργατικής τάξης, να περιορίσει όλες αυτές τις δυνάμεις που εμποδίζουν την ικανοποίησή τους να συμπορευτούν με το ΚΚΕ, στηρίζοντας την πρόταση του για την εργατική λαϊκή εξουσία, που θα κάνει λαϊκή περιουσία τα εργοστάσια, τα καράβια, όλα τα μέσα παραγωγής και οριστικά, μόνιμα θα ικανοποιεί τις σύγχρονες ανάγκες του λαού μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κυριάκος Πιερρακάκης, Υπουργός Επικρατείας αρμόδιος Ψηφιακής Διακυβέρνησης για δέκα λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Επικρατείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλή των Ελλήνων καλείται σήμερα να επικυρώσει μια από τις βασικότερες κυβερνητικές εξαγγελίες, το επίδομα γέννησης, ως ένα κομμάτι μιας ευρύτερης στρατηγικής για την καταπολέμηση του δημογραφικού προβλήματος. Η αλήθεια είναι ότι το δημογραφικό πρόβλημα είναι όντως πάρα πολύ μεγάλο. Αρκεί να δει κάποιος σχετικές μελέτες και αρκεί να ξεκινήσει από το εμπειρικό δεδομένο ότι για πρώτη φορά μεταπολεμικά, ο πληθυσμός μειώθηκε, έπεσε από τα έντεκα εκατομμύρια εκατό χιλιάδες στην απογραφή του 2011, στα δέκα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες σήμερα. Υπάρχουν πολλές μελέτες -άκουσα τον κ. Λοβέρδο που ανέφερε κάποια στοιχεία- οι οποίες λένε ότι το 2050 υπάρχει μια προοπτική να έχουμε πέσει ακόμη και κάτω από τα εννέα εκατομμύρια. Το δημογραφικό είναι, αν θέλετε, το νόμμο ένα εθνικό θέμα και πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να μπορέσουμε αυτή την πορεία να τη διαχειριστούμε, να πάμε στα πιο καλά από τα σενάρια τα οποία υπάρχουν. Πολιτικές όπως αυτές που προβλέπονται στο παρόν σχέδιο νόμου είναι απολύτως προς τη σωστή κατεύθυνση και δρουν ευεργετικά.

Θα ήθελα να αναφερθώ λίγο διεξοδικότερα στο άρθρο 13 του παρόντος νομοσχεδίου, σε σχέση με την αυτοματοποίηση της δήλωσης γέννησης παιδιού στα μαιευτήρια, που είναι κομμάτι μιας ευρύτερης στρατηγικής, αυτής του να χτίσουμε ένα ψηφιακό κράτος που θα είναι απλό, γρήγορο και αποτελεσματικό και θεσπίζουμε έτσι αυτήν τη νέα διαδικασία. Για την υφιστάμενη διαδικασία δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε πολλά. Όσοι είμαστε γονείς, την έχουμε βιώσει. Μέχρι σήμερα ένα παιδί όταν γεννιέται, χρειάζεται να συγκεντρώσει μια σειρά από δικαιολογητικά, χρειάζεται να πας αρχικά στα ΚΕΠ, έπειτα στο ίδιο το μαιευτήριο για να κάνεις τη σύνταξη μιας βεβαίωσης γέννησης, χρειάζεται να πάει κανείς στο ληξιαρχείο για να συνταχθεί η ληξιαρχική πράξη γέννησης σε προθεσμία δέκα ημερών και έπειτα, χρειάζεται να γίνει η δήλωση της γέννησης σε υπόλοιπους φορείς, για παράδειγμα στο δημοτολόγιο -αυτό πλέον γίνεται αυτόματα, δεν γινόταν πριν-, ΑΜΚΑ, στον ασφαλιστικό φορέα του πατέρα ή της μητέρας και βέβαια και στους φορείς χορήγησης επιδομάτων. Από όλα τα παραπάνω στάδια το μόνο που έχει απαλειφθεί, όπως ανέφερα, ήταν η δήλωση στο κτηματολόγιο. Όλα τα υπόλοιπα είναι μια σειρά από γραφειοκρατικά βήματα, τα οποία μέχρι σήμερα χρειάζεται κανείς να υλοποιήσει σε μια τέ-

τοιου τύπου διαδικασία. Πολλαπλές ουρές πολλαπλών βημάτων, πολύ συχνά ούτε καν οι υπηρεσίες να είναι στον ίδιο δήμο.

Τι νομοθετούμε σήμερα; Η διαδικασία της δήλωσης γέννησης αρχίζει και τελειώνει στο μαιευτήριο. Πιο συγκεκριμένα από τα μέσα του μήνα, από τα τέλη του Φεβρουαρίου, οι γονείς θα προσέρχονται στην υπηρεσία που υπάρχει εντός των μαιευτηρίων και μετά την ταυτοποίησή τους όλα τα δικαιολογητικά θα αντλούνται αυτόματα από το μητρώο πολιτών ή θα αναζητούνται αυτεπαγγέλτως ηλεκτρονικά. Θα εκδίδεται έτσι δήλωση της γέννησης, η οποία θα αποστέλλεται ηλεκτρονικά απευθείας στο αρμόδιο ληξιαρχείο ως εκκρεμότητα και το ληξιαρχείο θα εκδίδει με τη σειρά του, με βάση τα στοιχεία αυτά, τη ληξιαρχική πράξη γέννησης, την οποία θα αποστέλλει πάλι ηλεκτρονικά σε μια σειρά από φορείς, όπως στο μητρώο του ΑΜΚΑ, στο μητρώο του ΑΦΜ, στο δημοτολόγιο και έτσι θα διεκπεριώνεται ουσιαστικά σε πραγματικό χρόνο η απόδοση ΑΜΚΑ, η εγγραφή στην οικογενειακή μερίδα και θα ενημερώνονται και τρίτα μητρώα, όπως ο ΕΦΚΑ για το ταμείο. Όλη αυτή η διαδικασία θα διεκπεριώνεται χωρίς να απαιτούνται ενέργειες από την πλευρά των γονέων, οι οποίοι στο τέλος της θα ενημερώνονται αυτόματα είτε με sms, είτε με email, αναφορικά με την εξέλιξη της, με την απόδοση ΑΜΚΑ, με την εγγραφή στο ασφαλιστικό ταμείο. Φυσικά αν προκύπτουν εκκρεμότητες, επίσης θα ενημερώνονται και γι' αυτές.

Υπάρχει και ένα επιπλέον στάδιο, το οποίο θα διεκπεριώνεται επίσης ηλεκτρονικά. Είναι και αυτό που συσχετίζει περισσότερο τη νομοθέτηση της νέας διαδικασίας με το προς ψήφιση σχέδιο νόμου, η αυτόματη ηλεκτρονική απόδοση του επιδόματος γέννησης. Και αυτή θα γίνεται ως εξής: ο ΟΠΕΚΑ θα αντλεί τα οικονομικά στοιχεία από την ΑΑΔΕ των γονιών, προκειμένου να πιστοποιείται ότι πληρούνται τα κριτήρια που έχουμε θέσει συνολικά, αναφορικά με το αν μπορεί ένα ζευγάρι να πάρει ένα συγκεκριμένο επίδομα ή ένας γονιός.

Έτσι δημιουργούμε μία επιπλέον υπηρεσία χωρίς να προσθέτουμε άλλη μία ουρά για τους πολίτες. Επίσης, εδώ η ενημέρωση θα γίνεται μέσα από sms ή e-mail. Αυτό θα γίνει σταδιακά για τις περισσότερες αλληλεπιδράσεις των πολιτών με το κράτος μέσω της χρήσης των ψηφιακών τεχνολογιών θα απλοποιήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερες διαδικασίες. Είναι τα λεγόμενα «γεγονότα ζωής» και είναι ίσως και συμβολικό το ότι ξεκινάμε σήμερα από τη γέννηση.

Επιτρέψτε μου να κλείσω με την εξής σκέψη: Ένα από τα βασικά προεκλογικά αιτήματα κωδικοποιήθηκε στην εξής φράση: «Φτιάδετε κράτος». Κράτος φυσικά έχουμε. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι να το φέρουμε στο 2020. Κι αυτό κάνουμε.

Ενέργειες όπως αυτή αποτελούν ένα σημαντικό βήμα προς τα μπρος, είτε μιλάμε για την ψηφιοποίηση της δήλωσης της γέννησης, είτε μιλάμε για το να απλοποιεί κανείς την ανανέωση ενός διπλώματος οδήγησης, είτε μιλάμε για μία υπεύθυνη δήλωση, για μία εξουσιοδότηση, για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση που θα πρέπει να γίνει άυλη.

Όλα αυτά είναι βήματα προς τα μπρος. Ίσως σε συμβολικό επίπεδο, όπως είπα και πριν, να μην υπήρχε καλύτερος τρόπος να ξεκινήσει κανείς από τη διαδικασία αυτή, τη διαδικασία της γέννησης ενός παιδιού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Είδате; Ο κύριος Υπουργός σε πέντε λεπτά τα είπε όλα.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Πέλλα.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η συζήτηση για το σχέδιο νόμου: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων αποτελεί μία ακόμα χειροπιαστή απόδειξη της συντονισμένης εφαρμογής του προεκλογικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας. Μια από τις σημαντικότερες εξαγγελίες σήμερα υλοποιείται με την ψήφιση του συγκεκριμένου σχεδίου.

Σήμερα νομοθετούμε για πρώτη φορά τη χορήγηση επιδόματος γέννησης ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται

από 1-1-2020, ενώ ρυθμίζονται ζητήματα που αναμορφώνουν και επικαιροποιούν τέσσερα ακόμα επιδόματα, αυτό της στέγασης, του παιδιού, των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο βασικός λόγος που επέλεξα να τοποθετηθώ δεν είναι η επιχειρηματολογία υπέρ της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης, όχι γιατί είναι μικρής σημασίας, κάθε άλλο. Η πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, του Υπουργού και της Υφυπουργού στα πλαίσια του προγραμματικού μας λόγου και των δεσμεύσεων του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη είναι σημαντική.

Πιστεύω ότι δεν υπάρχει κάποιος που μπορεί να αρνηθεί να υπερψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο ή να φέρει αντιρρήσεις σε τέτοιο νομοσχέδιο. Ή, ακόμα και αν έχει αντιρρήσεις, θα πρέπει να μας εξηγήσει με εξαιρετικά πειστικό τρόπο τις ενστάσεις του, προκειμένου να μη θεωρηθεί ότι η άρνησή του εντάσσεται στο πλαίσιο μιας στείρας αντιπολίτευσης.

Σήμερα θα ήθελα να τοποθετηθώ σε αυτά που ακούσαμε από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και από τον εισηγητή στη διάρκεια επεξεργασίας του σχεδίου νόμου στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αλλά τα ακούσαμε κι εδώ. Τι μας είπαν; Ότι με βάση την έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής, οι παράγοντες που επηρεάζουν τη δημογραφική πολιτική είναι τέσσερις: Η ανάκαμψη της οικονομίας, η μείωση της ανεργίας και οι καλές δουλειές, η αύξηση των αμοιβών για τους νέους και η ανάπτυξη της πρόνοιας. Μέχρι εδώ δεν διαφωνούμε, άλλωστε το προσυπογράψαμε το 2018.

Πρέπει να δούμε όμως τι έγινε τα τελευταία δέκα χρόνια για να μπορέσουμε να βγάλουμε με ασφάλεια για το ποιος και τι έκανε για το δημογραφικό. Ας αρχίσουμε λοιπόν. Το 2012 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέλαβε ύφεση 8,9% και παρέδωσε στον ΣΥΡΙΖΑ ανάπτυξη 1%. Ο ΣΥΡΙΖΑ παρέλαβε 1% ανάπτυξη και την παρέδωσε στο 1,5%. Πράγματι, όπως υποστήριζε και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, κατά την περίοδο της κρίσης χάθηκε το 25% του ΑΕΠ. Όμως, στα δύο μισαί χρονια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας υπήρχε μεταβολή 10% προς τα πάνω του ΑΕΠ. Στα τεσσάρμισι χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ, δυστυχώς μόνο 1% περίπου. Τεσσάρμισι χρόνια χαμένα.

Συνεχίζω: Κατώτατος και υποκατώτατος μισθός. Πράγματι αυξήσατε τον κατώτατο μισθό. Η αύξηση, όμως, του οποίου έπρεπε να γίνει το 2017, όπως προέβλεπε ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας που είχε ψηφιστεί. Και φυσικά δημιουργήθηκαν προβλήματα με την αύξηση γιατί το συνδέσατε με τις εργοδοτικές εισφορές.

Για την κατάργηση του υποκατώτατου μισθού καθυστερήσατε, επίσης. Την οποία να σας θυμίσω ότι πρώτος ο Κυριάκος Μητσοτάκης είχε δεσμευτεί ως αντιπολίτευση το 2018. Άλλα δύο μισαί χρόνια χαμένα για τους εργαζόμενους.

Όσον αφορά τη μείωση της ανεργίας, ακούσαμε από τη συνάδελφο, τι τους πρώτους έξι μήνες, που είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, έχει αυξηθεί η ανεργία. Για να δούμε ακριβώς τι έχει συμβεί: Τον Ιούλιο του 2018 επί ΣΥΡΙΖΑ είχαμε ανεργία 19,1%. Τον Ιούλιο του 2019, που πρωτο ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία, είχαμε ανεργία 16,9%. Τον Σεπτέμβριο του 2018, επί ΣΥΡΙΖΑ, είχαμε 18,8% ανεργία και τον Σεπτέμβριο του 2019 είχαμε 16,8%. Τον Οκτώβριο του 2018 επί ΣΥΡΙΖΑ είχαμε ανεργία 18,6% και τον Οκτώβριο του 2019, τώρα, είχαμε 16,6%.

Επομένως, η ανεργία μειώνεται και τώρα.

Μιλήσατε για καλές δουλειές και αύξηση αμοιβών για τους νέους. Καλές όμως δουλειές, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, και πραγματικές αυξήσεις μισθών, επιτυγχάνονται με οικονομία υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που εσείς δεν είχατε και με προσέλκυση επενδύσεων, που δεν τα καταφέρατε. Αυτά δημιουργούν την προσέλκυση νέων επιχειρήσεων, αφού όμως προηγηθεί μείωση των φόρων και μείωση των εργοδοτικών εισφορών.

Δεν είδαμε τίποτα από αυτά στα τεσσάρμισι χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση. Ίσα-ίσα είδαμε το αντίθετο: 12,5 δισεκατομμύρια νέοι φόροι και φυσικά ένα ασφαλιστικό στο οποίο συνδέονται το εισόδημα με τις εισφορές.

Τέλος, αναφερθήκατε στην ανάπτυξη της πρόνοιας. Άραγε, δεν είναι κοινωνική πολιτική η έμπρακτη στήριξη της οικογένειας;

νειας; Δεν είναι η πολιτική πρόνοιας να μη μείνει κανένα παιδί εκτός παιδικού σταθμού; Δεν είναι κοινωνική πολιτική η αύξηση του αφορολόγητου 1.000 ευρώ ανά παιδί, αλλά και η μεταάπωση στον χαμηλού συντελεστή ΦΠΑ του 13% των ειδών βρεφικής ηλικίας;

Σας το έχουμε πει πολλές φορές, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, για να είστε χρήσιμοι στη χώρα θα πρέπει πρώτα να προσαρμολογείτε στην πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη από πολύ νωρίς η Νέα Δημοκρατία και ο σημερινός Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης από τις ημέρες που βρίσκονταν στη θέση της αντιπολίτευσης έθεσαν τη βελτίωση της ζωής των Ελλήνων πολιτών ως κορυφαίο ζήτημα της εθνικής μας ατζέντας.

Μάλιστα, δεν δίστασαν να αναγνωρίσουν ότι η μείωση του βιοτικού επιπέδου, που ήρθε ως αποτέλεσμα της μεγάλης οικονομικής κρίσης των περασμένων ετών, διόγκωσε το πρόβλημα το οποίο είχε να κάνει με την εμφάνισή των πάνω από δύο δεκαετιών.

Με θάρρος και υπευθυνότητα η παράταξή μας ανέδειξε το μεγάλο αυτό ζήτημα, που όλοι σήμερα συζητάμε και όλοι το αναγνωρίζουμε, αλλά κάνεις μέχρι τώρα δεν πήρε συγκεκριμένα μέτρα για την αναχαίτισή του και την αντιστροφή του. Είναι ένα θέμα που για πολλά χρόνια εμφανίζεται στον δημόσιο διάλογο, χωρίς όμως να οδηγούμαστε στη λήψη των απαιτούμενων ενεργειών.

Για μας στη Νέα Δημοκρατία το ζήτημα της υπογεννητικότητας αποτελεί ένα από τα πιο κρίσιμα προβλήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε με τρόπο αποτελεσματικό. Αποτελεί, χωρίς καμμία αμφιβολία, ζήτημα εθνικής επιβίωσης.

Η ανάδειξή του, λοιπόν, από τη Νέα Δημοκρατία συνοδεύεται με λήψη συγκεκριμένων μέτρων από τη συγκεκριμένη Κυβέρνηση, γιατί κάθε άλλη στάση θα ήταν υποκριτική. Γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσουμε όλοι μαζί αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τη Νέα Δημοκρατία και με τον Λαρισαίο, κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο με το οποίο καθιερώνεται το επίδομα γέννησης, επιτρέψτε μου να πω, ότι μου προκαλεί μια προσωπική ικανοποίηση.

Κατά τη διάρκεια της προηγούμενης Βουλής, ως διακομματική επιτροπή για το δημογραφικό, εργαστήκαμε επί ενάμιση έτος επισταμένως και εντατικά. Αναδείξαμε όλες τις πλευρές αυτού του μείζονος εθνικού προβλήματος καταλήγοντας σε συγκεκριμένες προτάσεις που δεν τις βάλαμε σε ένα συρτάρι για να έχουν την τύχη εκείνων της δεκαετίας του 1990.

Αντιθέτως, τις επικριωνήσαμε σε όλους τους θεσμούς, από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας έως τον Αρχιεπίσκοπο. Θελήσαμε με αυτόν τον τρόπο να χτυπήσουμε δυνατά το καμπανάκι του κινδύνου που διατρέχει η χώρα από τη δημογραφική απίσχναση. Άλλωστε σήμερα δεν βρίσκουν πλέον έδαφος οι ιδεοληπτικοί αφορισμοί που βάφτιζαν κινδυνολογία και συντηρητικές εμμονές τις προβλέψεις για τη μετατροπή της πατρίδας μας σε χώρα γερόντων.

Τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δεν αφήνουν περιθώρια για αυταπάτες. Το 2018 οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις κατά τριάντα τέσσερις χιλιάδες, ενώ η ψαλίδα από το 2011, που οι θάνατοι «πήραν κεφάλι», ανοίγει κάθε χρόνο με δραματικό ρυθμό. Επιπλέον, για μία δεκαετία η χώρα έζησε μία τρομερή αιμορραγία σε νέους που μετανάστευσαν λόγω της μεγάλης κρίσης, ενώ όσοι έμειναν είτε λόγω οικονομικής στενότητας είτε λόγω προτύπων που επικράτησαν για δεκαετίες, αποφεύγουν να κάνουν οικογένεια και κυρίως να τεκνοποιήσουν.

Ο μέσος δείκτης γονιμότητας είναι 1,26, ενώ για να διατηρηθεί σταθερός ο πληθυσμός χρειάζεται 2,1 τουλάχιστον. Δυστυχώς, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι, μακριά από ψευδαισθήσεις και εφησυχασμούς, ότι η Ελλάδα πεθαίνει γιατί δεν έχει νέους. Το 2050 οι υπολογισμοί κάνουν λόγο για δύο εκατομμύρια μικρό-

τερο πληθυσμό και για έναν στους τρεις άνω των 65 ετών, από έναν στους πέντε που είναι σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα αντιμετωπίζει ταυτόχρονα πολλά και σοβαρά προβλήματα στην οικονομία, στην κοινωνική συνοχή στο μεταναστευτικό, στις σχέσεις μας με τους επιθετικούς γείτονές μας. Επιτρέψτε μου όμως να επισημάνω ότι το σημαντικότερο όλων, αυτό που εν τέλει θα κρίνει την πορεία και το μέλλον του Ελληνισμού, είναι το δημογραφικό πρόβλημα. Από το κατά πόσο θα μπορέσει η γενιά μας να το επιλύσει ή όχι, θα κριθούν και άλλα σημαντικά ζητήματα, όπως το ασφαλιστικό. Θα έλεγα, έστω και αν ακούγεται υπερβολικό, ότι θα έπρεπε ο στόχος αυτός να αποτελέσει τη νέα μεγάλη ιδέα του έθνους.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, πιστή στις προεκλογικές της δεσμεύσεις, υλοποιεί τα πρώτα μέτρα του προγράμματός της για την αντιστροφή της αρνητικής ροπής στο δημογραφικό, όπως είναι η μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά είδη στο 13% από το 24%, η κατάργηση του φόρου πολυτελούς διαβίωσης στα αυτοκίνητα των πολυτέκνων άνω των 2.000 κυβικών, η ενίσχυση του αφορολόγητου κατά 1.000 ευρώ για κάθε παιδί και τέλος το επίδομα γέννησης ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παιδί.

Κάποιοι υποτιμούν ανάλογες επιδοματικές πολιτικές. Θεωρούν ότι αυτές δεν αλλάζουν τις γενικότερες τάσεις. Νομίζω ότι έχουν δίκιο μόνο εν μέρει. Θυμίζω ότι ανάλογο επίδομα για το τρίτο παιδί, που είχε θεσπίσει η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, είχε εξαιρετικά αποτελέσματα. Το κίνητρο για οικογένειες που βρίσκονταν σε δилήμμα αν θα έκαναν τρίτο παιδί λειτούργησε θετικά.

Θα συμφωνήσω όμως ότι δεν πρέπει να μένουμε σε αυτά. Για την τάξη μεγέθους που βρίσκεται το δημογραφικό χρειάζεται μία κολοσσιαία συντονισμένη πολυπαραγοντική προσπάθεια.

Όπως είχαμε διαπιστώσει και στο πόρισμα της διακομματικής επιτροπής και είχαμε προτείνει ως Νέα Δημοκρατία, πρέπει να μπούμε στα βαθιά, με φορολογικές απαλλαγές και κίνητρα, με στήριξη των γονέων και κυρίως των γυναικών, με περαιτέρω μείωση του κόστους απόκτησης παιδιών.

Και εδώ θα ήθελα να επισημάνω ότι οφείλουμε να στηρίξουμε με πιο ουσιαστικό τρόπο τους τρίτεκνους και τους πολύτεκνους, με επαναφορά των επιδομάτων των πολυτέκνων στα προ των μνημονιακών περικοπών επίπεδα και άλλα μέτρα ανακουφιστικά για αυτούς τους σύγχρονους ήρωες της καθημερινότητας, που πάνε κυριολεκτικά κόντρα στο ρεύμα.

Τελειώνοντας, θέλω να υπενθυμίσω ότι κάθε προσπάθεια για την αύξηση των γεννήσεων συμβαδίζει με την προσπάθεια αναστολής του brain drain. Η παραμονή των νέων στην πατρίδα μας και η επιστροφή των περισσότερων που έχουν φύγει είναι εκ των ων ουκ άνευ για την επιτυχία του εγχειρήματος.

Πριν κατέβω, κύριε Πρόεδρε, από το Βήμα, θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι άδικη η κριτική για τη σύνδεση της κανονικής φοίτησης στο σχολείο με το επίδομα παιδιών και στέγασης, όπως και για τη χορήγηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Δεν προσφέρουν υπηρεσίες όσοι χαϊδεύουν αυτιά ακώνοντας τέτοιου είδους κριτική.

Στόχος μας θα πρέπει να είναι η ενσωμάτωση των παιδιών των Ρομά ή των αλλοδαπών και αυτή πρωτίστως γίνεται μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος. Το μέτρο αυτό είναι μία έμμεση πίεση στους γονείς που αδιαφορούν για την εκπαίδευση των παιδιών τους και απλά τα γράφουν στο σχολείο, μόνο και μόνο για να παίρνουν τα επιδόματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πραγματικά να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας για την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία που ελπίζω να τύχει υπερκομματικής στήριξης και είμαι βέβαιος ότι θα ακολουθήσουν κι άλλες προς την ίδια κατεύθυνση από την Κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπογδάνος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέ-

διο του οποίου η βασική πρόβλεψη αποτελεί την υλοποίηση μιας από τις λίγες και μετρημένες προεκλογικές δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας, του εφάπαξ επιδόματος τέκνου ύψους 2.000 ευρώ.

Πρόκειται για μία ρύθμιση με πρακτικό αντίκρισμα, καθώς βοηθά τις ελληνικές οικογένειες να καλύψουν κάποιες από τις πρώτες ανάγκες ενός βρέφους. Κυρίως όμως πρόκειται για μία ρύθμιση με μεγάλη συμβολική βαρύτητα, καθώς σηματοδοτεί το γεγονός ότι αυτή εδώ η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη αναγνωρίζει ορθά το δημογραφικό ως το μεγαλύτερο, οξύτερο και πλέον επικίνδυνο πρόβλημα για την επιβίωση της χώρας, της κοινωνίας και του έθνους μας.

Από το δημογραφικό, που ήταν ήδη εξαιρετικά προβληματικό και επιδεινώθηκε έντονα την τελευταία δεκαετία, τη δεκαετία της οικονομικής κρίσης, εξαρτώνται σχεδόν τα πάντα, οι δημοσιονομικές και αναπτυξιακές προοπτικές, η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού, η διεθνής θέση της χώρας και η δυνατότητα αποτελεσματικής υπεράσπισης των εθνικών μας δικαίων και συμφερόντων.

Ας είμαστε λοιπόν ειλικρινείς και ταυτόχρονα ας απαντήσουμε και σε ορισμένους πικρόχολους και κακόβουλους, όπως αρμόζει. Προφανώς και ένα επίδομα 2.000 ευρώ δεν πρόκειται να επιλύσει το δημογραφικό πρόβλημα, όμως είναι ένα επιμέρους μέτρο που σαφέστατα έχει τη θέση του μέσα σε μία ευρύτερη σοβαρή στρατηγική.

Για να απαντήσουμε στο πρόβλημα λοιπόν πρέπει να ενθαρρύνουμε τα νέα ζευγάρια, που το επιθυμούν, να δημιουργούν οικογένειες νωρίτερα και αυτό μεταξύ άλλων πολλών σημαίνει:

Πρώτον, μία εύρωστη οικονομία όπου οι νέοι άνθρωποι θα βρίσκουν χωρίς δουλειές που τους επιτρέπουν να αυτονομούνται, ανοίγοντας τα φτερά τους από το πατρικό σπίτι. Ναι, η δεμένη ελληνική οικογένεια, η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών όντως κράτησε την κοινωνία μας ζωντανή μέσα στην κρίση. Άλλο όμως η αγάπη, η οικογενειακή θαλπωρή, η αλληλοϋποστήριξη ανάμεσα σε γονείς, παιδιά, παππούδες, γιαγιάδες και άλλο η εκ των πραγμάτων οικονομική εξάρτηση.

Δεύτερον, σημαίνει την ουσιαστική ενίσχυση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, ώστε τα παιδιά με αυτή την κλίση να μη χάνουν χρόνια και ευκαιρίες σταδιοδρομίας κυνηγώντας πτυχία που, ας μην κρυβόμαστε, δεν τους λένε τίποτα και δεν έχουν και επαγγελματικό αντίκρυσμα.

Τρίτον, την εξασφάλιση των θεμελιωδών υλικών ηθικών προϋποθέσεων για μία καλύτερη ισορροπία ανάμεσα στην επαγγελματική και την οικογενειακή ζωή, δηλαδή επαρκείς σε αριθμό ποιοτικοί προσβάσιμοι βρεφονηπιακοί σταθμοί, ασφάλεια και ποιότητα ζωής στις πόλεις και τα χωριά της πατρίδας μας, ποιοτικό δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο.

Τέταρτον, την αποτελεσματικότερη στήριξη της πολύτεκνης και της τρίτεκνης οικογένειας. Εδώ έχουν να γίνουν και πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά.

Πέμπτον, τη συνολική ολική επαναφορά της αισιοδοξίας και της προοπτικής για το μέλλον της κοινωνίας και της χώρας.

Σε αυτούς λοιπόν τους άξονες κινούμαστε, αυτούς τους άξονες υπογραφεύμε με συνέπεια, αυτή είναι η στρατηγική μας για το δημογραφικό, της οποίας το επίδομα γέννας είναι μόνο ένα μέρος.

Κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ στις σωστές προβλέψεις, ώστε η αρωγή αυτή να αφορά μόνο όσους ηθικά τη δικαιούνται και να μην λειτουργήσει ως κίνητρο προσοδοθηρίας και αλλοίωσης της πληθυσμιακής συνθέσεως της πατρίδας μας.

Η σοφή πρόβλεψη της δωδεκαετούς μόνιμης και νόμιμης διαμονής στερεί τη δυνατότητα εκμετάλλευσης αυτής της σωστής πολιτικής από παρανόμως εισελθόντες και εδώ διαμένοντες μετανάστες.

Επίσης, η σύνδεση του επιδόματος τέκνου με την πραγματική φοίτηση στο σχολείο και όχι απλώς την εγγραφή του παιδιού σε αυτό θέτει τους γονείς ενώπιον των ευθυνών τους και κλείνει πολλά γνωστά σε όλους μας «παραθυράκια» εκμετάλλευσης των ιδιών των παιδιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στην ιδεοληπτική δήθεν λογική του πρόσφατου παρελθόντος, απέναντι σ' έναν κακοχωνεμένο διεθνισμό, που δεν δίσταζε συχνά να ιεραρχεί δι-

καιώματα και συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών χαμηλότερα από των ξένων προς την Ελλάδα πληθυσμών και παρανόμως εισελθόντων και ευρισκομένων στη χώρα, εμείς απαντάμε με εθνική ευθύνη, με στρατηγικό σχεδιασμό, με σοβαρότητα και με αποτελεσματικότητα.

Ο διακηρυγμένος στόχος μας είναι να ξανακάνουμε την Ελλάδα μία χώρα όπου τα νέα ζευγάρια θα έχουν τη δυνατότητα να κάνουν νωρίς το βήμα της δημιουργίας οικογένειας, όπου θα μπορούν να οραματίζονται το μέλλον το δικό τους και των παιδιών τους με τεκμηριωμένη αισιοδοξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι εν τέλει το μέτρο από το οποίο θα κριθεί η σημερινή Κυβέρνηση. Και αυτό είναι το μέτρο από το οποίο θα κριθεί η επιβίωση του έθνους μας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κύριος συνάδελφος αναφέρθηκε μόνο στο θέμα, γι' αυτό δεν ξέφυγε από τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ και την όμορφη Αρκαδία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική κοινωνικής πρόνοιας και η πολιτική κοινωνικής προστασίας, που αποτελούν έναν από τους πυλώνες του κοινωνικού κράτους, δεν περιορίζεται και δεν πρέπει να περιορίζεται σε κάποια αποσπασματικά και μεμονωμένα μέτρα, αλλά συνιστά και πρέπει να συνιστά ένα ενιαίο και συνεκτικό σύνολο συνδυαστικών δράσεων, μέτρων και πολιτικών, που ανταποκρίνονται ουσιαστικά στους όρους πολιτικής - κοινωνικής πρόνοιας και πολιτικής - κοινωνικής προστασίας.

Θα κάνω τρεις γενικές παρατηρήσεις και μετά θα υπεισέλθω στις επιμέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα νεοφιλελεύθερο συντηρητικό κόμμα, που, όπως φαίνεται και από τις εξαγγελίες της, αλλά και τις ασκούμενες εν γένει πολιτικές της ως Κυβέρνηση, επαναφέρει τις πολιτικές των μνημονίων, που τελείωσαν τον Αύγουστο του 2018. Και αυτό, διότι δεν έκρυψε ποτέ την ταύτισή της με τις μνημονιακές πολιτικές, τις οποίες, μάλιστα, επιφανή στελέχη της υιοθετούν, λέγοντας ότι ακόμα και αν δεν υπήρχαν, έπρεπε να τις είχαμε εφεύρει.

Ταυτόχρονα, η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε και προσπαθεί να αποκρύψει το μνημονιακό πρόσωπό της και την κατεύθυνση που θέλει να προσδώσει στην ελληνική οικονομία και κοινωνία: Ενίσχυση των ολίγων και ισχυρών και αντίστοιχα περιθωριοποίηση της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Για πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια ο προϋπολογισμός για πολιτικές κοινωνικής πρόνοιας είναι μειωμένος κατά 400 εκατομμύρια ευρώ. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τον είχε παραλάβει στο ποσό των 790 εκατομμυρίων ευρώ και τον παρέδωσε το ποσό των 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Έτσι, με το παρόν νομοσχέδιο προτείνονται και εξαγγέλλονται σημειακά μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα, όμως, αποσπασματικά, προκειμένου να αποκρυφθεί ή να επικαλυφθεί η πραγματική πολιτική της κυβερνήσεως παράταξης.

Αυτά τα συγκεκριμένα θετικά μέτρα στηρίζουμε.

Συγκεκριμένα, η Κυβέρνηση εισάγει στο σχέδιο νόμου τη θεσμοθέτηση του επιδόματος γέννησης των 2.000 ευρώ, ένα μέτρο που, χωρίς αμφιβολία, ενισχύει την οικογένεια και βοηθά το ζευγάρι τη στιγμή που αποκτά παιδί και που εκ των πραγμάτων υποβάλλεται σε πολλές δαπάνες. Σε καμία περίπτωση, βέβαια, το επίδομα αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για να δημιουργήσει ένα νέο ζευγάρι οικογένεια.

Δύο παρατηρήσεις επ' αυτού.

Πρώτη παρατήρηση. Το επίδομα γέννησης θα χορηγείται σε δύο δόσεις χιλίων ευρώ η καθεμία. Όλοι οι φορείς και τα κόμματα της αντιπολίτευσης τόνισαν ότι το συγκεκριμένο επίδομα πρέπει να χορηγείται εφάπαξ. Εξάλλου, δεν έχει διευκρινιστεί πότε θα χορηγηθεί η δεύτερη δόση.

Ψηφίζουμε, συνεπώς, το άρθρο 2, προτείνοντας με τροπολογία την εφάπαξ καταβολή του στους δικαιούχους αμέσως μετά τη γέννηση του παιδιού.

Δεύτερη παρατήρηση. Το σχέδιο νόμου προβλέπει για τους αλλοδαπούς δωδεκαετή μόνιμη και νόμιμη παραμονή στη χώρα, προκειμένου να λάβουν το επίδομα γέννησης.

Η προϋπόθεση αυτή αποκλείει ένα μεγάλο μέρος οικογενειών που διαβιούν νόμιμα και μόνιμα στη χώρα, εργάζονται και φορολογούνται εδώ και έχουν μεγάλη ανάγκη συνδρομής κατά τη γέννηση ενός παιδιού.

Αυτή η ρύθμιση αντιβαίνει σε βασικές αρχές του Ενωσιακού Δικαίου, που υπαγορεύουν την απρόσκοπτη πρόσβαση στις κοινωνικές παροχές όλων όσων διαβιούν νόμιμα στην επικράτεια ενός κράτους - μέλους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, θεωρεί ότι η νόμιμη και μόνιμη διαμονή στην Ελλάδα των γονέων των παιδιών Ελλήνων πολιτών και πολιτών άλλων χωρών οι οποίοι εργάζονται και φορολογούνται στην Ελλάδα πρέπει να είναι ενιαία προϋπόθεση για τη χορήγηση του επιδόματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί συνάδελφοι μίλησαν σήμερα για το δημογραφικό πρόβλημα, θεωρώντας ότι αυτό είναι το αντικείμενο του νομοσχεδίου. Όμως, αυτό ούτε καν στην επιγραφή του νομοσχεδίου –και ορθώς– δεν αποτυπώνεται. Εν πάση περιπτώσει, ούτε συνολική λύση στο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας προωθεί.

Αυτό τονίστηκε από την πλειοψηφία όσων έλαβαν μέρος στη διαβούλευση, αλλά και από τους φορείς που συμμετείχαν στην διαδικασία ακρόασης.

Το δημογραφικό πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί με την ανάπτυξη της οικονομίας, τη μείωση της ανεργίας, τη δημιουργία σταθερών πλήρους απασχόλησης θέσεων εργασίας, την αύξηση των αμοιβών για τους νέους και την προώθηση της κοινωνικής πρόνοιας, σύμφωνα με την έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για το δημογραφικό, την οποία ψήφισε και η Νέα Δημοκρατία.

Σε αυτό το πλαίσιο, ουσιαστικό κίνητρο για την απόκτηση παιδιού αποτελεί η άδεια μητρότητας. Εδώ θέλω να τονίσω ότι καταθέσαμε ως ΣΥΡΙΖΑ τροπολογία για το θέμα αυτό, διότι υπάρχει μία «γκρίζα» ζώνη για τις εργαζόμενες με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στο δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τους ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού, που δεν δικαιούνται την εξάμηνη επιδότηση του ΟΑΕΔ, η οποία ισχύει για τις εργαζόμενες με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις του ιδιωτικού τομέα.

Δεν χρειάζεται να τονίσω, γιατί δεν έχω χρόνο, και να υπογραμμίσω τι οικονομία παραλάβαμε το 2015: Μία οικονομία η οποία είχε χάσει το 25% του ΑΕΠ. Και τι παραδώσαμε: Μία οικονομία με ανάπτυξη 1,9% με τάση αυξητική.

Εσείς υποσχεθήκατε ανάπτυξη 4% και μειώσατε στο 2,8% την πρόβλεψη μόλις εκλεγθήκατε.

Επίσης, πετύχαμε μείωση της ανεργίας, επαναφορά από πλεονάσμα μας της συλλογικής αυτονομίας, αύξηση του κατώτατου μισθού και κατάργηση του υποκατώτατου.

Στον αντίποδα εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τροποποιείτε τους όρους απονομής των επιδομάτων παιδιού και στέγασης με σκοπό τη μείωση των δικαιούχων αυτών των επιδομάτων, που πραγματικά αντιμετωπίζουν το δημογραφικό πρόβλημα καταπολεμώντας την υπογεννητικότητα στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ή Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Μία παρατήρηση μόνο ως προς το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης. Το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης εμφανίζεται με το νομοσχέδιο να μετονομάζεται σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Όμως, υφίσταται μία ουσιαστική διαφορά. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα περιορίζεται σε μία εισοδηματική παροχή για την εξασφάλιση ενός ελάχιστου εισοδήματος και δεν καλύπτει το ολοκληρωμένο πλέγμα υποχρεώσεων της πολιτείας, ενός κοινωνικού κράτους, που αποσκοπεί στην αξιοπρεπή διαβίωση των πολιτών.

Είχαμε ζητήσει κατά τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος να περιληφθεί το ΚΕΑ στο Σύνταγμα και η Νέα Δημοκρα-

τία το απέρριψε. Η μετονομασία του γίνεται ίσως και για να λησμονηθεί το πιλοτικό πρόγραμμα του 2014, που δεν είχε αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τελειώσω, λέγοντας ότι με το παρόν νομοσχέδιο προσπαθείτε -το είπα και στην αρχή- να αποκρύψετε τις πραγματικές προθέσεις σας. Παρά ταύτα, εμείς θα ψηφίσουμε τα θετικά μέτρα και ζητούμε και την υπερψήφιση των τροπολογιών που καταθέσαμε, οι οποίες διορθώνουν, βελτιώνουν και συμπληρώνουν αυτά τα μέτρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικά θεώρετα, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2ο Πειραματικό Γυμνάσιο Αθήνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Δούνια από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΝΟΝΗ) ΔΟΥΝΙΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα βασικά μου ζητούμενα ως Βουλευτής είναι να βοηθήσω την ελληνική οικογένεια που δοκιμάζεται ποικιλοτρόπως, ιδίως τα τελευταία χρόνια της κρίσης. Γνωρίζουμε όλοι μας οικογένειες με παιδιά που δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα -τα έξοδα ανατροφής των παιδιών, σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες υποχρεώσεις τους προς το κράτος, την εφορία, τα ασφαλιστικά ταμεία, τους φέρνουν σε απόγνωση- αλλά και πολλά νέα ζευγάρια που αν και θα ήθελαν να μεγαλώσουν την οικογένειά τους, διατάζουν να το κάνουν, επειδή τα οικονομικά τους δεν τους το επιτρέπουν.

Η αρνητική δημογραφική τάση που καταγράφεται ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, είναι ιδιαίτερα ανησυχητική. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής στην Ελλάδα παρατηρείται συνεχής πτώση του δείκτη γεννήσεων. Η πτώση αυτή, μάλιστα, φτάνει σε επίπεδα κάτω των ευρωπαϊκών μέσων όρου.

Το γεγονός αυτό, λοιπόν, συνδυαστικά με το ότι όλοι και περισσότεροι αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί σε μεγαλύτερη ηλικία, έχει ως αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών στις περισσότερες οικογένειες να μην υπερβαίνει τα δύο και, βέβαια, ο πληθυσμός της Ελλάδας να συρρικνώνεται.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που η Κυβέρνησή μας θεσπίζει για πρώτη φορά επίδομα γέννησης για να βοηθήσει την ελληνική οικογένεια, ακολουθώντας, βεβαίως, το παράδειγμα του Βελγίου, του Λουξεμβούργου, της Ελβετίας και του Ηνωμένου Βασιλείου.

Το επίδομα αυτό ύψους 2.000 ευρώ που θα χορηγείται οριζοντίως για κάθε παιδί που γεννιέται στη χώρα μας από 1-1-2020, αναμένεται να βοηθήσει πολλούς συμπολίτες μας και να αμβλύνει το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας.

Η χορήγηση του επιδόματος γέννησης γίνεται υπό κάποια εισοδηματικά κριτήρια. Τα εισοδηματικά αυτά κριτήρια διαμορφώνονται έτσι ώστε να αποκλείεται από τη χορήγηση του μολύς το 1% των εισοδημάτων, ενώ ειδική μέριμνα λαμβάνεται για τις μονογονεϊκές οικογένειες. Το επίδομα δίνεται ακόμα και υπό την προϋπόθεση της μόνιμης και νόμιμης διαμονής στη χώρα και εφόσον ο αιτών ή η αιτούσα είναι Έλληνας πολίτης, ομογενής ή αλλοδαπός, πολίτης κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολίτης κράτους που ανήκει στον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο ή πολίτης της Ελβετικής Συνομοσπονδίας ή, τέλος, πολίτης τρίτης χώρας που έχει διαμείνει ήδη δώδεκα χρόνια στη χώρα μας.

Το επίδομα θα καταβάλλεται σε δύο δόσεις ισόποσες, μετά την υποβολή σχετικής ηλεκτρονικής αίτησης ή ψηφιακής δήλωσης στο μαιευτήριο Δεν θα υπάρχει, δηλαδή, η συνήθης μέχρι σήμερα γραφειοκρατία στη χορήγηση επιδομάτων.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι το επίδομα αυτό δεν θα φορολογείται και δεν θα υπόκειται σε τέλη, εισφορές ή οποιουδήποτε άλλους είδους κρατήσεις. Επίσης, δεν θα κατάσχεται, δεν θα συμψηφίζεται σε καμμία οφειλή.

Είναι ένα επίδομα, λοιπόν, που προορίζεται να βοηθήσει την οικογένεια του νεογέννητου και οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι κανείς δεν θα στερηθεί αυτή τη βοήθεια για τους λάθος λόγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σίγουρα το επίδομα γέννησης δεν είναι πανάκεια για τα προβλήματα του δημογραφικού, αλλά είναι ένα πρώτο, σημαντικό βήμα για την καταπολέμηση της υπογεννητικότητας, ένα μέτρο που εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής ενίσχυσης της ελληνικής οικογένειας και διασφάλισης ενός πιο ευοίωνου μέλλοντος για τα παιδιά στη χώρα μας.

Στο πλαίσιο αυτό ανήκουν, μεταξύ άλλων, η διευκόλυνση της πρόσβασης των δήμων που δεν έχουν βρεφονηπιακούς σταθμούς στην απαραίτητη χρηματοδότηση και η σύνδεση της χορήγησης επιδομάτων με την επαρκή φοίτηση των παιδιών στο σχολείο.

Με τη θέσπιση του επιδόματος γέννησης η Κυβέρνηση αποδεικνύει ότι αφουγκράζεται τα προβλήματα και τις ανάγκες των πολιτών και βοήθα την καθημερινότητά τους έμπρακτα, λαμβάνοντας απτά και αυτονόητα μέτρα ενίσχυσής τους, τα οποία, δυστυχώς, καμμία προηγούμενη κυβέρνηση δεν είχε λάβει.

Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Αναγνωστοπούλου από το ΣΥΡΙΖΑ και να ετοιμάζεται η κ. Μπίζιου από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι συντάχθηκε η δεύτερη έκθεση -μετά από πολλά χρόνια- της διακομματικής επιτροπής για το Δημογραφικό, μία επιτροπή στην οποία είχα την τιμή να είμαι Πρόεδρος. Αυτή η έκθεση υπογράφηκε και από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, με τους οποίους, οφείλω να ομολογήσω, συνεργαστήκαμε -με τον κ Χαρακόπουλο ειδικά- πάρα πολύ καλά.

Η έκθεση αυτή είναι προϊόν επιστημονικών υπομνημάτων, επιστημονικών αναλύσεων, καταθέσεων φορέων κ.λπ.. Εμείς κάναμε μία συμπύκνωση στα πορίσματα όλων αυτών.

Όταν, όμως, έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνηση, και μας λέει ότι το επίδομα των 2.000 ευρώ -με το οποίο συμφωνούμε και μακάρι κ.λπ.- θα λύσει το δημογραφικό πρόβλημα, τότε κανένας δεν διάβασε αυτή την έκθεση. Σας συστήνω, λοιπόν, να τη διαβάσετε οπωσδήποτε.

Πρώτον, «κοινωνική πρόνοια» είναι η ισχυρή κοινωνική πρόνοια, είναι το πρώτο βασικό μέτρο για την αντιμετώπιση της δημογραφικής πραγματικότητας, η οποία δεν είναι η καλύτερη δυνατή για τη χώρα μας. Θα έλεγα ότι είναι η χειρότερη. Τι σημαίνει «κοινωνική πρόνοια»; Αυτό που δεν είχε κάνει το ελληνικό κράτος επί πάρα πολλά χρόνια και προσπάθησε να το κάνει η δική μας η κυβέρνηση από το 2015 μέχρι το 2019. Όταν περικόπτετε κατά 400 εκατομμύρια ευρώ το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, περικόπτετε το επίδομα στέγασης, τα επιδόματα για τα παιδιά, τότε δεν μπορείτε να αντισταθμίσετε με τα 2.000 ευρώ καμμία κοινωνική πρόνοια.

Αφήστε, δε, το γεγονός ότι επί τεσσέραμις χρόνια μπολιάσατε την κοινωνία πως η επιδοματική πολιτική είναι μία πολιτική εγκλωβισμού στη φτώχεια κ.λπ. -ας το αφήσουμε αυτό- γιατί δεν είχατε ποτέ στη στρατηγική σας το τι σημαίνει κράτος πρόνοιας. Και ήρθαν επιστήμονες και κυρίως από χώρες οι οποίες αντιμετώπισαν δημογραφικό πρόβλημα και κατόρθωσαν να ανασχέσουν τη δημογραφική πτώση, όπως είναι η Γαλλία -ήρθαν επιστήμονες και από τη Σουηδία- για να μας πούνε πως έγινε. Άρα, η περικοπή των επιδομάτων είναι αντιδημογραφική και δεν αντιστοιχεί με τίποτα.

Δεύτερον, η αντιμετώπιση του παιδιού. Μία κοινωνία η οποία όντως έχει μέλημα το δημογραφικό, βάζει στο επίκεντρο το παιδί, οποιοδήποτε παιδί.

Όταν βάζετε ως προϋπόθεση, κυρία Υφυπουργέ, το θέμα της σχολικής διαρροής και το κάνετε κριτήριο για να μην παίρνει η οικογένεια του παιδιού επίδομα, κάνετε δύο πράγματα. Πρώτον,

δεν αντιμετωπίζετε το μείζον πρόβλημα της σχολικής διαρροής που ανέβηκε στα χρόνια της κρίσης και δεύτερον, υπογεύω και κάτω από το τραπέζι δεν αντιμετωπίζετε το πρόβλημα των παιδιών των οικογενειών Ρομά. Γιατί περί αυτών πρόκειται. Εκεί συναντάμε τη μεγαλύτερη διαρροή.

Κι αυτοί είναι Έλληνες πολίτες, δικαιούνται το επίδομα, δεν μπορείτε να το κόψετε εκεί και πάτε να το κόψετε με αυτόν τον τρόπο. Εκεί όμως χρειάζονται άλλες πολιτικές. Η κ. Φωτίου θα μπορούσε να μιλήσει με τις ώρες. Είναι αντιδημογραφική πολιτική και αυτό, για να μην πω οτιδήποτε άλλο.

Θέλω να πω και κάτι, επειδή ακούω διάφορα ρατσιστικά. Άκουσα και τον κ. Μπογδάνο που είπε ότι μέσα στο διεθνισμό μας δίνουμε περισσότερη σημασία στα παιδιά γενικώς και όχι στα ελληνόπουλα. Αυτά δεν πρέπει να ακούγονται σε αυτή την Αίθουσα. Δεν πρέπει να ακούγονται για έναν απλό λόγο: Το ελληνικό κράτος δεν είχε πολιτική για το παιδί. Ο δεικτής ο πιο σημαντικός, ο οποίος έπρεπε να μας έχει θορυβήσει, είναι ότι επί χρόνια η παιδική φτώχεια ήταν η υψηλότερη της Ευρώπης, ακόμα και σε περιόδους μεγάλης ανάπτυξης, γιατί δεν είχαμε πολιτική για το παιδί. Λοιπόν όλα αυτά που ακούγονται είναι εκ του ακροδεξιού πονηρού και να μην ακούγονται.

Τρίτο θέμα: Σε όλη την έκθεση ο δεύτερος μεγάλος πυλώνας δημογραφικής πολιτικής είναι η εναρμόνιση οικογενειακής ζωής με επαγγελματική ζωή. Τι σημαίνει αυτό; Πρώτο-πρώτο, που έχουμε θέσει στην έκθεση, στα συμπεράσματα, και το έθεσαν οι επιστήμονες είναι η ενίσχυση των ελέγχων από το κράτος των εργασιακών σχέσεων και των εργασιακών συνθηκών, κυρίως σε ό,τι αφορά και τις γυναίκες και τους άντρες για τα δικαιώματά τους κ.λπ.. Τι κάνατε; Αντιδημογραφική πολιτική, περιορίσατε τους ελέγχους του ΣΕΠΕ. Αντί εκεί να γίνει πιο ενισχυμένη αυτή η πολιτική, να ενισχυθεί, την περιορίσατε.

Τρίτος πυλώνας, που τον μάθαμε τώρα τελευταία, είναι η διαπαιδαγώγηση από το σχολείο για την ισότητα των φύλων, για τη δημογραφική πολιτική, είναι και η χειραφέτηση των φύλων, η χειραφέτηση της γυναίκας, τα ίσα δικαιώματα. Δεν είναι «φορώνουμε και το δημογραφικό στη γυναίκα». Άρα τι κάνουμε; Εκπαιδευτική πολιτική. Τις θεματικές εβδομάδες τις ξέρετε; Ήταν σεμινάρια για την οδική ασφάλεια και την αντιμετώπιση των τροχαίων, που όλοι οι φορείς μας είπαν ότι χάνουμε τουλάχιστον μία γενιά από τα τροχαία, ισότητα των φύλων, σεξουαλική διαπαιδαγώγηση κ.λπ.. Το ΙΕΠ τι λέει τώρα; Να καταργηθεί η θεματική εβδομάδα. Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Υπουργείο Εργασίας συμφωνεί, αντιδημογραφική πολιτική και πολλά άλλα.

Και ένα τελευταίο, επειδή δεν έχω χρόνο. Ακούω για τη δημογραφική πολιτική και δεν ακούω ένα πράγμα, που υπάρχει εδώ, στα συμπεράσματα. Η αντιμετώπιση που πώς δηλαδή θα έχουμε ενεργή και υγιή ηλικιωμένη γενιά, τη γενιά των ηλικιωμένων, που εκεί επίσης χρειάζονται ενισχυμένες πολιτικές, επέκταση του «Βοήθεια στο Σπίτι, επέκταση των κέντρων φροντίδας κ.λπ.. Όλα αυτά δεν υπάρχουν πουθενά και μιλάμε για το δημογραφικό έτσι. Άρα, λοιπόν, αν θέλουμε να μιλήσουμε για μια δημογραφική πολιτική, ευχαρίστως να μιλήσουμε, αλλά θα μιλήσουμε πια με πραγματικούς όρους, ούτε με ιδεοληψίες ούτε με όλα αυτά που οδηγήσαν στην κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Τώρα τον λόγο έχει η κ. Μπίζιου από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ (ΣΤΕΛΛΑ) ΜΠΙΖΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να υπερψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο υψίστης σημασίας, γιατί αφορά στο μέλλον και την ύπαρξη του ελληνικού έθνους. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός και κοινή διαπίστωση όλων πως το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας ως έθνος είναι αυτό της υπογεννητικότητας. Ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 έχει διαπιστωθεί ότι στην Ελλάδα ο σύγχρονος δείκτης γονιμότητας έχει περάσει το κρίσιμο επίπεδο του ενάμιση παιδιά ανά γυναίκα, σηματοδοτώντας έτσι το πέρασμα σε μια φάση που οι ειδικοί αποκαλούν «παγίδα χαμηλής γο-

νιμότητας», με σημαντικό κίνδυνο να μην κατορθώσει να επιστρέψει ξανά πάνω από το επίπεδο αυτό για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Με την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης, που τόσο βάναυσα βίωσε η χώρα μας, η οποία κατ' επέκταση επέφερε και κοινωνική κρίση, παρατηρείται σταθερή μείωση των γεννήσεων. Η οικονομική ύφεση, που συνήθως συσχετίζεται με την αστάθεια της απασχόλησης, με εντεινόμενη αβεβαιότητα και μείωση των πραγματικών εισοδημάτων, επηρεάζει άμεσα το οικογενειακό εισόδημα, που συνδέεται άρρηκτα με τη φροντίδα των παιδιών και ως εκ τούτου είναι πιθανό να προκαλέσει σημαντική αναβολή και μείωση των γεννήσεων. Ο φόβος του χαμηλού εισοδήματος, σε συνδυασμό με το μεγάλο ποσοστό γυναικών που αναζητούν εργασία, οδηγεί σε αναβολή των γεννήσεων. Η δημογραφία αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για το μέλλον μας, παράγοντα που δεν έχουμε πλέον την πολυτέλεια να υποτιμούμε.

Η μείωση του πληθυσμού αυτή καθαυτή δεν είναι η μοναδική δημογραφική πρόκληση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Δεν είναι μόνο το μέγεθος του πληθυσμού μας που αλλάζει, αλλάζει και η δομή και η σύνθεσή του, αφού οι γεννήσεις είναι λιγότερες των θανάτων, με αποτέλεσμα να έχουμε έναν γηράσκοντα πληθυσμό, με τις γνωστές συνέπειες στην ποιότητα και ποσότητα του εργατικού δυναμικού, στη μείωση της ανταγωνιστικής δύναμης του εργαζόμενου πληθυσμού, με επιβάρυνση του ασφαλιστικού συστήματος και κατάρρευση του συνταξιοδοτικού μας συστήματος.

Αναμφίβολα, το δημογραφικό είναι σήμερα μια από τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα και πολύ ψηλά στην ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας. Η ενίσχυση των γεννήσεων και η στήριξη της οικογένειας ήταν, είναι και θα είναι πρωταρχικός μας στόχος. Γι' αυτό είναι αναγκαία η διαμόρφωση μιας συνεκτικής δημογραφικής πολιτικής. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται το παρόν νομοσχέδιο. Τα μέτρα που εισάγονται έχουν ως στόχο την αντιστροφή του αρνητικού φαινομένου της υπογεννητικότητας και τη διαμόρφωση μιας σύγχρονης και στοχευμένης δημογραφικής πολιτικής, που θα δώσει κίνητρα στα ζευγάρια να προχωρήσουν στην τεκνοποίηση. Η οικονομική αβεβαιότητα είναι παράγοντας ανασταλτικός της τεκνοποίησης.

Στόχος του επιδόματος γέννησης των 2.000 ευρώ, αλλά και των υπολοίπων επιδομάτων που προβλέπει το παρόν νομοσχέδιο, δηλαδή παιδιού, στέγασης, ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και επιδόματος ορεινών μειονεκτικών περιοχών, είναι να δημιουργήσουν ένα αίσθημα οικονομικής σταθερότητας και ασφάλειας για τα ζευγάρια που θέλουν να κάνουν παιδιά. Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε ότι σχεδόν δεν υπάρχουν εισοδηματικά κριτήρια για τους δικαιούχους του επιδόματος γέννησης, ότι αυτό δεν φορολογείται και δεν υπόκειται σε κρατήσεις, δεν κατάσχεται.

Εξίσου σημαντικό, αν όχι το πλέον σημαντικό, είναι η σύνδεση των επιδομάτων με τη φοίτηση των παιδιών στο σχολείο, γιατί στο επίκεντρό μας είναι και πρέπει να είναι το παιδί. Είναι υποχρέωσή μας να διασφαλίσουμε ότι το κάθε παιδί λαμβάνει την εκπαίδευση στην οποία έχει συνταγματικό δικαίωμα. Η εκπαίδευση είναι το πιο σημαντικό εργαλείο για κάθε πολίτη, γιατί είναι βασική προϋπόθεση για την κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη του, αλλά και της χώρας μας. Τα μέτρα του παρόντος δεν είναι αποκομμένα, αλλά αποτελούν μέρος μιας συνολικής συνεκτικής πολιτικής στήριξης της οικογένειας, του ζευγαριού, της γυναίκας που θέλει να τεκνοποιήσει.

Έχουμε ήδη νομοθετήσει τη μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά προϊόντα, αλλά κυρίως και πρωτίστως έχουμε εγγυηθεί την προσβασιμότητα σε δομές παιδικής φροντίδας. Ειδικότερα το δεύτερο είναι καίριας σημασίας για να μπορούν οι γυναίκες αλλά και οι άντρες, όποιος δηλαδή έχει την ευθύνη της φροντίδας του παιδιού, να συμμετέχουν απρόσκοπτα στην αγορά εργασίας.

Πυρήνας και κεντρικός στόχος της πολιτικής μας είναι η διευκόλυνση του συνδυασμού επαγγελματικού και οικογενειακού βίου, λαμβανομένων υπ' όψιν όλων των σχημάτων διαβίωσης, όπως αυτά διαμορφώνονται μέσα στην κοινωνία μας. Στόχος είναι η εξισορρόπηση μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, ώστε να μην εμποδίζεται η συμμετοχή της γυναίκας-μητέ-

ρας στην αγορά εργασίας και να ευνοείται η επαγγελματική ανέλιξή της. Δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να αναπαράγουμε το μοντέλο της μη εργαζόμενης μητέρας. Εξάλλου, με δεδομένη τη μείωση του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού, η αύξηση των ιδιαίτερα χαμηλών ποσοστών απασχόλησης των γυναικών αποτελεί ένα από τα εργαλεία αντιμετώπισης των συνεπειών της γήρανσης. Η γυναικεία απασχόληση δεν σχετίζεται αρνητικά με τη γονιμότητα. Η Φινλανδία, η Σουηδία και η Νορβηγία είναι οι χώρες με τη μικρότερη διαφορά σε ποσοστά απασχόλησης μεταξύ ανδρών και γυναικών και συγχρόνως τα υψηλότερα επίπεδα γονιμότητας. Πλέον το εισόδημα των γυναικών συνδέεται θετικά με τη γονιμότητα, παρατήρηση που επιβεβαιώθηκε και από τα ελληνικά δεδομένα κατά την τελευταία δεκαετία. Κατά τη διάρκεια της κρίσης οι γυναίκες που αύξησαν τη γονιμότητά τους ήταν οι εργαζόμενες γυναίκες άνω των τριάντα πέντε ετών.

Θέλουμε η γυναίκα που θέλει να γίνει μητέρα να μην αποθαρρύνεται λόγω οικονομικής ανασφάλειας ούτε να διστάζει φοβούμενη ότι η φροντίδα του παιδιού θα την αποκόψει από την αγορά εργασίας. Ως γυναίκα είμαι υπερήφανη γι' αυτό το νομοσχέδιο αλλά και για τον συνολικό σχεδιασμό υποστήριξης της μητρότητας και της γυναίκας, που έχει εκπονήσει η Κυβέρνησή μας και υλοποιεί βήμα-βήμα, γιατί πρόκειται για μια δέσμη μέτρων που στόχο έχουν να άρουν τα εμπόδια που συναντά η γυναίκα η οποία θέλει να γίνει μητέρα.

Είναι ένα νομοσχέδιο τόσο ουσιαστικό όσο και συμβολικό. Φυσικά και είναι σημαντική η οικονομική στήριξη. Αυτό όμως που με συγκινεί είναι ο συμβολισμός. Στήριζουμε τη μητέρα, τη γυναίκα, την εργαζόμενη. Θέλουμε η Ελληνίδα να έχει την ευκαιρία να πετύχει όλα όσα ονειρεύεται: τη μητρότητα, την οικογένεια και την επαγγελματική κατάξωση.

Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Ελληνίδα μητέρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Ιωάννης Βρούτσης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση διά του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων να εισηγούμαι με την Υφυπουργό κ. Μιχαηλίδου σήμερα, ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει δύο πολύ ισχυρούς συμβολισμούς.

Ο πρώτος συμβολισμός έχει να κάνει με το μεγάλο εθνικό πρόβλημα της πατρίδας μας, που η συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών διαπιστώνει –είναι κοινή διαπίστωση όλων– και μεταφράζεται στο ότι η Ελλάδα πεθαίνει, δυστυχώς, το μεγάλο εθνικό ζήτημα για τη χώρα μας είναι η γήρανση του πληθυσμού. Ο δεύτερος ισχυρός συμβολισμός έχει να κάνει με μία ακόμη προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη ως Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, που γίνεται σήμερα πράξη.

Είχαμε υποσχεθεί ότι όταν και όποτε γίνουμε κυβέρνηση ακριβώς το επόμενο έτος θα ξεκινήσει η καταβολή αυτού του επιδόματος. Θέλω όμως να ξεκαθαρίσω επειδή ακούστηκαν πάρα πολλές ανακρίβειες και ανυπόστατα πράγματα μέσα στη Βουλή, κυρίως από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, ποτέ δεν είπαμε ότι μ' αυτή την παρέμβασή μας, με τη συμβολική αυτή παρέμβαση των 2.000 ευρώ για κάθε γέννηση, κάθε παιδιού, στην Ελλάδα θα λύσουμε το δημογραφικό πρόβλημα. Κανείς δεν το είπε αυτό, ούτε το ισχυρίστηκε. Είπαμε όμως ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα που είναι κοινή διαπίστωση όλων.

Με λύπη μου βλέπω, η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ ενώ διαπιστώνει το πρόβλημα ενώ λέει ότι θα ψηφίσει το μέτρο, το συνοδεύει με μία σειρά από αστερίσκους. Αλήθεια, μας εγκαλείτε εμάς για δημογραφική πολιτική; Πέντε χρόνια κυβερνούσε τον τόπο! Τι κάνατε;

Και πέρα από αυτό, άκουσα απίστευτες ανακρίβειες, ότι δήθεν μειώσαμε τα κοινωνικά επιδόματα, καταστρέψαμε το κοινωνικό

κράτος, η ανεργία αυξάνεται, οι μισθοί μειώνονται. Πότε έγιναν όλα αυτά; Στους έξι μήνες που είμαστε Κυβέρνηση; Ούτε ένα ευρώ δεν μειώθηκε από το κοινωνικό κράτος. Όλα τα επιδόματα διατηρήθηκαν και αυτή δεν είναι μία ρητορική προσέγγιση. Το επιβεβαίωσε ο προϋπολογισμός μας που κατατέθηκε και ψηφίστηκε έναν μήνα πριν, εδώ στη Βουλή.

Έρχομαι στο θέμα της ανεργίας. Μας λέτε «μεγάλωσε η ανεργία». Επιστρέψετε στον παλιό ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε εδώ στη Βουλή πράγματα τα οποία δεν συνδέονταν με την επιστημονική προσέγγιση; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία μετρείται μόνο με έναν δείκτη. Θυμίζω όμως –και για τους Βουλευτές που είναι και νούργιοι στη Βουλή– ότι πριν το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν προσέγγιζε επιστημονικά το ζήτημα της ανεργίας. Η περιγραφή που θα κάνω γίνεται για να το αποφύγουμε στο μέλλον και είναι και μία σύσταση προς τον ΣΥΡΙΖΑ να μην ξαναγυρίσει στον παλιό δημαγωγικό λαϊκίστικο ΣΥΡΙΖΑ.

Πριν το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ μετρούσε την ανεργία με τα ποσοστά που έδινε η INE ΓΣΕΕ. Μιλούσε για 35% ανεργία, για 36% ανεργία. Ποτέ δεν υιοθετούσε τον επίσημο δείκτη που αποδέχεται όλη η Ευρώπη, όχι μόνο στην Ελλάδα, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ΕΛΣΤΑΤ.

Από την ώρα που έγινε κυβέρνηση άρχισε να ανακαλύπτει τα εργαλεία τα επιστημονικά, όπως είναι η «ΕΡΓΑΝΗ» –την οποία ονόμαζε «μονταζιέρα Βρούτση»– όλο το προηγούμενο διάστημα και ανακάλυψε και την ΕΛΣΤΑΤ, που πράγματι έδειχναν αποκλιμάκωση της ανεργίας που ξεκίνησε το 2013 –προσέξτε– και όχι τυχαία διότι ενώ είχαμε φτάσει στην κορύφωση, οι συνεκτικές πολιτικές μας και με την αύξηση του προστίμου για την αδήλωτη εργασία –10.500 ευρώ– και με το γύρισμα της οικονομίας σε ανάπτυξη και ταυτόχρονα με πολιτικές για την απασχόληση άρχισαν πλέον οι μεταρρυθμίσεις να ωριμάζουν. Και οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι κουμπί που το πατάς και γίνονται αυτοματοποιημένα την επόμενη μέρα. Θέλουν χρόνο προσαρμογής.

Γι' αυτό λοιπόν η ανεργία άρχισε να αποκλιμακώνεται και συνεχίζει να αποκλιμακώνεται μέχρι και σήμερα. Διαβάζω τα ποσοστά για να μην ξεχάσουμε και την πραγματικότητα στην οποία ζούμε.

Ιούλιος 2018: ανεργία 19,1% – Ιούλιος 2019 –με Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση– ανεργία 17%.

Αύγουστος 2018: ανεργία 18,9% – Αύγουστος 2019 –με Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση– ανεργία 16,9%.

Σεπτέμβριος 2018: ανεργία 18,8% – Σεπτέμβριος 2019 –με Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση– ανεργία 16,8%.

Οκτώβριος 2018: ανεργία 18,5% – Οκτώβριος 2019 –με Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση– ανεργία 16,6%.

Πού αυξήθηκε η ανεργία; Πού το είδατε αυτό; Και πού είδατε τους δείκτες να δείχνουν ότι οι μισθοί μειώνονται; Πού τα βρήκατε αυτά; Ξανά ανακαλύπτετε τον ψεύτικο εκείνον, εικονικό ΣΥΡΙΖΑ, που ερχόταν εδώ και έλεγε μια σειρά από παραμύθια και παραπλανούσε τον κόσμο και δίχαζε την κοινωνία;

Αυτά τελείωσαν. Έγιναν εκλογές. Ευτυχώς η Ελλάδα απαλλάχτηκε από εκείνο το πολεμικό κλίμα, το πολωτικό που δίχαζε την κοινωνία που δεν άκουγε κανείς τίποτα. Σήμερα οι τοποθετήσεις που θα γίνουν από Βήματος της Βουλής –ο καθένας φυσικά επιλέγει τον δικό του τρόπο– θα είναι με επιστημονικό, προσεγγισμένο τρόπο που θα αποδεικνύεται.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση υλοποιεί ένα μέτρο το οποίο δεν λέμε ότι λύνει το δημογραφικό. Είναι κόστους 173 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτά μπορούσαμε, αυτά δίνουμε. Ήταν ακριβώς η υπόσχεσή μας. Λύνεται το πρόβλημα; Η απάντηση είναι όχι. Ξεκινήσαμε όμως με μία σειρά από πολιτικές, δεν ήταν μόνο αυτό. Διαβάζω:

Αύξηση του αφορολογήτου για κάθε παιδί. Είναι ένα μέτρο το οποίο βοηθάει στην αντιμετώπιση του προβλήματος; Το έκανε η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη; Ναι, το κάναμε! Δεν το κάνατε εσείς.

Μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά είδη. Είναι ένα θετικό μέτρο; Βεβαίως και είναι. Το έκανε αυτή η Κυβέρνηση; Ναι. Δεν το έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Και μας κάνετε κριτική γι' αυτό;

Επίδομα γέννησης, αυτό που κουβεντιάζουμε σήμερα εδώ.

Κατάργηση του φόρου πολυτελείας για τα αυτοκίνητα των πο-

λυτέκων. Είναι ένα μέτρο θετικό; Βεβαίως και είναι. Δεν το κάνατε. Κυβερνούσατε πέντε χρόνια.

Το επίδομα των 180 ευρώ για να μην υπάρχει ούτε ένα παιδί εκτός βρεφονηπιακού σταθμού. Είναι μια εξαγγελία, την οποία τρέχει τώρα το Υπουργείο Εργασίας μέσα στο 2020; Ναι, είναι. Δεν το κάνατε εσείς.

Εφαρμογή δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ απλώς το προέβλεψε, δεν εξασφάλισε την εφαρμογή του.

Τελευταίο, η σύνδεση των επιδομάτων με πραγματική φοίτηση στο σχολείο κι εδώ χωρά λίγη συζήτηση. Άκουσα τις τοποθετήσεις των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, να μας κάνουν κριτική ότι συνδέουμε τα επιδόματα δήθεν για να τα μειώσουμε. Προσέξτε, να τα μειώσουμε επειδή συνδέουμε τη σχολική κινητικότητα και τη φοίτηση του παιδιού στο σχολείο με τα επιδόματα. Ναι, αυτό είναι το σωστό!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν οικογένειες οι οποίες χρησιμοποιούν τα παιδιά, τα χρησιμοποιούν ως τεκμήριο για να μπαίνουν τα λεφτά και δεν τα πηγαίνουν να παρακολουθήσουν την υποχρεωτική εκπαίδευση. Και έχει χρέος η πολιτεία να προστατεύει αυτά τα παιδιά! Για εμάς είναι πολιτική υπέρ των παιδιών και είμαστε αντίθετοι με τον ΣΥΡΙΖΑ!

Τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Δώστε άκριτα τα επιδόματα των παιδιών. Μην αξιολογείτε αν πάνε σχολείο να μορφωθούν. Αφήστε τα παιδιά στην αποξένωση, αμόρφωτα. Δώστε το επίδομα! Μοιράστε τα!

Εκεί διαφωνούμε. Βεβαίως! Άλλη πολιτική ο ΣΥΡΙΖΑ, άλλη πολιτική η Νέα Δημοκρατία. Προστατεύουμε τα παιδιά οποιασδήποτε κατηγορίας. Τα παιδιά πρέπει να περνάνε την υποχρεωτική εκπαίδευση οπωσδήποτε και ήταν μια πολιτική που δεν την προλάβαμε το 2014 όταν φτιάχναμε και σχεδιάζαμε το σύγχρονο κοινωνικό κράτος.

Και μια που λέμε γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κοινωνικό κράτος στη χώρα μας έπασχε, είχε παθογένειες δεκαετιών. Εδώ συμφωνούμε. Για δεκαετίες χτίστηκε ένα κοινωνικό κράτος άναρχα, το κάθε Υπουργείο έκανε τη δική του στρατηγική και πολιτική, ένα κατακερματισμένο σύστημα κοινωνικής πολιτικής που αλληλοκαλύπτονταν οι πολιτικές κοινωνικών παρεμβάσεων χωρίς να ξέρουμε πού πάνε τα λεφτά. Το 2012 όταν μετρήθηκε αυτό από το Υπουργείο Εργασίας είδαμε ότι είχαμε ένα από τα υψηλότερα –παρ' ότι ήμασταν την περίοδο της κρίσης– επίπεδα παρέμβασης χρηματοδότησης ως ποσοστό του ΑΕΠ σ' όλη την Ευρώπη. Μέσα στην κρίση!

Παρ' όλα αυτά, η αποτελεσματικότητά μας ως κοινωνικό κράτος για τη φτώχεια ήταν πολύ κάτω του μετρίου. Γιατί; Διότι τα λεφτά δίνονταν και δεν έπαιναν τόπο. Πήγαιναν σε λάθος κατεύθυνση λόγω του κατακερματισμένου κοινωνικού κράτους.

Και τότε, πράγματι –γιατί εδώ πρέπει να λέμε την αλήθεια– το 2012-2014 κτίσαμε στο Υπουργείο Εργασίας –Βασίλης Κεγκέρογλου Υφυπουργός, στην πολιτική πρέπει να αποκαθιστάς την αλήθεια, να λες την πραγματικότητα– με ΠΑΣΟΚ συγκυβέρνηση, κτίσαμε τις σύγχρονες πολιτικές για το κοινωνικό κράτος. Ποιες ήταν; Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ήμασταν η τελευταία χώρα στην Ευρώπη που κτίσαμε αυτό τον βασικό πυλώνα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Σήμερα αποκαθιστούμε και την ιστορική αλήθεια με την επαναφορά του ονόματός του, και όχι με τα βαφτίσια του ΣΥΡΙΖΑ, που προσπάθησε να ξεριζώσει από τη μνήμη των Ελλήνων το ποιος έφερε αυτή τη σύγχρονη πολιτική. Εμείς δεν είμαστε ΣΥΡΙΖΑ και θα τα πούμε και στο ασφαλιστικό που θα έρθει σύντομα.

Δεύτερον, όσον αφορά στην πολιτική για το «Α21», εμείς δεν χρηματοδοτήσαμε τη σύγχρονη πολιτική για την ενίσχυση του πρώτου παιδιού και του δεύτερου; Εμείς το κάναμε πράξη, το ονομαζόμενο «Α21». Το υιοθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ, το κράτησε.

Θυμίζω, όμως –για την τότε υποκρισία, της περιόδου εκείνης– ότι όταν είχαμε φέρει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα μαζί με τον Κεγκέρογλου στη Βουλή, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ υπήρχαν κραυγές αντίδρασης. «Παγίδα φτώχειας» το έλεγε η κ. Φωτίου, η οποία σήμερα είναι παρούσα. Το ονόμαζε «παγίδα φτώχειας».

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Σωστά το έλεγα. Εμείς βγάλαμε τους ανθρόπους από τη φτώχεια, από την πείνα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Σε κάθε περίπτωση, σήμερα μπορούμε να πούμε

ότι η Ελλάδα έχει σύγχρονες κοινωνικές πολιτικές, έχει πολιτικές οι οποίες είναι ευθυγραμμισμένες με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Οφείλω, όμως, να καταθέσω μία τελευταία σκέψη την οποία θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική για το ζήτημα το οποίο αφορά στο δημογραφικό και τις πολιτικές που πρέπει να αναπτύξουμε. Η κ. Μπιζίου λίγο πριν είπε κάποιες πραγματικές αλήθειες, οι οποίες αφορούν στη γυναίκα και εκεί εστιάζεται και το μεγαλύτερο πρόβλημα του δημογραφικού.

Ναι, έχετε απόλυτο δίκιο, κ. Μπιζίου, ότι η αγωνία της γυναίκας για την ένταξή της στην αγορά εργασίας δημιουργεί σοβαρότατο πρόβλημα και είναι ένας από τους βασικούς ανασταλτικούς παράγοντες.

Θέλω, λοιπόν, να ενημερώσω την ελληνική Βουλή ότι οι πόροι που θα διαχειριστούμε το επόμενο διάστημα - χρηματοδότηση εκ μέρους της Ευρώπης από το 2021 έως το 2027, ακούστε το - είναι 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ και θα αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Αυτοί οι πόροι θα έρθουν στο Υπουργείο Εργασίας για να χαράξουμε τις πολιτικές του αύριο και του μέλλοντος για τη χώρα.

Τα δύο βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα αυτήν τη στιγμή σε επίπεδο αγοράς εργασίας και προοπτικών που συνδέονται με τη γυναίκα - ακούστε το γιατί έχει ενδιαφέρον - είναι τα εξής: Πρώτον, η Ελλάδα έχει έναν από τους υψηλότερους δείκτες - ίσως τον υψηλότερο δείκτη - στην Ευρώπη επιστημονικής κατάρτισης του ανθρώπινου δυναμικού της, το οποίο γυρίζει τελικά ανάποδα μέσα από τη διαφυγή - μη βρισκόμενες θέσεις εργασίας στην Ελλάδα - στο εξωτερικό.

Δεύτερον, έχει τις δύο χειρότερες επιδόσεις και δείκτες στην Ευρώπη που αφορούν, ένα, τις δεξιότητες του ανθρώπινου δυναμικού και, δύο, τη συμμετοχή της γυναίκας στην αγορά εργασίας. Έχει τους δύο χαμηλότερους δείκτες στην Ευρώπη.

Τι σημαίνει αυτό; Είναι φως φανάρι ότι έναν δρόμο έχουμε να ακολουθήσουμε, μόνο έναν δρόμο, να αξιοποιήσουμε τα 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ, η παρούσα Κυβέρνηση, οι αυριανές κυβερνήσεις, η χάραξη μιας κεντρικής πολιτικής από την Ελλάδα σε δύο κατευθύνσεις. Η μία είναι για να ενταχθούν περισσότερες γυναίκες στην αγορά εργασίας - κρίσιμος δείκτης, πολύ σημαντικός δείκτης - τα χρήματα υπάρχουν και πρέπει να τα αξιοποιήσουμε με συγκεκριμένες στοχευμένες πολιτικές και δεύτερον, στρατηγικές υπέρ των δεξιοτήτων πάνω στο ανθρώπινο δυναμικό, στους νέους οι οποίοι, δυστυχώς, απέχουν από τις δεξιότητες και είναι εμφανή πλέον τα σημάδια στην αγορά εργασίας.

Υπάρχουν επιχειρήσεις οι οποίες, παρ' ότι η ανεργία βρίσκεται στο 16,6% σήμερα, αναζητούν εργαζόμενους και δεν βρίσκουν εξειδικευμένους εργαζόμενους σε αυτό το οποίο απαιτεί η συγκεκριμένη επιχείρηση.

Αυτά, λοιπόν, πρέπει να τα λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας. Η Ελλάδα προχωράει, η Ελλάδα ελπίζει, η Ελλάδα ξαναπατάει, πέρα από την κρίση, στα πόδια της και είμαστε εδώ όλοι μαζί ενωμένοι με γνώμονα την υπευθυνότητα και τον ρεαλισμό να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα μας προβλήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ευθυμίου από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΑΝΝΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναν περίπου χρόνο πριν ο Κυριάκος Μητσοτάκης, με την ομιλία του στο 12^ο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας, επέλεξε να στρέψει το βλέμμα στο μέλλον και εξήγγειλε στην πρώτη γραμμή των προτεραιοτήτων της Νέας Δημοκρατίας τη στήριξη της οικογένειας με τη θέσπιση επιδόματος 2000 ευρώ στις νέες οικογένειες, για κάθε νέο παιδί που θα γεννιέται στην Ελλάδα.

Σήμερα το κάνουμε πράξη. Είναι ένα πολύ σημαντικό νομοθέτημα, διότι εκπέμπει ένα διττό μήνυμα. Πρώτον, αποτελεί μία σημαντική πρωτοβουλία η υιοθέτηση, για πρώτη φορά, πολιτικής για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Η Κυβέρνησή μας αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και προπαντός σχέδιο.

Αναγνωρίζω ότι μπορεί να υπήρχε η πρόθεση από την κυβέρ-

νηση του ΣΥΡΙΖΑ και να έκανε και προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά της έλειπε ένα βασικό στοιχείο, δεν είχε σχέδιο και θα το αποδείξω αμέσως παρακάτω.

Από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, δύο φορές κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή, έκανε επίκληση του πορίσματος της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για το δημογραφικό του 2018 που υπογράφηκε και από τη Νέα Δημοκρατία, όπου καταγράφεται ποια πρέπει να είναι η δημογραφική πολιτική.

Αναφέρονται, λοιπόν, τέσσερις παράγοντες: Πρώτον, ανάκαμψη της οικονομίας, δεύτερον, μείωση της ανεργίας και καλές δουλειές, τρίτον, αύξηση των αμοιβών για τους νέους και τέταρτον, ανάπτυξη της πρόνοιας.

Τι έχουμε κάνει εμείς για αυτό; Ψηφίσαμε έναν αναπτυξιακό νόμο, όπου από την εφαρμογή του δημιουργούνται πολλές προοπτικές για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας καλά αμειβόμενων με βιώσιμο τρόπο, μειώσαμε τον ΕΝΦΙΑ και ψηφίσαμε το φορολογικό νομοσχέδιο, όπου δόθηκε μία σημαντική ανάσα στα νοικοκυριά και τους επαγγελματίες, στο οποίο συμπεριλάβαμε εκτός των άλλων και τη μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά είδη, μειώσαμε τις ασφαλιστικές εισφορές από το καλοκαίρι του 2020.

Και κάναμε και κάτι εξαιρετικά σημαντικό για την κοινωνική πολιτική: Αδράξαμε την ευκαιρία της συνταγματικής αναθεώρησης και κατοχυρώσαμε, ύστερα από δική μας πρωτοβουλία, συνταγματικά το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, κάτι που θα μπορούσατε να το κάνατε και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μάλλον η κοινωνική σας ευαισθησία έχει ταβάνι.

Και το δεύτερο μήνυμα που κομίζει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία είναι η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική με κοινωνικό πρόσημο. Τα επιδόματα και οι παροχές είναι μία από τις πιο ουσιαστικές παρεμβάσεις του κράτους κατά των κοινωνικών ανισοτήτων. Και εμείς το αναγνωρίζουμε αυτό και το κάνουμε πράξη.

Στις ειδικές διατάξεις του νομοσχεδίου έχει αναφερθεί η κυρία Υφυπουργός και ο κύριος Υπουργός και πολλοί εκλεκτοί συνάδελφοι και για αυτό δεν θα αναφερθώ και εγώ ειδικότερα.

Θα σταθώ, όμως, σ' αυτό που είπε η κυρία Υφυπουργός, ότι για την πάταξη και καταπολέμηση του δημογραφικού προβλήματος χρειάζεται η συναίνεση όλων.

Και εγώ, σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να καταθέσω τις απόψεις μου ως μητέρα δύο παιδιών - και μάλιστα ενός νεογέννητου ακριβώς πέντε μηνών - και παράλληλα ως εργαζόμενη μητέρα, μαχόμενη δικηγόρος με εξειδίκευση στο εργατικό και ασφαλιστικό δίκαιο.

Συμπληρωματικά με όσα ανέφεραν όλοι οι συνάδελφοί μου για το δημογραφικό πρόβλημα, στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία από την έρευνα της «ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ», εμφανίζεται και ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά πρώτων γεννήσεων από τις μητέρες ηλικίας άνω των σαράντα ετών στην Ευρώπη.

Γι' αυτό καλό θα είναι να κατευθυνθούμε στην κατάργηση των πολιτικών που κάνουν διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα, οδηγώντας τις Ελληνίδες στο συμπέρασμα ότι είναι δύσκολο να συνδυάσουν την απασχόληση με τη μητρότητα. Οι Ελληνίδες έχουν το μικρότερο ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά τις Ιταλίδες.

Η ενίσχυση της πρόσβασης των γυναικών στην αγορά εργασίας και στην προώθηση της ισότητας των φύλων και στην εργασία κρίνεται αναγκαία. Άλλωστε, αυτή η οικογενειακή πολιτική έχει εφαρμοστεί και στη Σουηδία με μεγάλη επιτυχία.

Μπορούμε να το υιοθετήσουμε, κύριε Υπουργέ και κυρία Υφυπουργέ, γιατί δεν έχει και μεγάλο δημοσιονομικό κόστος.

Επίσης, χρειάζεται να ληφθεί πρόνοια για τη διαμόρφωση ενός πιο ενισχυμένου και ευέλικτου στα νέα κοινωνικά δεδομένα πλαισίου αδειών μητρότητας σ' όλους τους τομείς εργασίας των γυναικών, ιδίως όμως στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και στις γυναίκες ελεύθερες επαγγελματίες, διότι αυτές δεν δικαιούνται ούτε μία μέρα άδεια, με μέτρα διευκόλυνσης για την άσκηση του επαγγέλματός τους.

Εξαιρετικά επιτυχημένο στη Γαλλία είναι το μέτρο της χορήγησης της ευέλικτης άδειας για τους γονείς - μητέρα ή πατέρα - που μπορεί να φτάσει μέχρι τα τρία χρόνια με ένα πολύ μικρό δημοσιονομικό κόστος. Και είναι ευχής έργο, όταν αυτό βρεθεί, να το κάνουμε και εμείς πράξη.

Σημαντική πρωτοβουλία θα είναι και η εισαγωγή νέων δομών, όπως ο θεσμός των βοηθών μητέρων, εκπαιδευμένες γυναίκες που φυλάσσουν στο σπίτι τους τέσσερα με πέντε παιδιά.

Παράλληλα, θα πρέπει να ενισχυθεί και η δημιουργία προσιτών και προσβάσιμων υπηρεσιών φροντίδας και εκπαίδευσης παιδιών. Και χαίρομαι πολύ που στο άρθρο 21 του παρόντος νομοσχεδίου δίνουμε τη δυνατότητα χρηματοδότησης δήμων, στους οποίους δεν λειτουργούν τμήματα παιδικής και βρεφικής φροντίδας, ώστε να ιδρύσουν αντίστοιχα τμήματα και να καλυφθούν οι ανάγκες τους.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ρωτήσω τι μέτρα πρόκειται να λάβει το Υπουργείο για την πλήρη αξιοποίηση της χρηματοδότησης αυτής. Διότι, με την εν λόγω σημαντική διάταξη στοχεύουμε, όχι μόνο στη μεγέθυνση των υπαρχουσών δομών, αλλά και στη δημιουργία νέων θέσεων φιλοξενίας, νέων βρεφονηπιακών σταθμών δηλαδή και έτσι συνεισφέρουμε στην ένταξη και επανένταξη της γυναίκας στην αγορά εργασίας.

Καταλήγοντας, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό ενισχύει τη γέννηση παιδιών και κομίζει ένα ελπιδοφόρο μήνυμα των προτεραιοτήτων της Κυβέρνησης και τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας με ουσιαστική, κοινωνική και υποδειγματική πολιτική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο κ. Ακτύπις από τη Νέα Δημοκρατία, για επτά λεπτά.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που καλούμαστε να συζητήσουμε σήμερα εδώ αποτελεί -κατά γενική ομολογία- ένα μείζον εθνικό ζήτημα. Είναι ευρέως γνωστό πως ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας αποτελεί το φαινόμενο της υπογεννητικότητας. Εξαιτίας και της οικονομικής ύφεσης που υφίσταται την τελευταία δεκαετία η χώρα μας, το ποσοστό γεννητικότητας στην Ελλάδα συγκαταλέγεται στα χαμηλότερα της Ευρώπης. Οι ρυθμοί γήρανσης του πληθυσμού αναμένεται να επιταχυνθούν τις επόμενες δεκαετίες, επιφέροντας πρόσθετη επιβάρυνση -μεταξύ άλλων- στην οικονομία, το ασφαλιστικό σύστημα και το εθνικό σύστημα υγείας.

Αξίζει να αναφέρω ενδεικτικά τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής για το 2017, όπου σημειώθηκε αρνητικό ρεκόρ γεννήσεων σε σχέση με τους θανάτους, 90.000 γεννήσεις, οι οποίες μεταφράζονται σε μείωση 4,7% σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Η ένταση του φαινομένου αυτού φυσικά οφείλεται και στις επιπτώσεις που προκάλεσε η αρνητική μετανάστευση των τελευταίων ετών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον παραγωγικό πληθυσμό της χώρας, αλλά και από την έλλειψη αποτελεσματικών και συνεκτικών πολιτικών αντιμετώπισης του προβλήματος.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι, έρχεται ως απάντηση στην έως τώρα αδράνεια, ως προς τη λήψη ουσιαστικών μέτρων αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας, ενώ συνάμα αποτελεί μια καλή αρχή μιας γενικότερης σκοπούμενης προνοιακής κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Έρχεται ως μέτρο ενίσχυσης της σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής της χώρας, ενισχύοντας παράλληλα την οικογενειακή και κοινωνική συνοχή που τόσο ισχυρά έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια.

Αξίζει να τονίσω πως σχετίζεται με τις προϋποθέσεις χορήγησης του επιδόματος αυτού τα κοινωνικά και εισοδηματικά κριτήρια που έχουν επιλεγεί, κινούνται σε απολύτως λογικά πλαίσια βάσει του ισοδύναμου οικογενειακού εισοδήματος, υπολογίζοντας ως δικαιούχους -δεδομένων και των συνθηκών- και τους πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στη χώρα.

Εν συνεχεία, το ύψους του ακατάσχετου και φυσικά αφορολόγητου χορηγούμενου αυτού ποσού των 2.000 ευρώ τμηματικά, αν δούμε αναλογικά με τα ποσά που προβλέπονται σε αυτήν την περίπτωση σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη, με σαφώς λιγότερες πληγές στην εθνική τους οικονομία, παρατηρούμε πως πρόκειται για ένα αξιοσέβαστο ποσό που είναι ικανό να βοηθήσει κάθε νέα οικογένεια στο ξεκίνημά της για την πρώτη περίοδο ανατροφής του παιδιού. Φυσικά δεν εννοώ πως αυτό και μόνο το ποσό μπορεί να άρει κάθε βαθιά ριζωμένο προβληματισμό που ενυπάρχει στη συνείδηση των νέων ανθρώπων και που επιδρά ανασταλτικά στην

απόφαση για τεκνοποίηση.

Θα πρέπει αυτό το οικονομικό βοήθημα να εκληφθεί ως μέρος μιας συνολικότερης αναπτυξιακής πολιτικής του προγράμματος της Κυβέρνησης που πλέον μεριμνά ουσιαστικά για τους νέους, με μακροπρόθεσμα και όχι βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα, όπως για παράδειγμα το αφορολόγητο για κάθε παιδί, τη χορήγηση του επιδόματος στέγασης υπό την προϋπόθεση βέβαια της υποχρεωτικής φοίτησης των ανηλίκων τέκνων στην εκπαίδευση -αυτό γίνεται για λόγους μείωσης του φαινομένου της σχολικής αποχής και της δημιουργίας κινήτρου στους γονείς να μεριμνούν περισσότερο για την εκπαίδευση των παιδιών τους-, την εξασφάλιση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, τη μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά είδη και τρόφιμα, την αξιοποίηση υποδομών για τη δημιουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών, τα 180 ευρώ για κάθε παιδί ούτως ώστε να μπορεί να πάει σε βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω πως η χάραξη μιας ορθής και συστηματικής δημογραφικής πολιτικής για τη χώρα εφεξής αποτελεί μια από τις πρωταρχικές υποχρεώσεις του σύγχρονου κράτους. Οφείλουμε να δώσουμε κίνητρα στη νέα γενιά, ώστε να μπορεί να οραματίζεται και να δημιουργεί στη χώρα μας. Οφείλουμε να δώσουμε κίνητρα επιστροφής στην πατρίδα σε όλους τους νέους που επέλεξαν τη φυγή ως μόνη λύση για την ανέλιξη και τη δημιουργία οικογένειας.

Το νομοσχέδιο αυτό ειδικότερα, αλλά και η αθροιστική αναπτυξιακή πολιτική της Κυβέρνησης θα οδηγήσουν αναμφίβολα στη βελτίωση του δημογραφικού προβλήματος.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι, κύριοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει να καταλάβετε δύο απλά πράγματα: Πρώτον, η κοινωνική πολιτική δεν αποτελεί αποκλειστικό σας προνόμιο και δεύτερον, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν προήρθε από πολιτική παρθενόγνεση. Αυτά θα μπορούσατε να μας τα λέτε πριν κυβερνήσετε τη χώρα. Αλλά δυστυχώς για τη χώρα και για τους Έλληνες κυβερνήσατε και δείξατε πράγματι πως αντιλαμβανόσασταν την περίσσια ευαισθησία την οποία είχατε, κβώντας το ΕΚΑΣ, αυξάνοντας τους φόρους έμμεσους και άμεσους, αυξάνοντας τις ασφαλιστικές εισφορές, μειώνοντας τις συντάξεις, αρχίζοντας τους πλειστηριασμούς και άλλα πολλά.

Τελικά -θα έλεγε κάποιος- πόσο όμορφη είναι η ζωή, όταν μπορείς να κάνεις ανεύθυνη και ανέξοδη κριτική;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Καρασαρλίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ (ΦΡΟΣΥ) ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα όλες οι πολιτικές πτέρυγες -και η κάθε μια ξεχωριστά και ο καθένας από εμάς- πιστεύω πως συμφωνούμε σε δύο πράγματα. Το πρώτο είναι πως συμφωνούμε ότι έχουμε σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα μας και το δεύτερο είναι ότι πρέπει να πάρουμε μέτρα για την επίλυση του, κάτι που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το είχε ξεκινήσει και δεν πρόλαβε βεβαίως να το ολοκληρώσει.

Από τη διάγνωση των αιτιών, όμως, θα εξαρτηθούν και τι ακριβώς μέτρα πρέπει να πάρουμε και εδώ αρχίζουν τα δύσκολα και οι διαφωνίες. Αρχίζουν τα δύσκολα και οι διαφωνίες διότι εμπλέκονται ιδεοληψίες και συμφέροντα άμεσα ή έμμεσα.

Το ζήτημα της υπογεννητικότητας αφορά το σύνολο του δυτικού κόσμου και στη χώρα μας εμφανίστηκε πριν την οικονομική κρίση. Στη διάρκεια, όμως, των μνημονίων επιδεινώθηκε -θα έλεγα- τρομακτικά. Άρα, το πρόβλημα είναι δημιούργημα της πολιτικής που άσκησαν τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα έως και το 2015, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ που όχι μόνο δεν έδωσαν κίνητρα στους νέους, αλλά είδαμε το φαινόμενο του brain drain να παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις, την ανεργία στους νέους να ξεπερνάει και το 60%, τον οργουελικής ελληνικής έμπνευσης υποκατάστατο μισθό, που θα έλεγα ότι ήταν τιμωρητικός για τους νέους και τις νέες της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Ιανουάριο του 2015 που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας ο ΣΥΡΙΖΑ, το σύνολο των χρημάτων που δίνονταν για την προνοιακή πολιτική στη χώρα ήταν 789 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ήταν στο 0,4% του ΑΕΠ, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος ήταν στο 4% του ΑΕΠ, δηλαδή δέκα φορές μικρότερος από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο. Αυτό οφειλόνταν στην κυρίαρχη νεοφιλελεύθερη αντίληψη της τότε συγκυβέρνησης ότι τα επιδόματα υπονομεύουν την ανάπτυξη, ότι είναι αντιπαραγωγικά, ότι είναι αντιεθνικά, ότι δημιουργεί τεμπέληδες και διάφορα άλλα τέτοια επιχειρήματα.

Κόντρα σε όλα τα παραπάνω και παρά το ασφυκτικό πλαίσιο στα δημοσιονομικά, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχοντας ως βασική προτεραιότητα τη στήριξη των ασθενέστερων κοινωνικών και οικονομικών στρωμάτων, κατάφερε να αυξήσει το ποσό που δίνονταν για το σύνολο των προνοιακών πολιτικών σε 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ και από το 0,4% να το φτάσει στο 2% του ΑΕΠ. Έδωσε, δηλαδή, σε συνθήκες εξαιρετικής δημοσιονομικής κρίσης και στενότητας, στους πολίτες τα στοιχειώδη και ένα μέρος από τη χαμένη τους αξιοπρέπεια.

Δημιουργήσαμε νέες θέσεις εργασίας, αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό, καταργήσαμε τον ντροπιαστικό υποκατώτατο και έτσι δόθηκε μια μικρή, μια ελάχιστη ανάσα και στην αγορά και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, διότι τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ τροφοδοτούσαν την εγχώρια αγορά, δηλαδή τις παραγωγικές και εμπορικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη γι' αυτό που λέω από την πτώση του τζίρου που παρακολούθησαμε και που έφτασε έως και το 25% στην αγορά με τις φετινές γιορτές, γιατί η μείωση του κοινωνικού μερίσματος αφαιρέθηκε εν τέλει από τον τζίρο της αγοράς, και αντί να βγάλετε από αυτό συμπεράσματα και να αλλάξετε ρότα στην πολιτική σας -όπως κάνετε, έστω και καθυστερημένα, με την κατάργηση και την επανασύσταση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, όπου αναγνωρίσατε το λάθος σας-, συνεχίζετε και στον προϋπολογισμό του 2020. Φέρατε περικοπές, κατά 400 εκατομμύρια στον τομέα της πρόνοιας, κάτι που θα έχει επίπτωση, όμως, και στην αγορά.

Περικόπτετε κατά 139 εκατομμύρια ευρώ τα επιδόματα για το παιδί, κατά 53 εκατομμύρια ευρώ το επίδομα νοικοκύριου, που αφορά κυρίως νέους ανθρώπους, κατά 30 εκατομμύρια τα σχολικά γεύματα, που αφορά το παιδί και τους νέους γονείς και κατά 173 εκατομμύρια τα αναπηρικά επιδόματα. Κι επιπλέον, κυρία Υφυπουργέ, θα φέρετε -διαβάζουμε- τις επόμενες μέρες στη Βουλή, ρύθμιση, προκειμένου να «κόψετε» θέσεις του δημόσιου τομέα, σε συνταξιούχους που βέβαια πάντα θα είναι νεοδημοκράτες, οι οποίοι θα διατηρούν και τη σύνταξή τους.

Έτσι, όμως, υπονομεύετε την επιστροφή των νέων στη χώρα, υπονομεύετε τη δημιουργία οικογένειας από τους νέους ανθρώπους και βέβαια υπονομεύετε τη γέννηση των παιδιών. Υπονομεύετε, όμως, και το ασφαλιστικό σύστημα και τα ασφαλιστικά ταμεία, δίνοντας οικονομικά κίνητρα στους συνταξιούχους να εργαστούν, αφού η σύνταξή τους πια θα μειώνεται μόνο κατά 30% και όχι κατά 70%, όπως ισχύει σήμερα.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση του δημογραφικού προβλήματος, χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα με επιστημονικά και εθνικά κριτήρια και όχι πελατειακά και μικροκομματικά. Υπάρχει το πόρισμα της επιτροπής για το δημογραφικό του 2018. Ένα πόρισμα που ψηφίσατε κι εσείς.

Τι άλλαξε από τότε; Στην ουσία πια το υπονομεύετε. Γιατί δεν λαμβάνετε υπ' όψιν πετυχημένα παραδείγματα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, όπως είναι της Σουηδίας, που με τα μέτρα που παίρνει, θα έχει και την ταχύτερη αύξηση γεννήσεων στην ιστορία. Σας το ανέφεραν συνάδελφοί μας, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της επιτροπής μας.

Συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μην διώχνετε με την πολιτική σας κι άλλους νέους από τη χώρα, μην υποβαθμίζετε τα πτυχία των δημοσίων πανεπιστημίων, μην αδιαφορείτε για τον αγώνα που έδωσαν αυτοί οι νέοι άνθρωποι και μην υποτιμάτε την αγωνία τους. Οι νέοι είναι ο μεγάλος, ο τεράστιος πλούτος της πατρίδας μας. Οι νέοι άνθρωποι είναι κι η μοναδική και αμύθητη περιουσία για κάθε λαό.

Σας ευχαριστώ.

((Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ))

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Η κ. Λιακούλη από το Κίνημα Αλλαγής έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υφυπουργέ, το έχουμε πει πολλές φορές από το πρωί, το ακούω να λέγεται συνέχεια σε μια επανάληψη που θυμίζει ελεγεΐα, ότι η χώρα γερνάει. Οι νέοι κάτοικοι που γεννιούνται, είναι λιγότεροι απ' αυτούς που φεύγουν από τη ζωή κι αυτοί που έρχονται σε μας και μεταναστεύουν, είναι λιγότεροι από εκείνους που φεύγουν από μας και πάνε αλλού. Και βέβαια υπάρχει η στατιστική και τα στοιχεία που είναι αμείλικτα και λένε ότι σε λίγα χρόνια ο πληθυσμός μας θα έχει 12,5% περίπου μείωση.

Τελικά, έχουμε ένα πρόβλημα υπαρξιακό στην Ελλάδα. Το πολιτικό μας σύστημα είναι αυτό που, πραγματικά, νοσεί σοβαρά. Η δημοκρατία μας έχει κι αυτή το δικό της υπαρξιακό θέμα. Και το πρόβλημά μας το μεγάλο, είναι ότι δεν μπορούμε να προβλέψουμε, δεν μπορούμε να σχεδιάσουμε, δεν μπορούμε να προνοήσουμε εγκαίρως. Για όλα αυτά, δηλαδή, που πρόκειται να συμβούν σε δέκα χρόνια, δεν μπορούμε δέκα χρόνια πριν να μιλήσουμε, να πάρουμε μέτρα, παρ' ότι γνωρίζουμε ότι με απόλυτη βεβαιότητα θα συμβούν.

Γνωρίζουμε ακόμη και εμπειρικά από το περιβάλλον που ζει ο καθένας ότι η απόκτηση ενός παιδιού έχει γίνει, δυστυχώς, πρόβλημα για τους λίγους και αυτό βέβαια δεν αφορά, δυστυχώς, μόνο τα χρόνια της κρίσης στην Ελλάδα, αλλά εδώ και αρκετό καιρό, τη μεταμνημονιακή Ελλάδα.

Είναι η οικονομική ύφεση που ακόμη υπάρχει -καλά τα πυροτεχνήματα, αλλά ας πατήσουμε λίγο στη γη- καθώς και η αυξημένη εργασιακή αβεβαιότητα, που συμβάλλουν δραματικά στην υπογεννητικότητα. Η οικονομική κρίση απέκρυπτε όλον αυτόν τον καιρό κι ένα αδυσώπητο πραγματικό γεγονός που ένιωσα την υποχρέωση ως Βουλευτής, ως γυναίκα, αλλά και ως μητέρα, να το καταθέσω στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όπως και πολλοί συνάδελφοι βεβαίως το έχουν κάνει. Ο διπλός ρόλος που πάντοτε αναφέρεται και μάλιστα με πολλές δάφνες ενίοτε, είναι για την Ελλάδα ίσως πολλές φορές κι απαγορευτικός. Ο ρόλος της εργαζόμενης και της μητέρας ταυτόχρονα. Η εγκυμοσύνη, η λοχεία και η μητρότητα είναι ακόμη έννοιες που αρνητικό πρόσημο για τον εργασιακό χώρο. Κακά τα ψέματα. Κι όσο κάποια πρόνοια υπάρχουν στον χώρο του δημοσίου, -το τι γίνεται μεταξύ μας τα ξέρουμε, αλλά πρέπει να έχουμε το θάρρος και να τα λέμε- στον ιδιωτικό τομέα, γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά οι παροικούντες στην Ιερουσαλήμ.

Οι περισσότερες γυναίκες το αποκρύπτουν, πολλές δίνουν πολύ μικρή διάσταση στο γεγονός, άλλες απ' αυτές αποδέχονται τύποις, αλλά στην ουσία επιστρέφουν αμέσως μετά τον τοκετό στην εργασία και αν αυτό, δεν είναι πραγματικά ένα αντικίνητρο απόκτησης παιδιού, κυρία Υφυπουργέ, ποιο μπορεί να είναι; Αυτό είναι και παραείναι. Και είναι το κοινό μυστικό, λοιπόν, ότι οι ίδιοι ανεπαρκείς νόμοι για την προστασία της εγκυμοσύνης και της μητρότητας, παραβιάζονται κατ' εξακολούθηση.

Φοβούνται, λοιπόν, οι γυναίκες να τολμήσουν να πουν αυτό που στη ζωή είναι ένα πραγματικό δώρο. Το να φέρνεις έναν άνθρωπο στον κόσμο και να μπορείς και να προασπίζεσαι το δικαίωμά σου να τον μεγαλώνεις. Κι αυτό δείτε και σαν ένα προσωπικό παράδειγμα μιας αυτοαπασχολούμενης μητέρας.

Τα δραματικά στοιχεία, σε σχέση με το δραματικό παρελθόν, αλλά και το δραματικό μας μέλλον που παρουσιάστηκαν από τους εισηγητές, εγώ δεν θα τα αντιπαρέλθω, θα πω μόνο ότι ισχύουν όλα όσα ειπώθηκαν και δυστυχώς θα πω ότι ισχύουν κι ακόμα παραπάνω. Εξωραϊστήκαν, λοιπόν, κάποιες πλευρές του γεγονότος.

Δυστυχώς, η έκθεση της διακομματικής επιτροπής για το δημογραφικό, την οποία διάβασα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και η οποία να θυμίσω ότι έγινε ύστερα από πρόταση της Προέδρου του Κινήματος Αλλαγής της κ. Φώφης Γεννηματά στα μέσα του 2017, ήταν αποκαλυπτική. Ξέρουμε όλοι τι θα πάθουμε, το είπαν και οι εισηγητές, το 2035, όταν ο πληθυσμός της Ελλάδας, αν εμείς δεν πάρουμε τα ελάχιστα μέτρα, θα μειωθεί κατά 1,4 εκα-

τομύρια ανθρώπους.

Τι πρέπει να κάνετε εσείς, πρώτα απ' όλα, που είστε στην εξουσία τώρα και στην Κυβέρνηση. Θα πρέπει να τα ανασκουμπώσετε τα μανίκια σας, κυρία Υφυπουργέ και βεβαίως, όχι μόνο με διαπιστώσεις και θεσμικά πυροτεχνήματα, αλλά να τα ανασκουμπώσετε -έτσι όπως δείχνετε κι ακόμη παραπάνω, εγώ σας λέω-, διότι η Ελλάδα δεν μπορεί να συνεχίσει να φιγουράρει στις τελευταίες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σχέση με τις δαπάνες για τις οικογενειακές παροχές.

Είδα τον κύριο Υπουργό πριν στην παρέμβασή του, καλά όλα αυτά για εσωτερική κατανάλωση, αλλά ξέρετε όταν πηγαίνουμε λίγο παρακάτω και παραέξω, τον λόγο τον παίρνουμε μια φορά, δεν δευτερολογούμε συνήθως, απ' ό,τι παρατηρώ.

Βεβαίως, θέλω και κάτι ακόμα να πω. Τα 2.000 ευρώ για ένα νέο ζευγάρι πράγματι αποτελούν ένα δώρο, αλλά όχι κι ένα κίνητρο. Είναι ένα μέτρο, μια παροχή, αλλά δεν είναι πολιτική. Τα 2.000 ευρώ ενσωματώνονται σε μια συνολική πολιτική για το δημογραφικό θέμα, μια εθνική πολιτική την οποία δεν φέρνετε. Φέρνετε μια αποσπασματική πολιτική, που δυστυχώς -καλόπιστα το λέμε, με καλόπιστη κριτική- είναι καλό, αλλά δεν είναι αρκετό.

Εμείς τι λέμε. Το Κίνημα Αλλαγής και την τροπολογία του πρότεινε όσα ο κύριος εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος σήμερα τόνισαν με ιδιαίτερη βαρύτητα, εκτός από το επίδομα των 2.000 ευρώ κι όλα τα άλλα μέτρα, επαναλαμβάνω, όπως ειδική γραμματαία της δημογραφικής πολιτικής, αλλά κυρίως την εκπόνηση του εθνικού σχεδίου για το δημογραφικό. Καλέστε τις παρατάξεις και τα κόμματα. Δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα. Είστε πιο συντηρητικοί από εμάς, αλλά μπορείτε να ανοίξετε τους ορίζοντές σας και εμείς να σας φωτίσουμε σε κάποιες πλευρές εξωραϊσμένων μέτρων που ήδη έχουμε εφαρμόσει στις εποχές μας, διότι η προνοιακή μας πολιτική, όπως αντιλαμβάνεστε, δεν μπορεί να ξεπεραστεί ούτε από τη δική σας παρατάξη, ούτε από κανέναν.

Το οργανωμένο σύστημα πρόνοιας ήταν ένα σύστημα στο οποίο το ΠΑΣΟΚ έχει δώσει τις εξετάσεις επιτυχώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην κοροϊδευόμαστε. Κανένα νέο ζευγάρι δεν σκέφτεται μόνο τα έξοδα γέννησης ενός παιδιού. Σκέφτεται τον κόσμο που φέρνει το παιδί του. Σκέφτεται την πορεία του μέσα στη ζωή, τη μόρφωσή του σε ένα σύστημα όχι μόνο ανοχής, αλλά και ενθάρρυνσης της παραπαιδείας, την υγεία του σε ένα απαξιωμένο σύστημα υγείας που της λείπουν τα ράμματα και τα βαμβάκια. Σκέφτεται την απασχόλησή του μέσα σε ένα σύστημα αναξιοκρατικό και βολέματος «ημετέρων».

Η χώρα μας, λοιπόν, και η δημοκρατία μας έχει, δυστυχώς, όπως είπα, αυτά τα υπαρκτά προβλήματα να λύσει. Ας μην παριστάνουμε σήμερα τους ανήξερους ούτε τους δήθεν περήφανους για τα 2.000 ευρώ που είναι ένα ξεροκόμματο που πετάμε στη νέα γενιά την ώρα που οι περισσότεροι από τα παιδιά μας, όχι μόνο την οικογένεια δεν σκέφτονται, αλλά έχουν πάρει τον δρόμο της οικονομικής μετανάστευσης χωρίς καν όμως να γυρίσουν πίσω και να μας κοιτάξουν. Εκλιπαρούμε για ένα βλέμμα τους, αλλά δυστυχώς εγώ καταλαβαίνω ότι δεν κοιτάνε πίσω τους. Όχι επειδή έχουν πάρει πολύ φόρα προς τα εμπρός, αλλά επειδή δεν καταδέχονται. Και αυτό τουλάχιστον είναι μία πολύ μεγάλη πληγή για όλους μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ και εγώ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 6^ο Γυμνάσιο Καλαμάτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Ασημακοπούλου από την Ελληνική Λύση.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται αντιμέτωπη με μία δραματική αριθμητική ανατροπή η οποία συναποτελείται και εντοπίζεται στη συρρίκνωση των γεννήσεων, στην αύξηση των θανάτων και στη λαθρομετανάστευση. Το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας αποτελεί μέγα εθνικό ζήτημα. Τα κρίσιμα εθνικά ζητήματα δεν λύνονται με την παροχή ενός επιδόματος. Χρειάζεται σταθερή και ενιαία κοινωνική πολιτική στήριξης των νέων γονέων, της μητρότητας και των ελληνικών -το τονίζω- οικογενειών. Διότι μέσω του παρόντος υπό συζήτηση σχεδίου νόμου όχι μόνο δεν στηρίζετε την ελληνική οικογένεια, αλλά αντίθετα την καταποντίζετε. Για πόσο θα υπάρχει ελληνική οικογένεια όταν με νομοσχέδια όπως το συγκεκριμένο προωθείτε τη σταδιακή αλλοίωση του έθνους μας μέσω της στήριξης πληθώρας αλλοδαπών; Πώς και πόσο σέβεστε τους Έλληνες; Το πρόβλημα χρειάζεται υπεύθυνη αντιμετώπιση. Εάν θεωρείτε ότι μόνο με ένα επίδομα θα αυξηθούν οι γεννήσεις, πλανάσθε. Οι Έλληνες μειώνονται, γερνούν και ο πληθυσμός αλλοιώνεται.

Οι παράγοντες που έχουν οδηγήσει την Ελλάδα σε αυτό το αδιέξοδο είναι γνωστοί. Η ανεργία στους νέους, η απασχόληση σε δυσβάσταχτο περιβάλλον, με ανελαστικά ωράρια, υπερφορολόγηση, η έλλειψη κοινωνικής πολιτικής, οδηγούν σε αύξηση της υπογεννητικότητας και της αποδημίας.

Σύμφωνα με τους ερευνητές οι πολιτικές για τη γονιμότητα και την στήριξη της οικογένειας πρέπει να στοχεύουν πρώτον στην κοινωνική και οικονομική ενεργητική προστασία των οικογενειών, δεύτερον στην εναρμόιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής και τρίτον στην υποστήριξη της μητρότητας και στη δημιουργία θετικού περιβάλλοντος για την οικογενειακή ζωή. Οι δείκτες είναι ενδεικτικοί της κατάστασης και της κρίσιμότητάς της. Τα στοιχεία είναι συγκλονιστικά. Για να σταματήσει η κατάρρευση, χρειάζονται δραστικά μέτρα, όχι πυροτεχνήματα. Χρειάζεται να χαραχθεί οικονομική πολιτική η οποία να βοηθά και να δίνει κίνητρα στους Έλληνες να δημιουργήσουν οικογένειες. Γιατί δεν θα πρέπει να παραβλέπουμε και τον κρίσιμο τομέα της εθνικής ασφάλειας ο οποίος, επίσης, επηρεάζεται από τη μείωση των γεννήσεων.

Πώς εξασφαλίζεται η συνέχεια του γηγενούς πληθυσμού όταν παρέχετε τέτοιου είδους κίνητρα για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο νομοσχέδιο; Για πόσο ακόμη θα υπάρχει η Ελλάδα που επισημαίνετε; Γιατί δεν γίνεται διαχωρισμός μόνο για εκείνες τις οικογένειες που διαθέτουν την ελληνική ιθαγένεια; Σας απασχολεί καθόλου η δημογραφική και εθνική αλλοίωση ή το μόνο που θέλετε είναι να αυξήσετε τους δείκτες αδιακρίτως και χωρίς εθνολογικά κριτήρια; Προσπαθείτε να εντάξετε και να ενσωματώσετε τους λαθρομετανάστες προκειμένου να αντιμετωπίσετε τη δημογραφική κρίση. Μας κάνετε να αναρωτιόμαστε: Τελικά ποιος αντιμετωπίζει πρόβλημα υπογεννητικότητας; Ξεχνάτε ότι εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου πρέπει να νομοθετούμε έχοντας ως γνώμονα τους Έλληνες πολίτες;

Ο εφιάλτης του δημογραφικού και της υπογεννητικότητας δεν θα τελειώσει με ένα επίδομα, το οποίο δεν θα χορηγείται καν εφάπαξ αλλά σε δόσεις. Γνωρίζετε πόσα έξοδα έχει, πέραν από τη γέννηση ενός παιδιού, η ανατροφή του ή αγνοείτε την πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν τα νέα ζευγάρια; Η στήριξη της οικογένειας απαιτεί διάρκεια και μέριμνα για την ανατροφή του.

Η Ελληνική Λύση το λέει ξεκάθαρα. Χωρίς εθνική στρατηγική, συγκεκριμένα μέτρα και κοστολογημένα προγράμματα, δεν αντιμετωπίζονται τα χρόνια και κρίσιμα προβλήματα. Είναι υποχρέωση όλων μας να στηρίζουμε με κάθε τρόπο την ελληνική οικογένεια. Δυστυχώς όμως εσείς την αποδομείτε και την κατακερατίζετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχαηλίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ και να ετοιμάζεται η κ. Παπανάτσιου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θεσμοθέτηση ενός επιδόματος όπως αυτού του γέννησης είναι αναμφίβολα κατ' αρχάς ένα θετικό μέτρο. Όμως, η προώθησή

του ως βασικό μέτρο άσκησης δημογραφικής πολιτικής, οι περιορισμοί που μπαίνουν ως προς τους εν δυνάμει ωφελομένους, καθώς και η χρηματοδότηση του μέτρου μέσω περικοπής άλλων επιδομάτων, απομοιώνουν σημαντικά το θετικό φορτίο του μέτρου τόσο ώστε να μην μπορούμε να μιλάμε για άσκηση κοινωνικής πολιτικής με την ουσιαστική σημασία της έννοιας.

Ξεκινώ από το ευρύτερο ζήτημα της δημογραφικής πολιτικής, στην οποία αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι. Οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι η δημογραφική πολιτική περιλαμβάνει ένα ευρύ πλέγμα μέτρων το οποίο, προφανώς, δεν εξαντλείται σε οικονομικές ενισχύσεις.

Αναφέρθηκε, προηγουμένως, ο κύριος Υπουργός με ερώτημά του στο τι κάναμε εμείς, επί δικής μας διακυβέρνησης. Θέλω να του επισημάνω ότι τότε έγινε, κατ' αρχάς, ένα σημαντικό βήμα χάραξης μιας τέτοιας πολιτικής η οποία, μάλιστα, ουδέποτε είχε συγκεκριμένο χαρακτήρα μέχρι τότε. Συστήσαμε, δηλαδή, τη διακομματική επιτροπή στην οποία μάλιστα αναφέρθηκε προηγουμένως συνάδελφος, τότε πρόεδρος της επιτροπής για το δημογραφικό, η εμπεριστατωμένη έκθεση της οποίας ψηφίστηκε από τη Βουλή πριν από περίπου έναν χρόνο και μάλιστα με ευρεία πλειοψηφία. Ανάμεσα στις προτάσεις πολιτικής που περιλαμβάνει αυτή η έκθεση είναι οι πολιτικές απασχόλησης, οι υποδομές φροντίδας παιδιών, τα επιδόματα, η στεγαστική πολιτική, η κοινωνική ένταξη των μεταναστών και η ανάσχεση του brain drain.

Τι κάναμε εμείς συγκεκριμένα προς αυτή την κατεύθυνση; Αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό. Μειώσαμε τις παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας μέσω της ενίσχυσης του ΣΕΠΕ. Αυξήσαμε τον προϋπολογισμό του επιδόματος τέκνων κατά 450 εκατομμύρια στη διάρκεια της δικής μας θητείας. Θεσμοθετήσαμε για πρώτη φορά το επίδομα στέγης για διακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες και διπλασιάσαμε τις θέσεις σε δημόσιους βρεφονηπιακούς σταθμούς, δίνοντας έμφαση στις εργαζόμενες μητέρες.

Πρόκειται για κάποια πρώτα, αλλά σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της στήριξης των οικογενειών και των εργαζομένων, κυρίως, γυναικών.

Το φιλελεύθερο φορτίο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, κάτι που αποτυπώνεται στα αντεργατικά μέτρα που έχει ήδη λάβει, είναι ασύμβατο με τις απαιτήσεις μιας δημογραφικής πολιτικής με επίκεντρο τον εργαζόμενο.

Αντί άλλου επιχειρήματος, θα παραθέσω τα συμπεράσματα ενός εξειδικευμένου επιστημονικού φορέα, του Εργαστηρίου Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Εκτιμώντας ακριβώς τις εξαγγελίες της Νέας Δημοκρατίας για το επίδομα γέννησης, σημειώνει τον Δεκέμβριο του περασμένου έτους: «Τα μέτρα αυτά, επομένως, δεν αναμένεται να οδηγήσουν στην αύξηση του αριθμού των παιδιών, αν δεν αλλάξει ριζικά το μη ιδιαίτερα ευνοϊκό για την απόκτηση παιδιών, περιβάλλον, μέσω μιας στοχευμένης δημογραφικής πολιτικής: η βελτίωση των συνθηκών αγοράς εργασίας, την ανάσχεση της εμποτισμένης των νέων για το μέλλον και την άρση των έμφυλων διακρίσεων».

Έρχομαι στο ζήτημα των δικαιούχων του επιδόματος γέννησης. Η προϋπόθεση δωδεκαετούς διαβίωσης στη χώρα, προκειμένου να λάβουν το επίδομα γέννησης, αποκλείει μια μεγάλη μερίδα των μεταναστών και των προσφύγων. Πρόκειται για μια χρονική περίοδο που προσδίδει στο μέτρο την απαράδεκτη λογική «μόνο για Έλληνες», η οποία δεν μπορεί να έχει θέση σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι στην έκθεση της διακομματικής επιτροπής για το δημογραφικό, την οποία η Νέα Δημοκρατία ψήφισε, μεταξύ των άλλων προτάσεων πολιτικής αναφέρεται: «Η θεσμική θωράκιση και η λήψη θετικών μέτρων για την προστασία μεταναστών, μεταναστριών και προσφύγων από πολλαπλές διακρίσεις στην εργασία, στην εκπαίδευση, στις δημόσιες υπηρεσίες».

Το κριτήριο της δωδεκαετούς διαμονής παραβιάζει ευθέως τη σύσταση αυτής της πολιτικής.

Τέλος, είναι το ζήτημα της περικοπής, ουσιαστικά, άλλων επιδομάτων, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί το επίδομα γέννησης.

Θέλω να επισημάνω ότι υιοθετείτε δύο ενδεικτικούς μηχανισμούς της βαθιάς συντηρητικής ιδεολογίας σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να περικόψετε άλλα επιδόματα. Μεταφέρετε την προϋπόθεση της δωδεκαετούς παραμονής των μεταναστών, προκειμένου να λάβουν τα επιδόματα παιδιού και στέγης, ενώ μέχρι τώρα, όπως γνωρίζετε, η προϋπόθεση ήταν η πενταετής διαμονή για όλους, Έλληνες πολίτες, πρόσφυγες και μετανάστες. Πέραν του χαρακτήρα διακρίσεων, που διέπει αυτή την πρόβλεψη, φαίνεται ότι αντιβαίνει και σε κοινοτικές οδηγίες.

Ο δεύτερος μηχανισμός περικοπών που προβλέπει το νομοσχέδιο είναι η πρόβλεψη να μην χάνουν τα παιδιά μιας οικογένειας μια χρονιά στο σχολείο ως προϋπόθεση καταβολής των επιδομάτων τέκνων και στέγης, καθώς και του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης.

Το ιδιαίτερο εξοργιστικό είναι ότι αυτό προβάλλεται από την Κυβέρνηση ως μέτρο αντιμετώπισης της μαθητικής διαρροής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εάν ήταν αυτός ο σκοπός σας, γιατί δεν διατηρούσατε τη δική μας πρόβλεψη, η οποία επέτρεπε μια πιο ευέλικτη και άμεση αντιμετώπιση της μη φοίτησης μέσω το προγράμματος «my school», παρακολούθηση δηλαδή μέσω του προγράμματος «my school», χωρίς όμως να τιμωρεί τις οικογένειες.

Σύμφωνα με τις ειδικές εκθέσεις του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, η μαθητική διαρροή στο δημοτικό και στο γυμνάσιο είναι εντονότερη στους Νομούς Ξάνθης, Δυτικής Αττικής και Ροδόπης. Προφανώς, η παρουσία ομάδων, όπως η μουσουλμανική μειονότητα και οι Ρομά σ' αυτές τις περιοχές, συνδέεται ευθέως με αυτό το γεγονός.

Συμπερασματικά, λοιπόν, επιδιώκετε να περικόψετε επιδόματα με θύματα παιδιά και οικογένειες από τις πιο αδύναμες κατηγορίες των Ελλήνων πολιτών και των μεταναστών που διαμένουν για χρόνια στη χώρα, προκειμένου να χρηματοδοτήσετε το νέο επίδομα στη λογική «μόνο για Έλληνες».

Φοβάμαι πως δεν έχετε διδαχθεί από την περίπτωση του μεταναστευτικού-προσφυγικού ότι αυτή η λογική, πέραν των άλλων, έχει και πολύ κοντά πόδια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Θα πάρει τον λόγο τώρα η κ. Παπανάτσιου και αμέσως μετά ο κ. Λεονταρίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρία Παπανάτσιου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέσατε αυτό το νομοσχέδιο σε συνέχεια άλλων παρεμβάσεων σας, που αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους. Θα προσπαθήσω να τονίσω τη συνολικότερη διαφορά μας στην προσέγγιση του θέματος.

Οι αντίστοιχες ενισχύονται μέσα από πολιτικές που ευνοούν τους έχοντες ή, για να το πω καλύτερα, από πολιτικές, που όχι μόνο δεν ενισχύουν τις ευάλωτες ομάδες και τα χαμηλά εισοδήματα, αλλά αντίθετα αφαιρούν πόρους από πολιτικές στήριξης τους.

Το φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίσατε έδωσε από 2 έως 20 ευρώ τον μήνα σε συνταξιούχους και μισθωτούς. Το είδαν χθες στις πληρωμές αυτού του μήνα. Ο προϋπολογισμός σας έδωσε πάνω από τον μισό δημοσιονομικό χώρο του 2020, για να μειώσει τους φόρους στις επιχειρήσεις. Παράλληλα, στερήσατε περίπου 2,5 δισεκατομμύρια από δυνητικές ελαφρύνσεις για τα χαμηλά και μεσαία στρώματα με τη μη χρησιμοποίηση του λογαριασμού των 37 δισεκατομμυρίων που σας κληροδοτήσαμε για τη μείωση των πλεονασμάτων, τα οποία ποτέ δεν συζητήσατε με τους θεσμούς.

Θέτετε στόχο ανάπτυξης στο 2,8%. Δεν κάνετε, όμως, κουβέντα για αύξηση του μισθού στο διπλάσιο, που είχατε υποσχεθεί, ενώ ο Υπουργός Οικονομικών πλέον δηλώνει ότι όποια αύξηση καλύφθηκε απ' αυτήν του ΣΥΡΙΖΑ.

Ταυτόχρονα, με το νέο ασφαλιστικό επανέρχεται το άδικο σύστημα των κλάσεων για τις ασφαλιστικές εισφορές των μη μι-

σθωτών. Ένας ελεύθερος επαγγελματίας που βγάζει 70.000 ευρώ θα πληρώνει τα ίδια με έναν που βγάζει 7.000 ευρώ.

Καταργείτε τη 13η σύνταξη ξανά. Αντικαθιστάτε την ήδη υπάρχουσα διάταξη του ΣΥΡΙΖΑ με μια γενικόλογη αναφορά για ένα συνολικό ποσό της τάξης του 0,5% στον κοινωνικό προϋπολογισμό για διάφορες πολιτικές κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

Πώς θα προχωρήσετε σ' αυτήν τη παροχή με ήδη μειωμένη δαπάνη πάνω στη συνταξιοδοτική δαπάνη και στις μεταβιβάσεις προς τα ταμεία; Ποιους κοροϊδεύετε;

Επιπρόσθετα, η πολιτική σας στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων έχει ήδη αρχίσει να αποδίδει αρνητικούς καρπούς, καθώς ο Δεκέμβριος του 2019 ήταν ο χειρότερος της τελευταίας εξαετίας με απώλεια τριών χιλιάδων επτακοσίων θέσεων εργασίας.

Εάν πραγματικά σας ενδιέφεραν η υπογεννητικότητα και η στήριξη στα νέα ζευγάρια και το παιδί, θα έπρεπε να είχατε αναθεωρήσει πτυχές του συνολικού σας έργου. Δεν γίνεται να θεωρείτε ότι θα καλύψετε τις εισοδηματικές ανισότητες, τις οποίες ενισχύετε με τις πολιτικές σας, με ένα απλό επίδομα.

Σας θυμίζω την περσινή έκθεση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για το δημογραφικό, που υιοθετήθηκε και από εσάς. Οι προϋποθέσεις της παρέμβασης στο δημογραφικό είναι: η ανάκαμψη της οικονομίας, η μείωση της ανεργίας και καλές δουλειές για όλους η αύξηση των αμοιβών για τους νέους και η ανάπτυξη της πρόνοιας. Σε ποιον απ' αυτούς τους τομείς στηρίζετε το πλάνο σας;

Η γενική ιδέα πίσω από τη στήριξη του παιδιού πρέπει να είναι ολιστική και να αφορά ένα σύνολο παρεμβάσεων. Μια σημαντική συνθήκη που προσπάθησα να καταδείξω παραπάνω, είναι το αίτημα της ασφάλειας του πολίτη. Να νιώσουν κοινωνική ασφάλεια ο νέος και η νέα, ώστε να μπορούν να σχεδιάσουν το μέλλον τους.

Εδώ παραδοσιακά υστερεί η παράταξή σας. Διαστρεβλώνετε αυτή την έννοια, ταυτίζοντάς τη με την κάθε μορφή «Εξάρχεια» που κατασκευάζετε. Υπάρχει όμως και η ασφάλεια που προσφέρει στο σταθερό εισόδημα ή σταθερή και μόνιμη απασχόληση, η πρόσβαση στη δωρεάν και δημόσια παιδεία και υγεία. Δεν μπορείτε να σχεδιάζετε την ενίσχυση των ζευγαριών, την προστασία του παιδιού και την υπογεννητικότητα μεμονωμένα και αποκομμένα από το σύνολο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής σας. Χρειάζεται δομική παρέμβαση για ενίσχυση των εισοδημάτων και μείωση των ανισοτήτων. Ξέρουμε, όμως, ότι αυτό δεν είναι προτεραιότητα σας.

Την περίοδο 2015-2019 απαξιώνετε την προσπάθεια ανασυγκρότησης του κοινωνικού κράτους και την χαρακτηρίζετε σαν παροχολογία. Το 2015 παραλάβαμε τον δείκτη άνισης κατανομής του εισοδήματος στο 34,2% και από τον πρώτο νόμο που ψηφίσαμε για την ανθρωπιστική κρίση ευνοήθηκαν πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας με τρόφιμα, με επιδότηση στο ηλεκτρικό ρεύμα κ.α.. Το 2016 ψηφίσαμε τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Από το 2017 εφαρμόσαμε το ΚΕΑ με πάνω από εξακόσιους πενήντα χιλιάδες δικαιούχους. Τώρα μετονομάζετε το ΚΕΑ σε «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα» με άμεση παραπομπή στο αποτυχημένο πιλοτικό πρόγραμμα του 2014. Προσπαθείτε να διαγράψετε από τη μνήμη των πολιτών ποιος δημιούργησε το ΚΕΑ. Ακολουθείτε και εδώ την πεπατημένη της οικειοποίησης πολιτικών του ΣΥΡΙΖΑ.

Αντίθετα, το παρόν νομοσχέδιο υποτίθεται ότι παρέχει 123 εκατομμύρια ευρώ για την αντιμετώπιση του δημογραφικού, αλλά με μαγικό τρόπο περιορίζετε τους δυνητικούς δικαιούχους του επιδόματος παιδιού και στέγασης και αφαιρεί 200 εκατομμύρια σε σχέση με πέρυσι.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θέσπισε το 2018 με ενιαίο και δίκαιο τρόπο το επίδομα παιδιού, διπλασιάζοντας σχεδόν τον προϋπολογισμό που παρέλαβε από 650 εκατομμύρια σε 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ και αύξησε τα παιδιά δικαιούχους σε ένα εκατομμύριο πεντακόσια σαράντα πέντε χιλιάδες. Μέσα στην κρίση αυξήσαμε τον προϋπολογισμό της πρόνοιας από τα 790 εκατομμύρια στα 3,5 δισεκατομμύρια. Από αυτά το 1,4 δισεκατομμύριο αφορούσαν ενίσχυση των πολιτών για το παιδί, 1,1 δισεκατομμύριο για επίδομα παιδιού σε ένα εκατομμύριο εξακόσια εξήντα χιλιάδες παιδιά, 270 εκατομμύρια για θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, 71

εκατομμύρια καθημερινά ζεστά γεύματα σε δημοτικά σχολεία. Σε αυτά πρέπει να προστεθούν και 300 εκατομμύρια του επιδόματος στέγης που αφορούν εξακόσια εξήντα επτά χιλιάδες άτομα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

Επιπλέον, κόβετε τα επιδόματα παιδιού και στέγης αν ένα από τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη λόγω απουσιών.

Τέλος, εισάγετε δυσμενέστερα κριτήρια για τους μετανάστες. Προβλέπετε στο σχέδιο νόμου τη δωδεκαετή διαμονή στη χώρα για τους τυχόν δικαιούχους του επιδόματος. Επί της ουσίας, αυτή η διάταξη αποκλείει μετανάστες νόμιμα διαμένοντες στη χώρα από κοινωνικές παροχές που απευθύνονται στο σύνολο του πληθυσμού. Έρχεται, έτσι, σε ρήξη με το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν στην ίση μεταχείριση κατόχων ενιαίων αδειών διαμονής με τους υπηκόους του κράτους-μέλους στο οποίο διαμένουν. Εδώ πρέπει να σημειώσω ότι για αρκετές κατηγορίες πολιτών τρίτων χωρών αρκεί η απόδειξη μόνιμης παραγωγής στη χώρα για επτά συνεχόμενα έτη για την υποβολή αίτησης πολιτογράφησης. Τώρα, με το παρόν σχέδιο νόμου, στους πολίτες αυτούς ζητείται η απόδειξη διπλάσιων ετών διαμονής για επίδομα.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω πως η κατεύθυνση των πολιτικών της Κυβέρνησης είναι μεροληπτική προς τα ανώτερα κλίμακα και υπάρχει ο κίνδυνος της αύξησης των ανισοτήτων. Αυτό θα αποτελέσει μεγάλο πισωγύρισμα στην προσπάθεια που καταβάλαμε την προηγούμενη πενταετία. Ο ΟΟΣΑ σε μελέτη του το 2014 για τη χώρα μας ανέφερε ότι το εισοδηματικό χάσμα έχει αρνητικές συνέπειες στην ανάπτυξη, αφού το διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών απλά αποκρύπτει τη μείωση εισοδημάτων για όλους εκτός των πλουσίων. Δυστυχώς, προς τα εκεί βαδίζουμε ξανά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Λεονταρίδης από τη Νέα Δημοκρατία. Να ετοιμάζεται ο κ. Κώτσηρας επίσης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο με τίτλο «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων συνιστά μία πρώτη απάντηση σε ένα χρόνιο και διττό πρόβλημα που ταλανίζει την ελληνική πολιτεία, αυτό της δημογραφικής γήρανσης και της υπογεννητικότητας.

Ειδικότερα, κατά τα χρόνια της οικονομικής κρίσης που έπληξε τη χώρα μας, πολλές οικογένειες είτε ανέβαλαν επ' αόριστο την απόκτηση τέκνων είτε περιορίζονταν στο ένα τέκνο. Ο λόγος είναι ότι αδυνατούσαν να προσφέρουν τις συνθήκες εκείνες που συνάδουν σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης. Η πληθυσμιακή συρρίκνωση δεν είναι αποκλειστικό γνώρισμα της Ελλάδος, αλλά και άλλων πιο προηγμένων ευρωπαϊκών κρατών. Ωστόσο, το συνεχώς επιδεινούμενο δημογραφικό πρόβλημα λαμβάνει συγκριτικά μεγαλύτερες διαστάσεις στη χώρα μας που επιτείνεται ακόμα περαιτέρω με την αδράνεια για τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων ενίσχυσής του.

Η Ελλάδα, όμως, με την τωρινή Κυβέρνηση γυρίζει σελίδα σταθερά με τη θέσπιση επιδόματος γέννησης ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από 1-1-2020. Το επίδομα αυτό θα καταβάλλεται σε δύο ισόποσες δόσεις των 1.000 ευρώ. Όπως διαφαίνεται ξεκάθαρα και από τον τίτλο του νομοσχεδίου, πρόκειται για επίδομα και δη επίδομα προνοιακού χαρακτήρα που καλύπτει το μεγαλύτερο φάσμα κοινωνικών ομάδων και κυρίως, τις πιο ασθενείς. Γι' αυτό είναι ακατάσχετο, μη φορολογητέο και στοχεύει να αποτελέσει ουσιαστικό κίνητρο για τους μέλλοντες γονείς ως προς την απόκτηση απογόνων και φυσικά ένα σημαντικό βοήθημα στα πρώτα και αυξημένα έξοδα ανατροφής του τέκνου.

Επίσης, εισάγεται κριτήριο νόμιμης και μόνιμης διαμονής στην ελληνική επικράτεια των δικαιούχων του επιδόματος γέννησης, προκειμένου να υφίσταται ισχυρός δεσμός των ανωτέρω δι-

καιούχων με το κράτος υποδοχής. Για τους πολίτες τρίτων κρατών οι οποίοι δεν επιπύτουν στο ρυθμιστικό καθεστώς συγκεκριμένων περιπτώσεων, απαιτείται δωδεκαετής διαμονή στη χώρα πριν την υποβολή της αίτησης για τη χορήγηση του επιδόματος γέννησης.

Το επίδομα γέννησης χορηγείται με βάση το ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα, το οποίο ορίζεται στις 40.000 ευρώ ετησίως, όπως προκύπτει από τη φορολογική δήλωση και από τη σχετικώς εκδοθείσα πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου.

Όπως σε κάθε χάραξη πεδίου πολιτικής, έτσι και σ' αυτή την περίπτωση του επιδόματος γέννησης πρέπει να ορίζονται σαφή και κυρίως ορθολογικά κριτήρια χορήγησής του, τα οποία θα λαμβάνουν υπ' όψιν τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας, θα σέβονται την ιδιότητα του και θα εναρμονίζονται με το γενικότερο αίσθημα περί δικαίου. Αυτό, λοιπόν, πράττουμε και εμείς σήμερα.

Μεταξύ των άλλων θετικών ρυθμίσεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι ότι η αίτηση για τη λήψη του επιδόματος γέννησης γίνεται ηλεκτρονικά είτε στο υποσύστημα του πληροφοριακού συστήματος του μητρώου πολιτών για τη δήλωση γέννησης είτε απευθείας στο σύστημα του ΟΠΕΚΑ. Κατ' αυτόν τον τρόπο στηρίζουμε την ψηφιακή διακυβέρνηση και τον σταδιακό ψηφιακό μετασχηματισμό της χώρας, επιτυγχάνοντας μείωση των γραφειοκρατικών βαρών και την αποφυγή λαθών που ταλαιπωρούν τόσο τις δημόσιες υπηρεσίες όσο και τον πολίτη. Επιδιώξή μας είναι ο πολίτης να έχει την αίσθηση ότι το κράτος στέκεται δίπλα στις ανάγκες του με τον πλέον σύγχρονο τρόπο, που δεν μπορεί να είναι άλλος από την ηλεκτρονική διάδραση και εξυπηρέτηση.

Εκτός, όμως, από το επίδομα γέννησης, επιδιώξαμε την αναδιάταξη του χάρτη και άλλων κρίσιμων επιδομάτων, όπως το επίδομα στέγασης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Για τη χορήγηση των επιδομάτων στέγασης, παιδιού και ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ορίζεται ως προϋπόθεση η τεκμηριωμένη επαρκής φοίτηση για τα ανήλικα τέκνα και όχι απλά η εγγραφή τους στο σχολείο. Αυτή η επιλογή δεν είναι τιμωρητικού χαρακτήρα και ούτε αποβλέπει στην περικοπή των επιδομάτων. Στόχος είναι η εξάλειψη του φαινομένου της αδικαιολόγητης αποχής ανήλικων μαθητών από το σχολικό περιβάλλον και η ολοκληρωμένη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Οι γονείς οφείλουν και αυτοί με τη σειρά τους να μεριμνούν για την απρόσκοπτη φοίτηση των παιδιών τους, ώστε να τυγχάνουν της κρατικής προστασίας. Για εμάς η εκπαίδευση είναι ένα πολύτιμο αγαθό που κανένα παιδί δεν θα πρέπει να στερείται. Αντιθέτως, η απόκτηση γνώσεων τίθεται στο στόχαστρο της πολιτικής μας, ώστε κάθε παιδί να έχει τη δυνατότητα κοινωνικής ανέλιξης, προσωπικής ανάπτυξης και αυτοπραγμάτωσης.

Παράλληλα, συνεχίζεται και χορηγείται επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών. Το συγκεκριμένο επίδομα στοχεύει στην ενίσχυση πολιτών που διαβιώνουν μόνιμα σε περιοχές της χώρας με ιδιαίτερα γεωγραφικά και οικονομικά χαρακτηριστικά. Θεσπίζεται όμως το αφορολόγητο και ακατάσχετο του επιδόματος νοικοκυριών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών με χαμηλά εισοδήματα. Εξαιρείται η εν λόγω ενίσχυση από τη δυνατότητα συμψηφισμού της με βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο, λοιπούς φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα και πιστωτικά ιδρύματα.

Μια άλλη καινοτομία του νομοσχεδίου είναι η έμφαση που δίδεται στην ανάγκη για αύξηση των δομών φροντίδας βρεφών και νηπίων. Έτσι παρέχεται πλέον η δυνατότητα χρηματοδότησης μέσω του προγράμματος που διαχειρίζεται η Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης των δήμων και νομικών προσώπων αυτών στους οποίους δεν λειτουργούν τμήματα παιδικής και βρεφικής φροντίδας. Στην Ελλάδα μόλις το 8,9% των παιδιών ηλικίας κάτω των τριών ετών έχει πρόσβαση σε υποδομές φροντίδας, πολύ μακριά από τον στόχο που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, 33% για το 2020.

Κατά τη γνώμη μας, η φροντίδα των παιδιών προσχολικής ηλικίας συνιστά βασικό πυλώνα της μέριμνας για το παιδί και του ευρύτερου εγχειρήματος για τη βελτίωση των δημογραφικών

δεικτών της χώρας. Προτεραιότητα της Κυβέρνησής μας είναι να διευρυνθούν οι ήδη υπάρχουσες δομές, αλλά και να δημιουργηθούν νέες δομές και θέσεις φιλοξενίας από δημόσιους φορείς για τα παιδιά προσχολικής ηλικίας. Έτσι θα στηριχθεί ο θεσμός της οικογένειας και ορισμένοι γονείς ενδεχομένως να μπορέσουν να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας, αφού θα αποφορτιστούν από τη φύλαξη την καθημερινή των τέκνων τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφουγκραζόμαστε τον παλμό της κοινωνίας και θέτουμε νέα θεμέλια μιας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής της χώρας. Είναι βέβαιο, ότι δεν φτάνει αυτό που νομοθετούμε σήμερα σε μια περίοδο απερίωμησης της υπαίθρου και γήρανσης του πληθυσμού που τείνει να πάρει επικίνδυνες εθνικές διαστάσεις. Απαιτείται και ένα πλέγμα μέτρων και κινήτρων που θα δώσει τη δυνατότητα περαιτέρω ενίσχυσης της δημογραφικής πολιτικής της χώρας, ενισχύοντας την οικογενειακή και την κοινωνική συνοχή. Και πιστεύω ότι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός της χώρας Κυριάκος Μητσοτάκης κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση βήμα-βήμα: ενίσχυση αφορολόγητου 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, μείωση ΦΠΑ για αγορά βρεφικών ειδών στο 13%, επίδομα 180 ευρώ, ώστε κάθε παιδί να είναι σε βρεφονηπιακό σταθμό και τώρα επίδομα γέννησης 2.000 ευρώ.

Οφείλω να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και τον Πρωθυπουργό μας, γιατί αυτό το νομοσχέδιο πιστεύω ότι είναι ένα βήμα το οποίο θα μπορέσει να βοηθήσει τις οικογένειες να κάνουν ακόμα περισσότερα παιδιά. Είναι ένα πρώτο βήμα και πιστεύω ότι θα ληφθούν και άλλα μέτρα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κώτσηρας από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Αβραμάκης.

Θα σας παρακαλέσω να προσπαθούμε να κρατήσουμε τον χρόνο, γιατί έχει μείνει ένας πολύ μεγάλος ακόμα αριθμός συνδεδεμένων που περιμένουν να μιλήσουν.

Ορίστε, κύριε Κώτσηρας, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΗΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο η Κυβέρνηση έρχεται να υλοποιήσει μια βασική προεκλογική της εξαγγελία που αποβλέπει μεταξύ άλλων στην αντιμετώπιση ενός πολύ βασικού προβλήματος για τη χώρα μας, το πρόβλημα της υπογεννητικότητας, αλλά παράλληλα να συμβολίσει πολιτικά και ουσιαστικά τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας, η οποία αποτελεί παραδοσιακά τον πυρήνα στήριξης της ελληνικής κοινωνίας, τον φάρο ελπίδας που κρατάει στα δύσκολα, τον θεσμό που διατήρησε και μέσα στην πολυεπίπεδη κρίση τη δύναμη και την αξιοπρέπεια των Ελλήνων ζωντανή.

Είναι σε όλους μας γνωστό ότι υπό τις παρούσες συνθήκες δημογραφικής γήρανσης, η οποία οφείλεται στην ταυτόχρονη μείωση των γεννήσεων σε σχέση με τη θνησιμότητα των ηλικιών, οδηγούμαστε στη σταδιακή μείωση του πληθυσμού της Ελλάδας με δυσμενείς κοινωνικές αλλά και εθνικές συνέπειες. Αυτό συνεπάγεται παραλλήλως και συρρίκνωση του εργατικού δυναμικού και συνιστά εν τέλει εκ των βασικών λόγων του ασφαλιστικού προβλήματος της χώρας μας μεσομακροπρόθεσμα.

Ειδικότερα, πρόσφατες έρευνες συγκλίνουν στη συνεχή πτώση του δείκτη γονιμότητας σε επίπεδα κάτω του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Είναι γεγονός ότι οι τάσεις αυτές καταγράφονται στο σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών εδώ και αρκετά χρόνια, είναι όμως ιδιαίτερα αρνητικές για τη χώρα μας κατά την τελευταία δεκαετία λόγω και των δυσμενών οικονομικών συνθηκών που επικράτησαν λόγω της πολυεπίπεδης κρίσης που όλοι βιώσαμε και καθιστούν δύσκολη την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης απαραίτητου για την απόκτηση και ανατροφή των παιδιών.

Ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης επανειλημμένως έχει δηλώσει ότι η συνεκτική πολιτική για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας αποτελεί εργαλείο εθνικής επιβίωσης. Οφείλουμε, λοιπόν, διαρκώς και χωρίς να σταματάμε να δίνουμε κίνητρα στα νέα ζευγάρια που ξεκινούν τώρα τη νέα τους κοινή πορεία και γενικότερα να στηρίζουμε τη νέα γενιά στην προσπά-

θεια να ξεκινήσει την κοινωνική και οικογενειακή της ζωή.

Με τη θεσμοθέτηση του επιδόματος των 2.000 για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από την 1^η Ιανουαρίου του 2020 επιδίδεται να δοθεί ένα πρωτογενές κίνητρο, μια πρωτογενής βοήθεια, με στόχο την ανάσχεση της φθίνουσας δημογραφικής πορείας της χώρας, αλλά και ένα σημαντικό βοήθημα κατά την πρώτη περίοδο ανατροφής του νεογέννητου. Η ρύθμιση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο ρητής συνταγματικής επιταγής, η οποία επιβάλλεται από το άρθρο 21 του Συντάγματος, το οποίο στην παράγραφο 1 ορίζει την παιδική ηλικία ως τελούσα σε προστασία του κράτους και στην παράγραφο 5 την εφαρμογή της δημογραφικής πολιτικής ως κρατική υποχρέωση.

Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συνοδεύει το νομοσχέδιο, η ετήσια δαπάνη που θα επιβαρύνει τον προϋπολογισμό εκτιμάται στο ύψος των 123 εκατομμυρίων ευρώ για το 2020 και 170 εκατομμυρίων ευρώ περίπου για το κάθε επόμενο έτος.

Τις λεπτομέρειες του νομοθετήματος τις ανέλυσαν λεπτομερώς και οι προηγούμενοι συνάδελφοι και η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας. Πολύ σημαντική είναι η απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος ή εισφορά ή κράτηση υπέρ του δημοσίου. Προφανώς είναι υπέρ της διατήρησης του συγκεκριμένου επιδόματος και προφανώς ιδιαίτερως σημαντική είναι η δυνατότητα να υποβάλλεται η αίτηση απευθείας στο μαιευτήριο, δείχνοντας προφανώς και τον ψηφιακό εκσυγχρονισμό των διοικητικών διαδικασιών που διέπουν τη συναλλαγή του γονιού από τις πρώτες μέρες γέννησης του τέκνου.

Στο δεύτερο μέρος του υπό συζήτηση νομοσχεδίου αναμφώνονται και επικαιροποιούνται τέσσερα βασικά επιδόματα, το επίδομα στέγασης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση και η επικείμενη ψήφιση του νέου αυτού νομοσχεδίου επιβεβαιώνει την προσπάθειά μας για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας που έχει ξεκινήσει από την αρχή της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Πιστοί στον στόχο μας που είναι, κατά το άρθρο 21 του Συντάγματος, η συνεχής μέριμνα για τη διατήρηση της οικογένειας και η θεμελίωση της παραγωγής έθνους μας και η εφαρμογή ανάλογης προς αυτόν τον στόχο δημογραφικής πολιτικής, προσθέτουμε τη συγκεκριμένη ρύθμιση που ψηφίζεται σήμερα σε μια πολιτική η οποία ξεκίνησε από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη, της μείωσης του ΦΠΑ στο 13% από το 24% για τα βρεφικά είδη, της ενίσχυσης της εξασφάλισης της θέσης στους βρεφονηπιακούς σταθμούς για όλα τα παιδιά, της κατάργησης του φόρου πολυτελούς διαβίωσης στα ιδιωτικά οχήματα πολυτέκνων άνω των δύο χιλιάδων κυβικών, στην ενίσχυση του αφορολογήτου ορίου κατά 1.000 ευρώ για κάθε ανήλικο τέκνο.

Χωρίς πολλά λόγια, αλλά με συνέπεια ως προς τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις και με πλήρη συναίσθηση ευθύνης για τη συνεχή υποχρέωσή μας να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του ελληνικού λαού, συνεχίζουμε την προσπάθειά μας. Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι ένα ακόμα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Είναι δεδομένο ότι δεν αρκεί από μόνο του κανένα βοήθημα για να σταθεί πάλι όρθια η ελληνική οικογένεια, όμως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δείχνει με σταθερά, αποφασιστικά, ουσιαστικά αλλά και συμβολικά μέτρα ότι η στήριξη και η ανάπτυξη της οικογενειακής πολιτικής αποτελεί βασικό θεμέλιο των πολιτικών της.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας πέρασε μια πολύ δύσκολη δεκαετία και η κοινωνία άντεξε. Οικογένειες δημιουργήθηκαν μέσα στην κρίση και επιθυμούν πλέον να δουν καλύτερες μέρες για την πατρίδα μας. Και πρέπει αυτές τις οικογένειες να τις στηρίζουμε και να συνεχίζουμε να στηρίζουμε διαρκώς. Η στήριξη της γενιάς της κρίσης, της γενιάς που βρέθηκε αντιμέτωπη με ιδιαίτερως δύσκολες συνθήκες για την ανάπτυξη του κοινωνικού, επαγγελματικού και οικογενειακού βίου αποτελεί και οφείλει να αποτελεί έναν εθνικό στόχο. Και η γνήσια λαϊκή, κοινωνική και πραγματικά φιλελεύθερη πολιτική υπηρετεί ακριβώς αυτόν τον σκοπό.

Τα νέα παιδιά που έμειναν στην Ελλάδα της κρίσης και αντιμετώπισαν την ανεργία την υπερφορολόγηση, ένα επαγγελματικό περιβάλλον ιδιαίτερος αναντίστοιχο με τα προσόντα που με πολύ κόπο απέκτησαν τα προηγούμενα χρόνια, οφείλουμε να αποτελέσουν τη ραχοκοκαλιά στην οποία θα σταθεί η δημιουργία της νέας σύγχρονης και εξωστρεφούς Ελλάδας που όλοι επιθυμούμε. Μιας Ελλάδας με καλύτερες δουλειές καλύτερα πανεπιστήμια, πραγματικές ευκαιρίες για όλους, πραγματική πρόοδο και αξιοκρατία. Αυτή θα είναι η πραγματική και διαρκής στήριξη της ελληνικής οικογένειας και αυτές θα είναι οι συνθήκες οι οποίες θα δημιουργήσουν πραγματική κοινωνική συνοχή και ευημερία.

Με γνώμονα και σημείο αναφοράς αυτές τις κοινωνικές ανάγκες συνεχίζουμε και θα συνεχίσουμε βήμα-βήμα να επαναφέρουμε την πατρίδα μας σε τροχιά οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, κοινωνικής βελτίωσης, σταθερότητας και εθνικής ασφάλειας.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε κατά την άποψή μου οφείλει να ψηφιστεί από το σύνολο των Ελλήνων Βουλευτών για λόγους ουσίας, αλλά κυρίως για λόγους συμβολικούς, καθώς δεν έχουμε την πολυτέλεια να διαφωνούμε σε ζητήματα τα οποία είναι αυτονόητα τα οποία τώρα εφαρμόζουν. Έχουμε μπροστά μας ένα εθνικό στοίχημα για τη νέα γενιά για το μέλλον της πατρίδας μας και πιστεύω ότι σήμερα θα ψηφίσει όλο το ελληνικό Κοινοβούλιο ένα νομοσχέδιο συμβολικό και ουσιαστικό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αβραμάκης για επτά λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, από την πρώτη κιόλας νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας στον χώρο της κοινωνικής πρόνοιας διαφαίνεται η ήδη εκφρασμένη και από την ψήφιση του προϋπολογισμού του 2020 πρόθεσή της για μεγάλη περικοπή των δαπανών στον ευαίσθητο χώρο της κοινωνικής πρόνοιας. Ταυτόχρονα επαναφέρει με εμφαντικό και καθαρά αναχρονιστικό ιδεολογικό χαρακτήρα αυτό το νομοθέτημα, αλλά και γενικότερα την πολιτική της, αλλοιώνοντας σημαντικές και εμβληματικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στην κοινωνική πρόνοια.

Με προκάλλυμμα τη θέσπιση του επιδόματος γέννησης των 2.000 ευρώ, ενός κατ' αρχήν θετικού μέτρου, προχωρεί σε σημαντικές αλλαγές και περικοπές των τριών βασικών επιδομάτων παιδιού, στέγασης και ΚΕΑ που υλοποίησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντας μεγάλες ανάσες σε ευρύτερα τμήματα του ελληνικού πληθυσμού. Κατ' αρχήν στηρίζουμε το επίδομα γέννησης μιας και αποτελεί ένα βοήθημα που αναμφισβήτητα στηρίζει την ελληνική οικογένεια στην υποδοχή του νέου μέλους. Καλωσορίζουμε την Κυβέρνηση στην υλοποίηση στοχευμένης επιδοματικής πολιτικής στον χώρο της κοινωνικής πρόνοιας που όμως ταυτόχρονα έχει κι αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Ήταν βασικό γνώρισμα της πολιτικής μας που τόσο κατασυσκοφάντησε και λιωδόρησε η Νέα Δημοκρατία τα προηγούμενα χρόνια. Όμως θεωρούμε ότι το επίδομα των 2.000 ευρώ πρέπει να δίνεται εφάπαξ με τη γέννηση του παιδιού και όχι σε δυο δόσεις και σε απροσδιόριστο χρόνο.

Επισημαίνουμε με έμφαση ότι το επίδομα γέννησης δεν μπορεί να αποτελέσει ένα από τα νέα θεμέλια της σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής της χώρας, όπως διατυμπανίζει η Κυβέρνηση. Το τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας απαιτεί για την αντιμετώπισή του συστηματική μελέτη και συνδυασμένες δράσεις και μέτρα σαν αυτά που είχε ξεκινήσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την υλοποίησή τους, όπως τα σχολικά γεύματα, η συνεχής αύξηση των κονδυλίων για τη δωρεάν πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, το επίδομα παιδιού αλλά και μέτρα ευρύτερα που δημιουργούν ευνοϊκό περιβάλλον στην απόκτηση και ανατροφή παιδιών, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, το επίδομα στέγασης, η καταπολέμηση της ανεργίας, η αύξηση του κατώτατου και η κατάργηση του υποκατώτατου μισθού, η λειτουργία

των κέντρων κοινότητας και άλλες δράσεις.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μέσα σε δύσκολες και ασφυκτικά οικονομικές συνθήκες αύξησε το γενικό προϋπολογισμό της πρόνοιας από τα 789 εκατομμύρια ευρώ που παρέλαβε το 2015, σε 3,5 δισεκατομμύρια το 2019 και τις παροχές για τα επιδόματα για το παιδί από 822 εκατομμύρια ευρώ σε 1,4 δισεκατομμύριο δίνοντας επιπλέον 300 εκατομμύρια ευρώ για το επίδομα στέγασης. Ανάλογα μέτρα ουδέποτε είχαν υιοθετηθεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις μέχρι το 2015, σήμερα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος απαιτούνται μέτρα και δράσεις στην κατεύθυνση της σχετικής έκθεσης της διακομματικής επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων που είχε υιοθετηθεί το 2018 από όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου πλην της Χρυσής Αυγής και του ΚΚΕ.

Αντί όμως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να διατηρήσει και επεκτείνει περαιτέρω τα υφιστάμενα μέτρα προωθεί μέσα από τις λοιπές διατάξεις του υπό συζήτηση νομοσχεδίου σημαντικό περιορισμό των δικαιούχων του επιδόματος του παιδιού, του επιδόματος στέγασης και του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης, δηλαδή στα τρία βασικά επιδόματα που βοηθούν την οικογένεια και το παιδί και συμβάλλουν σε ένα βαθμό στην καταπολέμηση της υπογεννητικότητας στη χώρα μας.

Κοινό χαρακτηριστικό σε όλες αυτές τις περικοπές είναι τα διάφορα αντιεπιστημονικά και κυρίως αναχρονιστικά ιδεολογήματα της συντηρητικής παράταξης. Συγκεκριμένα προβλέπει ο συγκεκριμένος νόμος την περικοπή ή διακοπή της χορήγησης επιδομάτων παιδιού και στέγασης αν έστω κι ένα από τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη λόγω απουσιών. Δεύτερον, την περικοπή των επιδομάτων ανάλογα με την καταγωγή των παιδιών και τρίτον η μετονομασία του ΚΕΑ σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αλλά και την περικοπή από τις οικογένειες που τα παιδιά τους επαναλαμβάνουν μια τάξη λόγω απουσιών. Τιμωρεί, δηλαδή, όλη την οικογένεια και τα υπόλοιπα παιδιά της οικογένειας, αν υπάρχουν σε αυτήν.

Η μετονομασία γίνεται με σκοπό να παραπέμψει στο αποτυχημένο πιλοτικό πρόγραμμα του 2014 για τριάντα χιλιάδες δικαιούχους και να οικειοποιηθεί το ΚΕΑ το οποίο δημιούργησε ο ΣΥΡΙΖΑ δίνοντας 700 εκατομμύρια για εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολίτες μας που είχαν αφεθεί στην ακραία φτώχεια και στην τύχη τους το 2015. Πρόκειται για τα γνωστά επικοινωνιακά παιχνίδια της Νέας Δημοκρατίας για να σβήσει από τη συλλογική μνήμη τα πεπραγμένα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ενώ ταυτόχρονα οικειοποιείται καινοτόμες πολιτικές που είχαμε υλοποιήσει.

Φοβούμεστε ότι η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πολιτική θα συνεχίσει τον δρόμο της συντηρητικής οπισθοδρόμησης και της δραστικής περικοπής των παροχών της κοινωνικής πρόνοιας, περικοπές που εφαρμόζονται στους πόλους για να ωφελούνται οι ελάχιστοι και ιδιαίτερα τα υψηλά εισοδήματα. Οι πολίτες πρέπει να αγωνιστούν με το ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία τόσο για τη διαφύλαξη των κατακτήσεων του κοινωνικού κράτους και πρόνοιας που επιτεύχθηκε τα τελευταία πέντε χρόνια όσο και για την περαιτέρω υλοποίηση κοινωνικών πολιτικών που θα συμβάλουν ουσιαστικά στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος.

Η Ελλάδα, όπως και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης, αντιμετωπίζουν ένα οξύ δημογραφικό πρόβλημα. Η υποχώρηση των γεννήσεων οφείλεται σε ένα σύνολο παραγόντων και δεν αποτελεί απλά ένα ζήτημα των οικονομικών δυνατοτήτων μιας οικογένειας, όπως φαίνεται πως το αντιλαμβάνεται η Νέα Δημοκρατία. Αν οι γεννήσεις αυξάνονταν ανάλογα με την οικονομική ανάπτυξη τότε δεν θα είχαμε δημογραφικό πρόβλημα αφού ο αριθμός των γεννήσεων θα είχε πολλαπλασιαστεί τα χρόνια της πλασματικής ευμάρειας.

Μια από τις κύριες αιτίες της μείωσης του αριθμού των γεννήσεων ήταν η μείωση της ασφάλειας που νιώθει ο σύγχρονος άνθρωπος. Δεν εννοούμε την ασφάλεια όπως την αντιλαμβάνεται η Νέα Δημοκρατία και κάθε νεοφιλελεύθερος πολιτικός σχηματισμός. Εννοούμε την ασφάλεια που προσφέρει ένα σύγχρονο κράτος στους πολίτες του χωρίς διακρίσεις. Εννοούμε την προστασία που προσφέρει ένα κράτος μέσα από υποδομές, κοινωνικές υπηρεσίες μέσα από το δίκτυο κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής συνοχής που δίνει την αίσθηση στον καθένα ότι θα

βρει βοήθεια αν χρειαστεί. Εννοούμε την προοπτική που δίνει ένα κράτος και μία κοινωνία στους νέους του σήμερα ώστε να οραματιστούν μια καλύτερη ζωή για τους ίδιους και για τα παιδιά τους.

Η Νέα Δημοκρατία πιστή στο αποτυχημένο παγκοσμίως νεοφιλελεύθερο φέρνει ένα επίδομα της τάξης των 2.000 ευρώ για τους νέους γονείς. Η απόδοση αυτού του ποσού για κάθε παιδί που γεννιέται είναι αναμφίβολα μία σημαντική βοήθεια για τα πρώτα έξοδα. Δεν μπορεί όμως να εξεταστεί αποκομμένο από την υπόλοιπη πολιτική που αναπτύσσεται τους τελευταίους μήνες και η οποία περιορίζει σημαντικά το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μέσα σε ένα εξαιρετικά ασφυκτικό οικονομικό περιβάλλον κατόρθωσε να αναβαθμίσει συνολικά το σύστημα κοινωνικής προστασίας να διασώσει και να αναπτύξει το κοινωνικό κράτος, να πολλαπλασιάσει ακόμη και τις οικονομικές παροχές προς τους πιο αδύνατους με στόχο να μεταβούμε σταδιακά σε μία κοινωνία αξιοπρέπειας για όλους. Η Νέα Δημοκρατία κινείται στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση προσπαθώντας να περιορίσει συνολικά τη δημόσια παρέμβαση κοινωνικής προστασίας να περιορίσει τις δαπάνες του κοινωνικού κράτους, να ωθήσει τον κόσμο στην ιδιωτική κάλυψη των αναγκών και να επαναφέρει πολιτικές λιτότητας και εργασιακού μεσαίωνα χωρίς μάλιστα να επικαλείται καν ότι υπάρχει αναγκαιότητα γι' αυτό.

Η κατάσταση των νοσοκομείων χειροτερεύει κάθε μέρα. Τα φάρμακα λείπουν, τα κονδύλια για υγεία και παιδεία, συντάξεις, κοινωνική πρόνοια μειώνονται. Στο ίδιο το σημερινό νομοσχέδιο περιορίζετε τους δικαιούχους επιδότησης ενοικίου και επιδότησης παιδιού συσχετίζοντας τα δυο επιδόματα που θεσπίστηκαν για την καταπολέμηση της ακραίας φτώχειας με τις σχολικές απουσίες.

Διαχωρίζετε την κοινωνία σε τρεις κατηγορίες: στους Έλληνες, στους μετανάστες που ορίστηκαν δικαιούχοι κοινωνικής προστασίας μέχρι και σήμερα και στους μετανάστες που πιθανόν θα αποκτήσουν δικαίωμα κοινωνικής πολιτικής.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι καλούμε την Κυβέρνηση να υιοθετήσει το σύνολο των τροπολογιών που έχουμε καταθέσει ως ΣΥΡΙΖΑ σε μία προσπάθεια να προστατευτούν συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες και να θεραπευτούν αδικίες που υπάρχουν, όπως για παράδειγμα η άδεια μητρότητας και το προσωπικό ορισμένου χρόνου στο δημόσιο. Ειδικά η τροπολογία που αφορά στην ένταξη των ΚΔΑΠ στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων, όπως ακριβώς έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με το «Βοήθεια στο Σπίτι» είναι μία σημαντική αναγκαιότητα. Είναι ο μόνος τρόπος για να συνεχίσουν αυτές οι πολύτιμες δομές το έργο τους, να προβληθεί η διατήρηση των θέσεων εργασίας για τους ανθρώπους που ήδη απασχολούνται κι έχουν πραγματικά στηρίξει εκατοντάδες οικογένειες σε όλη τη χώρα. Είναι κρίσιμο να γίνει αυτή η παρέμβαση τώρα και να μην προσπαθήσει η κυβέρνηση να θέσει σε ομηρία εργαζόμενους και ωφελομένους όπως είχε γίνει δυστυχώς στο παρελθόν. Με το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Να ετοιμάζεται ο κ. Φραγκίδης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ιδού, λοιπόν, το επίδομα γέννησης. Το προεκλογικό ζήτημα που είχε θέσει η Νέα Δημοκρατία θεσπίζεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Το διαφημίζει πομπωδώς. Παρεμπιπτόντως, όμως, ρίχνει στο τραπέζι του Προκρούστη και κάποιες άλλες ρυθμίσεις, που αλλάζουν τελείως τον τρόπο που δίνονται θεσπισμένα επιδόματα. Και θα εξηγήσω πιο κάτω, αν και έχουν αναλυθεί από προηγούμενους συναδέλφους μου.

Μιλώ για το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, το επίδομα της στέγασης και το επίδομα τέκνου. Όχι ότι είναι κακό αυτό το επίδομα, αγαπητοί συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας. Το να θεω-

ρείς, όμως, ότι με 2.000 ευρώ θα γεννηθούν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας του κόσμου τα Ελληνόπουλα, αυτό απέχει παρασάγγας.

Τι άλλο να πει κάποιος, όταν ισχυρίζεται η Κυβέρνηση στην αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου που συζητάμε σήμερα ότι το μέτρο των 2.000 ευρώ ανά γέννηση αποτελεί σοβαρό -λέω αυτολεξεί- μέτρο ενίσχυσης της σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής, επιτυγχάνοντας την προώθηση της γονεϊκότητας και ενισχύοντας την οικογενειακή και κοινωνική συνοχή. Μακάρι, να είναι έτσι. Ποιος δεν θα το ήθελε αυτό;

Να σας θυμίσω, όμως, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και κυρία Υπουργέ, πως είχατε βαφτίσει την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όταν θέσπιζε τα κοινωνικά επιδόματα που ανάφερα προηγούμενα, με τη λέξη «επιδοματολόγνα». Και τώρα εσείς με αυτό το επίδομα θα αντιμετωπίσετε το δημογραφικό πρόβλημα με ένα ποσό της τάξης των 2.000 ευρώ ανά παιδί. Επαναλαμβάνω, ότι το επίδομα δεν είναι κακό. Οι διθυραμβικές ιαχές, όμως και οι βερμπλισμοί είναι εκείνοι που με κάνουν να κάνω αυτή την κριτική.

Διάβασα σε μία εφημερίδα ότι στο πόρισμα κοινοβουλευτικής διακομματικής επιτροπής -αναφέρομαι στο 2018- είχατε δεχτεί. Και διαβάζω, επίσης, ένα κομμάτι από το πόρισμα: «Οι επιδοματικές πολιτικές θα πρέπει να συνοδεύονται από πολιτικές για την εναρμόνιση οικογενειακής, προσωπικής και επαγγελματικής ζωής από εξασφαλίσεις σε περίπτωση απώλειας εργασίας απέναντι στον κίνδυνο της φτώχειας των νοικοκυριών με ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, με στοχευμένες πολιτικές για τον μεταναστευτικό και προσφυγικό πληθυσμό που θα επιδιώκουν την πρόληψη και την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και με πολιτικές για την εξάλειψη των έμφυλων ανισοτήτων και διακρίσεων στην αγορά εργασίας και τον ιδιωτικό οικογενειακό βίο».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λέιπουν οι Υπουργοί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Δεν πειράζει. Μας ακούει ο ελληνικός λαός.

Αυτό, λοιπόν, είχατε υπογράψει ως πόρισμα της διακομματικής επιτροπής το 2018.

Απευθύνομαι ξανά σε εσάς, κύριοι Βουλευτές. Μπορείτε να μας πείτε σε κάποια συνεδρίαση συνολικά την πρότασή σας για το δημογραφικό; Πώς θα υλοποιήσετε την παραπάνω σωστή διατύπωση στο πόρισμα της διακομματικής επιτροπής; Και το λέω αυτό, διότι με την πολιτική στα εργασιακά δικαιώματα που κάθε μέρα σας τα χτυπάμε εδώ ή στα μέσα μαζικής ενημέρωσης με τις διακρίσεις στις γυναίκες, χωρίς ενίσχυση ποικιλοτρόπως των νοικοκυριών, χωρίς ενίσχυση της μητέρας ως εργαζόμενης και ως άνεργης, χωρίς πλήρη κάλυψη βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών, χωρίς μειωμένο ωράριο, χωρίς άδειες εγκυμοσύνης, ανατροφής, χωρίς στήριξη των στεγαστικών αναγκών της οικογένειας, χωρίς σχολικά γεύματα κ. λπ. -άπειρα θα μπορούσα ονοματίσω- νομίζετε ότι θα απαντήσετε στο μέγιστο πρόβλημα του δημογραφικού;

Εγώ νομίζω ότι προς την κοροϊδία τείνει όλη η ιστορία. Η οικογένεια θέλει ασφάλεια, εργασία, κρατική προστασία, ενίσχυση και φροντίδα. Τα 2.000 ευρώ ποσό θα βοηθήσουν, μέχρις ότου μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά; Μέσα στην οικογένεια θα πρέπει να είναι εξασφαλισμένη η εργασία του πατέρα, της μητέρας. Σε κάθε περίπτωση, με τίποτα δεν φτάνουν οι 2.000 ευρώ. Παρά ταύτα -το λέω για τρίτη φορά- είναι καλό το επίδομα.

Τι μας λέτε, λοιπόν, όταν στο ίδιο νομοσχέδιο αλλάζετε τα κριτήρια των επιδομάτων που μέχρι σήμερα δίνονταν; Ακούστε, λοιπόν για μία ακόμη φορά: Αν ένα παιδί μένει από απουσίες -προσέξτε- δεν παίρνει το επίδομα η οικογένειά του. Πηγαίνετε στους οικισμούς των τοιγάνων, στα παιδιά που έχουν ιδιαίτερες ικανότητες και δυνατότητες. Αυτό πώς θα ισχύσει; Θα τους αφαιρεθεί το επίδομα; Δεν τα λέτε, όμως, αυτά.

Μετανάστες από τρίτες χώρες πρέπει να μένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα δώδεκα χρόνια ολόκληρα. Αυτοί τι ακριβώς είναι; Για αυτούς τους ανθρώπους που κατοικούν στην Ελλάδα ποιο δίκαιο εφαρμόζεται; Εφαρμόζεται το δίκαιο του τόπου, της Ελλάδας δηλαδή, ή κάποιο άλλο δίκαιο που δεν το ξέρω; Γνωρίζετε τα δικαιώματα των ανθρώπων που έχουν κατοχυρωθεί;

Πολλά θα μπορούσα να πω ειλικρινά. Όμως θα το σταματήσω εδώ.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα ιδιαίτερο ζήτημα, κυρία Υφυπουργέ.

Σήμερα, εκτός από το νομοσχέδιο σας, συζητείται και μία τροπολογία που καταθέσαμε εμείς οι δικηγόροι, οι νομικοί συνολικά του ΣΥΡΙΖΑ. Σας ζητάμε με τη βουλευτική αυτή τροπολογία να ακυρώσετε μία διάταξη που νύχτα μπήκε στη Βουλή -στις 18 Νοεμβρίου αν θυμάμαι καλά- με την οποία διάταξη καταργήσατε προηγούμενη ευνοϊκή διάταξη με την οποία επιβάλλεται, πια, κατά τη συζήτηση της αγωγής που ξεπερνάει τα διακόσια πενήντα χιλιάδικα το αίτημα της αναγνωριστικής αγωγής, να καταβάλουν οι Έλληνες πολίτες ένα ποσό της τάξης των 2.500 ευρώ έως 3.000 ευρώ ως χαράτσι για να ζητήσουν τη δικαστική προστασία.

Σας ζητάμε, λοιπόν, να απαντήσετε πάνω σε αυτή τη βουλευτική τροπολογία, αλλά συγκεκριμένα. Διότι εκείνο το βράδυ, τη νύχτα, που φωνάζαμε από αυτά τα έδρανα δεν υπήρξε ένας Υπουργός να μιλήσει πάνω σε αυτό το αίτημα και στη διαμαρτυρία μας. Βάλατε έναν δικηγόρο Βουλευτή σας από τη βόρεια Ελλάδα να βάλε βουλευτική τροπολογία και την ψηφίσατε. Ξεσηκώθηκε ο κόσμος. Όλοι οι δικηγορικοί σύλλογοι της Ελλάδας, όλες οι δικαστικές ενώσεις ήταν αντίθετες. Σας δίνω, λοιπόν, με αυτή την συγκεκριμένη βουλευτική τροπολογία τη δυνατότητα να μας απαντήσετε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ, κύριε συνάδελφε, που κρατήσατε και τον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει ο κ. Φραγγίδης από το Κίνημα Αλλαγής για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζουμε να λέμε ότι το μέλλον μιας χώρας είναι η νεολαία της. Τα νέα, όμως, για την Ελλάδα δεν είναι καλά, καθώς εδώ και χρόνια ο πληθυσμός της γερνάει, ενώ για πρώτη φορά στη μεταπολεμική εποχή καταγράφεται συρρίκνωση του.

Σύμφωνα με μελέτες, τα τελευταία πέντε χρόνια, οι γεννήσεις και οι πληθυσμιακές μετακινήσεις προς την Ελλάδα είναι λιγότερες από τους θανάτους και τις μεταναστευτικές ροές προς το εξωτερικό.

Η ΕΛΣΤΑΤ, τον Οκτώβριο του 2019, καταγράφει ότι από το 2011 και μετά οι θάνατοι υπερτερούν σταθερά των γεννήσεων. Επιτρέψτε μου, να πω ως γυναικολόγος που είμαι ότι τα τελευταία στοιχεία του 2018 εμφανίζουν ογδόντα έξι χιλιάδες τετρακόσες σαράντα γέννες, πτώση δηλαδή 19% από το 2011 και εκατόν είκοσι χιλιάδες διακόσες ενενήντα επτά θανάτους, διαφορά δηλαδή γεννήσεων και θανάτων 30%. Το ποσοστό, δε, γεννητικότητας, παιδιά δηλαδή ανά γυναίκα στη χώρα μας, είναι 1,35%, ενώ απαιτείται το 2,1% για τη σταθεροποίηση του πληθυσμού, η πτώση του οποίου βλέπουμε ότι επιδεινώθηκε σημαντικά τα χρόνια της κρίσης.

Το δημογραφικό, λοιπόν, εξελίσσεται σε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για όλη την Ευρώπη. Ο ευρωπαϊκός πληθυσμός με τα επτακόσια σαράντα περίπου εκατομμύρια και η ηλικιακή του σύσταση είναι εντυπωσιακή. Οι μισοί κάτοικοι στην Ευρώπη είναι περίπου άνω των σαράντα τριών ετών. Οι ηλικίες άνω των εξήντα πέντε ετών υπερτερούν αυτών των δεκαπέντε ετών. Ενώ οι άνω των ογδόντα ετών είναι η μερίδα του πληθυσμού με τη μεγαλύτερη ανοδική τάση.

Δυστυχώς, το δημογραφικό μέλλον της Ελλάδας διαγράφεται δυσοίωνα με τις προβλέψεις να βεβαιώνουν την περαιτέρω γήρανση και μείωση του πληθυσμού μέσα στην επόμενη δεκαετία.

Γρήγορα, λοιπόν, γίνονται αντιληπτές οι επιπτώσεις του φαινομένου και στο παραγωγικό μοντέλο και στην αναπτυξιακή προοπτική, στο ασφαλιστικό, στην κοινωνική συνοχή, αλλά και στη στρατηγική δύναμη της χώρας μας.

Η κρισιμότητα της κατάστασης θέτει σε πρώτη προτεραιότητα το δημογραφικό και κάνει αναγκαία την εξεύρεση αξιόπιστης λύσης στο πρόβλημα μέσα από μια διαμόρφωση ολοκληρωμένης δημογραφικής πολιτικής.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα εισαγάγει ένα αποσπασματικό μέτρο και δεν αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το δημογραφικό. Τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, απαιτούν αποφασιστικές και ριζοσπαστικές λύσεις που προκύπτουν μέσα από σοβαρότητα, συνεργασίες, διάλογο, συστηματικότητα και προγραμματισμό. Είναι η ώρα, λοιπόν, να αρχίσετε να νομοθετείτε υιοθετώντας αυτά τα στοιχεία.

Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου σας δεν γίνεται αναφορά στα πορίσματα και τις προτάσεις που διατύπωσε το 2018 η διακομματική επιτροπή της Βουλής που συστήθηκε μετά από την πρωτοβουλία της Προέδρου μας, αλλά ούτε και στη δικιά μας πρόταση νόμου για το δημογραφικό που κατατέθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2018.

Αναρρωτιέμαι: Τι σκοπιμότητα έχουν οι επιτροπές με τους ειδικευμένους φορείς και επιστήμονες, αν δεν χρησιμοποιούμε τα πορίσματά τους; Τουλάχιστον συμπεριλάβετε στον νόμο για το φορολογικό την πρότασή μας για χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ στα βασικά βρεφικά είδη. Αν και βέβαια εμείς προτεيناμε το 6% και όχι το 13%, όπως προτείνει η Νέα Δημοκρατία.

Τώρα, επίσης, υιοθετείτε, αν και αποσπασματικά, κάποιες από τις προτάσεις μας, τη σύνδεση, δηλαδή, των επιδομάτων της οικογένειας με την πραγματική φοίτηση του παιδιού στην υποχρεωτική εκπαίδευση και το ακατάσχετο και ασυμψήφιστο, δυστυχώς, όμως, μόνο του επιδόματος γέννησης και όχι των υπολοίπων οικογενειακών επιδομάτων.

Η δημογραφική πολιτική για να επιτύχει απαιτεί αλληλεπίδραση και κοινό σχεδιασμό με άλλες πολιτικές που συνυπολογίζουν τις ανάγκες της οικονομίας, της κοινωνίας και των αλλαγών που συμβαίνουν στον πληθυσμό. Η μείωση του εργατικού δυναμικού, η ανεργία, η ισότητα των φύλων είναι παράμετροι που παίζουν σημαντικό ρόλο στη σύγχρονη εποχή.

Στη σύγχρονη οικογένεια, λοιπόν, πολύ συχνά η μητέρα είναι εργαζόμενη. Για την ενθάρρυνση δημιουργίας οικογένειας και απόκτησης παιδιών είναι απαραίτητη η δημιουργία υποστηρικτικού εργασιακού και κοινωνικού περιβάλλοντος. Η στήριξη δεν πρέπει να ξεκινάει και να τελειώνει στη γέννηση ενός παιδιού, αλλά να ξεκινά από πριν και να συνεχίζεται μετά τη γέννηση του παιδιού, με φροντίδα και πρόνοια κατά τη βρεφική και προσχολική ηλικία. Είναι αξιοσημείωτο και απογοητευτικό ότι η Ελλάδα συγκαταλέγεται στις τελευταίες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις δαπάνες για οικογενειακές παροχές.

Το Κίνημα Αλλαγής με πλήρη επίγνωση ότι τα μεγάλα προβλήματα απαιτούν ολιστική αντιμετώπιση και συντονισμένη προσπάθεια είχε κατατεθεί πλήρη πρόταση για το δημογραφικό το 2018, η οποία μάλιστα περιελάμβανε στεγαστική συνδρομή στην οικογένεια για κάθε νέο παιδί που αποκτά με το ποσό των 200 ευρώ τον μήνα για τρία έτη, ώστε να καλυφθεί ένα μεγάλο μέρος των εξόδων της οικογένειας και του βρέφους.

Στο παρόν νομοσχέδιο επανερχόμαστε με δύο τροπολογίες προτείνοντας με την πρώτη τη σύσταση Ειδικής Γραμματείας Δημογραφικής Πολιτικής, την εκπόνηση εθνικού σχεδίου για το δημογραφικό από νεοσυσταθείσα Εθνική Επιτροπή Δημογραφικής Πολιτικής, την αύξηση του επιδόματος παιδιού για τα πρώτα τρία χρόνια και τη δημιουργία κέντρου συμβουλευτικής και υποστήριξης στους δήμους, την επιδότηση υπογόνιμων ζευγαριών για υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, τη μεταφορά όλων των βασικών βρεφικών ειδών στον υπερμειωμένο συντελεστή του 6% ΦΠΑ, τη ρήτρα διατήρησης των δικαιωμάτων των πολύτεκνων οικογενειών, παράλληλα με την ένταξη και των τριτέκνων οικογενειών στις πολύτεκνες και τη δημιουργική απασχόληση των παιδιών.

Όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία αφορά την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τον καθορισμό του βασικού μισθού από τους κοινωνικούς εταίρους και όχι από τον Υπουργό.

Σας καλώ να κάνετε αποδέκτες τις τροπολογίες και να λάβετε υπ' όψιν τις προτάσεις και παρατηρήσεις μας, όπως παραδείγματος χάριν, για διόρθωση της διάταξης που δεν προβλέπει επίδομα για το παιδί που γεννιέται από Ελληνίδα προσωρινά διαμένουσα στο εξωτερικό ή τον αυθαίρετο ορισμό των δώδεκα χρόνων διαμονής στη χώρα για τους δικαιούχους από τρίτες χώρες.

Θεωρούμε, λοιπόν, απαραίτητο το επίδομα γέννησης και το επικροτούμε. Από μόνο του, όμως, δεν συνιστά ριζική αντιμετώπιση ικανή να ανατρέψει την επικίνδυνη πορεία του δημογραφικού προβλήματος. Η επιδοματική πολιτική από μόνη της δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική. Χρειάζεται οργανωμένο πλαίσιο στήριξης της οικογένειας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα έξι μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 6ο Γυμνάσιο Καλαμάτας, (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Μπακαδήμα Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25.

Έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά, κυρία συνάδελφε.

ΦΩΤΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε να συζητήσουμε το νομοσχέδιο που εισάγει το Υπουργείο Εργασίας και αφορά την καταβολή επιδόματος γέννησης 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα και σύμφωνα με τα κυβερνητικά λεγόμενα αναμένεται να αποτελέσει κίνητρο για τους μελλοντικούς γονείς και ταυτοχρόνως ένα σημαντικό βοήθημα για την πρώτη περίοδο ανατροφής του παιδιού.

Ως ΜέΡΑ25 δεν θα τασσόμασταν ποτέ κατά ενός βοηθήματος που θα δοθεί στους κατά τεκμήριο πιο αδύναμους, έστω κι αν κρίνουμε πως η στοχοθεσία του είναι λάθος. Όμως, ας δούμε το θέμα λίγο αναλυτικότερα.

Δυστυχώς, όπως έχουμε ήδη πει πάρα πολλοί συνάδελφοι, η χώρα μας μαστίζεται από το πρόβλημα της υπογεννητικότητας, ενώ, σύμφωνα με προβλέψεις, ο πληθυσμός των παιδιών ηλικίας τριών έως δεκαεπτά ετών θα μειωθεί από 1,6 εκατομμύριο που είναι τώρα στο ένα με 1,4 έως το 2050.

Αδιαμφισβήτητο, το ποσοστό γεννητικότητας στην Ελλάδα συγκαταλέγεται στα χαμηλότερα της Ευρώπης, ενώ το ποσοστό των ηλικιωμένων ανθρώπων αναμένεται να αυξηθεί τις επόμενες δεκαετίες με σημαντικές τόσο κοινωνικές όσο και οικονομικές επιπτώσεις για τη χώρα. Ως εκ τούτου είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζουμε και που θα ενταθεί, όπως όλα δείχνουν, ακόμη περισσότερο το επόμενο διάστημα.

όμως, οι κινήσεις που ανέφερε η Υφυπουργός Εργασίας στην συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής ως σημεία μιας συγκροτημένης πολιτικής για το δημογραφικό, όπως οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για θέσπιση αφορολογήτου 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, η μείωση ΦΠΑ σε βρεφικά είδη και σχολικά καθίσματα συν την ενίσχυση των βρεφονηπιακών σταθμών, μαζί με την ψήφιση του σημερινού επιδόματος γέννησης, δεν αποτελούν μέτρα ριζικής αντιμετώπισης, παρά παροδικές θεραπευτικές προσπάθειες.

Και γιατί το λέω αυτό; Όχι για να μηδενίσω τα όποια τέτοια νομοθετήματα που έχουν και θετική χροιά, αλλά για να καταδείξω πως οφείλουμε να κάνουμε ριζικότερες τομές και να εκπονήσουμε ένα ευρύτερο σχέδιο αντιμετώπισης του φαινομένου.

Κατ' αρχάς, καμμία γυναίκα και καμμία οικογένεια δεν πρόκειται να αποφασίσει να κάνει παιδί με μοναδικό κίνητρο τις 2.000 ευρώ που θα πάρει ως επίδομα, τη στιγμή που τα έξοδα της γέννησης είναι πολύ περισσότερα, για να μην συμπεριλάβουμε σε αυτά και τα έξοδα ανατροφής, εκπαίδευσης κ.λπ.. Αν αναλογιστούμε τα έξοδα του μαιευτηρίου, της γέννας, του βρεφονηπιακού σταθμού, θα δούμε πως το συνολικό ποσό μοιάζει και είναι εξαιρετικά υψηλό έως και αποτρεπτικό για μια οικογένεια που έχει ήδη παιδιά ή αν μιλάμε για ένα νέο ζευγάρι που βρίσκεται

στα πρώτα βήματα της νέας του ζωής και ταλαντεύεται για το αν πρέπει να κάνει το βήμα και να αποκτήσει το πρώτο του παιδί ή όχι, όταν μάλιστα το ίδιο ζευγάρι συχνά αδυνατεί στις μέρες μας να ζήσει χωρίς την οικονομική στήριξη των γονιών και της ευρύτερης οικογένειας καθώς, ακόμη και αν δουλεύουν και οι δύο σύζυγοι στην Ελλάδα της κρίσης, των μειωμένων μισθών και της περιοδικής εργασίας, είναι εξαιρετικά απίθανο να μπορούν να καλύπτουν τα έξοδα διαβίωσης και τα έξοδα της οικογένειάς τους μόνοι τους.

Έτσι θεωρούμε ότι είναι καθαρά επικοινωνιακό και εκτός πραγματικότητας να πιστεύουμε και να πρεσβεύουμε πως με 2.000 επίδομα και 1.000 ευρώ αφορολόγητο ένα ζευγάρι που με το ζόρι τα φέρνει ήδη βόλτα, θα κάνει ένα παιδί όσο κι αν το επιθυμεί.

Παράλληλα, η ίδια η θέσπιση ενός τέτοιου επιδόματος θεωρούμε πως δρα διχαστικά. Και γιατί το λέω αυτό; Γιατί δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για όλα εκείνα τα ζευγάρια που προσπαθούν να τεκνοποιήσουν με τη βοήθεια της επιστήμης και οι σχετικές θεραπείες δεν καλύπτονται ακόμη από τα ασφαλιστικά τους ταμεία. Γιατί μένουν εκτός νομοθετικού πλαισίου όλοι αυτοί; Όλες οι γυναίκες που χρειάζονται βοήθεια για να γνωρίσουν τη χαρά της μητρότητας, θα πρέπει και εδώ να νιώθουν σαν πιθανές μητέρες βήτα κατηγορίας;

Εξίσου εκτός πλαισίου μένουν κι όλα τα άλλα ζευγάρια που προσπαθούν και δεν μπορούν, λόγω των δυσθεώρητων νομικών και γραφειοκρατικών εμποδίων, να γίνουν γονείς υιοθετώντας ένα παιδί που έχει ανάγκη από αγάπη και οικογένεια, είτε είναι βρέφος, νήπιο ή μεγαλύτερης ηλικίας. Ούτε και γι' αυτούς βλέπουμε να υπάρχει κάποια πρόβλεψη ούτε και να λαμβάνεται κάποια νομοθετική πρωτοβουλία βελτίωσης και απλούστευσης των διαδικασιών.

Μήπως αυτές οι οικογένειες και αυτά τα ζευγάρια δεν αξίζουν τη στήριξη της πολιτείας ή αυτά τα παιδιά δεν αξίζουν να βρουν θालπωρή και αγάπη; Θεωρούμε πως κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Δεν μπορούμε να φανταστούμε πως το πιστεύει κάποιος. Ως εκ τούτου, περιμένουμε άμεσα να δούμε και κάποιες κινήσεις από πλευράς της πολιτείας, της Κυβέρνησης για να είμαι πιο σαφής.

Αν ένα ζευγάρι καταφέρει είτε με υποβοήθηση είτε μέσω υιοθεσίας να αποκτήσει παιδί, γιατί δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ώστε να λάβει και εκείνο το εν λόγω επίδομα; Φυσικά, μολονότι ζούμε στον 21^ο αιώνα, δεν γίνεται καμμία αναφορά ούτε υπάρχει καμμία πρόβλεψη για μία γυναίκα που ίσως επιθυμεί να γίνει μητέρα χωρίς να είναι παντρεμένη ή για ένα ζευγάρι που δεν επιθυμεί να παντρευτεί για να αποκτήσει παιδί. Δεν είναι δυνατόν να βρισκόμαστε στο 2020 πλέον και να αγνοούμε πως υπάρχουν μονογονεϊκές οικογένειες, αλλά και οικογένειες ατόμων ιδίου φύλου.

Την ίδια στιγμή, αν θέλουμε να μιλάμε για πολιτική προσπάθεια επίλυσης του δημογραφικού προβλήματος, γιατί δεν λαμβάνει η Κυβέρνηση μία πρωτοβουλία θέσπισης ενός πλαισίου καθιέρωσης οικογενειακής, δωρεάν βρεφονηπιακής φροντίδας και ποιοτικής προσχολικής αγωγής, καθώς και παροχής δωρεάν ιατροφαρμακευτικής, οφθαλμιατρικής και οδοντιατρικής περίθαλψης σε κάθε παιδί από τη γέννησή του μέχρι τα δεκατέσσερα ή τα δεκαοκτώ του; Μία τέτοια κίνηση σίγουρα, σε συνδυασμό με άλλες, θα μπορούσε να ελαφρύνει το συνολικό κόστος που θα πρέπει να επωμιστεί μία οικογένεια σήμερα.

Αναγνωρίζοντας, επίσης, την τεράστια σημασία που έχει τόσο για την οικογένεια του όσο και για το παιδί η δημιουργική απασχόληση σε βρεφική, νηπιακή και παιδική ηλικία, θα θέλαμε να σας ζητήσουμε και εμείς, κύριε Υπουργέ, να λάβετε όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες επίλυσης των σοβαρών προβλημάτων που πλήττουν το σημαντικό θεσμό των ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ, που είναι χώροι διαπαιδαγώγησης και δημιουργικής απασχόλησης, προάγοντας τη μάθηση μέσω της δασκείας και βοηθώντας τα παιδιά να κοινωνικοποιηθούν και να αναπτύξουν ταλέντα και δεξιότητες. Γι' αυτό, θα πρέπει το συντομότερο δυνατό η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας να εγκύψει πάνω από τα προβλήματα του θεσμού και των εργαζομένων αυτού.

Παράλληλα, συνεχίζοντας στο τι θα θέλαμε να δούμε και θα θέλαμε να είναι τα επόμενα βήματα αντιμετώπισης του δημογρα-

φικού προβλήματος της χώρας, θα προτείναμε μία ταυτόχρονη θέσπιση υποχρεωτικής και πλήρους δωρεάν ετήσιας προληπτικής ιατρικής εξέτασης για ηλικίες νεογέννητων μέχρι και δώδεκα ετών, κινήσεις που σίγουρα θα κάλυπταν ολιστικά ένα σημαντικό κόστος που οι οικογένειες σήμερα θα έβλεπαν ως κίνητρο, ζώντας σε μία μνημονιακή πραγματικότητα που τους έχει περικόψει κατά πολύ τους μισθούς και τους έχει πετσοκόψει τα δικαιώματα, όπως και αυτά των προστατευομένων μελών τους.

Εξίσου προβληματική θεωρούμε πως είναι η πρόβλεψη του άρθρου 7 για δωδεκαετή παραμονή στη χώρα πριν την υποβολή της αίτησης για τη χορήγηση του συγκεκριμένου επιδόματος, ενώ θολό θεωρούμε πως παραμένει ακόμη το τι συμβαίνει σε περιπτώσεις μεικτών γάμων, όπου μπορεί ο ένας από τους δύο γονείς να μην έχει συμπληρώσει τα δώδεκα χρόνια παραμονής στην Ελλάδα.

Όμως, το πλέον προβληματικό και νεφελώδες κομμάτι του νομοσχεδίου θεωρούμε πως είναι οι λοιπές διατάξεις αυτού, που προβλέπουν μεταξύ άλλων, όσο κι αν προσπαθεί να μην το παραδεχτεί η ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας, την περικοπή τριών βασικών επιδομάτων: παιδιού, στέγασης και το πρώην κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, το οποίο μετονομάζεται σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Αυτές ακριβώς οι περικοπές κρύβονται στις «λοιπές διατάξεις» και επιτυγχάνονται με την εισαγωγή της κατάργησης των βοηθημάτων αν έστω και ένα από τα παιδιά της οικογένειας επαναλάβει την τάξη λόγω απουσιών και της περικοπής αυτών ανάλογα με την καταγωγή των παιδιών, αφού το κριτήριο της μόνιμης και νόμιμης διαμονής των γονέων τους δεν αντιμετωπίζεται ενιαία.

Φρονούμε πως είναι, χωρίς αμφιβολία, απαραίτητο όλα τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο και να κινητοποιούνται οι γονείς τους προς την κατεύθυνση αυτή. Όμως δεν πρέπει να λειτουργούμε τότε τιμωρητικά, δηλαδή στέλνεις το παιδί σου στο σχολείο και δεν κάνεις απουσίες, τότε θα συνεχίσεις να παίρνεις το επίδομα. Γιατί θεωρούμε πως θα πρέπει τα παιδιά να μάθουν να αγαπούν το σχολείο και τη μάθηση, όχι να αναγκάζονται από τους γονείς τους να το παρακολουθούν. Και για να το αγαπήσουν θα πρέπει να νιώθουν ευπρόσδεκτα, ανεξάρτητα καταγωγής, θρησκείας, χρώματος, γλώσσας, μαθησιακών δυσκολιών ή οτιδήποτε άλλο.

Γι' αυτό, αντί να δίνουμε κίνητρα με τη μορφή επιδομάτων στους γονείς, θα πρέπει να επικεντρωθούμε στη βελτίωση των δομών, στην πρόσληψη δασκάλων ειδικής αγωγής, στην πρόσληψη δασκάλων που θα βοηθήσουν στην ενσωμάτωσή στην εκπαιδευτική διαδικασία της χώρας μας ανήλικων προσφυγόπουλων που δεν γνωρίζουν ή μιλάνε λίγα ελληνικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωτοβουλίες και προτάσεις, τόσο για την αντιμετώπιση του δημογραφικού όσο και των θεμάτων που αφορούν την πρόσβαση στην εκπαίδευση θα μπορούσαν να γίνουν πολλές, αρκεί να αποφασίσουμε από κοινού πως θα δείξουμε την απαραίτητη πολιτική βούληση για ριζικές αλλαγές, αν χρειαστεί και κυρίως, αν τομήσουμε να κάνουμε δομικά βήματα ανατροπής του βασικότερου προβλήματος που γεννά και τρέφει όλα τα υπόλοιπα, ανατροπής όλων των μνημονιακών πολιτικών φτωχοποίησης, που οδηγούν στην ερημοποίηση της χώρας μας και τη χειρότερη του επιπέδου διαβίωσης εκείνων που επιλέγουν να μείνουν.

Αν δεν αντιμετωπισθεί η λαίλαπα της λιτότητας που χτυπά την Ελλάδα από το 2010, δυστυχώς θεωρούμε πως οποιαδήποτε άλλα βήματα θα λειτουργούν μόνο πυροσβεστικά και πρόσκαιρα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Πουλάς από το Κίνημα Αλλαγής, για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα ένας από τους πρώτους τομείς που υπέστη περιστολή κονδυλίων για δημοσιονομικούς λόγους στη μνημονιακή δεκαετία ήταν η κοινωνική πολιτική. Πράγματι, στα χρόνια των μνημονίων ελήφθησαν μία σειρά από μέτρα σε όλους τους τομείς, που έπληξαν το θεσμό της οικογένειας.

Βέβαια, κάθε νομοθετική πρωτοβουλία που συμβάλλει στην αύξηση του εισοδήματος των πολιτών και έχει κοινωνικό χαρακτήρα είναι ευπρόσδεκτη, έστω κι αν έρχεται να διορθώσει σφάλματα της ίδιας Κυβέρνησης, όπως η επαναφορά του καταργημένου από τον ίδιο Υπουργό επιδόματος γέννησης που καταβαλλόταν από το 2004 έως στο 2012.

Δεν επιθυμούμε να συμμετέχουμε στον ανταγωνισμό μεταξύ κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ για το ποιος έκανε περισσότερα για τους αδύναμους συμπολίτες μας τον καιρό των μνημονίων. Εν τούτοις, καλό είναι να επισημαίνεται για λόγους πολιτικής ευπρέπειας ότι συγκεκριμένα μέτρα που υιοθέτησε η σημερινή Κυβέρνηση στο πρώτο εξάμηνο της διακυβέρνησής της, ήταν προτάσεις του Κινήματος Αλλαγής, όπως η μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στα βρεφικά είδη, το ακατάσχετο και αφορολόγητο του επιδόματος γέννησης, η σύνδεση της πραγματικής φοίτησης στο σχολείο με την καταβολή των επιδομάτων παιδιού, στέγασης και ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, ως αυτονόητο όρο καταπολέμησης της γκετοποίησης και του κοινωνικού αποκλεισμού συγκεκριμένων ομάδων του πληθυσμού.

Ιδίως ως προς τη θέσπιση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι το ΠΑΣΟΚ συνέβαλε τα μέγιστα, με τον τότε Υφυπουργό Εργασίας κ. Κεγκερόγλου να εισηγείται για πρώτη φορά στη χώρα την πιλοτική εφαρμογή του μέτρου αντιμετώπισης των ακραίων συνθηκών φτώχειας που ήδη είχαν δημιουργηθεί. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σχεδιάστηκε να συνοδευθεί από ατομικά σχέδια επανένταξης στην κοινωνία και την αγορά εργασίας, προοπτική που εγκαταλείφθηκε από την επόμενη κυβέρνηση, υποβαθμίζοντας την πρωτοβουλία αυτή σε ένα ακόμα επίδομα.

Δυστυχώς, και η Κυβέρνηση δείχνει να προσχωρεί στην πολιτική των επιδομάτων. Όπως και η ίδια ως αντιπολίτευση υποστήριζε, τα επιδόματα δεν μπορούν να έχουν μόνιμο χαρακτήρα γιατί τρέφουν τη φτώχεια. Αντίθετα, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα πρέπει να συνδυαστεί με συγκεκριμένα μέτρα επανένταξης στην κοινωνία και την εργασία, ως μέτρο προσαρμογής της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και της κοινωνικής συνοχής.

Χωρίς αμφιβολία, το παρόν νομοσχέδιο έχει και θετικό πρόσημο, καθώς απλουστεύει και αυτοματοποιεί τη διαδικασία δήλωσης γέννησης και την παροχή ΑΦΜ και ΑΜΚΑ. Διαγράφει οφειλές στον ΕΦΚΑ μέχρι 200 ευρώ, ποσό που θα μπορούσε να είναι σαφώς και μεγαλύτερο, υπό προϋποθέσεις, και περιορίζει τη διαρροή ανθρωπίνου δυναμικού από τις κοινωνικές δομές των Κέντρων Κοινωνικής Πρόνοιας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2021.

Παρ' όλα αυτά δεν αποφεύγει αστοχίες, όπως την εξαίρεση από το επίδομα γέννησης των παιδιών των Ελλήνων πολιτών που έφυγαν από τη χώρα -είτε λόγω του brain drain είτε άλλων επαγγελματικών υποχρεώσεων- και τα οποία γεννιούνται στο εξωτερικό. Η διάκριση αυτή είναι απολύτως ανατιολόγητη και άδικη, ιδίως υπό το δημογραφικό πρίσμα που τίθεται στην αιτιολογική έκθεση αναφορικά με τη χορήγηση του συγκεκριμένου επιδόματος.

Δεν αποφεύγονται ούτε τα επικοινωνιακά πυροτεχνήματα, όπως η πρόσδοση στο επίδομα γέννησης χαρακτήρα μέτρου αναστροφής του δημογραφικού προβλήματος. Στην πραγματικότητα πρόκειται για έκτακτο βοήθημα προς τις οικογένειες που αποκτούν παιδί, ώστε να αντιμετωπίσουν ευχερέστερα τα πρώτα έξοδα της γέννας και χορηγείται με καθαρά οικονομικά κριτήρια. Αυταπατόμαστε ως πολιτικό σύστημα εάν θεωρούμε ότι η δημογραφική μείωση και γήρανση του πληθυσμού οφείλονται μόνο σε οικονομικούς λόγους και ότι θεραπεύονται με την παροχή επιδομάτων.

Τις αιτίες, τους παράγοντες και τις ποικίλες διαστάσεις του προβλήματος παρουσιάζει το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής της ελληνικής Βουλής του 2018 που συστάθηκε μετά από πρόταση της Προέδρου του Κινήματος Αλλαγής τον Απρίλιο του 2017. Για την αναστροφή του δυσάρεστου ενδεχόμενου το 2035 να έχουμε συρρικνωθεί στα οχτώ εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες ως πληθυσμός, πρέπει να αποδεχτούμε τις πραγματικές αιτίες μείωσης των γεννήσεων και αποθάρρυνσης των νέων ζευγαριών να τεκνοποιήσουν. Όπως προκύπτει από το πόρισμα οι αιτίες είναι κοινωνικές και οικονομικές. Είναι κοινωνικές λόγω της

αλλαγής στάσης των νέων απέναντι στο θεσμό της οικογένειας και οικονομικές επειδή σχετίζονται με την οικονομική κρίση.

Οι παράγοντες αυτοί σε συνδυασμό με την έλλειψη υποστηρικτικών δομών για την οικογένεια και την ολοένα αυξανόμενη υπογονιμότητα, έχουν αποτέλεσμα το μακροχρόνιο αρνητικό φυσικό ισοζύγιο μεταξύ γεννήσεων και θανάτων, την αύξηση της μέσης ηλικίας, στην τεκνογονία, τη συρρίκνωση του αριθμού των πολύτεκνων οικογενειών, την αύξηση των μονογονεϊκών οικογενειών με ένα παιδί και την αναλογία μόλις 1,15 παιδιών ανά γυναίκα. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 20% των νέων γυναικών επιλέγουν ενσυνείδητα να μην κάνουν παιδιά.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ απαιτείται ολιστική νομοθετική αντιμετώπιση του δημογραφικού, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ευρωπαϊκές πολιτικές για την οικογένεια και τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων στις εξής κατευθύνσεις: Την ενίσχυση της διαθεσιμότητας, προσβασιμότητας και οικονομικής προσσιτότητας των υποδομών φροντίδας και φύλαξης παιδιών με διευρυμένο ωράριο λειτουργίας ώστε να καλύπτεται το ωράριο εργασίας μητέρων. Μέτρο υπέρ της ισότητας αμοιβών-ωραρίου και συνθηκών εργασίας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Επίσης, δράσεων για το καλύτερο συνδυασμό οικογενειακού και επαγγελματικού βίου, φορολογικών ελαφρύνσεων τουλάχιστον με την επαναφορά του αφορολόγητου για τέκνα -που κατήργησε ο ΣΥΡΙΖΑ- με κλιμακωτή αύξηση ανά αριθμό τέκνων. Ακόμη ευεργετικών πολιτικών για την ενίσχυση της απασχόλησης των μητέρων, καθώς σήμερα η μητρότητα αποτελεί αναχαιτικό παράγοντα εξεύρεσης εργασίας. Παράλληλα, επιδοτούμενα στεγαστικά προγράμματα και δάνεια για νέα ζευγάρια, τρίτεκνους και πολύτεκνους, προκειμένου να αποκτήσουν στέγη με ευνοϊκότερους όρους από τις τράπεζες. Πολιτικών για τη στροφή των νέων προς την οικογένεια και την ενίσχυση των οικογενειακών δεσμών, την εξ ολοκλήρου κάλυψη του κόστους της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής των υπογόνιμων ζευγαριών μέσω του ΕΟΠΥΥ, της ολικής κάλυψης του κόστους του προγεννητικού ελέγχου και των εξετάσεων που συνοδεύουν την εγκυμοσύνη ακόμα και στη μέση ηλικία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν αντιμετωπίζουμε τη συρρίκνωση του πληθυσμού με όρους επιδοματικούς, υποτιμούμε το πρόβλημα και ταυτόχρονα μεγιστοποιούμε τις συνέπειές του. Έχουμε χρέος ως πολιτεία να εκπονήσουμε ένα συνολικό πέννημα μακροπρόθεσμων μέτρων στήριξης της οικογένειας με εθνική, πολιτική συναίνεση και συνολική στρατηγική.

Εμείς ως Κίνημα Αλλαγής έχουμε ήδη καταθέσει με αίσθημα ευθύνης τροπολογία για την πραγματική στήριξη της οικογένειας με συγκεκριμένα μέτρα οικονομικά και μη χαρακτήρα, όπως το επίδομα παιδιού 200 ευρώ μηνιαίως για τα τρία πρώτα χρόνια της ζωής του, το ακατάσχετο και το ασυμψήφιστο των οικογενειακών επιδομάτων, τα κέντρα συμβουλευτικής και τα κέντρα υποστήριξης οικογενειών, καθώς επίσης και τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης και για παιδιά με ειδικές ανάγκες να ενταχθούν στα κέντρα πρόνοιας του δήμου.

Ελπίζουμε σύντομα να υιοθετηθούν από την Κυβέρνηση, καθώς η ανάσχεση της υπογεννητικότητας είναι εθνικός και όχι κομματικός στόχος!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Από την πρώτη στιγμή που αναγγέλθηκε το σχέδιο της Κυβέρνησης για τη χορήγηση επιδόματος γέννησης πήραμε θετική στάση. Και δεν θα μπορούσε να ήταν κι αλλιώς. Ένα τέτοιο επίδομα είναι πολύ ενισχυτικό για τις ανάγκες ενός νέου ζευγαριού και ιδιαίτερα της νέας μητέρας, που γεννά ένα παιδί.

Δεν μας αφήνετε να αγιάσουμε, όμως. Τι θέλετε τώρα και αυτό το επίδομα -που έχει τη σημασία του, που έχει την χρησιμότητα του, που μπορεί ακριβώς να χαιρετιστεί ως ένα μέτρο ανακούφισης και στήριξης- το συνδέετε με αυτόν τον πομπώδη τρόπο στην αιτιολογική έκθεση ως νέο θεμέλιο της δημογραφικής πολιτικής; Και ανοίγει μια συζήτηση εδώ και παραλούνουν όλοι οι

Βουλευτές της Πλειοψηφίας γυναίκες και άνδρες για να μας μιλήσουν για το δημογραφικό συνδεδεμένο με την ανάπτυξη.

Συνάδελφοι, το πόρισμα της Βουλής –το είτε και ο προηγούμενος συνάδελφος που μίλησε από το Κίνημα Αλλαγής- το 2018 ήταν τέλος πάντων μία πρώτη καλή προσπάθεια για να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο, το οποίο από εκεί και πέρα θα πρέπει να το βάλουμε μπρος σε μία σχεδιασμένη και στοχευμένη διαδικασία υλοποίησης πολλαπλών στόχων. Γιατί το θέμα δεν είναι μόνο οικονομικό. Το φαινόμενο της υπογεννητικότητας παρατηρείται και εκεί που υπάρχει οικονομική ευμάρεια. Και δεν είναι μόνο το οικονομικό ζήτημα, -που είναι πολύ σημαντικό- η αιτία για το φαινόμενο. Άρα δεν μπορεί να είναι μόνο αυτό η «θεραπεία».

Αλλά προς Θεού, ρυθμούς ανάπτυξης και μάλιστα πολύ υψηλούς η χώρα μας έζησε ακριβώς τη δεκαετία καθώς και τις προηγούμενες δύο δεκαετίες πριν από τη χρεοκοπία. Οδηγήθηκαμε στη χρεοκοπία παρ' όλα αυτά και επιτέλους βγάλτε ένα συμπέρασμα ή τουλάχιστον ομολογήστε ένα συμπέρασμα. Γιατί δεν πιστεύω ότι δεν μπορείτε να σκεφτείτε αυτές τις παραμέτρους που είναι προφανείς και βιωματικές με δραματικούς όρους από τον ελληνικό λαό. Όχι, μόνο, λοιπόν χρεοκόπησε η χώρα αλλά το φαινόμενο της υπογεννητικότητας είχε αρχίσει από εκείνη την περίοδο, της ευημερίας και ακόμα πιο πριν.

Άρα, είναι τόσο επιπόλαιο, τόσο παραπλανητικό, τόσο δημιουργικό να εμφανίζεται η Νέα Δημοκρατία με τα φτιασιδωμένα αυτά για να μας πει ότι με την νέα πολιτική, το νέο «οικονομικό θαύμα», ανοίγει και ο δρόμος για την αντιμετώπιση του δημογραφικού! Εντάξει, να καλλιεργήσουμε ελπίδα στον ελληνικό λαό και αίσθημα αισιοδοξίας -καμμία αντίρρηση- αλλά όχι με σαθρές βάσεις, όχι με παραπλάνηση, όχι με δημαγωγία. Και αυτό γίνεται από το πρώιμο επιτροπή και σήμερα στην Ολομέλεια, που παρακολουθούμε αυτού του είδους την ρητορική.

Και είπαμε μιν, «ναι» σε αυτό το επίδομα, αλλά δεν είπαμε σε καμμία περίπτωση ότι αυτό πρέπει να συνοδεύεται από περικοπές σε άλλες παροχές. Και ήδη συνοδεύεται αυτό το επίδομα γέννησης των 2.000 ευρώ με περικοπές στα επιδόματα παιδιού, -συνδέεται και αυτό πολύ στενά με το δημογραφικό- στα επιδόματα στέγασης, στο κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης και σε πολλά άλλα.

Επομένως, αποφασίζετε μέσα σε ένα δημοσιονομικό υπολογισμό να προχωρήσετε σε μία στοχευμένη ενίσχυση τμημάτων του πληθυσμού που όντως είναι αναγκαίο να ενισχυθούν. Αυτά, όμως, που ήδη κατακτήθηκαν στο προηγούμενο διάστημα και επίσης είναι στοχευμένα, δεν είναι επίσης πολύ σημαντικά;

Μπορούμε να καταλάβουμε την τεράστια σημασία των σχολικών γευμάτων; Εδώ η εισιγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, η κ. Θεανώ Φωτίου, Υπουργός τότε έδωσε μεγάλη μάχη για αυτό, όχι μόνο για την εξασφάλιση του σχετικού κονδυλίου, αλλά και για τη σωστή οργάνωση όλου αυτού του σχεδίου. Έδωσε μάχη για να μην θεωρηθεί «ουστσίτι».

Αυτό σημαίνει ένα άλλο σχολείο, δηλαδή τα σχολικά γεύματα όταν είναι λειτουργικά ενταγμένα μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Σημαίνει ένα άλλο σχολείο, μια άλλη εξασφάλιση των παιδιών, αλλά και των γονέων και άρα, σημαίνει μια άλλη αισιοδοξία για τη ζωή και μια άλλη αυτοπεποίθηση. Αυτό σημαίνει πραγματικά, μαζί με πάρα πολλά άλλα που πρέπει να γίνουν, στήριξη και ενίσχυση των προσπαθειών με αποτελέσματα για την άρση της προϊούσας διαδικασίας υπογεννητικότητας. Μόνο έτσι μπορούμε.

Τι να πω τώρα; Ότι το συμπέρασμα θα ήταν -και είναι- ότι υπερασπιζόμαστε και συμμετέχουμε και ανήκετε σε ένα πολιτικό και οικονομικό σύστημα που δεν μπορεί να λύσει το δημογραφικό, γιατί ο οικονομικός ανταγωνισμός, η κερδοφορία των ολίγων επιχειρήσεων ως μοχλός ανάπτυξης δεν μπορεί να συμπεριλάβει σχέδια κοινωνικού κράτους με πραγματική βαρύτητα. Αυτά είναι ζητήματα για να τα λύσει ένα άλλο πολιτικό και κοινωνικό σύστημα και, εν πάση περιπτώσει, είναι μιας άλλης πολιτικής που έχει σοσιαλιστικό πρόσημο, που έχει κοινωνικό πρόσημο, που έχει πραγματικά βάσεις δεδομένων και σχεδιασμό, που έχει να κάνει με τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι με τις ανάγκες των ολίγων ως μοχλός αναπτυξιακής πορείας και ευμάρειας στην

υπόλοιπη κοινωνία που δεν έρχεται ποτέ, αντίθετα παροξύνει τους ανταγωνισμούς και τις ανισότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, λοιπόν, τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, -και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας- να κάνετε δεκτές, κύριε Υπουργέ, τις προτάσεις εν είδει τροπολογιών που έχουν κατατεθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ για την εγγύηση της διαδικασίας υποβολής της αίτησης της χορήγησης του επιδόματος γέννησης, την τροπολογία υπ' αριθμόν. 142/7, την τροποποίηση του άρθρου 11 για την εφάπαξ καταβολή του επιδόματος, για την συμπεριληψη και των αλλοδαπών που γεννούν στη χώρα μας και που μπορεί να υπάρχει η προοπτική ενσωμάτωσης και διευκόλυνσης αυτής της ενσωμάτωσης με τη φορολογική δήλωση ενός έτους πριν από τη γέννηση του παιδιού και όχι την δωδεκαετία, καθώς και με όλες αυτές τις προτάσεις που σας έχουμε κάνει. Και αυτό συνδέεται με το δημογραφικό, αλλά έχει προς το παρόν την αυτοτέλειά του.

Ιδιαίτερη έμφαση θα ήθελα να δώσω στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών και Παιδιών με Αναπηρίες. Είναι ένα ζήτημα που εκκρεμεί. Εγώ να βεβαιώσω ότι έχουμε και εμείς ευθύνη ως κυβέρνηση που δεν το τρέξαμε με τους ρυθμούς που έπρεπε να τρέξει. Επιτέλους, αν ενταχθούν στην τοπική αυτοδιοίκηση αυτά τα κέντρα και αποκτήσουν στέρεη υπόσταση και το δημογραφικό θα βοηθήσουν, αλλά σε κάθε περίπτωση επιλύουν πολύ σοβαρές ανάγκες.

Τέλος, να συνηγορήσω και με την πρόταση, την επισήμανση που έκανε λίγο πριν ο συνάδελφος, ο κ. Αυλωνίτης για την τροπολογία υπ' αριθμόν 136/1, την κατάργηση του δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Είναι ξεχωριστό θέμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μην ισχυριστώ ότι εμμέσως και αυτό επηρεάζει. Θα ήταν υπερβολή, αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι ένα καίριο θέμα για ανθρώπους που θέλουν να διεκδικήσουν το δικό τους στη δικαιοσύνη και δεν έχουν οικονομική ευχέρεια και τους αποκλείει από το να ασκήσουν πολύ σημαντικά δικαιώματα για την προσφυγή στην δικαιοσύνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο κ. Μαντάς από την Νέα Δημοκρατία.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το φαινόμενο της υπογεννητικότητας στη χώρα μας σίγουρα δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Είναι μάλλον και αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης, αλλά κυρίως, είναι και αίτιο της οικονομικής κρίσης, γιατί το απλό, ότι όλο και λιγότεροι στη χώρα μας εργάζονται για να συντηρήσουν όλο και περισσότερους, είναι ξεκάθαρο ότι θα οδηγήσει σύντομα σε ένα αδιέξοδο στο ασφαλιστικό, στην οικονομία της χώρας, το οποίο ζούμε ήδη και θα το ζήσουμε ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια.

Η γήρανση του πληθυσμού μας σε συνδυασμό με την ερήμωση της υπαίθρου δεν είναι αποτέλεσμα του δημογραφικού, της υπογεννητικότητας; Ο πρωτογενής τομέας, η πτώση των καλλιεργειών, η μείωση των προϊόντων δεν είναι αποτέλεσμα της υπογεννητικότητας;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Οι περιφέρειες, τα χωριά μας έχουν ερημωθεί, ο κλήρος έχει μικρύνει και ο πρωτογενής τομέας δεν αναπτύσσεται. Όλα αυτά δεν είναι αποτέλεσμα το ότι λείπουν άνθρωποι, λείπουν νέα παιδιά από την υπαίθρο, από παντού οι οποίοι θα συνεχίσουν τη ζωή, όπως την έκαναν οι προηγούμενες γενιές;

Αν συνδυάσουμε σε αυτά τα γεγονότα και τις εκατοντάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους που έχουν φύγει στο εξωτερικό τα τελευταία χρόνια, αντιλαμβάνετε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως πολιτεία είναι το δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα μας. Και όσο και αν θέλετε να βάλετε στο στόμα μας λόγια που δεν έχουμε πει, κανείς δεν είπε ότι το

επίδομα γέννησης είναι πανάκεια στο δημογραφικό πρόβλημα. Όμως, είναι ένα συμπληρωματικό θετικό μέτρο σε μια σειρά μέτρων που έχει πάρει η Κυβέρνησή μας τους τελευταίους επτά μήνες και έχουν να κάνουν με σημαντική στήριξη σε όλες τις οικογένειες.

Ποιος διαφωνεί ότι τα χίλια ευρώ στο αφορολόγητο για κάθε προστατευόμενο μέλος είναι ένα αρνητικό μέτρο; Ποιος διαφωνεί ότι η μείωση του ΦΠΑ στα βρεφικά είδη δεν είναι θετικό μέτρο; Ποιος διαφωνεί ότι η κατάργηση του φόρου πολυτελείας στα αυτοκίνητα των πολυτέκνων δεν είναι ένα θετικό μέτρο και κάτι που το ζητούσαν χρόνια, διότι ήταν ένας άδικος φόρος; Ποιος διαφωνεί στη λογική ότι κάθε παιδί θα πρέπει να πηγαίνει σε βρεφονηπιακό σταθμό; Αυτό δεν θα ενισχύσει την οικογενειακή ηρεμία; Δεν θα δώσει μια δυνατότητα στις γυναίκες, στην ένταξη της γυναίκας στην αγορά εργασίας που θα φέρει πλούτο στην οικογένεια, θα φέρει πλούτο στην κοινωνία και στη χώρα;

Όμως, πέρα από αυτά, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που ψηφίζουμε σήμερα έχει και μια άλλη στόχευση, έχει τη στόχευση της μείωσης της σχολικής διαρροής στη χώρα μας, γιατί ακόμα και σε αυτόν τον τομέα είμαστε αρνητικά πρωταθλητές στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατέχοντας το ψηλότερο ποσοστό σχολικής διαρροής. Πώς θα γίνει αυτό; Με τη διασύνδεση της επιδοματικής πολιτικής, με την πραγματική υποχρεωτική φοίτηση.

Επειδή άκουσα πολλούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να αναφέρονταν στα τσιγγανόπουλα, δηλαδή στα παιδιά των Ρομά, θα ήθελα να τους ρωτήσω τα εξής: Πραγματικά, πόσο υπερήφανοι νιώθετε να βλέπετε τσιγγανάκια στους δρόμους να παρακαλάνε για 1 και 2 ευρώ; Πόσο περήφανοι νιώθετε να βλέπετε τσιγγανάκια στους δρόμους να καθαρίζουν τα τζάμια των αυτοκινήτων; Πόσο περήφανοι νιώθετε να βγαίνουν τα τσιγγανάκια κατ' εντολή των γονιών τους -που τα περιμένουν στη γωνία- για να μαζεύουν τα λεφτά και να ζητάνε χρήματα για να φάνε, για να πάρουν οτιδήποτε μπορούν, προκειμένου να τα παραδώσουν στους γονείς τους οι οποίοι τα ελέγχουν; Μην μου πείτε ότι δεν τα έχετε δει αυτά.

Αν εσείς νομίζετε ότι εμείς εφαρμόζουμε αυτή την πολιτική για να εξοικονομήσουμε χρήματα, εμείς σας λέμε ότι εφαρμόζουμε αυτή την πολιτική γιατί έχουμε την ηθική υποχρέωση σε αυτή την κοινωνία αυτά τα παιδιά να τα προστατέψουμε, αυτά τα παιδιά να τα οδηγήσουμε στο σχολείο μαζί με όλα τα παιδιά, τα οποία έτσι θα ενσωματωθούν στην κοινωνία, θα μάθουν πράγματα, θα αποκτήσουν τα εφόδια τα οποία χρειάζονται, έτσι ώστε αύριο το πρωί να είναι Έλληνες πολίτες και να διεκδικούν ισότιμα μια θέση εργασίας, να κάνουν όνειρα, να κάνουν τις οικογένειές τους.

Αν δεν το κάνουμε αυτό, στην ουσία τι καταφέρνουμε; Να τα οδηγήσουμε σε μελλοντικούς παραβάτες και να αυξηθεί η παραβατικότητα από μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων που τη ζούμε ήδη, ιδιαίτερα στις περιφέρειες και στα χωριά της χώρας μας.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι δεν τα βλέπουμε όλα ίδια και γι' αυτό κάνουμε μια σειρά από αλλαγές για να μπορέσουμε πραγματικά να δώσουμε μια νέα ώθηση και ένα νέο κίνητρο στις ελληνικές οικογένειες. Διαφέρουμε σε πολλά. Στόχος σας ήταν να μυήσετε την ελληνική κοινωνία στα επίδοματά, να δημιουργήσετε στρατιές επιδοματούχων ανέργων.

Αυτό κάνατε επί τεσσάρμισι χρόνια: Ανθρώπους νέους οι οποίοι θα κάθονταν σπίτι τους, θα παίρνουν χρήματα και θα δοξάζουν τον Αλέξη Τσίπρα για το πόσο καλός Πρωθυπουργός είναι. Αναγκάσατε την ελληνική κοινωνία να βρει διάφορα κόλπα για το πώς θα παίρνει επίδοματά. Εικονικά διαζύγια, εικονικά παραχωρητήρια και τι δεν έχουν σκαρφισθεί οι Έλληνες, για να παίρνουν τα επίδοματά που εσείς θεσπίσατε!

Στόχος μας είναι να καταργήσουμε σταδιακά τα επίδοματά με αναπτυξιακές πολιτικές για το σύνολο της οικονομίας της χώρας μας. Γιατί εμείς θέλουμε το κράτος να δίνει κίνητρα στους νέους να θέλουν να μείνουν στη χώρα τους, να δίνει κίνητρα στους νέους να δημιουργήσουν εδώ, στην Ελλάδα, να κάνουν οι άντρες όνειρα με τις γυναίκες τους και με τα παιδιά τους. Θέλουμε όλα τα παιδιά που έχουν φύγει να μπορούν να επιστρέψουν κάποια στιγμή στη χώρα τους, να δημιουργήσουν τις συνθήκες να έρθουν πίσω, να έρθουν εδώ. Ονειρευόμαστε την Ελλάδα όπου θα

έχουν το δικαίωμα στην εργασία και όχι την Ελλάδα των επιδομάτων και των οκτάμηνων συμβάσεων απασχόλησης. Αυτά υποσχεθήκαμε στον ελληνικό λαό και αυτά θα κάνουμε πράξη κάθε μέρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η συνάδελφος Αναστασία Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, πριν μπω στο θέμα της σημερινής συζήτησης, θα ήθελα να υπενθυμίσω στην Ολομέλεια μια ενδεικτική από τις πολλές φράσεις των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ανήκει στον κ. Βαρβιτσιώτη, σημερινό Αναπληρωτή Υπουργό της Κυβέρνησης και εκφράστηκε στις 3 Ιουνίου. Έλεγε, λοιπόν, ο κ. Βαρβιτσιώτης: «Το δίλημμα μέχρι τις εκλογές θα είναι: Ή είσαι με τα επίδοματά, με νέα μέτρα στήριξης των αδυνάτων, ή είσαι με την ανάπτυξη».

«Ψίχουλα» ονομάζατε, κυρίες και κύριοι τα επίδοματά επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, «πολιτική φτωχοποίησης και εξίσωσης προς τα κάτω» αποκαλούσατε την πολιτική οικοδόμησή του κοινωνικού κράτους. Απέχθεια δείχνατε στις πολιτικές στήριξης των ασθενέστερων αλλά και των νέων ανθρώπων που θέλουν να δημιουργήσουν οικογένεια ή νέα εργασία. Και πώς τα φέρνει ο καιρός; Καταθέτετε ένα νομοσχέδιο σήμερα το οποίο έχει τίτλο «επίδομα γέννησης». Αναρωτιέμαι ποιος είναι ο λαϊκιστής μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, μια και είναι ένας όρος που έχετε χρησιμοποιήσει πάρα πολύ συχνά.

Επειδή, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα του δημογραφικού είναι ιδιαίτερα σημαντικό, κυρίως για εμάς που ζούμε στην ακριτική Ελλάδα, στον Έβρο, στη Θράκη, και απαιτεί σοβαρότητα, δεν θα ανατρέξω σε άλλες λαϊκίστικες τέτοιου τύπου εκφράσεις από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, ενδεικτικές, όμως, για τη συνολική ρητορική που ακολούθησε το κόμμα σας.

Ο Έβρος, λοιπόν, εδώ και δεκαετίες αντιμετωπίζει έντονα κύματα μετανάστευσης προς το εξωτερικό αλλά και προς τα μεγάλα αστικά κέντρα με αποτέλεσμα να υπάρχει μια συνεχής πληθυσμιακή αιμορραγία. Ενδεικτικά αναφέρω με πρόσφατα στοιχεία ότι το 2019 στον Δήμο Ορεστιάδας οι γεννήσεις ήταν διακόσιες πενήντα, οι θάνατοι εξακόσιοι ογδόντα, τα δημοτολόγια γράφτηκαν από μεταδημοτεύσεις εκατόν τριάντα έξι άτομα και διαγράφηκαν διακόσια πενήντα έξι. Η συνολική μείωση στο Δήμο Ορεστιάδας το 2019 είναι πεντακόσια πενήντα άτομα και σ' αυτά δεν συνυπολογίζεται η φυγή και των νέων που δεν έχει καταγραφεί. Γι' αυτό ακριβώς επισημαίνω ότι το θέμα είναι μείζον και χρήζει συνολικής παρέμβασης.

Εσείς, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, σ' αυτό το σχέδιο νόμου έρχεστε για πρώτη φορά στα λόγια μας ή μάλλον για δεύτερη φορά, γιατί μόλις θυμήθηκα την επανίδρυση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής. Δείχνετε να κατανοείτε τελικά πόσο σημαντική και με σαφή αναπτυξιακό χαρακτήρα είναι η παρέμβαση του κοινωνικού κράτους μέσω επιδομάτων και κινήτρων ώστε να στηριχθούν οι πολίτες και να αμβλυνθούν οι ανισότητες. Βέβαια, πράττετε και νομοθετείτε αποσπασματικά και αντιφατικά, θα έλεγα. Από τη μια, δίνετε επίδομα γέννας, το οποίο είναι θετικό, από την άλλη, όμως, μειώνετε άλλες παροχές. Κόβετε 600 εκατομμύρια από το κοινωνικό μείρισμα με αποτέλεσμα να γονατίζουν οι τοπικές αγορές και να πλήττονται οι θέσεις εργασίας και οι εργαζόμενοι. Μειώνετε τον προϋπολογισμό πρόνοιας του 2020 κατά 400 εκατομμύρια, κόβοντας το επίδομα παιδιού, στα επιδόματα στέγασης και το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, ενώ παράλληλα μειώνετε και τα ποσά για υποδομές, παιδεία και υγεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο συστήσαμε τη διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή για το δημογραφικό, στην οποία ήμουν μέλος και η οποία συνέταξε ένα πολύ σημαντικό πόρισμα. Και άλλοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες έχουν αναφερθεί σ' αυτό. Με τη συμβολή των επιστημόνων υποστηρίξαμε ότι στις πρώτες προτεραιότητες, για να αντιμετωπίσει το κράτος το οξύ δημογραφικό πρόβλημα, είναι αρχικά η ανάκαμψη της οικονομίας και του κράτους πρόνοιας, η στήριξη της εργασίας με σταθερές και καλά

αμειβόμενες δουλειές για τους νέους, η ανάπτυξη υποδομών, η στήριξη των παιδιών και των νέων ζευγαριών.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 μέχρι το 2019, ακριβώς για να αναχαιτισθεί το δημογραφικό πρόβλημα μέσω μιας συμπαγούς συνολικής παρέμβασης του κράτους, αύξησε τον προϋπολογισμό της πρόνοιας από τα 790 εκατομμύρια στα 3,5 δισεκατομμύρια, μείωσε την ανεργία κατά δέκα και πλέον μονάδες, δημιουργώντας τριακόσιες πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, αύξησε τον κατώτατο μισθό και επανέφερε τις συλλογικές συμβάσεις, αύξησε επίσης το επίδομα παιδιού από 650 εκατομμύρια σε 1,1 δισεκατομμύριο, θέσπισε το επίδομα στέγασης που αφορά κυρίως σε νέα ζευγάρια, ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ, χρηματοδότησε νέα τμήματα σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, καθιέρωσε τα σχολικά γεύματα, τα οποία παρεμπιπτόντως εσείς χλευάζατε και ονομάζατε «συσσίτια πείνας». Αυτά και αρκετά άλλα έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που στο επίκεντρο είχαν την καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας, την άμβλυνση των ανισοτήτων, τη δημιουργία σοβαρών υποδομών και ενός περιβάλλοντος -πολύ βασικό- εργασιακής, κοινωνικής και οικονομικής σταθερότητας, ώστε να μπορούν οι νέες και οι νέοι να σχεδιάζουν το μέλλον στον τόπο τους με μεγαλύτερη ασφάλεια, αισιοδοξία και προοπτική.

Δυστυχώς, σήμερα έξι μήνες μόλις μετά την ανάληψη της εξουσίας από την έτοιμη για όλα Κυβέρνηση του κυρίου Μησοτάκη, οι νέες και οι νέοι αντιμετωπίζουν ένα εξαιρετικά πιο δύσκολο και προβληματικό περιβάλλον. Έξι μόλις μήνες μετά! Η ανεργία αυξήθηκε κατά δεκατέσσερις μονάδες μέσα σε πολύ λίγους μήνες, εργασιακά δικαιώματα ξηλώνονται και με νόμο, οι μισθοί καταποντίζονται, επιτυχημένα προγράμματα όπως αυτό των πεντέμισι χιλιάδων νέων επιστημόνων καταργούνται και δεν ανανεώνονται, οι ασφαλιστικές εισφορές αυξάνονται, η δέκατη τρίτη μόνιμη σύνταξη καταργείται, ανασφάλεια και αβεβαιότητα αρχίζουν να καταλαμβάνουν τους πολίτες.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να επιστρέψω και πάλι στον νομό που εκπροσωπώ, στον Έβρο. Τα μηνύματα που έρχονται μέσα σε πολύ λίγους μήνες είναι εξόχως ανησυχητικά και τα έχω γνωστοποιήσει ήδη με παρεμβάσεις μου στη Βουλή. Συνοπτικά αναφέρω ότι οι υπηρεσίες όπως υποκαταστήματα τραπεζών και ΕΛΤΑ κλείνουν και μάλιστα σε απομακρυσμένες περιοχές, απολύονται εργαζόμενοι, ενώ και ο αγροτικός κόσμος του νομού στενάζει. Με το νέο ασφαλιστικό πληροφορούμαστε ότι κλείνει και το κατάστημα του ΙΚΑ στην Ορεστιάδα ενώ παράλληλα ήδη έχει σχεδιασθεί και έχει ανακοινωθεί το κλείσιμο έξι σχολικών μονάδων. Αυξάνεται συνεχώς επίσης η εκροή χρήματος σε γειτονικές χώρες. Από την άλλη, θετικά μέτρα για τον Έβρο και τη Θράκη που είχαν ψηφισθεί ή σχεδιασθεί από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως η ίδρυση οκτώ νέων τμημάτων στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ή το μέτρο για την ενίσχυση των μεταποιητικών επιχειρήσεων σε παραμεθόριες περιοχές έχουν ήδη απορριφθεί ή παγώσι από τη σημερινή κυβέρνηση. Ακόμα και η αυτονομία του Νοσοκομείου Διδυμοτείχου, μια εμβληματική νομοθετική παρέμβαση από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, δείχνει να αντιμετωπίζεται με αδιαφορία από το Υπουργείο Υγείας.

Κυρίες και κύριοι, τα αναφέρω αυτά, γιατί θεωρώ πως η χάραξη μιας σοβαρής πολιτικής για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα μας, ειδικά σε περιοχές όπως ο ακριτικός Έβρος, δεν μπορεί να γίνει αποσπασματικά και με ημίμετρα. Αντιθέτως, μπορεί να γίνει με την κατάθεση ενός στιβαρού, επεξεργασμένου, ολοκληρωμένου προγράμματος που θα αφορά άμεσες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες παρεμβάσεις από πλευράς του κράτους και παράλληλα θα συνδυάζει πολιτικές παροχών ή άλλων οικονομικών κινήτρων αλλά και ενίσχυσης υποδομών, κατοχύρωσης αξιοπρεπών συνθηκών μάθησης, εργασίας, διαβίωσης, στέγασης. Είναι αναγκαίο ένα προοδευτικό πρόγραμμα κυρίως για τις νέες και τους νέους της χώρας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καλώ στο Βήμα την κ. Νάντια Γιαννακοπούλου από το Κίνημα Αλλαγής για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η χώρα. Η συρρίκνωση του πληθυσμού μας συνιστά εθνικό κίνδυνο.

Την ώρα που η πατρίδα μας πρέπει να κάνει βήματα οριστικής και αμετάκλητης εξόδου από την κρίση, μπαίνοντας σε αναπτυξιακή τροχιά, που νέοι γεωστρατηγικοί κίνδυνοι προβάλλουν μπροστά μας και την ίδια εποχή που το προσφυγικό και το μεταναστευτικό τροφοδοτούν κοινωνικές εντάσεις, το δημογραφικό πρόβλημα πρέπει να το εξετάσουμε πολύ σοβαρά και να πάρουμε μέτρα αντιμετώπισης μιας πραγματικά πολύ επικίνδυνης συρρίκνωσης του ελληνισμού.

Δεκαετίες τώρα οι δημογραφικές εξελίξεις παρουσιάζονται ως αιτία έντονου προβληματισμού. Η Ελλάδα ως χώρα του αναπτυσσόμενου κόσμου τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα, αντιμετωπίζει πρόβλημα αναφορικά με την ομαλή εξέλιξη και τη γήρανση του πληθυσμού της. Αυτό είναι απόρροια, ναι, της οξείας οικονομικής κρίσης, είναι απόρροια, ναι, της αλλαγής νοοτροπιών, έχει βεβαίως να κάνει και συναρτάται παράλληλα και με το προσφυγικό κύμα, καθώς και σε πολύ μεγάλο βαθμό με τη μετανάστευση χιλιάδων νέων Ελλήνων σε χώρες του δυτικού κόσμου προς εύρεση καλύτερης εργασίας, καλύτερων συνθηκών διαβίωσης.

Όλα αυτά, όπως αντιλαμβάνεστε, δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό είναι ήδη εμφανές και σε αρκετά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως αποτέλεσμα το ποσοστό των ατόμων σε ηλικία εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι οκτώ συρρικνώνεται, ενώ ο σχετικός, ο αντίστοιχος αριθμός των συνταξιούχων αυξάνεται.

Το ποσοστό των ηλικιωμένων στο σύνολο του πληθυσμού θα αυξηθεί σημαντικά τις επόμενες δεκαετίες, καθώς ένα σημαντικό ποσοστό της γενιάς της μεταπολεμικής έκρηξης γεννήσεων, του λεγόμενου «baby boom», φθάνει στο όριο συνταξιοδότησης. Αυτό, με τη σειρά του, θα οδηγήσει σε αυξημένη επιβάρυνση για τα πρόσωπα που βρίσκονται σε ηλικία εργασίας, τα οποία θα πρέπει με τη σειρά τους να αναλάβουν τις κοινωνικές δαπάνες, οι οποίες απαιτούνται από τη γήρανση του πληθυσμού για μία σειρά συναφών πολιτικών και υπηρεσιών.

Ενώπιον, λοιπόν, αυτής της πραγματικότητας και όλων αυτών των δειγμάτων, η σημερινή Κυβέρνηση θεσπίζει από 1-1-2020 επίδομα για τη γέννηση κάθε παιδιού, σχεδόν χωρίς εισοδηματικά κριτήρια. Ένα μέτρο, το οποίο σίγουρα είναι ευπρόσδεκτο, που όμως έρχεται δυστυχώς πολύ αργά, για να αλλάξει τις ήδη διαμορφωμένες τάσεις για τις επόμενες δεκαετίες.

Η Ελλάδα, ακόμη και σήμερα, δυσκολεύεται να επαναπροσδιορίσει τις προϋποθέσεις υγιούς ανάπτυξης και επίλυσης του δημογραφικού. Τα μέτρα, τα οποία μέχρι στιγμής προωθούνται, ναι, είναι σοβαρά, όμως σε καμμία περίπτωση δεν είναι αρκετά, για να αντιστρέψουν τις αρνητικές τάσεις και σίγουρα είναι αποσπασματικά. Δεν εντάσσονται σε καμμία περίπτωση σ' ένα συνολικό σχέδιο, σ' ένα συνολικό πλαίσιο αντιμετώπισης αυτού του τόσο σοβαρού ζητήματος.

Το Κίνημα Αλλαγής, με βάση την αρνητική εξέλιξη των δημογραφικών μεγεθών και με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον και στη νέα γενιά, που μαστίζεται κυρίως από την εργασιακή επισφάλεια, έχει καταθέσει ένα σύνολο προτάσεων για τη θεμελίωση μιας συνεκτικής, εθνικής, δημογραφικής πολιτικής, εκ των οποίων κάποιες έχουν υιοθετηθεί από την ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας και έχουν ενταχθεί στο παρόν νομοσχέδιο.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή η εξέλιξη των δημογραφικών μεγεθών επηρεάζεται από σύνθετους κοινωνικούς, οικονομικούς και πολιτικούς παράγοντες, η παράταξή μας προχώρησε και κατέθεσε συγκεκριμένη τροπολογία, ολοκληρωμένη τροπολογία, καθώς θεωρούμε ότι θα συμβάλει καθοριστικά στη δημιουργία ενός συνεκτικού και ολοκληρωμένου πλαισίου στήριξης της οικογένειας.

Τα μέτρα, τα οποία προτείνουμε, αποτελούν απαραίτητα συστατικά μιας συνολικής προσέγγισης του δημογραφικού προβλήματος για την ουσιαστική στήριξη της οικογένειας σε όλα τα στάδια, από την αρχή, πριν από τη γέννηση, από τη γέννηση και

βεβαίως καθόλα τα στάδια της ανατροφής ενός παιδιού.

Ειδικότερα, πέρα από το επίδομα γέννησης, εμείς μιλάμε για 200 ευρώ τον μήνα επίδομα για τα τρία πρώτα χρόνια ζωής του παιδιού. Προτείνουμε τη σύσταση της ειδικής γραμματείας δημογραφικής πολιτικής, την εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου για το δημογραφικό από νεοουσταθείσα εθνική επιτροπή δημογραφικής πολιτικής, τη δημιουργία ουσιαστικών κέντρων συμβουλευτικής και υποστήριξης στους δήμους, την επιδότηση των υπογόνιμων ζευγαριών για τους σκοπούς της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, τη μεταφορά -και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό- βασικών βρεφικών ειδών στον υπερμειωμένο συντελεστή του ΦΠΑ, τη ρήτρα διατήρησης των δικαιωμάτων των πολύτεκνων οικογενειών, παράλληλα με την ένταξη των τρίτεκνων οικογενειών στις πολύτεκνες και βεβαίως, τη δημιουργική απασχόληση των παιδιών.

Εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο με τέτοια συγκεκριμένα μέτρα καθολικού χαρακτήρα και αντίληψης, για μια σφαιρική αντιμετώπιση του προβλήματος, μπορούμε να πούμε πως προχωρούμε ένα βήμα, για να αντιμετωπίσουμε σοβαρά και υπεύθυνα το δημογραφικό ζήτημα, το οποίο ταλανίζει τη χώρα μας.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήταν λάθος σας να μην συνυπολογίσετε την τροπολογία, την οποία σας καταθέτουμε, καθώς το διακύβευμα για την πολιτεία είναι να δει εγκαίρως ποιες είναι οι προκλήσεις της νέας εποχής και να οργανωθεί με διορατικότητα και κυρίως με αποτελεσματικότητα.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κλείσω με το εξής, που έχει να κάνει με ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, για το οποίο το Κίνημα Αλλαγής έχει καταθέσει τροπολογία. Βεβαίως, δεν μπορούσαμε να περιμένουμε άλλο το επόμενο νομοσχέδιο. Το είχαμε πει και θα το πούμε όσες φορές χρειαστεί: Απαράδεκτες πρακτικές, οι οποίες λειτουργούν σε βάρος των Ελλήνων πολιτών, θα μας βρουν αντιμέτωπους και κάθεται απέναντί. Γι' αυτόν τον λόγο, εμείς ως Κίνημα Αλλαγής καταθέσαμε τροπολογία για την κατάργηση της υποχρέωσης καταβολής δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές, αρμοδιότητας του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, που η Κυβέρνηση θέσπισε πριν από λίγο καιρό, εντελώς αιφνιδιαστικά, με εκπρόθεσμη βουλευτική τροπολογία και χωρίς καμμία απολύτως μελέτη, χωρίς καμία διαβούλευση με τον νομικό κόσμο.

Η διάταξη ελέγχεται για τη συνταγματικότητα της, καθώς δημιουργεί σοβαρά προβλήματα και εμπόδια στην πρόσβαση των Ελλήνων πολιτών στη δικαιοσύνη και μάλιστα κατά κύριο λόγο δημιουργεί προσκόμματα στους οικονομικά ασθενέστερους, προς όφελος των οικονομικά ισχυρότερων. Περιορίζει δραστηρικά τα δικαιώματά τους, τα οποία απορρέουν από το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος και θίγει τον θεσμό της δικαιοσύνης στον πυρήνα του.

Η αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων του ελληνικού δικαστικού σώματος δεν μπορεί να γίνεται με αποσπασματικά μέτρα της τελευταίας στιγμής, αμιγώς φοροεπισπρακτικό χαρακτήρα. Και αυτή η τροπολογία, που έκανε δεκτή τότε ο Υπουργός, είναι ακριβώς ένα τέτοιο μέτρο.

Το κόστος της προσφυγής στα δικαστήρια, ειδικά στις σημερινές οικονομικές συνθήκες, οφείλει να αποτελέσει αντικείμενο ολοκληρωμένης μελέτης και σε καμμία περίπτωση φωτογραφικών ρυθμίσεων, όπως υπήρξε και η συγκεκριμένη. Η ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών στη δικαιοσύνη είναι αδιαπραγμάτευτη και γι' αυτό ζητούμε το άρθρο 42 του ν.4640/2019 να καταργηθεί.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δέκα χρόνια κρίσης και εφόσον έχουμε βγει πλέον στο ξέφωτο, πρέπει επιτέλους στο ελληνικό Κοινοβούλιο να μιλάμε για τις ευκαιρίες που έχουμε μπροστά μας και που ανοίγονται μπροστά μας. Ας αποφασίσουμε, λοιπόν, για δυναμικά μέτρα, τα οποία πρέπει να λάβουμε, ώστε να αδράξουμε από τους πρώτους τις ευκαιρίες της εποχής μας, αντί να μειψιμοιρούμε αδρανείς είτε για τις χαμένες ευκαιρίες είτε για τις γεννήσεις, οι οποίες δεν έχουν γίνει, ενώ θα μπορούσαν. Η σημερινή πραγματικότητα, ναι, είναι ομολογουμένως πολύ διαφορετική απ' αυτή την οποία ξέραμε, όμως είναι αποκλειστικά στο δικό μας χέρι μας να την κάνουμε καλύτερη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Κύμης Ευβοίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Παπακώστα - Παλιούρα Αικατερίνη από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον της Ελλάδας προχωράμε σήμερα στην ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Θα ξεκινήσω την ομιλία μου με ένα ερώτημα: Πόσο γηραιά είναι η Ελλάδα; Είναι τρομακτικό πως μόλις μέσα σε τρεις δεκαετίες από σήμερα, το 2050 συγκεκριμένα, σύμφωνα με έρευνες, ο πληθυσμός της Ελλάδας θα απαριθμεί λίγο πιο πάνω από τα οκτώ εκατομμύρια πολίτες, με το 36% μάλιστα να είναι γηραιότερο των εξήντα πέντε ετών. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι εάν δεν λάβουμε άμεσα δραστηρικά μέτρα προς την αντίθετη κατεύθυνση και δεν αρχίσουμε να δίνουμε κίνητρα στους νέους και στις νέες μας, θα καταντήσουμε σύντομα ένα έθνος το οποίο θα βαίνει αριθμητικά μειούμενο και συνεχώς γηρασόμενο.

Η οικονομική κρίση ήταν μια μεγάλη φουρτούνα, της οποίας τα απόνερα ενδέχεται να αντιμετωπίζουμε για χρόνια. Ένα από αυτά υπήρξε και η υπογεννητικότητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2011, ακριβώς το πιο βαθύ σημείο της κρίσης, ήταν η πρώτη χρονιά που η Ελλάδα ως χώρα έχει αρνητικό ισοζύγιο γεννήσεων από το 1944. Έτσι, λοιπόν, στα κατάλοιπα της οικονομικής κρίσης συγκαταλέγεται και το δημογραφικό πρόβλημα που είναι σε συνδυασμό με τον απόδημο Ελληνισμό και διαμορφώνει μια χώρα με το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού της να είναι ηλικιωμένοι και οι νέοι να μην τολμούν, λόγω της κρίσης, της επαγγελματικής αστάθειας και των χαμηλών εισοδημάτων, να αποκτήσουν έστω και ένα παιδί. Σαφώς οι οικονομικοί δείκτες και το κοινωνικό κράτος αναφορικά με τις παροχές αποτελούν ουσιώδεις παράγοντες στην απόκτηση οικογένειας. Φροντίζουμε, επομένως, να ενισχύσουμε τα κίνητρα των νέων ανθρώπων στην απόκτηση τέκνων και να ανασχεύσουμε το δημογραφικό μας πρόβλημα.

Δίνουμε κίνητρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εκεί ακριβώς βασίζεται και η πολιτική μας, όχι σε κράτος επιδομάτων, αλλά κράτος κινήτρων. Ενίσχυση των ευάλωτων οικονομικά συμπολιτών μας με αναμόρφωση και επικαιροποίηση των μέχρι σήμερα επιδομάτων: το επίδομα στέγασης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, καθώς και το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Στη σημερινή κοινωνία όπου οι γυναίκες έχουν ρόλους πολλαπλούς, όπου μορφώνονται και καταξιώνονται επαγγελματικά, το κράτος δεν θα πρέπει επιπλέον να τις κρατάει έξω από όλα αυτά που κόπιασαν να καταφέρουν, αλλά θα πρέπει να στέκεται αρωγός στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν οικογένεια, πριμοδοτώντας τη δημιουργία ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος ενίσχυσης των ζευγαριών που βρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία.

Το επίδομα των 2.000 ευρώ, παρ' όλο που δεν αποτελεί ένα τεράστιο ποσό, είναι ένα αξιοσέβαστο μέρος των πρώτων εξόδων ενός παιδιού ή των εξόδων της γέννας. Σαφώς το επίδομα γέννας εντάσσεται σε ένα ευρύτερο σχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για το δημογραφικό, αλλά και η ένταξη της χώρας μας σε ένα σύστημα με λιγότερη γραφειοκρατία, άρα περισσότερη απλούστευση. Δηλαδή, με απλή αίτηση και κατάθεση του τραπεζικού λογαριασμού του δικαιούχου θα γίνεται η απόκτηση του επιδόματος σε δύο μόλις δόσεις των 1.000 ευρώ εκάστη.

Στο ερώτημα «ποιους αφορά το επίδομα», η απάντηση είναι ξεκάθαρη: Αυτούς που πρέπει να αφορά, χωρίς διακρίσεις ρα-

τιστικό χαρακτήρα. Δυσκολεύομαι να αντιληφθώ πού εντοπίζετε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, τον άδικο επιμερισμό του επιδόματος, καθώς στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες οι δικαιούχοι οφείλουν να είναι υπήκοοι του εκάστοτε κράτους και να ευρίσκονται και να εργάζονται νομίμως στη χώρα αυτή. Με τον ίδιο τρόπο που φορολογούνται οι πολίτες και άρα καθορίζονται οι υποχρεώσεις τους στο κράτος, με τον αντίστοιχο τρόπο λοιπόν δικαιούνται και τα επιδόματα. Το χρονικό διάστημα των δώδεκα ετών είναι ένα εύλογο χρονικό διάστημα και δίκαιο κριτήριο, θα μπορούσαμε να πούμε, διότι δεν στρεβλώνει το πραγματικό κίνητρο, που σε άλλη περίπτωση οριζόντιας διανομής του επιδόματος μία οικογένεια αλλοδαπών ή προσφύγων θα επωφελούνταν από τη γέννα στη χώρα μας για την απόκτηση του επιδόματος, ακόμη κι αν στη συνέχεια εγκαθίσταντο σε άλλη χώρα.

Για να αποσαφηνιστεί το νεφέλωμα που επικρατεί γύρω από αυτό το θέμα, στην παράγραφο 1ε του άρθρου 7, όπου αναφέρονται τα κριτήρια απόκτησης του επιδόματος, γίνεται σαφές πως για τα τέκνα που γεννιούνται από το 2020 έως το 2023 και η μητέρα τους ως πολίτης τρίτης χώρας διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα από το 2012, θα λαμβάνουν κανονικά το επίδομα. Τα δώδεκα χρόνια θεωρούμε ότι είναι ένα επαρκές διάστημα, έτσι ώστε να αναπτυχθεί ένας ισχυρός δεσμός μεταξύ ενός πολίτη τρίτης χώρας στη χώρα μας και της πολιτείας και του κράτους.

Επιπρόσθετα, μιλάμε για ένα ποσό ακατάσχετο και αφορολόγητο, που δίνει τη δυνατότητα σε υπερχρεωμένα νοικοκυριά με οφειλές σε δημόσιο και τράπεζες να επωφεληθούν ενός επιδόματος προς ενίσχυση της οικογενειακής τους εστίας.

Όπως ανέφερε και αρχικώς στην ομιλία μου, ο εκσυγχρονισμός του γραφειοκρατικού συστήματος είναι βασικό μας μέλημα και για αυτό και εισάγουμε στη δημόσια διοίκηση νέα, αυτοματοποιημένη διαδικασία έκδοσης αριθμού φορολογικού μητρώου και αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης του τέκνου στη ληξιαρχική πράξη γέννησης αυτού. Οι δικαιούχοι του επιδόματος με απλή αίτηση στο μαιευτήριο και κατάθεση του IBAN τους, στο τέλος του μήνα θα λάβουν το ποσό. Έτσι συγκεκριμενοποιείται για όλα τα επιδόματα, βέβαια, πως θα καταβάλλονται στο τέλος κάθε μήνα.

Προχωρώντας, λοιπόν, με απόλυτη συναίσθηση των αποφάσεων μας, συνδέουμε στο παρόν σχέδιο νόμου τη βασική εκπαίδευση που παρακολουθούν τα παιδιά με τα επιδόματα που προορίζονται γι' αυτά. Η βασική τουλάχιστον εκπαίδευση αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησής μας. Ορμώμενη από αυτό, θα αναφερθώ στην ανάγκη αύξησης των δομών φροντίδας βρεφών και νηπίων, δίνοντας τη δυνατότητα χρηματοδότησης, μέσω του προγράμματος που διαχειρίζεται η Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης των δήμων και νομικών προσώπων αυτών, στους οποίους δεν λειτουργούν τμήματα παιδικής και βρεφικής φροντίδας.

Ακόμη, στο γενικότερο πλαίσιο ανάσχεσης του δημογραφικού προβλήματος εντάσσουμε μέτρα όπως τη μείωση του ΦΠΑ από 24% σε 13% για βασικά βρεφικά είδη, καθώς επίσης και την αύξηση του αφορολόγητου ορίου κατά 1.000 ευρώ για κάθε ανήλικο τέκνο, μέτρα που ένα ζευγάρι συνυπολογίζει σίγουρα πολύ θετικά πριν προχωρήσει στην απόκτηση παιδιού ή ενός ακόμη νέου μέλους. Ας μην λησμονούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτοί που ωφελούνται από το παρόν είναι οι νέοι και οι νέες μας, οι οποίοι θα δημιουργήσουν οικογένεια στο εξής, οι οποίοι αποτελούν τη γενιά που βίωσε και μεγάλωσε σε μία οικονομική κρίση, για την οποία ουδόλως ευθύνεται.

Ως Βουλευτής, ως γυναίκα, αλλά και ως μητέρα αγκαλιάζω κάθε άρθρο του παρόντος νομοσχεδίου. Το συνυπογράφω, το υπερψηφίζω και δεσμεύομαι ναβάλω το δικό μου λιθαράκι σε ένα κράτος το οποίο, καθώς αφήνει πίσω του την κρίση, δημιουργεί ευκαιρίες και δίνει κίνητρα στους νέους και στις νέες του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, την 28-1-2020: Ποινική δικογραφία κατά της

τέως Υπουργού Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ευτυχίας Αχτσιόγλου και του τέως Υφυπουργού του ίδιου Υπουργείου Αναστάσιου Πετρόπουλου και ποινική δικογραφία κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αποστόλου - Αθανασίου Τσοχατζόπουλου.

Παρακαλείται να έρθει στο Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

Έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε τέσσερα σημεία. Αρχίζω με το ερώτημα που μπαίνει σε πολιτικούς, σε πανεπιστημιακούς: Γιατί διαφωνεί ο κόσμος; Έχουμε διαφορετικές αξίες, έχουμε διαφορετικές θεωρίες, έχουμε τις ίδιες βάσεις δεδομένων, έχουμε διαφορετικές, έχουμε τις ίδιες, αλλά έχουμε διαφορετική ερμηνεία για αυτά τα στοιχεία. Πραγματικά, πάνω σε αυτό εγώ δεν έχω καταλάβει τη θέση της Νέας Δημοκρατίας για το δημογραφικό, όχι για το αν υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα, αλλά για το πώς λύνεται. Δηλαδή, δεν έχω καταλάβει αν από όλη τη βιβλιογραφία εσείς διαφωνείτε με κάποια σημαντικά συμπεράσματα που βγαίνουν από αυτή τη βιβλιογραφία και έχουν πολύ μεγάλη συμφωνία από πολιτικές δυνάμεις και από πανεπιστημιακούς, ότι καλά τα επιδόματα -και για αυτό εμείς θα ψηφίζουμε το επίδομα των 2.000 ευρώ για κάθε παιδί-, αλλά θέλει μία ολική κατανόηση των προβλημάτων. Δεν έχω καταλάβει, δηλαδή, αν συμφωνείτε με τα κύρια ευρήματα της βιβλιογραφίας ότι είναι πολύ σημαντικοί οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, πολύ σημαντικά τα γεύματα, πολύ σημαντική η ασφάλεια στη γειτονιά, πολύ σημαντικό να υπάρχουν σταθερές δουλειές.

Ο λόγος, κρίνω, που δεν το έχετε καταλάβει ή τουλάχιστον δεν έχετε μεταδώσει ποια είναι η άποψή σας για αυτή τη βιβλιογραφία είναι ότι υπάρχει μία πολύ σημαντική αντίφαση στην ιδεολογία σας ανάμεσα στο καπέλο του νεοφιλελευθερισμού και άρα του ατομικισμού και άρα των αγορών που διαλύουν τις κοινωνικές σχέσεις και το άλλο καπέλο σας που είναι «Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια». Με το νεοφιλελευθερισμό στα τελευταία τριάντα χρόνια έχει τεράστια ζημιά η οικογένεια, όχι μόνο λόγω ανεργίας. Ο κ. Βρούτσης είναι ο αρμόδιος να εξηγήσει. Ο κ. Παπαδήμος ο κακομοίρης είχε 20% την ανεργία. Ο κ. Βρούτσης το έφτασε στο ρεκόρ του 28%, οπότε έχει πλήρη επίγνωση για τη σημαντικότητα της ανεργίας και τις επιπτώσεις.

Αλλά δεν είναι μόνο θέμα ανεργίας. Ακόμα και όταν θα υπάρχει ανάπτυξη και δεν θα υπάρχει τόσο μεγάλη ανεργία ξέρουμε από όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες τα προβλήματα που δημιουργούνται στις οικογένειες μέσα από νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Τι θέλετε να σας πω; Για κακές θέσεις εργασίας; Για θέσεις εργασίας που χρειάζεται να ταξιδεύεις μακριά από την οικογένεια; Για θέσεις εργασίες που χρειάζονται δύο για να τα βγάλεις πέρα κι άρα δεν μπορείς να κοιτάξεις τα παιδιά; Γι' αυτό νομίζω ότι δεν μπορείτε να τοποθετηθείτε γι' αυτή τη βιβλιογραφία, γιατί για να το κάνετε πρέπει να μεείτε πολύ στην ιδεολογία σας. Την ιδεολογία, δηλαδή, του νεοφιλελευθερισμού που δημιουργεί τεράστια προβλήματα για την οικογένεια που υποτίθεται ότι εσείς υποστηρίζετε.

Σημείο δεύτερο. Για τις περικοπές για απουσία από το σχολείο. Στην εποχή του νεοφιλελευθερισμού, όταν ήταν στα ύψη του κι είχε κάποια ηγεμονία, δυστυχώς τα πιο πολλά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και τα κεντροδεξιά κόμματα αναδείξαμε την αξία της ευθύνης. Παρ' όλο που στην πολιτική θεωρία, όταν ήμουν εγώ φοιτητής δεν ήταν πολύ μεγάλο σημείο η ευθύνη, τώρα από τη δεκαετία του '90 και μετά ήταν. Στην αγορά εργασίας αυτό χρησιμοποιήθηκε για να παίρνουν επιδόματα μόνο αν έδειχναν οι άνεργοι ευθύνη, δηλαδή ότι έψαχναν για δουλειά. Αυτό δημιούργησε τεράστια οικονομικά προβλήματα σε όλον τον δυτικό κόσμο.

Αν δεν μπορώ να σας πείσω γι' αυτά τα τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα με τα στοιχεία, σας παρακαλώ, να πάτε να δείτε δύο-τρία έργα του Κεν Λόουτς, για να δείτε στην πραγματικότητα τι σήμαινε η ευθύνη στην αγορά εργασίας. Όταν οι άνθρωποι είναι στο πιο ευάλωτο τους σημείο αναγκάζονται να ψάχνουν να βρουν δουλειά, να ταξιδεύουν για δουλειά, να μην ξέρουν που να αφήσουν τα παιδιά τους. Και τώρα λέτε στους πιο

ευάλωτους ανθρώπους, οι οποίοι παίρνουν επίδομα στέγασης ή παιδιού ότι θα πρέπει να δείξουν ευθύνη. Ότι είναι δική τους ευθύνη τα παιδιά να πηγαίνουν στο σχολείο. Δεν λέω ότι δεν υπάρχει κάποια ευθύνη και κάποια στιγμή μπορεί να επιβληθεί κάτι, αλλά τους παίρνετε στο πιο ευάλωτο σημείο τους και τους λέτε ότι όλα τα παιδιά της οικογένειας θα χάσουν το επίδομα γιατί ένα παιδί δεν πάει στο σχολείο. Και δεν ξέρετε γιατί. Θα πρέπει να δείτε ένα έργο του Κεν Λόουτς. Είναι επειδή το παιδί έχει προβλήματα στο σπίτι; Είναι επειδή το παιδί έχει πρόβλημα γιατί οι γονείς είναι άνεργοι; Είναι επειδή αυτό το παιδί έχει κακή συμπεριφορά γιατί ζει σε μια απαράδεκτη γειτονιά που υπάρχει βία και δεν υπάρχει ασφάλεια;

Η ευθύνη δεν είναι πρωταρχική αξία. Είναι δευτερεύουσα που κολλάει τις πραγματικές αξίες. Και η πραγματική αξία είναι αλληλεγγύη. Και όπως τον σύντροφο Φλωράκη τον έπιανε αναγούλα με τη λέξη «ανανέωση» εσάς σας πιάνει αναγούλα με τη λέξη αλληλεγγύη. Γιατί ξέρετε ότι η αλληλεγγύη δουλεύει εναντίον στον τρόπο που δουλεύετε.

Σημείο τρίτον, για τις περικοπές ανάλογα με την καταγωγή. Χθες είχαμε μια αντιπροσωπεία της «Αλληλεγγύης για Όλους» που πήγε στη Μόρια. Άθλια κατάσταση που δεν τιμά κανέναν. Κι εμείς είχαμε προβλήματα και δεν τα πήγαμε όσο θέλαμε, αλλά εμείς δεν είχαμε ούτε την ιδεολογία της αλλοίωσης του πληθυσμού ούτε την πολιτική της αποτροπής. Μιλάτε για την αλλοίωση του δικού μας πολιτισμού. Για ποιον πολιτισμό μιλάτε; Έχετε δει τις φωτογραφίες με τα παιδιά στα σχολεία με τα σκουπίδια; Χθες. Έχετε δει τις φωτογραφίες με τα παιδιά που πλένονται έξω, Γενάρη, δίπλα στα σκουπίδια; Αυτός ο πολιτισμός φοβάστε ότι θα αλλοιωθεί; Αυτός είναι ο δυτικός πολιτισμός που φοβάστε; Ο πολιτισμός των μέσων μαζικής ενημέρωσης που δεν λένε τίποτα για αυτά τα πράγματα; Ο πολιτισμός όπου συρρικνώνεται το κοινωνικό κράτος, όπου υπάρχει μόνιμη λιτότητα; Αυτός είναι ο πολιτισμός;

Σας θυμίζω κάτι που είχα πει και σε μία άλλη συζήτηση. Όταν είχαν ρωτήσει τον Μαχάτμα Γκάντι, τη δεκαετία του '30 μου φαίνεται, ίσως πιο νωρίς, τι άποψη έχει για το δυτικό πολιτισμό, η απάντησή του ήταν ότι «θα ήταν καλή ιδέα να υπάρχει». Εγώ δεν φοβάμαι την αλλοίωση του δυτικού πολιτισμού από τους μεταναστεύες και τους πρόσφυγες. Φοβάμαι την αλλοίωση του δυτικού πολιτισμού, όσο καλός και να είναι από τα μέσα και τις πολιτικές.

Παντού όπου υπάρχει ρατσισμός υπάρχει ή προϋπάρχει ο στιγματισμός από το κράτος. Λέτε ότι για τα παιδιά των μεταναστών πρέπει να έχουν οι γονείς τους δώδεκα χρόνια φορολογική ενημέρωση. Κρίμα που δεν είναι εδώ η κ. Μιχαηλίδου. Θα ήθελα να την ρωτήσω προσωπικά τι εννοεί. Μια γυναίκα μετανάστρια που έρχεται εδώ είκοσι πέντε χρονών πρέπει να γίνει τριάντα εφτά χρονών για να πάρει το επίδομα; Αυτό δεν λέτε; Κάνω λάθος; Πρέπει να περιμένει δώδεκα χρόνια. Αλλά όταν τους στιγματίζετε, ως μία άλλη κατηγορία, τότε βγαίνει ο ρατσισμός. Έτσι έγινε στη Βόρεια Ιρλανδία όταν οι Βρετανοί έκαναν δεύτερης τάξης πολίτων τους Καθολικούς. Μετά έγινε ο ρατσισμός των διαμαρτυρούμενων εναντίον των καθολικών. Έτσι έγινε ο ρατσισμός στις νότιες πολιτείες της Αμερικής όταν το κράτος είπε ότι ήταν κατώτεροι πολίτες με λιγότερα δικαιώματα οι Αφροαμερικάνοι.

Εσείς που είστε με τον φιλελευθερισμό -δεν μιλάω τώρα για τον νεοφιλελευθερισμό- δεν δικαιούστε να βγάξετε διατάξεις με τέτοιες διακρίσεις. Πρέπει να υπάρχουν διατάξεις για τα παιδιά για να μην στιγματιστούν ότι οι μετανάστες έχουν λιγότερα δικαιώματα γιατί αυτό τροφοδοτεί τον ρατσισμό.

Σημείο τέταρτο. Δυστυχώς έφυγε ο κ. Λαμπρούλης. Ήταν θέμα για το ΚΚΕ. Κατάλαβα από τον κ. Λαμπρούλη ότι στην ουσία είπε ότι αυτό που κάνουμε εμείς και αυτό που έκανε η Νέα Δημοκρατία για το κοινωνικό κράτος είναι περίπου το ίδιο. Και ποιο ήταν το επιχείρημα του κ. Λαμπρούλη; Το επιχείρημα ήταν ότι κι εμείς λέμε ότι τα επιδόματα και η κοινωνική πολιτική βοηθάνε την ανάπτυξη. Κι αφού βοηθάνε την ανάπτυξη, βοηθάνε τους καπιταλιστές και το καπιταλιστικό κέρδος. Ήθελα να του πω του κ. Λαμπρούλη ότι το πρώτο μάθημα φιλοσοφίας στον Μαρξισμό είναι η διαλεκτική. Γιατί την ίδια στιγμή που ο καπιταλισμός αυξάνει τις παραγωγικές δυνάμεις όσο ποτέ με φοβερούς ρυθ-

μούς, καταστρέφει λαούς, ανθρώπους, ζωές την ίδια στιγμή. Γι' αυτό είναι διαλεκτικό.

Υπάρχει μια μεγάλη αντίφαση μέσα στον καπιταλισμό με δυο αρχές. Υπάρχει η αρχή της επέκτασης της αγοράς και υπάρχει η αρχή επέκτασης των αναγκών. Αυτή η μεγάλη αντίφαση. Όλοι εμείς, νομίζω και το Κίνημα Αλλαγής και το ΜέΡΑ25 και το ΚΚΕ υποστηρίζουμε, άλλοι περισσότεροι άλλοι λιγότερο, την επέκταση της σφαίρας των αναγκών. Δηλαδή, μια σφαίρα προστασίας από την αγορά. Μια σφαίρα όπου το δημόσιο θα έχει πρώτο λόγο, όπου η αξία της αλληλεγγύης θα έχει τον πρώτο λόγο. Καταλαβαίνουμε ότι θα έχουμε αντίπαλους απ' αυτή τη μεριά και καταλαβαίνουμε ότι αυτό είναι σημαντικό σημείο της εξέλιξης της διαλεκτικής μέσα στην κοινωνία και την οικονομία. Μόνο παλεύοντας για την επέκταση της αρχής των αναγκών και των δικαιωμάτων, μπορείτε σιγά-σιγά να οραματιστείτε μια διαφορετική κοινωνία.

Και λέω στο ΚΚΕ: Δεν ήρθα εδώ να τους κάνω μαθήματα μαρξισμού, αλλά ήθελα να τους πω να μην χρησιμοποιούν τον μαρξισμό για να αποφεύγουν να παίρνουν θέση σε σημαντικά ζητήματα που έχει ανάγκη ο δικός μας ο λαός. Ήθελα να πω και στο ΚΚΕ και το λέω και στο ΜέΡΑ25 και το λέω και στο Κίνημα Αλλαγής: Μην ψάχνετε άλλοθι, όποιο κι αν είναι αυτό, να μην οργανώσουμε αυτή τη μάχη για την επέκταση του χώρου των αναγκών ενάντια στην αγορά.

Εχθές ο Αντρέας ο Ξανθός παρακάλεσε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις στο θέμα της υγείας και την ιδιωτικοποίηση της υγείας που θα περιμένουμε απ' αυτή τη μπάνα για μια κοινωνική και πολιτική συμμαχία. Το ίδιο ισχύει για τα εργασιακά. Δεν θα έχετε ούτε εσείς, ούτε εσείς, ούτε εσείς άλλοθι, αν δεν οργανώσουμε -πρωτίστως στον κοινωνικό τομέα και μετά στον πολιτικό- μια μεγάλη συσπείρωση ενάντια σε αυτό που γίνεται στα εργασιακά.

Και τέλος, κύριε Πρόεδρε, για να κρατήσω τον χρόνο, και σε αυτό το νομοσχέδιο σήμερα μην ψάχνετε για άλλοθι. Ξέρουμε ακριβώς τι γίνεται σε αυτό το νομοσχέδιο. Ξέρουμε ότι δεν υπάρχει μέσα από αυτό το νομοσχέδιο απάντηση στο δημογραφικό. Δεν υπάρχει συνολικό σχέδιο. Υπάρχουν και περικοπές των επιδομάτων. Υπάρχουν οι αξίες της ευθύνης και οι αξίες που είναι ο στιγματισμός συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων. Και δεν υπάρχει σε κανέναν από εμάς που θέλει να ονομαστεί κομμουνιστής, ριζοσπάστης αριστερός, σοσιαλιστής προοδευτικός κανένα άλλοθι να μην μπορούμε μαζί να αποτρέψουμε αυτά που γίνονται μπροστά στα μάτια σας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε με την συνάδελφο κ. Βέττα Καλλιόπη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΕΤΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο θα μπορούσαμε να το πούμε εμβληματικό από πολλές απόψεις και για την πολιτική πραγματικότητα της χώρας.

Πρώτα απ' όλα, είναι εμβληματικό, γιατί χρησιμοποιεί τον όρο «επίδομα» στον τίτλο του. Όλοι θυμόμαστε την επίθεση που δέχονταν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για τη δημιουργία ενός προστατευτικού πλέγματος για τους ευάλωτους συμπολίτες μας που είχαν δοκιμαστεί τόσο στην περίοδο του '10-'14, όσο και προηγουμένως στα χρόνια της επίπλαστης ευμάρειας. Όλοι θυμόμαστε τις επιθέσεις για τα επιδόματα, τα οποία θεωρούνταν αντανακλαστικά και αντιπαραγωγικά. Η λέξη είχε συκοφαντηθεί και είχε κατακτηθεί από τους κήρυκες του νεοφιλελευθερισμού ως συνώνυμη της αδράνειας και της παρακμής. Όχι τυχαία βέβαια, γιατί η Νέα Δημοκρατία αποστρέφεται οτιδήποτε αφορά το κοινωνικό κράτος και τις παρεμβατικές πολιτικές. Γι' αυτόν τον λόγο είχε στηλιτεύσει την κοινωνική αλληλεγγύη, τη στήριξη και την ενίσχυση των συμπολιτών μας ως αντιοικονομικό άρα άχρηστο και επιβλαβές μέτρο.

Όποιος, ωστόσο, έχει επαφή με την κοινωνία, μπορεί να κάνει μια απλή ερώτηση σε αυτούς εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, που φέτος για πρώτη φορά μετά από τρία χρόνια στερήθηκαν το κοινωνικό μέρισμα, αν είναι ευχαριστημένοι από αυτήν την εξέλιξη. Να ρωτήσει επίσης στους συνταξιούχους αν είναι ικανοποιημένοι από την κατάργηση της δέκατης τρίτης σύνταξης

που είχαμε θεσπίσει με νόμο και είχε αποδοθεί με προοδευτικό και αναλογικό τρόπο σε όλους τους συνταξιούχους για το 2019, την πρώτη μεταμνημονιακή χρονιά. Να ρωτήσει την αγορά, ακόμη και τα mall, τα οποία σπεύδετε να στηρίξετε με μια σειρά αποφάσεις, αν το κοινωνικό μέρισμα ζέσταινε την κίνηση των εορτών. Όλοι θα σας απαντήσουν το ίδιο. Και τα επιμελητήρια, άλλωστε, το είπαν, ότι φέτος παρατηρήθηκε μεγάλη μείωση του τζίρου, γιατί τα επιδόματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναπτυξιακά, μιας και επανέρχονται στο σύνολό τους στην οικονομία, σε αντίθεση με τις φοροελαφρύνσεις στους υψηλά αμειβόμενους, που απλά αποθησαυρίζονται ή μεταφέρονται στο εξωτερικό σε offshore.

Καλωσορίζουμε, επομένως, τη Νέα Δημοκρατία στην κοινή λογική, λογική που λέει ότι, όταν χρειάζεται να υποστηρίξετε μια πολιτική, τη χρηματοδοτείτε μέσω των ανθρώπων που επιλέγεις να στηρίξετε. Εμείς θέλαμε να στηρίξουμε τους συμπολίτες μας που αντιμετώπιζαν ανθρωπιστική κρίση, που έρρεαν στα συσσίτια, που είχαν ενεργειακή φτώχεια, που τα παιδιά τους λιποθυμούσαν στα σχολεία, που δεν είχαν πρόσβαση στην υγεία και την ασφάλιση. Πρόσφατα ήταν αυτά, πριν μερικά χρόνια, γι' αυτό το πρώτο νομοσχέδιο του 2015 ήταν για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, ενώ η δική σας πρώτη κατάθεση νομοσχεδίου αφορούσε το «επιτελικό κράτος» και τον διορισμό των μετακλητών σας, ο οποίος ακόμη συνεχίζεται.

Το «αόρατο χέρι της αγοράς», αξιότιμοι συνάδελφοι, δεν λειτουργεί προς όφελος των πολλών, παρά μόνο των προνομιούχων. Οι ευάλωτοι και οι φτωχοί θέλουν στήριξη και μέτρα τόσο θεσμικά όσο και οικονομικά. Θέλουν δομές, αξιοπρέπεια και όραμα, κάτι που εμείς το δώσαμε. Να σας θυμίσω μόνο ότι οι εξακόσιοι πενήντα χιλιάδες δικαιούχοι του 2017 έγιναν τετρακόσιες εβδομήντα χιλιάδες το 2019, γιατί οι υπόλοιποι βρήκαν εργασία και απεντάχθηκαν από το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης. Αυτό σημαίνει κοινωνική πολιτική.

Με την ευκαιρία αυτή, να κάνω μια παρένθεση για να απαντήσω σε ένα επιχείρημα που χρησιμοποιείται τις τελευταίες μέρες περί ίδρυσης του κοινωνικού επιδόματος αλληλεγγύης επί των ημερών σας. Πράγματι είχατε δημιουργήσει το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, το οποίο όμως ήταν πιλοτικό. Αφορούσε ορισμένες μόνο περιοχές της χώρας στην αρχή του, είχε πολύ λιγότερο δικαιούχους -τριάντα χιλιάδες συγκεκριμένα- οι οποίοι αντιμετωπιζόνταν ως επαίτες από τη διοικητική δομή, ενώ υπήρχαν μεγάλες καθυστερήσεις στις πληρωμές, που έφταναν και τους δώδεκα μήνες. Το κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, σε αντίθεση, ήταν διάφανο, με ηλεκτρονικές διαδικασίες που εμείς συστήσαμε, γρήγορες και τακτικές πληρωμές και αφορούσε εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας -εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συγκεκριμένα- που αντιμετωπιζόνταν με αξιοπρέπεια. Οι συγκρίσεις είναι καταλυτικές και ευτυχώς δεν χάσαμε τη μνήμη μας όλοι.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι εμβληματικό επίσης, γιατί επιτέλους υλοποιείται και μια εξαγγελία σας η οποία έχει θετικό πρόσημο, έστω κι αν είναι σημαντικά τροποποιημένη, μιας και το επίδομα γέννας θα μπει σε δύο δόσεις, γεγονός με το οποίο δεν συμφωνούμε και ήδη καταθέσαμε τροπολογία για την εφάπαξ καταβολή, την οποία καλούμε να στηρίξετε.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να τονίσω τα εξής. Η αντιμετώπιση του δημογραφικού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται με πυροτεχνήματα. Η υλοποίηση μιας προεκλογικής εξαγγελίας, έστω κι αν φλέετο ανοιχτά με την ακροδεξιά ρητορική περί διαιούχων, δεν συγκρίνεται με τη στοχευμένη πολιτική για τη στήριξη του δημογραφικού, ενός σημαντικού προβλήματος που είχε αποτυπωθεί πολύ καλά από την επιτροπή που είχαμε συστήσει και που μας παρέδωσε πολύτιμα συμπεράσματα. Γίνεται με τα σχολικά γεύματα που κάλυπταν τις ανάγκες σε χιλιάδες σχολεία, με την ένταξη όλων των παιδιών στους παιδικούς σταθμούς για πρώτη φορά το 2019 χάρη στην παροχή Voucher και με τη θέσπιση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης, μέτρο για το οποίο οι πολιτικοί εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας σε όλα τα επίπεδα αρχικά ήταν αντίθετοι.

Αυτή είναι η κοινωνική πολιτική η μακροπρόθεσμη, με διάρκεια και στόχευση, όχι με εφάπαξ καταβολές κατάλληλες μόνο για

πρωτοσέλιδα και αποθεωτικές κριτικές από τα φίλια ΜΜΕ. Δεν γίνεται επίσης με την τιμωρητική διάθεση που υιοθετείται και αναφέρομαι συγκεκριμένα στην απώλεια όλων των επιδομάτων που δικαιούται μια οικογένεια αν έστω και ένα παιδί χάσει μία τάξη στο σχολείο του.

Θα ήθελα, τέλος, να ενημερώσω βασικά αυτούς που μας παρακολουθούν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, πιστός στη λογική της στοχευμένης πολιτικής για το δημογραφικό, κατέθεσε τροπολογία για την οργανική ένταξη των κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και παιδιών με αναπηρία στη διοικητική δομή των δήμων που εντάσσονται. Οι συγκεκριμένες δομές με τους εργαζομένους τους στηρίζουν απόλυτα την ελληνική οικογένεια.

Υπενθυμίζω ότι το 2019-20 έχουν ενταχθεί εξήντα επτάμισι χιλιάδες παιδιά στα ΚΔΑΠ και περίπου τεσσεράμισι χιλιάδες άτομα με αναπηρία και οφείλουμε να τις θωρακίσουμε ακόμη περισσότερο, εντάσσοντάς τις στις μόνιμες δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες, ώστε να αποτελέσουν έναν ακόμη μηχανισμό στήριξης της οικογένειας στη χώρα μας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η κοινωνική πολιτική δεν ήταν ποτέ το δυνατό σας σημείο, μιας και σύμφωνα με τον νεοφιλελευθερισμό δεν υπάρχει κοινωνία για εσάς παρά μόνο άτομα.

Με το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύεται ότι είστε συνεπείς αυτή τη γραμμή, καθώς σε ένα θετικό μέτρο βάζετε αστερίσκους, εισάγετε εξαιρέσεις, κάνετε περικοπές, τιμωρείτε τους παραβάτες. Ακόμη και εδώ, όπως και στη συζήτηση για το Σύμβαμα, για τα εργασιακά και τα φορολογικά, η έννοια του κοινωνικού δικαιώματος, ολικού και απαρύραπτου, σας προκαλεί αλλεργία. Καμμία έκπληξη για μας. Το ίδιο ισχύει και την ελληνική κοινωνία που ήδη βιώνει την απογοήτευση και την εξαπάτηση από τα μεγάλα σας λόγια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καλώ στο Βήμα την κυρία Σούκουλη-Βιλιάλη Μαρία-Ελένη από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ (ΜΑΡΙΛΕΝΑ) ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΒΙΛΙΑΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το ότι ο κ. Τσακαλώτος είχε και έχει πάρα πολλές απορίες για πάρα πολλά θέματα την τελευταία πενταετία το έχει καταλάβει ο ελληνικός λαός πάρα πολύ καλά. Το ότι δεν αντιλαμβάνεται βέβαια ότι η επίλυση του δημογραφικού αφορά και την ενίσχυση και την προστασία της ελληνικής οικογένειας, πραγματικά με κάνει να απορώ και εγώ. Κι ελπίζω να μην είναι κολλητικό, κύριε Τσακαλώτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να τοποθετηθούμε επί του σχεδίου νόμου της Κυβέρνησής μας αναφορικά με το επίδομα γέννησης παιδιού. Κατά κύριο λόγο, όμως, καλούμαστε να μιλήσουμε ανοιχτά και ελπίζω εκτεταμένα για το σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα. Είναι ένα μείζον θέμα για το οποίο θα πρέπει να ενημερώσουμε έγκυρα και την ελληνική κοινωνία. Να την ενημερώσουμε, δηλαδή, ότι υπάρχει σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα το οποίο σύμφωνα με τις προβλέψεις θα επιδεινωθεί τα επόμενα χρόνια εάν δεν σχεδιαστεί και δεν ένα σύγχρονο εθνικό πλαίσιο δημογραφικής πολιτικής.

Ο πρωτογενής της χώρας έγκαιρα έθεσε το δημογραφικό ως προτεραιότητα προεκλογικά και με την ανάλογη υπευθυνότητα και ταχύτητα πράττουμε μετεκλογικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, για περαιτέρω ολιγωρίες. Πρόκειται για ένα μείζον εθνικό ζήτημα ως σημείο αφετηρίας, επιτρέψτε μου να προσπαθήσω εν τάχει να περιγράψω τα δημογραφικά δεδομένα της χώρας. Η κεντρική παρατήρηση, όπως αυτή καταγράφεται στατιστικά από τους αρμόδιους οργανισμούς, αφορά στο ότι τις τελευταίες δεκαετίες αλλάζει η πληθυσμιακή πυραμίδα της χώρας.

Η αιτιότητα τις παραπάνω δημογραφικές απεικονίσεις οφείλεται κυρίως στο ότι ποσοστά γεννήσεων μειώνονται, ενώ παράλληλα το προσδόκιμο ζωής αυξάνεται. Περιττό νομίζω να τονίσω ότι η οικονομική κρίση και η μετανάστευση, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, επιτάχυνε την παραπάνω δημογραφική τάση με αποτέλεσμα να οδεύουμε ακόμα πιο γρήγορα σε μια γηραιότερη πληθυσμιακή σύνθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2011 ο πληθυσμός της χώρας μειώνεται, ενώ παράλληλα συνεχίζει να γερνάει. Χαρακτηριστικό στοιχείο, σύμφωνα με την τελευταία έρευνα της «ΔΙΑ-ΝΕΟΣΙΣ» είναι ότι ο δείκτης γονιμότητας για το 2006 ανέρχεται μόλις στο 1,38, δηλαδή σε έναν από τους χαμηλότερους στον κόσμο. Στην Ελλάδα γεννιούνται για πρώτη φορά λιγότερα από εκατό χιλιάδες παιδιά τον χρόνο. Οι Ελληνίδες αποκτούν το πρώτο τους παιδί σε ηλικία τριάντα χρόνων κατά μέσο όρο και μία στις τέσσερις πάνω από τριάντα πέντε. Τα δεδομένα χειροτερεύουν σύμφωνα με τις προβολές εξέλιξης των δημογραφικών δεδομένων.

Ακούστηκαν πολλά σενάρια και θετικά και αρνητικά για το πώς θα είναι ο πληθυσμός μας το 2050 και ο κανονικός πληθυσμός, αλλά κι αυτός που λέμε ενεργά οικονομικός. Σενάρια άλλα θετικά ή άλλα αρνητικά, αλλά σε περίπτωση είναι σενάρια που θα πρέπει να μας ανησυχήσουν και να μας αφυπνίσουν και ατομικά και συλλογικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα παραπάνω δημογραφικά δεδομένα δεν είναι μηδενικού αθροίσματος. Διαπερνούν οριζόντια με τα ανάλογα αρνητικά συνεπακόλουθα σημαντικούς τομείς δράσης της ελληνικής κοινωνίας και πολιτείας, όπως η οικονομία, το εκπαιδευτικό μας σύστημα, το ασφαλιστικό, αλλά ακόμα και θέματα ασφάλειας και άμυνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ καλών δημογραφικών στοιχείων και οικονομικής ανάπτυξης, διότι η αύξηση του ενεργά οικονομικού πληθυσμού επιφέρει και αύξηση της παραγωγικότητας.

Στο ασφαλιστικό η μείωση του αριθμού των ατόμων σε ηλικία εργασίας με την παράλληλη αύξηση του αριθμού των ατόμων σε ηλικία συνταξιοδότησης σημαίνει απλά ότι θα υπάρξει ραγδαία αύξηση των κοινωνικών δαπανών με σημαντική επιβάρυνση στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ θα υπάρχουν περίπου τρία άτομα σε ηλικία εργασίας για ένα άτομο σε καθεστώς λήψης κοινωνικών δαπανών, γεγονός που θα επιβαρύνει δυσανάλογα την πρώτη ηλικιακή ομάδα.

Αλλά και στο γεωπολιτικό πεδίο ο πληθυσμός κάθε χώρας αποτελεί στοιχείο ισχύος. Και να μην ξεχνάμε ότι η χώρα μας δεν βρίσκεται σε ουδέτερο και πολιτικό περιβάλλον. Με τον κίνδυνο της αναθεωρητικής πολιτικής του εξ ανατολών γείτονά μας, κατανοούμε ότι η αποτρεπτική δύναμη της χώρας οφείλει να αποτελεί αποτελέσμα προτεραιότητά μας.

Και μαζί με τις δαπάνες άμυνας και ασφάλειας, αυτή η Κυβέρνηση έχει σε πρώτο πλάνο και τις κοινωνικές δαπάνες που είναι αναγκαίες για τη διατήρηση της εσωτερικής κοινωνικής συνοχής και ισορροπίας.

Όλα τα παραπάνω νομίζω ότι καθιστούν την αναστροφή των δημογραφικών δεδομένων που είναι άμεση προτεραιότητα της ελληνικής πολιτείας. Προχωρούμε σε γενναίες πολιτικές για τη βελτίωση της δημογραφικής σύνθεσης της χώρας. Η οικογένεια και η στήριξή της είναι το πρώτο πλάνο των επιλογών μας.

Σήμερα με το σχέδιο νόμου για το επίδομα των 2.000 ευρώ για τη γέννηση παιδιού υποστηρίζουμε ενεργά και κινητροδοτούμε την ενίσχυση του δείκτη γεννήσεων στη χώρα. Παράλληλα, με την επικαιροποίηση και πρόσθετων επιδομάτων -στεγάσης, ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και μειονεκτικών ορεινών περιοχών που ακουστήκαν πολλάκις- ενισχύουμε την ενεργή προστασία της οικογένειας.

Θα ήθελα να σε αυτό το σημείο να αναφερθώ και ούτως ή άλλως πρέπει να το εξετάσουμε το ζήτημα της ορθής εναρμόνισης αλλά και της εφαρμογής του νόμου σε θέματα που αφορούν την σχέση οικογενειακής ζωής και επαγγελματικής εργασίας, δηλαδή τη σχέση των ρόλων μητέρας και εργαζόμενης. Και βεβαίως νομίζω ότι πρέπει να δείτε πολύ σοβαρά τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ ότι το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας προσφέρεται για πολιτική ομοθυμία και συνεννόηση. Η Κυβέρνησή μας κινείται προς αυτή την κατεύθυνση με τόλμη, διότι έχει αντιληφθεί ότι τώρα είναι η ώρα για αποφασιστική δράση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες είμαστε λίγοι. Ας συμβάλλουμε όλοι μαζί ώστε να μην γίνουμε λιγότεροι. Το οφεί-

λουμε στην ιστορική μας διαδρομή. Το οφείλουμε στην πατρίδα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, εβδομήντα μία μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 3^ο Γενικό Λύκειο Δράμας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Θα καλέσω τώρα στο Βήμα τον συνάδελφο κ. Θραψανιώτη Εμμανουήλ από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση σήμερα αφορά ένα πολύ σοβαρό θέμα που σχετίζεται με το δημογραφικό και το μέλλον της χώρας μας. Πριν λίγο καιρό δόθηκε στη δημοσιότητα η έκθεση της OXFAM της μεγαλύτερης παγκόσμιας οργάνωσης κατά της φτώχειας και της ανισότητας, που καταγράφει την εξέλιξη της παγκόσμιας οικονομίας. Ανάμεσα στα άλλα επισημαίνει ότι οι δύο χιλιάδες εκατόν πενήντα τρεις δισεκατομμυριοίχοι της υψηλότερης διαβάθμησης περισσότερα χρήματα από ότι το 60% του παγκόσμιου πληθυσμού. Δεύτερον, ότι μια από τις βασικές αιτίες της υπεραπόδοσης του μεγάλου πλούτου είναι η μείωση της φορολογίας των πολύ πλουσίων και των μεγάλων επιχειρήσεων και η φοροαποφυγή. Τρίτον, η συμμετοχή των πολύ πλουσίων στα παγκόσμια φορολογικά έσοδα αγγίζει μόλις το 4% ενώ η φοροαποφυγή τους υπολογίζεται στο 30%. Την ίδια στιγμή τα μερίσματα αυξάνονται κατά 30% ενώ οι μισθοί μόλις κατά 3%.

Σε μια άλλη έκθεση, αυτή της Παγκόσμιας Τράπεζας, επισημαίνεται ότι ο μισός πληθυσμός του πλανήτη προσπαθεί να επιβιώσει μόλις με 5,5 δολάρια την ημέρα, περίπου 170 δολάρια τον μήνα. Φαίνεται ότι από εκεί ορμώμενος προφανώς ο Υπουργός Οικονομίας υποστήριξε ότι ένας πολίτης μπορεί να ζήσει με 200 ευρώ το μήνα.

Απ' όλα τα παραπάνω φαίνεται καθαρά η ανισοκατανομή του πλούτου και η διεύρυνση των ανισοτήτων ή πιο απλά ότι οι πλούσιοι γίνονται ολοένα και πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Το αποτέλεσμα αυτής της ανισότητας έρχεται να επιδεινώσει το χαμηλό ποσοστό γεννήσεων και η απότομη γήρανση του πληθυσμού της Ευρώπης. Αν και γερνάει συνολικά ο παγκόσμιος πληθυσμός, η Ευρώπη αποτελεί ένα ακραίο παράδειγμα αυτής της τάσης, ειδικά στις νότιες και ανατολικές περιοχές της ηπείρου, που φέρνει την Ευρώπη αντιμέτωπη με δημογραφική κρίση. Μιλάμε για μία Ευρώπη που δεν καταφέρνει να εμπνεύσει και που εύστοχα ο ποιητής Τάσος Λειβαδίτης προφητικά γράφει στο ποίημα: «...αλλά τα βράδια, σαν σανίδα από θλιβερό ναυάγιο ταξιδεύει η γηραιά μας ήπειρος». Πρόκειται για μία κρίση που σύμφωνα με τους οικονομολόγους μπορεί να προκαλέσει πλήγματα στην ανάπτυξη.

Η Πορτογαλία, η Ελλάδα και η Ισπανία είναι μεταξύ των δέκα οικονομιών με τον χαμηλότερο αριθμό γεννήσεων ανά γυναίκα. Η νότια Ευρώπη συνολικά έχει ποσοστό γονιμότητας 1,37%, αρκετά κάτω από το όριο του 2% που απαιτείται για τη φυσική αναπλήρωση του πληθυσμού. Η μεγάλη ανεργία, οι φτωχές εργασιακές προοπτικές, οι χαμηλές προσδοκίες για τους μισθούς σε συνδυασμό με την έλλειψη πολιτικών για τη στήριξη της οικογένειας και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας οδηγούν τα ζευγάρια να αποκτούν λιγότερα παιδιά και σε μεγαλύτερη ηλικία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας το δημογραφικό επιδεινώθηκε ακόμα περισσότερο με τη βίαιη προσαρμογή των μέτρων της περιοριστικής πολιτικής που μας επιβλήθηκε, τα γνωστά μέτρα που είχαν σαν αποτέλεσμα την απώλεια του 25% του εθνικού εισοδήματος, τη μείωση των μισθών και των συντάξεων κατά 40%, την εκτίναξη της ανεργίας στο 27,6% στο τέλος του 2014, την οποία παραδώσαμε στο 17% και τώρα, τραβά ξανά την ανηφόρα.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι αυτές οι πολιτικές οδήγησαν στη μετανάστευση μία ολόκληρη γενιά νέων ανθρώπων με τεράστιες αρνητικές συνέπειες στη δυνατότητα της χώρας να διατηρήσει μία στοιχειώδη δημογραφική ισορροπία. Είναι οι συνέπειες των

πολιτικών σας που οδήγησαν στη χρεοκοπία, την οποία όμως παραδόξως, θέλετε να ξεχνάτε, λες και το ελληνικό κράτος δημιουργήθηκε ξαφνικά τον Γενάρη του 2015. Και αποτελεί τουλάχιστον θράσος να κουνάτε το δάχτυλο στον ΣΥΡΙΖΑ.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας σε μία έκθεση ιδεών - καλή η προσπάθεια, δεν λέω- θέλησε από μέρους της να απαξιώσει αφ' ενός και αφ' ετέρου να οικειοποιηθεί μέτρα, τα οποία είχε λάβει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Προσπάθησε δηλαδή να κάνει το άσπρο μαύρο. Η αντιμετώπιση ενός τόσο σοβαρού θέματος που αφορά και απειλεί τα θεμέλια και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας, καλό είναι να προσεγγίζεται με σεμνότητα και σοβαρότητα.

Σε αυτή την κατεύθυνση, σύμβουλός μας πρέπει να είναι το πόρισμα της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για το δημογραφικό που επί ενάμιση χρόνο υπό την προεδρία της συναδέλφου κ. Σίας Αναγνωστοπούλου, τη συμβολή όλων των Βουλευτών της Επιτροπής και τη συμμετοχή της επιστημονικής κοινότητας κατέληξε με μεγάλη πλειοψηφία σε ένα κοινά αποδεκτό πόρισμα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού, την καταπολέμηση των ανισοτήτων και τη στήριξη των κοινωνικά ευάλωτων ομάδων.

Να επισημάνουμε ότι αντίστοιχη κοινοβουλευτική διαδικασία υπήρξε το 1993, πριν είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια, χρόνος ικανός για ένα ευνοούμενο κράτος να δρομολογήσει λύσεις. Δυστυχώς, όλα αυτά τα χρόνια, ελάχιστα βήματα έγιναν.

Αντίθετα, το 2015, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ παρέλαβε έναν προϋπολογισμό για το κοινωνικό κράτος 750 εκατομμύρια και το 2019 το ανέβασε στα 3,5 δισεκατομμύρια. Από αυτά τα 3,5 δισεκατομμύρια, το 1,4 δισεκατομμύριο αφορούσαν δαπάνες για το παιδί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Να υπενθυμίσω τα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση μας στον τομέα κοινωνικής πολιτικής. Αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό και καταργήσαμε τον υποκατώτατο σε μία προσπάθεια ανάταξης του μέσου εθνικού μισθού, που σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του ΟΟΣΑ, η χώρα μας είναι κοντά στο όριο κινδύνου της φτώχειας. Ενισχύσαμε το κοινωνικό εισόδημα, το οποίο τώρα εσείς καταργείτε. Αυξήσαμε τις θέσεις του παιδικού σταθμού από εβδομήντα εννέα χιλιάδες το 2015 σε εκατόν εβδομήντα χιλιάδες το 2019. Καθιερώσαμε τα σχολικά γεύματα, εβδομήντα ένα εκατομμύρια για εκατόν ογδόντα χιλιάδες μερίδες. Νομοθετήσαμε για την αναδοχή και υιοθεσία, μειώνοντας τον χρόνο που χρειάζεται ένα παιδί για να βρει οικογένεια. Δημιουργήσαμε την ηλεκτρονική πλατφόρμα για το ΚΕΑ και ενοποιήσαμε τα κοινωνικά επιδόματα, διακόσια περίπου, μέσω του ΟΠΕΚΑ για περισσότερη διαφάνεια. Εντάξαμε στον προϋπολογισμό την πρόσληψη τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εάν πράγματι ενδιαφέρεστε για την προστασία του παιδιού πέρα από το επίδομα των 2.000 ευρώ που είναι ένα θετικό μέτρο και το στηρίζουμε, φροντίστε για μόνιμο προσωπικό στα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και παιδιών με αναπηρία, τα ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ ΑΜΕΑ, στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς και κάντε δεκτή την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ.

Όλα τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα υλοποίησα μέσα σε ασφυκτικό καθεστώς οικονομικής κρίσης. Και πετύχαμε αρκετά. Και στο ερώτημα, όχι το δικό σας, αλλά των πολιτών, πώς τα πετύχαμε απαντούμε: με σεβασμό στις θυσίες του ελληνικού λαού. Στις προτεραιότητες μας δεν ήταν ούτε φιέστες, ούτε διαφημιστικές εκστρατείες, ούτε υπερβολικές αμοιβές στα στελέχη της ΔΕΗ που διορίσατε, την ώρα που αυξάνετε αδικαιολόγητα την τιμή του ρεύματος και τους λογαριασμούς.

Σήμερα, μετά από επτά μήνες διακυβέρνησης, προτιμάτε μία πολιτική που μέσω των φιλικών προς εσάς με μέσων ενημέρωσης προωθείται μία ειδυλλιακή εικόνα για τη χώρα εικόνα, η οποία δεν αντιστοιχεί στην πραγματικότητα, κάτι που ήδη ο ελληνικός λαός αρχίζει να αντιλαμβάνεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Γεώργιος Καρασμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα νομοσχέδιο που έχει σχέση με το δημογραφικό, δηλαδή την ίδια την υπόστασή, το μέλλον και την προοπτική της χώρας. Η Κυβέρνηση υλοποιεί με συνέπεια βήμα-βήμα όλες τις εξαγγελίες της, όπως ακριβώς κάνει τώρα με αυτό το νομοσχέδιο με το οποίο θεσπίζει το επίδομα γέννησης παιδιού των 2.000 ευρώ, καθώς επίσης και την χρηματοδότηση των δήμων με στόχο τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών, ώστε να εξασφαλιστεί θέση σε όλες τις οικογένειες που το έχουν ανάγκη.

Ταυτόχρονα, με το νομοσχέδιο επέρχονται και άλλες αλλαγές στα υπάρχοντα επιδόματα παιδιού και νοικοκύ, όπως και στο κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, που μετονομάζεται «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα».

Για όλα αυτά μας έχει μιλήσει τεκμηριωμένα και εμπειριστικά η εισηγήτρια μας, όπως και άλλοι συνάδελφοι. Εγώ εκείνο που θέλω να επισημάνω είναι ότι όλα αυτά εντάσσονται στη διαμόρφωση μιας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής, προκειμένου να αντιστραφεί η αρνητική δημογραφική τάση.

Το δημογραφικό πρόβλημα της πατρίδας μας εξελίσσεται δραματικά τις τελευταίες δεκαετίες. Αρχισε να οξύνεται από τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Μέχρι τότε, η Ελλάδα, με δείκτη γεννητικότητας 2,1 ανά γυναίκα, εξασφάλιζε οριακά την ανανέωση των γενεών. Έκτοτε, το πρόβλημα διαρκώς εντείνεται, ενώ τα τελευταία χρόνια λαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις, αποτελώντας τη μεγαλύτερη απειλή του έθνους μας.

Τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας, οι θάνατοι ξεπέρασαν τις γεννήσεις κατά δεκάδες χιλιάδες. Παρατηρείται, δηλαδή, μία αυξητική τάση στην υπεροχή θανάτων γεννήσεων έναντι των γεννήσεων της τάξης του 20% και πλέον. Βέβαια, το 20% των γεννήσεων αυτών προέρχεται από γυναίκες ξένης υπηκοότητας, γεγονός που επιδεινώνει ακόμα περισσότερο το πρόβλημα.

Σε όλες τις περιφέρειες της πατρίδας μας υπερτερούν οι θάνατοι των γεννήσεων, παρ' όλο που το προσδόκιμο ζωής έχει βελτιωθεί. Οι ιερείς μας τελούν συχνότερα εξόδιες ακολουθίες παρά μυστήρια γάμων και βαπτίσεων. Η Ελλάδα δηλαδή φθίνει πληθυσμιακά και γηράσκει επικίνδυνα.

Όλα αυτά τα επιβεβαιώνουν, τραγικά, οι εκθέσεις της Κομισιόν που δίνονται κατά καιρούς στη δημοσιότητα και παρουσιάζουν στοιχεία γέννησης του πληθυσμού στην Ευρώπη. Για την Ελλάδα, σύμφωνα με τις εκθέσεις αυτές, τα στοιχεία είναι συγκλονιστικά. Με ορίζοντα το 2060, τα άτομα που θα βρίσκονται σε παραγωγική ηλικία θα μειωθούν σε τέσσερα εκατομμύρια εξεκόσιες χιλιάδες, από επτά εκατομμύρια εκατό χιλιάδες που είναι σήμερα. Δηλαδή, θα υπάρξει μία απώλεια της τάξης των δύομισι εκατομμυρίων ατόμων, ικανών να εργαστούν.

Τα στοιχεία αυτά καταδεικνύουν και την αδιέξοδη προοπτική στα ασφαλιστικά ταμεία της πατρίδας μας, στη διατήρηση της ανοδικής μας ισχύος, καθώς και στο είδος της ανάπτυξης που μπορούμε να ελπίζουμε και να σχεδιάζουμε. Σήμερα οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι αποτελούν την πλειοψηφία του πληθυσμού μας. Για την πατρίδα μας δεν μπορεί να υπάρξει μέλλον και προοπτική χωρίς οικογένεια και αύξηση των γεννήσεων, που να εξασφαλίζουν όχι απλά την ανανέωση των γενεών, αλλά και την αύξηση του πληθυσμού.

Η οικονομική κρίση, ασφαλώς, επηρέασε δραστικά τη φυσική μεταβολή του πληθυσμού, αφού η ανεργία αποθαρρύνει πολλούς νέους να δημιουργήσουν οικογένεια. Επιπλέον, η κρίση εξώθησε πολλούς νέους και νέες, το πιο παραγωγικό τμήμα του πληθυσμού, σε μαζική μετανάστευση. Ακόμα και οι πτυχιούχοι και εξειδικευμένοι νέοι, στους οποίους η πατρίδα βασίζεται για τη ριζική ανασυγκρότησή της, αναγκάζονται να αναζητήσουν καλύτερη τύχη στο εξωτερικό.

Η μετανάστευση, όμως, είναι αμφίδρομη. Πέραν της εκροής Ελλήνων στο εξωτερικό, μαζικό είναι το κύμα των αλλοεθνών που για διαφορετικούς λόγους εισρέουν μαζικά στην πατρίδα μας αναζητώντας καλύτερη τύχη, αλλοιώνοντας όμως τη φυσιογνωμία του έθνους. Αν συνεχιστεί αυτή η τάση, φοβόμαι πολύ ότι σε λίγα χρόνια θα είμαστε μειοψηφία στην ίδια τη χώρα μας.

Εν κατακλείδι, το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της πατρίδας μας είναι το δημογραφικό. Εξελίσσεται σε ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια τους έθνους, εξαιτίας ακριβώς της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του πληθυσμού, που προσλαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις, με ζοφερές προοπτικές για το μέλλον.

Η στήριξη, συνεπώς, των πολύτεκνων οικογενειών δεν πρέπει να έχει το χαρακτήρα της φιλανθρωπίας, αλλά είναι υποχρεωμένη η πολιτεία να στηρίζει το θεσμό της οικογένειας με μόνιμα, συγκεκριμένα μέτρα, μέτρα πολιτικής, στο σχολείο, στην οικογένεια, στην εργασία, στην κοινωνία.

Πιστεύω ότι στην προσπάθεια για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και της ποιότητας της πολύτεκνης οικογένειας, έχουμε αρωγό και συμπαράστατη τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Και το κάνει αυτό όχι μόνο από υποχρέωση στοιχειώδη, ως Πρωθυπουργός, αλλά κι επειδή είναι γόνος πολύτεκνης οικογένειας και πατέρας τριών παιδιών. Πιστεύω ότι μέχρι το τέλος της τετραετίας θα υπάρξει δημοσιονομικός χώρος θα θεσπιστούν και άλλα μέτρα στήριξης των πολυμελών οικογενειών.

Και μία προσωπική αναφορά. Προέρχομαι από πολύτεκνη οικογένεια. Έχω βιώσει βαθιά το νόημα των αναγκών της πολύτεκνης οικογένειας. Γι' αυτό και σας καλώ να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, που είναι ένα βήμα σημαντικό, είναι μία αρχή. Και η αρχή, όπως ξέρετε, είναι το ήμισυ του παντός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Δημοσάκης Αναστάσιος, για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας, «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις», η Κυβέρνηση επιδιώκει να αντιμετωπίσει την πληθυσμιακή συρρίκνωση στη χώρα μας.

Απαιτείται η διαμόρφωση και η υλοποίηση μιας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής, η οποία κρίνεται επείγουσα, αν ληφθούν υπ' όψιν τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Ο πληθυσμός στη χώρα μας θα φτάσει τα οκτώ εκατομμύρια το 2050, ενώ στο Πακιστάν, θέλω να το προσέξετε αυτό, από διακόσια είκοσι εκατομμύρια θα εξακοντιστεί στα τετρακόσια εκατομμύρια, δηλαδή μία πληθυσμιακή έκρηξη- βόμβα.

Οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος, για το σύστημα υγείας, την αγορά εργασίας, την αποτρεπτική δύναμη του στρατεύματος, την Εθνική Άμυνα της χώρας και όχι μόνον. Επίσης, προβλήματα στελέχωσης θα προκύψουν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας, καθώς και στις παραγωγικές σχολές αυτών, διότι, ως γνωστόν, το έλλειμμα θα είναι ολοφάνερο.

Μετά από μία προβληματική τετραετία διακυβέρνησής της χώρας από τον ΣΥΡΙΖΑ, κατά την οποία η χώρα οπισθοδρόμησε οικονομικά, κοινωνικά, αλλά και σε επίπεδο αξιών, το σκληρό διαμορφώνεται ακόμα δυσμενέστερο. Είχαμε ζητήσει, ως αντιπολίτευση, τη σύσταση ειδικής επιτροπής για την πρόοδο και την ανάπτυξη της Θράκης, σε αντιστοιχία αυτής που ιδρύθηκε το 1991 από τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Μητσοτάκη. Δυστυχώς, η προηγούμενη κυβέρνηση αγνόησε επιδεικτικά τις προτάσεις μας.

Η Νέα Δημοκρατία εξήγγειλε προεκλογικά ένα πλέγμα σύγχρονων πολιτικών για την προστασία της οικογένειας. Οι εξαγγελίες υλοποιούνται μία προς μία, με επιστεύδον το κάθε αρμόδιο Υπουργείο. Θυμίζω το αφορολόγητο για κάθε παιδί που ψηφίσαμε πρόσφατα. Ας μην λησμονούμε και την πρωτοβουλία του Υπουργείου Εργασίας, το επανομαζόμενο Rebrain Greece, που παρουσιάστηκε τον περασμένο μήνα από τον επιμελή παραστάμενο Υπουργό, Γιάννη Βρούτση. Αποτελεί ένα αξιοπρεπές κάλεσμα επιστροφής στους νέους επιστήμονες που άφησαν την Ελλάδα για να σταδιοδρομήσουν στο εξωτερικό.

Με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου θεσπίζεται για πρώτη φορά η χορήγηση επιδόματος γέννησης 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από 1-1-2020. Στόχος είναι η χορήγηση του επιδόματος να είναι οριζόντια και σχεδόν καθολική, με δύο διάφανες προϋποθέσεις, αυτής του εισοδήματος, αλλά και της

μόνιμης και νόμιμης διαμονής στη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινούμαι συνεχώς στην εκλογική μου περιφέρεια και πατρίδα μου, πού είναι ο Έβρος, την διατρέχω σχεδόν από την άκρη στην άλλη άκρη και βλέω συγκριτικά σημεία. Το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα οξυμένο στην περιοχή μας και κυρίως στο βόρειο τμήμα του νομού. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία, ο Έβρος το 2019 είχε χίλιες δώδεκα γεννήσεις και χίλιους πεντακόσιους σαράντα πέντε θανάτους. Τα στοιχεία ομιλούν μόνα τους.

Θέλω να αναρωτηθούμε όλοι στην Αίθουσα αυτή, είτε καταγόμαστε από ακριτική περιοχή είτε όχι, είτε έχουμε κάνει τη θητεία μας πλησίον των συνόρων είτε όχι. Μπορείτε να αναλογιστείτε τι σημαίνει ο Νομός Έβρου, που αποτελεί χερσαίο σύνορο, να μείνει ακατοίκητος; Μπορείτε, επίσης, να αναλογιστείτε τι σημαίνει για τα νησιά του βορειοανατολικού και νοτιοανατολικού Αιγαίου και μάλιστα με την πρόσφατη προκοδότηση της απελευθέρωσης σε αυτά;

Ποια θα είναι η επόμενη μέρα; Μοιάζει, μου φαίνεται, με προάγγελο εθνικού ακρωτηριασμού! Αν σβήσει ένα χωριό στη Στερεά Ελλάδα, που την υπηρετήσα και την εκτιμώ και αγαπώ ή στην Πελοπόννησο, είναι πάρα πολύ λυπηρό. Αν σβήσει ένα χωριό στον Έβρο ή στα νησιά είναι εθνικό πλήγμα. Γιατί είναι ένα ενεργό στρατόπεδο, είναι μία πόλη, είναι ένας μείζων σχηματισμός. Και το σενάριο δεν είναι μακρινό. Είναι εν εξελίξει.

Οι λόγοι υπογεννητικότητας στις ακριτικές ηπειρωτικές και νησιωτικές περιοχές, σύμφωνα με μελέτη που εκπονήθηκε από το Πανεπιστήμιο του Πειραιά, διαφοροποιούνται σε σχέση με ό,τι ισχύει στην υπόλοιπη χώρα. Η δυσκολία πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας, το υψηλό κόστος τοκετού και προγεννητικού ελέγχου, είναι βασικοί λόγοι που αποτρέπουν τα νέα ζευγάρια που διαμένουν στις εν λόγω περιοχές από την τεκνοποίηση.

Το μέτρο που θέτει υπό συζήτηση και ψήφιση η Κυβέρνηση σήμερα στοχεύει, ακριβώς, στην οικονομική ανακούφιση των νέων ζευγαριών που επιθυμούν να τεκνοποιήσουν. Το όραμα της Νέας Δημοκρατίας, λοιπόν, δεν εδράζεται σε φτηνές επιδοματικές πολιτικές. Γνωρίζει τον πυρήνα του προβλήματος και στοχεύει, με τη σωστή συνταγή, στη θεραπεία του.

Υπάρχουν πολλά ακόμα που πρέπει να γίνουν και κυρίως στις ακριτικές περιοχές, ένας συνδυασμός πολιτικών που θα συμβάλει στην αντιστροφή των αρνητικών προβλέψεων: Πρόσβαση σε αξιοπρεπείς και στελεχωμένες δομές υγείας. Μείωση της ανεργίας, στήριξη και προστασία της νέας μητέρας, πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, μέτρα συμφίλωσης της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Η Νέα Δημοκρατία διατηρώντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο αθέατο τον αξιακό της πυρήνα διαθέτει σύγχρονες μελετημένες και ρεαλιστικές πολιτικές για την προστασία της οικογένειας και τις εφαρμόζει με πίστη. Γι' αυτόν τον λόγο υπερψηφίζω τον υπό συζήτηση νόμο και προς αυτήν την κατεύθυνση καλώ όλους τους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους να το πράξουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Σπυρίδων Λάμπας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θερμά εσάς και την κ. Ράπη που μου παραχώρησε τη θέση για να πάω αμέσως στην προανακριτική επιτροπή που συνεδριάζει στον επάνω όροφο.

Άκουσα όσο ήμουν εδώ τους ομιλητές. Και νομίζω ότι ήταν μια εντυπωσιακή τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου, Ευκλείδη Τσακαλώτου, με τον οποίο συμφωνώ απολύτως ως προς το εξής θέμα, κύριε Πρόεδρε: Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι το δημογραφικό ζήτημα είναι μια βραδυφλεγής βόμβα και για τη χώρα μας και για μια σειρά από χώρες της δύσης.

Και επίσης, πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι ότι -επειδή είναι πολυπαράγοντικό το ζήτημα-, το δημογραφικό πρόβλημα είναι βόμβα όχι μόνο για οικονομικούς λόγους. Διότι εάν ήταν για οικονομικούς λόγους, χώρες που ευημερούν επί δεκαετίες, όπως είναι ο βορράς και κυρίως η Σκανδιναβία, θα το είχαν λύσει το πρό-

βλημα. Και αυτό δεν έχει συμβεί.

Ακούγοντας, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, θυμήθηκα κάτι που λέγαμε σε πολλά νομοσχέδια και κάτι που συνέβαινε εδώ και δέκα χρόνια στη χώρα μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μερικές χώρες της δύσης, φτωχές όπως και η Ελλάδα, που είχαν υπαχθεί σε μνημονιακές πολιτικές, βίωναν μία πολιτική κατάσταση σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης.

Και εκεί το μεγάλο ερώτημα που αναδυόταν είναι: Τι είναι δημοκρατία και πώς κερδίζεται σε τέτοιες συνθήκες, δηλαδή, φτώχεια, μνημόνια, λιτότητα, περιοριστική πολιτική.

Και σήμερα εγώ ανέβηκα στο Βήμα κυρίως για να μιλήσω για το ζήτημα της δικαιοσύνης σε μια τροπολογία που έχουμε. Δεν αναδύεται μόνο το ζήτημα για το τι είναι δημοκρατία και πώς κερδίζεται στις συνθήκες της λιτότητας, των περιοριστικών πολιτικών, του νεοφιλελευθερισμού δηλαδή. Αλλά αναδύεται και ένα άλλο μεγάλο και πολύ σοβαρό πρόβλημα -και θα ήθελα να το συζητήσω με όλες τις πλευρές και με ειλικρίνεια- που είναι τι είναι δικαιοσύνη και πώς απονέμεται, όταν μάλιστα οι μεγαλύτερες «πένες» τα σοβαρότερα μυαλά της οικουμένης ως διανοούμενοι από την εποχή ακόμα του Ξυλόφρου, του Παπαϊωάννου, του Καποριδάκη, του Κονδύλη, του Habermas, Bauman, Zizek, του Στίγκλιτς και του Κρούγκμαν, νομπελίστες δηλαδή, λένε ότι έχει κυριαρχήσει απολύτως ο χρηματοπιστωτικός τομέας της οικονομίας πάνω στην πολιτική. Και λέμε ότι από την κυριαρχία αυτή δεν ξεφυγει και ο τομέας της δικαιοσύνης.

Και επιπλέον κάνω αυτή την παρατήρηση σαν πρόλογο, κύριε Πρόεδρε, θυμάμαι μια φράση του καθηγητή πολιτικής οικονομίας, Κώστα Μπέη -δεν ξέρω εάν είναι νομικός κάποιος από τους Υπουργούς- που είχε πει το εξής και μάλιστα τώρα τον 21^ο αιώνα. «Σε χρόνο αεροπορικής σύνδεσης Ελλάδα με Σουηδία, Νορβηγία και Φινλανδία είναι περίπου τρεις με τέσσερις ώρες. Η επαφή και η σύνδεση και η σχέση μας σε δικαίκο πολιτισμό και επίπεδο είναι πάνω από δύο αιώνες». Και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και πρέπει να το χρεωθεί το πολιτικό σύστημα και να δει τι θα κάνει.

Και πάω, λοιπόν, κατευθείαν στο θέμα που μας απασχολεί ως νομική κοινότητα. Τα θέματα του νομοσχεδίου τα ανέπτυξε πολύ καλά η εισηγήτρια μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, τους οποίους προσυπογράφω και συμφωνώ απολύτως.

Πρέπει να ξέρετε ότι σε κοινωνικό επίπεδο τον πυρήνα του νομικού κράτους τον έχει αποδώσει και η λογοτεχνία. Θυμώμουν μία φράση του Καζαντζάκη που έλεγε ότι ο μόνος τρόπος για να σώσεις τον εαυτό σου είναι να μάχεσαι για τους άλλους ή με τους άλλους. Και μερικοί εδώ υποστηρίζουν το τρίπτυχο «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια». Για την πατρίδα έχει ειπωθεί ότι η πατριδοκαπηλία μπορεί να μεταφράζεται σε πατρίδα. Αλλά και όταν μεταφράζεται η θρησκεία σε θρησκοληψία, θα θυμίσω τα λόγια του Απόστολου Παύλου: «Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε». Να υπάρχει, δηλαδή, κατανομή όλων των βαρών κατά δίκαιο τρόπο. Άρα, λοιπόν, όταν μιλάει για πατρίδα και θρησκεία να βλέπετε τι έχουν πει αυτοί που τους ενδιέφερε, σε αυτούς που αναφέρατε. Άλλως δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια τεράστια πολιτική υποκρισία.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα κάναμε μία τροπολογία. Θυμάστε πολύ καλά όλοι, κύριοι συνάδελφοι, πώς ήρθε στο νομοσχέδιο για τη διαβούλευση η νυχτερινή τροπολογία, όπου επανέφερε μία καταργημένη διάταξη και υποχρέωσε τους διαδίκους που απευθύνονται για δικαίκα προστασία σύμφωνα με το Σύνταγμα και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο όπως έχουν περιληφθεί στις συμβάσεις που έχουμε υπογράψει, που έχουμε κυρώσει, το δικαίωμα να προσφεύγει στα δικαστήρια αδαπάνως για να αναγνωρίσει ένα δικαίωμά του ο πολίτης.

Το να παρεμβαίνει η εκτελεστική εξουσία και να απαγορεύει ή να υποχρεώνει ή να περιορίζει ή να μεταβάλλει το δικαίωμα για ένδικη προστασία, αυτό είναι και αντισυνταγματικό, αλλά παραβαίνει και διατάξεις του Ενωσιακού Δικαίου.

Κύριε συνάδελφε, σωστά το παρατηρήσατε. Ad hoc υπάρχουν όχι μόνο αποφάσεις των δικαστηρίων όπως οι ενώσεις των δικαστών και εισαγγελέων, που έκριναν ότι μία τέτοια υποχρέωση για να καταβάλλει ο πολίτης για παροχή ένδικης προστασίας δικαστικό ένσημο στην αναγνώριση μιας έννομης σχέσης, είναι και

παράνομο και μη δίκαιο αλλά κυρίως και αντισυνταγματικό για τους Έλληνες. Και σε επίπεδο, όμως, Ενωσιακού Δικαίου το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το έχει κρίνει σε πολλές περιπτώσεις ad hoc.

Γιατί, λοιπόν, η Κυβέρνησή σας έφερε μία τέτοια διάταξη μνημονιακού χαρακτήρα όταν εσείς είστε εκτός μνημονίων; Και όταν εμείς με τον νόμο 4446 το 2016 -μπορεί όχι σε μνημόνιο αλλά σε κατάσταση πολύ σκληρής επιτήρησης- απαλλάξαμε οποιονδήποτε άνθρωπο που θα προσφύγει στο δικαστήριο για να αναγνωρίσει μια έννομη σχέση από δικαστικό ένσημο.

Και κύριοι συνάδελφοι, του Κινήματος Αλλαγής κάναμε και κάτι άλλο. Απαλλάξαμε τις εργατικές αγωγές μέχρι 50.000 από την καταβολή δικαστικού ενσήμου. Αυτός, είναι, λοιπόν, ο κοινωνικός χαρακτήρας κάποιων αποφάσεων του πολιτικού συστήματος ή της προηγούμενης κυβέρνησης, που πράγματι την καταξιώνει και ως δικαιοσύνη και ως κυβέρνηση των πολλών του προοδευτικού χώρου.

Ακούστε τώρα. Γιατί επιμένουμε ότι αυτό είναι μία όχι απλώς αντισυνταγματική και άδικη απόφαση της Κυβέρνησης, αλλά πρέπει να το πάρει γρήγορα πίσω; Διότι δεν μπορεί να λέτε ότι είμαστε Ευρωπαίοι και επιστρέφουμε στην κανονικότητα. Ποια κανονικότητα; Όταν όλες οι δικαστικές ενώσεις σας λένε να πάρετε πίσω αυτήν την διάταξη, για ποια κανονικότητα μιλάτε; Μιλάτε γι' αυτό που έχετε στο μυαλό σας; Δεν είναι κανονικότητα οι δικαστές, η δικαστική εξουσία στην Ελλάδα; Την ακούτε; Ή έχετε υποστεί κώφωση; Βλέπετε τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου; Όχι; Μάλλον πάσχετε τύφλωση.

Ακούστε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω- για ποιο λόγο πρέπει τώρα, γρήγορα η Κυβέρνηση να πάρει πίσω αυτή τη ρύθμιση. Πρώτον, αντίκειται και καταπατάται το θεμελιώδες δικαίωμα του αδύναμου οικονομικά -το τονίζω- πολίτη για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, άρθρο 20 του Συντάγματος.

Δεύτερον, θέτετε αδικαιολόγητο οικονομικό φραγμό στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, που ισοδυναμεί ουσιαστικά με άμεση κατάργηση του σχετικού δικαίωματος. Γιατί έχει κριθεί και από τα ελληνικά και από το ευρωπαϊκό δικαστήριο ότι οποιοσδήποτε περιορισμός νομικά συνιστά κατάργηση του δικαίωματος.

Τρίτον, χωρίς καμία επαρκή δικαιοπολιτική εξήγηση καθιστά από επαχθέστατη οικονομικά έως αδύνατη την προσφυγή στη δικαιοσύνη για απόφαση επί αναγνωριστικής αγωγής, που δεν είναι καν εκτελεστή. Όταν θα την κάνει εκτελεστή, θα καταβάλλει το ένσημο που υποχρεούται ο διάδικος. Γιατί, λοιπόν, θέτετε να το καταβάλλει προκαταβολικά, αν ο διάδικος δεν θέλει να επιλέξει εκτελεστικότητα του τίτλου και μιλάω κυρίως στους νομικούς.

Τέταρτον, αντίκειται σε πάγια νομολογία του Ανωτάτου Ακυρωτικού. Μία απόφαση θα αναφέρω μόνο. Είναι η 675/2010. Έλυσε το θέμα ad hoc. Και έρχεστε και αναιρείτε και την πάγια νομολογία και τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων; Γιατί το κάνετε;

Λέτε ότι μπορείτε ακόμα σήμερα εκτός μνημονίων να αποφασίζετε δημοσιονομικά μέτρα εις βάρος της απονομής της δικαιοσύνης; Αυτό είναι κράτος δικαίου; Αυτό είναι κανονικότητα; Αυτό είναι ευνομούμενη πολιτεία; Για ξανασκεφτείτε το σας παρακαλώ!

Και όταν ρωτούσα ακριβώς, αγαπητοί συνάδελφοι, τους Υπουργούς Δικαιοσύνης ο μ. κ. Κράνης μάλλον συγκαταβατικά κουνούσε το κεφάλι του συμφωνώντας, ο δε κ. Τσιάρας μη όντας δικηγόρος, δεν μπορούσε να κατανοήσει τι σημαίνει παρέμβαση στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης, να μπορείς με δημοσιονομικό τρόπο να δυσκολεύεις την έννομη προστασία σύμφωνα με το άρθρο 20 του Συντάγματος.

Πέμπτον και τελευταίο, αντίκειται στην πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Έχω πολλές αποφάσεις. Θα τις δώσω να τις φωτοτυπήσουν.

Κύριε συνάδελφε, από το Κίνημα Αλλαγής, πρέπει να σας πω ότι αυτή η απόφαση -και συμφωνώ μαζί σας- δεν είναι μία απόφαση ρηξικέλευστη και έρχεται στο βρόντο. Συμπληρώνει το παζλ όλων των πρωτοβουλιών που πήρε το Υπουργείο Δικαιοσύνης, που είναι σε μια ακατανόητη κατεύθυνση.

Πρώτον, η μεταφορά της σωφρονιστικής και αντεγκληματικής

πολιτικής στο Προστασίας του Πολίτη. Καθιστούν, δηλαδή, την έκταση των ποινών τον τρίτο πυλώνα της δικαιοσύνης -ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, δηλαδή σωφρονιστικό- στα θέματα ασφάλειας, παραβιάζοντας βασικές αρχές του κράτους δικαίου.

Μην πω για τις ρυθμίσεις που κάνατε για την απιστία των κακουργημάτων για τα τραπεζικά στελέχη, που είπατε ότι θέλει έγκληση κατά του εαυτού του, ούτε και την αποδέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων για σοβαρότατα αδικήματα.

Όλα αυτά είναι αποφάσεις που δεν πρέπει να λαμβάνονται στα πλαίσια ενός κράτους δικαίου και θα έπρεπε, αν μας ακούν οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, τώρα, άμεσα και σήμερα ακόμα να φέρουν τροπολογία για να άρουν αυτό, το οποίο προσβάλλει και την ελληνική δικαιοσύνη και τους δικαστές, αλλά κυρίως τους δικηγόρους.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με το εξής σχετικά με τους δικηγόρους: Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι οι δικηγόροι δεν είναι απλώς ελεύθεροι επαγγελματίες. Το δικηγορικό σώμα, κύριοι συνάδελφοι του Κινήματος Αλλαγής, πράγματι είναι τόσο ευγενές όσο και η αρετή, τόσο απαραίτητο όσο και η δικαιοσύνη. Άρα, μιλάμε για θέματα δικαιοσύνης και ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί τι εννοούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχει ζητήσει και έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ζωή Ράπτη.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί και κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη χαρά συμμετέχω σήμερα σε αυτή τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ενός νομοσχεδίου που, πράγματι, θέτει ένα από τα νέα νομοθετικά θεμέλια που προτείνει η Νέα Δημοκρατία για την αντιμετώπιση του μεγάλου δημογραφικού προβλήματος της χώρας μας, το οποίο -όλοι το είπαμε- βαίνει διαρκώς επιδεινούμενο την τελευταία δεκαετία.

Ταυτόχρονα με αυτό το νομοσχέδιο θέτει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις προς τη συνολική ενίσχυση της οικογενειακής συνοχής, αλλά και της κοινωνικής συνοχής, οι οποίες στα χρόνια της κρίσης έχουν δεχθεί ισχυρό πλήγμα. Έτσι θεσπίζουμε για πρώτη φορά επίδομα γέννησης και επικαιροποιούμε τους όρους χορήγησης των λοιπών προνοιακών επιδομάτων και δη, του επιδόματος παιδιού, του επιδόματος στέγασης, του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και των ενισχύσεων ορεινών και μειονεκτικών περιοχών.

Είναι, δυστυχώς, λυπηρή η διαπίστωση πως στη χώρα μας την τελευταία δεκαετία λόγω της οικονομικής κρίσης, αλλά και των λαθών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το ζήτημα της υπογεννητικότητας έλαβε μεγαλύτερες διαστάσεις, γιατί για πρώτη φορά μεταπολεμικά από το έτος 2011 παρατηρήθηκε μείωση του πληθυσμού της Ελλάδας, ενώ από το 2015 αυτή παίρνει δραματικές διαστάσεις και παρατηρούμε μια ανησυχητική δυναμολογία μεταξύ των γεννήσεων και του ρυθμού θνησιμότητας στη χώρα μας. Πρόσφατα, και μάλιστα το 2015, οι θάνατοι πλέον ξεπερνούν τις γεννήσεις και τον τελευταίο χρόνο οι θάνατοι έχουν ξεπεράσει τις γεννήσεις κατά σαράντα τρεις χιλιάδες συνανθρώπους μας.

Σύμφωνα με όλες τις προβλέψεις και με βάση τα όσα ακούστηκαν και από την επιτροπή της Βουλής, από το πόρισμα της επιτροπής αλλά και από μελέτη του κ. Γκουτζαμάνη, καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, ο πληθυσμός της χώρας σύμφωνα με τις χειρότερες προβλέψεις το 2050 θα αντιστοιχεί περίπου σε οκτώ εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες κατοίκους. Αυτή η συρρίκνωση του πληθυσμού συνδέεται, όπως είναι γνωστό, με μια σειρά από άλλα ζητήματα τα οποία και επηρεάζουν αρνητικά την ανάπτυξη, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το νεανικό εργατικό δυναμικό που διαρκώς φθίνει αριθμητικά, τη συντήρηση του γηραιότερου πληθυσμού της χώρας, την επάνδρωση των στρατιωτικών μονάδων, ιδίως σε αυτή την κρίσιμη περίοδο όπου η γειτονική Τουρκία κλιμακώνει την επιθετικότητά της, τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, καθώς ο μικρός αριθμός των γεννήσεων σε συνδυασμό με την αύξηση των συνταξιούχων οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην κατάρ-

ρευση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας.

Όμως, τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ τα τεσσεράμισι χρόνια της διακυβέρνησης για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, ώστε να έχει το θράσος να μας περιπαίζει σήμερα για την πρότασή μας για το επίδομα γέννησης, το οποίο, όμως, -τι οξύμωρο!- θα ψηφίσει;

Είχε αναγορεύσει σε τεκμήριο την απόκτηση παιδιού. Είχε αυστηροποιήσει τις προϋποθέσεις λήψης του επιδόματος για το πρώτο και το δεύτερο παιδί που η Νέα Δημοκρατία είχε θεσπίσει, βάζοντας δυσμενέστερα εισοδηματικά κριτήρια. Είχε περικόψει επιδόματα ύψους 48 εκατομμυρίων ευρώ από τρίτεκνους και πολύτεκνους. Είχε μειώσει το αφορολόγητο έως και 3.000 ευρώ για γονείς με δυο παιδιά μέχρι και στις πολύτεκνες οικογένειες.

Αντίθετα, εμείς με το παρόν νομοσχέδιο, υλοποιώντας τη προεκλογική δέσμευση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, χορηγούμε για πρώτη φορά επίδομα για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από την 1 Ιανουαρίου 2020 ως μια σημαντική στήριξη για τη δημιουργία οικογένειας και την κάλυψη των πρώτων αναγκών που δημιουργούνται για το βρέφος που θα γεννηθεί.

Αυτό το επίδομα, όπως επιτόχηκε, δεν εμπίπτει σε καμιά κατηγορία εισοδήματος, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος ή εισφορά υπέρ του δημοσίου, δεν κατάσχεται, ούτε συμψηφίζεται με βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο ή προς πιστωτικά ιδρύματα και δεν προσμετράται στο συνολικό πραγματικό ή τεκμαρτό οικογενειακό εισόδημα.

Ο στόχος είναι να χορηγείται οριζόντια και σχεδόν καθολικά υπό τις εξής δυο προϋποθέσεις: Αυτή του εισοδήματος κάτω από ένα συγκεκριμένο όριο και αυτή της μόνιμης και νόμιμης διαμονής στην ημεδαπή. Η θέσπιση αυτής της δωδεκαετούς διαμονής για πολίτες τρίτων χωρών γίνεται συνειδητά και κατόπιν σταθμίσεων και εκτιμάται ως ικανή για να τεκμηριώσει την πρόθεση μόνιμης και νόμιμης διαμονής και διαμόρφωσης ισχυρού δεσμού με το κράτος και την κοινωνία υποδοχής και αυτό παρά τις ανεργμίστιες αντιρρήσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που επιθυμεί, επιμένοντας στις ιδεοληψίες της, την άκριτη και άνευ προϋποθέσεων χορήγηση του εν λόγω επιδόματος για κάθε παιδί που γεννιέται στην ημεδαπή χωρίς να λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν της ούτε καν τον παράγοντα της δημοσιονομικής σταθερότητας ή, πολύ περισσότερο, την προώθηση και τη νομική δυνατότητα του πολίτη της τρίτης χώρας να μείνει στην Ελλάδα και να μεγαλώσει το παιδί της μέσα σε αυτή την ελληνική κοινωνία.

Σε ένα δεύτερο επίπεδο η Κυβέρνησή μας επικαιροποιεί τους όρους χορήγησης των ήδη υφισταμένων επιδομάτων και δη, του παιδιού, της στέγασης, του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και του επιδόματος ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και σωστά η Υφυπουργός, η κ. Μιχαηλίδου το συνδέει με την εγγραφή του εξαρτώμενου τέκνου σε σχολείο και την πραγματική φοίτηση αυτού και θέλω γι' αυτό και από αυτό εδώ το βήμα να τη συγχαρώ.

Κατ' αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η πρόσβαση όλων των παιδιών στην υποχρεωτική εκπαίδευση, η οποία συνιστά για κάθε οργανωμένη πολιτεία βασική προτεραιότητα. Αντίθετα, εκπαιδευση είναι το πιο σημαντικό εφόδιο για κάθε πολίτη, η κύρια προϋπόθεση για την κοινωνική κινητικότητα και η κύρια προϋπόθεση για την κοινωνική του ένταξη. Ως εκ τούτου, αποτελεί αυτονόητη πρόνοια της Κυβέρνησής μας το να διασφαλίσει ότι όσοι είναι δικαιούχοι των επιδοματικών ενισχύσεων αυτών θα εκπληρώσουν τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις της γονικής μέριμνας και θα παράσχουν στα παιδιά τους τη δυνατότητα να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους, αλλά και τα αναγκαία εφόδια για να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία.

Σε κάθε περίπτωση, ουδεμία περικοπή δαπανών στον τομέα των επιδομάτων υφίσταται, όπως για μια ακόμη φορά ισχυρίζεται ψευδώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αντίθετα, επέρχεται εξορθολογισμός των όρων χορήγησης ούτως ώστε, αφ' ενός να αποκλείεται η κατά καταχρηστικό τρόπο λήψη των εν λόγω οικονομικών ενισχύσεων και αφ' ετέρου να καταπολεμηθούν οι περιπτώσεις σχολικής διαρροής που βάσει των τελευταίων στοιχείων, όπως ανέφερε και η εισηγήτριά μας, αγγίζουν τις δυο χιλιάδες τριακόσιες.

Ειδικά ως προς το εγγυημένο εισόδημα, το οποίο θα χορηγείται με εισοδηματικά κριτήρια και με την προϋπόθεση εγγραφής και πραγματικής φοίτησης των παιδιών στο σχολείο, θα ήθελα να υπενθυμίσω τα εξής: Όπως όλοι γνωρίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτή που για πρώτη φορά θεσμοθέτησε στην Ελλάδα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και ήταν υπό Υπουργίας του Γιάννη Βρούτση με Υφυπουργό τον κ. Κεγκέρογλου και θέλω να σας συγχαρώ για αυτή τη νομοθετική ρύθμιση η οποία ήρθε σε μια περίοδο κρίσης και απέδειξε ότι η Νέα Δημοκρατία έχει πραγματικά πρόσωπο, το οποίο είναι το πρόσωπο της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα είχε νομοθετηθεί, προφανώς, σε πιλοτική μορφή με το πιλοτικό πρόγραμμα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και τώρα έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και απλώς το αλλάζει σε ένα από τα πολλά βαφτίσια που κάνει κατά τη διάρκεια της θητείας του και προσπαθεί να οικειοποιηθεί το πρόσημο μιας δήθεν κυβέρνησης πρόνοιας που μεριμνά για τους πιο αδύναμους.

Όμως, η δική μας Κυβέρνηση το νομοθέτησε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, και τώρα επί Προεδρίας του Κυριάκου Μητσοτάκη θεσμοθετήθηκε με πρωτοβουλία της Κυβερνήσής μας και συνταγματικά, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Συντάγματος στην πρόσφατη τροποποίηση στην οποία προβήκαμε. Αποδεικνύεται, λοιπόν, περίτρανα ότι η πρόνοια για τους αδυνάμους και τους έχοντες ανάγκη δεν είναι προνόμιο της Αριστεράς.

Τέλος, στο πλαίσιο των ανωτέρω πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης για τη στήριξη της οικογένειας πρέπει να συνεκτιμήσουμε και μια σειρά από άλλα μέτρα τα οποία συνιστούν ένα πρώτο μέρος για τον ευρύτερο σχεδιασμό που έχει η Νέα Δημοκρατία για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας και για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Ενδεικτικά, η Κυβέρνησή μας εφαρμόζει τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση, έχει προβλέψει και ψηφίσει χαμηλότερο συντελεστή ΦΠΑ από 24% σε 13% για όλα τα βρεφικά είδη και διευκολύνει σήμερα την πρόσβαση των δήμων της χώρας σε χρηματοδότηση, ούτως ώστε να έχουμε τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών.

Επίσης, έχει αυξήσει το αφορολόγητο κατά 1.000 ευρώ για κάθε παιδί και έχει ψηφίσει τη διάταξη για τα ΙΧ πολυτελών, ούτως ώστε να μην θεωρούνται τεκμήριο πολυτελείας, αν είναι πάνω από 2.000 κυβικά, ενώ υπάρχει και πρόνοια, ούτως ώστε αυτό να αφορά στο άμεσο μέλλον και τους τριτέκνους.

Τέλος, να πω δύο λόγια για την οικονομική ασφάλεια στην οποία αναφέρθηκε η κ. Φωτίου, οικονομική ασφάλεια η οποία εξασφαλίστηκε τάχα επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Είναι δεδομένο ότι είναι πολύ σημαντικός παράγοντας για την αύξηση των γεννημένων είναι η ασφάλεια και η οικονομική σταθερότητα και είναι ως εκ τούτου απορίας άξιος πώς τολμάτε εσείς να μιλάτε για κλίμα οικονομικής ασφάλειας κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησής σας, τη στιγμή που επί της δικής σας εποχής επικρατούσε αποκλειστικά και μόνο ανασφάλεια, αφού κλείσατε τις τράπεζες, φέρετε capital control, υπογράψατε τρίτο αχρειάστο μνημόνιο με δεσβάσταχτα βάρη για τον ελληνικό λαό και υπερφορολογήσατε τη μεσαία τάξη συγκεντρώνοντας επιπλέον 11,4 δισεκατομμύρια από τους απαιτούμενους στόχους.

Αντίθετα, η χώρα μας με τον Κυριάκο Μητσοτάκη κατάφερε να δανείζεται με αρνητικά επιτόκια, να αναβαθμίζεται από διεθνούς οίκους αξιολόγησης όπως πρόσφατα από τον οίκο «Fitch» ως αξιόχρεη και ταυτόχρονα να μειώνει τα φορολογικά βάρη από τους μισούς των πολιτών και των επιχειρήσεων. Αυτό είναι ασφαλές περιβάλλον και όχι αυτό που μας κληροδοτήσατε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Μας λοιδορείτε περαιτέρω πως τάχα η Κυβέρνησή μας θεωρεί τα χρήματα που δίνονται στο πλαίσιο του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ως φιλανθρωπία. Όμως, μου φαίνεται ότι λησμονείτε ότι ο προϋπολογισμός του 2020 για τις συνολικές δαπάνες των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αυξήθηκε σε σχέση με τον αρχικό προϋπολογισμό του 2019. Ως εκ τούτου, οι περικοπές που θέλετε να βλέπετε ως Αξιοματική Αντιπολιτευση -σημειωτέον σας θυμίζω ότι εσείς καταργήσατε το ΕΚΑΣ των χαμηλοσυνταξιούχων με το τρίτο μνημόνιο- δεν είναι τίποτε παραπάνω από κατασκευή, καθ' όσον ούτε στο κατά κεφαλήν εισόδημα

ούτε στον αριθμό των δικαιούχων υφίσταται καμμία μείωση, όπως προκύπτει και από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Τέλος, όσον αφορά την ανεργία, ισχυρίζεστε ψευδώς και για μία ακόμη φορά πως δήθεν η ανεργία επί Κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας συνεχώς αυξάνεται. Σε αυτή την ανυπόστατη τοποθέτησή σας τοποθετήθηκε βεβαίως διεξοδικά ο Υπουργός κ. Βρούτσης. Όμως, τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ από τον Ιούλιο του 2019 μέχρι σήμερα επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές, ότι οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας έχουν ενισχύσει την απασχόληση. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία, τον Οκτώβριο του 2019 και για τέταρτο στη σειρά μήνα, το γενικό ποσοστό ανεργίας παρουσίασε περαιτέρω μείωση και ανήλθε στο 16,6% έναντι του 18,5% τον αντίστοιχο μήνα του 2018. Ως εκ τούτου, η τοποθέτησή σας απέχει για μία ακόμη φορά, όπως ανέφερε ο Υπουργός, παρασάγκας από την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζουμε, το δημογραφικό πρόβλημα και η αντιμετώπισή του είναι ζήτημα άμεσης προτεραιότητας για όλους. Ως εκ τούτου, η υπερψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου με το οποίο τίθενται οι βάσεις για τη δημιουργία μίας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής είναι κάτι παραπάνω από αναγκαίο, γιατί συνιστά εθνική υποχρέωση όλων μας. Η προσπάθεια αυτή που σύντομα θα πλαισιωθεί και από περαιτέρω συναφείς πρωτοβουλίες, η προσπάθεια για την ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας συνιστά μία ακόμη απόδειξη πως ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή μας μένει πιστή στις προεκλογικές της δεσμεύσεις και δη μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα από την εκλογή της.

Μακριά, λοιπόν, από λαϊκισμούς, μακριά από ιδεοληψίες, ανταποκρινόμαστε με αποτελεσματικότητα στα σοβαρά προβλήματα που ταλανίζουν τη χώρα μας, δίνοντας στοχευμένες και μελετημένες λύσεις. Γι' αυτό και σας καλώ όλους να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Στυλιανή Μενδώνη, προκειμένου να αναπτύξει τη με γενικό αριθμό 148 και ειδικό 12 τροπολογία που κατέθεσε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την τροπολογία που κατατέθηκε και έχετε μπροστά σας εκ μέρους του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με θέμα: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις», επιχειρείται στην ουσία ένας εύλογος εξορθολογισμός των κυρώσεων σε περιπτώσεις διαπίστωσης παραβάσεων του αθλητικού νόμου, ιδίως των διατάξεων περί ιδιοκτησίας σύμφωνα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. Η ρύθμιση που προτείνει η Κυβέρνηση ασφαλώς σέβεται πλήρως την αυτοτέλεια και το αυτοδιοίκητο των αθλητικών ομοσπονδιών οι οποίες θα εφαρμόσουν με τα αρμόδια όργανά τους τη νέα ρύθμιση. Αυτό που αλλάζει είναι η δυνατότητα επιμέτρησης της ποινής εντός του πλαισίου που καθορίζει ο νομοθέτης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν απειλείται με διχασμό η ελληνική κοινωνία, μία κοινωνία η οποία είναι τραυματισμένη από το πρόσφατο παρελθόν, μία κοινωνία η οποία προσπαθεί να ανακάμψει, η ανάληψη νομοθετικής πρωτοβουλίας εκ μέρους της Κυβέρνησης είναι μία στάση ευθύνης. Η ενότητα είναι αναγκαίος όρος προόδου όχι μόνο στον αθλητισμό, αλλά και ευρύτερα. Η Κυβέρνηση οφείλει να διασφαλίσει τη συνοχή της κοινωνίας, να μην επιτρέψει έναν νέο κοινωνικό διχασμό με αφορμή το συγκεκριμένο θέμα του ποδοσφαίρου, ένα θέμα αθλητισμού. Αυτό είναι το πρώτιστο μέλημά μας. Αυτό επιδιώκουμε με την προτεινόμενη τροπολογία. Αντιλαμβάνεστε ότι στην παρούσα φάση η χώρα έχει να αντιμετωπίσει διάφορα κρίσιμα θέματα που δεν αφήνουν περιθώρια για κανενός είδους ένταση ούτε για νέο διχασμό ανάμεσα στους πολίτες της.

Σας ευχαριστώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μισό λεπτό. Σας έχω δει.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, εκ μέρους του Υπουργείου Εργασίας που είναι το αρμόδιο Υπουργείο που έχει καταθέσει σήμερα το νομοσχέδιο, κάνει δεκτή την τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μπορούν να ζητήσουν τον λόγο επί της τροπολογίας μόνο ή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κάθε Κοινοβουλευτικής Ομάδας ή ο εισηγητής. Κατανοείτε ποιος θέλει να μιλήσει για το θέμα της τροπολογίας, εφόσον θέλετε. Είδα όμως την κ. Φωτίου η οποία ζήτησε τον λόγο. Θέλει κανείς άλλος;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Να τη διαβάσουμε και μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει, προχωράμε στη διαδικασία και αν κάποιος ζητήσει τον λόγο...

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Εγώ θέλω να κάνω μία ερώτηση στην κ. Μενδώνη. Θα τοποθετηθώ μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ναι, ερωτήσεις μπορείτε να κάνετε. Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρία Υπουργέ, δύο πράγματα είπατε.

Πρώτον προβαίνετε σε εύλογο εξορθολογισμό των κυρώσεων. Τι θεωρείτε εύλογο εξορθολογισμό και τι ήταν ο μη εύλογος εξορθολογισμός μέχρι στιγμής ή παράλογος εξορθολογισμός των κυρώσεων;

Και δεύτερον, γιατί απειλείται ο διχασμός της ελληνικής κοινωνίας; Με ποια στοιχεία σήμερα στις 7 η ώρα μας λέτε ότι φέρνετε αυτό, διότι απειλείται τώρα με διχασμό η ελληνική κοινωνία; Εξηγήστε μου. Τι στοιχεία έχετε; Απειλείται με διχασμό η ελληνική κοινωνία. Αυτό δεν είναι αστείο. Έχετε κάποια στοιχεία; Πώς απειλείται; Εξηγήστε μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο κ. Χήτας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κυρία Υπουργέ, πώς ακριβώς απειλείται η κοινωνία; Θέλω να μας απαντήσετε. Θέλω όμως να μας απαντήσετε και το εξής: Ποιος είναι ο υπαίτιος, ποιος ευθύνεται για τον διχασμό της ελληνικής κοινωνίας; Γιατί στη ζωή αυτή δεν έρχονται από τον ουρανό αυτά. Οι πράξεις έχουν και συνέπειες. Κάποιος, λοιπόν, ο οποίος έχει όνομα και επίθετο και τον οποίο έχουμε ονοματίσει από το πρωί και ο Πρωθυπουργός δεν τολμά να τον ακουμπήσει, κάτι που αν έκανε από το πρωί θα είχαν ηρεμήσει τα πράγματα, είναι υπαίτιος για όλα αυτά.

Τι κάνετε με αυτό, κύριε Υπουργέ; Για να καταλάβω. Ή μία ομάδα έχει παρανοήσει και άρα πρέπει να τιμωρηθεί. Λέμε τώρα, αν έχει παρανοήσει, γιατί δεν το ξέρουμε αυτό ακόμη, είναι εισήγηση, δεν είναι απόφαση. Άρα εσείς παρανοείτε τώρα αλλάζοντας τους νόμους. Ή αν δεν έχει κάνει κάποιο λάθος η ομάδα αυτή, δεν έχει παρανοήσει, δεν πρέπει να τιμωρηθεί και εσείς την τιμωρείτε με αφαίρεση βαθμών και δίνετε το πρωτάθλημα κάπου αλλού. Τι ακριβώς συμβαίνει εδώ; Δεν απευθύνομαι σε εσάς, γιατί το θέμα είναι αθλητικό. Υπάρχει αρμόδιος Υπουργός ο οποίος μάλλον -στενοχωριέμαι που το λέω και το έλεγα νωρίτερα, πριν από μήνες και θα το επαναλάβω και τώρα- είναι άσχετος.

Και δυστυχώς, φέραμε τη χώρα σε ένα σημείο που ενώ έχουμε τεράστια προβλήματα με τα νησιά μας, με τους λαθρομετανάστες, με τους Τούρκους, την προκλητικότητα και τη διεκδικητικότητα των Τούρκων, να ασχολούμαστε τώρα με αυτό από χθες το βράδυ.

Και λέω εγώ τώρα πώς ο Υφυπουργός Αθλητισμού, ενώ επικαλείται το αυτοδιοίκητο στο ποδόσφαιρο και δεν παρεμβαίνει στις αποφάσεις, ενώ πάρθηκε η εισήγηση όχι η απόφαση, εχθές το βράδυ παρεμβαίνει και κουνάει το δάχτυλο στην επιτροπή, εγώ δεν εξετάζω καλώς ή κακώς. Άρα παρεμβαίνει το αυτοδιοίκητο και λέει «Πώς είναι δυνατόν χωρίς να υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία, να εφαρμόζεται η εσχάτη των ποινών».

Άρα ή ξέρει κάτι που εμείς δεν ξέρουμε ή δεν ξέρει και είναι άσχετος και είναι επικίνδυνος και δημιουργεί όλον αυτό τον

χαμό. Και στις δύο περιπτώσεις ο ρόλος του ελέγχεται, κύριε Υπουργέ. Γιατί αν δεν ξέρει και κάνει αυτόν τον σαματά, είναι επικίνδυνος. Εάν ξέρει, το ερώτημα είναι: Πώς ξέρει ο Υπουργός ποια είναι η απόφαση, όταν δεν υπάρχει απόφαση; Κι έτσι χωρίζεται η Ελλάδα στα δύο.

Ακούστε λίγο κάτι. Είστε εμπρηστικοί. Βάζετε φωτιά σε μια χώρα από την ασχετοσύνη σας γιατί δεν μπορείτε να διοικήσετε το ποδόσφαιρο. Εμείς και φυσικά αυτή την εκπροσωπώ τον Πρόεδρο τον κ. Βελόπουλο, δεν συμμετέχουμε σε αυτόν τον παραλογισμό με αυτά που φέρνετε εδώ.

Ξαναλέω για να καταλάβει ο κόσμος. Εάν κάποιος έχει παρανομήσει με αυτό εδώ παρανομείτε εσείς γιατί αλλάζετε τους δρόμους οπότε σας καπνίζει. Εάν δεν έχει παρανομήσει, αδικεί μια ομάδα και δίνετε το πρωτάθλημα σε μια άλλη, γιατί θα υποστεί αφαίρεση βαθμών.

Συγγνώμη, αλλά εμείς επικαλούμαστε τη λογική και όχι στη λογική του εμπρησμού και της ασχετοσύνης της Νέας Δημοκρατίας. Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ζητήσει από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Για να μην διερωνώνται κάποιοι, γιατί μόλις τώρα μας μοιράστηκε η τροπολογία, εάν πάει κάποιος στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του θα καταλάβει ακριβώς τι θέλει να κάνει και η Κυβέρνηση με αυτή την τροπολογία, τροποποίηση των ποινών, δηλαδή απάλειψη πλέον από τον πειθαρχικό κώδικα κ. λπ. των ποινών της αποβολής μιας ομάδας. Αυτό γίνεται. Και από εκεί και πέρα τα προβλεπόμενα, που είναι η αφαίρεση βαθμών και πάει λέγοντας.

Πρόκειται για τροπολογία εμπαιγμό κι επιτρέψτε μου να τοποθετηθώ. Λοιπόν πρόκειται για κοροϊδία κι εμπαιγμό. Είναι απαράδεκτη η τροπολογία και φυσικά επιβεβαιώνει αυτή η εξέλιξη αυτό που τόνιζε και τονίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, δηλαδή ότι το ποδόσφαιρο των επιχειρηματιών παίζεται στο παρασκήνιο, στις αίθουσες του Υπουργείου και των διορισμένων επιτρόπων, οπουδήποτε δηλαδή εκτός από το γήπεδο. Και ο φίλαθλος κόσμος που έχει χαθεί αυτή τη σαπίλα δεν έχει σχέση με τις κόντρες των μεγαλοεπιχειρηματιών, που καθορίζουν τις τύχες των ομάδων, ούτε πρέπει να στοιχιστεί πίσω από τις επιδιώξεις τους, που δεν περιορίζονται φυσικά μόνο στον χώρο του αθλητισμού ή αν θέλετε, εν προκειμένω, του ποδοσφαίρου.

Επαναλαμβάνουμε τη θέση εδώ και χρόνια που έχει διατυπώσει και έχει καταθέσει και όλες οι κυβερνήσεις την αρνούνται, την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οι ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες να ενταχθούν στο Υπουργείο Ανάπτυξης, προκειμένου να υπάρχει έστω μια στοιχειώδης διαφάνεια, να περιοριστούν τα επιχειρηματικά και πολιτικά παιχνίδια μέχρι το ποδόσφαιρο και συνολικά ο αθλητισμός να απαλλαγεί από τη θηλιά της εμπορευματοποίησης.

Εμείς καταγγέλλουμε αυτή τη μεθόδευση, αυτή τη διαδικασία και δηλώνουμε πως θα απέχουμε από την ψηφοφορία της συγκεκριμένης τροπολογίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να επισημάνω ότι η δουλειά του νομοθέτη είναι να νομοθετεί και όχι να παρανομεί. Εξ ορισμού ο νομοθέτης νομοθετεί. Αυτό δεν είναι κάτι το οποίο ανακαλύπτουμε τώρα. Χιλιάδες χρόνια να πάει πίσω κάνεις, θα το διαπιστώσει. Νομοθετεί επιμένω. Δεν παρανομεί.

Όσο για τον διχασμό που αναφέρθηκε, λίγο να έχει παρακολουθήσει κανείς, ακόμα και όχι μέσα στα ποδοσφαιρικά πράγματα ο ίδιος, το τι διακινείται σήμερα στο διαδίκτυο, έχει απολύτως τεκμηριωμένη άποψη για την αναστάτωση η οποία έχει επέλθει εξαιτίας του συγκεκριμένου προβλήματος στην κοινωνία.

Αυτό, λοιπόν, που εμείς επιχειρούμε είναι αυτή η αναστάτωση της κοινωνίας να σταματήσει να υφίσταται.

ΣΚΟΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δεν απάντησε η Υπουργός. Ποιος είναι ο διχασμός;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μα, κύριε Πρόεδρε, το διαδίκτυο νομοθετεί; Η Υπουργός νομοθετεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κοίταξε, κυρία Φωτίου, έχετε υπάρξει Υπουργός. Αυτή ήταν η απάντηση της Υπουργού. Δεν σας ικανοποιεί; Δεν υπάρχει κανένα θέμα για συζήτηση. Προχωράμε στον κατάλογο από δω και πέρα...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Δεν απαντάει η Υπουργός και φεύγει.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Η κυρία Υπουργός διαφεύγει. Δεν απαντά. Δεν έχει πολιτικό ανάστημα η Κυβέρνηση να απαντήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η κυρία Υπουργός απήντησε κατά τη δική της κρίση. Ακούστε και οι δύο υπήρξατε Υπουργοί.

Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Ψυχογιός για επτά λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Στην επόμενη ερώτηση, αν τροποποιείται ο πίνακας βαθμολογίας, απαντάτε ή όχι; Να μας το πείτε αυτό! παρεμβαίνει η Κυβέρνηση στον πίνακα βαθμολογίας;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Και ο Πανιώνιος θέλει...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να δεν μπορώ να μην ξεκινήσω από αυτό, γιατί πέφτει ακριβώς πάνω στη συζήτηση. Πρόκειται για μια απαράδεκτη τροπολογία, η οποία έρχεται αυθαίρετα να επικαλεστεί την ανάγκη νομοθέτησης. Δεν είναι δικαιολογία το γεγονός ότι η νομοθετική εξουσία μπορεί να κάνει τα πάντα. Και εμείς δεν θα το αφήσουμε έτσι αυτό και στην πορεία της συνεδρίασης.

Κυρία και κύριο Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάω από τον τίτλο του νομοσχεδίου: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις». Μετά από τη Συμφωνία των Πρεσπών, μετά από το προσφυγικό, μετά τη μεσαία τάξη, έρχεστε τώρα στα επιδόματα τα οποία λιοδότησατε προεκλογικά και το απαξιώσατε - έχετε αλλεργία σε αυτά - να τα νομοθετήσετε.

Βέβαια για σας οι ανισότητες είναι φυσική νομοτέλεια, αλλά έρχεστε στην ουσία να πάρετε μέτρα κοινωνικών παροχών. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι παρά το γεγονός ότι τίθεται ως επένδυση το επίδομα γέννησης που θα το ψηφίσουμε, η ουσία είναι στις λοιπές διατάξεις και αποτελεί απλώς μια επένδυση, διότι έχετε ξεκινήσει αργά και σταθερά να ξηλώνετε το κοινωνικό κράτος, που ο ΣΥΡΙΖΑ δημιούργησε μέσα σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες και είναι χαρακτηριστικοί οι αριθμοί.

Εν μέσω κρίσης αυξήσαμε τον προϋπολογισμό της πρόνοιας από τα 790 εκατομμύρια, το 2015 αντιστοιχούν στο 0,4% του προϋπολογισμού, σε 3,5 δις το 2019 του προϋπολογισμού, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 4%. Το προνοιακό κράτος έγινε ψηφιακό και διαφανές, μια ασπίδα αξιοπρέπειας και ισονομίας απέναντι στις πελατειακές σχέσεις και λογικές. Το νομοσχέδιο αφορά εκατομμύρια συμπολιτών μας, στους οποίους περικλύπτει σημαντικά επιδόματα, αυτό του παιδιού, της στέγασης, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, με πρόσχημα το επίδομα γέννησης, το οποίο το βαφτίζεται ως μια στρατηγική πολιτική αντιμετώπισης του δημογραφικού από μόνο του.

Σοβαρή πολιτική αντιμετώπιση του δημογραφικού είναι δομημένη σε τέσσερις άξονες που δημιουργούν και την κοινωνική ασφάλεια. Πρώτον, στην ανάκαμψη της οικονομίας που συντελέστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ με συνεχόμενα τρίμηνα ανάπτυξης, χωρίς βέβαια να λέμε ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Δεύτερον, η μείωση της ανεργίας και καλές δουλειές για όλους. Είχαμε 10% μείωση της ανεργίας, συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Η μόνιμη απασχόληση ξεπέρασε τη μερική και τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, τα οποία καταργείτε. Μάλιστα επειδή άκουσα κι έναν συνάδελφο να μιλάει για τους νέους επιστήμονες, δεν έχετε συναντήσει, κύριε Υπουργέ, ούτε τους νέους επιστήμονες είκοσι δύο με είκοσι εννιά ετών, που τώρα τους στέλνετε στην ξενιτιά.

Τρίτον, η αύξηση των αμοιβών για τους εργαζόμενους μέσα από τον κατώτατο μισθό που προοδευτικά θα έφτανε στα 750 ευρώ το 2021, την κατάργηση του εξευτελιστικού υποκατώτατου μισθού, αλλά και τον ΣΕΠΕ, ο οποίος έκανε ελέγχους και έβαζε πρόστιμα και την προστασία των εργαζομένων.

Τέταρτον, με την ανάπτυξη της πρόνοιας μέσα από τη στήριξη των νέων οικογενειών με εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες παιδιά στους βρεφονηπιακούς σταθμούς όταν το 2015 πήγαν εβδομήντα εννιά χιλιάδες, με δίκρονη υποχρεωτική προσχολική εκ-

παίδευση και με σχολικά γεύματα, τα οποία υπονομεύετε και στον Νομό μου την Κορινθία.

Οι πολιτικές της κοινωνικής παροχής έχουν και αναπτυξιακή διάσταση και βέβαια επιστρέφουν πολλαπλασιαστικά στην οικονομία με αύξηση της ζήτησης, νέες θέσεις εργασίας. Αυτό αποδείχτηκε από τα 600 εκατομμύρια που περικόψατε στο κοινωνικό μέρισμα. Έπεσε ο τζίρος στην αγορά και αυτό το επιβεβαιώνουν οι αρμόδιοι φορείς.

Βάζετε, όμως, και σοβαρά εμπόδια που δείχνουν διακατέχεστε από ιδεοληψία και κοινωνική αναληψία. Λέτε ότι αν ένα παιδί μείνει από απουσίες, τουλάχιστον για ένα χρόνο, χάνει το επίδομα παιδιού, στέγασης και το ΚΕΑ όλη του η οικογένεια.

Είναι ένα πρόγραμμα καινοτόμο, το οποίο βάζει και επικαιροποιεί τα δεδομένα ανά πάσα στιγμή με έξι βάσεις δεδομένων ανά εξάμηνο και εκείνο που κάνει είναι ότι μειώνει και τους δικαιούχους, όταν αυξάνεται η εργασία. Διότι, για εμάς, ο στόχος είναι η αύξηση της εργασίας μέσα από τις ενεργητικές πολιτικές και αυτό είχε να κάνει και με τα προγράμματα του ΟΑΕΔ και με τις νέες προσλήψεις.

Με τα άρθρα 7 και 15 έως 18 περικόπτονται τα επιδόματα γέννησης, παιδιού και στέγασης, ανάλογα με την καταγωγή των παιδιών. Η προϋπόθεση δωδεκαετούς παραμονής στη χώρα αποκλείει ένα μεγάλο μέρος των οικογενειών που διαβιούν νόμιμα και μόνιμα στη χώρα, εργάζονται και φορολογούνται εδώ και έχουν μεγάλη ανάγκη το επίδομα γέννησης.

Αυτό αντιβαίνει, βέβαια, στο Ενωσιακό Δίκαιο, στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού του ΟΗΕ και βέβαια, απαγορεύει την απρόσκοπτη πρόσβαση σε κοινωνικές παροχές όλων όσων διαβιούν νόμιμα στη χώρα. Είναι μια διάταξη, η οποία ακολουθεί τη γραμμή της ακροδεξιάς πτέρυγας της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και την πολιτική σας πρωτοπορία, την Ελληνική Λύση. Αυτή η πτέρυγα αντιλαμβάνεται συνολικά τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ως εισβολείς, ακόμη και τα ίδια τα παιδιά.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα πολλά μέτωπα, στα οποία επιδοθήκατε σε φθηνό λαϊκισμό προεκλογικά, ήταν και αυτό, ότι τα επιδόματα τα παίρνουν μόνο οι αλλοδαποί. Μέγα ψέμα, αλλά και μία απολύτως επικίνδυνη και ρατσιστική ρητορική και λογική, την οποία έρχεστε να νομοθετήσετε. Οι αλλοδαποί που ήταν δικαιούχοι των επιδομάτων έπρεπε να έχουν ήδη νόμιμη και μόνιμη διαμονή στη χώρα και αντιστοιχούσαν σε μικρό τμήμα, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία. Καλό είναι να αφήσουμε πίσω μας την υποκρισία και όχι να μας ενδιαφέρουν οι αλλοδαποί, όταν είναι να εργάζονται, κυρίως, στην επαρχία, ενώ όταν είναι να παίρνουν επίδομα γέννησης, να τους αποκλείουμε. Αυτός είναι ο ορισμός της υποκρισίας και της ρατσιστικής αντιμετώπισης από την πλευρά σας, ιδίως όταν στην Ευρώπη πολλές χώρες έχουν ακόμα πιο ελαστικές προϋποθέσεις, γιατί ξέρουν τη συμβολή αυτών των ανθρώπων και στην εργασία και στα ασφαλιστικά ταμεία και στα έσοδα του κράτους, αλλά και στο δημογραφικό.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στην τροπολογία με γενικό αριθμό 146 και ειδικό 10 για τα ΚΔΑΠ και τα ΚΔΑΠ - ΜΕΑ, που εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να ενταχθούν στους δήμους, στις οργανικές μονάδες κοινωνικής προστασίας και να δημιουργηθούν μόνιμες θέσεις προσωπικού. Αυτό το λένε και φορείς και οργανισμοί γονέων και ομοσπονδίες.

Ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία ότι δεν κάναμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια αυτή την παρέμβαση.

Κοιτάξε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτή τη θύελλα και τα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τη χρεοκοπία της χώρας, εμείς επαναφέραμε τους αδιόριστους του 1998, τους αδιόριστους του ΑΣΕΠ του 2008, τους σχολικούς φύλακες, το «Βοήθεια στο Σπίτι», τους πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης και πολλές άλλες κοινωνικές ομάδες. Εσείς δεν κάνετε απολύτως τίποτα. Έχετε, λοιπόν, τώρα υποχρέωση μέσα στις καλύτερες συνθήκες που σας παραδώσαμε να αποκαταστήσετε την αδικία.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι για εμάς το κοινωνικό κράτος είναι μια υποχρέωση της πολιτείας για όλους, χωρίς διακρίσεις και αστερίσκους και δεν είναι καθόλου πολυτέλεια. Είναι προϋπόθεση ανάπτυξης και όχι αποτέλεσμα ανάλογα

με τους δείκτες. Και αυτό θα το πετύχουμε και στη Βουλή και στο κίνημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχει ζητήσει τον λόγο για την τροπολογία ο κ. Κεγκερόγλου.

Κύριε Κεγκερόγλου, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε μια αιτιολόγηση από την πλευρά της κυρίας Υπουργού, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ επικαλέστηκε εθνικό κίνδυνο. Αναρωτιόμαστε, βέβαια: Σε μεγαλύτερο μεγέθος προβλήματα τι μπορεί να επικαλεστεί ένας Υπουργός που βρίσκεται σε αδιέξοδο;

Κύριε Πρόεδρε, στις ευνομούμενες πολιτείες, στις δημοκρατίες και εν προκειμένω στην Ελλάδα κάθε διαγωνιστική διαδικασία, κάθε διοργάνωση και ιδιαίτερα τα πρωταθλήματα πρέπει να διέπονται από ξεκάθαρους κανόνες γνωστούς από την αρχή της διαδικασίας, που θα τηρούνται με απόλυτα διαφάνεια, προκειμένου να μην υπάρχει ίχνος υποψίας για τη διαστρέβλωσή τους, για την παρακάμψή τους.

Εδώ έχουμε έναν χειρισμό από την πλευρά της Κυβέρνησης, μια παρέμβαση και έναν λανθασμένο τρόπο, που προσαθεί η Κυβέρνηση, μετά τα αδιέξοδα που φαίνεται να οδηγείται, να διορθώσει με ένα νέο λάθος.

Θεωρούμε ότι όλος το χειρισμός αυτής της υπόθεσης είναι αδιέξοδος. Με διαφορετικό τρόπο αντιμετωπίζονται τα προβλήματα. Η Κυβέρνηση έχει όλη την ευθύνη και για τις αρχικές παρεμβάσεις και για την κατάληξη. Δεν φαίνεται να δίδεται λύση με την τροπολογία, για την οποία άλλωστε χρειάζεται πάρα πολύς χρόνος για να κατανοήσει κανείς πώς έρχεται.

Εμείς πιστεύουμε ότι ναι, χρειάζονται αλλαγές, χρειάζονται βελτιώσεις στην όλη διαδικασία που αφορά τα πρωταθλήματα και εν προκειμένω το επαγγελματικό πρωτάθλημα, αλλά αυτές οι αλλαγές δεν μπορούν να γίνονται με αφορμή λανθασμένους και αδιέξοδους χειρισμούς της Κυβέρνησης. Γι' αυτό τον λόγο, εμείς δεν θα συμμετάσχουμε στη διαδικασία που αφορά αυτή την τροπολογία, είτε την ψήφισή της, είτε την καταψήφισή της, είτε οτιδήποτε άλλο. Είναι ένα θέμα, για το οποίο εξ ολοκλήρου θα φέρει την ευθύνη η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Κέλλας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προχωρά δυναμικά στην υλοποίηση όλων των δεσμεύσεών της, χωρίς να πάει χαμένη ούτε μέρα. Το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε και θα ψηφίσουμε σήμερα περιλαμβάνει διατάξεις, οι οποίες έχουν ισχυρό κοινωνικό πρόσημο για την πατρίδα μας, που ανατάσσεται και πατά στα πόδια της για τα παιδιά μας και το μέλλον τους.

Μετά την αύξηση του αφορολόγητου κατά 1.000 ευρώ για κάθε παιδί, την κατάργηση του φόρου πολυτελείας στα αυτοκίνητα άνω των 1929 κυβικών των πολυτελών και τη μείωση των συντελεστών του ΦΠΑ για τα βρεφικά είδη από το 24% στο 13%, νομοθετούμε το επίδομα τοκετού των 2.000 ευρώ για κάθε Ελληνόπουλο που έρχεται στον κόσμο, καθώς και για κάθε παιδί που γεννιέται στη χώρα και ο γονέας του έχει βεβαιωμένο σταθερό δεσμό με την Ελλάδα, που σημαίνει ότι πρέπει να διαμένει μόνιμα εντός της ελληνικής επικράτειας τουλάχιστον τα τελευταία δώδεκα χρόνια πριν από τη γέννηση του παιδιού.

Η συγκεκριμένη διάταξη, σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα μέτρα, συνιστά μια βαθύτατα πολιτική πράξη που αντανάκλα την αντίληψή μας για την κοινωνία και το μέλλον της χώρας και του έθνους.

Ως παράταξη είμαστε στο πλευρό της ελληνικής οικογένειας και υποστηρίζουμε τη διαρκή ανάπτυξή της. Στηρίζουμε ειλικρινά και έμπρακτα τις πολύτεκνες οικογένειες και επιτέλους ασκούμε δημογραφική πολιτική μετά από πέντε χρόνια πλήρους ανυπαρξίας, πραγματοποιώντας μελετημένα και αποφασιστικά βήματα, ώστε να αποτρέψουμε τις αρνητικές δημογραφικές τάσεις.

Είναι βέβαιο πως σε βάθος χρόνου η συγκεκριμένη πολιτική θα αποδώσει καρπούς και όσο βελτιώνονται τα δημοσιονομικά μας τόσο θα λαμβάνονται και ευεργετικά μέτρα για την οικογένεια.

Στην ίδια κατεύθυνση εντάσσονται και οι ρυθμίσεις για τη λειτουργία και τη δημιουργία περισσότερων βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών ανά την επικράτεια μέσω του προγράμματος χρηματοδότησης των δήμων από την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης. Και αυτή είναι μια υπόσχεσή μας, η οποία γίνεται πράξη. Έχουμε υποσχεθεί ότι δεν θα είναι κανένα παιδί εκτός βρεφονηπιακών σταθμών, καθώς και ότι οι μητέρες τους θα βοηθούνται ουσιαστικά ως προς τη δυνατότητα επιστροφής στη δραστηριότητά τους και στην εργασία τους.

Ταυτόχρονα, το παρόν σχέδιο νόμου επικαιροποιεί τη νομοθεσία για τη χορήγηση του επιδόματος παιδιού και στέγασης. Συγκεκριμένα, για λόγους δημοσιονομικής ισορροπίας αυξάνουμε το διάστημα μόνιμης διαμονής στη χώρα, το οποίο αποτελεί προϋπόθεση για τη χορήγησή τους, από τα πέντε στα δώδεκα έτη, για πολίτες τρίτων χωρών.

Παράλληλα διασυνδέουμε και τα δύο αυτά επιδόματα με την εκπαίδευση και θέτουμε ως προϋπόθεση στους δικαιούχους, εφόσον έχουν ανήλικα τέκνα, η φοίτηση τους στο σχολείο να είναι υποχρεωτική και να μη χάνουν τη χρονιά από αδικαιολόγητες απουσίες που δεν οφείλονται ωστόσο σε θέματα υγείας ή σε μαθησιακές δυσκολίες. Αναλόγως, εφόσον οι δικαιούχοι έχουν ανήλικα τέκνα η χορήγηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος συνδέεται επίσης με την εκπαίδευση. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αποτελεί μία βαθιά τομή στην ιστορία του ελληνικού κοινωνικού κράτους διότι στην οποία η παράταξή μας εισήγαγε και διασφάλισε στον καταστατικό χάρτη της χώρας κατά την πρόσφατη συνταγματική αναθεώρηση.

Επομένως, συνδυαστικά με την κοινωνική πολιτική ενισχύουμε την παιδεία η οποία διαπλάθει τον άνθρωπο και αποτελεί θεμέλιο για την κοινωνία. Το σχολείο είναι ο κυριότερος φορέας κοινωνικοποίησης του παιδιού μετά την οικογένεια. Κανένα παιδί εκτός παιδικών σταθμών, κανένα παιδί εκτός σχολείου. Αυτή είναι η κυριότερη προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλο τον σύγχρονο κόσμο.

Έρχομαι σε ένα ζήτημα το οποίο αφορά τον κορμό της πατρίδας μας: οι ορεινές και μειονεκτικές περιοχές. Όσοι είμαστε από την περιφέρεια, όπως εγώ που είμαι από τον Νομό Λαρίσης, που ένα μεγάλο τμήμα του εκτείνεται στα ορεινά του Ολύμπου και του Κισσάβου, γνωρίζουμε πως οι συμπατριώτες μας που διαβιούν στα ορεινά χωριά υπό αντίξοες συνθήκες τους περισσότερους μήνες του χρόνου είναι στυλοβάτες της ελληνικής υπαίθρου, της ψυχής της πατρίδας μας. Οφείλουμε να τους παρέχουμε ό,τι μπορούμε προκειμένου να συνεχίζουν να δίνουν ζωή στην περιφέρεια. Προς τον σκοπό αυτό η ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, για το αφορολόγητο και ακατάχρητο του επιδόματος των νοικοκυριών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών με χαμηλά εισοδήματα είναι μία σημαντική παρέμβαση. Έπρεπε να γίνει από καιρό και μπράβο σας έστω και τώρα.

Περαιτέρω, στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται διοικητικές ρυθμίσεις που θα βελτιώσουν τη ζωή των πολιτών, όχι τώρα, αλλά σε μόνιμη βάση. Η πρώτη είναι η καταβολή των επιδομάτων από τον ΟΠΕΚΑ, η οποία θα πραγματοποιείται την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα. Τέρμα τα δελτία τύπου από τον εκάστοτε Υπουργό για το πότε θα δοθούν τα επιδόματα. Τέλος στην πολιτική εκμετάλλευση της χορήγησής τους σε προεκλογικές περιόδους. Οι δικαιούχοι θα μπορούν πλέον να κάνουν τον οικονομικό τους προγραμματισμό σε σταθερή βάση και δεν θα ταλαιπωρούνται.

Αντίστοιχη ελάφρυνση εκτιμάται ότι θα φέρει η εξάπλωση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στις συναλλαγές των πολιτών με τον ΕΦΚΑ. Πρόκειται για μια ρύθμιση που θα αποφορτίσει τόσο τους πολίτες όσο και το προσωπικό του φορέα, αφού οι διαδικασίες θα απλοποιηθούν και θα πραγματοποιούνται ηλεκτρονικά.

Τέλος, με την ίδια αντίληψη σχεδιάζουμε τη ζωή των πολιτών του αύριο. Οι διατάξεις που αφορούν τη δημιουργία υποσυστήματος γέννησης πολιτών και θα απλοποιήσουν τις διαδικασίες

δήλωσης γέννησης, σε συνδυασμό με την πρόβλεψη για την αυτοματοποιημένη διαδικασία έκδοσης ΑΜΚΑ και ΑΦΜ στη ληξιαρχική πράξη γέννησης, θα απαλλάξει τους πολίτες από βάρη και γραφειοκρατικά εμπόδια στο μέλλον και θα καταστήσει τη διαδικασία συναλλαγής με το κράτος πιο αποτελεσματική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας φέρνει προς ψήφιση ένα σύμβολο ρυθμίσεων που έχουν ως στόχο την αντιμετώπιση της υπογεννητικότητας και τη στήριξη του κοινωνικού κράτους σε συνδυασμό με τη βελτίωση της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης. Γι' αυτό υπερψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου κάνοντας ακόμα ένα βήμα στο κατώφλι μιας νέας εποχής, μιας εποχής ανάκαμψης και ανάπτυξης για όλες και για όλους, μιας εποχής που η νέα γενιά θα είναι αισιόδοξη και θα χτίζει το μέλλον της με αυτοπεποίθηση, στην εποχή της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Να καλέσω στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μπαρλιακό Ξενοφώντα.

Στη συνέχεια έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, κ. Βασίλειος Κγκερόγλου, για την κανονική του δευτερολογία, λόγω κομματικού λόγου τον οποίο το Προεδρείο εκτιμά ως αναγκαίο.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με τίτλο επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις καταδεικνύει emphaticά τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη ιεραρχεί τις πολιτικές προτεραιότητες.

Η θέσπιση, λοιπόν, διά του παρόντος νομοσχεδίου του επιδόματος των 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα από την 1^η Ιανουαρίου 2020, εφόσον πληρούνται οι τιθέμενες από τον νόμο προϋποθέσεις, τοποθετεί στον πυρήνα της κυβερνητικής πολιτικής δύο σπουδαία ζητήματα. Αφ' ενός την επίλυση του δημογραφικού ζητήματος αφ' ετέρου την ενίσχυση της πυρηνικής οικογένειας. Κι ας είμαστε ξεκάθαροι. Η διαφύλαξη και η ενίσχυση του θεσμού της οικογένειας, ως πρώτου κυττάρου του έθνους και της κοινωνίας, είναι η μόνη ρεαλιστική, εφαρμόσιμη και αξιόπιστη επιλογή για την πληθυσμιακά φθίνουσα και γηράσκουσα Ελλάδα. Κάποιοι δήθεν προοδευτικοί επιλέγουν σκόπιμα να υποβαθμίζουν το δημογραφικό ζήτημα υιοθετώντας αντιλήψεις οι οποίες εντάσσονται στην ευρύτερη εθνομηδενιστική τους ατζέντα για το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Η απουσία σχεδίου κατά τη διακυβέρνηση τους μιλάει από μόνη της.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό αποτελεί μία βραδυφλεγή ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της χώρας μας. Είναι δίχως αμφιβολία ένα ζήτημα ζωτικής σημασίας για τη συνέχεια του Ελληνισμού ως αυτόνομης και διακριτής εθνικής οντότητας και πολιτισμικής ταυτότητας. Αν σ' αυτή τη ακανθώδη εξίσωση προστεθεί και το πρόβλημα των λαθρομεταναστευτικών ροών αντιλαμβάνονται όλοι ότι πολύ σύντομα και οι συνεκτικοί αρμοί της ελληνικής κοινωνίας θα υποστούν μεγάλη συμπίεση και θα δοκιμαστούν πολύ έντονα.

Η επελαύνουσα υπογεννητικότητα μόνο ως εθνική απειλή μπορεί να ιδωθεί. Με αφετηρία το 2011 όπου σημειώθηκε αρνητικό ισοζύγιο γεννήσεων κάτι που είχε να συμβεί από την περίοδο της γερμανικής κατοχής, οι προβλέψεις των ερευνών δεν μπορούν να χαρακτηριστούν απλώς και μόνο ανησυχητικές. Είναι κάτι παραπάνω από δυσοίωνες. Σκεφτείτε μόνο ότι το 2050 η Ελλάδα θα αριθμεί οκτώ εκατομμύρια κατοίκους εκ των οποίων το 36% θα είναι άνω των 65 ετών, ενώ κανείς δεν μπορεί να καθορίσει ποια τροπή θα λάβει η μεταναστευτική κρίση και πόσο γρήγορα και αποτελεσματικά θα επιτύχουμε το πολυπόθητο brain gain. Η γήρανση του πληθυσμού και η συνακόλουθη απουσία νέου ηλικιακά δυναμικού, ναρκοθετεί την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, εξοθενώνει το ασφαλιστικό σύστημα και οδηγεί σε κατάρρευση των συντάξεων.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε όλα αυτά απαντά θετικά και αποφασιστικά και δρα παρεμβατικά όσο η κατάσταση είναι ακόμα αναστρέψιμη. Με ένα μέτρο το οποίο εντάσσεται στον ευρύτερο σχεδιασμό της Κυβέρνησης για υιοθέτηση πολιτικών στήριξης μητρότητας και της γονιμότητας στηρίζουμε εμπράκτως τα νέα ζευγάρια, ενθαρρύνουμε τις γεννήσεις και θωρακίζουμε τον θεσμό της πυρηνικής οικογένειας, της ραχοκοκαλιάς της κοινωνίας μας.

Το συγκεκριμένο επίδομα δεν συνιστά ένα επικοινωνιακό πυροτέχνημα. Εμείς δεν σκορπίζουμε επιδόματα δεξιά και αριστερά για να αποκτήσουμε εκλογική πελατεία. Εμείς θέλουμε οι πολίτες αυτής της χώρας να είναι ανεξάρτητοι και ικανοί να παράγουν οι ίδιοι πλούτο για τον εαυτό τους, να μην άγονται και φέρονται από ένα πατερναλιστικό κράτος.

Για εμάς αποτελεί μια ξεκάθαρη ιδεολογική επιλογή με συγκεκριμένη πολιτική στόχευση. Δεν είναι ένα αποσπασματικό μέτρο. Συνέχεται με ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής το οποίο δημιουργεί ευνοϊκό περιβάλλον πρόνοιας των νέων Ελλήνων και Ελληνίδων που βρίσκονται σε αναπαραγωγική ηλικία. Θυμίζω ενδεικτικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μέχρι τώρα κυβερνητικά μέτρα για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, τη μείωση του ΦΠΑ για τα βρεφικά είδη από 24% στο 13%, την κάλυψη του φόρου πολυτελούς διαβίωσης στα ιδιωτικά οχήματα πολύτεκνων οικογενειών άνω των δυο χιλιάδων κυβικών, την αύξηση του έμμεσου αφορολογήτου και μάλιστα με πρόνοια κατά 1.000 ευρώ ανά ανήλικό τέκνο, τις πρόσφατες ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο παιδείας. Έπονται κι άλλα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατοικούμε σε μία ευαίσθητη και πολύπαθη γωνιά της γης, η οποία δεν αντέχει σε πειραματισμούς και αλχημείες με τη δημογραφική σύσταση του εθνικού πληθυσμού. Ένας ρωμαλέος εθνικός κορμός ο οποίος θα διαπνέεται από ζωτική ενέργεια με βλέμμα στραμμένο στο μέλλον είναι η βασική προϋπόθεση για το άλμα πιο γρήγορα από τη φθορά.

Μέχρι στιγμής έχουμε κερδίσει πολλά και σημαντικά στοιχεία, γιατί είμαστε προετοιμασμένοι με οραματική συγκρότηση και ρεαλιστικό σχέδιο. Είμαι πεπεισμένος για το όραμα της κυβερνητικής πολιτικής στο δημογραφικό και συντάσσομαι με όλες μου τις δυνάμεις για την επίλυση αυτού του κορυφαίου πολιτικού ζητήματος που επηρεάζει άμεσα το παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας. Όπως έγραψε ο Θουκυδίδης, ο μεγάλος πατέρας της ιστορίας, τα τείχη της πόλης είναι οι άνθρωποι της. Οφείλουμε, λοιπόν, αυτά τα πολύτιμα τείχη να τα διαφυλάξουμε απρόσβλητα και αγέρωχα στο πέρασμα του χρόνου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλεξοπούλου Χριστίνα, για επτά λεπτά. Μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Ανδριανός.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρουσία μου σήμερα στο Βήμα της Βουλής με χαροποιεί ιδιαίτερα, καθώς συζητάμε για τη θεσμοθέτηση ενός μέτρου το οποίο θα έχει άμεση ωφέλεια στον βασικό πυρήνα της κοινωνίας, που τι είναι άλλο από την οικογένεια.

Βασική επιδίωξη του μέτρου αποτελεί η εξομάλυνση της επιβάρυνσης που επιφέρει η γέννηση ενός παιδιού στον οικογενειακό προϋπολογισμό, γεγονός που ως μητέρα, ως γυναίκα το γνωρίζω πολύ καλά. Για το λόγο αυτό, η προβλεπόμενη παροχή αναμένεται να λειτουργήσει ευεργετικά για τη χώρα μας σε πολλαπλά επίπεδα, όπως έχει δείξει η εμπειρία του παρελθόντος, στοχεύοντας πρωτίστως στη δημογραφική ανάκαμψή της. Γι' αυτό θεωρούσα πως το συγκεκριμένο μέτρο επρόκειτο να τύχει ευρείας αποδοχής και να μην αποτελέσει αφορμή ανούσιων αντιπαραθέσεων. Με εξέπληξε λίγο νωρίτερα ο κ. Τσακαλώτος, όταν με έναν τρόπο, δεν κατάλαβα τι προσπαθούσε να μας πει. Να έρχονται εδώ να γεννάνε, να παίρνουν το επίδομα και να φεύγουν; Τι να πω!

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να ψηφίσουμε για τη θέσπιση επιδόματος ύψους 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα. Το σκεπτικό που οδήγησε στην απόφαση αυτή αποτελεί άμεση απόρροια της φθίνουσας πορείας του δείκτη γεννήσεων

στη χώρα μας. Πράγματι, μετρήσεις της ΕΛΣΤΑΤ παρουσιάζουν την πτωτική πορεία των γεννήσεων στην Ελλάδα από το 1981 και έπειτα, ενώ αντίστοιχες έρευνες μαρτυρούν δραστική μείωση των οικογενειών με περισσότερα από δύο παιδιά τα τελευταία χρόνια, με παράλληλη αύξηση της ηλικίας τεκνοποίησης.

Το κοινωνικό αυτό φαινόμενο έλαβε ιδιαίτερως ανησυχητικές διαστάσεις στη δεκαετία της κρίσης, καθώς οι οικογένειες με παιδιά επλήγησαν σφοδρότερα από τη σκληρή δημοσιονομική πολιτική. Η κατάσταση αυτή κατέστησε την ελληνική κοινωνία και γερασμένη και ευάλωτη. Μειώθηκε το εργατικό δυναμικό, με αποτέλεσμα την περαιτέρω συρρίκνωση της όποιας παραγωγικής δύναμης της είχε απομείνει. Μεγάλωσε η ψαλίδα μεταξύ εν ενεργεία ασφαλισμένων και συνταξιούχων μέχρι που περίπου ένας εργαζόμενος συντηρεί τρεις συνταξιούχους, με συνέπεια τη μείωση των εισφορών και αποτέλεσμα πολλά ταμεία να καθίστανται ελλειμματικά. Πρωτίστως, όμως, η υπογεννητικότητα θέτει σε κίνδυνο την ίδια την ασφάλεια της χώρας, όταν η γειτονική Τουρκία, για παράδειγμα, παρουσιάζει αειθαλείς αυξητικές τάσεις στις γεννήσεις με σαφείς προεκτάσεις στη συνεχώς εντεινόμενη επιθετική της πολιτική.

Η θέσπιση του επιδόματος γέννησης αποτελεί σαφές δείγμα κοινωνικής ωριμότητας και βέβαια, δικαιοσύνης. Μέσω αυτού φιλοδοξείται να ενισχυθεί η ελληνική οικογένεια και να τεθούν οι βάσεις για την εφαρμογή μιας σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής έτσι όπως την οραματίζεται το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, σύμφωνα πάντα με τη συνταγματική επιταγή, η οποία αφ' ενός να εξυπηρετεί το εθνικό συμφέρον και αφ' ετέρου να αναδεικνύει την αδιαφιλονίκητη ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας.

Έχουμε πλήρη συναίσθηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του γεγονότος πως το επίδομα γέννησης δεν πρόκειται να αποτελέσει πανάκεια για την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα. Θα αποτελέσει σίγουρα, όμως, κίνητρο ανάκαμψης και αξίζει να αναφέρω εδώ πως όταν η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή θεσμοθέτησε το 2006 αντίστοιχο επίδομα γέννησης τρίτου παιδιού και πάνω, τον επόμενο κιόλας χρόνο οι γεννήσεις αυξήθηκαν κατά τέσσερις χιλιάδες περίπου, σύμφωνα πάντα με τους αριθμούς της ΕΛΣΤΑΤ.

Από νομοτεχνικής άποψης τώρα, έχει δοθεί ιδιαίτερη σημασία στις προϋποθέσεις χορήγησης. Αυτές καθίστανται αυστηρές και συνεχείς, ώστε να περιοριστούν περιπτώσεις κατάχρησης ή παράνομης άσκησης του δικαιώματος, φαινόμενο που παρατηρείται κατά κόρον στη χορήγηση των επιδομάτων. Το κριτήριο υποβολής φορολογικής δήλωσης και η έκδοση εκκαθαριστικού προκρίνονται ως η ασφαλέστερη και δικαιότερη προϋπόθεση για τη χορήγηση του, διασφαλίζοντας, τι άλλο, από την ανταποδοτικότητα του πολίτη το κράτος. Εισάγεται εισοδηματικό κριτήριο, βαθμονομημένο, όμως, με αντικειμενικό τρόπο, αναλόγως της οικονομικής υπόστασης της κάθε οικογένειας, αποδοσμένο ως ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα. Τίθεται, παράλληλα, για τους αλλοδαπούς το κριτήριο της δωδεκαετούς μόνιμης και νόμιμης, βέβαια, διαμονής στην Ελλάδα, εξασφαλίζοντας την κοινωνική δικαιοσύνη. Ιδιαίτερως ουσιαστική είναι η πρόβλεψη πως το επίδομα γέννησης καθίσταται ακατάσχετο και αφορολόγητο, ακόμα και αν υπάρχουν εκκρεμή χρέη του δικαιούχου ή ρυθμισμένες οφειλές, διαχωρίζοντας πλήρως την κοινωνική μέριμνα από λοιπές διοικητικές διαδικασίες ή κυρώσεις.

Κατά αυτόν, λοιπόν, τον τρόπο δημιουργείται ένα πλέγμα ασφαλείας στη χορήγησή του, για να το λαμβάνουν όλοι όσοι πραγματικά προσφέρουν εμπράκτως σε αυτή τη χώρα, αποτελώντας ένα από οικονομικό βοήθημα στους ασθενείς ακόμα και σήμερα οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Αξίζει να επισημανθεί πως το εισοδηματικό κριτήριο που έχει προβλεφθεί αφορά την πλειοψηφία των οικογενειών στην Ελλάδα, των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων, οι οποίες υπέστησαν τη μεγαλύτερη, βέβαια, πίεση κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης. Γι' αυτό το επίδομα γέννησης αποτελεί ένα ακόμα μέτρο αποκατάστασης της άδικης μεταχείρισης που υπέστη κυρίως η μεσαία τάξη από την κοινωνική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε κάθε περίπτωση, οφείλω να επαναλάβω πως δεν είμαστε αιθεροβάμονες για να πιστεύουμε πως η συγκεκριμένη παροχή θα επιφέρει ραγδαία αύξηση των γεννήσεων. Αποτελεί, όμως,

ένα πολύ σημαντικό οικονομικό βοήθημα για την οικογένεια, την οποία θέλουμε και μπορούμε να ενισχύσουμε.

Στην κριτική που αντιμετωπίσαμε για την παροχή ενός ακόμα επιδόματος έχουμε απαντήσει και στο παρελθόν σχετικά με την αντίθεση της Νέας Δημοκρατίας στη στήριξη της επιδοματικής πολιτικής. Όμως, μέχρι η δημοσιονομική πειθαρχία να επιτρέψει τη θέσπιση περισσότερων και μόνιμων μέτρων ενίσχυσης των οικογενειών, δεν είναι δυνατόν να καταργήσουμε πλήρως τέτοιου είδους μέτρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ίδιο σχέδιο νόμου περιλαμβάνεται η πρόνοια για επέκταση του επιδόματος τέκνων σε περισσότερες κοινωνικές ομάδες, προάγοντας την κοινωνική δικαιοσύνη και ενισχύοντας τον κοινωνικό ιστό. Και στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, μεριμνούμε περαιτέρω για τη δίκαιη κατανομή του, θεσπίζοντας πρόσθετη δικλείδα παροχής του επιδόματος. Έτσι, πέρα από τη φορολογική δήλωση, θα απαιτείται πλέον η κανονική και αδιάλειπτη φοίτηση του παιδιού σε δημόσιο σχολείο, με συνεχή έλεγχο αυτής. Σκοπός της είναι η αποφυγή φαινομένων όπως αυτό της εγγραφής στα σχολεία παιδιών τα οποία δεν παρακολουθούν τα μαθήματα, καθώς και άλλων παρόμοιων που παρατηρούνται στην περίπτωση συγκεκριμένων κοινωνικών ομάδων και οι οποίες ποτέ δεν αντιμετωπίστηκαν επαρκώς, για προφανείς λόγους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Στο νομοσχέδιο παρόμοιες μέριμνες περιλαμβάνονται και για το επίδομα στέγασης.

Ολοκληρώνοντας την τοποθέτησή μου, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε μία ιδιαίτερως σημαντική διάταξη του νομοσχεδίου που η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη εφαρμόζει, αγνοώντας τις Κασσάνδρες που μιλούν περί του αντιθέτου και αποδεικνύοντας εμπράκτως την κοινωνική της ευαισθησία. Πρόκειται για τη διατήρηση των θέσεων μιας πολυπληθούς ομάδας εκπαιδευτικών του ΟΑΕΔ, των οποίων οι κλάδοι και ειδικότητες δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις ενοποιημένες ομάδες εκπαιδευτικών. Οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, θα παραμείνουν στη θέση και τα καθήκοντά τους έως τη συνταξιοδότησή τους.

Το παρόν ζήτημα, το οποίο τέθηκε από μια πολύ μεγάλη μερίδα πολιτών και φορέων στην προηγούμενη του νομοσχεδίου διαβούλευση, συμπίπτει με την πάγια και διαχρονική θέση του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας περί του καθολικού δικαιώματος πρόσβασης στην εργασία.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου για άλλη μια φορά να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τα μέτρα που καλείται να εφαρμόσει το παρόν νομοσχέδιο, καθώς ο αντίκτυπος στην κοινωνία αναμένεται άκρως θετικός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να ψηφίσετε τις σχετικές διατάξεις που βελτιώνουν τις πρόνοιες του κράτους και μας φέρνουν πιο κοντά σε αυτά που συνηθίζουμε να ονομάζουμε σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Να καλέσω στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιάννη Ανδριανό και μετά για τη δευτερολογία του, όπως είπα, τον κ. Κεγκερόγλου, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε Ανδριανέ, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό είναι με διαφορά το οξύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα. Επί δεκαετίες ο πληθυσμός της Ελλάδας γερνά, με τις γεννήσεις να μην φτάνουν το ποσοστό αναπλήρωσης. Η άκρως ανησυχητική αυτή τάση επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο από τη δύσκολη περιπέτεια της δημοσιονομικής κρίσης όλα αυτά τα χρόνια. Η Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του 2016, έχει έναν από τους χαμηλότερους δείκτες γονιμότητας στον κόσμο, μόλις 1,38, με τις γεννήσεις να έχουν πέσει κάτω από τα εκατό χιλιάδες παιδιά τον χρόνο. Παράλληλα, οι Ελληνίδες πλέον αποκτούν κατά μέσο όρο το πρώτο τους παιδί μετά τα τριάντα. Και βεβαίως

η τάση αυτή επιδεινώθηκε ακόμη περισσότερο με το κύμα φυγής των νέων ανθρώπων στο εξωτερικό προς αναζήτηση μιας καλύτερης μοίρας. Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, η αποφασιστική και αποτελεσματική αντιμετώπιση του δημογραφικού καθίσταται κυριολεκτικά ζήτημα επιβίωσης, πέρα βεβαίως από προϋπόθεση για τη διασφάλιση της εθνικής μας άμυνας και ακεραιότητας ή για μια βιώσιμη επίλυση του ασφαλιστικού.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα είναι ένα βήμα σε αυτή την κατεύθυνση. Είναι ταυτόχρονα η υλοποίηση μιας βασικής προεκλογικής δέσμευσης της Νέας Δημοκρατίας και προσωπικά του Κυριάκου Μητσοτάκη. Το επίδομα γέννησης σηματοδοτεί με τον πιο emphaticό τρόπο τη σημασία που αποδίδουμε στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Σηματοδοτεί τη βούληση της Νέας Δημοκρατίας να θέσει αυτό το πρόβλημα στην κορυφή των προτεραιοτήτων της δημόσιας πολιτικής. Το εφάπαξ επίδομα των 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που γεννιέται είναι μια σημαντική βοήθεια στα πρώτα βήματα της φροντίδας του βρέφους, μια βοήθεια που βεβαίως συμπληρώνεται από την πρόβλεψη του νομοσχεδίου για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των δίδμων της χώρας σε χρηματοδότηση με στόχο τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών, ώστε να γίνει πράξη η σχετική δέσμευσή μας για να βρίσκουν όλα τα παιδιά θέση στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι αυτή η πρωτοβουλία δεν είναι αποκομμένη και αποσπασματική, αλλά εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική για την ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας και τη στήριξη των νέων ανθρώπων.

Το δημογραφικό είναι μια εθνική υπόθεση και μας αφορά όλους. Είναι εθνικό θέμα και έτσι οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε, γιατί επηρεάζει και απειλεί το μέλλον της πατρίδας μας. Ακούμε την αγωνία και τα όνειρα των νέων Ελληνίδων και Ελλήνων που θέλουν να δημιουργήσουν τη δική τους οικογένεια, αλλά διστάζουν λόγω αντικειμενικών προβλημάτων και δυσκολιών.

Γνωρίζουμε καλά ότι, για να ενθαρρύνουμε τους νέους ανθρώπους να κάνουν αυτό το βήμα, οι προϋποθέσεις είναι πολλές και σύνθετες: Νέες και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, ώστε να μην φοβούνται οι Ελληνίδες και οι Έλληνες να αποκοούν οικονομική ανεξαρτησία. Στήριξη στις νέες οικογένειες με βρεφονηπιακούς σταθμούς και άλλες βοηθητικές δομές. Εργασιακές ρυθμίσεις που θα διασφαλίζουν μια καλύτερη ισορροπία οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής. Αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στις πόλεις και τα χωριά της πατρίδας μας. Ένα δίκτυο ισχυρό κοινωνικής προστασίας για όσους πρόσκαιρα αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Αποκατάσταση της κανονικότητας, που θα επιτρέψει στους νέους ανθρώπους να σχεδιάζουν με ασφάλεια το μέλλον. Ουσιαστική ενίσχυση της στήριξης στην πολύτεκνη οικογένεια. Στόχος της στρατηγικής μας είναι, στήνοντας ξανά τη χώρα και την οικονομία στα πόδια της, να διασφαλίσουμε τις θεσμικές και τις δημοσιονομικές προϋποθέσεις, ώστε η στήριξη της ελληνικής οικογένειας να γίνεται ολοένα και ουσιαστικότερη. Σε αυτή την ευρύτερη συγκροτημένη στρατηγική εντάσσονται, λοιπόν, τα επιδόματα γέννησης και τέκνων με τις ασφαλιστικές τους δικλίδες που εγγυώνται ότι θα αποδίδονται μόνο στους πραγματικά δικαιούχους.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει να επαναφέρει την αισιοδοξία και την προοπτική στις Ελληνίδες και τους Έλληνες. Απέναντι στις πολιτικές της ισοπέδωσης προς τα κάτω και του εγκλωβισμού στη φτώχεια του πρόσφατου παρελθόντος, εμείς δίνουμε ξανά στους νέους ανθρώπους, στις νέες ελληνικές οικογένειες τη δύναμη να σχεδιάσουν με αυτοπεποίθηση το μέλλον τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής για τη δευτερολογία του για έξι λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, όπως ανέφερα και προηγουμένως, με την όλη διαχείριση του ζητήματος προκάλεσε και το πρόβλημα και το αδιέξοδο. Αποδεικνύει ότι όσο κάθεται η χρυσόσκονη η επικοινωνιακή, όσο ξεφτιλίζουν τα λόγια περί εκμοντερνισμού, φαίνεται καθαρά ότι ρέπει προς τις διευθετήσεις και όχι προς τις μεταρρυθ-

μίσεις. Φαίνεται καθαρά ότι όλα όσα μας είχε πει προεκλογικά για εκσυγχρονισμό και για μια άλλη πολιτική δεν ξεφεύγουν καθόλου από παλιές νόρμες που έχουν να κάνουν με τη διευθέτηση οικονομικών συμφερόντων.

Η κοινωνία βιώνει συσσωρευμένα προβλήματα και η Κυβέρνηση, αντί να δίνει λύσεις, δίνει χρόνο και προθεσμίες. Παραπέμπει στο μέλλον. Για τα υπερπλεονάσματα μας παρέπεμψε στα επόμενα χρόνια, όταν δηλαδή θα έχει ήδη βιώσει ο ελληνικός λαός τις αρνητικές επιπτώσεις από την υπερφορολόγηση και από τα ίδια τα υπερπλεονάσματα. Για το υπερταμείο ούτε κουβέντα. Για την αποκλιμάκωση της υψηλής φορολόγησης, για την αποκλιμάκωση ιδιαίτερα της φορολόγησης των ελληνικών νοικοκυριών με τους υψηλούς έμμεσους φόρους, τον ΦΠΑ, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης παραπέμπει πάλι στο μέλλον.

Οι προτάσεις του Κινήματος Αλλαγής για τις νέες θέσεις εργασίας μπορούν να περιμένουν, όπως βέβαια και η αντιμετώπιση των καταχρηστικών πρακτικών των τραπεζών με τις χρεώσεις και το σχέδιο για τους μαζικούς πλειστηριασμούς. Μπορούν και αυτά να υλοποιηθούν και οι λύσεις μπορούν να περιμένουν. Καταθέσαμε τροπολογία για την επαναφορά της διαδικασίας καθορισμού του βασικού μισθού μέσω των συλλογικών διαπραγματεύσεων από τους κοινωνικούς εταίρους. Και αυτή μπορεί να περιμένει κατά την Κυβέρνηση. Καταθέσαμε πρόταση νόμου για την 13^η κανονική σύνταξη που θα καταβάλλεται από τον ασφαλιστικό φορέα. Και αυτή στο μέλλον, μπορεί να περιμένει. Όπως επίσης και η αποκατάσταση των μικροσυνταξιούχων που, λόγω της απώλειας του ΕΚΑΣ, βιώνουν πάρα πολύ δύσκολα. Μπορεί και αυτοί να περιμένουν. Καταθέσαμε τροπολογία για την ένταξη των τριτέκνων στους πολύτεκνους, προκειμένου να δώσουμε ένα μήνυμα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού και τη στήριξη των πολυμελών οικογενειών, όπως επίσης και την πρόταση το επίδομα παιδιού από το πρώτο παιδί για τα τρία πρώτα χρόνια, αφότου γεννηθεί, να είναι 200 ευρώ. Και αυτή η πρόταση μπορεί να περιμένει.

Κι ενώ, λοιπόν, υπάρχουν προτάσεις για να δοθούν λύσεις στα συσσωρευμένα προβλήματα της κοινωνίας, για να ανοίξει ένας νέος δρόμος στην κατεύθυνση της κοινωνικής αποκατάστασης των αδικιών και της αντιμετώπισης προβλημάτων που βιώνουν τα νοικοκυριά, η Κυβέρνηση δίνει «λύσεις» και με την επίκληση εθνικών θεμάτων λύσεις, fast track λύσεις. Ήρθε, είπε, είδε και απήλθε η κυρία Υπουργός.

Δεν είναι εδώ για να ακούσει τις προτάσεις μας, τις απόψεις μας, τις θέσεις μας. Είναι μία τακτική αποφυγής της δημόσιας συζήτησης για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται σοβαρά θέματα που απασχολούν τον τόπο.

Μιλήσαμε προηγουμένως για τη δικιά μας θέση ότι οι κανόνες και όλα όσα ορίζουν μία διαγωνιστική διαδικασία, μία οργάνωση αγώνων, ένα πρωτάθλημα είναι ξεκάθαροι από την αρχή και ισχύουν σε όλη τη διάρκεια του, όσο χρόνο αυτό λειτουργεί. Κάνουμε διάλογο, συζητούμε και αλλάζουμε τους κανόνες προς το καλύτερο, αλλά για τη νέα περίοδο και επί ίσους όρους για όλους. Δεν παρεμβαίνουμε αναδρομικά. Δεν παρεμβαίνουμε με τρόπο που διασαλεύονται οι κανόνες. Και βέβαια, δεν μπαίνουμε στον πειρασμό να στρεβλώσουμε αυτούς τους κανόνες. Αυτό είναι ακόμα χειρότερο.

Όλα αυτά έχουν να κάνουν, βεβαίως, με οικονομικές δυνάμεις, με οικονομικά συμφέροντα, άλλα και με τη διαχείριση του συναισθήματος του Έλληνα φιλάθλου. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό. Και δυστυχώς, η Κυβέρνηση παίζει με όλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
Το 2017, ο κ. Μητσοτάκης με αφορμή μία ρουσφετολογική παρέμβαση του ΣΥΡΙΖΑ υπέρ συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων -γιατί την πεπατημένη του ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί ο κ. Μητσοτάκης- είχε γράψει ένα tweet, λέγοντας: «Η Νέα Δημοκρατία δεν απειλείται και δεν εκβιάζεται».

Σήμερα, τίθεται το ερώτημα, το οποίο, βεβαίως, θα πρέπει να το απαντήσει η ίδια, αν απειλείται ή αν εκβιάζεται.

Αυτό, όμως, το οποίο βγαίνει σαν συμπέρασμα είναι ότι ακόμα και σε μία κοινωνία και μία οικονομία σύγκρουσης συμφερόντων αντί να επιλέξει τον δρόμο του κανόνα, τον δρόμο που έχει να κάνει με το δημόσιο συμφέρον και την ανάδειξη -αν θέλετε- του

καλύτερου αποτελέσματος για τη χώρα και σε κάθε περίπτωση, για κάθε κοινωνική, οικονομική ή άλλη διαδικασία επιλέγει την παρέμβαση, τη διεύθυνση, που όμως δεν δίνει οριστικές λύσεις. Τα αδιέξοδα είναι μπροστά. Και η Κυβέρνηση, όπως είπαμε, θα πρέπει να τα χρεωθεί εξ ολοκλήρου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ζητήσει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Ράπτη.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ ακούστηκε ότι ίσως η Κυβέρνηση απειλείται και εκβιάζεται.

Λοιπόν, η Κυβέρνηση δεν απειλείται και δεν εκβιάζεται και δεν φέρνει την τροπολογία, ούτως ώστε να καλύψει κάποιον εκβιασμό ή κάποια απειλή. Εκείνος και εκείνη που απειλείται είναι η ελληνική κοινωνία. Και το παραδέχτηκαν εδώ και Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι από πολλά κόμματα της Αντιπολίτευσης, ακριβώς διότι αν μπειτε και στο διαδίκτυο, αν δείτε και αυτά τα οποία επιώνονται μεταξύ των φιλάθλων, καταλαβαίνουμε όλοι ότι η ενόπλη της ελληνικής κοινωνίας είναι πάνω από όλα.

Αυτό, λοιπόν, έκανε και η Υπουργός Πολιτισμού, η οποία αυτό που μας είπε είναι ότι αυτό που συμβαίνει δεν είναι ότι αλλάζει η δυνατότητα επιμέτρησης της ποινής. Εκείνο που γίνεται είναι ότι πρέπει να διασφαλιστεί να μην υπάρξει κανένας διχασμός της ελληνικής κοινωνίας.

Προφανώς, και η Κυβέρνηση σέβεται το αυτοδιοίκητο όλων των αθλητικών ομοσπονδιών. Επίσης, κύριε Κεγκερόγλου, γνωρίζετε και εσείς ότι η ενότητα είναι το αναγκαίο στοιχείο της προόδου.

Εκείνο, το οποίο λοιπόν λέμε -και με αυτό εγώ θα κλείσω- είναι ότι αυτό που αλλάζει είναι η δυνατότητα επιμέτρησης της ποινής. Και αυτό γίνεται στο πλαίσιο που ορίζει ο νομοθέτης. Τίποτε άλλο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η κ. Ειρήνη - Ελένη Αγαθοπούλου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

Στη συνέχεια, θα μιλήσει ο κ. Μιλτιάδης Χατζηγιαννάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ - ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να επανέλθω στο αντικείμενο του νομοσχεδίου με μία διόρθωση προς τον προηγούμενο ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Ανδριανό, που αναφέρθηκε σε πρόβλημα γονιμότητας.

Οι νέοι άνθρωποι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν πρόβλημα γονιμότητας αυτή τη στιγμή. Να ξέρουμε και τι λέμε. Το πρόβλημα που έχουν είναι ότι δεν έχουν την απαραίτητη ασφάλεια που οφείλει να τους παρέχει το κράτος για να περάσουν στην τεκνοποίηση.

Θα πάρω την ευκαιρία της σημερινής συζήτησης να συζητήσουμε συνολικότερα για τις επιδοματικές πολιτικές και όχι συγκεκριμένα για το επίδομα γέννησης που φέρνετε. Αναφέρομαι σε επιδοματικές πολιτικές που τόσο συκοφαντήσατε και λοιδορήσατε προεκλογικά.

Και τι δεν είπατε. Να τα θυμηθούμε λίγο.

«Παγίδα φτώχειας», «επιβράβευση των τεμπέληδων» και άλλα πολλά που καμμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα. Όλα αυτά τα λέγατε απλά και μόνο για να πλήξετε την πολιτική που εφαρμόζε ως σήμερα, μία πολιτική όμως στην οποία οφείλεται το ότι σήμερα βρισκόμαστε εκτός μνημονίων και με την ανεργία δέκα μονάδες κάτω από αυτή που εσείς μας παραδώσατε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω λίγο τη βοήθειά σας για το Σώμα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Λίγη ησυχία, παρακαλώ!

Δεν γυρίζουμε ποτέ την πλάτη προς τον ομιλητή και το Προεδρείο.

ΕΙΡΗΝΗ - ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Έτσι, λοιπόν, συκοφαντήσατε μία πολιτική, η οποία ήταν αυτή όμως που μας έβγαλε

από τα μνημόνια και έριξε την ανεργία τουλάχιστον δέκα μονάδες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Βέβαια, είχαν μία βάση αλήθειας όλα αυτά, τα οποία λέγατε για την επιδοματική πολιτική, αλλά δεν αφορούσαν την επιδοματική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά την επιδοματική πολιτική των δικών σας Κυβερνήσεων που επί σαράντα χρόνια μας οδήγησαν στην κρίση οι κυβερνήσεις αυτές.

Διότι επί τόσα χρόνια δική σας διακυβέρνησης, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, η επιδοματική πολιτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν ένα απέραντο χάος για να μην μπορεί κανείς να το ελέγξει και μαγαζί γωνία ταυτόχρονα. Υπήρχαν διακόσια επιδόματα που τα έδιναν εκατόν είκοσι διαφορετικές πηγές. Και όποιος έβγαине Υπουργός έκανε και ένα δωράκι από ένα επίδομα σε μία συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, σε μία συγκεκριμένη περιοχή, ανάλογα τι τον βόλευε. Πολλές φορές, ήταν και η εκλογική του περιφέρεια. Τα θυμάστε ή δεν τα θυμάστε που είστε και παλιότεροι συνάδελφοι εδώ μέσα;

Η πολιτική επιδομάτων, λοιπόν, του ΣΥΡΙΖΑ, όπως την ονομάσατε -αλλά εμείς τη λέμε κοινωνική και προνοιακή πολιτική- δεν ήταν ούτε παγίδα φτώχειας ούτε επιβράβευση για τους τεμπέληδες. Εμείς αυτό που προσπαθήσαμε να κάνουμε -και σε πολύ μεγάλο βαθμό τα καταφέραμε- ήταν κατ' αρχάς, να βάλουμε σε τάξη όλο αυτό το χάος των διακοσίων επιδομάτων και των εκατόν είκοσι διαφορετικών πηγών, να τα νοικοκυρέψουμε και να ξέρει πλέον ο καθένας μέσω των κέντρων κοινότητας και του ΟΠΕΚΑ, τι δικαιούται και πώς, χωρίς να έχει ανάγκη κανέναν Βουλευτή, κανέναν δήμαρχο κ.λπ..

Δεύτερον, σχεδιάσαμε ένα πλέγμα πολιτικών αλληλένδετων μεταξύ τους, τόσο για την οικογένεια συνολικά όσο και για τα παιδιά αλλά και τους ενήλικες ξεχωριστά, οι οποίες εφαρμόζονται σε όλα τα προηγμένα κράτη της Ευρώπης, ακριβώς επειδή δεν αποτελούν πολιτικές ανέχειας, αλλά πολιτικές στήριξης των πολιτών, κάτι που κάθε κοινωνικό κράτος οφείλει να παρέχει.

Θέλετε να τις απαριθμήσουμε; Ας τις πούμε για άλλη μία φορά επιγραμματικά.

Πρώτο και καλύτερο, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ακραίας φτώχειας, σε συνδυασμό όμως -κάτι το οποίο αποφεύγετε να λέτε- με πολιτικές ένταξης στην εργασία, με δωρεάν διανομή τροφίμων μέσω ΤΕΒΑ, με δωρεάν ένταξη όλων των παιδιών στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και φυσικά, με δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλες και όλους. Ακριβώς επειδή δεν περιοριζόταν σε ένα επίδομα συντήρησης της φτώχειας, ο αριθμός των δικαιούχων του μειώθηκε από το 2017 το 2019 κατά εκατόν ογδόντα χιλιάδες ωφελούμενους, οι οποίοι, φυσικά, σταμάτησαν να το παίρνουν, γιατί βρήκαν δουλειά.

Επιπλέον, επίδομα ενοικίου και κοινωνικό μέρισμα, τα οποία, αν θέλετε να ξέρετε, αποτέλεσαν πολύ χρήσιμα βοηθήματα, ειδικά για τα νέα ζευγάρια. Αύξηση επιδόματος παιδιού από 600 εκατομμύρια σε 1,1 δισεκατομμύρια και για διακόσιες χιλιάδες παραπάνω παιδιά.

Σχολικά γεύματα, κυρία Υπουργέ, αυτό το πρωτοποριακό μέτρο, ένα μέτρο που συμβάλλει στην καταπολέμηση της σχολικής διαρροής που, όπως λέτε και καλώς, θέλετε να καταπολεμήσετε. Τα στοιχεία μας, όμως, μας λένε ότι τους τελευταίους μήνες δεν δίνονται αυτά τα σχολικά γεύματα σε πολλές περιοχές, αν όχι σε όλες. Και καλό θα ήταν να πάρουμε μία απάντηση γιατί συμβαίνει αυτό.

Κι επειδή για εμάς δεν υπάρχουν εργαζόμενοι πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε με σεβασμό και τους εργαζόμενους ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για τους οποίους καταθέτουμε τροπολογία για να δικαιούνται και αυτοί την άδεια μητρότητας αλλά και για στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς στους οποίους η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ χορήγησε την άδεια ανατροφής τέκνου, όπως σε όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

Προφανώς, για τις κατηγορίες αυτές υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν. Οπότε, εάν θέλετε πραγματικά να κάνετε έργο, έχετε πεδίο δόξης λαμπρό να δράσετε προς αυτή την κατεύθυνση.

Υπάρχουν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κι άλλα ακόμα πιο τολμηρά βήματα που θα μπορούσατε να κάνετε, αν πραγματικά έχετε τη βούληση να τα κάνετε, μεταρρυθμίσεις που επίσης περιλαμβάνονται στο πόρισμα για το δημογραφικό, που από κοινού ψηφίσαμε το 2018 κι εμείς ως κυβέρνηση ξεκινήσαμε, αλλά δεν προλάβουμε εξολοκλήρου να υλοποιήσουμε.

Θα αναφερθώ, πρώτα και κύρια, στις πολιτικές απασχόλησης και να σας πω μερικές ιδέες στο κομμάτι αυτό: Επέκταση συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Αυτό θα πει ασφάλεια για τους νέους ανθρώπους κι όχι κατάργηση, την οποία εσείς προωθείτε. Αύξηση του κατώτατου μισθού. Την είχατε υποσχεθεί προεκλογικά και τώρα μπαίνει στις καλές νύχτες. Άδεια πατρότητας. Εναλλακτικές και όχι, όμως, ελαστικές μορφές εργασίας, που εφαρμόζονται σε όλα τα δυτικά κράτη.

Επίσης, υποδομές φροντίδας παιδιών και ηλικιωμένων για όλους. Σας φέρνουμε τροπολογία να στηρίξετε τα δημόσια ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ, τα οποία μπορείτε και πρέπει να εντάξετε στην κρατική χρηματοδότηση ως απαραίτητη δομή παιδικής προστασίας και αρωγής προς την οικογένεια.

Επίσης, γενναίες αλλαγές στην εκπαιδευτική πολιτική και στη σεξουαλική αγωγή και προώθηση πολιτικών υγιούς και ενεργής γήρανσης καθώς και μέτρα για την κοινωνική ένταξη μεταναστών και προσφύγων, κάτι για το οποίο δεν τολμάτε να μιλήσετε. Και φυσικά, θετικές δράσεις για την ανάσχεση της φυγής των νέων, αλλά και επιστροφής όσων έχουν ήδη μεταναστεύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΙΡΗΝΗ-ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είχα διακοπή χρόνου λόγω φασαρίας. Οπότε θα μου δώσετε λίγο χρόνο. Ολοκληρώνω.

Παραμιπτόντως, είχα ένα τηλεφώνημα το μεσημέρι από τον προϊστάμενο του ΙΚΑ Αξιούπολης, ο οποίος με ρώτησε αν υπάρχει πρόβλεψη παράτασης του προγράμματος του ΟΑΕΔ για την απορρόφηση πενήντα χιλιάδων νέων ανέργων επιστημόνων για την αναβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών, το οποίο λήγει τον Φεβρουάριο. Δεν ξέρω αν έχετε κάτι να απαντήσετε σε αυτούς τους ανθρώπους.

Τέλος, κυρία Υφυπουργέ, επειδή δηλώσατε μία πρόθεση αξιοποίησης και του πορίσματος για το δημογραφικό, αλλά και άλλων διεθνώς δοκιμασμένων πολιτικών, θα σας προτείνω και κάτι ακόμη, μιας και είστε εδώ. Έχετε πλέον στο Υπουργείο σας -γιατί μεταφέρθηκαν από το Υπουργείο Εσωτερικών- δύο φορείς με πολύ μεγάλη εμπειρία στα θέματα πολιτικών ισότητας και φύλων και συμφιλώσης της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, απαραίτητες, όπως προαναφέραμε, για την αντιμετώπιση του δημογραφικού ζητήματος.

Αυτούς τους δύο φορείς, τη Γενική Γραμματεία Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων και το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας, τους έχετε ευνοησμένους αυτή τη στιγμή, χωρίς κατ' ουσίαν αρμοδιότητες και χωρίς πολιτικό σχεδιασμό αξιοποίησής τους.

Τουλάχιστον για το ΚΕΘΙ, που τυγχάνει να το γνωρίζω και καλύτερα να σας θυμίσω ότι είναι ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με την ευελιξία που αυτό συνεπάγεται για τον φορέα, για να το χρησιμοποιήσετε τόσο ως ένα ερευνητικό φορέα-εργαλείο όσο και ως εκτελεστικό βραχίονα των πολιτικών σας στον τομέα αυτό. Αξιοποιήστε τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει κατατεθεί αίτημα από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για ονομαστική ψηφοφορία για την γνωστή τροπολογία. Η ψηφοφορία θα γίνει αύριο προς το μεσημέρι.

Ο κ. Τσακαλώτος έχει τον λόγο σχετικά με την τροπολογία, για τρία λεπτά, όπως και οι υπόλοιποι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υφυπουργέ, ένα φάντασμα πλανάται, αν όχι πάνω από την Ευρώπη, τουλάχιστον πάνω από την Ελλάδα. Πού είναι ο κ. Αυγενάκης; Είναι στη Βουλή; Είναι σε ένα μπαρ και πίνει ούισκι; Έχει φύγει από τη χώρα; Μπορούμε να τον έχουμε εδώ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η κ. Μενδώνη μάς είπε ότι υπάρχει πρόβλημα διχασμού του ελληνικού λαού. Ποιος το προκάλεσε αυτό; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ο κ. Αυγενάκης έβαλε δύο ανθρώπους δικούς του στην επιτροπή; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι αφού τους έβαλε, μετά είπε ότι δεν του πολυαρέσει το πόρισμα; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι για να διορθώσετε αυτά τα δύο λάθη φέρνεται μία τροπολογία που ουσιαστικά παρεμβαίνει ευθέως στο αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου; Παρεμβαίνει ευθέως στο αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου με αναδρομική ισχύ και μάλιστα, καθώς βρίσκεται υπό εκδίκαση η υπόθεση.

Αφού μιλάμε για το ποδόσφαιρο, πρέπει να ξέρετε ότι το διαιτητή που διορθώνει ένα λάθος με ένα άλλο λάθος τον βρίζουν οι πάντες. Δεν είναι τρόπος οργάνωσης. Έχετε μεγάλη ευθύνη γι' αυτό τον διχασμό. Γιατί με τις δικές σας πρακτικές και τις δικές σας παρεμβάσεις έγινε αυτό.

Θα μπορούσατε, αν δεν σας άρεσε η επιτροπή, να είχατε εφαρμόσει τον νόμο του Βασιλείαδη και να είχατε βάλει μία καινούργια επιτροπή που να είχε την κάλυψη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Δεν σας αρέσει η Βουλή, δεν σας αρέσει η λογοδοσία και γι' αυτό φτάσατε εδώ που φτάσατε.

Το δικό μας ένστολο είναι να ακολουθήσουμε το ΚΚΕ και το ΚΙΝΑΛ και να αποχωρήσουμε. Γιατί δεν είμαστε μόνο ενάντια σε αυτή την τροπολογία, είμαστε ενάντια σε όλη τη διαχείριση που μας έχει φτάσει στα φαινόμενα που περιέγραψε η κυρία Υπουργός Πολιτισμού.

Όμως, θέλουμε να το ψηφίσετε, ένας-ένας, μία-μία, με ονομαστική ψηφοφορία και γι' αυτό την καταθέσαμε. Θέλουμε όλοι οι Βουλευτές, αφού το φτιάξετε αυτό το μπάχαλο, να πάρετε και την ευθύνη αυτού που κάνατε, ένας-ένας, μία-μία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την αυριανή συνεδρίαση της Ολομέλειας, μεταφέρουμε την έναρξη στις 12:00' που έχουμε τις συμβάσεις, ώστε στις 13:00' να γίνει η ονομαστική ψηφοφορία που έχετε καταθέσει. Το λέμε για να το γνωρίζουν οι κύριοι συνάδελφοι.

Προχωράμε με τον κ. Χατζηγιαννάκη Μιλτιάδη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς, σήμερα όταν γραφτήκαμε στον κατάλογο ομιλητών ήρθαμε για να μιλήσουμε για το επίδομα γέννησης τέκνου. Είναι το πρώτο επίδομα. Επιτέλους, η Νέα Δημοκρατία αγκαλιάζει τα αναγκαία επιδόματα, έρχεται στον δρόμο της λογικής.

Προφανώς, όλον αυτόν τον καιρό, όλα αυτά τα χρόνια, με περίσσιο θράσος και δυστυχώς με λογικούς ψηφοθηρικούς χειρισμούς προσπάθησε να αποκρύψει από τον ελληνικό λαό αυτό που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επί τέσσερα χρόνια έκανε, στηρίζοντας τη μικρομεσαία οικογένεια, έμπρακτα, όχι στα λόγια, τετραπλασιάζοντας και πενταπλασιάζοντας όλα τα κοινωνικά επιδόματα. Έστω, όμως, και τώρα μπορείτε να ξεκινήσετε -καλό είναι- με την αυγή της νέας δεκαετίας να αρχίσετε να μπαίνετε στον σωστό δρόμο. Προφανώς, Αυτός ήταν ο λόγος που ήθελα να μιλήσω.

Ήθελα να μιλήσω για τα ΚΔΑΠ τα οποία ως δομές λειτουργούν πάρα πολλά χρόνια. Έχουμε ζητήσει, γιατί πλέον είμαστε εκτός μνημονιακών απαιτήσεων και μπορούμε λογικά να κοιτάμε το μέλλον λίγο καλύτερα, να γίνουν οι κοινωνικές δομές των δήμων γιατί εξυπηρετούν πλέον ανάγκες των πολιτών και των δημοτών κάθε δήμου. Εκεί φαίνεται, σε τέτοιες δράσεις η στήριξη της υπογεννητικότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όχι ότι δεν είναι καλοδεχούμενο το όποιο επίδομα δώσετε γέννησης, αλλά, ξέρετε, μια νέα οικογένεια εκεί που κολλάει, εκεί που έχει το πρόβλημα να προχωρήσει στη δημιουργία οικογένειας είναι αφού γεννηθεί το παιδί πώς θα μεγαλώσει, με τι συνθήκες ασφάλειας, πώς θα μπορέσει να πάει στους παιδικούς σταθμούς, όλος ο χρόνος μέχρι και τα δύσκολα χρόνια των σπουδών, αν θα μπορέσουν τα παιδιά να απασχολούνται χωρίς να ματώνουν οικονομικά οι οικογένειες.

Φυσικά ήθελα να μιλήσω και για την επαισχυνη τροπολογία

που είχατε φέρει σε μία νύχτα και πρέπει γρήγορα, πολύ γρήγορα, χθες να αλλάξει για το αγωγόσημο, για το δικαστικό ένσημο στις αναγνωριστικές αγωγές, μία διάταξη που είχε έρθει το 2011 και τότε λέγατε κατ' επιταγή των δανειστών, όμως, σήμερα το 2019 το φέρατε εν κρυπτώ με αντίδραση όλου του νομικού κόσμου της χώρας και εις βάρος των απλών ανθρώπων οι οποίοι δυσκολεύονται ακόμα και να διεκδικήσουν τα νόμιμα αιτήματά τους, κάνοντας απαγορευτική την προσφυγή στη δικαιοσύνη. Πρέπει σύντομα να τον πάρετε πίσω. Όμως, όλα αυτά, δυστυχώς, πάνε στον κάλαθο των αχρήστων, γιατί φέρατε άλλη μια φορά την πολύ καλή τροπολογία ή «ντροπολογία» ή όπως θέλετε να την πείτε.

Είμαστε μάρτυρες από εχθές το βράδυ όλων των απίστευτων πραγμάτων που συμβαίνουν στον ελληνικό αθλητισμό. Ο υπάιτιος όλων αυτών, όλης αυτής της κατάστασης έχει όνομα, επώνυμο, έπρεπε να είναι εδώ σήμερα, έπρεπε να είχε το θάρρος να υποστηρίξει ο ίδιος την τροπολογία που έφερε με την οποία προσπαθεί μάταια -λέω εγώ- να μπαλώσει το χάος το οποίο δημιουργήσε στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Όμως, ο κ. Αυγενάκης έχει το θράσος -εκτός του ότι φόρτωσε στην Υπουργό, την κ. Μενδώνη το βάρος να φέρει εδώ πέρα την τροπολογία και η κακομοίρα προσπαθεί να την υποστηρίξει όπως μπορεί να την υποστηρίξει- να είναι στα βραβεία του ΠΣΑΤ. Εκεί βρίσκεται ο κ. Αυγενάκης και δεν είναι εδώ για να υπερασπιστεί τον κίνδυνο διχασμού της κοινωνίας -σύμφωνα με τα δικά σας λεγόμενα- στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Έπρεπε να είναι στα βραβεία. Έτσι αντιλαμβάνεστε τη δημοκρατία, έτσι αντιλαμβάνεστε τη θεσμική εκτροπή στην οποία άλλη μια φορά φέρνεται το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δεν θα μίλαγα γι' αυτό, όμως, στις 17.30' μόλις τελείωσε η Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας είδα site που ανέβαζε το εξής: «Αν είναι δυνατόν, φέρνουν την τροπολογία την ημέρα της ψήφισης και στο νομοσχέδιο της γέννησης τέκνων». Αυτός ήταν ο τίτλος σε ειδησεογραφικό αθλητικό site. Αν εγώ, που είμαι εδώ μέσα, ένιωσα ντροπή φαντάζεστε πως ένιωσε ο κάθε Έλληνας πολίτης. Γίναμε άλλη μια φορά περιγέλος για τους Έλληνες πολίτες.

Θα πω δυο, τρία πραγματάκια υπό νομικής φύσης, συνταγματικής φύσης και αξιοπρέπειας. Υπάρχει μια υπόθεση με ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο στην οποία η μια ομάδα έχει καταγγείλει δύο άλλες. Εκδικάζεται από την -υποτίθεται- ανεξάρτητη αρχή, που -πολύ σωστά σας είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος ο κ. Τσακαλώτος- δύο μέρες πριν την υπόθεση έχει αλλάξει παρανόμως χωρίς να περάσει από την αρμόδια επιτροπή τα δύο μέλη της και βγαίνει η εισήγηση, γιατί δεν είναι τελική απόφαση, δεν έχει εκδοθεί η τελική απόφαση και έρχεστε εδώ και αλλάζετε τον νόμο.

Ερωτώ εγώ: Αν μεθαύριο σε μια απόφαση δικαστηρίου -και δεν είναι αθλητισμού- η οποία συντελείται, όπως της Χρυσής Αυγής -και δεν είναι μομφή για την Χρυσή Αυγή, προς θεού!- που γίνεται τώρα, πείτε ότι θα αλλάξετε το πλαίσιο ποινών, πού θα σταματήσει αυτό; Εγώ λέω σήμερα να ψηφίσουμε την τροπολογία και να πούμε να μην πέφτει ο Πανιώνιος, να μην πέφτει ο Ατρόμητος, να βάλουμε πέντε, έξι ομάδες να μην πέφτουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όλα αυτά είναι επειδή προσπαθείτε να είστε και με τον αστυφύλακα και με τον χωροφύλακα και να αφήσετε ικανοποιημένο το μεγάλο αφεντικό σας -αυτή είναι η πραγματικότητα- για να του δώσετε το πρωτάθλημα, διότι τόσο σας έχει στηρίξει και με τα μέσα μαζικής ενημέρωσής του και με όλα, αλλά να μην έχει και παράπονο και να θεωρήσετε ότι κάνετε και χάρη στον διεκδικητή του τίτλου που δεν του ρίχνετε κατηγορία.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, προσπαθείτε με αυτόν, προσβάλλοντας τη νοημοσύνη του μέσου Έλληνα πολίτη, να είσαστε ικανοποιημένοι καθώς και με τα επιχειρηματικά συμφέροντα που τόσο σας στήριζαν και στα οποία έχετε -είναι προφανές πλέον- δεσμεύσεις.

Όπως καταλαβαίνετε, κανένας από την Αντιπολίτευση δεν θα γίνει συμμετοχος σε αυτό το έγκλημα. Σας καλούμε να είσαστε υπεύθυνοι των πράξεών σας και με άλλο τρόπο το μπάχαλο, το οποίο δημιουργήσατε, να προσπαθήσετε να το διορθώσετε με

σωστούς τρόπους και όχι με αυτόν τον τρόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπουτσικάκης Χριστόφορος από την Νέα Δημοκρατία.
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Καλησπέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Το δημογραφικό πρόβλημα εξελίσσεται σε μια από τις μεγαλύτερες απειλές για το μέλλον του ελληνικού έθνους. Οι εκτιμήσεις για το μέλλον είναι εφιαλτικές. Εάν η χώρα μας συνεχίσει με τους ίδιους ρυθμούς, το 2050 θα είμαστε γύρω στα οκτώ εκατομμύρια και από αυτούς, σχεδόν τα τρία εκατομμύρια θα είναι υπερήλικες.

Η κύρια αιτία για την κατάσταση αυτή σίγουρα είναι η υπογεννητικότητα. Το 2011 ήταν η πρώτη φορά που καταγράφηκε αρνητικό ισοζύγιο γεννήσεων, δηλαδή οι Έλληνες που απεβίωσαν ήταν περισσότεροι από αυτούς οι οποίοι γεννήθηκαν.

Η οικονομική κρίση σίγουρα επιδείνωσε σημαντικά τα προβλήματα, όμως, δεν είναι η αποκλειστική αιτία για τη μείωση των γεννήσεων αυτών. Μεταξύ των κυριότερων αιτιών για τη μείωση του πληθυσμού μπορούμε να πούμε ότι είναι η αποκοπή από τις ελληνικές παραδόσεις που συχνά τιμούσαν την πολυτεκνία, η αύξηση του μέσου όρου ηλικίας γάμου και κατά συνέπεια της τεκνοποίησης με αποτέλεσμα τη μείωση των περιθωρίων γονιμότητας, καθώς και της γέννησης περισσότερων τέκνων, ο καταναλωτισμός, η άνοδος του κόστους διαβίωσης και των εξόδων δαπάνων των παιδιών, η επαγγελματική απασχόληση και των δύο γονέων, οι σύγχρονοι ρυθμοί ζωής που συχνά απαιτούν περισσότερο χρόνο εργασίας με αποτέλεσμα την αδυναμία αφοσίωσης στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, οι καταχρήσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής που είναι η υπερκατανάλωση αλκοόλ, το κάπνισμα, η παχυσαρκία και πολλές από αυτές τις περιπτώσεις μειώνουν και τη γονιμότητα.

Στη Νέα Δημοκρατία αντιλαμβανόμαστε πλήρως την κρισιμότητα της κατάστασης για αυτό και δίνουμε μάχη για τη συνολική αντιμετώπιση των αιτιών, όπου κάτι τέτοιο είναι δυνατό από την πλευρά της πολιτείας.

Προφανώς, δεν μπορούμε να απαιτήσουμε από τους συμπολίτες μας να κάνουν περισσότερα παιδιά. Όμως, μπορούμε να τους δώσουμε τα κίνητρα προς την κατεύθυνση αυτή. Αυτό ακριβώς και κάνουμε. Η ενίσχυση της γονεϊκότητας δεν επιτυγχάνεται με ευχολόγια. Χρειάζεται μία πολιτική στρατηγική, μία δέσμη μέτρων με στοχευμένες παρεμβάσεις για τη στήριξη του παιδιού και της οικογένειας. Ακριβώς μια τέτοια πολιτική η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σχεδιάζει από την πρώτη μέρα και υλοποιεί, με οικονομική ενίσχυση και φορολογική ελάφρυνση της οικογένειας, με μέτρα στήριξης των πολύτεκνων οικογενειών και των οικογενειών που έχουν παιδιά με αναπηρία, με διασφάλιση της πρόσβασης σε βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Στο πλαίσιο αυτό με το προτεινόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων εκσυγχρονίζεται η επιδοματική πολιτική του ελληνικού κράτους. Θεσμοθετείται επίδομα γέννησης ύψους 2.000 ευρώ για τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα από την 1^η Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους και τίθενται εισοδηματικά κριτήρια λήψης του επιδόματος κατά τρόπο, ώστε η χορήγηση του να αφορά οριζόντια σχεδόν το σύνολο των δικαιούχων.

Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τη στήριξη των μονογονεϊκών οικογενειών.

Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι το επίδομα αυτό απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση υπέρ του δημοσίου ή τρίτου. Δεν υπόκειται σε κατάσχεση. Δεν συμψηφίζεται με βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τους ΟΤΑ, τα ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ..

Είναι η πρώτη φορά επιτέλους που θεσμοθετείται ένα τέτοιο μέτρο. Είμαστε υπερήφανοι για αυτό. Ένα επίδομα δεν λύνει από μόνο του όλα τα προβλήματα που ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου. Συμβάλλει ωστόσο σημαντικά στη στήριξη της σύγχρονης δημογραφικής πολιτικής της χώρας, αποτελώντας ένα σημαντικό κίνητρο για τους μέλλοντες γονείς.

Δεν είναι μόνο η οικονομική αποτίμηση του επιδόματος που έχει αξία, αλλά και το μήνυμα που στέλνουμε στην ελληνική κοι-

ωνία. Πλέον το κράτος είναι εδώ, είναι παρόν και στηρίζει την ελληνική οικογένεια, όχι με λόγια, αλλά με πράξεις. Όπως με πράξεις και με λόγια πρέπει μιλάει και μια υπεύθυνη κυβέρνηση που εργάζεται προς το συμφέρον όλων των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι, το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας για την αντιμετώπιση του δημογραφικού δεν περιορίζεται στη χορήγηση του επιδόματος το οποίο νομοθετούμε σήμερα. Συμπληρώνεται από την πρόσβαση στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, την αύξηση του αφορολογήτου για κάθε παιδί, την επιδίωξη καλύτερης ισορροπίας οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, τις μεταρρυθμίσεις που φέρνουν επενδύσεις και καλά αμειβόμενες δουλειές.

Συγχρόνως, επιδιώκουμε να σταματήσει η εκροή των νέων Ελλήνων στο εξωτερικό, αλλά και η επιστροφή όσων έφυγαν τα δύο-σκολα χρόνια της κρίσης. Αυτή είναι η πολιτική μας, μια πολιτική που στηρίζει την οικογένεια, μια πολιτική για όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες, μια πολιτική με προοπτική, με ελπίδα για καλύτερη ζωή. Στο τέλος της τετραετίας η Ελλάδα πρέπει να είναι και θα είναι μια πολύ καλύτερη χώρα από αυτή την οποία παραλάβαμε.

Προς αυτή την κατεύθυνση σας καλώ να εργαστούμε όλες και όλοι μαζί. Το χρωστάμε στα παιδιά μας. Το χρωστάμε στις επόμενες γενιές. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Να ευχαριστήσουμε τον συνάδελφο για την τήρηση του χρόνου πρώτα απ' όλα.

Τον λόγο τώρα έχει ζητήσει η κυρία Υπουργός για δύο λεπτά.
ΔΟΜΝΑ –ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να κάνω μία πολύ σύντομη παρατήρηση για τα σχολικά γεύματα, γιατί νομίζω ότι υπάρχει, δυστυχώς μια καλοπροαίρετη διάθεση ως προς αυτά.

Είναι αλήθεια ότι τα σχολικά γεύματα ακόμη σε κάποια γεωγραφικά τμήματα στην επικράτεια δεν έχουν ξεκινήσει. Όμως, επίσης, είναι αλήθεια ότι η προηγούμενη κυβέρνηση ήξερε πολύ καλά τις διαγωνιστικές διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων. Άλλωστε η ίδια τις νομοθέτησε το 2016 με τον ν.4412.

Αν, λοιπόν, είχατε, κυρίες και κύριοι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, προβλέψει τις προκηρύξεις των σχολικών γευμάτων και των διαγωνισμών αυτών να έχουν γίνει εν καιρώ, τότε δεν θα είχε κολλήσει η όλη διαδικασία στη φάση των ενστάσεων, όπως έχει γίνει τώρα. Οπότε, αν ήμουν στη θέση σας, δεν θα υπενθύμιζα ούτε στους συμπολίτες ούτε στην Εθνική Αντιπροσωπεία την αδυναμία οργάνωσης και χειρισμών της προηγούμενης κυβέρνησης.

Εμείς από την πλευρά μας, τονίζω ότι πήγες με τη διοίκηση του ΟΠΕΚΑ να τρέξει στο διοικητικό κομμάτι. Για το νομικό κομμάτι, όμως, έπρεπε να έχει προβλέψει αυτός ο οποίος είχε τρέξει τη διαγωνιστική διαδικασία και αυτή ήταν προηγούμενη κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Όχι, όχι! Δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μία παρέμβαση. Δεν μπορεί να συνεχίσουμε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο κ. Σαρακίτης Ιωάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στις διατάξεις του νομοσχεδίου, δεν θα μπορούσα να μη σχολιάσω τα όσα συμβαίνουν από χθες βράδυ στον χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού και συγκεκριμένα στον χώρο του ποδοσφαίρου, καθώς είναι ξεκάθαρα αποτέλεσμα της πολιτικής σας ανικανότητας.

Θα πρέπει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να απολογηθείτε και να εξηγήσετε στους συμπολίτες μας αν ισχύουν όσα αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΠΑΕ Ολυμπιακός και συγκεκριμένα: «Εκφράζουμε τη λύπη μας, γιατί ο Υφυπουργός Αθλητισμού κ. Αυγενάκης για λογαριασμό της Κυβέρνησης ζήτησε ουσιαστικά από τους Έλληνες δικαστές να μην εφαρμόσουν τον

νόμο. Ελπίζουμε η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι φορείς να αφήσουν τη δικαιοσύνη να κάνει με νηφαλιότητα τη δουλειά της, χωρίς παρεμβάσεις στο έργο της».

Ποιες παρεμβάσεις γίνονται στην ελληνική δικαιοσύνη από την Κυβέρνηση όπως καταγγέλλει η ΠΑΕ Ολυμπιακός, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Έχετε την ανάγκη να απαντήσετε; Τι έχετε να πείτε τώρα για τις καταγγελίες της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, στις οποίες χαρακτηρίζεται ο Υφυπουργός Αθλητισμού και μέχρι πρότινος Γραμματέας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αυγενάκης ως επικίνδυνος και εντολοδόχος του γραφείου τύπου του Ολυμπιακού;

Αναρωτιέμαι γιατί διαγράψατε τον Ευρωβουλευτή σας κ. Ζαγοράκη, ο οποίος ζήτησε να μην εφαρμοστεί ο νόμος. Φέρνετε την τροπολογία για να μην εφαρμοστεί ο νόμος και να γίνει δεκτό αυτό που ζήτησε ο Ευρωβουλευτής και παρ' όλα αυτά τον διαγράψατε.

Εσείς ήσασταν που μας λέγατε προεκλογικά ότι θα ενώνατε την Ελλάδα και τώρα την έχετε χωρίσει στα δύο, σε βόρειους και νότιους, με την ανικανότητά σας και τις παρεμβάσεις σας; Ενώσατε τόσο πολύ τη χώρα που βγαίνουν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ και αναφέρουν σε επίσημες ανακοινώσεις τους ότι είμαστε σε πόλεμο με κύριο υπεύθυνο τον Μητσότακη. Και από την άλλη βγαίνουν οι οργανωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού επίσημα και λένε: «Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι Υπουργοί, αν τολμήσετε να κάνετε παρέμβαση, θα αναγκαστείτε να φύγετε από την Ελλάδα». Αυτή η κανονικότητα που υποσχόσασταν στους συμπολίτες μας; Γιατί δεν απαντάτε και επιλέγετε να κρύβεστε και πάλι;

Σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσα να μη σχολιάσω τα λεγόμενα του πρώην Υπουργού της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος καθόταν σε αυτά τα έδρανα μέχρι πριν από μερικούς μήνες και τώρα είναι δήμαρχος στην Κατερίνη. Ο κ. Κουκοδήμος δήλωσε ότι: «Ο Λευτέρης Αυγενάκης είναι πληγή για τον ελληνικό αθλητισμό. Είναι εντεταλμένος συμφερόντων». Ποια είναι αυτά τα συμφέροντα που καταγγέλλει δημόσια ο πρώην Βουλευτής σας, ο πρώην Υπουργός σας; Άκουσε κάποιος εισαγγελέας τις δηλώσεις του; Θα κληθεί ενώπιον της ελληνικής δικαιοσύνης ο κ. Κουκοδήμος να μας εξηγήσει ποια είναι τα συμφέροντα που εξυπηρετεί ο Υφυπουργός Αθλητισμού;

Και αν παρ' ελπίδα τώρα σχοληθεί η ελληνική δικαιοσύνη με τις καταγγελίες του κ. Κουκοδήμου, να μας πει και τι γίνανε αυτές οι μηνύσεις και αγωγές που έκανε παλιότερα ο κ. Αυγενάκης, όταν το κόμμα της κ. Μπακογιάννη κατά της Νέας Δημοκρατίας για τα δάνεια, γιατί δεν ξέρουμε τι έχει συμβεί.

Κυρία Υπουργέ, πριν από κάποιους μήνες είχε καταθέσει η κ. Φωτίου μια ερώτηση για το Silver Alert, την οποία είχαμε προσυπογράψει αρκετοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Πώς τα φέρνει η στιγμή, δεν ξέρω αν έχουν πληρωθεί τα χρήματα, εάν έχει δοθεί αυτή η επιχορήγηση στο Silver Alert, αλλά φαίνεται χρήσιμη στην Κυβέρνησή σας, γιατί στο Silver Alert έχει μπει από σήμερα ο κ. Αυγενάκης και τον ψάχνουμε εδώ και ώρες στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Στα του νομοσχεδίου τώρα, όπου κι εδώ δεν λείπουν κατά την προσφιλή της τακτική τα επικοινωνιακά τεχνάσματα, τα οποία τείνουν να γίνουν το μόνο εργαλείο το οποίο χαρακτηρίζει την πολιτική σας καθώς έρχεστε αλλάζετε με ένα νομοσχέδιο ουσιαστικά το όνομα του ΚΕΑ, γιατί δεν μπορείτε ακόμη να δεχτείτε ότι το νομοθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Σας πειράζει προφανώς πάρα πολύ το ΚΕΑ, γιατί κατέστη στη συνείδηση των πολιτών ένα εργαλείο το οποίο ήρθε να απαλύνει τις συνέπειες της δωδεκαετούς κρίσης που εσείς, το κόμμα σας, δημιούργησε.

Όμως, ό,τι και να κάνετε το ΚΕΑ θα στοιχειώνει, καθώς υπήρξε ένα πρωτοποριακό εργαλείο της τότε ηγεσίας του Υπουργείου το οποίο έθεσε στο επίκεντρο της πολιτικής του την έννοια «κοινωνική αλληλεγγύη», δίνοντας έτσι περίπου 700 εκατομμύρια σε πάνω από εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολίτες μας, πολίτες οι οποίοι μέχρι εκείνη τη στιγμή βλέπαν μόνο την πλάτη του υποτιθέμενου κράτους πρόνοιας, καθώς τότε και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που είχατε θεσπίσει, το λάμβαναν μόνο τριάντα χιλιάδες συμπολίτες μας.

Και προσχωρείτε σήμερα, μετά από τόσο καιρό στις δικές μας δικαιαιμένες επιλογές, επιλογές τις οποίες για πολλά χρόνια λοι-

δορούσατε και χλευάζατε. Λησμόνησε προφανώς γρήγορα ο κ. Μητσοτάκης όσα έλεγε προεκλογικά. Έλεγε ότι «οι νέοι δεν μου ζητούν επιδόματα. Θα δώσουμε ευκαιρίες απασχόλησης και όχι επιδόματα ανέχειας». Και πραγματικά αυτά που ακούω το πρωί δεν μπορώ να τα πιστέψω, ειδικά από Βουλευτές της Συμπόλιτευσης για το επίδομα γέννησης, το οποίο και βεβαίως εμείς στηρίζουμε. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που φωνασκούσαν πριν από μήνες και έλεγαν: «Δεν πρέπει να δίνουμε χρήματα και επιδόματα στους φτωχούς για να μη γίνονται τεμπέληδες» και ότι αποτελούσαν μαρξιστικό δεδομένο, λέγατε.

Γίνατε μαρξιστές, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, και από το πρωί σας ακούω να χειροκροτείτε το συγκεκριμένο επίδομα;

Εξίσου αλησμόνητη -κανείς δεν μπορεί να την ξεχάσει- είναι και η ανάλυση άλλου κορυφαίου στελέχους -σήμερα είναι και αυτός Υπουργός- ο οποίος έλεγε ότι ο μόνος στόχος που πέφτετε διαρκώς έξω, είναι το ύψος του ΑΕΠ, γιατί μοιράζετε επιδόματα τύπου Μαδούρο. Μάλλον είστε και εσείς με τον Μαδούρο πλέον.

Και δεν είναι μόνο αυτή η υποκρισία σας. Δεν προλάβαμε να χειροκροτήσουμε αυτή την πρωτοβουλία για το επίδομα και αμέσως ξεκινήσατε τις αλημιές και τις πονηριές. Και αυτό επειδή δεν σας βγαίνουν τα νούμερα, γεγονός το οποίο έχει επισημανθεί από τον προϋπολογισμό. Χρησιμοποιείτε την εν λόγω οικονομική στήριξη ως προκάλυμμα ώστε να χάσουν χιλιάδες δικαιούχοι τρία βασικά επιδόματα -τα οποία βοηθούν το παιδί και συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας μας- δηλαδή, το επίδομα του παιδιού, το επίδομα στέγας και το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης προκειμένου να εξοικονομήσετε περίπου 200 εκατομμύρια.

Είναι λογική κοπτοραπτικής δόχως τέλος, παρόμοια με εκείνη που παρουσίαζε τα μειωμένα ελλείμματα το 2009. Και όταν αποκαλύφθηκαν αυτά, οδηγήθηκε η χώρα στον γκρεμό. Αυτή είναι η πολιτική σας. Σε αυτή αντιτασσόμαστε και θα συνεχίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Να ευχαριστήσουμε τον κ. Σαρακιώτη για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Μερóπη Τζούφη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω αποκλειστικά για το νομοσχέδιο -γιατί σήμερα παρακολουθούμε μία σουρεαλιστική κατάσταση- καθώς για το δεύτερο θέμα που προέκυψε με την εμβόλιμη τροπολογία, έχουν τοποθετηθεί οι συνάδελφοί μου και απουσιάζουν αυτοί που θα έπρεπε να είναι εδώ και να εξηγούν και να απολογούνται.

Ξεκινώ, λοιπόν, για το νομοσχέδιο και θα ξεκινήσω με μία κρίσιμη διαπίστωση. Τα παιδιά είναι πράγματι μία από τις πιο εύάλωτες κοινωνικές ομάδες, -γι' αυτό και υπάρχει όλη αυτή η ευαισθησία- που στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης δοκιμάστηκε δίπλα. Όλες οι μελέτες εθνικές και διεθνείς συγκλίνουν σε αυτό το συμπέρασμα.

Όταν αναλάβαμε τη διακυβέρνηση το 2015, η κοινωνία ήταν σε βαθιά κοινωνική και ανθρωπιστική κρίση, ενώ η παιδική φτώχεια είχε εκτοξευτεί στο 36% ως αποτέλεσμα των πολιτικών που είχαν εφαρμόσει οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο από το 2000 και μετά, αλλά και πριν, όταν διαχρονικά υπονόμιζαν το κοινωνικό κράτος και τις υποδομές του.

Μετά από πέντε χρόνια και σκληρή δουλειά καταφέραμε να επανέλθει το ποσοστό της παιδικής φτώχειας στα προ κρίσης επίπεδα, ελπίζοντας σοβαρά -αυτή ήταν η στόχευση- στο «αν γλυτώσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα». Είμαστε ευχαριστημένοι; Φυσικά και όχι. Έγιναν, όμως, σημαντικά βήματα. Πολλά παιδιά διέφυγαν τον κίνδυνο της φτώχειας και του αποκλεισμού και υποβλήθηκαν σημαντικές πολιτικές για την ενίσχυση των οικογενειών.

Σήμερα αυτή η εύαλωτη ηλικιακή ομάδα των παιδιών και το υπαρκτό δημογραφικό πρόβλημα χρησιμοποιούνται από την Κυβέρνηση ως προμετωπίδα της συντηρητικής της αναδίπλωσης με επιλεκτικότητα και μεγαλοστομίες.

Για την αποκατάσταση, λοιπόν, της αλήθειας, κυρίες και κύριοι

της Κυβέρνησης, σας θυμίζω πως όλη την προηγούμενη περίοδο αλλά και προεκλογικά κατασυσκοφαντούσατε το κοινωνικό κράτος, την επιδοματική πολιτική και τα μέτρα στήριξης των εύαλων κοινωνικών ομάδων. Σας απαντούσαμε ότι τα επιδόματα, οι παροχές και οι καλά συνδυασμένες παρεμβάσεις σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο αποτελούν την επιβεβλημένη παρέμβαση της πολιτείας για την αντιμετώπιση των ανισοτήτων που υπάρχουν και για μία προσπάθεια για κοινωνική ισονομία. Ψηφίζουμε, λοιπόν, το επίδομα των 2000 ευρώ ανά νεογέννητο ως θετικό και χρήσιμο μέτρο.

Εσείς ισχυρίζεστε ότι το 2012-2014 τέθηκαν οι βάσεις, παρά τα στοιχεία που παρέθεσα, του σύγχρονου κοινωνικού κράτους με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ακούστε, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αποτελούσε μνημονιακή υποχρέωση του δεύτερου μνημονίου του 2012. Δεν εφαρμόστηκε μέχρι το Νοέμβριο του '14, όταν και μετονομάστηκε σε εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα και χορηγήθηκε μόνο σε δεκατρείς δήμους με συνολικό προϋπολογισμό στα 20 εκατομμύρια ευρώ. Μέχρι, δηλαδή, το 2015 δεν είχατε δώσει ούτε ένα ευρώ για τις εκατοντάδες χιλιάδες των συμπολιτών μας και για τα παιδιά που βίωναν τη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Θυμίζω, επίσης, πως οι θεσμοί χαρακτήρισαν το ΕΚΕ αποτυχημένο και άχρηστο και γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ σχεδίασε και εφάρμοσε το ΚΕΑ και δίνοντας 700 εκατομμύρια σε εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συμπολίτες, που είχαν αφεθεί στην ακραία φτώχεια και στην τύχη τους μέχρι το 2015. Τότε μάλιστα -να σας θυμίσω- ήταν που μας κατηγορούσατε για μονομερείς ενέργειες απέναντι στους δανειστές στην προσπάθειά μας να αντιμετωπίσουμε αυτό το πολύ σοβαρό πρόβλημα. Από εμάς δημιουργήθηκε αυτό το πρωτόλειο του κοινωνικού κράτους με τα διακόσια σαράντα κέντρα κοινότητας και ο Οργανισμός Επιδομάτων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που χορηγεί όλα τα επιδόματα, διεσπαρμένα στο προηγούμενο χρονικό διάστημα, χωρίς διαφάνεια, χωρίς έλεγχο, με ανοικτό ένα πελατειακό κράτος.

Λέτε πως το σχέδιό μας αυτό με το ΚΕΑ ουσιαστικά δεν περιλαμβάνει υπηρεσίες και ένταξη στην εργασία και είναι παγίδα φτώχειας. Σας απάντησαν και άλλοι συνάδελφοι. Απαντώ και εγώ. Πέραν του επιδόματος με βάση την πρωτοτυπία που έχει -η οποία έχει αναγνωριστεί ευρωπαϊκά- υπάρχει η ένταξη στην εργασία, που μάλιστα αποδεικνύεται από το γεγονός ότι το 2017 υπήρχαν εξακόσιες πενήντα χιλιάδες δικαιούχοι και τον Ιούνιο του 2019 ήταν τετρακόσιες εβδομήντα χιλιάδες, δηλαδή, εκατόν ογδόντα χιλιάδες άνθρωποι βρήκαν δουλειά, ενώ υπήρχε και παροχή κρίσιμων υπηρεσιών με δωρεάν τρόφιμα, ένταξη σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, έκπτωση στο ρεύμα, στο νερό και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Ακόμη λέτε πως τα τεσσεράμισι χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε τίποτα για το δημογραφικό. Έχουμε, όμως, την έκθεση του 2018 της διακομματικής επιτροπής της Βουλής, την οποία όλοι έχουμε συνυπογράψει, που περιγράφει τους κύριους άξονες παρέμβασης στο δημογραφικό, που είναι η ανάκαμψη της οικονομίας, η μείωση της ανεργίας, καλές δουλειές για όλους, η αύξηση των αμοιβών για τους νέους και η ανάπτυξη της πρόνοιας.

Τι κάναμε, λοιπόν; Το 2015 παραλάβαμε μία οικονομία που είχε χάσει το 25% του ΑΕΠ. Και σε τεσσεράμισι χρόνια παραδώσαμε ανάπτυξη στο 1,9% με τάση αυξητική σε μία Ευρώπη σε πτωτική τροχιά. Υποσχεθήκατε ανάπτυξη στο 4% και το μειώσατε στο 2,8% μόλις εκλεγθήκατε. Μειώσαμε την ανεργία από το 27% στο 17,5%. Δημιουργήσαμε τριακόσιες πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, με το 70% να είναι πλήρους απασχόλησης και τους τελευταίους μήνες έχουμε αρνητικό ισοζύγιο. Επαναφέραμε τις συλλογικές συμβάσεις με συλλογικές διαπραγματεύσεις με αποτέλεσμα την αύξηση των μισθών σε πολλούς κλάδους. Τις καταργήσατε, με αποτέλεσμα τη μείωση των μισθών. Αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό και καταργήσαμε τον υποκατώτατο.

Το 2020 δεν τον αυξάνετε όπως είχατε υποσχεθεί στο διπλάσιο της ανάπτυξης του 2,8%, αφού είναι γνωστό ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού θα συμπαρέσυρε και τα επιδόματα που εξαρτώνται απ' αυτόν όπως της μητρότητας, της ανεργίας, που είναι κρίσιμα επιδόματα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού. Δεν συνεχίζετε, λοιπόν, την αύξηση.

Τι κάναμε για να αντιμετωπίσουμε το brain drain; Δώσαμε διπλάσιους πόρους στην έρευνα, τέσσερις χιλιάδες πεντακάσιες θέσεις ερευνητών, δύο χιλιάδες θέσεις μελών ΔΕΠ μετά από δέκα χρόνια, προκήρυξη των θέσεων 1 προς 1, γέφυρες επικοινωνίας με το εξωτερικό. Εσείς τι κάνατε; Ακόμη δεν ανανεώνετε -και σας το ζητήσαμε- το πρόγραμμα απασχόλησης πέντε χιλιάδων νέων επιστημόνων, που επέλεξαν να μείνουν στην Ελλάδα.

Κάναμε προσπάθεια να βελτιώσουμε και το εργασιακό καθεστώς σε δύσκολες συνθήκες, όπως είναι η άδεια μητρότητας και λοχείας σε αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς, ανάδοχες μητέρες, παρέντερες μητέρες. Θεσμοθετήσαμε τα δωρεάν σχολικά γεύματα, που τότε τα λοιδορούσατε ως συσσίτια -και τώρα δεν τα εξασφαλίζετε, δεν ακούσαμε συγκεκριμένη απάντηση- που όχι μόνο μειώνουν τη σχολική διαρροή, αλλά ταυτόχρονα βελτιώνουν τη σχολική απόδοση, δημιουργούν κουλτούρα υγιεινής διατροφής, αντιμετώπισης της μαστίγας παιδικής παχυσαρκίας και συνακόλουθων νοσημάτων. Και λέτε ότι έχουμε πρόβλημα σχολικής διαρροής!

Βάσει των στοιχείων της EUROSTAT είμαστε πολύ καλά. Διότι στα χρόνια της κρίσης το δημόσιο σχολείο υπήρξε καταφύγιο και αποκούμπι. Ανταποκρινόμαστε στους όρους που βάζει η Eurostat και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η αναβάθμιση της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης με τον στρατηγικό σχεδιασμό του ΣΥΡΙΖΑ άλλαξε σημαντικά το τοπίο και συνέβαλε σημαντικά στην κατεύθυνση αυτή, αφού για ταξικούς και κοινωνικούς λόγους στον τομέα αυτό καταγραφόταν η μεγαλύτερη διαρροή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ άλλο ένα λεπτό.

Και πολλά άλλα, όπως η θεσμοθέτηση της διετούς προσχολικής εκπαίδευσης, διπλασιασμός του επιδόματος παιδιού, του επιδόματος στέγασης, αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων για νέους ανθρώπους και βεβαίως η πρόσβαση στους βρεφονηπιακούς σταθμούς που έδωσε τη δυνατότητα σε εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες παιδιά να βρίσκονται εκεί το 2020.

Εσείς επιλέγετε να κόψετε επιδόματα και να τιμωρήσετε τα παιδιά. Είναι αντικειμενικό, τιμωρητικό και αντικρούει, είναι απέναντι στη σύμβαση του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού, την οποία έχει κυρώσει η χώρα μας. Δεν δικαιολογείται.

Ποια παιδαγωγική μέθοδος μπορεί να δίνει ευθύνη στο παιδί; Γιατί τόσος στιγματισμός σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες αντί για κατανόηση και συμπεριληψη; Και μάλιστα καταργήσατε και την Ειδική Γραμματεία Ρομά, η οποία είχε ακριβώς σαν στόχο την ενσωμάτωση και την αντιμετώπιση των παιδιών και των οικογενειών τους με τέτοια προβλήματα, ενώ βγάδετε έξω από την δυνατότητα και τα παιδιά των προσφύγων και των μεταναστών παρ' ότι βρίσκονται χρόνια στην Ελλάδα. Και το κάνατε για να κλείσετε το μάτι συνειδητά στο δεξί σας ακροατήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύρια συνάδελφε, σας παρακαλώ. Πέρασε το λεπτό.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Βεβαίως, κλείνω.

Είναι πολιτικές αυτές σύμφωνες με τα ευρωπαϊκά δικαιώματα και τις αξίες; Η απάντηση είναι όχι. Και βεβαίως, εμείς σας καλωσορίζουμε έστω και την τελευταία στιγμή σε αυτή την πολιτική, αλλά πιστεύουμε ότι συνειδητά προσπαθείτε να κτίσετε μία κοινωνία με θεσμοθετημένες ανισότητες και δεν αρκεί ένα μόνο επίδομα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι να είστε εντός του χρόνου. Η κ. Τζούφη έφτασε τα εννέα λεπτά.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μελάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν ξεκινήσω να μιλάω για το σημερινό σχέδιο νόμου που συζητάμε, θα ήθελα να κάνω μία μικρή αναφορά στην τροπολογία που ήρθε από το Υπουργείο Αθλητισμού. Φυσικά και είναι μια τροπολογία, η οποία, όπως μας εξήγησε και η κυρία Υπουργός, κατατίθεται για συγκεκριμένους λόγους.

Το μόνο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω είναι μία μικρή βελτίωση η οποία έχει να κάνει με το εξής. Σε περίπτωση -και να μεταφέρουμε και στην κυρία Υπουργό αυτή την πρόταση- που θα διαπιστωθεί η πολυϊδιοκτησία, θα πρέπει να γνωρίζει ο όποιος ιδιοκτήτης προσπαθήσει να διαπράξει μία τέτοια παράβαση, ότι η μία τουλάχιστον ομάδα θα πρέπει να υποβιβαστεί. Γι' αυτόν τον λόγο, για να είναι ακόμη πιο αποτρεπτικό το μέτρο αυτό, στην παράγραφο 12 του άρθρου 69 του ν.2725/1999 όπως έρχεται εδώ, θα μπορούσαμε να τροποποιήσουμε την ποινή της αφαίρεσης βαθμών από πέντε έως δέκα, όπως έρχεται η τροπολογία, σε έξι έως είκοσι. Είναι μία πρόταση που εξήγησα για ποιους λόγους την καταθέτω. Είναι μία πρόταση, για να είναι αποτρεπτική η οποιαδήποτε πολυϊδιοκτησία κάνει κάποιος ιδιοκτήτης ΠΑΕ. Την καταθέτω. Η κυρία Υπουργός θα ενημερωθεί και αύριο έχουμε την ψηφοφορία στη μία το μεσημέρι. Είναι προς βελτίωση, ξαναλέω. Προφανώς και στηρίζουμε την κίνηση αυτή να έρθει η τροπολογία.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένας πολιτκήντης, λέει, σκέπτεται τις επόμενες εκλογές, ενώ ένας πολιτικός τις επόμενες γενιές. Εμείς, λοιπόν, με το νομοσχέδιο που καταθέτουμε σήμερα σκεπτόμαστε τις επόμενες γενιές. Πρωθούμε και σχεδιάζουμε ένα οριζόντιο μέτρο για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Για κάθε παιδί που θα γεννηθεί θα δίνεται επίδομα 2.000 ευρώ, επίδομα το οποίο θα είναι αφορολόγητο και ακατάσχετο. Το δημογραφικό πρόβλημα δεν είναι ένα πρόβλημα το οποίο θα αντιμετωπίσουμε στο μέλλον. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο βιώνουμε σήμερα και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, για να αποφύγουμε θλιβερές καταστάσεις στο μέλλον.

Τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, όπως πάρα πολλοί συνάδελφοι ανέφεραν από αυτό εδώ το Βήμα, είναι άκρως ανησυχητικά και χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής. Το 2018 οι γεννήσεις στην Ελλάδα ανήλθαν σε ογδόντα έξι χιλιάδες τετρακόσιες σαράντα, ενώ οι θάνατοι σε εκατόν είκοσι χιλιάδες διακόσιοι ενενήντα επτά. Ας δούμε συγκεντρωτικά τα στοιχεία από το 2004 έως το 2008. Οι θάνατοι σε όλη την Ελλάδα ήταν σχεδόν εκατόν πενήντα χιλιάδες περισσότεροι από τις γεννήσεις. Στον Δήμο Πειραιά το ίδιο διάστημα από το 2014 έως το 2018 οι θάνατοι ήταν περισσότεροι από τις γεννήσεις κατά τρεις χιλιάδες. Η κατάσταση γίνεται ακόμη χειρότερη στους μικρούς δήμους και στα χωριά τα οποία οδηγούνται στην εγκατάλειψη και στην παρακμή. Δεν θα μπω αναλυτικά σε στοιχεία, γιατί δεν θέλω να σας κουράσω.

Αυτό όμως που θα πω είναι ότι ο πληθυσμός μας μειώνεται και μειώνεται ραγδαία. Αξίζει να σημειωθεί ότι στη χώρα μας καταγράφεται συνεχής πτώση του δείκτη γεννήσεων σε επίπεδα κάτω του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Θα πρέπει να προσθέσουμε σε αυτά τα δεδομένα ότι όλο και περισσότεροι αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί σε μεγαλύτερη ηλικία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών στις περισσότερες οικογένειες να μην υπερβαίνει τα δύο.

Πολύ ενδιαφέροντα είναι και τα στοιχεία της έρευνας της «ΔΙΑ-ΝΕΟΣΙΣ» για το δημογραφικό που έγινε πριν από έναν χρόνο. Σύμφωνα με αυτά, λοιπόν, μέχρι το 2050 ο πληθυσμός της χώρας μας θα είναι οκτώ εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες. Το ένα τρίτο του πληθυσμού θα είναι άνω των εξήντα πέντε από το ένα πέμπτο που είναι σήμερα. Παράλληλα, σύμφωνα με την ίδια έρευνα, κατά μέσο όρο οι Ελληνίδες αποκτούν το πρώτο τους παιδί στην ηλικία των 30,3 ετών. Ο αντίστοιχος μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι τα είκοσι εννέα έτη. Επίσης, μία στις τέσσερις γεννήσεις στη χώρα μας πραγματοποιείται από γυναίκες ηλικίας από τριάντα πέντε έως τριάντα εννέα ετών. Αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, έχουν ως συνέπεια ο πληθυσμός της χώρας μας να συρρικνώνεται συνεχώς.

Έχει αναλογιστεί κανένας μας τις πραγματικές συνέπειες της μείωσης του πληθυσμού στην οικονομία, στην οργάνωση του κράτους, στην άμυνα; Αυξάνονται οι συνταξιούχοι και μειώνεται το εργατικό δυναμικό. Η επίλυση του δημογραφικού θα εξασφαλίσει μακροπρόθεσμα και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Πέρα όμως από τα νούμερα και τα στατιστικά, το δημογραφικό είναι πρωτίτως εθνικό ζήτημα. Είναι ένα δύσκολο πρόβλημα το

οποίο δεν είναι πολιτικό. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο σχετίζεται άμεσα με την ασφάλεια και το μέλλον της χώρας μας. Γι' αυτό χρειάζονται συγκεκριμένες πολιτικές και μακρόπνοο σχέδιο για την επίλυσή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε ψευδαισθήσεις. Το δημογραφικό δεν λύνεται άμεσα ούτε σήμερα ούτε αύριο. Στρατηγική μας επιλογή και επιδίωξη είναι η ενίσχυση των οικογενειών, η παροχή κινήτρων και όχι μόνο οικονομικών για την απόκτηση παιδιών και για τη δημιουργία οικογένειας, η ειδική πρόνοια για τις πολύτεκνες οικογένειες. Και όποιος μπορεί να πιστέψει ότι η λύση στο πρόβλημα είναι στο προσφυγικό, πλανάται πλάνην οικτρά. Η λύση του δημογραφικού δεν βρίσκεται στις μεταναστευτικές ροές. Τελεία και παύλα. Τέτοιες λογικές εγώ προσωπικά τις χαρακτηρίζω ως επικίνδυνες και εθνικά επιζήμιες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο δικό μας αξιακό σύστημα ο πυρήνας της κοινωνίας είναι η οικογένεια και λαμβάνουμε μέτρα για τη δημιουργία της με πράξεις και όχι με λόγια, με ενίσχυση των οικογενειών για την απόκτηση παιδιών. Με το παρόν νομοσχέδιο μπαίνουν οι βάσεις για μία σύγχρονη δημογραφική πολιτική. Δεν είναι μόνο η καθολική χορήγηση του επιδόματος γέννησης. Διευκολύνουμε την χρηματοδότηση των δόμων για τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών. Συνδέουμε την επιχορήγηση των επιδομάτων παιδιού, στέγασης και του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για την επαρκή φοίτηση του παιδιού στο σχολείο. Αυτά τα μέτρα έρχονται σε συνέχεια μέτρων που έχουμε ήδη λάβει προς αυτή την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επενδύοντας στην επίλυση του δημογραφικού προβλήματος δεν εκπληρώνουμε απλά μία αυτονόητη υποχρέωσή μας προς την πατρίδα και το έθνος μας. Μπορούμε να πετύχουμε ισχυρή και σταθερή ανάπτυξη, να δημιουργήσουμε ελπίδα και προοπτικές για το μέλλον της πατρίδας μας, να δώσουμε νέα πνοή και να αναζωογονήσουμε την περιφέρεια της χώρας μας που πληρώνει το τίμημα του δημογραφικού προβλήματος.

Μία πρόταση της «ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ» την οποία θέλω να αναφέρω, πρέπει να την εξετάσουμε. Πρέπει να εξετάσουμε να γίνει ένα γραφείο δημογραφικής κατάστασης εντός της Βουλής όπως είναι το Γραφείο Προϋπολογισμού, για παράδειγμα. Και στην πολιτική μας θα πρέπει να συνδυάζουμε το όραμα με τον ρεαλισμό, θα πρέπει να αποφασίζουμε και να νομοθετούμε έχοντας το βλέμμα μας στραμμένο στο μέλλον, στις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Μάρτιο του 2019 διεξήχθη σε αυτή την Αίθουσα στην Ολομέλεια του εθνικού Κοινοβουλίου μία εξαιρετικά σοβαρή προημερησίας διατάξεως συζήτηση με θέμα το δημογραφικό ζήτημα. Θυμίζω τότε ότι ήταν Πρωθυπουργός ο Αλέξης Τσίπρας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Διαβάζω από τα Πρακτικά της συζήτησης: «Για την αντιμετώπιση της γήρανσης θέλει συνολική πολιτική με οικονομική διάσταση ώστε να δούμε αποτελέσματα σε μία δεκαετία. Τα αποσπασματικά επιδόματα δεν αποτελούν πολιτική. Γι' αυτό προτείνουμε 2.000 ευρώ για κάθε νέο παιδί που θα γεννιέται στην πατρίδα για να καλυφθούν οι ανάγκες του πρώτου καιρού, έτσι ώστε να μην αποτελούν ανασχετικό παράγοντα για κάθε νέο ζευγάρι».

Ποιος τα είπε αυτά; Ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Συνεχίζω να διαβάζω από τα Πρακτικά της ίδιας συζήτησης: «Δεν είστε ενημερωμένοι για όσα ήδη έχουν γίνει. Θα μπορούσα να πω και εγώ ότι τα 2.000 ευρώ άπαξ είναι φιλοδώρημα. Είναι κάτι σοβαρό αυτό που προτείνετε, αλλά δεν είμαστε εδώ για ευχολόγια». Αυτά ήταν λόγια του Αλέξη Τσίπρας και μάλλον αποδεικνύεται σήμερα πως μόνο ευχολόγια δεν ήταν όσα ο τότε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σημερινός Πρωθυπουργός πρότεινε.

Συνεχίζω να διαβάζω από την ίδια συζήτηση του Μαρτίου του 2019: «Το αφορολόγητο να αυξάνεται κατά 1.000 ευρώ για κάθε

παιδί για ενίσχυση αδυνάμων. Πρόσθετα κίνητρα σε νέα ζευγάρια». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης το είπε και το έκανε.

«Όλα τα βρεφικά είδη να πάνε στον χαμηλό συντελεστή του ΦΠΑ». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης το είπε και το έκανε.

«Κανένα παιδί εκτός παιδικών σταθμών με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης το είπε και το έκανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές. Εξασφαλίστηκαν, σας θυμίζω, επιπλέον τριάντα χιλιάδες θέσεις σε παιδικούς σταθμούς για την περίοδο που τρέχει τώρα, για το 2019-2020.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι επιβάλλεται μέσα σε αυτή την Αίθουσα να αρχίσουμε να συζητάμε με όρους πολιτικής αξιοπιστίας. Είναι το ζητούμενο από τους Έλληνες πολίτες, ειδικά από τους νέους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν ως ένα σημείο δικαιολογημένα γυρίσει την πλάτη τους στα κοινά, απογοητευμένοι. Το ίδιο το πολιτικό σύστημα, δυστυχώς, τους έδωσε το δικαίωμα να λένε πως «όλοι ίδιοι είστε». Όχι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είμαστε όλοι ίδιοι και πολιτικές, όπως αυτές που εφαρμόζει η Κυβέρνηση Μητσοτάκη ήδη από το πρώτο εξάμηνο της διακυβέρνησής της, το αποδεικνύουν περίτρανα. Άλλο πολιτικό ήθος, άλλος πολιτικός πολιτισμός εντός και εκτός Κοινοβουλίου. Και δεν το λέμε εμείς αυτό, το λένε οι πολίτες σε όλες τις μετρήσεις από τις 7 Ιουλίου μέχρι και σήμερα.

Έρχομαι στο σημερινό σχέδιο νόμο, το οποίο αποδεικνύεται πως δεν έμεινε στα λόγια, στα χαρτιά, στα προεκλογικά σχέδια, αλλά έρχεται σήμερα στη φάση της υλοποίησης.

Πολύ σύντομα αναφέρω ότι για πρώτη φορά θεσπίζεται επίδομα γέννησης. Χορηγείται οριζοντίως σε κάθε παιδί που γεννιέται στη χώρα ήδη από τις αρχές του μήνα, από την Πρωτοχρονιά φέτος, υπό δύο βασικές προϋποθέσεις: Πρώτον, όριο εισοδήματος και δεύτερον, νόμιμη και μόνιμη διαμονή στην Ελλάδα.

Αυτό το νομοσχέδιο υπηρετεί στο ακέραιο διπλή στόχευση. Εφαρμόζει με τους καλύτερους όρους μία σύγχρονη δημογραφική πολιτική και επιπλέον αναμορφώνει τους ειδικούς όρους χορήγησης τριών βασικών επιδομάτων: του παιδιού, της στέγασης και των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών της πατρίδας μας.

Μία υπεύθυνη κυβέρνηση οφείλει να λαμβάνει άμεσα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να αντιστραφεί η αρνητική δημογραφική τάση που χαρακτηρίζει την Ελλάδα. Θυμίζω και εγώ ένα νούμερο, που είναι συγκλονιστικό. Τα δεδομένα δεν πρέπει να διαφεύγουν από κανέναν μας. Είναι η ΕΛΣΤΑΤ, που επιβεβαιώνει ότι το 2018 οι γεννήσεις στην Ελλάδα κατέγραψαν νέα μείωση κατά περίπου 2,5% σε σχέση με το 2017. Έτσι, καταγράφεται μία συνεχής πτώση του δείκτη γεννήσεων σε επίπεδα πολύ κάτω του μέσου ευρωπαϊκού όρου.

Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με ότι όλο και περισσότεροι νέοι δεν βρίσκουν πραγματικά κίνητρα, ούτως ώστε να κάνουν οικογένεια, έχει ως αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών στις περισσότερες ελληνικές οικογένειες να είναι ένα, το πολύ δύο. Επομένως ο πληθυσμός της χώρας συρρικνώνεται διαρκώς.

Ένα τέτοιο επίδομα, όπως αυτό που καθιερώνει σήμερα η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, αποτελεί ήδη καλή διεθνή πρακτική και δίδεται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες εδώ και χρόνια, όπως στο Λουξεμβούργο, στο Βέλγιο, στην Ελβετία, στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Πέραν της θέσπισης για πρώτη φορά του επιδόματος γέννησης, με το νομοσχέδιο επικαιροποιούνται οι όροι χορήγησης τριών ακόμη πολύ σημαντικών επιδομάτων. Το επίδομα στέγασης, το επίδομα παιδιού, το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και τέλος, το επίδομα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Και τα τρία αυτά επιδόματα, μαζί με το τέταρτο που προηγείται, συνιστούν εργαλεία, που κύριο στόχο έχουν την ενίσχυση του οικογενειακού εισοδήματος, ούτως ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των ανήλικων μελών των ωφελούμενων νοικοκυριών. Το τονίζω, των ανήλικων μελών.

Οι δικές μας πολιτικές έχουν ως βασική στόχευση το ίδιο το παιδί και μία τέτοια δημόσια πολιτική πρέπει να συντονίζεται με την πρωταρχική δέσμευση μιας οργανωμένης πολιτείας, να διασφαλίζει δηλαδή ότι κάθε παιδί θα έχει ικανοποιητική πρόσβαση στην κατάλληλη εκπαίδευση.

Ως προς τα επιδόματα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών αξιολογώ ότι είναι ότι εξασφαλίζεται, θεσπίζεται στην πραγμα-

τικότητα, αφορολόγητο και ακατάσχετο αυτής της ενίσχυσης. Δεν έχουν καμμία σχέση με όσα επιδόματα βαφτίσατε εσείς της προηγούμενης κυβέρνησης ως δέκατη τρίτη σύνταξη προεκλογικά, καθαρά ψηφοθηρικά, τα οποία κατέληγαν μαζικά σε δικαιούχους με αδιευκρίνιστα κριτήρια.

Βέβαια, επαναφέρουμε το συνταγματικά πλέον κατοχυρωμένο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι υποχρέωση της Κυβέρνησης να εξασφαλίσει και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος και την κοινωνική συνοχή και βέβαια την προστασία του παραγωγικού δυναμικού της πατρίδας μας. Αυτά τα επιδόματα έρχονται ως πρώτα μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Δεν το λύνουν, ενισχύουν όμως την προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση. Μπορούμε πια να πούμε στους νέους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν πάψει να ονειρεύονται ελεύθερα τη δημιουργία οικογένειας, πως μπορείτε να ξεκινήσετε να ονειρευέστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Ζαχαριάδης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Ακούσαμε προηγουμένως από την κυρία Υπουργό ότι απειλείται με διχασμό η κοινωνία. Το ερώτημα είναι: Από πού απειλείται, πώς φτάσαμε σε αυτόν τον διχασμό και ποιος έχει την ευθύνη;

Το είπε αυτό και έφυγε. Πραγματικά, το να νομοθετείτε με βάση αυτά τα οποία γράφονται στο ίντερνετ και με έναν πανικό, αλλά να λέγονται το πρωί, αλλά να λέγονται το μεσημέρι, αλλά να προτείνει ένας Βουλευτής σας πριν από δύο ομιλητές από το Βήμα της Βουλής, δείχνουν μία κατάσταση, η οποία δεν αρμόζει στη σοβαρή διαδικασία της νομοθέτησης.

Όταν διαχειρίζεσαι έτσι μία κρίση στο ποδόσφαιρο, πώς να διαχειριστείς την κρίση στο προσφυγικό-μεταναστευτικό; Πώς να μπορέσεις να διαχειριστείς τις δυσκολίες σε θέματα εξωτερικής πολιτικής;

Ο κ. Αυγενάκης είναι απολύτως άφαντος. Δεν έρχεται στο Κοινοβούλιο, είναι κρυμμένος. Η Υπουργός ήρθε, ανακοίνωσε κάτι και έφυγε τρέχοντας.

Δυστυχώς είστε μία Κυβέρνηση, που λόγω της ανικανότητας σας, των εμπρηστικών τοποθετήσεών σας και της διαχειριστικής σας ανεπάρκειας, δημιουργείτε μία έκρυθμη κατάσταση. Γι' αυτό, αύριο το πρωί στην ονομαστική ψηφοφορία θα πάρει ο καθένας την ευθύνη που του αντιστοιχεί.

Το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα, πρώτα απ' όλα, πρέπει να παίζεται στο γήπεδο, όχι στο Μέγαρο Μαξίμου. Εσείς παρανομήσατε μία φορά, παρανομήσατε δεύτερη φορά. Κάνετε διαρκώς παρανομίες και όταν μιλάτε για παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, θα πρέπει από εδώ και πέρα να είστε πολύ πιο προσεκτικοί.

Πραγματικά, δεν έχω καταλάβει ακριβώς για ποιον λόγο διεγράφη ο κ. Ζαγοράκης. Ο λόγος, για τον οποίον διεγράφη το πρωί ο κ. Ζαγοράκης, είναι η τροπολογία που ήρθε το απόγευμα στο Κοινοβούλιο. Έτσι δεν είναι; Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα; Περιμένω, λοιπόν, μέχρι να κλείσει η συνεδρίαση, να δω πού θα καταλήξει η κυβερνητική πρόταση σε αυτόν τον τραγέλαφο.

Θέλω, όμως, να μιλήσω για το νομοσχέδιο, διότι αυτό το πολυδιαφημισμένο επίδομα γέννησης των 2.000 ευρώ, όπως λέγεται και στην εισηγητική έκθεση, είναι ένα από τα θεμέλια της δημογραφικής πολιτικής, όπως λέει η Κυβέρνηση. Είναι, λέει, η τεράστια πρόκληση της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Όντως, η δημογραφική πολιτική.

Εμείς, όπως είπε και η εισηγήτριά μας, υπερψηφίζουμε το άρθρο και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Πάμε, όμως, να ξεσκεπάσουμε την υποκρισία. Είναι ή δεν είναι δημογραφική πολιτική το θέμα του κατώτατου μισθού; Τι λέγατε προεκλογικά; Λέγατε ότι θα πάει στο διπλάσιο του ρυθμού ανάπτυξης. Τι κάνετε; Το παραπέμπετε στις καλές νδες. Αθροίστε αυτό το εισόδημα για τα νέα ζευγάρια, για να δείτε ποιος κάνει και ποιος δεν κάνει δημογραφική πολιτική.

Για να μπορέis να κάνεις δημογραφική πολιτική χρειάζεσαι

προστασία της πρώτης κατοικίας ή θα χαλάσουμε τις καρδιές μας, όπως λέει ο φωνακλάς Υπουργός, από 1^η Μαΐου; Είναι ή δεν είναι δημογραφική πολιτική η προστασία της πρώτης κατοικίας; Το κόστος της ενέργειας που ανέβηκε μέσα στο καλοκαίρι 20% δόθηκε για να σωθεί η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού; Είναι ή δεν είναι δημογραφική πολιτική του κόστος της ενέργειας για τα φτωχά και αδύναμα νοικοκυριά. Το ζήτημα της εργασιακής ασφάλειας, που έχετε έρθει και αποδιορθώνετε όλο το νομοθετικό πλαίσιο, είναι ή δεν είναι δημογραφική πολιτική; Το ζήτημα της δημόσιας παιδείας και της δημόσιας υγείας που την ξεθεμελιώνετε κάθε εβδομάδα και κάθε μήνα -είτε με νομοσχέδια είτε με τροπολογίες- είναι ή δεν είναι θέμα δημογραφικής πολιτικής;

Πώς θα πάει να κάνει ο άλλος παιδί όταν τον τσακίζετε σε όλα τα μέτωπα αλλά του δίνετε 2.000 ευρώ. Προφανώς δεν έχουμε καμμία διαφωνία να δίνονται τα 2.000 ευρώ και σε δόσεις ακόμα. Εμείς θα λέγαμε όλα μαζί. Αλλά εν πάση περιπτώσει χρειάζεται συνολικότερο σχέδιο. Όταν αυξάνονται κατά 20% οι ασφαλιστικές εισφορές για το 80% των ελεύθερων επαγγελματιών αυτό τι είδους δημογραφική πολιτική είναι; Σε ποια κατεύθυνση πάει;

Επιτέλους, επειδή προχωράει ο χρόνος αυτής της διακυβέρνησης ποιο είναι το συγκεκριμένο σχέδιο για το brain gain; Ποιος ευθύνεται για το brain drain; Πώς συνδέεται η χρεοκοπία της χώρας με τη δημογραφική κατάρρευση και τότε θα ομολογήσετε τις ιστορικές σας ευθύνες για αυτή τη μεγάλη καταστροφή η οποία θα μας ακολουθεί για χρόνια; Διότι για να υπάρχει δημογραφική ανάπτυξη πρέπει να υπάρξει κοινωνική συνοχή, πρέπει να υπάρξει κοινωνικό κεφάλαιο, πρέπει να υπάρξουν κοινωνικές υποδομές. Τα πιστεύετε αυτά; Όχι δεν τα πιστεύετε αυτά. Τα εχθερεύετε. Τα συκοφαντείτε σε κάθε λέξη της πολιτικής σας.

Εμείς κάναμε μία σημαντική αρχή μέσα σε δύσκολα χρόνια με τα σχολικά γεύματα, με τη δωρεάν πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς για όλα τα παιδιά -για όλα!- με τη νέα αρχιτεκτονική στο επιδόματα των τέκνων, με το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, με το επίδομα στέγης, με τη μείωση της ανεργίας κατά 10%, με τη σημαντική ενίσχυση του προνοιακού προϋπολογισμού.

Για να υπάρχει, λοιπόν, σε μία χώρα δημογραφική πολιτική πρέπει να υπάρχει πολιτική στήριξη της κοινωνίας, πρέπει να υπάρχει πολιτική στήριξη της μεσαίας τάξης. Όλα αυτά τα οποία εσείς φέρνετε και νομοθετείτε όλο αυτό το χρονικό διάστημα είναι στον αντίποδα. Διότι εσείς εχθερεύετε το κοινωνικό και αποθεώνετε το αγοραίο. Η απορρύθμιση που φέρνετε και στην εργασία και στην οικονομία δυστυχώς θα απορρυθμίσει ακόμα περισσότερο και το δημογραφικό.

Η χώρα, λοιπόν, χρειάζεται ισχυρό κοινωνικό κράτος, χρειάζεται ισχυρή προνοιακή πολιτική, χρειάζεται δημόσια και αποτελεσματική υγεία, χρειάζεται δημόσια και αποτελεσματική παιδεία, χρειάζεται ισχυρές πολιτικές συνοχής. Η χώρα χρειάζεται προοδευτικές πολιτικές για να μπορέσει να αντιμετωπίσει το δημογραφικό της ζήτημα και όχι να κάνει τεχνητούς διαχωρισμούς για να αν θα μπορέσει να λυθεί με πρόσφυγες ή με μετανάστες ή όχι. Αυτό το κάνετε και καλλιεργείτε μια τέτοια ατμόσφαιρα για να επιτείνετε ακόμα περισσότερο μία ρατσιστική και μία διχαστική διάθεση που έχετε σε αυτό το θέμα.

Αν, λοιπόν, έχετε την πολιτική ωριμότητα και το πολιτικό κουράγιο φέρτε πολιτικές ενίσχυσης της μεσαίας τάξης, φέρτε πολιτικές ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους. Αφήστε τον ρατσισμό στην άκρη. Δεν μας βλάπτουν οι άνθρωποι οι οποίοι έρχονται από άλλες πατρίδες, μετέχουν της ελληνικής παιδείας και θέλουν να γίνουν και να λέγονται Έλληνες. Αυτή είναι η παράδοσή μας, αυτή είναι η διαδρομή μας. Κοιτάξτε πίσω στην ιστορία μας και πάμε να προχωρήσουμε μπροστά σε μία ισχυρή πολιτική χωρίς φοβίες και χωρίς ομφαλοσκοπήσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Ζαχαριάδη, σας ευχαριστούμε για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Πούλου Παναγιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ελπίζω και εσείς ως προς τον χρόνο να είστε στο πλαίσιο του κ. Ζαχαριάδη.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύ-

ριοι συνάδελφοι, τα παιδιά είναι το μέλλον μας και φυσικά όλοι θέλουμε να γεννιούνται παιδιά, αλλά και να στηρίζονται για να μεγαλώνουν καλά και ισορροπημένα. Είμαι παιδί πολύτεκνης οικογένειας. Έχω τέσσερα αγαπημένα αδέρφια και γνωρίζω βιωματικά πόσο σημαντικό είναι να έχει κανείς μία τέτοια περιουσία. Τα παιδιά είναι η σημαντικότερη περιουσία της κοινωνίας μας.

Το επίδομα που συζητάμε σήμερα είναι ένα μέτρο ενίσχυσης των γεννήσεων που όμως δεν μπορεί να επηρεάσει και πολύ περισσότερο να αντιστρέψει τις ήδη διαμορφωμένες για τις επόμενες δεκαετίες στάσεις. Κι αυτό γιατί δεν εγγράφεται απ' ό,τι φαίνεται σε έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό δημογραφικής πολιτικής.

Η δημογραφική πολιτική είναι μία στρατηγική που είναι συνείδηση του τρόπου με τον οποίο επιλέγουμε να οργανώσουμε την κοινωνία μας, όπως είχε επισημάνει ο Αλέξης Τσίπρας κατά τη σχετική συζήτηση στην προηγούμενη Βουλή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα 2.000 ευρώ θα ξοδευτούν πολύ σύντομα. Μετά, τα παιδιά και οι οικογένειές τους θα βρεθούν να αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα που είναι το χαμηλό οικογενειακό εισόδημα, η ανεργία, η έλλειψη υποδομών η ακριβή εκπαίδευση, η περίθαλψη και άλλα.

Φυσικά ήταν μία προεκλογική σας δέσμευση και χαίρομαστε που αυτή τουλάχιστον την τηρείτε έστω και με αυτόν τον τρόπο την απόδοσή του από την 1^η Ιανουαρίου που είναι μία στραβοτιμονιά, γιατί το στερεί από τις οικογένειες που απέκτησαν παιδί στη διάρκεια του πρώτου πενταμήνου της διακυβέρνησής σας. Στη διαβούλευση διαμαρτύρονται έντονα γι' αυτό οι δικοί σας ψηφοφόροι. Οι λέξεις που χρησιμοποιούν και επαναλαμβάνουν είναι «τεράστια αρνητική έκπληξη», «υποκριτικό και παράλογο», «απογοητευτικό και προσβλητικό», «τραγική αδικία», ενώ πολλοί επισημαίνουν ότι αυτή η εξαγγελία ήταν ένας βασικός λόγος που σας ψήφισαν.

Από την άλλη πρέπει να επισημάνουμε ότι αν τα διχίλια αφαιρεθούν από το συνολικό κονδύλι για το κοινωνικό κράτος, αν, δηλαδή, το κονδύλι για το επίδομα γέννησης σημαίνει απλώς την ανακατανομή των δαπανών για το κοινωνικό κράτος θα μειώσει, δηλαδή, κάποια άλλη δαπάνη, τότε το μέτρο δεν είναι θετικό, μιλώντας μακροσκοπικά. Οι 2.000 ευρώ πρέπει να είναι πρόσθετο βοήθημα μιας διευρυμένης πολιτικής για το παιδί. Σας θυμίζω ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αύξησε τη δαπάνη για το παιδί από 822 εκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2015 σε 1 δισεκατομμύριο 416 εκατομμύρια ευρώ και μάλιστα σε συνθήκες κρίσης με ασφυκτικές πιέσεις για περικοπές από τους δανειστές.

Σήμερα η κρίση έχει ξεπεραστεί και εσείς οι ίδιοι μιλάτε για μία αναπτυξιακή ώθηση. Ταυτόχρονα όμως συρρικνώνετε το κοινωνικό κράτος. Η δημόσια υγεία αρχίζει να έχει σοβαρά προβλήματα, τα ΚΕΦΙΑΠ υποβαθμίζονται, διαπιστώνονται σοβαρές ελλείψεις στα σχολεία μέχρι και σήμερα και πολλά άλλα παραδείγματα.

Όλα αυτά όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν άμεση σχέση με τη δημογραφική πολιτική και αξίζει να δούμε πως ενεργείτε, γιατί μάλλον είναι οι ιδεολογικές σας παρωπίδες που σας εμποδίζουν να δείτε σφαιρικά το πρόβλημα και να το αντιμετωπίσετε. Να αντιληφθείτε ότι η ολοκληρωμένη δημογραφική πολιτική δεν έχει στόχο τη συγκυριακή βελτίωση των δεικτών, όπως είναι η αύξηση των γεννήσεων, αλλά ο πυρήνας της, όπως λένε οι ειδικοί, είναι η αναζήτηση του σημείου ισορροπίας μεταξύ απαιτήσεων της οικονομίας, αναγκών της κοινωνίας και μεταβολών του πληθυσμού.

Εσείς προτάσατε μόνο τις απαιτήσεις της οικονομίας. Σας διαφεύγει τελείως η δυναμική και παραγωγική διάσταση των μεταβολών του πληθυσμού, την εποχή της παγκόσμιας μετανάστευσης. Αυτό αποκρυσταλλώνεται στους διαχωρισμούς και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς που εισάγετε με το κριτήριο της δωδεκαετούς μόνιμης και νόμιμης διαμονής στη χώρα των πολιτών τρίτων χωρών, τον αποκλεισμό από επιδόματα παιδιού, στέγασης και ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για παιδιά που επαναλαμβάνουν τάξη στο σχολείο, μέτρα που αντίκεινται στις αξίες και τις θέσεις διεθνών οργανισμών του ΟΗΕ και χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως εξήγησε η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεανώ Φωτίου. Είναι μέτρα που ακυρώνουν τη δυνατότητα σω-

στού εθνικού σχεδιασμού πέρα από τα προβληματικά ιδεολογικά μοτίβα που εξυπηρετούν.

Γενικότερα μιλώντας η Κυβέρνηση διακατέχεται από μια στενόκαρδη, συντηρητική και αντιδραστική αντίληψη για τον Ελληνισμό. Αρνείται την ιστορική αφομοιωτική δύναμη που έχει η ελληνική κοινωνία. Αρνείται αυτό που λέει ο ποιητής «ξένη ανθοβολία στο ντόπιο χώμα». Αντί να αντιληφθεί την πρόκληση για δυναμική ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας, στηρίζεται σε μία στατική παρωχημένη και ψευδή αντίληψη του έθνους. Υποδαύισε προεκλογικά την ξενοφοβία, τον κοινωνικό διχασμό και την ανησυχία στην ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς συνεχίζει και σήμερα με δηλώσεις περί αλλοίωσης του έθνους μας.

Όμως, με μία άλλη προσέγγιση, για να αναφερθώ στην ανάλυση του καθηγητή Στάθη Καλύβα, μπορούμε να στρέψουμε τις ανησυχίες που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία σε μία πιο παραγωγική κατεύθυνση, την εθνική και όχι τη δημογραφική συνέχεια. Όπως έχουν αποδείξει οι γονιδιακές μελέτες τα σύγχρονα έθνη αποτελούνται από άτομα με πολλές διαφορετικές καταγωγές. Αυτό που μας καθιστά συλλογική οντότητα είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, όπως της γλώσσας αλλά και της συνειδησίας πως ανήκουμε σε ένα έθνος. Αν τονίσουμε τη σχέση αυτή με τρόπο έξυπνο και κυρίως ανοικτό, τότε θα έχουμε κερδίσει ένα μεγάλο στοίχημα: τη συνέχεια του Ελληνισμού.

Χωρίς αυτό το ανοικτό πνεύμα, δεν μπορείτε να σχεδιάσετε σύγχρονη και αποτελεσματική δημογραφική πολιτική, παρ' όλο που έχετε τα εργαλεία. Η έκθεση της διακομματικής επιτροπής για το δημογραφικό αναφέρει ότι οι επιδοματικές πολιτικές πρέπει να συνοδεύονται από πολιτικές για την εναρμόνιση της οικογενειακής, προσωπικής και εργασιακής ζωής, από εξασφαλίσεις απέναντι στον κίνδυνο της φτώχειας των νοικοκυριών με ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, με στοχευμένα πολιτικές για τον μεταναστευτικό και προσφυγικό πληθυσμό, για την πρόληψη και εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και με πολιτικές για την εξάλειψη των έμφυλων ανισοτήτων και διακρίσεων στην αγορά εργασίας και στον ιδιωτικό οικογενειακό βίο. Αυτή είναι μια σύγχρονη δημογραφική πολιτική και δεν έχετε καμμία δικαιολογία να μην την ακολουθήσετε. Σημαίνει, μεταξύ των άλλων, ενίσχυση του δικτύου βρεφονηπιακών σταθμών, αμειβόμενες γονικές άδειες, μείωση της ανεργίας νέων, στήριξη νέων ζευγαριών και πολλά άλλα που είναι κατατεθειμένα από καιρό.

Αντί για αυτό, στο εξάμηνο της διακυβέρνησής σας αυξάνεται η ανεργία, συρρικνώνονται οι κοινωνικές δομές, σπρώχνετε την κοινωνία στην αγκαλιά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην υγεία και την παιδεία. Έτσι, αυξάνεται το οικογενειακό κόστος για το μεγάλο παιδί και μηδενίζεται η αποτελεσματικότητα των όποιων επιδομάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η αποτελεσματική δημογραφική πολιτική απαιτεί ακόμα την πραγματική ισοπία των φύλων. Η ευρωπαϊκή εμπειρία δείχνει ότι οι φιλικές προς την οικογένεια συνθήκες εργασίας όχι μόνο για τις γυναίκες, αλλά και για τους άντρες -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε-, αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση περισσότερων του ενός παιδιών. Η γυναικεία απασχόληση δεν σχετίζεται πλέον αρνητικά με τη γονιμότητα. Η γυναίκα στο σπίτι και στο επάγγελμα της νοικοκυράς, που πρεσβεύει ο Πρωθυπουργός σας, είναι στον αντίποδα των σύγχρονων αναγκών για την πολιτική αύξησης των γεννήσεων και την προσπάθεια σχεδιασμού καλύτερου μέλλοντος για όλους.

Κυρίες και κύριοι της Συμπόλιτευσης, εμείς σας καλούμε να ενισχύσετε το κοινωνικό κράτος και την πολιτική για το παιδί για όλα τα παιδιά, ώστε το επίδομα γέννησης, που θα το ψηφίσουμε, να έχει νόημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αθανάσιος Λιούπης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νο-

μοσχέδιο είναι, κατά τη γνώμη μου, σημαντικό. Και είναι σημαντικό όχι μόνο για την οικονομική στήριξη κάθε οικογένειας που αποκτά ένα παιδί, αλλά και γιατί σηματοδοτεί, δίνει το μήνυμα ότι η ελληνική πολιτεία λαμβάνει μέριμνα για τη στήριξη των οικογενειών, στοχεύοντας στην καταπολέμηση της υπογεννητικότητας.

Εδώ και δεκαετίες παρακολουθούμε τη συρρίκνωση του πληθυσμού, χωρίς να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την αναχαίτιση του φαινομένου, το οποίο επηρεάζει άμεσα τις νέες ηλικίες, τις παραγωγικές ηλικίες αλλά και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Πλέον, είμαστε ένας γερασμένος λαός που βλέπει με προβληματισμό το μέλλον του. Μόνο στην Κρήτη και στα νησιά του νοτίου Αιγαίου γεννιούνται περισσότεροι από όσους πεθαίνουν. Αυτή η φθίνουσα πορεία εντοπίζεται να ξεκινά στα τέλη της δεκαετίας του '80, οπότε ο δείκτης γονιμότητας έπεσε κάτω από το 1,5, ένα καθοριστικό όριο. Μάλιστα, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι η κοινωνία που έχει πέσει κάτω από αυτό το όριο, δύσκολα επιστρέφει.

Οι εκτιμήσεις είναι ότι ο πληθυσμός της χώρας μας μέχρι το 2050 θα είναι οκτώ εκατομμύρια έως οκτώ εκατομμύρια πεντάκοσι χιλιάδες. Παρά τις αντίστοιχες δυσοίωνες προβλέψεις, υπάρχουν χώρες, όπως η Γαλλία, η Αγγλία και οι Σκανδιναβικές, που έχουν βελτιώσει αισθητά τους δείκτες γονιμότητάς τους. Είναι επιβεβλημένο η Ελλάδα να δώσει κίνητρα στις οικογένειες να αποκτούν περισσότερα παιδιά και το πρώτο βήμα γίνεται σήμερα με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Το επίδομα των 2.000 ευρώ ανά παιδί που γεννιέται στην Ελλάδα ήταν μία εξαγγελία του Πρωθυπουργού και γίνεται πραγματικότητα.

Εύλογα θα αναρωτηθεί κανείς: Λύνεται το πρόβλημα της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του πληθυσμού με αυτόν τον τρόπο; Φυσικά και όχι. Το πρόβλημα είναι πολυπαραγοντικό, είναι πολύπλοκο και σχετίζεται με σημαντικές κοινωνικές αλλαγές, όπως η θέση που έχει κατακτήσει η σύγχρονη γυναίκα στην ελληνική κοινωνία και στην αγορά εργασίας. Πλέον, οι Ελληνίδες επιλέγουν να κάνουν λιγότερα παιδιά με δείκτη γονιμότητας 1,3 έως 1,4, όταν το 1,5 έως 2 είναι για την ανανέωση των γενεών, σε μεγαλύτερη ηλικία, στα 31,5 έτη, με στοιχεία του 2017, ενώ έχει αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των γυναικών που δεν αποκτούν ποτέ παιδιά, όπου ξεπερνά το 20%, ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βεβαίως, η μαζική φυγή των νέων προς το εξωτερικό την τελευταία δεκαετία επιδείνωσε ακόμα περισσότερο την κατάσταση.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν υπόσχεται ότι έχουμε βρει τη λύση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας. Όμως, η Κυβέρνηση δίνει ένα πρώτο σημαντικό ποσό βοήθειας σε κάθε οικογένεια, ώστε να αντιμετωπίσει τα πρώτα έξοδα του νεογέννητου. Το επίδομα γέννησης δίνεται στην πραγματικότητα σε όλες τις οικογένειες, εκτός από εκείνες που στην ουσία δεν το έχουν ανάγκη -ένα ποσοστό γύρω στο 1%-, με όριο 60.000 ευρώ ετήσιο εισόδημα για μόνη τη μητέρα, 70.000 ευρώ για το ζευγάρι χωρίς παιδιά και 100.000 για το ζευγάρι με τρία παιδιά. Πολύ σημαντικό είναι ότι το επίδομα δεν φορολογείται καθόλου και δεν κατάσχεται από καμμία πηγή, ούτε από το δημόσιο ούτε από τα πιστωτικά ιδρύματα. Δικαιούχοι είναι οι Έλληνες πολίτες, οι ομογενείς, οι ευρωπαίοι πολίτες, καθώς και πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα τα τελευταία δώδεκα έτη. Και γιατί δώδεκα έτη; Η επιλογή του ορίου των δώδεκα ετών εξασφαλίζει ότι οι δικαιούχοι είναι οικογένειες που πράγματι έχουν επιλέξει την Ελλάδα ως χώρα μόνιμης διαμονής τους και έχουν αναπτύξει εδώ σταθερούς δεσμούς. Εξάλλου, έχει δημογραφικό και όχι προνοιακό χαρακτήρα.

Συμπληρωματικά προς τις ρυθμίσεις για το επίδομα γέννησης, το νομοσχέδιο κάνει μικρές, αλλά καίριες παρεμβάσεις συνολικά στην προνοιακή πολιτική. Θεσπίζεται η αφορολόγητο και ακατάσχετο των νοικοκυριών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών. Το συγκεκριμένο επίδομα το λαμβάνουν οικογένειες που έχουν συνολικό εισόδημα 2.200 ευρώ τον χρόνο, πρόκειται δηλαδή για οικογένειες που ζουν με λιγότερα από 200 ευρώ το μήνα σε απομακρυσμένες περιοχές της Ελλάδος. Επομένως η νέα ρύθμιση είναι μία επιβεβλημένη στήριξη σε αυτούς τους συνανθρώπους μας.

Σταθερά έχει αποδείξει η σημερινή Κυβέρνηση ότι καταβάλλει διαρκώς προσπάθειες για την πάταξη της γραφειοκρατίας και την απλοποίηση των διαδικασιών στην επικοινωνία του πολίτη με το κράτος. Σχεδόν σε όλα τα νομοσχέδια προβλέπουμε διατάξεις που κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση. Το σημερινό νομοσχέδιο κάνει πράξη τη δήλωση και καταχώριση της γέννησης του παιδιού μία και μοναδική φορά στο μαιευτήριο, με υποχρέωση να ενημερώνονται όλες οι υπηρεσίες του δημοσίου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απαιτείται άλλη διαδικασία από την πλευρά των γονέων. Στο ίδιο πλαίσιο απλούστευσης, κάθε ληξιαρχική πράξη γέννησης περιλαμβάνει τον Αριθμό Φορολογικού Μητρώου και τον Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης. Η διευκόλυνση του πολίτη και η μάχη κατά της γραφειοκρατίας γίνονται πράξη και με τη διάταξη που προβλέπει ηλεκτρονική πρόσβαση στις υπηρεσίες του ΕΦΚΑ, όπως για βεβαιώσεις, αποδεικτικά ασφαλιστικής ενημερότητας κ.λπ..

Τέλος, ένα πρόβλημα κοινωνικό αλλά και εκπαιδευτικό είναι ότι υπάρχουν οικογένειες που δεν τηρούν την υποχρεωτική φοίτηση στο σχολείο για τα παιδιά τους, με αποτέλεσμα να υπάρχει ακόμα ένα ποσοστό παιδιών τα οποία δεν ολοκληρώνουν καν το δημοτικό σχολείο. Με τις σημερινές ρυθμίσεις συνδέεται η καταβολή του επιδόματος παιδιού, του επιδόματος στέγασης, του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που θεσπίστηκε πρόσφατα με τη συνταγματική Αναθεώρηση, με την εγγραφή αλλά και την πραγματική φοίτηση στο σχολείο των ανηλίκων μελών μιας οικογένειας.

Κλείνοντας, η Κυβέρνηση αποδεικνύει διαρκώς πως παρακολουθεί στενά τις ανάγκες των πολιτών και στέκεται δίπλα στις κοινωνικές ομάδες που χρειάζονται στήριξη. Η κοινωνική πολιτική των προηγούμενων ετών, παρά τις εξαγγελίες της προηγούμενης κυβέρνησης, βασιζόταν σε μία λογική εξάρτησης των αδύναμων από συγκεκριμένα επιδόματα. Η σημερινή Κυβέρνηση φροντίζει να χορηγεί τα απαραίτητα βοηθήματα, να δημιουργεί και νέους τρόπους στήριξης, αλλά πρωτίστως να στοχεύει στην ανάταξη της ελληνικής οικονομίας, ώστε να ευνοηθούν όλοι και κυρίως οι οικονομικά ασθενέστεροι και, βέβαια, σήμερα αποδεικνύει ότι λαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα και είναι η αρχή της προσπάθειας για την ελάφρυνση του σοβαρού φαινομένου της υπογεννητικότητας, στοχεύοντας στο μέλλον των επόμενων γενεών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο Πασχαλίδης Ιωάννης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια χώρα όπου το αγέννητο παιδί είναι ανυπεράσπιστο και το δημογραφικό πρόβλημα έχει εφιαλτικές εθνικά διαστάσεις, νομοσχέδια όπως το συγκεκριμένο φαντάζουν σαν στην αφιλόξενη έρημο της εποχής μας και προσφέρουν χαμόγελο σε όλους.

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη με το σημερινό σχέδιο νόμου έρχεται να υλοποιήσει όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις για τον σχεδιασμό μιας πολιτικής με βάση τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας, που αποτελεί σήμερα όρο εθνικής επιβίωσης. Η δέσμευση που αποτέλεσε την κορωνίδα αυτής της στρατηγικής είναι η ενίσχυση 2.000 ευρώ για κάθε παιδί που θα γεννιέται από 1^{ης} Ιανουαρίου του 2020 στην Ελλάδα, εισάγοντας μάλιστα πολύ διευρυμένα εισοδηματικά κριτήρια, προκειμένου το βοήθημα αυτό να το παίρνει η συντριπτική πλειονότητα των νέων ελληνικών οικογενειών και όχι ασφαλώς εκείνες που επί της ουσίας δεν το χρειάζονται, όπως θα αναλυθεί και κατωτέρω. Αυτό όμως είναι μόνο ένα από τα μέτρα που αποβλέπουν στην ανάσχεση της υπογεννητικότητας, που αποτελεί σημαντική απειλή για την περαιτέρω συρρίκνωση του πληθυσμού όρο εθνικής επιβίωσης από τα στατιστικά στοιχεία της Βουλής των Ελλήνων.

Το 2020 αναμένεται να συνεχιστούν η μείωση των γεννήσεων και η γήρανση του πληθυσμού. Όλο και λιγότερα παιδιά θα συναντά κανείς στις παιδικές χαρές και στις σχολικές μονάδες, ενώ, αντιθέτως, θα αυξάνονται οι χώροι συνάντησης των ηλικιωμένων. Δυστυχώς, εάν η χώρα συνεχίσει με τους ίδιους ρυθμούς,

χωρίς να ληφθούν δραστικά μέτρα για την επίλυση του δημογραφικού προβλήματος, που ταλανίζει τη χώρα μας, το έτος 2050 μόλις και μετά βίας θα φτάνουμε τα οκτώ εκατομμύρια, εκ των οποίων σχεδόν τα τρία εκατομμύρια θα είναι γέροντες. Και αυτό είναι συντηρητικό σενάριο, γιατί θεωρείται πιθανό τα νέα ζευγάρια να συνεχίσουν να μην κάνουν πολλά παιδιά λόγω της οικονομικής δυσπραγίας και μιας σειράς άλλων ενδογενών και εξωγενών παραγόντων.

Με στόχο, επομένως, την ανάσχεση της υπογεννητικότητας και την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, έχει ήδη ληφθεί σειρά μέτρων από την παρούσα Κυβέρνηση και θα ληφθούν ακόμα περισσότερα και στο μέλλον. Αναφέρω χαρακτηριστικά το μέτρο σχετικά με το αφορολόγητο όριο που για κάθε παιδί προσαυξάνεται κατά 1.000 ευρώ, αλλά και την υπαγωγή στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ όλων των βρεφικών ειδών και ειδών πρώτης ανάγκης για τις νέες μητέρες.

Όσον αφορά τώρα το παρόν νομοσχέδιο, το επίδομα θα καταβάλλεται σε δύο ισόποσες δόσεις των 1.000 ευρώ, εκ των οποίων η πρώτη δόση θα καταβάλλεται στην τελευταία εργάσιμη του επόμενου μήνα της γέννας και τα άλλα 1.000 ευρώ μετά από έξι μήνες. Θα χορηγείται δε στη μητέρα ή τον πατέρα ή το έτερο πρόσωπο που ασκεί την επιμέλεια του παιδιού, εφόσον διαμένει νόμιμα και μόνιμα στην ελληνική επικράτεια και έχει την ιδιότητα του Έλληνα πολίτη ή ομογενούς αλλοδαπού, πολίτη κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή πολίτη τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει μόνιμα στην Ελλάδα τα τελευταία δώδεκα έτη πριν το έτος γέννησης του παιδιού. Κατ' εξαίρεση, για παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα κατά τα έτη 2020, 2021, 2022, 2023 το επίδομα χορηγείται, εφόσον η μητέρα του ως άνω πολίτη τρίτης χώρας διαμένει μόνιμα στην ελληνική επικράτεια από το 2012 και έπειτα. Δικαιούχος του επιδόματος είναι η μητέρα, ακόμα κι αν δεν ανήκει σε μια από αυτές τις κατηγορίες, εφόσον διαμένει νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα και στην περίπτωση που ο πατέρας ανήκει σε μία από τις ανωτέρω κατηγορίες.

Σημειώνω ότι το εν λόγω επίδομα εισοδηματικά δίνεται στο 99% των πολιτών. Ειδικότερα, το νομοσχέδιο ορίζει τη χορήγησή του με βάση το ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα, το όριο του οποίου θεσπίζεται στις 40.000 ευρώ ετησίως, όπως προκύπτει από τη φορολογική δήλωση. Ως ισοδύναμο οικογενειακό εισόδημα ορίζεται το συνολικό πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα από κάθε πηγή ή ημεδαπής και αλλοδαπής προέλευσης προ φόρων μετά την αφαίρεση εισφορών για κοινωνική ασφάλιση, εξαιρουμένων των επιδομάτων που δεν προσμετρώνται στο φορολογητέο εισόδημα όλων των μελών της οικογένειας, διαιρούμενο με την κλίμακα ισοδυναμίας ανάλογα με την οικογένεια. Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί πως το επίδομα δεν θεωρείται εισόδημα και απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση υπέρ του δημοσίου ή τρίτου, συμπεριλαμβανομένης και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, ενώ ούτε κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται για χρέη προς το δημόσιο και τις τράπεζες. Η υποβολή αίτησης θα γίνεται είτε στο υποσύστημα του πληροφοριακού συστήματος του μητρώου πολιτών για τη δήλωση γέννησης είτε απευθείας στο σύστημα του ΟΠΕΚΑ για το επίδομα γέννησης.

Πέραν όμως της θέσπισης για πρώτη φορά του επιδόματος γέννησης, με το παρόν νομοσχέδιο επικαιροποιούνται και οι όροι χορήγησης τεσσάρων ακόμη επιδομάτων. Ειδικότερα, αναφορικά με το επίδομα παιδιού, στέγασης, καθώς και του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος λόγω της ανάγκης για δημοσιονομική σταθερότητα, ορίζεται ως προϋπόθεση χορήγησης αυτών η δωδεκαετής διάρκεια διαμονής για τους πολίτες τρίτων χωρών που δεν προέρχονται από χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν υπόκεινται σε ειδικό καθεστώς προστασίας, ενώ θεσπίζεται ως επιπλέον κριτήριο η υποχρεωτική φοίτηση στο σχολείο των ανηλίκων τέκνων των οφελουμένων οικογενειών, δεδομένου ότι τα τρία αυτά επιδόματα συνιστούν επιδοματικά εργαλεία με απώτερο στόχο την άνοδο του βιοτικού επιπέδου.

Επιπλέον, ως προς το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, προβλέπεται το αφορολόγητο και το ακατάσχετο της ενίσχυσης ως μέτρο διασφάλισης του εισοδήματος των δικαιούχων οικογενειών, δοθέντος ότι οι δυσμενείς συνθήκες διαβίωσης στις

περιοχές αυτές δημιουργούν πρόσθετα έξοδα.

Πέραν των λοιπών ρυθμίσεων, εξειδικεύονται στο παρόν σχέδιο νόμου και οι όροι και οι προϋποθέσεις από τους οποίους το ΚΕΑ θα προβαίνει σε διαγραφή ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τον ΕΦΚΑ υπέρ νομικών και φυσικών προσώπων έως την 31^η Ιανουαρίου του επόμενου ημερολογιακού έτους. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω οφειλές διαγράφονται από την πάροδο είκοσι χρόνων από το έτος της βεβαίωσης, εφόσον το συνολικό ύψος των οφειλών προς τον ΕΦΚΑ δεν υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων ευρώ ανά οφειλέτη, ενώ προβλέπεται και η εγγραφή ληξιπρόθεσμων οφειλών που δεν ξεπερνούν τα 10 ευρώ.

Αξιοσημείωτη και η διάταξη του άρθρου 28 του νομοσχεδίου, βάσει της οποίας στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού του ΕΦΚΑ θεσπίζεται η δυνατότητα ανάπτυξης συναλλαγών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης επιπέδου 4 και παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους να συναλλάσσονται ηλεκτρονικά με τις υπηρεσίες του ΕΦΚΑ.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι ο μοναδικός στόχος του παρόντος νομοσχεδίου είναι η στήριξη της ελληνικής οικογένειας και η βελτίωση της ζωής όλων των πολιτών, επομένως η ψήφισή του είναι καθήκον όλων μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο για τον χρόνο.

Κύριε Κωνσταντίνουλε, στον χρόνο του προηγούμενου συναδέλφου σας, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που, σύμφωνα με το Υπουργείο, στόχο έχει την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Βασικός, φυσικά, πυλώνας του νομοσχεδίου είναι η χορήγηση του επιδόματος γέννησης. Το επίδομα αυτό εξαγγέλθηκε από την Κυβέρνηση τους τελευταίους μήνες.

Αξιολογώντας το, κύριε Υπουργέ, θα πω ότι η χορήγησή του δεν μας βρίσκει αντίθετους. Άλλωστε, κάθε τι που λειτουργεί υποστηρικτικά στα νέα ζευγάρια μάς βρίσκει σύμφωνους. Ωστόσο, παραμένει το ζήτημα αν οι προϋποθέσεις με τις οποίες θα χορηγηθεί το επίδομα έχουν εξειδικευτεί, καθώς και αν οι ρυθμίσεις μπορούν πραγματικά να προσφέρουν την απαραίτητη στήριξη στα νέα ζευγάρια.

Στόχος και ζητούμενο είναι για εμάς, θα έλεγα, και για όλους να αυξηθούν οι γεννήσεις. Αξιολογώντας, όμως, το παρόν νομοσχέδιο βλέπουμε ότι οι παρούσες ρυθμίσεις δεν είναι αρκετές. Χρειάζονται, λοιπόν, επίμονος διάλογος με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, κάτι το οποίο δεν έγινε, διότι η αποσπασματική νομοθέτηση ενός επιδόματος δεν μπορεί να προσφέρει στήριξη και μάλιστα τη στήριξη που περιμένουν τα νέα ζευγάρια, ούτε φυσικά να αντιστρέψει τα δυσόσινα σενάρια για τον πληθυσμό της χώρας, για μια Ελλάδα που γηράσκει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σύμφωνα με μελέτες ο πληθυσμός της Ελλάδας την επόμενη εικοσαετία αναμένεται στα εννιάμισι εκατομμύρια, όταν ο αντίστοιχος πληθυσμός της Τουρκίας θα είναι ογδόντα πέντε εκατομμύρια. Επομένως, επί της ουσίας η αντιμετώπιση του δημογραφικού χρειάζεται εθνική στρατηγική, κάτι το οποίο δεν είδαμε. Εθνική στρατηγική, λοιπόν, με ισχυρά κίνητρα ιδιαίτερα για τους νέους και μάλιστα κάτω των τριάντα ετών, ώστε να παραμείνουν στη χώρα, να δημιουργήσουν οικογένεια για να τεκνοποιήσουν.

Ήδη ως χώρα βιώνουμε τις επιπτώσεις του brain drain, όπου νέοι επιστήμονες και νέοι άνθρωποι, λόγω της ανεργίας και των χαμηλών αμοιβών, εγκαταλείπουν την Ελλάδα, καθώς φυσικά δεν τους δίνεται η δυνατότητα να εργαστούν, να εξελιχθούν και να δημιουργήσουν τη δική τους οικογένεια. Άρα το στοίχημα για όλους μας θα πρέπει να είναι το brain drain να γίνει brain gain.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, απαιτείται η διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης οικογενειακής πολιτικής που θα στηρίξει τα ζευγάρια. Μάλιστα, στα νέα ζευγάρια θα πρέπει να τους δώσει τη δυνατότητα να τεκνοποιήσουν.

Θα πρέπει να υπάρχουν οικογενειακά επιδόματα χωρίς αστε-

ρίσκους. Θα πρέπει επιτέλους, κυρία Υπουργέ, να θεωρείται αυτονόητη η δωρεάν πρόσβαση σε βρεφονηπιακούς και παιδικούς σταθμούς για κάθε παιδί. Η οικονομική στήριξη για σπουδές θα πρέπει να είναι καθολική. Καθολική θα πρέπει να είναι και η μέριμνα για τις μονογονεϊκές οικογένειες και τις οικογένειες με παιδί με αναπηρία. Απαιτείται, λοιπόν, χρηματοδότηση των δήμων για τη διαμόρφωση δομών με επίκεντρο το παιδί και την οικογένεια.

Κυρία Υπουργέ, το Κίνημα Αλλαγής, το 2018 κατέθεσε πρόταση νόμου για την εθνική δημογραφική πολιτική και τη στήριξη της οικογένειας, καταγράφοντας, μάλιστα -θα έλεγα- έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό για την αντιμετώπιση της δημογραφικής κρίσης. Είναι θετικό φυσικά ότι η Κυβέρνηση σήμερα υιοθετεί κάποιες από τις προτάσεις μας. Αυτό, όμως, το πράττει -θα έλεγα- με προχειρότητα και αποσπασματικότητα.

Στο παρόν νομοσχέδιο καταθέσαμε τροπολογίες με συγκεκριμένες προτάσεις. Σας καλούμε να τις κάνετε αποδεκτές. Συγκεκριμένα, ζητάμε σύσταση Ειδικής Γραμματείας Δημογραφικής Πολιτικής που θα εκπονήσει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα και με ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το δημογραφικό, με τη λήψη μέτρων στήριξης για την οικογένεια, όπως επίσης και δημιουργία Κέντρων Συμβουλευτικής και Υποστήριξης στους δήμους, την ένταξη των τρίτεκνων οικογενειών στις πολύτεκνες, τη θέσπιση του ακατάσχετου του επιδόματος του παιδιού, την αύξηση κατά το ήμισυ του επιδόματος γέννησης. Τούτο, φυσικά, σε περίπτωση απόκτησης δεύτερου παιδιού εντός του χρονικού διαστήματος των τριάντα μηνών. Επίσης, ζητάμε τη μεταφορά των βασικών βρεφικών ειδών στον χαμηλό συντελεστή ΦΠΑ, καθώς και άλλες ρυθμίσεις, τις οποίες ο εισηγητής μας κ. Μουλκιώτης σας έκανε γνωστές.

Θα αναφερθώ, επίσης, στην τροπολογία που καταθέσαμε για την ανάκτηση της αυτοτέλειας των κέντρων εκπαίδευσης κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με αναπηρίες που σήμερα, όπως γνωρίζετε, υπολειπονται και την ένταξή τους στα Κέντρα Κοινωνικής Προστασίας του Υπουργείου Εργασίας. Και τούτο για να βελτιωθεί η λειτουργία τους και να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο οι υπάρχουσες δομές.

Σας καλούμε, κυρία Υπουργέ, να κάνετε αποδεκτές και τις δύο αυτές τροπολογίες.

Ολοκληρώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος χρειάζεται να αποτελέσει πυρήνα του νέου εθνικού αναπτυξιακού στρατηγικού σχεδίου για τη χώρα. Η παροχή οικονομικών κινήτρων και διευκολύνσεων στους γονείς και στους υποψήφιους γονείς είναι απολύτως απαραίτητη προς κάθε κατεύθυνση. Μάλιστα, θα έλεγα πως προς κάθε κατεύθυνση θα οφείλει να κινηθεί η πολιτεία με σοβαρότητα και επίγνωση της κατάστασης, χωρίς μεγαλοστομίες, εξαγγελίες και με ημίμετρα.

Μαζί όμως με τα κίνητρα, πρέπει να στηρίξουμε τον θεσμό της οικογένειας, που τις τελευταίες δεκαετίες δέχεται απανωτά χτυπήματα, οδηγώντας σε υπογεννητικότητα και στην απομυθοποίηση της αξίας της.

Με τις σκέψεις αυτές είμαστε επί της αρχής θετικοί απέναντι στο νομοσχέδιο. Σας καλούμε, κυρία Υπουργέ, να υιοθετήσετε και τις προτάσεις μας.

Τέλος, πριν τοποθετηθώ κι εγώ επί της επίμαχης τροπολογίας του Υπουργείου Αθλητισμού, θα ήθελα να θυμίσω, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι εκμεταλλευτήκατε την οργή του κόσμου για τα πεπραγμένα του ΣΥΡΙΖΑ. Θα έλεγα ότι βάλατε ψηλά τον πήχη. Κάνετε κατάχρηση της περιόδου χάριτος. Χορτάσαμε περί αξιοκρατίας και κανονικότητας.

Εδώ, να σας παραπέμψω και να σας θυμίσω την επιλογή των διοικητών των νοσοκομείων. Και τώρα βλέπουμε, με την τροπολογία που καταθέσατε σήμερα, το σκεπτικό σας περί της τήρησης της νομιμότητας. Ομιλώ για το περιεχόμενο της τροπολογίας.

Ένα είναι το συμπέρασμα: Αποτύχατε ως Κυβέρνηση στη διαχείριση του ελληνικού ποδοσφαίρου και του ελληνικού πρωταθλήματος. Δημιουργείτε σήμερα μείζονα ζητήματα πριν καν εκδοθεί η δικαστική απόφαση. Αλλάζετε τον νόμο. Ωστόσο, συνεχίζετε να μιλάτε περί νομιμότητας. Η ευθύνη, φυσικά, είναι δική

σας. Θα έλεγα ότι όπως στρώσατε θα πορευθείτε!

Κυρία Υπουργέ, μήνυμα και απαίτηση της κοινωνίας είναι: «Όχι» δύο μέτρα και δύο σταθμά. «Όχι» εκπτώσεις. «Όχι» τροποποιήσεις. «Όχι» αναστολές. «Όχι» ο έχων τη δύναμη να κερδίζει. «Όχι» αποφάσεις κατά το δοκούν.

Ωστόσο, για όλους εμάς, για τους πολιτικούς, είναι ένα το μήνυμα: Η πολιτική δεν πρέπει να ποδοσφαιροποιείται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαράλαμπος Μαμουλάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να είστε εντός των χρονικών ορίων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προτού καλωσορίσω τη Νέα Δημοκρατία στον θαυμαστό κόσμο της κοινωνικής πολιτικής, επιτρέψτε μου να κάνω ένα σχόλιο για την περίφημη πλέον τροπολογία που απασχολεί το Σώμα τις τελευταίες -θα έλεγα- ώρες. Πρόκειται για μία τροπολογία ετερόκλητη, μη συναναρτώμενη με το αντικείμενο, επιτομή της κακής νομοθέτησης. Πέραν αυτών των όρων που ανέφερα, δημιουργεί και τεράστια ζητήματα. Αρκετοί προλαλήσαντες συνάδελφοι τα εκθείασαν ιδιαίτερως. Αν μη τι άλλο, δημιουργεί τριγμούς και διαταράσσει μία συνοχή σε έναν χώρο, όπως είναι ο αθλητισμός, με πολλές διαστάσεις, δυστυχώς, και επιπτώσεις αρνητικές.

Νομίζω ότι η Νέα Δημοκρατία θα πληρώσει αυτό το τίμημα της επιβολής, της παρεμβατικότητας μέσα από διαδικασίες. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι είναι σε εξέλιξη η εν λόγω διαδικασία της επιτροπής. Και έρχεται με νομοθέτημα να αλλάξει τον ρου της οποιασδήποτε αυτής εξέλιξης.

Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος με πολύ ξεκάθαρο τρόπο ανέφερε ότι ουσιαστικά με ένα λάθος δεν διορθώνεις τα πράγματα όταν έχει λάβει χώρα ήδη άλλο ένα λάθος. Απλώς, προκαλείς το απόλυτο χάος. Και αυτό είναι που θα συμβεί τις επόμενες μέρες.

Εισερχόμενος στο ζήτημα που αφορά, φυσικά, το σημερινό σχέδιο νόμου για το επίδομα γέννησης και τις λοιπές διατάξεις, σάφως, το πρώτο άρθρο μάς βρίσκει σύμφωνους. Γι' αυτό και εξέφρασα την άποψη του καλωσορίσματος της Νέας Δημοκρατίας σε αυτή τη λογική. Πρόκειται για λογική, βέβαια, μια πρόταση, μια κίνηση και νομοθέτημα, το οποίο δεν λύνει το δημογραφικό πρόβλημα. Το δημογραφικό πρόβλημα είναι τεράστιο ζήτημα για τη χώρα και έχει πολλές διαστάσεις. Ουσιαστικά, έρχεται να επικυρώσει και να επιβεβαιώσει τη δική μας πολιτική των προηγούμενων χρόνων, όπου παραλαμβάνοντας μία χώρα ερείπιο, στα όρια της ανθρωπιστικής κρίσης -θέλω να τονίσω στο Σώμα ότι το πρώτο νομοθέτημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το 2015, ήταν ακριβώς αυτό- δημιούργησε μία συνθήκη, μία ομπρέλα, ουσιαστικά, για να μπορέσουμε να ενισχύσουμε τη χειμαζόμενη, τότε, ελληνική οικογένεια: το επίδομα παιδιού, το επίδομα στέγασης, το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, δηλαδή το ΚΕΑ, στο οποίο τώρα προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία να κάνει μετονομασία στο αποτυχημένο πλαίσιο του παρελθόντος.

Θα ήθελα να εκθείασω ιδιαίτερως τρία άρθρα, το άρθρο 15, το άρθρο 17 και το άρθρο 29 του παρόντος νομοσχεδίου, στο οποίο, δυστυχώς, βρίσκουμε την τιμωρητική διάταξη που καταργεί τα επιδόματα εάν ένα παιδί μιας οικογένειας -όσα παιδιά και αν έχει- χάσει τη σχολική χρονιά από απουσίες.

Ξέρετε, σας κυνηγάει η -δήθεν- αριστεία παντού. Διότι είδαμε τους διορισμούς των δικών σας αρίστων με πλαστά βιογραφικά και πτυχία. Και τώρα έχουμε αμφιβόλου ποιότητας τίτλους από κολλέγια. Στην πραγματικότητα θέλετε να αποκλείσετε συγκεκριμένες ευάλωτες κοινωνικές ομάδες από τα επιδόματα. Προσβάλλετε κάθε έννοια δικαιοσύνης και ισονομίας, αφού δίνετε επιδόματα ανάλογα με την καταγωγή των παιδιών.

Για παράδειγμα, για τους πολίτες τρίτων χωρών απαιτείται δωδεκαετής συνεχής παρουσία στη χώρα, νόμιμη και μόνιμη, σαφώς, η οποία τεκμαίρεται από τις φερολογικές δηλώσεις. Για παράδειγμα, αν ήταν οκτώ τα έτη αυτά νόμιμης, μόνιμης σχολικο-

τενούς διάρκειας και χωρίς καμμία διακοπή παρουσία, η οποία θα τεκμαίρεται από τα φορολογικά στοιχεία, δεν δίνεται αυτό το δικαίωμα. Νομίζω ότι ο νούν νοείτω.

Στόχος, φυσικά, είναι να κόψετε χιλιάδες δικαιούχους, ένα μέτρο που -τολμώ να πω- ότι διαπνέεται από ένα ρατσιστικό πνεύμα. Οι έννοιες της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της ισονομίας σάς είναι τόσο ξένες που δεν χάνετε ευκαιρία να μας το δείχνετε ακόμα και με νόμους που αφορούν το παιδί. Η πολιτική σας προσκρούει στα δικαιώματα του παιδιού που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα. Εσείς, οι δήθεν ευρωπαϊστές, αδιαφορείτε παντελώς για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Η αντίφασή σας και η δυσφορία σας στην ενίσχυση των αδύναμων αποτυπώνεται καθημερινά σε μία-μία από τις πολιτικές σας.

Ο λαός, όμως, δεν ξεχνάει τόσο εύκολα. Δεν ξεχνάει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ και οι πολιτικές του κράτησαν την κοινωνία όρθια. Παραλάβαμε το 2015 άδεια ταμεία, μία κοινωνία σε κατάρρευση. Τα παιδιά λιποθυμούσαν στα σχολεία. Εμείς, όμως, κατορθώσαμε και κρατήσαμε την κοινωνία όρθια και πολλές φορές με μονομερείς ενέργειες απέναντι στους θεσμούς.

Σας υπενθυμίζω ότι ο νόμος για την ανθρωπιστική κρίση ήταν πράγματι ο πρώτος νόμος που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μείωσε την ανεργία από το 27% στο 17%. Δημιουργήσαμε τριακόσες πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας με το 70% αυτών να είναι πραγματικά πλήρους απασχόλησης. Επανάφερε τις συλλογικές συμβάσεις. Αύξησε τον κατώτατο μισθό και πολλά άλλα. Αυτά όλα συσιστούν πολιτική αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Για να συνεχίσουμε με νούμερα, γιατί πολλές φορές τα μαθηματικά είναι πεισματικά και δεν διαψεύδονται, διπλασιάσαμε τις θέσεις των vouchers στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Παραλάβαμε εβδομήντα οκτώ χιλιάδες θέσεις και βάλαμε το 2019 εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες παιδιά, ικανοποιώντας όλες τις απαιτήσεις.

Σας υπενθυμίζω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ενέταξε τις άνεργες μητέρες και όλες τις μητέρες που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας στο πρόγραμμα. Καθιερώσαμε καθημερινά εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες ζεστά σχολικά γεύματα. Με το σύνολο των πολιτικών μας μειώσαμε τη φτώχεια στα προ κρίσης επίπεδα κι από αποτυπώνεται και από τις έρευνες και μετρήσεις της ΕΛΣΤΑΤ.

Είναι ενδεικτικό ότι οι δικαιούχοι του κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης από εξακόσιες πενήντα χιλιάδες, το 2019 έπεσαν στις τετρακόσες εβδομήντα χιλιάδες, γεγονός που ουσιαστικά αποδεικνύει ότι οι πολιτικές μας δεν ήταν φιλανθρωπικού χαρακτήρα, όπως λέτε, αλλά ουσίας, καθώς το 30% ενετάχθη στην αγορά εργασίας. Αυτά είναι παραδείγματα που εδράζονται σε νούμερα, τα οποία, όπως ξαναείπα, είναι αδιάσειστα.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κόπτεσθε, δήθεν, για το δημογραφικό πρόβλημα. Από το 1993, την εποχή του Κωνσταντίνου Μητσότακη, υπήρχε ομόφωνη διακομματική απόφαση της επιτροπής της Βουλής που πρότεινε συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού. Μέχρι σήμερα δεν κάνατε τίποτα απολύτως γι' αυτό. Και σας το λέω εγώ, ένας πολύτεκνος, πατέρας τεσσάρων παιδιών.

Ακόμα και την εποχή των παχιών αγελάδων, η παιδική φτώχεια στην Ελλάδα ξεπερνούσε το 25%, το υψηλότερο ποσοστό σε όλη την Ευρώπη. Ναι, τότε, την εποχή της επίπλαστης ανάπτυξης, που διεφάνη στην πορεία ότι είχε πηλίνα πόδια. Εσείς που στα χρόνια της κρίσης βλέπατε τα παιδιά να λιποθυμούν στα σχολεία και ως αντιπολίτευση καταψηφίσατε τα σχολικά γεύματα που θεσμοθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ, μιλάτε τώρα για το δημογραφικό.

Η πολιτική σας στηρίζεται σε πυροτεχνήματα και επικοινωνιακά τρικ και δεν έχει καμμία κοινωνική διάσταση και προοπτική. Επαναφέρετε τη μνημονιακή λογική των εφάπαξ βοηθημάτων κι αυτό, όμως, μόνο για ένα μέρος του κόσμου που το έχει ανάγκη. Κάνετε ακριβώς αυτό που έλεγε το ΔΝΤ. Αυτό που δεν κάναμε εμείς όσο ήταν το ΔΝΤ στην Ελλάδα, το εφαρμόζετε τώρα εσείς, ενώ εμείς βγάλαμε τη χώρα από τα μνημόνια.

Εμείς δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε για ένα κράτος αλληλεγγύης και πρόνοιας που αναγνωρίζει ίσα δικαιώματα σε όλους τους πολίτες. Εμείς ανοίγουμε αγκαλιά σε όλα τα παιδιά

του κόσμου, ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας ή εθνικότητας. Γιατί απλούστατα αυτό είναι το DNA της Αριστεράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μουζάλας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω ότι θα πάρετε πολύ μεγάλα ένησημα για δύο πρωτοτυπίες οι οποίες θα συζητηθούν στην Ευρώπη και που λείπανε από την Ευρώπη.

Το ένα είναι η εκπληκτική σας δυνατότητα να αλλάζετε τους νόμους ανάλογα με το τι θέλετε να κάνετε. Δεν έβγαينه ο νόμος για την ΕΥΠ γι' αυτόν που θέλατε, τον αλλάξατε. Δεν έβγαينه το να γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, κάνατε ισοτιμία των κολλεγίων. Δεν έβγαينه η απλή αναλογική, δεν τη θέλατε, τη σακατέψατε απ' όλες τις πλευρές. Δεν έβγαιναν οι μετακλητοί σας συνταξιούχοι κάποιας ηλικίας, τους φέρατε. Απαλλαγή των τραπεζών από την ευθύνη, το μαύρο χρήμα.

Αυτό, ξέρετε, δεν είναι συνηθισμένο πολιτικό και θα πρέπει στα συνέδρια να το δείτε, να συζητηθεί, να πάρει η Ευρώπη από αυτό. Δηλαδή πώς; Με βάση τη συγκυρία αλλάζω τον νόμο. Κι αυτό κάνατε τώρα και για το ποδόσφαιρο, όπου τα κάνατε θάλασσα και προφανώς δεν ξέρετε να παίζετε μπάλα, πολύ περισσότερο από εμένα που δεν ξέρω καθόλου.

Το δεύτερο πρωτότυπο που θα πρέπει να περάσει σε όλη την Ευρώπη και να το θέσετε και στο Λαϊκό Κόμμα και να το δει και η Αριστερά και η Σοσιαλδημοκρατία είναι ότι λύσατε το δημογραφικό με 2.000 για τον τοκετό. Τρελαθήκατε. Είναι ένα θετικό μέτρο αυτό που φέρατε. Γιατί δεν το φέρατε σαν τέτοιο, να το ψηφίσουμε, να τελειώσουμε. Είναι ένα θετικό μέτρο. Όχι! Λύθηκε το δημογραφικό της χώρας!

Δεν έχετε ιδέα, από το ύψος που στέκεστε μέσα στην κοινωνία, των συνθηκών κάτω από τις οποίες κάποιος κάνει παιδί. Εγώ είμαι μειετήρας. Έχω ξεγεννήσει χιλιάδες παιδιά. Τι εννοείτε; Εννοείτε ότι επειδή θα πάρουν 2.000, θα κάνουν παιδιά; Δεν φοβούνται τα έξοδα του τοκετού, όπου οι 2.000 είναι πολύ μεγάλη βοήθεια. Τα επόμενα σαράντα χρόνια φοβούνται. Φοβούνται τα χρόνια που μεγαλώνουν τα παιδιά. Φοβούνται τα χρόνια που τα παιδιά πάνε σχολείο. Φοβούνται τα χρόνια που τα παιδιά πρέπει να σπουδάσουν. Φοβούνται το τι θα κάνουν τα παιδιά αφού σπουδάσουν.

Όχι. Εσείς, με μία μεγαλοστομία απίστευτη, λύσατε το θέμα του δημογραφικού με 2.000 επίδομα τοκετού, το οποίο είναι πάρα πολύ θετικό και θα κάνω στο τέλος και τις άλλες προτάσεις.

Εάν δεν βάζατε όλους αυτούς τους βερμπαλισμούς, τις μεγαλοστομίες για το δημογραφικό, εδώ θα σταμάταγα. Θα σας έλεγα φέρατε ένα θετικό μετρό, κυρία Υφυπουργέ, καλό είναι αυτό που φέρατε, πάμε παρακάτω. Όλη η πολιτική σας, όμως, είναι αντιδημογραφική. Ό,τι ψηφίσουμε αυτούς τους επτά μήνες που γίνεται Κυβέρνηση, δουλεύει ενάντια στο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας και στις λύσεις που αυτή η Βουλή, ομόφωνα σχεδόν, είχε προτείνει. Δεν σας αναφέρω εγώ την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, που προφανώς, για εμένα, ήταν πολύ πιο φιλική σε αυτά τα πράγματα. Για εσάς δεν ήταν. Εντάξει.

Η έλλειψη συλλογικών συμβάσεων, όμως, είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η έλλειψη αυξήσεων στους μισθούς και η ελαστική εργασία είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η κατάργηση της δέκατης τρίτης σύνταξης είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η αύξηση του φόρου μεταβίβασης είναι ενάντια στο δημογραφικό. Οι ανατιμήσεις του ηλεκτρικού ρεύματος είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η αύξηση των τεκμηρίων είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η αύξηση του ΕΝΦΙΑ μέσω της αύξησης των αντικειμενικών αξιών είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η μείωση της βιομηχανικής παραγωγής που είχαμε τους τελευταίους δύο μήνες είναι ενάντια. Η αύξηση της ανεργίας είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η μείωση των οικονομικών για την παιδεία, η χειροτέρευση του δημοσίου συστήματος υγείας, είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η άρνηση άρσης των ανισοτήτων λόγω φύλου που βάλαμε στο Σύνταγμα και ο παραμερισμός της γυναίκας από την ισότητα δικαιωμάτων με τον άντρα είναι ενάντια στο δημογραφικό.

Κάποιος τόλμησε και είπε εδώ πέρα τη λέξη «αγέννητο παιδί». Είναι σαν να λες η «άκαυστη φωτιά». Δεν υπάρχει τέτοιος ορισμός. Είναι ένα ιδεολογικό πράγμα. Είναι ενάντια στο δημογραφικό. Η ελαστική εργασία, η κατάργηση των σχολικών γευμάτων, τα τριάντα δύο κλειστά πανεπιστημιακά τμήματα, η κατάργηση της νομικής, η ισοβάθμιση των κολλεγίων και η διαφήμισή τους από Βουλευτές σας, είναι ενάντια στο δημογραφικό.

Τόλμησε μία Βουλευτής σας να πει εδώ πέρα -μας θεωρείτε τους Έλληνες χαχόλους, δεν ξέρω να σας πω- ότι μέσα στα μέτρα για το δημογραφικό είναι η μείωση του φόρου πολυτελείας στα αυτοκίνητα. Θα μας τρελάνετε; Γιατί -λέει- τα παίρνουν οι πολύτεκνοι. Τι να σας πω τώρα; Παίρνουν Cayenne οι πολύτεκνοι; Τι ακριβώς παίρνουν οι πολύτεκνοι; Είναι το 1% τα αυτοκίνητα των πολυτέκνων. Ευτυχώς που δεν είπατε ότι και η κατάργηση του φόρου στα σκάφη είναι κάτι που βοηθάει τους πολύτεκνους.

Το brain drain. Θα απολύσετε πτυχιούχους με μεταπτυχιακά, για να φέρετε τέσσερις χιλιάδες εννιάκούς εννιά και τον γιο του κ. Κύρτσου. Είναι σοβαρό αυτό το πράγμα; Βοηθάει στο δημογραφικό;

Επιδόματα. Ήρθατε στα επιδόματα. Δεν ήρθατε με την ψυχή σας. Γιατί κάνετε ένα επίδομα και κουτσουρεύετε τρία. Αυτό σημαίνει ότι όντως έχετε μία συνέπεια στο ότι είσατε αντίθετοι με τα επιδόματα και ότι αυτό το επίδομα, που είναι θετικό και θα το ψηφίσω και σαν μειωτήρας με όλη μου την καρδιά, δεν το πιστεύετε. Είναι ένα προπαγανδιστικό κόλπο από αυτά που κάνετε κάθε φορά, το οποίο θα πιάσει.

Μόλις, όμως, αντιληφθούν ότι θα κοπεί το επίδομα παιδιού επειδή το Ρομά δεν πάει σχολείο, επειδή το δυσλεκτικό παιδί δεν πάει σχολείο, επειδή το δυσκινητικό παιδί δεν πάει σχολείο, επειδή το παιδί με διάσπαση προσοχής δεν πάει σχολείο, θα τιμωρήσετε μία οικογένεια, θα ξανακαταλάβει ο κόσμος.

Τι κάνετε; Δεν μπορείτε να κάνετε κοινωνική πολιτική. Το χάδι στον ευάλωτο σας είναι άγνωστο σαν νόμιμη συνθήκη. Σας είναι άγνωστο σαν αλληλεγγύη. Σας είναι γνωστό σαν φιλανθρωπία, σαν γκαλά, σαν κάτι τέτοιο. «Τατσιγανάκια δεν πάνε σχολείο, να τους κόψουμε το επίδομα», αντί να δείτε πώς θα πάνε τα τσιγγανάκια σχολείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώδεκα χρόνια αντί για πέντε, γιατί; Ο Αντετοκούνμπο δεν μπορεί να κάνει παιδί εδώ και να πάρει το επίδομα. Ποια είναι η λογική αυτή; Γιατί δώδεκα και όχι δεκατέσσερα; Γιατί δώδεκα και όχι οκτώ; Γιατί θέλετε να εκφράσετε μέσα απ' αυτό το πράγμα προς την ακροδεξιά σας πτέρυγα το ότι, εντάξει παιδιά, είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε κάποιες υποχωρήσεις με βάση το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, αλλά δεν το παρακάνουμε κιόλας, ελπίζοντας ότι όπως απορροφήσατε ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής, πιθανώς αύριο να απορροφήσετε και ψηφοφόρους της Ελληνικής Λύσης.

Άκουσα για αλλοίωση του έθνους. Ο Αντετοκούνμπο αλλοίωσε το έθνος; Ο Σχορτσάντης αλλοίωσε το έθνος; Βγαίνετε και τα λέτε. Βγάζετε κρεμάλες, κάνετε, ράνετε. Δεν τα λέτε, όπως η Ελληνική λύση. Τα λέτε πιο κομψά. Αλλά η κομψότητα είναι στο λεκτικό σας. Δεν είναι σε αυτό που πιστεύετε.

Και το δικό μου πρόβλημα και το πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ -σας το έχω ξαναπεί- δεν είναι να αγαπάτε τους φτωχούς, δεν είναι να αγαπάτε τους ευάλωτους, δεν είναι να αγαπάτε τους «αραπάδες», δεν είναι να αγαπάτε τους τσιγγάνους, να αγαπάτε τους Εβραίους. Δεν με νοιάζει ποιος αγαπάτε. Η Βουλή αγαπάει το κράτος δικαίου και η Βουλή οφείλει να υπερασπίζεται το κράτος δικαίου. Και εσείς το καταπατάτε.

Θα κάνω τρεις συγκεκριμένες προτάσεις. Με εξαίρεση αυτή τη συνθήκη του ΚΙΝΑΛ όταν μιλάει, να μιλάει περίπου τα δύο τρίτα του χρόνου του ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να πάρει έτσι μία επιβράβευση ότι δεν έπεσε και εντελώς, εγώ θα συμφωνήσω, θα θεωρήσω πολύ θετική την πρόταση για μία διακομματική γραμματεία για το δημογραφικό. Να μπορέσουμε να κάνουμε επιστημονικά πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, έχουμε φτάσει τα οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Τελείωσα.

Ήθελα να προτείνω, επίσης, το εξής: Ξέρω ότι η πρόταση που θα σας κάνω τώρα δεν μπορεί να γίνει δεκτή αμέσως. Αλλά το βάζω για να το μελετήσουμε. Νομίζω ότι οφείλουμε να ρίξουμε τον ΦΠΑ στον τοκετό και στον καρκίνο σε ένα συμβολικό ποσοστό του 1%. Ο τοκετός και ο καρκίνος είναι η μάχη της ζωής με τον θάνατο, ανάποδα κάθε φορά. Δεν μπορεί να έχει ΦΠΑ 24%. Θα σας παρακαλούσα πολύ να δείτε την πρόταση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Τζηκαλάγιας Ζήσης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλο ενδιαφέρον από τα έδρανα της Αίθουσας τους προλαλήσαντες δύο συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, τον συνάδελφο και στην Ιατρική, τον μαιευτήρα, κ. Μουζάλα, όπως και τον πολύτεκνο κ. Μαμουλάκη, τον οποίο εκτιμώ και σέβομαι για την προσφορά του στην οικογένεια και στην πατρίδα και την προσπάθεια που κάνει να αναθρέψει τα παιδιά του.

Λίγες ώρες, όμως, πριν, ευρισκόμενος στο σπίτι, άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον την πολιτική ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσακαλώτου. Και επειδή είμαστε της ίδιας γενιάς ηλικιακά και πολιτικά με έφερε τριάντα πέντε με σαράντα χρόνια πίσω. Και δεν μπορώ να μην αρπάξω την ευκαιρία να απαντήσω στα λεγόμενά του, γιατί όλη του η ομιλία ήταν πολλά λεπτά, αφού σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είχε την ευχέρεια να τα αναπτύξει.

Τότε, λοιπόν, υπήρχε η ιδεολογική αντιπαράθεση ανάμεσα στον φιλελευθερισμό και στον μαρξισμό-λενινισμό, ανάμεσα στον καπιταλισμό -όπως έλεγε ο κ. Τσακαλώτος- και στον κομμουνισμό, τότε που αντιπαράτιζοντο η ελευθερία και η δημοκρατία με την ισότητα, όπως έλεγαν τότε οι αριστεροί την κοινωνική δικαιοσύνη. Για μας η ισότητα ήταν ισότητα στις ευκαιρίες. Και στο αστικό φιλελεύθερο δημοκρατικό καθεστώς όλοι θέλουμε να έχουμε όσο γίνεται ίσες ευκαιρίες στη διεκδίκηση και στο να βρει ο καθένας τον δρόμο του και στην ζωή και στην κοινωνία.

Και αυτό έγινε με τον κ. Τσακαλώτο, ο οποίος με την αξία του ανήλθε στα ύπατα αξιώματα της πανεπιστημιακής και ακαδημαϊκής κοινότητας στην Ελλάδα και το εξωτερικό -στην ημεδαπή και την αλλοδαπή- με όλα τα παρεπόμενα που απορρέουν. Όταν ένας φτάσει ψηλά επιστημονικά, θα έχει τις οικονομικές απολαβές που του πρέπει. Δεν ξέρω αν ο κ. Τσακαλώτος θα πετύχαινε αυτούς τους στόχους αν η δική του ιδεολογία του μαρξισμού-λενινισμού εκείνων των χρόνων, επικρατούσε σε κάποια χώρα.

Πάντως είμαι μάλλον απόλυτα βέβαιος πως εάν εγώ διατηρούσα εκείνες μου τις ιδεολογικές και φιλοσοφικές αρχές και βρισκόμουν σε μία χώρα όπου κυριαρχούσαν οι ιδεολογίες εκείνου του δήθεν σοσιαλισμού, του μαρξισμού-λενινισμού, όχι μόνο δεν θα είχα αυτή τη δυνατότητα της επιστημονικής ανέλιξης, αλλά σίγουρα θα στερούμουν και την ελευθερία και τη δημοκρατία, που εμείς τη θεωρούμε δεδομένη.

Αλλά το πρόβλημα με τον κ. Τσακαλώτο και την Αριστερά σήμερα είναι ότι μέχρι το 2014 είχατε επιχειρήματα. Λέγατε ότι μετά τη Μεταπολίτευση διαδεχόταν τη διακυβέρνηση της χώρας μία φιλελεύθερη κεντροδεξιά παράταξη με μία σοσιαλιστική -ξέρω 'γω- κεντροαριστερή παράταξη, το ΠΑΣΟΚ. Δεν είχε έρθει η πραγματική αριστερά στην εξουσία.

Να, όμως, που το 2015 και για τεσσαράμισι χρόνια είχατε τη δυνατότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να κυβερνήσετε και ήσασταν απερίσπαστοι σε αυτό. Και, όμως, απογοητεύεστε. Απομυθοποιήθηκε το δήθεν ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς. Και αυτό είναι το σημερινό πρόβλημα του κ. Τσακαλώτου, που είναι ιδεολόγος της Αριστεράς. Αυτό είναι το πρόβλημα της αυριανής σας ύπαρξης.

Εγώ εύχομαι γρήγορα να ξεπεράσετε τα ιδεολογικά, υπαρκτά και στρατηγικά σας προβλήματα, γιατί στη δημοκρατία όλοι χρειάζονται. Και εμείς πιστεύουμε στην αντιπαράθεση και στην πάλη των ιδεών. Απλώς πιστεύουμε ότι οι δικές μας ιδεολογικές αρχές είναι καλύτερες και όπου εφαρμόστηκαν στον κόσμο -και έχουν κυριαρχήσει στο μεγαλύτερο μέρος του πλα-

νήτη- εκεί οι πολίτες ευημερούν περισσότερο.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, κυρία Υφυπουργέ, -το οποίο δουλέψατε πολύ καλά- ήρθε να βάλει ένα καλό λιθαράκι στο μεγάλο ζήτημα της σύγχρονης πολιτικής ζωής της Ελλάδος, το δημογραφικό. Και είναι τεράστιο πρόβλημα. Είναι εθνικό πρόβλημα. Είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, που έχει σήμερα η πατρίδα μας.

Άλλη μία κυβέρνηση -όπως είπα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων- που ασχολήθηκε σοβαρά με αυτό το ζήτημα, ήταν πάλι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τριάντα χρόνια πριν και είχε πάλι Πρωθυπουργό έναν Μητσοτάκη. Τότε είχε αναθέσει ο αείμνηστος σε έναν Υφυπουργό εκείνης της κυβέρνησης να κάνει μία οικονομοτεχνική μελέτη για το πρόβλημα. Και αυτή η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα πως αν θέλει η Ελλάδα να λύσει το δημογραφικό στο διηνεκές, πρέπει να επενδύσει στο τρίτο παιδί.

Και να πω τη θέση μου -όπως τη λέω εδώ και χρόνια, απλώς έχω τη δυνατότητα να ακούγεται τώρα περισσότερο και θα τη λέω συνέχεια- ότι για να λύσουμε το δημογραφικό πρέπει να είναι συγκεκριμένη η πολιτική. Όταν λέμε για τρίτο παιδί, θα πρέπει συμβατικά η οικογένειά του να παίρνει τον μισθό του ανειδίκευτου εργάτη μέχρι να ενηλικιωθεί. Το τρίτο παιδί, όμως, είναι μακρινός στόχος. Το δεύτερο παιδί είναι ο στόχος πλέον. Άρα θα μπορούσαμε να πούμε να παίρνει εκείνο το ήμισυ της αμοιβής του ανειδίκευτου εργάτη μέχρι να ενηλικιωθεί. Νομίζω σύντομα τα δημοσιονομικά της χώρας θα το επιτρέψουν και μπορούμε να το κάνουμε.

Αυτό που ψηφίζουμε σήμερα, τα 2.000 ευρώ για την κάθε γέννηση, είναι ένα πάρα πολύ καλό ξεκίνημα. Δείχνει την πρόθεση της Κυβέρνησης. Δείχνει τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα της Κυβέρνησης, γιατί το λέγαμε μήνες πριν τις εκλογές και το πραγματοποιούμε άμεσα.

Από κει και πέρα η Κυβέρνησή μας θα ξεδιπλώσει την πολιτική της το επόμενο διάστημα με τον ρόλο που θα δώσουμε στη λειτουργία των βρεφονηπιακών σταθμών. Θα προσπαθήσουμε να διευκολύνουμε τους δήμους να κάνουν βρεφονηπιακούς σταθμούς. Αυτό θα είναι το ισχυρό κίνητρο πέρα από τα οικονομικά. Η γυναίκα, η μάνα και η οικογένεια να μπορούν να αφήσουν το παιδί να μεγαλώσει με αξιοπρέπεια και σωστά.

Τώρα όσον αφορά -επειδή δεν έχω και πολύ χρόνο- για τα επιδόματα που συνδέονται από μία μεριά με τα οικονομικά κριτήρια και από την άλλη με τη διαμονή, σαφώς και πρέπει να υπάρχει ένα διάστημα παραμονής.

Ορίστηκαν δώδεκα χρόνια. Θα μπορούσαν να είναι έντεκα, να είναι δεκατρία -πάντοτε υπάρχει ένα όριο- να υπάρχει βιωματική σχέση με την Ελλάδα και τον πολιτισμό μας. Εμείς ξέρουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα επόμενα χρόνια πρέπει να απορροφήσουμε δημιουργικά, παραγωγικά κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες, όχι περισσότερους, πρόσφυγες ή πολίτες από άλλες χώρες. Όμως, επειδή πιστεύουμε διαχρονικά ότι οι Έλληνες «εισίν οι μετέχοντες της ελληνικής παιδείας», θα κάνουμε ελπίς, γίνονται περισσότερο για να μετέχουν και να μετέλθουν της ελληνικής παιδείας. Αυτό θα μας κάνει να μην έχουμε εντάσεις, να μην έχουμε αντεγκλήσεις και θα συμβάλει στην κοινωνική συνοχή και στο αίσθημα ασφάλειας, πρώτα και πάνω, του Έλληνα πολίτη, αυτό που μας ενδιαφέρει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόφιλος Ξανθόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι πάντα μέσα στον χρόνο του.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρία Υπουργέ, θα αναφερθώ ακροθιγώς μόνο στο θέμα της ημερήσιας διάταξης που είναι το νομοσχέδιο για το παιδί, γιατί ουσιαστικά έχουμε εξαντλήσει τη διαδικασία από το πρωί μέχρι σήμερα.

Ακροθιγώς να πω το εξής. Στηρίζουμε το επίδομα των 2.000 ευρώ. Είναι μια κίνηση η οποία πραγματικά ανταποκρίνεται στις συνθήκες και στις δυσκολίες της σύγχρονης που αντιμετωπίζει η ελληνική οικογένεια, αλλά δεν θα πρέπει να αποτελεί προπέτα-

σμα και, κυρίως, λανθασμένο επιχείρημα ότι και με τον τρόπο αυτό λύνουμε το δημογραφικό. Υπάρχει το πόρισμα της Βουλής και αναφέρεται ρητά μέσα ότι πρέπει να υπάρχουν καλές δουλειές, να υπάρχει ασφάλεια, να υπάρχει κοινωνικό κράτος. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις, αυτοί είναι οι παράγοντες για την ευγονία και την ουσιαστική δημογραφική ανάκαμψη της χώρας.

Θέλω, λοιπόν, αφού κλείσω την αναφορά μου σε σχέση με το μείζον θέμα του τρίτου παιδιού, να μείνω στις τροπολογίες οι οποίες έχουν πολύ ενδιαφέρον, κατά την άποψή μας. Κάναμε μια τροπολογία για τα ΚΔΑΠ και για τα ΚΔΑΠ-ΜΕΑ. Είναι μια πολύ σημαντική παράμετρος της καθημερινότητας των ανθρώπων αυτών και των παιδιών με τις ειδικές ανάγκες. Πρέπει να γίνει μόνιμος ο χαρακτήρας των δομών αυτών, να ενταχθούν στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων, να υπάρξουν μόνιμες θέσεις μέσω ΑΣΕΠ για να μην υπάρχει αυτή η περιπετειώδης κατάσταση ένοιας σχολής των γονέων για το τι θα γίνει με τα παιδιά αυτά είτε είναι με ειδικές ανάγκες είτε δεν είναι με ειδικές ανάγκες. Είναι μια πολύ σημαντική παράμετρος και αυτό είναι που βοηθάει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της οικογένειας και όχι απλώς ένα επίδομα αποσπασματικό ή, εν πάση περιπτώσει, όπως χορηγείται με τη μορφή που το καταθέτετε.

Δεύτερον, θα μιλήσω για την περίφημη τροπολογία Αυγενάκη. Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, αν και Μακεδόνας, δεν είμαι ΠΑΟΚτζής, είμαι Δοξαίος, είμαι «ΔΟΞΑ ΔΡΑΜΑΣ» και επομένως, είμαι τρίτος στην ιστορία αυτή. Ο κ. Αυγενάκης κατόρθωσε και έκανε ταυτοχρόνως δύο αυτογκόλ, ένα με την αλλαγή της σύνθεσης της επιτροπής και ένα με αυτή καθαυτή την τροπολογία. Αύριο θα πετύχει και τρίτο αυτογκόλ με την υπερψήφιση της τροπολογίας και εκτός του ότι θα μείνει στη συλλογική μνήμη ως γκαφατζής, θα διεκδικήσει και μια θέση στο βιβλίο Γκίνες.

Μπορεί να προκαλείτε τον καγχασμό της ελληνικής κοινωνίας με αυτές τις συμπεριφορές, αλλά το πρόβλημα είναι πολύ βαθύτερο. Αγνωείτε τη θεσμική τάξη, αυθαιρετείτε, νομίζετε ότι μπορείτε να λειτουργείτε κατά το δοκούν, κινείτε αντιθεσμικά και τώρα θα το πληρώσετε.

Τέλος, θέλω να επιμείνω στο θέμα της κατατεθείσας τροπολογίας σε ό,τι αφορά το δικαστικό ένσημο. Κατ' αρχάς απευθύνομαι και στους νομικούς και στους μη νομικούς της Αίθουσας, γι' αυτό και η τοποθέτησή μου θα είναι διυπόστατη. Έχουμε μια διαδικασία η οποία από τη γένεσή της ήταν απαράδεκτη. Στο τέλος της περιόδου, δώδεκα παρά έντεκα, παρά τέταρτο, ήρθε μια αιφνίδια τροπολογία «εν κρυπτώ και παραβύστω», που λέμε εμείς οι νομικοί, για να μας πει τι; Ότι θα ισχύει ουσιαστικά το αγωγόσημο στις αναγνωριστικές μόνον στις αγωγές αρμοδιότητας πολυμελούς πρωτοδικείου. Είναι υποκριτικό. Εμείς στο Πρωτοδικείο Δράμας -έκανα μια έρευνα- το 2019 είχαμε είκοσι πέντε αποφάσεις πολυμελούς πρωτοδικείου και το 2018 είχαμε είκοσι δύο αποφάσεις. Ο δικαιολογητικός λόγος θέσπισης του αγωγόσημου ήταν να αποφεύγονται οι προσχηματικές αγωγές στα πολυμελή πρωτοδικεία μόνο. Εκεί που είναι ο όγκος των προσφυγών, δηλαδή στα ειρηνοδικεία και στα μονομελή πρωτοδικεία δεν το κάνετε, το κάνετε στα πολυμελή πρωτοδικεία.

Είναι προφανές γιατί το κάνετε, γιατί από τις αποφάσεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ένα τρίτο περίπου αφορά, είναι διάδικος τράπεζα και με τον τρόπο αυτό δυσκολεύετε την αντιστάση του πολίτη με την τράπεζα και έτσι προστατεύετε με έναν εύσχημο και πλάγιο τρόπο εκ νέου τις τράπεζες. Είναι τα γραμμάτια που έχετε να εξοφλήσετε σε όλους αυτούς τους σχολάρχες της ιδιωτικής εκπαίδευσης, τους τραπεζίτες που σας βοήθησαν και το κάνετε με έναν τρόπο που είναι προκλητικός. Έχετε απέναντί σας όλη τη νομική κοινότητα, την ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων, τους δικηγορικούς συλλόγους κατ' ιδίαν, τις νομικές σχολές. Δεν έχετε καμμία θεσμική δικαιοδοσία να κρατάτε το αγωγόσημο, ειδικά στις αναγνωριστικές αγωγές αρμοδιότητας πολυμελούς πρωτοδικείου.

Συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με το σύστημα της απλής αναλογικής ούτως ή άλλως και πενήντα από εσάς θα είστε εκτός Βουλής. Αφού έχετε κάνει, λοιπόν, τη βρώμικη δουλειά, να εμποδίζετε την πρόσβαση των πολιτών απέναντι στις τράπεζες, θα είστε εκτός Βουλής με την

ελπίδα να επανέλθετε και ως γνωστόν, η ελπίδα πεθαίνει τελευταία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφού θα έχετε παίξει τον ρόλο του χρήσιμου ηλίθιου -τον ρόλο, μη γίνεται παρερμηνεία- θα χρεωθείτε τη θέσπιση εμποδίων -θα είμαι εμπρόθεσμος, κύριε Πρόεδρε- υπέρ των τραπεζών.

Σήμερα σας δίνεται μια ευκαιρία να απαλλαγείτε από αυτό το άγος, από αυτή την αισχύνη στα μάτια των πολιτών του νομικού κόσμου. Έχετε την ευκαιρία να ψηφίσετε την τροπολογία που καταθέσαμε από κοινού με το Κίνημα Αλλαγής, να αποκαταστήσετε τη λογική και τη νομιμότητα με τον τρόπο αυτό και να μπορείτε να κοιτάξετε οι μεν δικηγόροι τους συναδέλφους σας στα μάτια, οι δε υπόλοιποι συναδέλφοι τους συναδέλφους σας στα μάτια γιατί αποκαθίσταται η θεσμική λογική της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ξανθόπουλο για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Τελιγιορίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί ο κ. Στύλιος και κλείνουμε τη διαδικασία και θα προχωρήσουμε στην ψηφοφορία.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς ένα σύντομο σχόλιο για όσα γίνονται τις τελευταίες δύο ημέρες στον χώρο του ποδοσφαίρου. Δυστυχώς βλέπουμε μια Κυβέρνηση η οποία δεν μπορεί να κάνει τους χειρισμούς που πρέπει και έχουμε έναν κρυπτόμενο Υφυπουργό Αθλητισμού που με αναξιοπιστία οδηγεί με τις ενέργειές του σε ένα πρωτοφανές μπάχαλο στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Αφού, λοιπόν, παρεμβαίνει στην σύνθεση της επιτροπής και αυτό δημιουργεί με τις αποφάσεις της επιτροπής αντιδράσεις, συνεχίζει με έναν σχολιασμό κατά της απόφασης που, επίσης, προκαλεί αντιδράσεις, φέρνει μια τροπολογία για την τροποποίηση της βαθμολογίας που, επίσης, συνεχίζει το μπάχαλο και όλο αυτό δείχνει ότι από την πλευρά της Κυβέρνησης έχουμε έναν εμπαιγμό και κινήσεις που προκαλούν αμφιβολίες και υποψίες.

Όμως, όπως είπε και ο Κυβερνητικός μας Εκπρόσωπος, παρά το γεγονός ότι ο Υφυπουργός είναι κρυπτόμενος, αύριο όλοι εσείς θα έχετε την ευκαιρία να ψηφίσετε για το αν συμφωνείτε με τις μεθοδεύσεις και τους χειρισμούς του κ. Αυγενάκη και της Κυβέρνησής σας.

Προχωρώ, λοιπόν, στο νομοσχέδιο. Είναι αλήθεια ότι όλη την προηγούμενη τετραετία ζήσαμε μια εποχή όπου το κράτος της πρόνοιας κατηγορήθηκε και κατασκευοφανήθηκε, καθώς επιχειρήθηκε από πολλούς να παρουσιαστεί ως μια προσπάθεια εξίσωσης των δραστηρίων πολιτών με τους σκληρούς πολίτες και ως μια προσπάθεια που οδηγούσε στην αναστολή της λειτουργίας της ελεύθερης αγοράς.

Αυτό πήγαζε και πηγάζει από την πεποίθηση του νεοφιλελευθερισμού ότι η ανισότητα είναι μία αποδεκτή κατάσταση και ότι ο καθένας σε αυτή την κοινωνία έχει διαφορετική σπουδαιότητα ανάλογα με την εξουσία που κατέχει, ανάλογα με την κοινωνική του θέση και ανάλογα με την ιδιοκτησία του. Με την έννοια, λοιπόν, αυτή κάθε άνθρωπος θα πρέπει να έχει αυτογνωσία της θέσης του, να είναι ευχαριστημένος, να υπακούει στη μοίρα που τον τοποθέτησε η κοινωνική ζωή. Γι' αυτό άλλωστε και ο Πρωθυπουργός, θιασώτης αυτής της άποψης, δήλωνε πριν από λίγο καιρό: «Δεν τρέφω αυταπάτες για μία κοινωνία χωρίς ανισότητες». Κάτι τέτοιο, έλεγε ο κ. Μητσοτάκης, «είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση και όσοι το επιχειρήσαν καταστρατήγησαν την ίδια την δημοκρατία και τα ατομικά δικαιώματα».

Σε αυτόν, λοιπόν, τον κοινωνικό δαρβινισμό η ύπαρξη των προγραμμάτων πρόνοιας δεν έχει θέση, καθώς θεωρείται ήδη ως δυνατότητα των ανάξιών να ζουν σε βάρος των ικανών. Η μόνη ανεκτή αναδιανομή για τους νεοφιλελεύθερους είναι αυτή που γίνεται από τον αυτοματισμό της αγοράς και όχι από την κρατική παρέμβαση. Πρόκειται για την ιερή αγορά, η οποία όμως συνήθως είναι για τους λίγους και εκλεκτούς.

Όλα αυτά βασίζονται σε ένα ιδεολόγημα για μία δήθεν ίση ατομική ελευθερία που ανήκει το ίδιο σε όλους και δίνει τη δυνατότητα σε όλους, υποτίθεται, να έχουν ίσες ευκαιρίες. Εδώ όμως υπάρχει ένα λογικό άλμα που αγνοεί τις άδικες κοινωνικές συνθήκες. Η αποδοχή μιας ουδέτερης ελευθερίας που δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις κοινωνικές ανισότητες οδηγεί στο όφελος των λίγων και στην αδιαφορία για τους πολλούς. Πρόκειται για μία ιδεολογία που υπολογίζει τους ανθρώπους ως συνιστώσα μιας μαθηματικής εξίσωσης και όχι σαν ψυχές σε έναν κόσμο άκρατου ανταγωνισμού. Σε μία σύγχρονη όμως κοινωνία η ελευθερία μπορεί να είναι καθολικό αίτημα, δυστυχώς όμως δεν είναι το ίδιο εφικτή για όλους. Ένας άνθρωπος που οι άδικες κοινωνικές συνθήκες δεν τον ευνόησαν, δεν μπορεί να κινηθεί το ίδιο ελεύθερα με έναν ευνοημένο του συστήματος. Εκεί, λοιπόν, είναι η διαφορά μας γιατί εμείς δεν επιλέγουμε να αφήσουμε κανέναν άνθρωπο απροστάτευτο στη ζούγκλα της αγοράς.

Με σεβασμό, λοιπόν, στην ανθρώπινη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια επιδιώξαμε όλο το προηγούμενο διάστημα με ένα πλέγμα πολιτικών να οδηγήσουμε στην ισότητα. Στοχεύαμε στην αύξηση της οικονομικής ανάπτυξης μακριά από τα στρεβλά και παραδοσιακά μοντέλα που μας οδήγησαν στην οικονομική κρίση, στην προσπάθεια μέσα από αυτό της μείωσης της ανεργίας, στην εργασιακή ομαλότητα, στην αύξηση, για παράδειγμα, του κατώτατου μισθού, στην καλύτερη της κατάστασης των πολιτών και στην προστασία των αδυνάμων. Είναι μία σειρά από μέτρα που όλο το προηγούμενο διάστημα χαρακτηριζόταν ως ελεημοσύνη, αλλά για εμάς ήταν κοινωνική υποχρέωση.

Πόσες φορές δεν κατηγορήσατε, για παράδειγμα, την πρώην Υφυπουργό Εργασίας, την κ. Φωτίου, ακόμη και για τα ντολμαδάκια και για τα γεμιστά; Σιγά-σιγά όλα αυτά τα οποία τότε λοιδορούσατε, αλλά που έδωσαν ανάσα σε πολύ μεγάλο μέρος του πληθυσμού μας, τα κατεδαφίζετε. Μείωση, λοιπόν, των προνοιακών επιδομάτων στον προϋπολογισμό σας 173 εκατομμύρια. Μείωση των οικογενειακών 139 εκατομμύρια. Μείωση της επιδότσης ενοικίου 53 εκατομμύρια.

Ένα πράγμα προσπαθήσατε να κάνετε, το επίδομα της γέννησης των 2000 ευρώ. Και εδώ ακόμη όμως σε ένα θετικό βήμα βλέπουμε ότι προσπαθείτε να αφήσετε το ίχνος και το αποτύπωμα της ιδεολογίας σας. Επίδομα, λοιπόν, γέννησης που αρχίζει με εκπώσεις. Σε δύο δόσεις και όχι εφάπαξ όπως λέγατε στην αρχή, όχι σε όλους τους νόμιμους και μόνιμους κατοίκους στη χώρα, γεγονός που αντιβαίνει στο Ενωσιακό Δίκαιο και που δεν ισχύει πουθενά αλλού σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και ανατίθεται στη διακριτική ευχέρεια υπηρεσιακών παραγόντων. Παρά, λοιπόν, την θετική αρχικά διάστασή του, είναι ένα επίδομα που έχει και πάλι προσανατολισμό σε συγκεκριμένη ιδεολογική κατεύθυνση.

Θέλω να κλείσω λέγοντας ότι κάνατε πάρα πολύ λόγο πολλοί από σας για το επίδομα των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών το οποίο πράγματι είναι πολύ σημαντικό. Και θέλω να πω ότι είναι πολύ θετικό τουλάχιστον ότι σ' αυτή τη συζήτηση σήμερα η Υφυπουργός Εργασίας κ. Μιχαηλίδου δεν επανέλαβε αυτό που έλεγε σε συνέντευξή της στην «ΕΡΤ-1» τον Δεκέμβριο του 2019 ότι το επίδομα αυτό το είχαμε κόψει εμείς και είναι η προμετωπίδα των επιδομάτων σας. Ήταν αναληθές. Ευτυχώς δεν επαναλήφθηκε σήμερα σ' αυτή τη συζήτηση.

Θέλω να πω ότι η κοινωνική πολιτική είναι μια πολιτική που πρέπει να είναι συνεκτική, ολοκληρωμένη και όχι αποσπασματική. Σε αυτή την κατεύθυνση εμείς θα ψηφίσουμε το επίδομα της γέννησης, αλλά θα πρέπει να ολοκληρώσετε κι άλλες δράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης για τη δήλωση που μας ζήτησε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, τοποθετηθήκαμε προηγούμενως για την τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού. Απλώς η δήλωση αφορά το ζήτημα της αυριανής ονομαστικής ψηφοφορίας.

Είπαμε ότι η τροπολογία είναι μια απαράδεκτη κίνηση-ενέργεια, η οποία αποτελεί σκέτη κοροϊδία και εμπαιγμό. Καλούμε τον φίλαθλο κόσμο να βγάλει συμπεράσματα από τις κόντρες των μεγαλοεπιχειρηματιών που καθορίζουν τις τύχες των ομά-

δων και πέρα από το ότι καταγγέλλουμε τη διαδικασία, δηλώνουμε πως δεν θα συμμετέχουμε στην αυριανή ονομαστική ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός, μετά ο κ. Στύλιος και ολοκληρώνουμε.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομη. Απλώς θέλω να μιλήσω, για να μη μένουν αναλήθειες στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών για δύο χρόνια δεν έχει πληρωθεί. Από το 2017, από την προηγούμενη κυβέρνηση, δεν έχει πληρωθεί το επίδομα ορεινών και μειονεκτικών περιοχών.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Δεν το κόψαμε.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Οπότε δεν είναι μόνο ότι εμείς εδώ πέρα νομοθετούμε για το αφορολόγητο και το ακατάσχετο του. Εμείς εδώ πέρα το πληρώνουμε για τα δύο χρόνια που δεν το πληρώνατε και επιπλέον νομοθετούμε το ακατάσχετο και το αφορολόγητο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Στύλιος και ολοκληρώνουμε τη διαδικασία για να περάσουμε στην ψηφοφορία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, όλες οι πολιτικές που διατρέχουν τις κυβερνητικές δράσεις έχουν αξία και εφαρμογή μόνο αν υπάρχει ενεργός πληθυσμός, για να τις εφαρμόσει. Χωρίς ενεργό και δυναμικό πληθυσμό όλα όσα συζητάμε και νομοθετούμε κατά καιρούς έχουν πολύ μικρή σημασία. Δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική στα εθνικά θέματα, οικονομική ανάπτυξη, βιώσιμο ασφαλιστικό, αξιόπιστο σύστημα υγείας καινοτόμες δράσεις για την εκπαίδευση και την έρευνα σε μια χώρα που γερνάει, σε μια χώρα που αντιμετωπίζει το μέλλον υπό την απειλή της διαρκούς δημογραφικής μείωσης.

Τα δημογραφικά δεδομένα προμηνούν δυστυχώς αρνητικές εξελίξεις σε όλους τους τομείς. Σύμφωνα με πόρισμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη γήρανση του πληθυσμού, τα στοιχεία για την Ελλάδα είναι δραματικά. Σήμερα ο πληθυσμός είναι περίπου 11 εκατομμύρια. Το 2060 προβλέπεται ότι θα μειωθεί στα 8,6 εκατομμύρια. Σε συνδυασμό με την περαιτέρω αύξηση του προσδόκιμου ζωής, η χώρα μας σε μεγάλο βαθμό μετατρέπεται σε μια κοινωνία γερόντων. Το ποσοστό του παιδικού πληθυσμού έως δεκατεσσάρων ετών θα μειωθεί από 14,6%, που ήταν το 2013, σε 12,9% το 2060, ενώ η εργασιακά ενεργή ηλικιακή ομάδα του πληθυσμού από δεκαπέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών, θα μειωθεί από 65% στο 54% τα αντίστοιχα έτη.

Το ποσοστό των ηλικιωμένων θα αυξηθεί από 20,3% το 2013 στο 33% το 2060. Απ' αυτούς, περίπου οι μισοί, δηλαδή το 46%, θα είναι πάνω από ογδόντα ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας καταγράφεται συνεχής πτώση του δείκτη γεννήσεων σε επίπεδα κάτω του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ότι όλο και περισσότεροι αποφασίζουν να αποκτήσουν παιδί σε μεγαλύτερη ηλικία έχει ως αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών στις περισσότερες οικογένειες να μην υπερβαίνει τα δύο και επομένως ο πληθυσμός της χώρας να συρρικνώνεται συνεχώς.

Επιπλέον, η πτώση του δείκτη γεννήσεων συνδέεται με το ασφαλιστικό σύστημα, αφού μείωση των γεννήσεων και παράλληλα γήρανση του πληθυσμού σημαίνει ότι μειώνεται το εργατικό δυναμικό και αυξάνονται οι συνταξιούχοι.

Τα στοιχεία για την Ήπειρο δεν διαφέρουν από τη γενική εικόνα. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, οι θάνατοι υπερτερούν, δυστυχώς, κατά πολύ των γεννήσεων. Για το έτος 2018 στην Ήπειρο οι γεννήσεις ανήλθαν στις δύο χιλιάδες διακόσιες είκοσι δύο και οι θάνατοι σε τρεις χιλιάδες εννιακόσιους εβδομήντα επτά. Δηλαδή, οι θάνατοι είναι χίλιοι οκτακόσιοι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Στην πατρίδα μου, στην Άρτα, οι γεννήσεις ήταν τριακόσιες ογδόντα πέντε και οι θάνατοι χίλιοι για το 2018. Χάσαμε ένα μεγάλο χωριό, επτακόσια άτομα.

Το δημογραφικό είναι ένα μεγάλο πολυπαραγοντικό πρό-

βλημα. Οι πολιτικές για την αντιμετώπισή του δεν είναι αντικείμενο ενός και μόνο Υπουργείου, μιας μόνο κυβέρνησης. Το δημογραφικό είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης. Απαιτεί συναίνεση, εθνική στρατηγική και πολιτικές με μακρύ ορίζοντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα κάνουμε ένα μικρό βήμα. Με το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε θεσπίζεται για πρώτη φορά επίδομα γέννησης, ύψους 2.000 ευρώ. Διευκολύνεται, επίσης, η πρόσβαση των δήμων της χώρας σε χρηματοδότηση, με στόχο τη λειτουργία περισσότερων βρεφονηπιακών σταθμών, ώστε να εξασφαλιστεί η θέση για όλες τις οικογένειες που το έχουν ανάγκη. Επέρχονται, επίσης, αλλαγές στα υπάρχοντα επιδόματα παιδιού και ενοικίου, όπως και στο κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, που μετονομάζεται σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Στόχος μας είναι η χορήγηση του επιδόματος γέννησης να είναι οριζόντια και σχεδόν καθολική στο 99% του ελληνικού πληθυσμού. Για τον λόγο αυτό, η πρόσβαση στο επίδομα γίνεται υπό προϋποθέσεις εισοδηματικές και προϋποθέσεις μόνιμης και νόμιμης διαμονής στη χώρα.

Όσον αφορά τα κριτήρια διαμονής, έχουμε ακολουθήσει τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές. Οι μετανάστες χρειάζεται να μένουν μόνιμα στη χώρα δώδεκα χρόνια, προκειμένου να λάβουν το επίδομα παιδιού και ενοικίου, ενώ θεσπίζεται ως πρόσθετο κριτήριο η υποχρεωτική φοίτηση στο σχολείο των ανήλικων παιδιών της οικογένειας. Το σχολείο είναι αυτό που μπορεί να δώσει καλύτερους πολίτες στην κοινωνία. Όλοι, εάν περάσουμε από εκεί, θα γίνουμε πιο ισχυροί, πιο δυνατοί και πιο κοινωνικοποιημένοι.

Το πρόβλημα, όμως, δεν τελειώνει εδώ. Θα ακολουθήσουν και άλλες νομοθετικές παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες από τα συναρμόδια Υπουργεία.

Το κόμμα μας, η Νέα Δημοκρατία, προεκλογικά είχε συντάξει ένα σχέδιο γι' αυτές τις πολιτικές, το οποίο εγκρίθηκε πριν από επτά μήνες από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ένα συνολικό σχέδιο συγκροτημένο, που ακουμπά όλες τις πτυχές του προβλήματος: στη μείωση του κόστους απόκτησης παιδιού, στη στήριξη των εργαζομένων γονέων και κυρίως των γυναικών, σε θεσμικά μέτρα για τη γενικότερη προετοιμασία της κοινωνίας και της πολιτείας, στις δημογραφικές εξελίξεις και την αντιμετώπιση των σύγχρονων προκλήσεων, σε μέτρα προώθησης της ενεργούς γήρανσης και της διαγενεακής αλληλεγγύης, στη στήριξη των μεγάλων οικογενειών, των πολύτεκνων και των τρίτεκνων οικογενειών, στην αναστροφή του brain drain, της φυγής των νέων μας στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτείται από εμάς σοβαρότητα, εθνική στρατηγική, επιμονή στους στόχους της πολιτικής μας σε βάθος χρόνου. Προτείνω τη σύσταση μιας θεσμικής επιτροπής, ενός θεσμικού οργάνου για την παρακολούθηση των εξελίξεων στο δημογραφικό, την επίπτωση των διαφόρων πολιτικών σε αυτό, όπου με ανάδραση θα διορθώνουμε και θα βλέπουμε τι πρέπει να αλλάξει. Θα μπορούσε αυτή η επιτροπή να βοηθήσει και να αποτελέσει τον οδικό χάρτη σε πολιτικές με διακομματική συναίνεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια μεγάλη μάχη, μια εθνική μάχη, που δεν πρέπει να χαθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρκετοί συνάδελφοι έχουν κάνει την πρωτολογία και τη δευτερολογία τους. Με έχουν ενημερώσει οι υπηρεσίες. Άρα πιστεύω ότι ολοκληρώθηκε η διαδικασία.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι! Δεν είναι έτσι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία Φωτίου, έχετε μιλήσει είκοσι τρία λεπτά και δέκα δευτερόλεπτα και η ίδια ζητήσατε στην πρωτολογία σας να πάρετε και τον χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Εγώ; Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κηρύσσει-

ται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις».

Υπενθυμίζω ότι από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχει κατατεθεί αίτημα διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 148 και ειδικό 12 του σχεδίου νόμου, η οποία θα διεξαχθεί αύριο, Τετάρτη 29 Ιανουαρίου 2020 στις 13.00'.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση επί της αρχής και των υπολοίπων άρθρων του νομοσχεδίου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου και είκοσι εννέα άρθρα.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση.

Και, βεβαίως, θα πρέπει να βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει την αρχή και όλα τα άρθρα. Αφού καταχωρισθεί η ψήφος σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Εφόσον έχετε ολοκληρώσει την ψηφοφορία, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 10 όπως τροπ. ΟΜΟΦΩΝΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 11 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 12 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 13 όπως τροπ. ΟΜΟΦΩΝΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 14 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
Άρθρο 5 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 15 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 6 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 16 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 17 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 18 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 9 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ	Άρθρο 19 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
	Άρθρο 20 όπως τροπ. ΟΜΟΦΩΝΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 21 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
 Άρθρο 22 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 23 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 24 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 25 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 26 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
 Άρθρο 27 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 28 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΝΑΙ
 Άρθρο 29 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Μοφολέτιο υπ. Εργασίας "Επιδοθεί
χένυς και άλλες διατάξεις",

Παρακαλώ όπως διορθωθεί

η ψήφος στο αρ. 19 που

εκ παλαιότητος έγινε λάθος.

Από ΠΑΡΩΑ ψηφίζουμε ΚΑΤΑ.

Γιώργος Λαμπρόπουλος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.03' λύεται η συνεδρίαση για

αύριο, ημέρα Τετάρτη 29 Ιανουαρίου 2020 και ώρα 12.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: α) μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί και β) ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Επίδομα γέννησης και λοιπές διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ